



BURMESE
CLASSIC

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဂန္ထဝင် အောက်တိုဘာလ၊ အတွဲ (၁၀)၊ အမှတ် (၃)

ဂန္ထဝင်

မဂ္ဂဇင်း

မဂ္ဂဇင်း

သီဟိုဠ်



မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
အတွဲ(၁၀)၊ အမှတ်(၃)

**ကျေးဇူးရှင်မိဘနှစ်ပါးအား ဂိုဏ်းပြတ်နိုး
လက်ဆယ်ပြာထိပ်မှာမိုး၍
ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။**

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	... ဒို့အရေး
အချစ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	... ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုသိန်ရိုး အမှီးမြင်ဝါဒများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဝက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချမှန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
ဧည့်သည်ပြည်ဝင်သော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
ခွဲစည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ
ဆောင်ရွက်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်ချစွာ
စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုရှွယ်အားသည်
နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

ရဲသူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်၏အကျင့်စာကျင့်ပြင်ပရေး
အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

သက်တော်မြဲဝါထာ

အဋ္ဌာနမေတ် ဘိက္ခုဝေ အနဝကာသော၊
ယံ ပဂ္ဂပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊
အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
တောန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္တိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

Union Publishing House

09-5158462 မှ

ဖြန့်ချိသည်

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ



ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- အဖေနှင့်သား ဘုရား (၃) ဆူ	... ကျော်လင်း (မြစ်ခြေ)	၆
- ဆင်ဖြူကျွန်းက ပုတီးပင်မယ်ပွေးရဲ့ဘုရား	... ကိုအေးမြင့် (ရှေး/သူ)	၄၄
- အင်းလေးရေသာ ဘုရားကျိန်းကျောင်း	... မောင်သာ(ရှေးဟောင်း)	၄၈
- မကွေးတိုင်း ပေါက်မြို့နယ်က	... ချစ်မင်းသူ	၆၉
- အောင်မြေသာစံကပ်ကျော်ဆုတောင်းပြည့်ပျားဘုရား	... လွန်ကျော်ဦး	၉၃
- ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းမှ	... အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)	၉၈



ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- ဂန္ဓာရိဝိဇ္ဇာတို့၏	... ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)	၁၃
- ဗုဒ္ဓ၏ တဒဂ် အမြိုက်တရား	... တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ	၂၇
- ကျွဲပျော်မြို့နယ် သိမ်ကုန်းကျေးရွာ၌ ...	... မရည်မွန် (ကျွဲပျော်)	၃၀
- လွတ်မြောက်ရာရိပ်သာ (၂)	... ကောဏ္ဍည(ရန်ကုန်သာသနာပြု)	၃၅
- ဗောဓိညောင်ထောက် ဘုန်းကံတောက်၏	... ဩဇာဝင်း(ဟင်္သာတ)	၃၉
- တော်လေးဝဝင် သစ္စာရှင်	... ပေါ်လွင်ဦး (ရှေး)	၄၅
- ဘဝကိုအသေသတ်သောစိတ် (၈)	... မေတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သာ)	၅၅
- စိတ်ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမသော	... တောကျောင်းဘုန်းကြီး	၆၀
- မာရ်နတ်	... ခုံရွာနေဇာ	၇၄
- သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ...	... အောင်ဆန်းလင်း(ဘီအေ)	၈၈



မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- ကုစ္ဆာသယ လိုတရ ဘေးကင်းဂါထာ	... တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်	၂၅
- လေကြောင်းခရီးအန္တရာယ်ကင်းဂါထာ	... ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)	၄၂
- ရန်ကင်း နတ်ချစ် လာဘ်ပွင့် ဂါထာတော်	... နတ်မောက်မှတ်ကျောက်	၄၃
- အောင်မြင်လန်းဆန်းမြတ်ပဋ္ဌာန်း	... ထွန်းကြည် (ကြည်မြင်တိုင်)	၇၈
- ဂမ္ဘီရကျင့်စဉ်နှင့် အောင်မြင်တိုးတက်ခြင်း	... လှပတ္တာရန်မင်းအောင်(ဆန်းဇော)	၁၃၈
- လာဘ်ပွင့် ကံမြင့်	... လှစွမ်းမြင့် (နတ်မောက်)	၁၈၇
- ဆရာမကြီး ယောဂီ နန္ဒမာလာချီးမြှင့်သော	... မင်းထက်ကျော် (B.Sc)	၂၀၇



တိုင်းရင်းဆေး

- ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ လေရောဂါ	... ကျော်သန်း (တိုင်းရင်းဆေး)	၄၄
- အိပ်မပျော်သူများအတွက် နည်းလမ်းကောင်း	... နှင်းဟန်ကျော်(ဧရာဝတီ)	၅၉
- နဝင်း ရှောက်ရွက် ဆေးစွမ်းထက်	... င်ရာမြေ ကျော်ဝေ	၉၆
- သွေးအန်သည့်ရောဂါပျောက်သည့် တဆုပ်ဆေးပင်	... ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)	၁၅၄
- ဆေးစွမ်းထက်သော နှာနတ်သီး	... အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်ပြည်)	၁၅၂
- ဆေးဖက်ဝင် သက်ရင်းကြီးပင်	... ဆရာဦးရွှေထွန်းဝံ(ဗဟန်းကား)	၁၇၂
- စက်တန်နာ၊ ဘင်နာ အဖုအကျိတ်အတွက်	... လှစွမ်းမြင့် (သုံးဆယ်)	၂၆၁

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

- စိတ်ကူး စိတ်သန်း အံ့ဘနန်း	... သက်လုံ	၁၀၄
- လက္ခဏာ တောင်တန်းမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ	... ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်	၁၀၇
- အင်းဝိဇ္ဇာ အဘကျိုင်းနှင့် အဘသိုင်း	... လှစံ (ပညာရေး)	၁၁၇
- ထူးဆန်းထွေလာ ဤကမ္ဘာ	... မောင်လင်းအောင်	၁၅၅
- သတင်းပုံရိပ်များ	... မောင်ဝေအေး	၁၇၇
- သူတော်စင်တို့၏ ဆေးတော်ပင်	... ရဲမျိုးသူ(ဟောခံမြိုင်)	၂၃၁
- စာအုပ်စင်	... သုတအံ့	၂၂၈
- တိရစ္ဆာန်ယောင်ဆောင်သော ပရလောကသား	... အောင် (ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)	၂၃၀
- ရက်သရုပ်	... ခေတ္တရာဆရာကျော်	၂၃၂
- နိမ့်စွေ့ ကုမ္ပဏီလတ်ရားစခန်း	... ဝေဒသုသေသီဆရာမျိုး	၂၅၂



ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

- လွတ်လက်မှတ်	... ကိုဦး (လွိုင်ကော်)	၆၄
- နှစ်သစ်ကိုကြိုဆိုကြသူများ	... ညိုလွမ်းအောင်	၈၂
- ဂုဏ်မှအရိုးစု	... မြသိန်း	၁၁၂
- နတ်ပူဇော်ပျော်နေမှာလား	... မင်းရဲကျော်	၁၅၅
- အသက်နှင့်လဲလိုက်ရသောရတနာများ	... ကောင်းသော်	၁၃၀
- အိမ်ညီနောင်နှင့် သူယောင်လင်မလား	... ရောမြေကျော်ဝေ	၁၄၆
- ကိုဝံသတို့ရွာ	... ဝေး (ရောဝတီ)	၁၆၄
- လမ်းကြုံလိုက်သူ	... စိန်ဝင်းမော်	၁၆၉
- စစ်နှင့်ပရိတ်	... ထွန်းတောက်	၁၈၀
- ဓေတီငယ်ငယ်တန်ခိုးကြွယ်	... ရှစ်ခွင်ကျော်ဖောင်တော်သီ	၁၈၈
- ဝီရနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်	... မင်းဟိန်းထိပ်	၁၉၈
- မာယာကျတ်ကုန်း	... ညီလေးငယ် (လယ်တော်)	၂၁၇
- အဝေးပြေးလမ်းမပေါ်မှညီညာသူများ	... ဇော်မင်း(ခ/မြောက်)	၂၃၅
- သေမှာမကြောက်တဲ့အမေ	... ဖိုးဟိန်းကျော်(လပွတ္တာ)	၂၆၂
- အင်းစောင့်ငနီ	... နန္ဒာမိုးကြွယ်	၂၇၂



အယ်ဒီတာချုပ်

မောင်ညိုအေး (ဝန်းတော)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

နေလရာဇင်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဖိစိမ်း

ပိုးပိုး

တွန်းပျံတာစာပီ

စန်းစန်းထွေး

ကြော်ငြာနှင့် မြန်မာ့ဇာတ် - မိမိလေး ထွန်းလေး

မြင်စဆက်သွယ်ရေး - သင့်မင်းဆု

မျက်နှာဖုံးစာပေအိမ် - ကျော်မင်းမောင်

ရည်ရွယ်ချက် - မောင်မြင့်လွင်

အတွင်းသရုပ်ဆောင်ဝန်းချီ

ဝင်းသိန်း မောင်မြင့်လွင်၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စင်၊

ရဲရဲနိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စက္ကူ၊

ကျော်ဦးညို၊ သူးထက်အောင်၊ ပညတ်၊

ထန်မိုး - (၂၃၀၀)ကျပ်

ဆုပ်ရေ - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညိုဇော်ထွန်း (၀၄၃၃၇)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ နှစ်ဖက်နှင့် မြန်မာ့ဇာတ်

အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၆) (၃၁)လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

အတွင်းလောင် - ကိုမိုးညွန့် (A7 Group)

စာအုပ်ချုပ် - ဦးတင်လွင်

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ကျွန်းသု(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်) (၀၀၀၅၃)

အမှတ်(၂၇၉/ခ) ၄၀-လမ်း၊

အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။

မန္တလေး တွန်းဦးစာပေ

နဂါးစာပေ

ရမ်းတောင်၊ ကယား မိလုံနာစာပေ

မော်လမြိုင် ကျော်ကျော်

ပြည် သုခ၊ နေစေး

နေပြည်တော် မြတ်ရွှေတောင်စာပေ

နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား ပြူးဝေလွင်စာပေ

ပဲခူး သဇင်

ဟင်္သာတ တာလေးမောင်



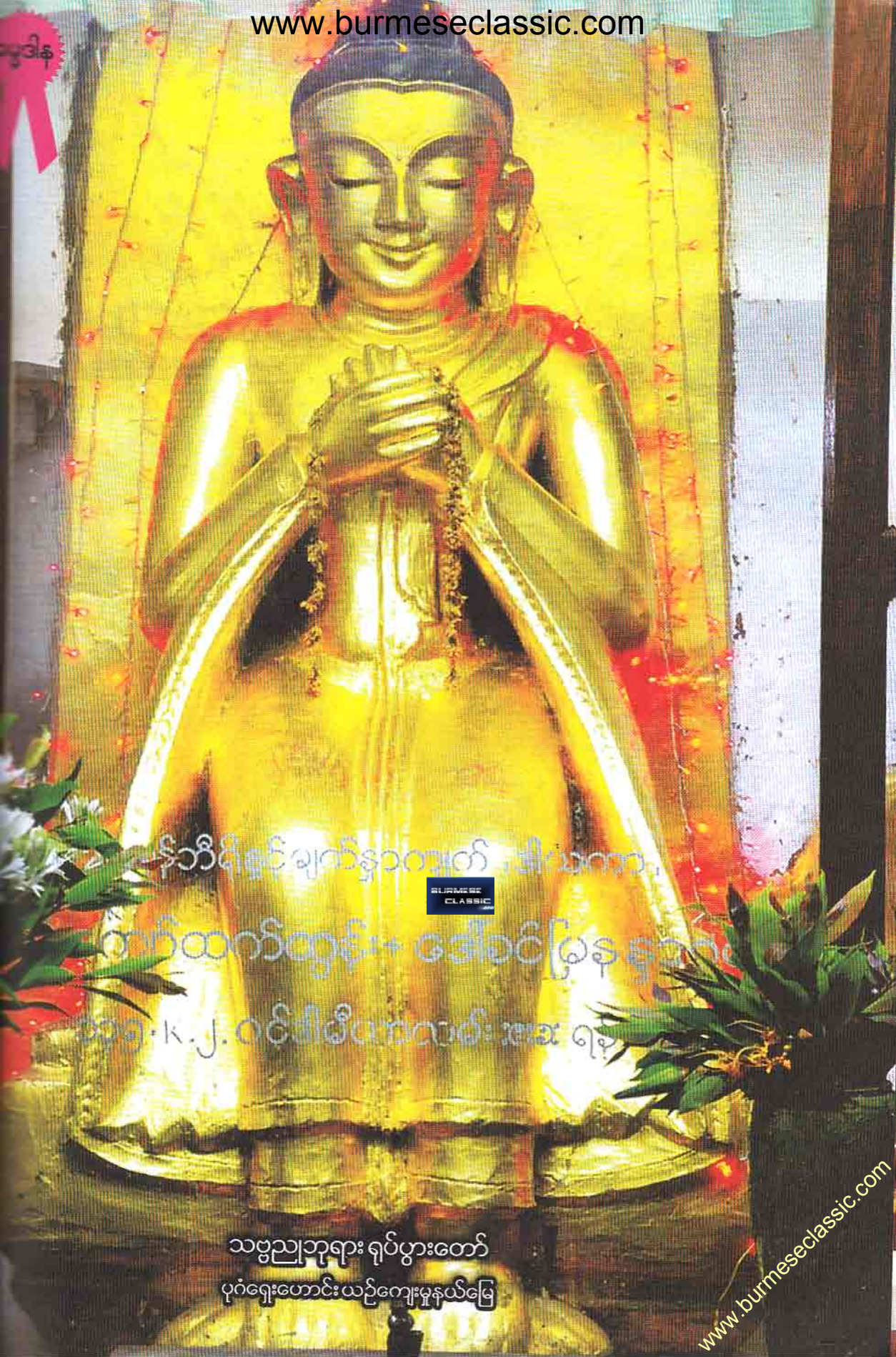
အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- ပျားစွဲနိမိတ်နှင့် ယတြာချေနည်း ... ဦးကိုကိုအေး(ဣန္ဒြေပင်ကောက်) ၁၅၀
- လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်နှင့် အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ) ၁၇၄
- ဂုဏ်တော်ပုတီးနှင့် ကျော်မိုးလွင်(ဝါးခယ်မ) ၁၈၅
- မဟော်သဓာ စစ်ထွက်ဂါထာ ... ကြည်ဝင်း(ဟင်္သာတ) ၁၉၆
- အကြံပြုစာမျက်နှာ ... ခေတ္တရာသရာကျော် ၁၉၄
- အိပ်မက်မကောင်းလျှင်ပြုရန်ယတြာ ... ဦးကျော် (ပြည်) ၂၁၆
- သစ်တံခါးဆရာတော်၏ ငြိမ်းဆုသျှင် ၂၃၄
- ပုဏ္ဏားတော်ပြောတဲ့ ဂါရုတရားနှင့် မျိုးသက်နိုင်(ရွှေပြည်သာ) ၂၃၉
- သပြေကိုဆောင် အိုတောင်မဆင်းရဲ ... နန္ဒာဦးကျော် ၂၇၀

အသုံးချပညာရပ်များ

- ၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလအတွက် လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝ
- အောင်မြင်စေမည့်(ကာကွယ်)နဝင်းယတြာအစီအရင်များ ... ဆရာမြတ်ထွန်းခေါင် ၁၄၀
- နာမက္ခရာဆန်း ... ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး ၁၉၂
- ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာ ကဏ္ဍ ... ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၂၁၃
- ၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့်သင့်ကံတရား ... တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၂၂၄
- ၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ် ရပ်တည်မှု
- ၁၂ ရာသီ လင်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကံကြမ္မာ ... ဦးဇေယျာကို ၂၄၃
- ခုနစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း ... သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပါ) ၂၇၈





နတ်သီရိနှင့်ချက်နွှာတက် အိယကာ
တက်ထက်ထွန်း+ ဒေဝင်မြန်မာ
၁၁၅-K.J. ဝင်အိယသမား အဆ ရန်

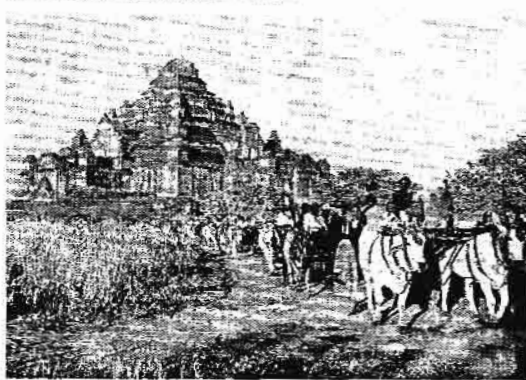
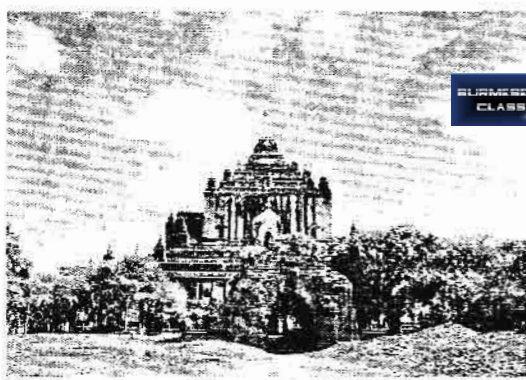
BURMESE
CLASSIC

သဗ္ဗညုဘုရား ရုပ်ပွားတော်
ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ



အဖေနှင့် သား ဘုရားသုံးဆူ

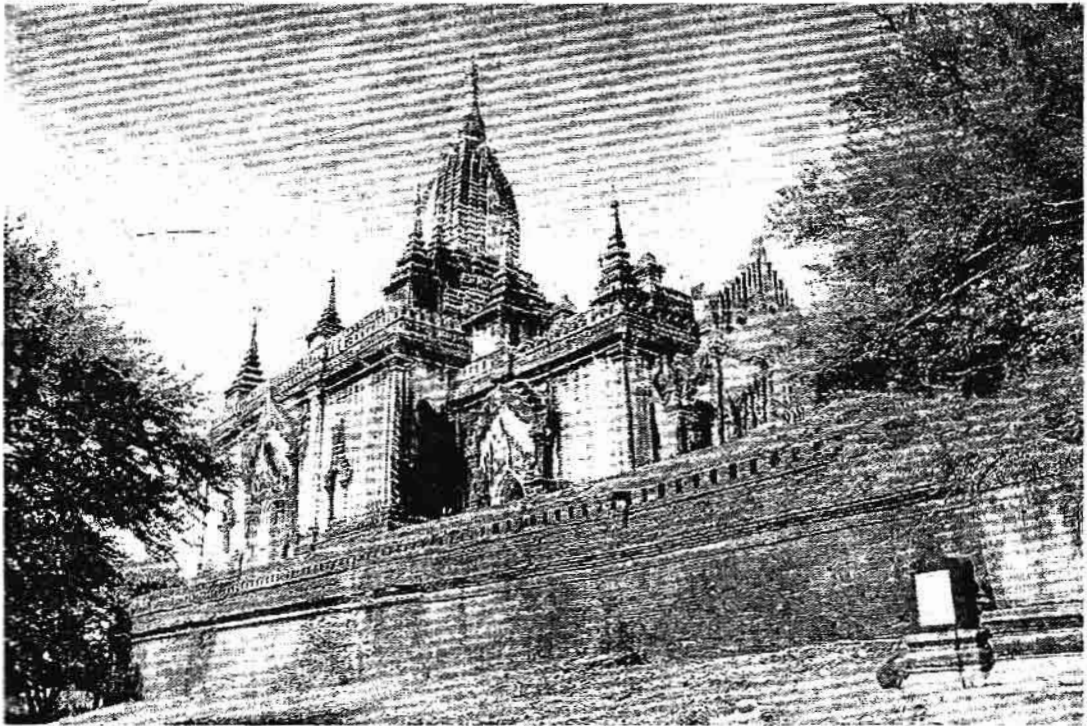
ကျော်လင်း (မြစ်ခြေ)



ဒီခေါင်းစဉ်မျိုးဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က မြတ်သတိဝါဒီမဂ္ဂဇင်းတွင် “အဖေနှင့် သား ဘုရားနှစ်ဆူ” ဟူသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ရေးသည့်အကြောင်းအရာမှာ မြစ်သားမြို့ရှိ စောလူးမင်းနှင့် သားတော်စောယွင်းမင်းတို့သားအဖနှစ်ယောက်တည်ခဲ့သည့် ရွှေစောလူးနှင့် ရွှေစောယွင်းဘုရားနှစ်ဆူတို့အကြောင်းဖြစ်သည်။

ယခုရေးလိုသည့်အကြောင်းမှာ ရွှေစောလူးဘုရားဒါယကာဖြစ်သည့် စောလူးမင်း၏ မြေးနှင့် မြစ်တို့ဖြစ်သည့် အလောင်းစည်သူမင်းနှင့် သူ၏ သားတော် နရပုဏ္ဏတို့၏အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ တခြားခေါင်းစဉ်တစ်ခုစဉ်းစားမိတာက ဘုရားလက်ထက်တော်က ဖခင် မိမိသားမင်းကြီးကို သတ်ပြီး မင်းလုပ်ခဲ့သည့် အဇာတသတ်မင်းနှင့် အကြောင်းအရာတူညီနေသည်မို့ မြန်မာအဇာတသမ္မတ ဟူ၍ တပ်ချင်ပါသော်လည်း ဤသို့ ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်က ဖခင်ကို သတ်သူ သားအကြောင်းတစ်ခုတည်း အဓိဋ္ဌာသက်ရောက်သွားပေလိမ့်မည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ပုဂံခေတ်က အဖေနှင့် သားတို့၏ ထိုဇာတ်လမ်းမျိုးနှစ်ခုမှာ ပထမ ရွှေစောလူးနှင့် စောယွင်းဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ ဒါယကာများ ဖြစ်ကြသော စောလူးမင်းနှင့် သားတော် စောယွင်းမင်းသားတို့၏ ဇာတ်လမ်းမှာ အကြင်နာလွှမ်းသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ဘုရားနှစ်ဆူ၏ ဇာတ်လမ်းမှာ စောလူးမင်းက ဥပစ္စေဒနှင့် သူများ(ငရမန်ကန်း)သတ်လို့ သေရရှာသည်။ စောလူးမင်း၏ သားတော် စောယွင်းမင်းသားကို ကျန်စင်သားကြီးက ပုဂံမင်းရိုးလည်း မပျက်ရလေအောင် အရှင်စောလူးမင်းအပေါ်ကိုလည်း သစ္စာစောင့်သိသည့်အခါ



ရွှေဂူကြီးဘုရား

၎င်း၏ သမီးတော် ရွှေအိမ်စည်နှင့် ပေးစားလိုက်သည်။
စောယွင်းမင်းနှင့် ရွှေအိမ်စည်တို့မှ အလောင်းစည်သူမင်းကို
ဖွားမြင်သည်။ ကျန်စစ်သားမင်းကြီးက မြေးတော်ကို ချစ်
မြတ်နိုးလွန်းတော်မူခြင်းကြောင့် ကလေးငယ်ဘဝကပင်
ထီးနန်းအပ်နှင်းပြီး ရင်ခွင်ပိုက် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

ငရမန်ကန်းသတ်လို သေရရှာသည့် စောလူးမင်းက
သူ မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေကြောင်းကို သားတော် စောယွင်း
မင်းအား အိပ်မက်ပေးသည့်အတွက် စောယွင်းမင်းက ထို
အကြောင်းကို ယောက္ခမတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးအား
အမည်းတော်အတွက် ရည်စူး၍ ဘုရားတစ်ဆူတည်လို
ကြောင်း လျှောက်ထားလေရာ ကျန်စစ်မင်းကြီးက သမက်
တော် စောယွင်းမင်းအား ရွှေပိဿာ (၃၀)ထုတ်ပေးလိုက်
သည်။ မြစ်သာမြို့တွင် စောယွင်းမင်းက ဖခင် စောလူးမင်း
တည်ထားခဲ့သည့် ရွှေစောလူးဘုရားနှင့် ကပ်လျက် ရွှေစော
ယွင်းဘုရားကို တည်ထားခဲ့ပြီး မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်နေသည့်
အခင်အား ကုသိုလ်အဖို့ အမျှအတန်းပေးဝေလိုက်သည့်
အတွက် စောလူးမင်း ကောင်းရာသုဂတိရောက်သွားကြောင်း
သိရသည်။ မည်မျှ မှန်သည်၊ မမှန်သည်ကိုတော့ စာရေးသူ
အနေဖြင့် မဝေခွဲတတ်ပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဖခမည်းတော်

အပေါ် သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကြင်နာကြောင်းတော့
ပေါ်လွင်လှပါသည်။ ရွှေစောလူးဘုရားအနီးတွင် ရွှေစောယွင်း
ဘုရားရှိနေသည်ကား အမှန်ပင်။ ထိုဘုရားတို့၏ အနီး၌
ဘိုးတော်ဘုရား၏ ဆင့်ထိုး ကျောက်စာတစ်ချပ်သည် အမှိုး
အကာနှင့် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ယခု ဖအေနှင့် သား ဘုရားနှစ်ဆူမှာ “ထု ဓမ္မရုံ၊
ဉာဏ် သဗ္ဗေည” ဆိုသည့် စာချီးရှိသည့် အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီးနှင့် သားတော် နရသူတို့၏ ဘုရားနှစ်ဆူဖြစ်သည်။
သည် သားအဖဇာတ်လမ်းမှာတော့ ဖခင်အပေါ် သားဖြစ်သူ
က ကြင်နာမှုကင်းမဲ့ခြင်း၊ ရက်စက်ခြင်းတို့ကို အကြောင်းခံ
သည့် ဇာတ်လမ်း အဓာတ်သတ်လို ဇာတ်လမ်းမျိုးဖြစ်သည်။
၎င်းသားအဖနှစ်ဦးတည်ခဲ့သည့် သဗ္ဗေညဘုရားနှင့် ဓမ္မရုံကြီး
ဘုရားတို့၏ အကြောင်းကို ရေးမည်ဆိုပါက ဘုရားဒါယကာ
နှစ်ဦး၏ အကြောင်းကိုလည်း ရေးသားဖော်ပြမှ ပြည့်စုံပေ
လိမ့်မည်။

အလောင်းစည်သူမင်း (အေဒီ ၁၁၁၃-၁၁၆၇)

အလောင်းစည်သူမင်းသည် ကျန်စစ်မင်း၏ သမီးတော်
နှင့် စောလူးမင်း၏ သားတော်တို့မှ ဖွားဖွားသည့် သားတော်

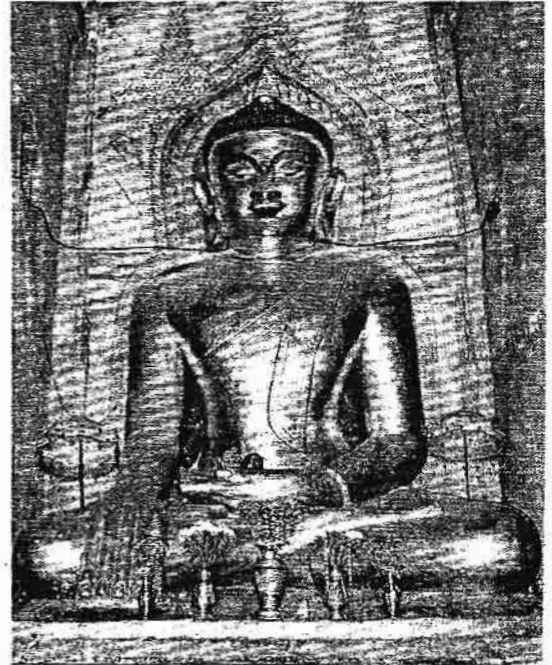


ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဘက်က ဘိုးတော်က စောလူးမင်း၊ မိခင်ဘက်မှ ဘိုးတော်က ကျန်စစ်မင်း။ ပုဂံရာဇဝင်တွင် ထီးနန်းသက်အရှည်ကြာဆုံးဖြစ်သည့် ယူစောထီးမင်းပြီးလျှင် အလောင်းစည်သူမင်းသည် ဒုတိယထီးနန်းသက် အကြာဆုံးမင်းဖြစ်သည်။ ယူစောထီးမင်း၏ ထီးနန်းသက်မှာ ၇၅နှစ်ရှိပြီး အလောင်းစည်သူမင်းမှာ ထီးနန်းသက် ၅၄နှစ်ရှိသည်။ အလောင်းစည်သူဟု အမည်တွင်နေခြင်းမှာ ၎င်းကို မွေးဖွားစဉ်က နန်းတော်တွင်းရှိ စည်ကြီးမှာ တီးခတ်သူ မရှိဘဲ မြည်ခြင်း၊ ပုဏ္ဏားတော်တို့က နိမိတ်ကောက်ရာတွင် ဘုရားအလောင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းတို့ကြောင့် အလောင်းစည်သူတွင်ကြောင်း သူ၏ မူရင်းဘွဲ့အမည်မှာ ဇေယျသူ ဖြစ်သည်။

ကျန်စစ်မင်းကြီး ကွယ်လွန်ပြီး အသက်အရွယ် ၂၅ နှစ်နှင့် မင်းဖြစ်လာသည်။ သက်တော် ၇၇နှစ် အေဒီ ၁၁၆၇ တွင် ကွယ်လွန် နတ်ရွာစံသည်။ ဘုရင်အဖြစ်ကို ရရှိပြီးသည့်နောက် ဘိုးတော် ကျန်စစ်မင်းနှင့် ဘေးတော် အနော်ရထာမင်းတို့ ပျိုးထောင်ခဲ့သည့် နိုင်ငံတော်အကျယ်အဝန်းကို လှည့်လည်စစ်ဆေးသည့်အနေဖြင့် နိုင်ငံတစ်ခွင် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရုံတင်မက၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းတိုင်အောင် ရောက်ရှိခဲ့သည်ဟု သမိုင်းတွင် ဖွင့်ဆိုထားသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး အချိန်အတွယ် အတိုင်းအတာစနစ်ကိုလည်း တည်တညွတ်တည်းဖြစ်အောင် သတ်မှတ်တော်မူခဲ့သည်။

တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာတစ်ခွင် ရောက်လေရာရာ အရပ်တို့၌ ဘုရားပုထိုးများကို တည်ခဲ့သည်။ အမြို့၊ မြို့၊ အနယ်နယ်ရှိ ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ၊ ဖောင်တော်ပဲ၊ ဖောင်တော်ချက်မ၊ ဖောင်ကျောင်း၊ ဖောင်ချည်တိုင် စသည့် ဖောင်နှင့် အမည် စသည့် ဘုရားများမှာ အများအားဖြင့် အလောင်းစည်သူမင်း၏ ကောင်းမှုဟူ၍ပင် ကမ္မည်းထိုးကြသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။ ဘုန်းတန်ခိုးအရာတွင် လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်သည်ဟု ဆိုရိုးရှိသည်။ ထိုအဆိုအရ တောင်ပေါ်ဒေသ မိုးကုတ်မြို့နှင့် အင်းလေးကန်တို့တွင် ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ ရှိနေသည်ကို ထောက်ရှု၍ လက်ခံရမည်ပင်ဖြစ်သည်။

ပုဂံမြို့ပေါ်တွင်မူ ထင်ရှားသည့် ရွှေဂူကြီးဘုရားနှင့် ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် သဗ္ဗညုဘုရားတို့ကို တည်ထားခဲ့သည်။ မင်းကြီးသက်တော် ၇၉နှစ် နာမကျန်ဖြစ်သည့် အခါ ဘုရင်ဖြစ်လိုလွန်းသည့် သားတော်အငယ် နရသူက ခမည်းတော်ကို ရွှေဂူကြီးဘုရားအတွင်းသို့ ရွှေပြီး တချို့က ခေါင်းအုံးနှင့်၊ တချို့က အဝတ်ဖြင့် မျက်နှာကို ပိပြီး



ရွှေဂူကြီးဘုရားရုပ်ပွားတော်

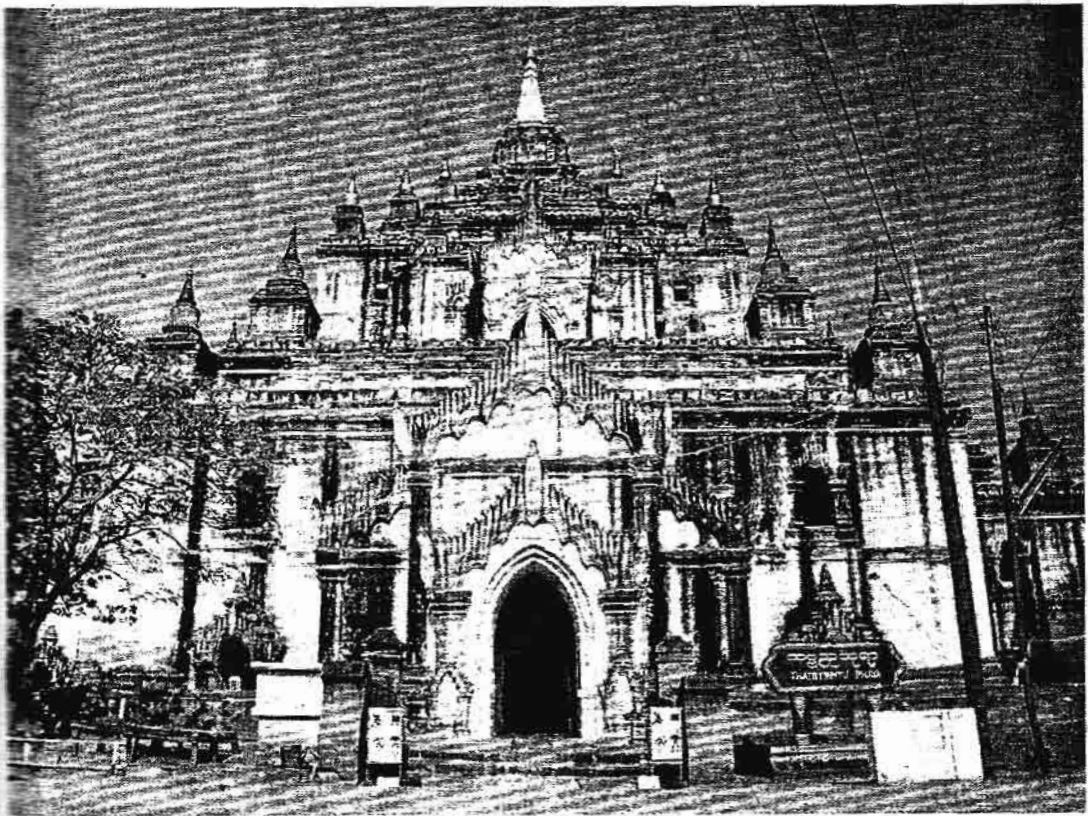
သုတ်သင်လိုက်သည်ဟု သမိုင်းတွင် ကြီးမားသော အမည်းစက်ကြီးကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ပုဂံ၌ တင့်တယ်လှပ သပ္ပာယ်သော ဘုရားများအနက် ဘိုးတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ အာနန္ဒဂူပြီးလျှင် ဒုတိယမြောက် ဘုရားမှာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ရွှေဂူကြီးဘုရားပင် ဖြစ်သည်။ ဂူဘုရားများအနက် ထူးခြားမှုမှာ လူတစ်ရပ်ခန့် အမြင့်ရှိ အုတ်ခုံပလ္လင်ပြု၍ တည်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ရွှေဂူကြီးဘုရားကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခြင်းဖြင့် ဘုရားဒါယကာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ စိတ်စေတနာကောင်းမွန်မှုတို့ကို ပေါ်လွင်စေသည့် ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသည့် ဝင်ပေါက် ဝဲယာရှိ ကျောက်စာနှစ်ချပ်က သက်သေပြနေသည်။ ကျောက်စာပါ ပထမစည်သူခေါ် အလောင်းစည်သူမင်း၏ ရင်တွင်းစကားတို့မှာ -

* သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့ ပို့ဆောင်နိုင်ရန် မိမိကိုယ်ကို တံတားသဖွယ် ကူးပြောက်ရောက်စေအံ့။

* ထိတ်လန့်ချောက်ချားနေသူများအား မိမိကိုယ်တိုင် နှစ်သိမ့်မှု ပြုပေးအံ့။

* လောင်မြိုက်ခြင်း ကင်းလွတ် ငြိမ်းအေးသည်နှင့် သော် တစ်ပါးသူတို့လည်း ငြိမ်းအေးစေအံ့ အစရှိသည့် မွန်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ထင်ဟပ်စေသည့် ဗာသာတို့



သဗ္ဗညုဘုရား

ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်တို့ကို ရင်သိမ်းကြည့်နူး ပီတိဖြစ်စေပါသည်။

ရွှေဂူကြီးဘုရားကို အေဒီ ၁၁၃၁ ခုနှစ်တွင် တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အချိုးအစားကျန တင့်တယ်၏။ စင်္ကြံပလ္လင်ဖြင့် တောင်ဘက်တွင် ရိုးခဲနေဟန် နတ်ရုပ်များ၊ စိန်တန်းအင်္ဂါတေလက်ရာကောင်းများ၊ မှတ်တံ တိုင်ထောင်ပန်း၊ တိုင်ဖုန်း၊ ပန်းလက်ရာများနှင့် တင့်တယ်ပြေပြစ်လှ၏။ ဂူဘုရားမှာ သဗ္ဗညု၊ ကန်တော့ပလ္လင်၊ ဓူဠာမဏိ၊ ထီးလိုဇင်းလိုဘုရားများကဲ့သို့ နှစ်ထပ်ဂူဘုရားမဟုတ်။ ကျောင်းတော်၏ အထက်တွင် အဆင့်လေးဆင့် ပစ္စယာများတွင် အောက်ခြေနှင့် ဒုတိယထပ်တို့၏ ထောင့်လေးထောင့်တို့၌ စေတီရန် တစ်ဆူကျစီရှိ၍ စုစုပေါင်း စေတီရန် ရှစ်ဆူရှိ၏။ ဘုရား၏ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှာပင် ဘုရားဒါယကာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးမှာ အမင်းမင်းတို့ထက် ဘုန်းသမ္ဘာကြီးမြင့်သူမင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသော်လည်း ဝိဘက်တော်ကြီးမှာ မရောင်သာ၍ သားတော်ငယ် လုပ်ကြံ၍ နတ်ရွာစံရရှာလေသည်။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အလုံးစုံသော ဉာဏ်တော်အနန္တကို ရည်စူး၍ ဤဘုရားကို အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက အေဒီ ၁၁၅၁ ခုတွင် တည်ထားခဲ့၏။ ဉာဏ်တော်ပေ (၂၀၀) ခန့်ရှိသဖြင့် ပုဂံဘုရားအားလုံးတွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။ အောက်ခံ လေးထောင့်စပ်စပ် ကျောင်းတော်အထက်တွင် ရှိ၏။ ပစ္စယာသုံးဆင့်၏ ထောင့်အသီးသီးတို့၌ စေတီရန် တစ်ဆူကျစီ ရှိသည်။

ဒုတိယဆင့် ကျောင်းတော်လိုဏ်အတွင်း၌ ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည်။ ထို ဒုတိယကျောင်းတော်အထက်၌လည်း အချို့သို့ ပစ္စယာ (သို့မဟုတ်) အထပ်သုံးဆင့်ရှိပြီး ၎င်းတို့၏ ထောင့်အသီးသီးတို့၌လည်း စေတီရန်များရှိသည့်အတွက် သဗ္ဗညုစေတီတော်ကြီး၌ စုစုပေါင်း စေတီရန် (၂၄)ဆူ ရှိနေသည်ကို ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ အောက်ခံ ကျောင်းတော်၏ နံရံအတွင်းဘက်မှ ကျင်းပြောင်းသော လှေကားဖြင့် အထက်ကျောင်းတော်သို့ လည်းကောင်း၊



အထက်ကျောင်းတော်မှ ကွမ်းတောင်ခြေအထိ လည်းကောင်း တက်ရောက်နိုင်သည့် လောကားအဆင့်ဆင့်ရှိ၏။ ဖန်တီး တည်ဆောက်ထားပုံမှာ ပြေပြစ်တင့်တယ်လှ၏။ ထိုသို့ တင့်တယ်မှုကို စာဖြင့် ရေးဖွဲ့ရန်ပင် ခက်ခဲ၏။ သဗ္ဗညုဘုရား တည်ဆောက်မှုအတွက် အုတ်ချပ်ပေါင်း မည်မျှ သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းအဖြစ် အုတ်အချပ်ရေ တစ်သောင်းပါသော အုတ်ဖိုတစ်ဖိုမှ အုတ်တစ်ချပ်စီ ယူထားသည့် အုတ်များဖြင့် ဘုရားကြီးအနီးတွင် ဂရု၊ ချိုးကူဘုရားတည်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့် အုတ်ချပ်ရေများစွာဖြင့် တည်ထားရကြောင်း သိနိုင်၏။

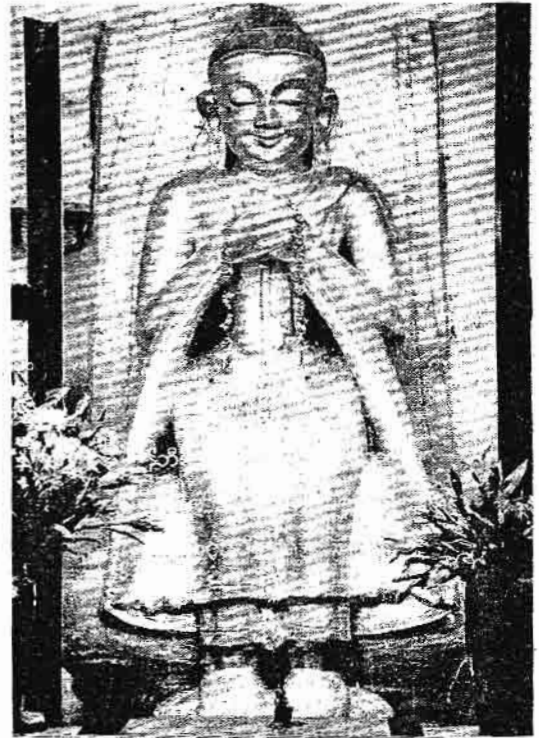
နရသူ (အေဒီ ၁၁၆၇-၁၁၇၁)

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးတွင် ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်တော်ကြီးအရ သားတော် သုံးပါးရှိသည်ဟု ဆိုထားသော်လည်း သားတော်ကြီး မင်းရှင်စောနှင့် သားတော်ငယ် နရသူတို့နှစ်ယောက်သာလျှင် ရာဇဝင်၌ တွေ့ရ၏။ မင်းရှင်စောရော၊ နရသူပါ နှစ်ယောက်လုံးသည် မာန်မာနခက်ထန်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

အလောင်းစည်သူမင်း မောင်စင်ကြာဖြင့် ပင်လယ်သို့ လှည့်လည်စဉ် သီဟိုဠ်ဘုရင်က သမီးတော်ကို ဆက်သလိုက်သည့်အတွက် ထိုပင်ကြွားမင်းသမီးအား မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့် ညီလာခံ၌ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်အတူ သလွန်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်ခွင့်ပြုထားသည်ကို သားတော်ကြီး မင်းရှင်စောက တွေ့မြင်သွားသောအခါ ဒေသုဉ်းတော်အား မခစားတော့ဘဲ လှည့်ပြန်သွား၏။ အခါတစ်ပါးတွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက အထိန်းတော်သား အနန္တသူရိယကို သနားတော်မူခြင်းကြောင့် ဒုယင်အခြေတပ်သော မင်းသားတို့သာ ဝတ်ရသည့် ဝတ်လုံကို အနန္တသူရိယအား ပေးသနားတော်မူလေသည်။ အနန္တသူရိယသည် ထိုဝတ်လုံကို ဝတ်၍ သဘင်တက်သည်တွင် မင်းရှင်စောက အနန္တသူရိယအား ဤဝတ်လုံနှင့် မထိုက်ဟုဆိုပြီး ဆွဲချွတ်လေသည်။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ငါပင်ရှိလျက် ငါ့အား မလေးမစားပြုသည်ဟုဆိုပြီး မင်းရှင်စောအား ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် နယ်နှင်လိုက်သည်။

မင်းရှင်စောသည် ထွန်တုန်းပူတက်အရပ်၌ မြို့ပြင်ကျေးရွာ တည်ထောင်လျက် နေထိုင်သည်။ မင်းရှင်စောမှာ မန္တလေးမြို့ရှိ ရွှေကုန်းမြင်ဘုရား၏ ဒါယကာလည်း ဖြစ်သည်။

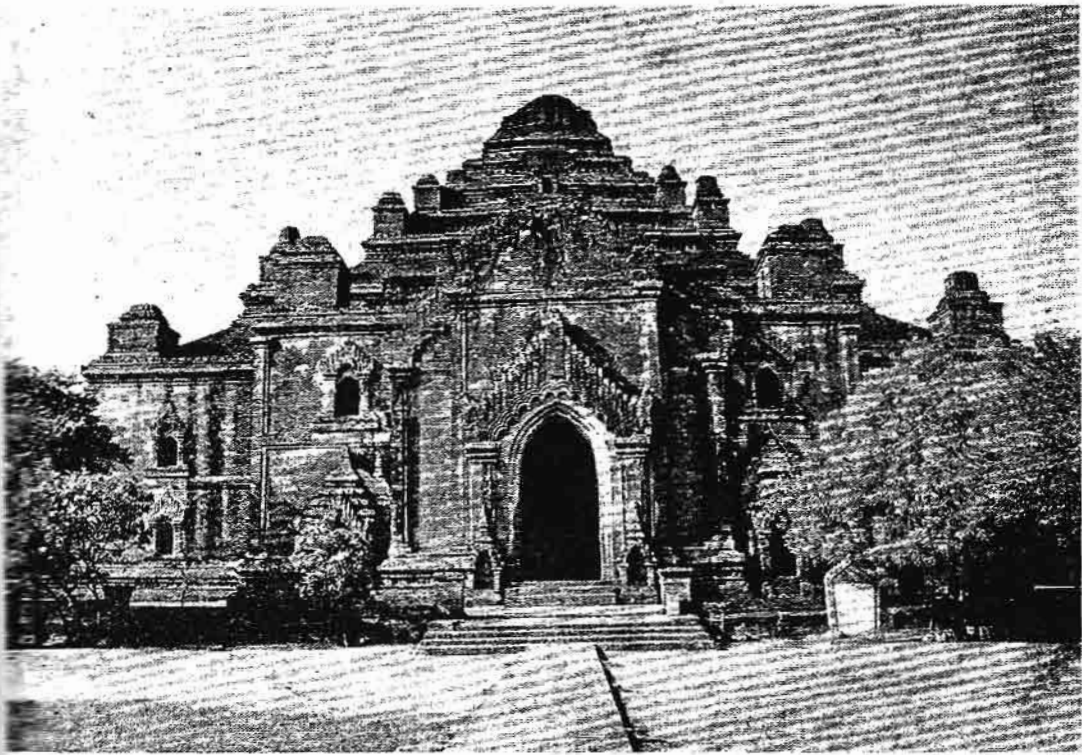
ခမည်းတော် အလောင်းစည်သူမင်း နတ်ရွာစံသည် သတင်းကို နောင်တော် မင်းရှင်စော ကြားလျှင် ရေအား



သဗ္ဗညုဘုရားရုပ်ပွားတော်

ကြည်းအားဖြင့် ချီလာမည်ကို သားတော်ငယ် နရသူက စိုးရိမ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပုဂံတစ်ပြည် ကိုးကွယ်သည့် သပိတ်သည်၏သား ပုံသကူ မထေရ်အား ချဉ်းကပ်၍ “အရှင်...အကျွန်ုပ်၏ နောင်တော်အား တိုင်းသူပြည်သားတို့ အထိတ်တလန့်မဖြစ်စေရန် ရေအား၊ ကြည်းအား အလုံးအရင်းနှင့် ချီတော်မမူဘဲ ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် ကြွရောက်လာပါရန်၊ ထိုသို့ ကြွရောက်လာသည့်အခါ နောင်တော်နောက်က စားထမ်း၍ တပည့်တော် လိုက်ပါပြီး ထီးနန်းကို အပ်ပါမည်ဆိုသည့်အကြောင်း၊ စားတစ်စင်း၊ မြင်းတစ်စီးနှင့်သာ လာပါရန် ပြောကြားပေးပါရန်” အမှာတော်ရှိသည့်အတွက် မထေရ်ကလည်း ယုံကြည်တော်မူသဖြင့် မင်းရှင်စောအား ဤအတိုင်းပင် ပြောပေးလေသည်။

မင်းရှင်စော ရောက်လာသည့်အခါ နရသူက ခန့်ညှိုးကြိုပြု၍ နောင်တော်နောက်က စားထမ်းပြီး လိုက်ကာ ထီးနန်းကို အပ်ပါသော်လည်း ညနေစာ စားတော်ပွဲအား အဆိပ်ခတ် စီရင်သည့်အတွက် မင်းရှင်စော အနိစ္စရောက်ရလေသည်။ ထိုအခါ ပုံသကူ မထေရ်က “ဟယ်...မင်းဆိုးမင်းညစ်၊ သင်ကား ကတိကို ဖျက်လေပြီ။ သင့်ပြည်တွင်



မွေရံကြီးဘုရား

ငါ မနေ့ ဟု ဆိုပြီး သီဟိုဠ်သို့ ကြွသွားတော်မူလေသည်။

နရသူမင်းကား ထီးနန်းစည်းစိမ်ရလို့မူအတွက် ဖခမည်း
တော်ကို လည်းကောင်း၊ နောင်တော်ကို လည်းကောင်း
ထုပ်ကြဲခဲ့၏။ ထိုမင်း၏ အကြောင်းကို ရာဇဝင်အဆောင်
ဆောင်တို့၌ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် မင်းဆိုးမင်းညစ်
အဖြစ်သာ ဖော်ပြကြလေ့ရှိသည်။ ထိုမင်းကား ဘုရားရှင်
ဗုဒ္ဓိတော်ရမင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။ ဘုရား
နှင့် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က တန်ကြည်တောင်တော်သို့
ကြွရောက်လာသောအခါ အင်ဖတ်သုံးရွက်ဖြင့် ဘုရားရှင်
အား မိုး၍ ပူဇော်သကူကရပြုခဲ့သည့် မဟာပါလဒေါ် တောင်
ဆောင် ဘီလူးမင်းဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓိတော်
တွင် ဒေါသအမြတ်ကြီးသော အစားကြူးသော၊ ရက်စက်
သောမင်းအဖြစ် ပေါ်ကွာရာမတွင် သုံးကြိမ်သုံးခါ မင်းအဖြစ်
ရောက်ရှိမည်ဟု ထိုဘီလူးအား ဗုဒ္ဓိတော်မြတ် သတ်မှတ်
ခဲ့သည်ဟု၍ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓိတော်အရ ဒေါသအမြတ်ကြီးခြင်း
အစားကြူးခြင်း စသည့် ဘီလူးတို့၏ အင်္ဂါရပ်များဖြင့် ကိုက်
ညီသည့် စလေ ငခွေးမင်း၊ နရသူနှင့် နရသီဟပတေ့
(အရတ်ပြေးမင်း)တို့ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရိုးရှိကြသည်။

နရသူမှာ နန်းစံသက် ၃နှစ်ကျော်မျှသာ ရှိခဲ့သည်။
ထိုကာလအတွင်း ပုဂံတွင် ထုထည်အကြီးမားဆုံးဖြစ်သည့်
မွေရံကြီးဘုရားကို တည်ထားခဲ့သည်။ ဖခမည်းတော်အား
သိန်းခုံပြည်(သီဟိုဠ်)မှ ဆက်သလိုက်သည့် ပဋိက္ကရာဇ်မင်း
(ပိထွေးတော်)အား ဆက်လက်၍ မိဖုရားအရာထားသော်
လည်း ထိုကုလားမင်းသမီးက နရသူအား မနှစ်မြို့သဖြင့်
ဘုရင် နရသူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းမပြုဘဲ ခပ်ခွာခွာနေသည်။
အမျက်စောင်မာန်ကြီးသည့် နရသူဘုရင်က ထိုကုလား
မင်းသမီးအား အမျက်တော်ရ၍ သန်လျက်ဖြင့် ကိုယ်တော်
တိုင် သုတ်သင်လိုက်သည်။ ထိုအဖြစ်ကို သိန်းခုံပြည်ရှင်
သီလေလျှင် ကျေးကုလား ရှစ်ယောက်တို့အား ၎င်းတို့
မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို တာဝန်ယူမည်ဟု အာမခံ
ချက်ပေးပြီး ဘုရင် နရသူအား သွားရောက်လုပ်ကြံရန်
စေခိုင်းလိုက်သည်။ နရသူမင်းကား ရေဒေါသမှ အထွက်တွင်
ထိုကျေးကုလားတို့ လုပ်ကြံ၍ အနိစ္စရောက်ရလေသည်။
ကျေးကုလားတို့လည်း ၎င်းတို့ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားကြ
လေသည်။



ဓမ္မရုံကြီးဘုရား

ပုဂံတွင် ထုထည်အကြီးမားဆုံးဖြစ်သည့် ဓမ္မရုံကြီးဘုရားကို ဖခမည်းတော်နှင့် နောင်တော်တို့ကို သတ်၍ ပုဂံ၏ ၄၆ ဆက်မြောက်မင်းဖြစ်သည့် နရသူဘုရင်က တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အုတ်စီ အုတ်ညွှပ်ရာတွင် အကောင်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုဘုရားကြီးကို တည်ဆောက်ရာတွင် အုတ်တစ်ချပ်နှင့် တစ်ချပ်ကြား ပေရွက်ထိုး၍ရပါက ထိုပန်းရံကို သတ်ပစ်သည်ဟု သိရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ဖြစ်မှုထက် အကုသိုလ်ဖြစ်မှုက ပိုများသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုဘုရားကို တည်စဉ်အခါက ပန်းရံ မည်မျှသေခဲ့သည်ကို မည်သူမျှ ပြောနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တည်ဆောက်ရာတွင် အထူးသေသပ်အောင် ဂရုစိုက်ရလွန်းသည့်အတွက် နန်းစံသက် နှစ်အတွင်း အပြီးသတ်မီ ကုလားသတ်၍ သေသွားသောကြောင့် ရာဇဝင်တွင် ကုလားကျောင်းဟု အမည်တွင်နေခဲ့သည်။

ဓမ္မရုံကြီးဘုရားမှာ ဖခမည်းတော်၏ သဗ္ဗညုဘုရားကဲ့သို့ပင် ကုလားကျောင်းခံ လိုဏ်မှန်ခံ ဘုရားကြီးတစ်ဆူဖြစ်သည်။ ထုထည်ကြီးမားလွန်းသည့်အပြင် အင်္ဂုလအဖွတ်မထားသည့်အတွက် မူလအုတ်အရောင် နီနီရဲရဲကြီးကို အဝေးကပင် ထင်ထင်ရှားရှား လှမ်းမြင်နိုင်သည်။ လိုဏ်ပတ်လမ်းနှစ်ထပ်ပါသော်လည်း အတွင်းလိုဏ်ပတ်လမ်းကို ဝင်၍ပရအောင် ဝိတ်ဆိုထားသည်။ ပန္နက်ပုံမှာ အာနန္ဒဘုရားပန္နက်ပုံနှင့် ဆင်သည်။ လေးဘက်လေးဘက် အာရုံခံများ တစ်ပါတည်း ပူးတွဲတည်ဆောက်ထားသည့်အတွက် အဝေးမြင်ကွင်းမှာ ဖြက်ကျယ်လှသည်။ အထက်သို့ မြင့်တက်ရာတွင်လည်း အမိုးနှစ်ဆင့်နိမ့်လျှော့ရှိပြီး ပစ္စယာ လေးဆင့်ရှိသည်။ ပစ္စယာတို့၏ ထောင့်အသီးသီးတွင်လည်း စေတီအယောင်ကဲ့သို့သော အရန်ထောင့်စေတီများ ရှိသည်။ ထိုအထက်တွင်ကား မပြီးပြတ်သေးသည့် ကွမ်းတောင်ရှိသည်။ ဘုရား၏ ပရိဝုဏ်ကို ကြီးမားကျယ်ပြန့်သည့် အုတ်တံတိုင်းခတ်ထားသည်။ အဝင်ပေါက် မှန်ခုံမှာ ကား၊ မြင်းလှည်းများ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်သလို ရပ်နားရန် နေရာလည်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှိသည်။ ထိုဝင်ပေါက် မှန်ခုံအပြင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးသည့်ရှိသော ဓမ္မရုံကြီးဘုရား၏ ခိုင်ခန့်ကြီးကျယ် တင့်တယ်မှုရှိသည့် ပုံကောင်းတစ်ပုံ ရရှိနိုင်သည်။

ပုဂံမင်းဆက်များအနက် အနော်ရထာ၊ သားတော်



ဓမ္မရုံကြီးဘုရားရုပ်ပွားတော်

စောလူးမင်း၊ မြေးတော် အလောင်းစည်သူမင်း၊ သားတော် နရသူမင်းတို့မှာ ဥပေစ္ဆဒကာကံဖြင့် နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ကြရာသူများ ဖြစ်သည်။ အဆိုးဆုံးမှာ အလောင်းစည်သူမင်းနှင့် သားတော် နရသူတို့မှာ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် အဇာတသတ်မင်းတို့ကဲ့သို့ပင် ရင်နင့်ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ကြသည်။

စောလူးမင်းနှင့် စောယွင်းမင်းတို့၏အဖြစ်က ကြည်နူးဖွယ်ရာကောင်းသလောက်၊ အလောင်းစည်သူမင်းနှင့် နရသူတို့ကား အဖသတ်သားအဖြစ် ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျော်လင်း (မြစ်ခြေ)

ကျမ်းကိုး

- ဦးကုလား မဟာရာဇဝင် ပ-တွဲ
- ဧကိတ်တာ သက်လွင်၏ သမိုင်းက ပြောသော ပုဂံ။

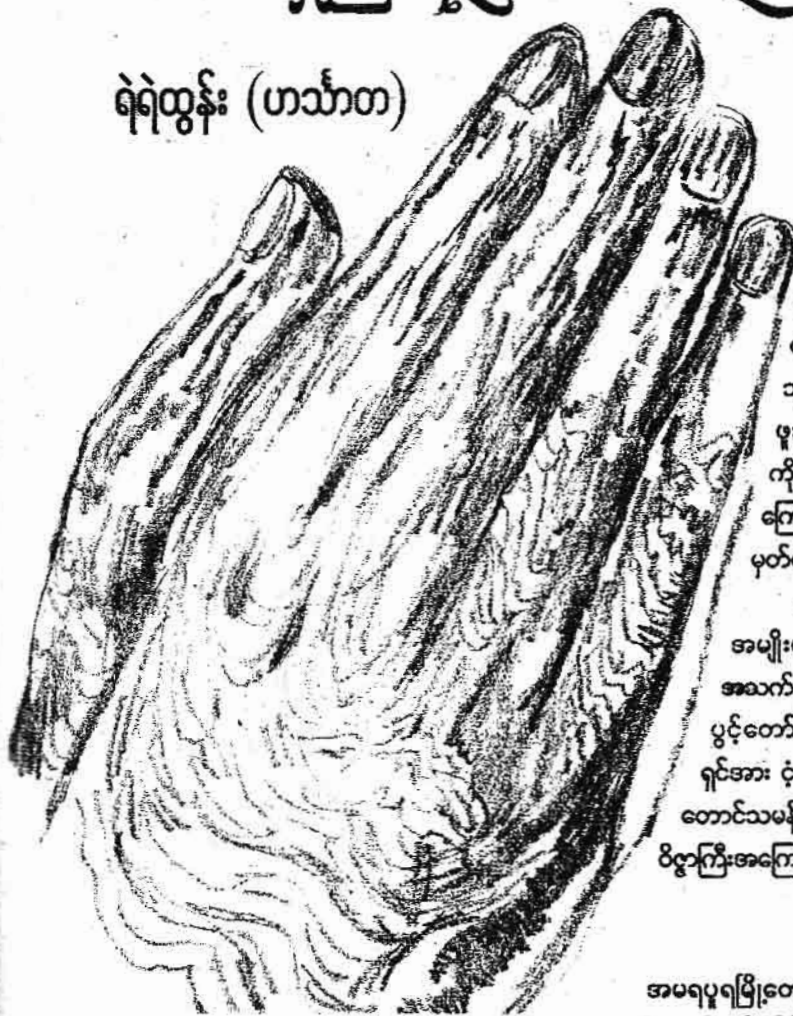
(ဓာတ်ပုံများဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသော မြင်းကပါမှတိုးဂိုက် ကိုညွန့်သိန်းအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ် ပါသည်။)



ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာတို့၏

အသက်ရှည်လို့ခြင်း အကြောင်းရင်း

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)



“ဝိဇ္ဇာတို့သည် သက်တမ်းကို ရှည်ရှည်နေရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ သဘာဝလွန် တန်ခိုးများကိုရအောင် ကြိုးပမ်းကြခြင်းတို့သည် နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော အရိမေတ္တေယျ ဘုရားရှင်ကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ဖူးမြော်ပြီးသည့် နောက်နိဗ္ဗာန်ကို ဝင်လိုကြသောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း” မြေကြားသည်ဟု ဗဟိရိန် မှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

အဆိုပါ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဗမဝိဇ္ဇာ စသော အမျိုးမျိုးသော ဝိဇ္ဇာကြီးများသည် အသက်ရှည်သမျှ ရှည်ရှည်နေကာ နောင်ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္တေယျဘုရားရှင်အား ငုံ့မျှော်နေကြောင်းကို အမရပူရမြို့ တောင်သမန်အင်းစောင်းမှ “နာဂိဿရ သံဝိဇ္ဇာကြီးအကြောင်း” ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။



ဤလောက၌ ဂန္ဓာရီအမျိုးမျိုး၊ ဝိဇ္ဇာအမျိုးမျိုးတို့ ရှိကြသည်။ သမိုင်းအထောက်အထားများအရ လောကီအစီအရင်များဖြင့် အောင်မြင်ပြီးပြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ကြီးစားအားထုတ်လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အများအပြားရှိနေကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တန်ခိုးသိဒ္ဓိများဖြင့် အသက်ရှည်လျားစွာ ကာလကြာမြင့်သည်ထိတိုင် နေနိုင်ကြသနည်း။ နေထိုင်သနည်းဆိုသော် သုတေသီ ဗဟိရိ (M.E.Spiro)က မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းဝင်အချို့နှင့် ဆွေးနွေးမြန်းကြည့်သောအခါ...

အမရပူရမြို့တော် တောင်သမန်အင်းကြီး၏ အနောက် ဘက်ကမ်းထိပ်တွင် တောင်မင်းကြီးဘုရားရှိ၏။ ထိုဘုရားမှာ အုတ်ရိုးဆင်းတုတော်ရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ၎င်း တောင် မင်းကြီးဘုရားမှာ ကာလမကြာသေးစေကာမူ မူလ ဘုရား ဒါယကာကို ရှင်းလင်းသေချာစွာ ရှာဖွေမတွေ့ရှိသော်လည်း တောင်မင်းကြီးအမည်ရှိသော အမတ်ကြီးတစ်ပါးအည်ထားခဲ့သည်ကိုမူ အကြမ်းဖျင်း သိရှိထားသည်။

အထောက်အထားများအရ “သဗ္ဗာတုကာ ဝိဇ္ဇာစရ ပကာသနိကျမ်း”တွင် အမရပူရမြို့၌ နောင်တော်ကြီးမင်း



ထပ်မံ၍ ဆွေစံနေတော်မူစဉ် ၎င်းမြို့၏ အရှေ့တောင်ယွန်း
 ထွန်း တောင်သမန်ရွာ၏အနီး နွားနီစုရွာကြီး၌ “ရှင်နာဂိ
 သာရ”မည်သော ဘုန်းတော်ကြီးသည် “ခတီရဋ္ဌလောဟ”
 တွင်သောသံကို စီမံ၍ အပြီးရောက်သဖြင့် ရွှေငွေတို့ကို
 စီရင်လုပ်ကိုင်ပြီးလျှင် အမရပူရ ဆင်ဖြူဝန်မင်း၏ အဘကို
 ၎င်းရွှေငွေတို့ကို အပ်နှင်းလျက် တောင်သမန်အင်းအနောက်
 ဘက်ကမ်းထိပ်တွင် “နောက်သား နောက်လား၊ သူတော်ရွာ
 တို့၊ ငါသို့တမူ အကြံတူ ကျင့်သုံးစေအံ့”ဟု မိုးကြိုးပုရပိုက်
 ကို ကြေးစည်နှင့်ထု၍ တည်ထားအပ်သော ရုပ်ပွားတော်ကြီး
 အနီး စောဘုရားပင်ကြီးအောက်တွင် ၎င်းမိုးကြိုး ပုရပိုက်ကို
 သိဒ္ဓိလမ်းမကြီး ပြီးဆုံးတိုင်အောင် ရေးသားမှတ်ထားလျက်
 ပြုပြီးမှ ၎င်းပုရပိုက်နှင့် ထိုက်တန်သူ ပါရမီရှင်မန်လျှင်
 လွယ်လင့်တကူ မတူးဆွဘဲနှင့် ၎င်းစောဘုရားပင်အောက်
 တွင် သုံးလတန်သည်။ လေးလတန်သည် သီလသီတင်းဖြင့်
 နေထိုင်ပါမူကား “ဩဆာမိဒေဝ”မည်သော နတ်တို့သည်
 ယူဆောင်၍ ကောင်းစွာပေးလာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ရာ၏။ ၎င်း
 ပုရပိုက်ကို ရရှိပါက အရှင်နာဂိသာရမည်သော သံဝိဇ္ဇာကြီး
 နှင့် အတူနေထိုင်ရ၍ နောင် အရိမေတ္တယျဘုရားဆင့် ဘုရား
 အဖွင့်မှာ အသင့်ပူဇော်ရလတ္တံ့သော နာဂိသာရ သံဝိဇ္ဇာကြီး
 လည်း တစ်ရပ်ဟု အဆိုရှိသတည်း။

ဟု ဖြစ်သည်။

ထို နာဂိသာရ သံဝိဇ္ဇာကြီး၏ မိုးကြိုး ပုရပိုက် မြှုပ်
 ထားသည်ဆိုသော အမရပူရမြို့ တောင်သမန်အင်းစောင်း
 တောင်မင်းကြီးဘုရားအနီးရှိ စောဘုရား(စောပြာ)ပင်အကြောင်း
 ကို တောင်သမန်အင်းစောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော
 တောင်လုံးလေးဆရာတော် ဦးပညာဇောတ(ကိုပညာ-အမရ
 ပူရ)က တင်ပြထားသည်မှာ -

“တောင်မင်းကြီးဘုရားအနီး စောဘုရားအပင်ကို ရှာ
 ဖွေသော်လည်း မတွေ့ရပေ။ သတ္တဌာန မှစလိမ့်နာရကန်
 အနီးတွင်မူ မည်သည့်နှစ်က မည်သူ့ပိုက်ပျိုးခဲ့သည်ဟု မသိ
 ရသော ဘုရားရှိခိုးပင်ဟု ခေါ်ဆိုသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
 ရှိခဲ့လေသည်။ သစ်ပင်လုံးပတ် (၁၂)တောင်ခန့်ရှိ၍ ပေ
 (၂၀၀)ကျော်ကျော် မြင့်လေသည်။ အသီးမှာ ဗီးလပ်သီးကဲ့
 သို့ ရှိလျက် အစေ့ကို ခွဲ၍ထုတ်ကြည့်သော် ဘုရားရှိခိုးဟန်
 လက်နှစ်ဖက်ပူးလျက် လက်ကောက်ဝတ်တိုင်အောင် တွေ့
 မြင်ရသည်။ ဝိသသော လက်ချောင်းနှင့် လက်သည်းများမှာ
 ပကတိလက်ကဲ့သို့ ရှိလေသည်။ ဘုရားရှိခိုးပင်ကြီးသည်
 ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ် (အေဒီ ၁၉၀၈) ခုနှစ်လောက်က အိုမင်း

သဖြင့် အသီးမသီးတော့ပေ။ အစိုရသမားများကလည်း အခွဲ
 ခွာ အမြစ်တူးကြသဖြင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခြောက်သွေ့၍
 သေဆုံးသွားလေသည်။

ဟု ဖြစ်လေသည်။

ဝိဇ္ဇာတို့သည် နောင် ပွင့်မည် အရိမေတ္တယျဘုရား
 လက်ထက်တိုင် အသက်ရှည်ကာ၊ ဘုရားသခင်တို့အား
 မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖူးမြင်နိုင်ခြင်း ရှိမရှိကို စစ်တောင်း
 မြို့အုပ် မောင်မှတ်ကလေးက သင်္ဂီတဆရာတော်ကြီးအား
 လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးက “ဝိဇ္ဇာငါးမျိုးရှိရာ အရိယာ
 ဝိဇ္ဇာတို့သာလျှင် အရိမေတ္တယျဘုရားရှင်အား ဖူးတွေ့နိုင်
 လိမ့်မည်”ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားတော်မူသော ဝိဇ္ဇာငါးမျိုးမှာ-

- (၁) ဗေဒင်ကျွမ်းကျင်သော ဗေဒဝိဇ္ဇာ
- (၂) ဂါထာမန္တန်ကျွမ်းကျင်သော မန္တဝိဇ္ဇာ
- (၃) စာနုစာတည်ရသော စာနုလောကီဝိဇ္ဇာ
- (၄) ရွှေ ငွေ စသည် ဖန်တီးနိုင်သော ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ
- (၅) အရိယာဝိဇ္ဇာ ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ထိုဝိဇ္ဇာငါးမျိုးအနက် အရိယာဝိဇ္ဇာမျိုးထဲမှ ဗြဟ္မာပြည်
 ၌ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီးတို့သာ နောက်ဘုရားကို ကောင်းစွာ
 မိနိုင်သည်ဟု ဆရာကြီး ရဝေထွန်း၏ ဘာသာရေးပြဿနာ
 များ (၄)တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာတို့၏ အသက်
 ရှည်လျိုခြင်းအကြောင်းမှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ငါးဆူပြောက် ပွင့်
 တော်မူမည့် အရိမေတ္တယျဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်လိုသည်ဟု
 အကြမ်းဖျင်း ယူဆနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာတို့
 သည် သူတော်ကောင်းတရားများ ပွားများ အားထုတ်လျက်
 ရှိသော သူတော်စင်များဖြစ်သဖြင့် မည်သို့သော အနေ
 အထားပင်ဖြစ်စေ နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို
 ထက် ထိုဝိဇ္ဇာတို့သည် နိဗ္ဗာန်မဝင်မီစပ်ကြား အရိမေတ္တ
 ယျဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုသော ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ် တည်ရှိ
 နေမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

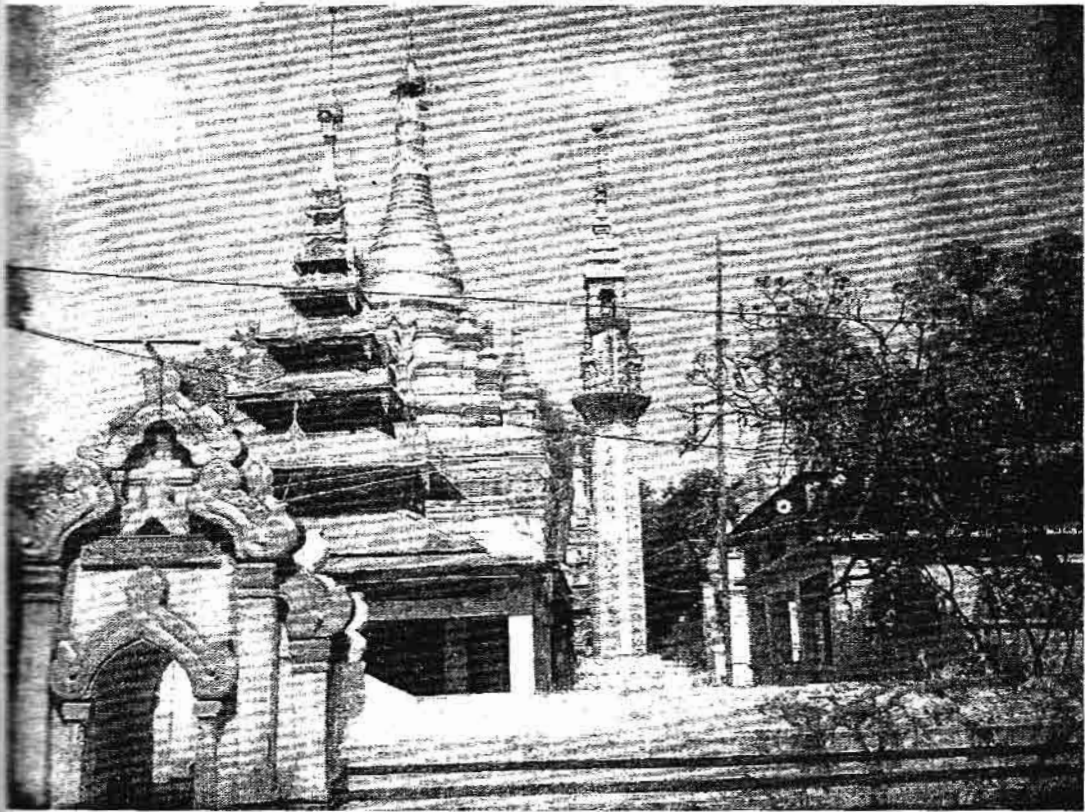
ကျမ်းကိုး

- ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်)၏ ပင်.တော်မူမည်
 မြတ်စွာဗုဒ္ဓ မေတ္တယျ။



ဆင်ဖြူကျွန်းက ပုတီးပင် မယ်ပွေးရဲ့ ဘုရား

ကိုအေးမြင့် (မဟာဝိဇ္ဇာ ရှေး-သု)



စလင်းမြို့ကနေ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့ဘက်ကို ၈-၅-၁၅
(ဆာကြာနေ့) မနက် ၈နာရီလောက်မှာ ကိုယ်တို့ရဲ့
ဆင်ဘူးခရိုင် သာသနိကအဆောက်အအုံများ လေ့လာရေး
အဖွဲ့ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကားလမ်းအတိုင်းလာ
ဆော့ လမ်းတစ်လျှောက်မှာ သစ်ပင်တွေ အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်
ဆိုင်ဆိုင် အညာဒေသနဲ့ မတူအောင်ကို စိမ်းစိမ်းစိုစိုနဲ့
ထူထပ်တာ။ အညာမြေရဲ့ သဘာဝပေါက်ပင်တွေဖြစ်တဲ့

တမာ၊ ကုက္ကို၊ ထနောင်းပင်တွေက နွေရာသီမို့ ရွက်နုစိမ်း
လေးတွေ ဝေလို့ ကြိုကြားကြိုကြား ကြာညပ်ပြီး စိုက်ထည့်
ထားတဲ့ စိန်ပန်းနီနီနဲ့ ငှက်ပန်းငါးတွေကလည်း အားဖြည့်ပြီး
အလှကုန်နေကြရဲ့။

သာစည်ရွာက ရင်နှင့်စရာ

မော်တော်ဆိုင်ကယ်တွေအကြား ကားကို သတိထား



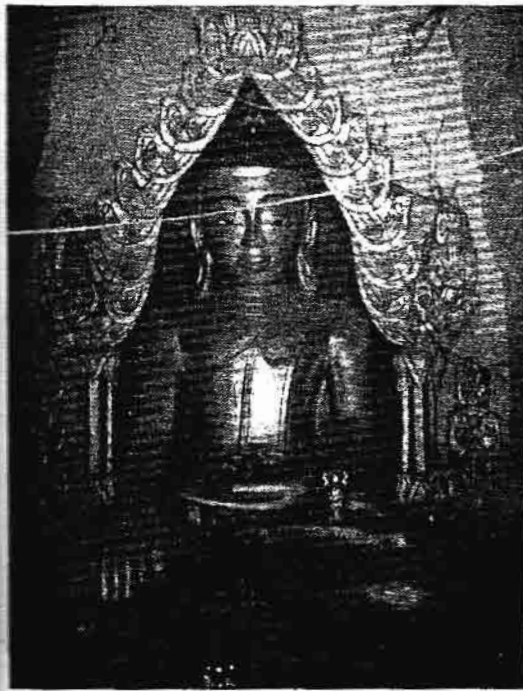
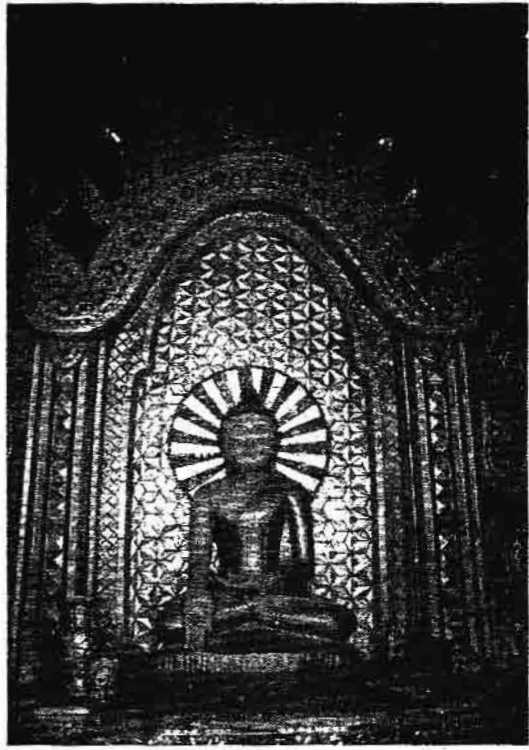
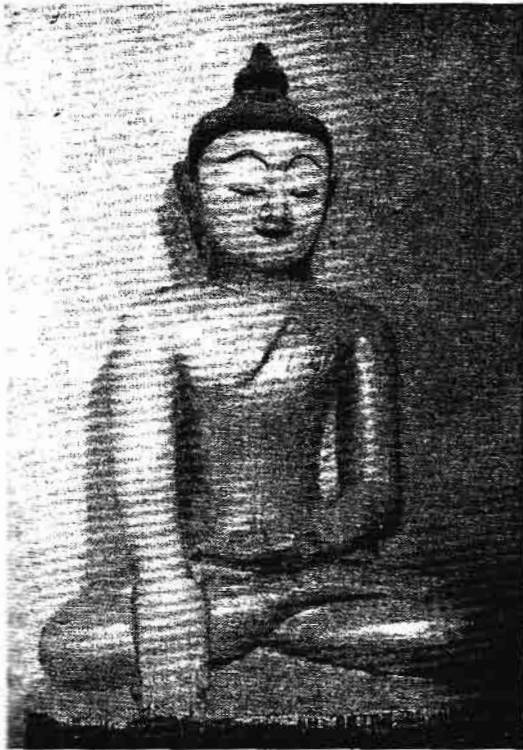
မောင်းစေခဲ့ပြီး သာစည်ရွာ ဘုရားဝင်းမှာ ကားရပ်နားလိုက်
တယ်။ ကားလမ်းဘေး တမာပင်အုပ်တွေကြားက ကွင်း
အစပ်မှာတော့ စက္ကူနဲ့ ချိုးထားတဲ့ ဆေးရောင်စုံ ပြဿနာ
လေးကို ဝိုင်းဝန်းပြင်ဆင်နေကြတာ တွေ့ရတယ်။ ဘယ်လို
ပွဲလမ်းအတွက်ပါလဲလို့ စဉ်းစားနေဆဲမှာပဲ မလှမ်းမကမ်း
ကွင်းလယ်မှာတော့ ခပ်မြင့်မြင့် သစ်သားဇရပ်လေး
တစ်ဆောင်ရှိပြီး အလောင်းစင်တစ်ခုပြင်ထားရဲ့။ အလောင်း
စင်ရဲ့ အနီးမှာတော့ တောသူအပျိုသမီး လူလတ်ပိုင်း
တစ်ယောက်က ပခုံးပေါ် အညာတဘက်လေး တင်ပြီး
တရှုပ်ရှုပ်ငိုလို့ သက်တော် ၁၈နှစ်သားလောက် ကိုရင်လေး
တစ်ပါးတာ တစ်ညမှာ ရုတ်တရက် ဗိုက်အောင်ပြီး ဆေးရုံ
ပြန်အသွား ဆေးရုံအရောက်မှာ ပုံလွန်ခဲ့လို့ ပြန်ပင်ပြီး ယူလာ
ခဲ့တာတဲ့။ စာလည်း တော်တဲ့ ကိုရင်မို့ စာပြန်ပွဲတွေမှာ
လည်း ဆုတွေ မကြာခဏ ရထားသတဲ့။ ကိုယ်တို့အဖွဲ့သား
တွေလည်း ကိုရင်လေးကို မမြင်ဘူး။ မဖူးဘူးတဲ့ စာတော်တဲ့
အရွယ်ကောင်းလေးမို့ နှမြောမိရင် သနားနေကြတယ်။ စိတ်
မကောင်းတဲ့ကြားကပဲ ရပ်လေ့ ရွာလေ့အတိုင်း စက္ကူ

ပြဿနာချိုးနေတာကို ခွင့်တောင်းပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ရ
တယ်။

အလောင်းပြင်ထားတဲ့ ဇရပ်ရဲ့ နောက်မှာတော့
ပြန်လည်ပြုပြင်ထားလို့ ဆေးရောင်စုံလွင်နေတဲ့ စေတီငယ်
တစ်ဆူတည်ရှိနေပါတယ်။ အတွင်းက မှန်ပေါက်မှာတော့
ရှေးကျတဲ့ ဆင်းတုငယ်လေးရှိနေရဲ့။ ဘုရားရဲ့ ဘွဲ့တော်က
တော့ ထုံးစံအတိုင်း မက်လုံးပြ အကျိုးမျှော် ခေတ်ပေါ်
နာမည်တစ်ခုမို့ မမှတ်ထားတော့ပါဘူး။

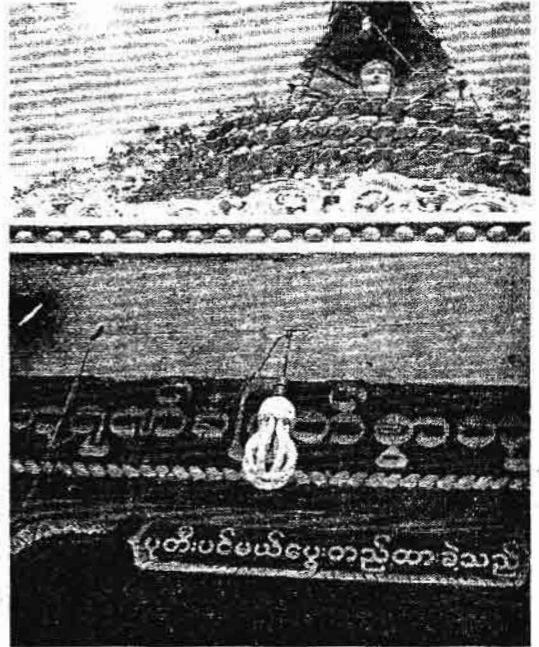
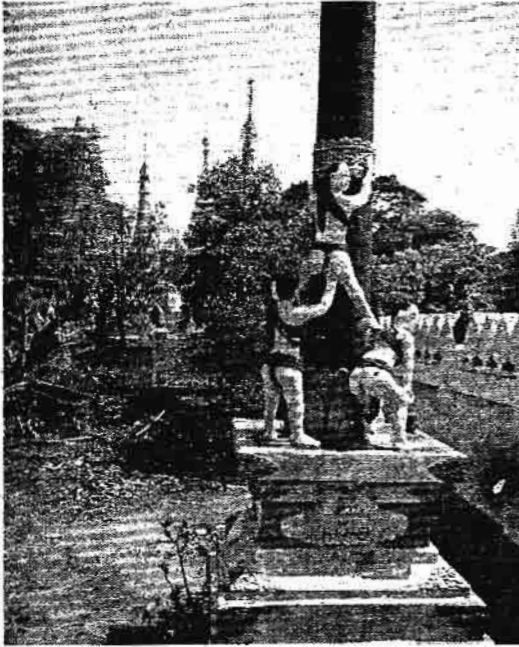
ကားလမ်းရဲ့ နံဘေး၊ မလှမ်းမကမ်းမှာပဲ ရှေးဟောင်း
စေတီတော်ဝင်းတစ်ခုရှိနေပြန်လို့ ဝင်ကြည့်ကြသေးတယ်။
အုတ်တံတိုင်းထူထူထဲထဲကြီးနဲ့ ရှိခဲ့ပေမယ့် အုတ်ချပ်ဟောင်း
တွေ ပဲ့ကျနေတာ နေရာအတော်များနေပေါ့။ “အချိန်မီ
ချုပ်၊ အစုတ်သက်သာ ဆိုသလို အခုလောက် သိပ်မပျက်
စီးခင်ကတည်းက ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းလိုက်ရင် ပြုလဲတဲ့အထိ
ဖြစ်လာတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားဝင်းတံတိုင်းရဲ့ ထောင့်
တွေကိုလည်း အုတ်ထူထူနဲ့ပဲ ထုထည်ကောင်းကောင်းမှာ
ထောင့်ချိုးတွေကို အတွန့်အတွန့်တွေ တွန့်ထားသေးရဲ့။





ရှေးလက်ရာတွေကတော့ အုတ်ကို သက်သာအောင် မဉ္ဇူခြံ
 ကြသလို၊ လက်ရာကိုလည်း ပြီးစလွယ် လွယ်လွယ်မလုပ်
 တတ်ကြပါဘူး။ တတ်နိုင်သမျှ တန်ဆာဆင်တတ်ကြရဲ့။
 ရုပ်ထဲက ကြမ်းခင်း သံပဲတလင်းမှာတော့ တရုတ်စကား

ပွင့်တွေ တစ်ပုံတစ်ထပ်ကြီး စုဆောင်း နေလုန်းထားတာ
 တွေ့ရတယ်။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ စကားပွင့်ခြောက်တွေ
 လိုက်ဝယ်တာမျိုး ရှိသတဲ့။ ကောင်းပါတယ်။ ပန်းကြွေတွေ
 အလဟဿမဖြစ်သလို၊ ရွာသားတွေလည်း မပျင်းရဘူးလေ။



မိုးဝန်းကျောင်းတိုက်

အဲဒီကနေ မိုးဝန်းရွာဘက်ကို ဆက်လက်ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ မိုးဝန်းကျောင်းတိုက်ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တွေတာ့ မို့ ကားထိုးရပ်စေတယ်။ ခွင့်တောင်းပြီး ဝင်ဖူးလိုက်တာနဲ့ မိုးဝန်းကျောင်းတိုက်ဆရာတော်က ဓမ္မကထိက ဘုန်းတော်ကြီးပီပီ အပြောအဟောကောင်းကောင်းနဲ့ ညဉ့်ခံရှာတယ်။ ကိုယ်တို့နဲ့ အတူပါလာတဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဖြစ်လဲ ဦးဝင်းကြီးကိုလည်း ဆီးချိုဆေးပြီးတိုတွေ ပေးနေသေးရဲ့။ ကျောင်းတိုင်တစ်တိုင်မှာတော့ ရွာသာကြီးတစ်ဦး မြန်မာဂီတာတီးနေပုံ အဖြူအမည်းဓာတ်ပုံရှိပါတယ်။ ဂီတာကို ပေါင်ပေါ် တင်ကာ ပက်လက်ထားပြီး တီးနေတာပါ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းအနီးမှာ ပြုပြင်ပြီးသား ရှေးဟောင်း ရှစ်ထောင်စေတီတော်တစ်ဆူတွေ့ရလို့ စေတီတော်ရဲ့ အတိုင်း အတာတွေ ယူကြ၊ လေ့လာကြတယ်။

မလှမ်းမကမ်းမှာတော့ အောက်ခြေတွေ ပြိုပျက်စပြုနေတဲ့ ဗိသုကာလက်ရာ အလွန်ကောင်းတဲ့ စေတီတော် မပျက်တစ်ပျက်တစ်ဆူလည်း ရှိနေပါသေးတယ်။ စေတီ ဧခြေတော်ရင်းကပ်လျက်က ခြင်္သေ့သုံးကောင်အနက် တစ်ကောင်က လုံးဝ တစ်စီဖြစ်သွားပေမယ့် တစ်ကောင်ကတော့ လျှာတစ်လစ်လေးနဲ့ ရယ်မောနေတဲ့ ချစ်စရာ ခြင်္သေ့လေးပါ။ လက်ရာလည်း ကောင်းလှတယ်။ မြေစိုက် စေတီတော်ရဲ့ ပစ္စယာသုံးဆင့်က ထောင့်တွေမှာလည်း

ကလသာအိုးတွေ၊ ထောင့်စေတီငယ်တွေ၊ မုခ်ပေါက်တွေနဲ့ တစ်ထပ်တစ်မျိုး မရိုးရအောင် တန်ဆာဆင်ထားပါတယ်။ ရှေးက လူတွေများ လုပ်နိုင်ကြတယ်လို့ ပြောဖြစ်ကြတယ်။

မိုးဝန်းကျောင်းဝင်းက ပြန်ထွက်ပြီး ကားလမ်းပေါ် ပြန်အတက်မှာ မိုးဝန်းဘူတာသို့ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တွေလိုက်ရတယ်။ ပွင့်ဖြူမြို့မှာလည်း ဘူတာသို့ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တွေ ခဲ့ဖူးလို့ ဒီအရပ်ကို ရထားနဲ့ လာလို့ ရသလားလို့ ဒေသခံတွေကို မေးကြည့်မိတယ်။ ရထားလမ်းဖောက်လုပ်ပေးထားပေမယ့် ဘူတာတွေနဲ့ ရွာတွေက ဝေးလွန်းလို့ ရထားရှိရင်လည်း စီးသူနည်းမှာပဲတဲ့။ အခုကတော့ ရထားလမ်းဖောက်ပြီးတာ နှစ်အနည်းငယ်ကြာခဲ့ပေမယ့် ရထားခေါင်းတော့ တစ်ခါမှ မတွေ့ရသေးဘူးလို့ သိလိုက်ရတယ်။ ဪ... ရထားမရှိတဲ့ ရထားလမ်းတွေပေါ့။ “တံခွန်မရှိသော ရထား”ဟာ “လင်မရှိသော မိန်းမ”လို့ပဲ မတင်တယ်ဘူးလို့ အဆိုရှိတော့ “ရထားမရှိသော ရထားလမ်း” တွေကလည်း တင့်တယ်ပါ့မလား။

အဲဒီလိုအတွေးတွေ ပွားရင်း အချိန်ခဏလေး ကားမောင်းလိုက်တာနဲ့ ဆင်ဖြူကျွန်းကို ရောက်ပါရော။

ဆင်ဖြူကျွန်းက ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံ ဘုရားကြီး

ဆင်ဖြူကျွန်းဟာ မြစ်နဲ့ နီးတဲ့ မြို့ဖြစ်လို့ ဂုန်းလမ်း၊ ရေလမ်းတွေနဲ့ပို စည်ကားနေရဲ့။



ဘုရားရဲ့ ခေါင်းတော်ကို ဖြတ်ခိုသွားခဲ့ပြီးနောက် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မယ်ဆိုင်ဘက်မှာ ဦးခေါင်းတော်ကို မပျော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်ရှာဖွေတွေ့ရှိရလို့ မြန်မာပြည်ကို ပြန်သယ်ဆောင်တော်မူလာပြီး ကိုယ်လုံးတော်မှာ ပြန်တပ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကို ဖူးဖို့ ကားလမ်းမကြီးကနေ ဘုရားဝင်းရှိရာ ဘယ်ဘက်ကို ချိုးဝင်ခဲ့ကြတယ်။ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားက ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့ သစ္စာမြိုင်ရပ်၊ စလင်း-ဆင်ဖြူကျွန်းကားလမ်းမကြီးရဲ့ ဘေးကပ်လျက်မှာပဲ တည်ရှိနေတာပါ။ ခုတော့ “ပဉ္စလောဟာ ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံ ဘုရားကြီး” လို့ ဘွဲ့မည်ပင် တိုးနေပေါ့။ “ပဉ္စလောဟာ” လို့ ပြောရပြန်တာကတော့ ဆင်းတုတော်ကြီးကို ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး (Copper)၊ သံ (Iron) နဲ့ ခဲ (Lead) စတဲ့ သတ္တုငါးမျိုး ရောစပ်ပြီး သွန်းလုပ်ထားတာကို တွေ့ရှိလိုက်ရလို့ပါတဲ့။

အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွားတာက ပြည်တော်ပြန်ဘုရားအဝင် မှန်ဦးတံခါးကြီးကို သော့ခတ်ပြီး ပိတ်ထားလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှန်ဦးပေါက်ဝတံဖက်တစ်ချက်မှာလည်း ခြင်္သေ့ခပ်ဝဝကြီးနှစ်ကောင်က စောင့်ကြပ်လို့ပါ။ မှန်ဦးထိပ်မှာလည်း နဂါးရုံးဘုရားဆင်းတုတော်ကို အခန့်အညားတင်ပြီး ဘေးမှာလည်း နတ်သမီးတွေက လက်အုပ်ချီးကန်တော့ထားပါတယ်။ အဝင်ဇရပ်ရဲ့ နောက်မှာ အာရုံခံအုတ်တန်ဆောင်းကိုလည်း အုတ်ပြသန်ဘုံ ငါးဆင့်နဲ့ ထည်ထည်ဝါဝါ မြင်လိုက်ရပြန်တယ်။ ပိတ်ထားတဲ့ ဝင်းတံခါးအထက်မှာတော့ “ပုတီးပင် မယ်ပွေး တည်ထားခဲ့သည်” ဆိုတဲ့ မူရင်းအလှူရှင်အမည်ကို အရေးတယူ ချိတ်ဆွဲဖော်ပြထားရဲ့။ ဒီခေတ် ဘုရားစေတီတွေကို ဘက်စုံပြုပြင်ရေးတွေ လုပ်ပြီးတဲ့အခါတိုင်း မူလ အလှူဒါယကာအမည် ပျောက်ပြီး နောက်ပေါ် မိုးကျရွှေကိုယ်၊ ရွှေကြာပင် အလှူရှင်တွေရဲ့ လှူကြောင်းတန်းကြောင်း စာတန်းတွေသာ မြင်မြင်နေကြရတာမို့ ခုလို ဖော်ပြထားတာကို ကျေးဇူးတင် ဝမ်း

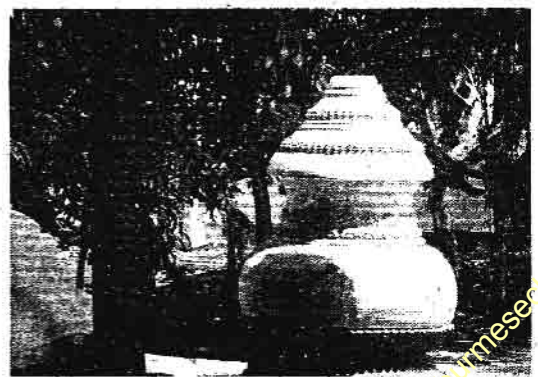
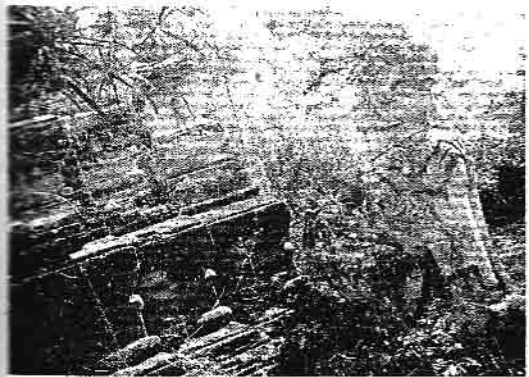
မြောက်ရပါတယ်။

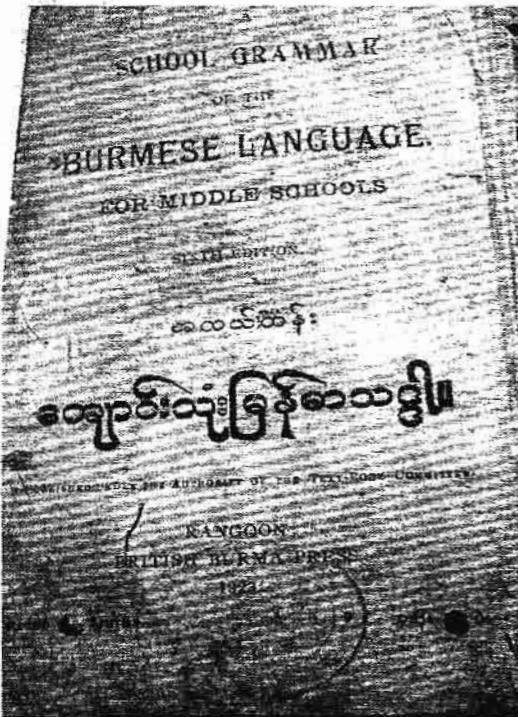
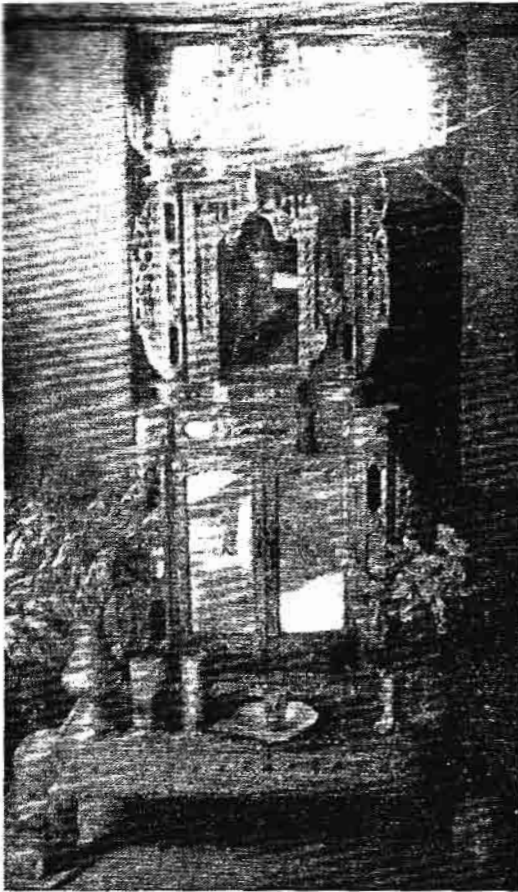
သော့ပိတ်ထားတဲ့ မှန်ဝရေမှာ ရပ်ရင်း ဘေးဘက်ကို လေ့လာကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားရဲ့ ညာဘက်မှာလည်း တည်ဆောက်ပြီး တည်ဆောက်ဆဲ ဘုရားစေတီ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်းတွေကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီအရပ်က အတော့်ကို ဘုရားတည်ကြတဲ့ ဓလေ့ရှိသော အရပ်ဒေသပါဘဲလို့ အကဲဖြတ်မိပေါ့။

ဂေါပက လူကြီးဆီမှာ သော့အပ်ထားတယ်ဆိုလို့ သူ့အိမ်ရှိရာ ရွှေလဝင်း ဆန်စက်ကို လိုက်ကြရပြန်တယ်။ အဲဒီမှာလည်း သူက ရှိမနေလို့ အတန်ကြာ စောင့်လိုက်ရသေးတယ်။ ခဏကြာတော့ လူကြီးမင်းပြန်လာပြီး သူကလည်း သဘောကောင်းလို့ သော့ကိုင်ပြီး ပြည်တော်ပြန်ဘုရားဘက်ကို ကိုယ်တို့နဲ့အတူ တစ်ပါတည်း ပြန်လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားဝင်ပေါက်ရော၊ အတွင်းတန်ဆောင်းကိုပါ သော့တွေ အလီလီခတ်လို့ပါလား။ သူခိုးပြေးမှ ထိုးကွင်းထဲလို့ ပြောရမလားပါပဲ။ မြန်မာတွေပီပီ ခုတော့ ဝိရိယတွေ ပိုနေကြပြန်ပေါ့။

ဂေါပကလူကြီးက သော့ဖွင့်ပေးလို့၊ ဘုရားဝင်းထဲ ဝင်ခွင့်ရကြပါတယ်။ ဘုရားအဝင် ရှေ့ဆုံး တန်ဆောင်းရဲ့ နဖူးစီးမှာတော့ “အာရုဏ်ခံ မြတ်စွာဘုရား”၊ “ပုတီးပင် မယ်ပွေး တည်ထားခဲ့သည်” လို့ ရေးထိုးထားတာမို့ စာလုံးပေါင်းတွေက အာရုံခံနဲ့ အာရုဏ်ခံလို့ နှစ်မျိုးဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ တစ်နေရာ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို တစ်မျိုးပါပဲ။

လွန် ဖြတ်ခိုသွားတဲ့ ကြေးဆင်းစာတော်ရဲ့ ခေါင်းတော် အပြတ်ကြီးကို ပြန်လည်ယူဆောင်လာပုံ တပ်ဆင်ပြီးပုံတွေကို မီနိုင်းတွေထုတ်ပြီး ဘုရားဆောင်အဝင်ဇရပ်ရဲ့ အတွင်းနဖူးစည်းမှာ ပြသထားရဲ့။ ဘုရားလူကြီးက အဲဒီတုန်းက ထုတ်ဝေတဲ့ လက်ကမ်းစာစောင်လေးကို ပြပေမယ့် တစ်ခုတည်းရှိလို့ပါဆိုလို့ အားနာနာနဲ့ မတောင်းတော့ဘဲ ဓာတ်ပုံပဲ ရိုက်





ယူလိုက်ရပါတယ်။ “ပဉ္စလောဟာ ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံ
မြတ်စွာဘုရားကြီး ဘက်စုံပြုပြင်ရေး နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်
နှိုးဆော်စာ” လို့ ခေါင်းစီးတပ်ထားရဲ့။

ဘုရားရဲ့ အုတ်ပြဿာဒ်ဆောင်၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း
မှာတော့ ပြည်တော်ပြန် ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး စံပယ်တော်မူ
နေရဲ့။ မျက်နှာတော် ကြည်လင်သပ္ပာယ်စွာနဲ့ နှုတ်ခမ်းတော်
ဟာ မပွင့်တပွင့် ပြီးယောင်သန်းနေတဲ့ ဘူမိသဿမုဒြာဟန်
ကြေးဆင်းတုတော်ကြီးဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့်က ၆ ပေနဲ့
၁၁ လက်မ ရှိပါတယ်။

ကြေးဆင်းတုတော်ကြီးနောက်ဘက်နဲ့ ဘေးဘက်၊ ဂန္ဓ
ကုဋီတိုက်ထဲမှာတော့ တိုလီထွာလီပစ္စည်းတွေ ရှုပ်ပွနေရဲ့။
ဒါဟာ ကိုယ်တို့ မြန်မာဘုရားကျောင်းကန်တွေရဲ့ ဒီဇိုင်းပါပဲ။
ထိုင်းနိုင်ငံကို ရောက်တုန်းကတော့ အများစုသော ဘုရား
ဆောင်၊ ဘုရားခန်းတွေဟာ အတော်သပ်ရပ် သန့်ရှင်းလှပပြီး
ပန်းအလှတွေ ဆင်ယင်ထားတာ တွေ့ခဲ့ရဖူးပါရဲ့။ ခု ပြည်
တော်ပြန် ဆင်းတုတော်ကြီးရဲ့ လက်ျာဘက်နောက်နားမှာ
တော့ တရုတ်ရေနေ့စွဲတည် ဒန်ချိုင်းလေးကို ပလပ်ထိုးပြီး
ရေနေ့စွဲတည်ထားတာလည်း ဓာတ်ကြီးတန်းလန်းနဲ့ တွေ့ရရဲ့။
ဆင်းတုတော်ကြီးနောက်ဘက် ဖျာကြမ်းပေါ်မှာတော့
“အလယ်တန်းကျောင်းသုံး မြန်မာသဒ္ဒါ” (A school gram-
mar of the Burmese Language for Middle schools)
ဆိုတဲ့ ၁၉၂၃ ခုနှစ်မှာ (Rangoon British Burma Press)
က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ ရှားပါးလှသော စာအုပ်အပါအဝင် စာအုပ်
ဟောင်းတစ်ပုံကလည်း ဖရိုဖရဲပြန်ကျလို့။ ဂျာနယ်တွေ၊
စာရွက်တွေကလည်း လွင့်ပျံ့လို့ပါ။ အင်း... ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဒီလို နွေရာသီဥတုမှာ မိသင့်ချင်စရာပါပဲလား။ ဦးခေါင်းတော်
ဖြတ်ပြီး ခိုးသွားတဲ့ကိစ္စကို ပြန်ရှာတွေ့လို့ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပေ
မယ့် မီးလောင်သွားခဲ့ရင်တော့လို့ ဂေါပကလူကြီးကို သတိ
ပေးပြောပြတော့ ဟုတ်ပါ့ဗျာ။ သတိထားရမှာပေါ့လို့ ပြောရှာ
ပါတယ်။

ပြည်တော်ပြန်ဘုရားက အပြန်မှာတော့ မွန်းလွဲနေပြီ
မို့ နေ့လယ်မှာ စလင်းဦးက တည်းခိုအိမ်ကို ခဏပြန်နားကြ
တယ်။ တည်းခိုအိမ်မှာ နားနေတုန်း လက်ကမ်းစာစောင်
လေးကို ရိုက်လာတဲ့ ဓာတ်ပုံမှာ ပြန်ဖတ်ကြည့်မိတယ်။

ဘုရားဒါယိကာမ ပုတီးပင်မယ်ပွေး

ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံ ဘုရားကြီးရဲ့ ဘုရားဒါယိကာမ
ကြီးဟာ “ပုတီးပင် မယ်ပွေး” ဖြစ်ပါတယ်။ မယ်ပွေးရဲ့ တတိ

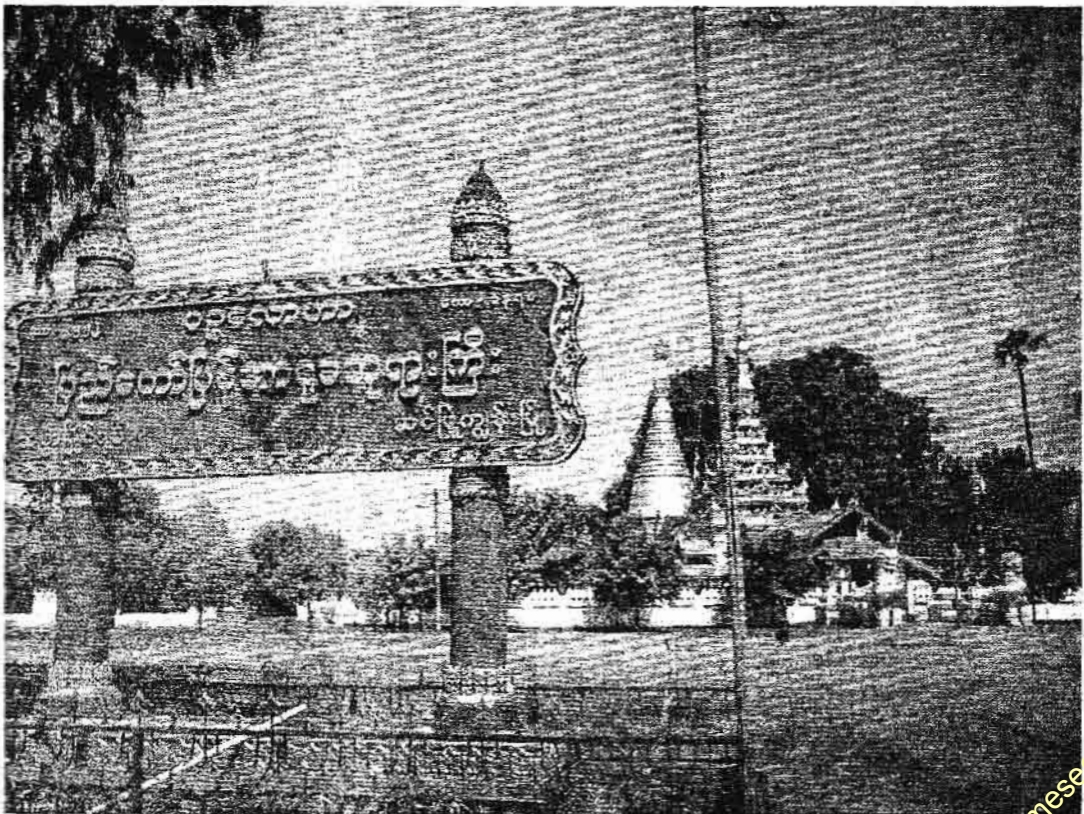


ပုတီးပင်ကုန်းရွာကတော့ အခုအခါမှာ ရွာပျက်ကြီးဖြစ်နေပြီး ရာပျက်ကုန်းလို ဒေသခံများက ခေါ်ကြရဲ့။ မယ်ပွေးငယ်စဉ်က မိဘများဟာ အလွန်ဆင်းရဲလို့ တောင်ယာလုပ်ငန်း၊ လယ်လုပ်ငန်းနဲ့ ထန်းလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်။ မယ်ပွေးလေး ပုခက်တွင်းအရွယ်မှာ မိဘတွေက လယ်ထွန်ရာ တစ်ကေခွဲလောက်ရှိတဲ့ လယ်တောကို ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြပြီး အခု အရပ်အခေါ် “ပဲလော်ဖို” လယ်ထိပ်က ပုတီးပင်မှာ အဝတ်ပုခက်နဲ့ ချိတ်ဆွဲပြီး သိပ်ထားတတ်ကြပါတယ်။ ရှေးလူကြီးတွေ ပြောခဲ့တဲ့ သမိုင်းကြောင်းအရ တစ်နေ့တော့ မိဘများ လယ်နားချိန်မှာ ပုတီးပင်ကြီးအောက်နားကို လာနားရင်း ကြည့်လိုက်တော့ ပုခက်တွင်းက ကလေးအပေါ်မှာ မြွေပွေးတစ်ကောင် ခွေနေတာတွေ့လိုက်ကြရသတဲ့။ မြွေပွေးက ကလေးငယ်ကို ဘယ်လိုမှ အန္တရာယ်မပြုပေမယ့် ကလေးကိုတော့ အဝတ်ပုခက်အောက်ကနေ တံလှဲနဲ့ ခွဲပြီး ထုတ်ယူခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကလေးငယ်ဟာ ပုတီးပင် မယ်ပွေးလို့ အမည်သညာတွင်သွားပါတော့တယ်။

မယ်ပွေး အရွယ်ရောက်လာတော့ ပဲလော်ဖိုလယ်ရဲ့

အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်မှာ လယ်ထွန်ရင်း ငွေခွက်တွေရခဲ့တယ်။ ရလာတဲ့ ငွေခွက်တွေကို မယ်ပွေးက နေပြည်တော်ရှိ ဘုရင့်ထံ အပ်နှံပါတယ်။ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်လို့ ယူဆကြရဲ့။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း သူနဲ့ထိုက်လို့ သူရတဲ့ ပစ္စည်းမို့ သိမ်းတော်မမူဘူးရယ်လို့ မယ်ပွေးကို ငွေခွက်တွေ ပြန်လည်ဆုချပြီး သူ့ကြွယ်ဘွဲ့ပေးအပ်ပါတယ်။ မယ်ပွေးလည်း အဲဒီငွေထည်ပစ္စည်းတွေကို ထုခွဲရောင်းချပြီး ရရှိတဲ့ အသပြာတွေနဲ့ အခုမြင်တွေ့ရတဲ့ အာရုံခံ ဘုရားတစ်ဆူ အပါအဝင် ဘုရားတွေ တည်ခဲ့တယ်။ အလှူပစ္စည်းအနေနဲ့ အခုလို အလွန်သန့်ရှင်းတာကြောင့် ဘုရားဟာလည်း အလွန်တန်ခိုးကြီးခဲ့ပါတယ်။ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တာလည်း တွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ ရွာသူရွာသားတွေက ပြောကြတယ်။

နစ်ကာလတွေ ကြာညောင်းလာတော့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဘုရားကြီးဟာ ပြုပြင်ကိုးကွယ်မယ့်သူ မရှိဖြစ်ခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်း ချွံ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ဖုံးအုပ်ကာ ပျက်စီးယိုယွင်းလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဆင်ဖြူကျွန်းသစ္စာမြင်ရပ်ကွက်က အလှူရှင်တွေ၊ ရွာသစ်ကြီးနဲ့ နီးစပ်ရာရွာတွေက စေတနာရှင်တွေ၊ အမှတ် (၆၉) ထွန်စက်စခန်း

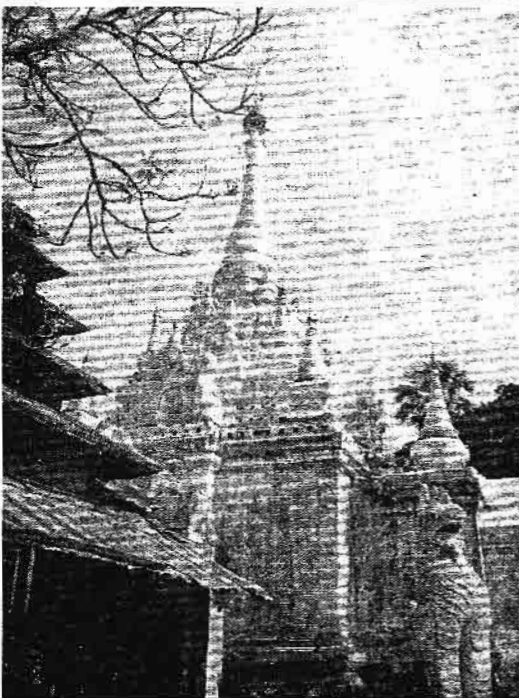
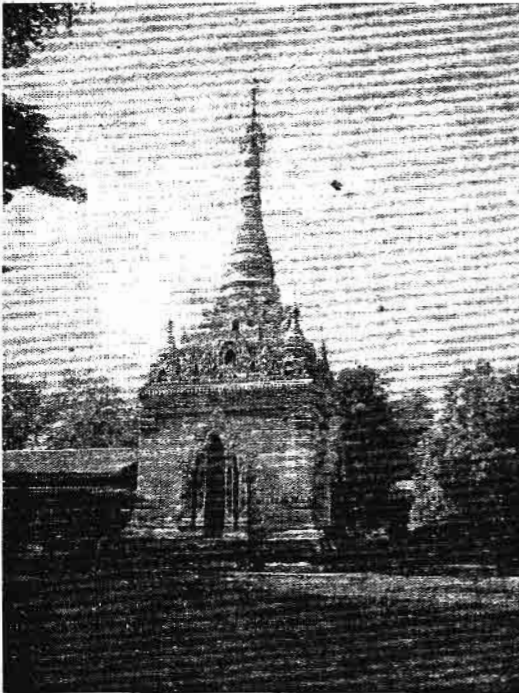




နဲ့ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးဌာနက အရာထမ်း အမှုထမ်းတွေ
ဝိုင်းဝန်းကူညီလျက် ဘုရားကြီးကို ပြုပြင်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီလို ဘုရားကြီး ပြုပြင်နေစဉ်အတွင်း ၁၉၉၄ ခု၊
မတ်လ ၂၄ရက်နေ့မှာတော့ မသမာသူတွေက ကြေးဆင်း
တုတော်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းတော်ကို ဖြတ်ယူခိုးသွားကြပါတော့

တယ်။ ဦးခေါင်းတော်ကြီးဟာ တစ်ဖက် ထိုင်နိုင်သ မယ်ဆိုင်
မြို့ကို ရောက်ရှိသွားပြီးမှ နှစ်နိုင်ငံအစိုးရများ ညှိနှိုင်းကာ
ယဉ်ကျေးမှု ပူးပေါင်းဖလှယ်ရေးအစီအစဉ်အရ ပြန်ဟန်နိုင်
ရေးဟောင်း သုတေသနဌာနသို့ တစ်နှစ်နီးပါးအကြာ
(၁၈-၅-၉၅)နေ့မှာ ပြန်လည်ပေးပို့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်





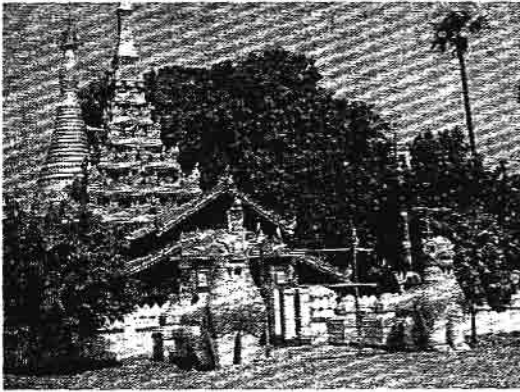
(၂၅-၉-၉၅)နေရာတော့ ဦးခေါင်းတော်ကြီးဟာ မူလ ကိန်းဝယ်
ဇံယံရာ အုတ်ပြာသာဒ်တော်အတွင်းရှိ ဂန္ဓကုဋီတိုက်
အတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။

ဆင်းတုတော်ကြီးရဲ့ ဂမ္ဘီရဆန်တဲ့ ထူးခြားချက်များ

အဲဒီက စပြီး ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံရေးများ လုပ်ကာ
ဘုရားကြီးကို အဲဒီအချိန်က ကာလတန်ဖိုး ကျပ်သိန်း ၃၀
ထောက် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီးရဲ့
ထူးခြားချက်တွေကတော့ ဦးခေါင်းတော်သက်သက်ဟာ
အလေးချိန် ၄၅ ပိဿာခန့် ရှိတယ်။ ဆင်းတုတော်ကြီးကို
ငွေသာသတ္တုအပါအဝင် ပစ္စုလောဟာခေါ် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊
သံနဲ့ ခဲ စတဲ့ ရတနာငါးမျိုးနဲ့ သွန်းလုပ်ထားကြောင်း
ဇရာဟောင်း သုတေသနဌာနက မှတ်ချက်ပြုထားပါသတဲ့။
အကျင့်သီလကောင်းပြီး သမာဓိလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေတဲ့
ဇမ္ဗီရုပညာရှင်များဟာ ဘုရားကြီးကို မရောက်ဖူးကြပေ
မယ်လည်း ဒီနေရာမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ အလိုလိုသိနေကြ
သတဲ့။ ဂမ္ဘီရုပညာရှင်တစ်ဦးကတော့ ဆင်းတုတော်ကြီးရဲ့
ထက်ဝဲဘက် လက်တော်ထဲမှာ ပါရှိနေတဲ့ ဓာတ်သားဆေး

တောင်ကို လိုသလို ဉာဏ်ရှိသမျှ သုံးနိုင်ပြီး ရောဂါဘယ
များလည်း ပျောက်ကင်းနိုင်တယ်လို့ ပြောကြောင်းလည်း
လက်ကမ်းစာရွက်မှာ ဖော်ပြထားရဲ့။

ဆက်လက်ပြီး ဆင်းတုတော်ဟာ မန္တလေးမြို့က မဟာ
မြတ်မုနိဘုရားကြီးသမိုင်းနဲ့ ဆက်စပ်နေဟန်ရှိတယ်လို့လည်း
ယူဆနေကြတယ်လို့ ဆိုပြန်ရဲ့။ သက္ကရာဇ် ၈၉၉ ခုနှစ်
ရခိုင်ဘုရင် မင်းဘင်္ဂမု မဟာမြတ်မုနိပုံတော်ရုပ်ပွားတော်များ
ကြေးသွန်းထုလုပ်ပြီး နိုင်ငံအနှံ့ ပူဇော်စေတယ်။ ပိုလျှံတဲ့
သတ္တုရတနာတွေကို ညီတော်ဘုရားများ ဆက်လက်သွန်း
လောင်းတော်မူခဲ့တယ်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို ဘိုးတော်
ဘုရားရဲ့ သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းသား မဟာသီဟသူရက
ပင့်ဆောင်တော်မူလာရာမှာ ညီတော်ဘုရားများကိုပါ တစ်ပါ
တည်း ပင့်ဆောင်လာကြောင်း သမိုင်းကျမ်းအစောင်စောင်မှာ
အထောက်အထားရှိတယ်လို့လည်း ဆိုရဲ့။ အဲဒီ ညီတော်
ဘုရားတွေထဲက တစ်ဆူဟာ ဒီကြေးသွန်းဘုရားကြီးဖြစ်နိုင်ပါ
တယ်။ သမိုင်းသုတေသီများ ဆက်လက်သုတေသနပြုလုပ်
ပေးကြပါလို့လည်း လက်ကမ်းစာရွက်မှာ တောင်းဆိုထားပြန်
ပါတယ်။



ဒါအပြင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ပန်းတနော် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ နွဲ့ဆော် သတိပေးချက်ကိုလည်း ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ “ငါးပါးသီလ၊ လှူဒါနနှင့်၊ နိစ္စမကွာ၊ မြစေရမယ်၊ ရှေးက ကံဟောင်း၊ ကျိုးပေးနှောင်း၍၊ မကောင်းတစ်ဖန်၊ လောကခံအလျောက်၊ ဆင်းရဲရောက်လည်း၊ မဖောက်ပြန်ဘဲ တရားမြဲလော့” ပါတဲ့။

ဘုရားဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲမှာပဲ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့နယ် အသင်းရဲ့ ပက္ခဒိန်တွေ ချိတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဆင်ဖြူကျွန်းက ဘုရားကျောင်းကန်တွေ၊ ရှင်လောင်းလှည့် ပုံမြင်ကွင်းတွေနဲ့ နံရံဆေးရေးပန်းချီပုံတွေကို မှတ်တမ်းတင် ရိုက်ကူးထားတဲ့ လက်ရာကောင်းလှတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ဝေဝေ ဆာဆာနဲ့ အတော့်ကို ကြည့်နှုတ်ရာကောင်းလှပါတယ်။

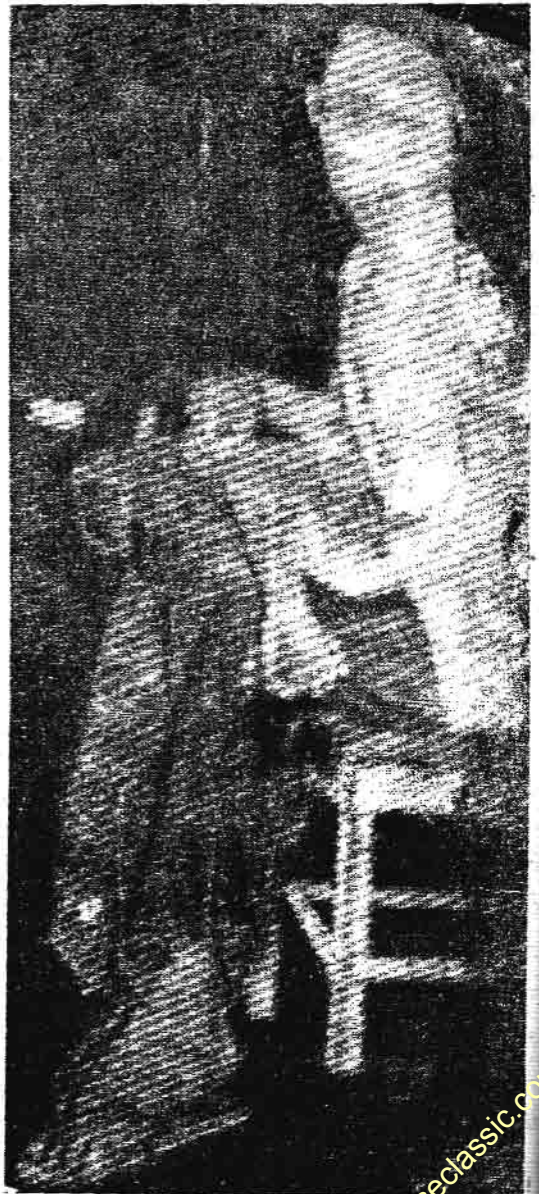
အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆင်ဖြူကျွန်း၊ ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံ ဘုရားကြီးကနေ ပြန်လည်ထွက်ခွာကာ စလင်း မြို့သို့ ပြန်ခဲ့ကြပါတယ်။

ညနေမစောင်းခင်မှာတော့ နေပူရိန်လျော့သွားပြီမို့ လေ့လာရေးပြန်ထွက်ကြတယ်။ စလင်းမြို့ထဲက ရတနာ့ မဉ္ဇူဘုရားရဲ့ စာသင်တိုက်နဲ့ ကျောင်းတွေ လက်ဝဲပင် ကျောင်းတိုက် သစ်သားစာသင်တိုက်ကျောင်းတွေကို သွားပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဖူးကြပါတယ်။ ရတနာ့မဉ္ဇူ ဘုရားရဲ့ နောက်ဘက်ကနေ ပြန်ထွက်လိုက်တော့ ဦးဥတ္တမ ခံတပ်တည်ရာ ကျောင်းဘက်ကို ပြန်ပေါက်တယ်။ အညာ နွေရဲ့ ပူပြင်းလှတဲ့ အပူချိန်ဟာ လေ့လာ စူးစမ်းလိုစိတ်ကို တယ်လိုမှ မဟန့်တားနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ■

ကိုအေးမြင့်

စာကိုး

- ပဉ္စယောဟာ ပြည်တော်ပြန် အာရုံခံမြတ်စွာဘုရားကြီး လက်ကမ်းစာစောင်။





စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်အရွယ်ကပင် ပုတီးစိပ်သော အကျင့်ကို ရလာခဲ့သည်။ ဝန်ထမ်းဘဝသို့ ရောက်လာသော အခါ တစ်နေ့လျှင် ပုတီးကိုးပတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဝတ်မပျက် စိပ်ခဲ့၏။ တစ်နှစ်မျှ ကြာသောအခါ ဓာတ်စီးလာသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်အုပ် နာမိကိန်းလာ၏။ စောင့်ရှောက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ် များ အမှန်တကယ်ရှိသလို လပိုင်းများလည်း ဝင်လာတတ် သည်။

စစ်မှန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များက လိုအပ်သော အကူအညီ ညွှန်ပြတတ်၏။ လပိုင်းအချို့က သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဖျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း အဟန့်အတားပြုလုပ်ကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများက ဘုရားများတွင် ပုတီးစိပ်ရန်နှင့် ဘုရား ဝေယျာဝစ္စများလုပ်ရန် စေခိုင်းတတ်သလို၊ လပိုင်းအချို့က ဟန်တာသည့်သဘောအဖြစ် ရေထဲ ခုန်ချရန် လည်းကောင်း၊ အမြင့်ပေါ်မှ ခုန်ချရန် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဖြစ်အောင် အတု အယောင်ပြု၍ စေခိုင်းတတ်ကြ၏။ လပိုင်းတွေက အယောင် ဆောင်ကောင်းသည်။ ယုံကြည်မိပါက အန္တရာယ်နှင့် ကြုံ တွေ့ရမည်မှာ မလွဲပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်အစစ်အမှန်များ စေခိုင်းချက်ကြောင့် ဘုရား များ တောတောင် ဇရပ်များသို့ သွား၍ ပုတီးစိပ်ရာတွင် ထည်း ခဲနှင့် ပေါက်ခြင်း၊ သဲနှင့် ပက်ခြင်း၊ အသံပေး၍

ခြောက်လှန့်ခြင်းများ မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

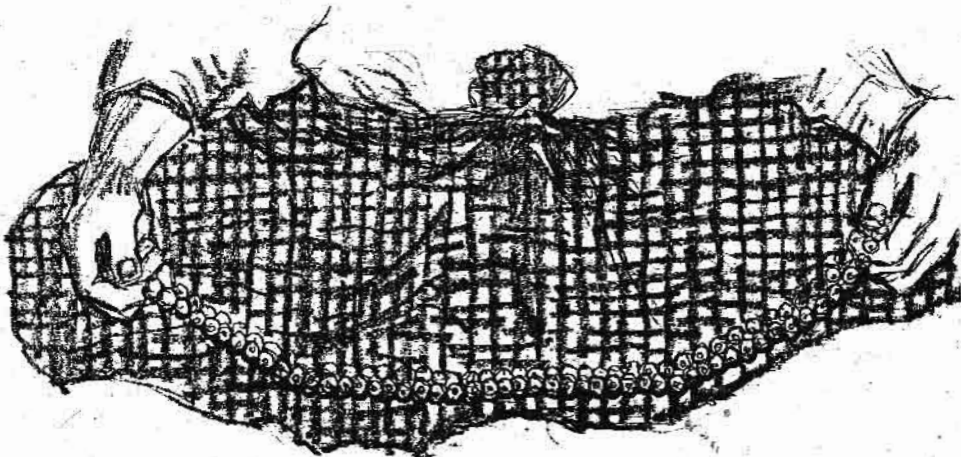
စာရေးသူသည် စာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးတွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေ သစ် မပေါ်သေးခင်က မြို့နယ်ဒေသအသီးသီးသို့ တာဝန်အရ လုပ်ငန်းစာရင်းများကို သွားရောက်စစ်ဆေးရင်း လမ်းခရီး၌ အခက်အခဲများ မကြာခဏ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တည်းခို ရသော နေရာများတွင်လည်း ပရလောကသားတို့၏ နှောင့် ယှက်မှု မကြာခဏခံခဲ့ရဖူးသည်။

သွားရောက်ရမည့်ဒေသသည် လုံခြုံရေးအပြည့်အဝ မရှိပါက စာရေးသူတို့ ဝန်ထမ်းတွေမှာ အန္တရာယ်များကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကျော်လွှားရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းခဲ့ကြရသည်။ အသက်ကိုပင် ဖက်နှင့် ထုပ်ထားရ၏။ ပရလောကသားတွေ ကိုတော့ ကြောက်စရာ၊ မူစရာ မဟုတ်ပေမယ့် လုပ်ငန်းတွင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုးကွယ်နေသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး က စာရေးသူ၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ များကို မေးပါသည်။ စာရေးသူက အခက်အခဲမျိုးစုံကို ကြုံ တွေ့ထားသည့်အတိုင်း လျှောက်ထားလိုက်၏။ ထိုအခါ ဆရာ တော်ကြီး အမြဲရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ပေးပါသည်။

တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်

ကုစ္စစာသယ လိုတရ ဘေးကင်းဂါထာ





ထိုဂါထာတော်ကို ကားစီးရင်း၊ ရထားစီးရင်း၊ သင်္ဘောစီးရင်း၊ လေယာဉ်ပျံစီးရင်း၊ အိမ်အလုပ်လုပ်ရင်း၊ ရုံးအလုပ်လုပ်ရင်း၊ ခရီးသွားရင်း အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဂါထာမှာ “သိရသွံ” ဂါထာတော်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဂါထာတော်ကို ကျက်မှတ်၍ အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ရာ ခရီးသွားရာတွင် ကားအက်စီးနှင့် သုံးကြိမ်ဖြစ်ပူးသော်လည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရရှိခဲ့ပါ။ သောင်းကျန်းသူတို့ ပစ်သော ကျည်ဆန်လမ်းကြောင်းမှလည်း ပွတ်ကာသီကာ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ပရလောကသားတို့၏ ခြောက်လှန့်မှုလည်း လုံးဝ မခံရတော့ပါ။

စာရေးသူသည် စာရင်းစစ်ချုပ်ရုံးတွင် လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူစဉ်က နယ်စပ်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများကို လှည့်လည်ကွင်းဆင်း စစ်ဆေးရသည်။ နယ်စပ်ဒေသဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်၏ အစွန်အဖျားဒေသများတွင် တည်ရှိပြီး လက်နက်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလဲလှယ်ထားသော အဖွဲ့အစည်းများအစုံ၊ အရောင်မျိုးစုံ၊ ဒေသအစုံမှာ ရှိကြပါသည်။

ခရီးသွားရာတွင် ခက်ခက်ခဲခဲနှင့် လမ်းများ ကြမ်းတမ်းမှုရှိသော်လည်း သွားလာသည့် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် အဆင်ပြေ ချောမောခဲ့ပါသည်။ နေထိုင်စားသောက်ရေးမှာလည်း အလှပပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ စာရင်းစစ်၍ လုပ်ငန်းများ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာဒေသခံ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အထစ်အငေါ့ပြဿနာမရှိ အဆင်ပြေသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် တည်းခိုစရာ နေရာမရှိဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိုအခါ ပရလောကသားတို့ ကြီးစိုးမင်းမှုနေသော ဗိုလ်တဲဟောင်းနှင့် ဆေးရုံများတွင် ညအိပ်ကြရသည်။ အခြောက်အလှန့်မရှိ အေးချမ်းစွာ အနားယူနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ဂါထာတန်ခိုးက ထူးဆန်းလှပါသည်။

ဤဂါထာကို ရပ်ဝေးခရီးထွက်လျှင် ဘုရားရှေ့၌ ငါးပါးသီလခံယူပြီး ဂုဓေါက် (သို့မဟုတ်) ဥဓေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ ကားပေါ်၊ ရထားပေါ်၊ သင်္ဘောပေါ်၊ လေယာဉ်ပေါ်၌ ခရီးသွားစဉ် ထိုဂါထာကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သွားသောအခါ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ခရီးသွားရာ၌ အတူပါ၍ စောင့်ရှောက်နေကြောင်း ယုံကြည်ထင်မြင် ယူဆထားပါက ဘေးအန္တရာယ်များ မုချ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ ဆရာတို့သည် ထိုဂါထာကို ရှင်သုဇယံပရိတ်

ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ အချို့က ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရံတင်သာမက၊ သိရသွံဆေးကို ခန္ဓာကိုယ်အနှံတွင် ထိုးထားကြသည်။ ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နိုင်ရန်အတွက် ဂါထာကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သိရသွံမေ ဗုဒ္ဓသေဇ္ဇော၊
သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏော။
ဝါမခံသေ မောဂ္ဂလ္လာနော၊
ပုရတော ပိဋက္ကတ္တယံ။
မဇ္ဈိမေ မမ အာနန္ဒော၊
စတုဒ္ဓိသာ ဒိဏာသဝါ။
သမန္တာ လောကပါလာစ၊
ဣန္ဒြာဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
တေသံ အာနဘာဝေန၊
သဗ္ဗေဘယာ ဥပဒ္ဓဝါ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနဿန္တု အသေသတော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဘုရားကို ကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တင်ထား ကိုးကွယ်ပါ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို လက်ယာဘက် ပခုံး၌ တင်ထားကိုးကွယ်ပါ၏။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို လက်ဝဲဘက် ပခုံး၌ တင်ထားကိုးကွယ်ပါ၏။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ရှေ့ရှင်ခွင်၌ တင်ထားကိုးကွယ်ပါ၏။

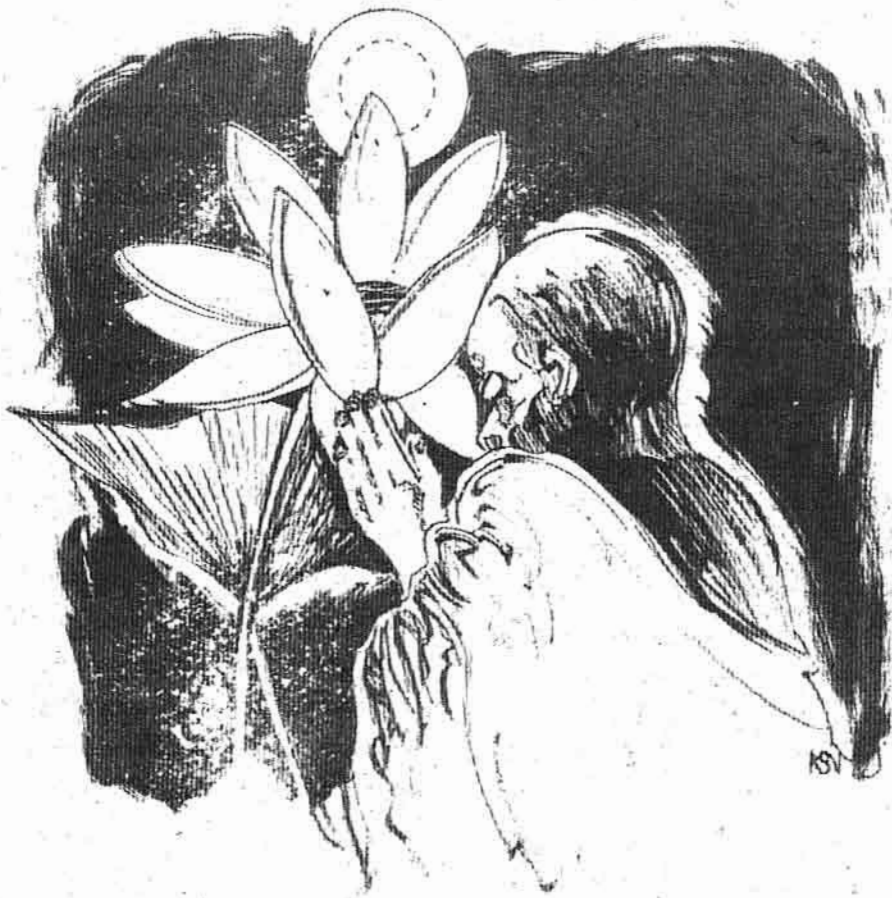
အရှင်အာနန္ဒာကို ကျွန်ုပ်၏ နောက်ကျောဘက်၌ တင်ထားကိုးကွယ်ပါ၏။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ၌ တင်ထားကိုးကွယ်ပါ၏။ လောကပါလတန်နှင့်တကွ သိကြား၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ တည်ပါကုန်၏။

ထို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့၏ “တန်ခိုးအာနဘော်ကြောင့် အလုံးစုံသော ဘေးရန်အန္တရာယ်တို့သည် လွင့်စဉ် ပျောက်ကွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဂါထာမန္တန်တော်များသည် အတိုင်းမသိ တန်ဖိုးရှိ၏။ သီလရှိသူ၏ စိတ်တောင့်တမှုသည် တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံနိုင်သည်။ သို့ပါ၍ သီလကို ရှေ့ဆောင်ပြီး မိမိ၏ သီလကို ဆင်ခြင်ပြီး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါ။ ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိအောင် နှလုံးသွင်းပြီး လိုရာအကျိုးကို တောင့်တပါက အကျိုးခံစားရ၍ တိရောက်အောင်မြင်မှု ခံနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ တဒင်္ဂအမြိုက်တရား ရောဂါသည် ဖဂ္ဂနအား ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ

မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ
တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ (ဓမ္မစရိယ၊ ဘိ-အေ)



အရှင်ဖဂ္ဂန မထေရ်သည် အနာရောဂါနိုင်စက်၍ သည်းထန်စွာသော ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။ ထို သည်ကို အရှင်အာနန္ဒာသည် သိတော်မူ၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ဝင်ကာ...

“အရှင်ဘုရား...အရှင်ဖဂ္ဂနသည် အနာနိုင်စက်၍ ဆင်းရဲစွာ ပြင်းထန်သော ရောဂါကို ခံစားနေရပါသည်။ တပည့် တော်သည် တောင်ပန်းပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် ဖဂ္ဂနကို သနားသောအားဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုပေးစေလိုပါသည် ဘုရား ဟု လျှောက်ထားသည်။



ဘုရားရှင်သည် ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သည်းခံတော်မူကာ ထိုနေ့ ညနေချိန်အချိန်တွင် ဖဂ္ဂန ရဟန်းထံသို့ ကြွရောက်တော်မူသည်။

အရှင်ဖဂ္ဂနသည် ဘုရားရှင် ကြွလာသည်ကို မြင်သော် နေရာမှ ထရန် ကြိုးစားသည်။

“ဖဂ္ဂန... မထလင့်၊ သင့်နေပြနေရာမှာသာ ချမ်းသာစွာ နေပါ။ ငါသည် သင့်ရာ နေရာမှာ နေပါမည်”

ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ မိန့်ကြားပြီးသော် အခြား ခင်းထားသောနေရာ၌ သီတင်းသုံးပြီး...

“ဖဂ္ဂန... အဘယ်သို့နည်း။ သင့်အား ခန့်ကျန်း၏လော။ မျှတ၏လော။ ဆင်းရဲခဲစားမှုတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏လော။ မတိုးဘဲ ရှိကုန်၏လော။ ဆုတ်ယုတ်သော အခြေအနေသည် ထင်၏လော။ တိုးတက်သော အခြေအနေသည် မထင်ဘဲရှိ၏လော”

ဟု မေးသည်။

“မြတ်စွာဘုရား... တပည့်တော်အား မမျှတပါ။ မခန့်ကျန်းပါ။ ပြင်းစွာသော ဆင်းရဲခဲစားမှုတို့သည် တိုးတက်ပါကုန်၏။ မဆုတ်ယုတ်ပါကုန်။ တိုးတက်သော အခြေအနေသာ ထင်ပါသည်။ ဆုတ်ယုတ်သော အခြေအနေမထင်ပါဘုရား။

ခွန်အားရှိသော ယောက်ျားသည် ထက်စွာသောစုဖြင့် ထိပ်၌ နက်ဘိသကဲ့သို့ ပြင်းထန်သော လေတို့သည် တပည့်တော်၏ ဦးထိပ်၌ နှိပ်စက်နေပါ၏။

ခွန်အားရှိသော ယောက်ျားသည် မြဲမြံလှစွာသော ကြိုးလွန်းပိုင်းဖြင့် ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်သကဲ့သို့ တပည့်တော်၏ ဦးခေါင်း၌ ခေါင်းကိုက်ခဲစားမှုတို့ ဖြစ်ကုန်ပါ၏ ဘုရား။

ကျွမ်းကျင်သော နွားသတ်သမားသည် ထက်လှစွာသော သားလှီးစားဖြင့် ဝမ်းကို ဖွမ်းသကဲ့သို့ ပြင်းထန်သော လေတို့သည် တပည့်တော်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိုးကျင်ပါကုန်၏ ဘုရား။

အားကြီးသော ယောက်ျားနှစ်ယောက်သည် အားနည်းသော ယောက်ျား၏ လက်မောင်းကို အသီးသီးဆွဲကိုင်၍ မီးကျီ၌ ကင်သကဲ့သို့၊ တပည့်တော်၏ ကိုယ်၌ လွန်စွာ ပူလောင်လှပါသည် ဘုရား။

ဟု လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဖဂ္ဂန ရဟန်းအား တရားနှင့် လျော်သော စကားဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို သိမြင်စေလျက် တရားကို တဖန် ခဏဆောက်တည်စေသည်။ တရားကို

ကျင့်သုံးဆောက်တည်စေရန် ထက်သန် ရွှင်လန်းသောစိတ်ကို ဖြစ်စေသည်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ပြန်ကြွသွားတော်မူသည်။ ဘုရားရှင်ကြွ၍ မကြာမြင့်မီပင် ဖဂ္ဂန ရဟန်းသည် ပျံလွန်လေသည်။ ဖဂ္ဂနရဟန်း၏ သေခါနီးကာလ ဣန္ဒြေအမှုအရာတို့သည် အထူးကြည်လင်နေလေသည်။

တရားဓမ္မ၏ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်သော အကျိုးရလဒ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တဖန်ခဏ နာလိုက်ရသော တရားနှင့် တဖန်ခဏ ကျင့်ကြံအားထုတ်လိုက်ရသော တရား၏ အနှစ်သာရသည် အံ့ဖွယ် ဆန်းကြယ်သော ကောင်းကျိုးကို ပေးလေတော့သည်သာ။



ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ သွားကာ ဖဂ္ဂန ရဟန်း ပျံလွန်တော်မူကြောင်း လျှောက်ထားပြီး ပျံလွန်ခါနီး၌ ဣန္ဒြေတို့ အလွန်ကြည်လင်နေပါကြောင်းကို လျှောက်ထားသည်။

“အာနန္ဒာ... ဖဂ္ဂန ရဟန်း၏ ဣန္ဒြေတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အထူးသဖြင့် မကြည်လင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဖဂ္ဂန ရဟန်း၏ စိတ်သည် ယခင်က အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးဖြစ်သော အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရား၌ တပ်မက်မှု နှောင့်ကြီး၊ ရူပ-အရူပဈာန်နှင့် အကျိုးတရား၌ နှစ်သက်မှု နှောင့်ကြီး၊ ပြစ်မှားမှု နှောင့်ကြီး၊ ထောင်လွှားမှု နှောင့်ကြီး၊ အယူမှားမှု နှောင့်ကြီးတို့မှ မလွတ်မြောက်သေးသည်သာ ဖြစ်သည်။ ငါဘုရားရှင်၏ တရားကို နာရ၍၊ ထိုသံယောဇဉ်နှောင့်ကြီးငါးပါးမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

အာနန္ဒာ... သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားကို နာရခြင်းနှင့် သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ အကျိုးအကြောင်းကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အကျိုးတို့သည် ခြောက်မျိုးရှိကြ၏။ ထိုခြောက်မျိုးတို့ဟူသည် -

* ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့မှ စိတ်သည် မလွတ်မြောက်သေး။ ထိုရဟန်းသည် သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ခွင့်ရ၏။ ဘုရားရှင်က အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံ၍ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုတရားဒေသနာကို ကြားနား၍ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ



လွတ်မြောက်၏။

ဤကား သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော တရားနာရခြင်း၏ ပထမအကျိုးဖြစ်ပါ၏။

* ရဟန်းသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ စိတ်သည် မလွတ်မြောက်သေး။ သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကိုလည်း ဖူးမြော်ခွင့်မရ။ သို့သော် ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား သာဝကကို ဖူးမြော်ခွင့်ရ၏။ ထိုတပည့်သား သာဝကက အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံ၍ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ် မွန်မြတ်သောအကျင့်ကို ပြတော်မူ၏။ ထိုတရားကို ကြားနာရ၍ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ လွတ်မြောက်၏။

ဤကား လျှောက်ပတ်သော တရားနာရခြင်း၏ ဒုတိယအကျိုးတည်း။

* ရဟန်းသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ စိတ်သည် မလွတ်မြောက်သေး။ သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကိုလည်း ဖူးခွင့်မရ။ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား သာဝကကိုလည်း ဖူးမြော်ခွင့်မရ။ သို့သော် ကြားဖူး၊ နာဖူး၊ သင်ယူဖူးသော တရားကို စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးစိတ်မှ လွတ်မြောက်၏။

ဤကား လျှောက်ပတ်သော အကြောင်းအကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ တတိယအကျိုးတည်း။

* ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးတို့မှ စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ သို့သော် နိဗ္ဗာန်၌ စိတ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ဖြင့် မလွတ်မြောက်သေး။ ထိုရဟန်းသည် သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးခွင့်ရ၏။ ဘုရားရှင်ထံမှ တရားကို နာရ၏။ မြတ်သောအကျင့်ကို နာရ၏။ ထိုတရားကို နာကြားရသဖြင့် ရဟန်းသည် နိဗ္ဗာန်၌ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ဖြင့် လွတ်မြောက်၏။

ဤကား သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော တရားနာရခြင်း၏ စတုတ္ထအကျိုးတည်း။

* ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ စိတ်သည် လွတ်မြောက်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား မဆိုက်ရောက်သေး။ သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကိုလည်း ဖူးခွင့်မရ။ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား သာဝကထံမှ ဖူးခွင့်ရ၏။ ထိုတပည့်သား သာဝကထံမှ တရားကို နာခွင့်ရ၏။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခွင့်ရ၏။ ထိုတရား

ကို ကြားနာရသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။

ဤကား သင့်လျော်သော တရားနာခြင်း၏ ပဉ္စမအကျိုးတည်း။

* ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အောက်ပိုင်း သံယောဇဉ်ငါးပါးမှ လွတ်မြောက်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား မဆိုက်ရောက်သေး။ သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင်ကိုလည်း ဖူးခွင့်မရ။ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကိုလည်း ဖူးခွင့်မရ။ သို့သော် ကြားနာသင်ယူဖူးသော တရားကို စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ သုံးသပ် ဆင်ခြင် ပွားများ၏။ ထိုသို့ပြုသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်၏။

ဤကား သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော အကြောင်းအကျိုး ဆင်ခြင်ခြင်း၏ ဆဋ္ဌမအကျိုးတည်း။

ဟု ဘုရားရှင်က မိန့်ကြားတော်မူသည်။



အရှင် ဗဂ္ဂနသည် သေခါနီးကာလဝယ် ဘုရားရှင်တည်းဟူသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် မရဏသန္တဇောတွင် ကောင်းသော အာရုံများဖြစ်ပြီး ပျံလွန်သဖြင့် ကုန္ဒုဗ္ဗေကြည်လင်စွာဖြင့် ပျံလွန်ခဲ့ရသည်။

ယခုအချိန်တွင် သေခါနီးကာလ၌ ဘုရားရှင် မရှိတော့၍ ဘုရားကို ဖူးခွင့်မရနိုင်တော့သော်လည်း ဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက သံယာတော်များ ရှိနေသေး၍ တရားနာခြင်း၊ ပရိတ်နာခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ မိမိကြားနာထားသော တရားများကို နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်ပွားများနိုင်ကြပါသည်။

ကုန္ဒုဗ္ဗေကြည်လင်လင်ဖြင့် ကွယ်လွန်သူတို့သည် ကား ကောင်းရာမွန်ရာဘဝသို့ ရောက်သောသူများသာဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သေခါနီးမှာ တရားရှင်အဖော်ကောင်းလိုသလို၊ သေသူ ကောင်းရာမွန်ရာ ရောက်မရောက်ကို သေသူ၏ မျက်နှာကြည်လင်မကြည်လင်ကို ကြည့်၍ သိသာနိုင်ပါသည်။

မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ

တက္ကသိုလ် သျှင်သီရိ (ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီ-အေ)



ကျုံပျော်မြို့နယ်၊ လိမ်ကုန်းကျေးရွာ၌

သီတင်း သုံးနေတော်မူသော

ထူးမြတ်သည့် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ

မဟာထေရ်မြတ်

မရည်မွန် (ကျုံပျော်)

ကျွန်မနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ စာရေးဆရာ ချစ်မင်းသူတို့သည် ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျုံပျော်မြို့နယ်၊ လိမ်ကုန်းကျေးရွာ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ပဏ္ဍိတ မထေရ်မြတ်၏ ဇန်နဝါရီလ ၄ရက်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် သက်တော် ၉၂ နှစ်၊ ဝါတော် ၇၂ဝါပြည့် ဝိဇာတမ္ဗေနေမင်္ဂလာသို့ (၃-၁-၂၀၁၅)ရက်နေ့က ခန့်ထွက်ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

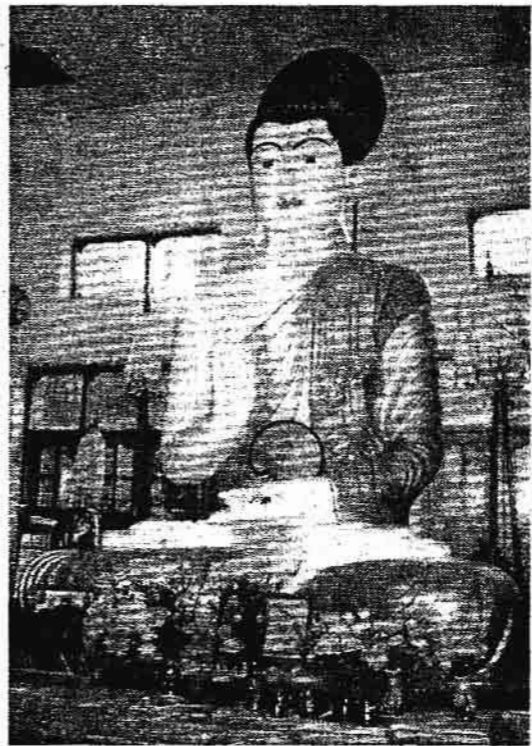
ကျွန်မနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့သည် လှိုင်သာယာအဝေးပြေး ကားဝင်းမှ ရန်ကုန်နှင့် ကျုံပျော်၊ သောင်ကြီးအထောင်၊ ရှားခဲ ပြေးဆွဲသော ပြီးပန်းတစ်ရာ လေဒီဝတ်ကားကြီးကို စီးကာ နံနက် ၁၁နာရီ၌ စတင်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ကျွန်မ၏ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ကျုံပျော်မြို့နယ်ရှိ ကညင်ဆိုင်ကျေးရွာသို့ ထိုနေ့ညနေ ၄နာရီတွင် ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ မှတ်ပေါင်း ၄၀ နီးပါးမျှ ရှိပြီဖြစ်သည်။ မွေးရပ်မြေ၌ အဒေါ်များ၊ ဦးလေးများသာ ရှိတော့သည်။ ကျွန်မတို့ ဇနီးမောင်နှံ ရောက်ရှိသွားသောအခါ အဒေါ်မိသားစုမှ လိုက်လံဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြပါသည်။

ကျွန်မသည် ရွာသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်မတို့ရွာနှင့် သုံးမိုင်ခန့်မျှ ဝေးသည့် မာလာချောင်ကျေးရွာ၌ နေထိုင်ကြသည့် ဦးလေးဝမ်းကွဲအား လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော်ရန် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးပါရန် ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားလိုက်ရသည်။ သို့နှင့် ဇန်နဝါရီလ ၄ရက်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့ နံနက် ၇နာရီတွင် လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ ဝိဇာတမင်္ဂလာပွဲသို့ သွားရောက်နိုင်ရန် ဆိုင်



ကယ်များဖြင့် လာရောက်ကြိုဆိုကြပါသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်မ၏ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ကညင်ဆိုင်ကျေးရွာမှ မာလာချောင်ကျေးရွာ၊ ကွင်းဘောကွင်းကျေးရွာ၊ မလိုထောင်ကျေးရွာ၊ မအူကုန်းကျေးရွာ၊ နတ်တော်ကျေးရွာများကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ကွင်းဘောရပ်ရွာသို့ ရောက်လာသည်။ ကွင်းဘောရပ်ရွာသို့ ရောက်သောအခါ (၆-၁၅၀ နီးပါးခန့်မျှရှိသည့် ချောင်းပေါ်တွင် ဖြတ်၍ ရောက်လုပ်ထားသော ဝါးတံတားလေးပေါ်သို့ လျှောက်ပြီး ဘစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးခဲ့ရသည်။ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သော



အခါ ဆိုင်ကယ်ကို ထပ်မံစီး၍ အုန်းတောစုကျေးရွာ၊ လိပ်ကုန်းလေးရွာသို့ ရောက်ရှိသည်။ လိပ်ကုန်းလေးကျေးရွာ၌ ၁၅၀ နီးပါးခန့်ရှိသော ချောင်းကို ဝါးဘော လေးဖောင် နှစ် ခြောက်ကျော်ခန့်ပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝါးဘောဖြင့် ချောင်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ နံနက် ၉နာရီတွင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ လိပ်ကုန်းကြီးကျေးရွာ၊ စိတ္တသုခ သဒ္ဓမ္မ စာရိတ္တကျောင်း သာသနာ့ နယ်မြေဝင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ လိပ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ စိတ္တသုခ သဒ္ဓမ္မ စာရိတ္တသုခကျောင်းနယ်မြေဝင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြသောအခါ အနယ်နယ်အရပ်ရပ် ရွာအသီးသီးမှ ရောက်ရှိနေကြသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဝိတတဗွေနေ ဖော်လာပွဲလာ ဆည်ပရိသတ်အပေါင်းမှာ တိုးမပေါက်အောင် ဆည်ကားများပြားလှသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် နံနက် ၉နာရီ ၌ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ တစ်သစ်ကျောင်းလေး အတွင်းမှ ပတ္တမြား ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ကြွလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို သိရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပတ္တမြား ဗိမာန် အတွင်းသို့ သွားရောက် နေရာယူလိုက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ပတ္တမြားဗိမာန်တော်အတွင်း နေရာယူအပြီး ကြောမတင်မှာပင် ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၉၂

ဝါတော် ၇၂ ဝါရှိပြီဖြစ်သော်လည်း မသိသူများအဖို့ သက်တော် ၇၀ ကျော်အလား ထင်မှတ်မှားရအောင် နုပျိုပါသည်။ အသားအရေတို့မှာ စိုပြည်ဝင်းဝါလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်ကြီး သာသနာ့ပုဂ္ဂလိကသို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် အလှူရှင်များမှ မွေးနေ့ကိတ်အား ဆရာတော်ကြီးကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် မွေးနေ့ကိတ်အား အလှူတော်ခံပြီးနောက် မွေးနေ့ကိတ်ပေါ်၌ ဆီမီးတိုင်များကို ထွန်ညှိနေစဉ် ဆည်ပရိသတ်အပေါင်းမှ “ဆရာတော်ကြီး သက်တော် ရာကျော်ရှည်ပါစေ၊ သာသနာ့အကျိုးကို ဆထက်ထမ်းပိုး သယ်ပိုးရွက်ဆောင်နိုင်ပါစေ”ဟူ၍ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပေးနေကြသည့် အသံများကို ကြားနေရသော ကျွန်ုပ်မှာ ကြက်သီးများ ထကာ၊ သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ဆိုလိုက်မိသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရောက်ရှိနေကြသည့် ဆည်ပရိသတ်အပေါင်းအား ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်စေပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာနေကြသည့် ဆည်ပရိသတ်အပေါင်းမှ ဆရာတော်ကြီးအား သက်န်း၊ ထီး၊ ပိနပ်၊ ယပ် စသည့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို အလှူတော်ခံပြီးသည့်နောက် နေဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန်



တစ်ထပ်စံ ကျောင်းကလေးသို့ ခေတ္တပြန်ကြသွားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဝိဇာတဗွေနေ့မင်္ဂလာကို ဂေါဓကံ ရွာများနှင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ တပည့် ဒါယကာအပေါင်းမှ စုပေါင်းကာ နှစ်စဉ် ကျင်းပပြုလုပ်ပေးသည်ဟု သိရသည်။ ကျွန်မတို့သည် ဒေသခံများမှ တည်ခင်းဧည့်ခံ ကျွေးမွေးသည့် ယိုးဒယား သက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းကို စားသုံးနေကြစဉ် အင်္ဂပူ စိန်သောင်းဆိုင်းအဖွဲ့မှ ပရိသတ်များကို ဧည့်ခံလျက်ရှိသည်။ ထမင်းရုံမှာလည်း ထောင်ပေါင်းများစွာရောက်ရှိ စားသုံးနေကြသည့် ပရိသတ်များ မလောက်မင မရှိရလေအောင် အလှူပယ် စီစဉ်ထားသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုနေ့ နေ့လယ် ၂နာရီတွင် သိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ပဏ္ဍိတ မဟာထေရ်မြတ်မှ ရောက်ရှိလာကြကုန်သော ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား သာဓုအနုမောဒနာတရားကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် အလှူရေစက်ချ အမျှမေတ္တာပေးဝေငှကြပါသည်။ အလှူရေစက်ချ တရားနာပြီးနောက် ဈာန်မတို့သည်လည်း ခေတ္တတည်းခိုရာ ကညင်ဆိုင်ကျေးရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။



ကျွန်မသည် အပြန်ခရီး၌ ချောင်းများကို ကျော်

ရွာရှစ်ရွာကို ဖြတ်၍ လယ်ကန်သင်းရိုးများပေါ်၌ ဆိုင်ကယ်များ မောင်းနှင်ကြရာကို စီးနင်းလိုက်ပါရင်း လွန်ခဲ့သော ၂၀၁၀ ခုနှစ်က ဆရာတော်ကြီးအား ပထမဦးစွာ ဖူးမြော်ရပုံကို သတိရနေမိပါသည်။

သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ဝိနယ မဟာထေရ်မြတ် ဘဝနတ်ထံ မပျံ့လွန်မီက ကျွန်မတို့ ကျွဲပျော်မြို့နယ်သူ မြို့နယ်သားများ သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော်ရာတွင် သာမညတောင် ဆရာတော်ကြီးမှ သူကဲ့သို့ပင် ကျွဲပျော်မြို့နယ်၌ ဆရာတော်တစ်ပါး သီတင်းသုံးလျက်ရှိကြောင်းကို မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ထိုဆရာတော်မှာ လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်မသည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ကညင်ဆိုင်ကျေးရွာသို့ အလည်တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုတွင် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်စွာ ကညင်ဆိုင်ကျေးရွာနှင့် သုံးမိုင်ခန့်မျှဝေးသည့် မာလာချောင်ကျေးရွာ၌ နေထိုင်ကြသော ဦးလေးဝမ်းကွဲများမှ ရဟန်းခံ ရှင်ပြအလှူတော်မင်္ဂလာပြုလုပ်သဖြင့် ထိုအလှူမင်္ဂလာသို့ သိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီးအား ပင့်ဆောင်ထားကြောင်း ကြားသိရသည်။

သို့နှင့် ကျွန်မသည် အဖေနှင့်အတူ ဦးလေးဝမ်းကွဲ



များ၏ အလှူတော်မင်္ဂလာသို့ သွားဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုအလှူမင်္ဂလာသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီးမှာ ရောက်ရှိနေပြီး ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်လာကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လိမ်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဆွေသီတင်သုံးရာ လယ်ကွင်းပြင်သို့ သွားရောက်၍ ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြည့်လိုပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မာဏရံသီသိမ်တော်အဖြစ် သမုတ်ထားရှိရာ လယ်ကွင်းထီးထီး ယာယီ ရွက်ဖျင်တဲအောက်ရှိ ဖျာခင်းထားသည့် မြေပြင်ပေါ်၌ တည်ငြိမ်အေးအေးစွာ သီတင်းသုံးရင်းမှ သိမ်တက်လာကြသည့် ရဟန်းလောင်းများအား ဥပ္ပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်အဖြစ် ခံယူလျက်ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကြီး၏ သက်တော်မှာ ၈၇ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း လိမ်ကုန်းကျေးရွာမှ မာလာချောင်ကျေးရွာသို့ တော့ရွာ ၇ရွာကို ဖြတ်၊ ချောင်းများကို ကျော်ကာ မိုင် ၂၀ ကျော်မျှ ဝေးလံလှသည့် ခရီးကြမ်းအား ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်လာသည်ကို လိုက်ပါခဲ့သည်မှာ မည်သည့်နွမ်းနယ်သည့် အရိပ်အယောင်မျှကို မမြင်တွေ့ရပေ။

ထိုသို့ဖြင့် သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ သိမ်ဆင်း၍ အလှူမင်္ဂလာမဏ္ဍပ်သို့ ကြွချီသွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှာ ထိုနေရာ၌ပင် သီတင်းသုံးလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အလှူရှင်များကိုယ်စား ဆရာတော်ကြီးအား နေဆွမ်းတပ်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်ပယ်ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ် ဆရာတော်ကြီးအား ခွင့်မတောင်းမီဘဲ ဓာတ်ပုံကို အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်ယူရာ ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်မှာ ကင်မရာအတွင်း၌ မပေါ်ဘဲ ရှိနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ ဆရာတော်ကြီးအား အချို့ကပ်စဉ်၌ ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။



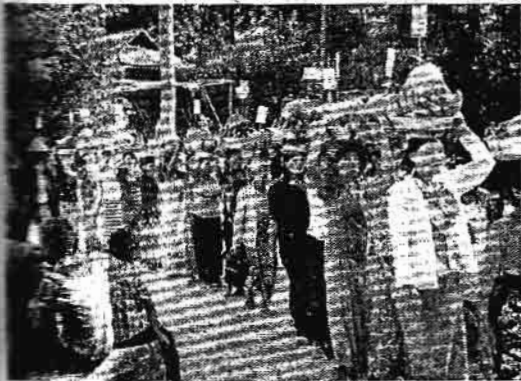
“ဆရာတော်ကြီးဘုရား... ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ဟာ အင်မတန်မှ ကြီးမြတ်လှပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်မကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုပါ ဘုရား။ စာလည်း ရေးခွင့်ပြုပါ ဘုရား။”

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ ကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်ကြားပါသည်။

“ဓာတ်ပုံရိုက်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ရိုက်ပေါ့။ ဘုန်းကြီးက နာမည်ကျော်ကြားမှာကို မလိုလားဘူး။ သို့သော်လည်း ဒါယိကာမတို့ဆန္ဒအလျောက် စာပေတွေ ရေးသားတဲ့အခါမှာ အပိုတွေ ချဲ့ကားပြီး မရေးသားမိစေနဲ့”

ဟု မိန့်မှာပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ကို ရရှိမှသာ ဆရာတော်ကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသောအခါတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်မှာ ကင်မရာအတွင်း၌ ပေါ်လာပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားစကားအရ ဆရာတော်ကြီးသည် ကိုရင်ဘဝမှ စ၍ ရဟန်းပျိုအထိ ရန်ကုန်မြို့ ၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာပြည်မှာ လွတ်လပ်ရေးမရသေးသဖြင့် တိုင်းရေးပြည်ရာမှာ မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးလေးဦး





လျာသည် ရန်ကုန်မြို့မှ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ရောဝတီတိုင်း
ဒေသကြီး ကျွဲပျော်မြို့နယ် လိမ်ကုန်းကျေးရွာရှိ ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွရောက်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရသည့်အခါ၌ ဆရာတော်
မှာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်၍ မကြွဖြစ်တော့ပေ။ ထိုစဉ်အခါ
က ထိုနယ်တစ်ကြော၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်မှာ
လွန်စွာ မှေးမှိန်လျက်ရှိသဖြင့် ဘုရားအမြတ်ဆုံရတနာ၊ တရား
အမြတ်ဆုံး ရတနာ၊ သံဃာအမြတ်ဆုံး ရတနာဟူ၍
ယုံကြည်သက်ဝင်လာစေရန် အခက်အခဲပေါင်း မြောက်မြား
စွာကို ဖြတ်ကျော်ကာ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော် ဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်လာစေရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါကြောင်းနှင့် သက်ပယ်
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရသည်မှာလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ သက်တော်
၄၀ ကျော်က ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် ထိုအချိန်မှ စကာ
မည်သည့်အသားဟင်းလျာကိုမျှ မစားသုံးတော့ပါကြောင်းကို
မိန့်တော်မူပါသည်။

ထို့ပြင် ယခု မာလာချောင်ကျေးရွာ၏ ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော် ဦးဝရသာမိနှင့် အနောက်အင်းဖျားကျေးရွာ
ရသာဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်မှ ခန်းနေ ဦးပဉ္စင်း ဦးစန္ဒဝသီရိ
တို့မှ ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းစဉ်များနှင့်
ပတ်သက်၍ ကျွန်မအား မိန့်ကြားကြသည်မှာ ဆရာတော်
ကြီးသည် ထိုနယ်တစ်ကြောရှိ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်
မဖွံ့ဖြိုးသေးသည့် ကျေးရွာများသို့ အခက်အခဲပေါင်းများစွာ
ကြားမှ ကြွရောက်ကာ စေတီတော်၊ သိမ်တော်၊ ကျောင်း
တော်များကို တည်ဆောက်ကာ နှစ်ဝါ သုံးဝါဆိုပြီးနောက်
တပည့်သား သံဃာတော်တို့ကို လွှဲအပ်၍ သာသနာပြုစေခဲ့
သည်မှာ ကျေးရွာပေါင်း မနည်းကြောင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသည်တို့မှာ ၂၀၁၀ ခုနှစ်က လိမ်ကုန်းဆရာတော်
ကြီး ဘဒ္ဒန္တ မဟာထေရ်မြတ်အား ပထမဦးစွာ ကျွန်မ ဖူး
မြော်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်မသည် မွေးရပ်မြေ
သို့ ပြန်လည်မရောက်ဖြစ်တော့ပေ။

ကျွန်မ၏ မိခင်ကြီးသည် အသက် (၈၀)ရှိပြီးဖြစ်ရာ
မွေးရပ်မြေသို့ အလည်တစ်ခေါက် ပြန်လိုလှကြောင်း ကျွန်မ
အား ပြောသဖြင့် ကျွန်မနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့သည် မိခင်
ကြီးအား ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မွေးရပ်မြေသို့
လိုက်ပို့ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုတွင် ကျွန်မသည် လိမ်ကုန်းဆရာ
တော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ မဟာထေရ်မြတ်အား ဖူးမြော်
ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်လာပြန်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးလေးဝမ်းကွဲအား ဆရာတော်ကြီးကို



ဖူးမြော်ရန် အကူအညီတောင်းရသည်။ သို့ဖြင့် ဆရာတော်ကြီး
ကို ဒုတိယအကြိမ် ဖူးမြော်ရပြန်သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည်
သက်တော် ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်သော်လည်း ပကတိ ခြံ့မြဲသော
ကိုယ်ကျင့်သီလဖြင့် ဖျာဉ်းထားသည့် ကြမ်းပျဉ်ပေါ်တွင်
ငြိမ်းချမ်းစွာ သီတင်းသုံးနေသည်မှာ ဖူးမြော်ရသူအပေါင်း
ကြည်ညိုမဆုံရှိရပါသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်ကတော့ တတိယအကြိမ်မြောက်ဖြစ်
ပါသည်။

မမည်မွန် (ကျဲလှော်)



လွတ်မြောက်ရာရိပ်သာ (၂)

ကောလ္လှည (ရင်တွင်းသာသနာပြု)

ရင်တွင်းအပူပီးကို ငြိမ်းပေးနိုင်သော ဆရာတော်
အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ) ၏
သမိုင်းအကျဉ်းနှင့် ဆရာမြတ်ကြီး ဦးရေဝတထံမှ
ဝေဒနာပြင်ခြင်း အစွမ်းတန်ခိုးပညာကို
ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ) ခံယူပုံ

“မိမိရဲ့ ရင်ထဲက အပူသဘောကို သိရတော့ ဒီအပူကို
ဘယ်လိုမှား လျော့နည်းအောင် လုပ်ရမလဲဆိုတာ မသိခဲ့ပါ
ဘူး။ ဒီနေရာမှာ ရေရှာ ပြောခဲ့တဲ့ “မြတ်ပန်းမွှေးလှိုင်ကြူ”
ဆိုတဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ ဆရာတော်အနေနဲ့ တောထဲက လိုဏ်
ဂူထဲကို ညနေစောင်းဝင်ခဲ့ပြီး တပည့်ကို အပြင်ကနေ တံခါး
ပိတ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ တံခါးလည်း ပိတ်လိုက်ရော ရင်တွေ
ခန့်လာတယ်။ ဪ... ဒီနေရာဟာ အစောင့်တွေများရှိလို့
ထိုက် သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ ပြတာလား မသိဘူး။ ဒီရင်ခန့်သံ
ဟာ ငါ့စိတ်က ကြောက်လို့ ရင်ခန့်တာလား။ ရင်ခန့်လာလို့
ကြောက်တာလားဆိုပြီး အတွေးတစ်ခုဝင်လာတာပေါ့။

ဒီတော့ ဆရာတော်လည်း သူ့ဆရာမြတ် မိန့်ထားတဲ့
စကားတစ်ခုကို သတိရသွားတယ်။ “မင်း ဘာတွေတွေ့
အဲဒါ ခုက္ခသစ္စာပဲ။ လက်မခံနဲ့ ရှုမိရတယ်” လို့ သတိရသွား

တာနဲ့ ခုက္ခသစ္စာပဲ။ နှလုံးသွင်းမှားလို့သာ ရင်တွေခန့်လာ
တာပဲဆိုပြီး အပျက်ရှုချလိုက်တယ်။ အပျက်ရှုလိုက်တော့
ရင်ခန့်နေတာက ရုပ်၊ နာမ် အရှုခံတရားဖြစ်ပြီး၊ ရှုလိုက်တဲ့
ဘက်က ဉာဏ်ဖြစ်ပြီး အပျက်ဆက်တိုက်ရှုမိလိုက်တာပေါ့။
အဲဒီတော့ ဒီရင်ခန့်နေတာဟာ တဖြည်းဖြည်းငြိမ်လာပြီး
မိမိရှုနေတဲ့ ဉာဏ်အဝန်းအဝိုင်းကသာ ကျယ်၊ကျယ်လာ
တယ်”

လို့ ရေးထားတာကို မိမိဖတ်လိုက်ရတော့ မိမိစာအုပ်
ဖတ်နေတဲ့အချိန်မှာပဲ စာအုပ်ကို ပိတ်ပြီး မိမိရင်ထဲက အရင်
မိသားစုကို စွန့်မယ်လို့ စိတ်ကူးခဲ့တုန်းက ပူခဲ့ရတဲ့ နေရာကို
သတိလေးထားပြီး ရှုလိုက်တာပေါ့။ ဒီတော့ နှစ်မိနစ်၊ သုံး
မိနစ်လောက်အတွင်းမှာ အပူလျော့သွားတာကို တွေ့လိုက်
တာပေါ့။ ဒီတော့ အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်။ ဒီဆရာတော်ဆီ
မှာ နည်းကောင်းတော့ ရှိမှာပဲဆိုပြီး ညအချိန် ၂နာရီလောက်
မှာပဲ ဒီဆရာတော်ရှိရာ အမရပူရမြို့ကို ထွက်လာခဲ့မိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မိမိက စစ်သားဖြစ်ပေမယ့် နယ်တွေ
ဘာတွေ မထွက်ဖူးပါဘူး။ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲဖြေစဉ်ကတော့
ယခင်က မေမြို့ (ယခု ပြင်ဦးလွင်ပေါ့)တပ်မတော်က လွှတ်
လို့ ပညာရေးကျောင်းမှာ ဆယ်တန်းဖြေရင်းနဲ့ သင်တန်းတွေ



ဘယ်တော့မှ မန္တလေးကနေ မေဠိကို ကားတွေနဲ့ တက်ခဲ့
ကြတာဆိုတာ မန္တလေး အမရပူရဟာ ဘယ်လောက်ဝေး
တယ်ဆိုတာ မသိခဲ့ရဘူး။

အိပေမယ် မိမိမိတ်ဆွေ ယေသူငယ်ချင်း ကိုဟန်ရှိန်
မိတ္တီလာ ချည်မျှင်စက်မှာ တရုတ် အင်ဂျင်နီယာတွေကို
စကားပြန်လုပ်နေတာတော့ သိတယ်။ သူနဲ့က တရားဆွေး
နွေးဖော် ဆွေးနွေးဖက်တွေလေး။ ဒီတော့ သူ့ဆီကတစ်ဆင့်
သွားပြီး အမရပူရမြို့ကို ပို့ခိုင်းရမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့
မန္တလေး ရထားစီးပြီး သာစည်ကို ရောက်တော့ သာစည်က
နေ ချည်မျှင်စက်ကို ကားနဲ့ သွားရတာပေါ့။

ကိုဟန်ရှိန်နဲ့ တွေ့ပေမယ့် အမရပူရမြို့ကို မရောက်ဘဲ
ပြန်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါဟာ မိမိလွတ်မြောက်ရာကို ရှာဖွေရာမှာ
ဆရာနဲ့ တွေ့ဖို့ အခက်တွေနဲ့ တွေ့ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း
တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ မိမိက ဘယ်လောက်ပဲ တွေ့ချင်
တွေ့ချင်နေ၊ အချိန်မကျသေးတော့ မတွေ့ခဲ့ရဘူးပေါ့။ ဒါဟာ
လည်း အမှန်သစ္စာရာဖို့ လွတ်မြောက်ရာဆီ သွားတော့မယ်
ဆိုရင် အခက်အခဲပေါင်းများစွာကိုတော့ ဖြတ်သန်းရပါတယ်။
ဒါကတော့ အခြေအနေကို တင်ပြတာပါ။

ဆရာတော်ကို တွေ့တော့လည်း ချက်ချင်း ကြည့်ညို့
စိတ်မပေါ်ဘူး။ မိမိက အစဉ်အလာစွဲနေတယ်လေး။ တရား
သမားဆိုတာ ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ မျက်လွှာလေးချပြီး နေရတယ်လို့
အစွဲရှိနေတာ။ ဆရာတော်ကတော့ တက်တက်ကြွကြွနဲ့
ပြောဆိုဆက်ဆံတယ်။ မသိတာတွေ မေးသမျှကို အမှန်
ဘက်ရောက်အောင် အဖြေပေးတယ်။ များသောအားဖြင့်
လူတွေဟာ အစွဲအလမ်းတွေနဲ့ ခေါက်ရိုးကျိုးနေကြတဲ့ အယူ
အဆတွေကို ဆရာတော်က သိနေပုံရတယ်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား-ကျောင်းသူတွေနဲ့ ရင်းရင်း
နှီးနှီးပြောနေဆိုနေတော့ သွက်လွန်းအားကြီးတော့ မူလက
ဒီပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှာ တရားတော့ ရှိမှာပဲလို့ ထင်နေတဲ့ အထင်ဟာ
တဖြည်းဖြည်းလျော့လာတယ်။ အိပေမယ် မိမိကလည်း
တရားလိုချင်နေသူ၊ သူကလည်း တရားပေးနေတယ်။ ဒီ
တော့ သူပေးတဲ့ တရားကို ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လုပ်ကြည့်
ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမယ်ဆိုပြီး သန့်စွန့်ချလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်က ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ)
ဆိုပြီး နာမည်ကြီးနေတာပေါ့။ ဝေဒနာ ရောဂါတွေလည်း
မေတ္တာပို့ပေးရင် ပျောက်တယ်ပေါ့။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်
နားမှာ လူတွေ ပိုင်းနေကြတာပဲ။ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးလို
ကိုးကွယ်နေကြတယ်။ အိပေမယ် ဆရာတော်ကတော့

ဝိပဿနာတရားတွေပဲ ဟောပါတယ်။ ဒီရောဂါဝေဒနာတွေ
ကိုတော့ ဘယ်ဆေးဝါးမှမပါဘဲ မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ ဘာဝနာ
နည်းနဲ့ ပို့ပေးတယ်လို့ ဆရာတော်က မိန့်ပါတယ်။ ရောဂါ
ပျောက်တဲ့သူတွေ အတော်များပါတယ်။

ယခု မိမိရောက်နေတဲ့ လွတ်မြောက်ရာ ရိပ်သာကြီး
ကို ဦးစီးခဲ့တဲ့ ဆရာ ဦးဇွဲမင်း(ကွယ်လွန်)ရဲ့ သူငယ်ချင်း
မိတ်ဆွေ ဦးလှမြင့် ဆိုသူဟာ ဆရာတော် အရှင်နန္ဒဝံသ
(မဟာဝိဇ္ဇာ)ရဲ့ ဆရာမြတ်ကြီး ဦးရေဝတနဲ့ တိုက်ရိုက်တွေ့
ဖူးသူပေါ့။ လွတ်မြောက်ရာ ရိပ်သာအကြောင်းပြောရင်
ဦးလှမြင့်အကြောင်း မပါလို့ မရလို့ ဦးလှမြင့်အကြောင်းကို
ပြောရပါဦးမယ်။

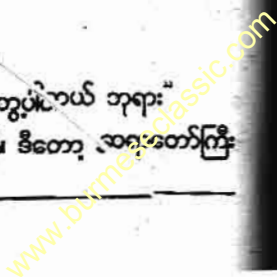
ဦးလှမြင့် ဆရာတော်ကြီး ဦးရေဝတနဲ့ တွေ့ဆုံပုံလေး
ကို အနည်းငယ် တင်ပြချင်ပါတယ်။

ဦးလှမြင့်ဟာ အစာအိမ်ရောဂါနဲ့ လုပ်သားဆေးရုံမှာ
တက်ရောက်ကုသနေတဲ့ အတွင်းလူနာတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။
သူ့ရဲ့ အစာအိမ်ရောဂါဟာ အလွန်ဆိုးဝါးလွန်းလို့ ဗိုက်ခွဲကုသ
ရမယ်လို့ ဆရာဝန်ကြီးများက ဆုံးဖြတ်ညွှန်ကြားပါတယ်။
ဗိုက်မခွဲရင် သုံးလပဲ ခံမယ်လို့လည်း ပြောပါတယ်။ ဒီတော့
ဦးလှမြင့်ရဲ့ ဘထွေးလေးက မန္တလေး အမရပူရမှာ ဆရာ
တော်ကြီး ဦးရေဝတဟာ ရောဂါသည်တွေကို မေတ္တာနဲ့
ကုသပေးနေတာ သိတော့ တူလေးကို ဆရာတော်ကြီးထံမှာ
မေတ္တာသွားခံယူစေချင်ပါတယ်။ ဦးလှမြင့်ကလည်း ဘထွေး
စကားကို ယုံကြည်သူဖြစ်လို့ ဆေးရုံက လက်မှတ်ထိုးပြီး
ဆင်းခဲ့ပါတယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းပြီး မန္တလေး အမရပူရမြို့၊
ဝိပဿနာ သန္တိသုခကျောင်းတိုက်မှာ ဆရာတော်ကြီး ဦးရေ
ဝတထံကို အရောက်သွားပါကြတာတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်က ယခု ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒ
ဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ)ဟာ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် ရဟန်းအနေ
နဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ပေးနေရတဲ့
အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက လူစိမ်းတွေနဲ့ မတွေ့ဘဲ
ခြင်ထောင်ထဲမှာပဲ နေပြီး ယခု ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒဝံသ
(မဟာဝိဇ္ဇာ)ကို အာရုံနဲ့ ကြည့်ခိုင်းပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး
ရဲ့ မေးခွန်းက...

“ဦးပဉ္စင်းလေး... ဝေဒနာရှင်ရဲ့ ရောဂါကို ကြည့်လိုက်
စမ်း”

တဲ့။ ဦးပဉ္စင်းလေးက...
“အူနဲ့ရဲ့မှာ အနာသုံးလုံးတွေပဲလား ဘုရား”
လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီး





ဦးရေဝတက မေတ္တာပို့ပေးပါတယ်။ မေတ္တာပို့ပေးပြီး ပြန်ကြည့်ခိုင်းပါတယ်။ ဒီတော့ ဦးပဉ္စင်းက ဝေဒနာတွေ ညှိုးသွားကြောင်းပြောပါတယ်။ နောက် ဆရာတော်ကြီးက ထပ်မေတ္တာပို့ပေးပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းလေးကို ပြန်ကြည့်ခိုင်းပါတယ်။ အနာက အမာရွတ်သာ ကျန်တော့ကြောင်း လျှောက်ထားပါတယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ် မေတ္တာပို့ပြီး ပြန်ကြည့်ခိုင်းရာ လုံးဝကင်းစင်သွားကြောင်း လျှောက်ထားပါတယ်။

ထိုအချိန်က စပြီး ဦးလှမြင့်ရဲ့ အစာအိမ်ရောဂါဟာ ပျောက်ကင်းသွားပြီး ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ထင်ရှားရှိနေသည်ကို မိမိအနေဖြင့် ယနေ့တိုင် လွတ်မြောက်ရာ ခိုလှုံသာမှာ ယောဂီတစ်ဦးအနေနဲ့ တွေ့နေရပါတယ်။



ဆရာတော် အသွင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ ကျော်ကြားမှုကို မိမိတွေ့စအချိန်က အံ့မခန်းဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ တရားပွဲတိုင်းမှာ တရားနာ ပရိသတ် အလွန်များပါတယ်။ တရားနာ ပရိသတ်ကလည်း အလွန်ကြည်ညိုကြပါတယ်။ ဆံပင်ဖြန့်ခင်းပြီး လမ်းလျှောက်စေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ဖန်းမွေ့ဟာသဘောမျိုး ပန်းခင်းလိုလည်း ကြိုဆိုကြပါတယ်။ တရားက အလွန်ရှိပါတယ်။ ဝိပဿနာတရားသာ ဟောကြားပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးများနှင့်လည်းအတူ တရားပွဲပေါင်းများစွာ ဟောနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ တိပိဋကတ် ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိဇ္ဇာသာရာ ဘိဝံသနှင့် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် တရားပွဲများကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ရှေ့မှ ဟောသည့်အခါ ဟောပြီး အသွင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ)က အရင်ဟောရသော တရားပွဲများလည်း ရှိပါတယ်။ တစ်နှစ်လုံး တရားပွဲပျက်သည်ဟူ၍ ချီသလောက် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်က ဝိပဿနာကိုသာ ဦးစားပေးဟောပါတယ်။ ပုံတိုပတ်စဆိုလို ဝိဿာခနှင့် ဓမ္မဇိနဇာတ်၊ သန္တတိစစ်၊ သူကြီးတရားရပုံဇာတ်လမ်း၊ အင်္ဂုလိမာလဇာတ်လမ်း စသည်အားဖြင့် ဇာတ်လမ်းကို အသားမပေးဘဲ ဝိပဿနာတရားကိုသာ သစ္စာတရားနဲ့ တွဲပြီး မှန်မှန်ကန်ကန် တရားပွဲများကိုသာ တင်ပြဆွဲရှိပါတယ်။ အထူးခြားဆုံး တရားပွဲများကတော့ ရှုသတ်ခြင်းနှင့် ရှုမှတ်ခြင်း မတူပဲ၊ ကွဲကွဲပြားပြားနှင့် ဝေါဟာရများ နောက်တွင် အဓိပ္ပာယ် မှန်မှန်ကန်ကန် ဖွင့်ဆိုပုံများကို နားသောအားဖြင့် ဟောကြားပါတယ်။ ရှုတာနှင့် မှတ်တာတို့ပုံ၊ မှတ်ခြင်းသည် သညာဖြစ်၍ စိတ်အလုပ်ဖြစ်ပြီး

ရှုသတ်ခြင်းသည် ဉာဏ်အလုပ်ဖြစ်၍ မတူကွဲပြားပုံများကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းဟောကြားသည်ကို ပရိသတ် အလွန်လက်ခံသော တရားပွဲများဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကတော့ တရားလိုက်စဖြစ်လို့ မိမိကို ဆရာတော်က ဟဒယ ဘဝင်ကို တရားရှုရသောနည်းကိုသာ ပေးထားပါတယ်။ မိမိသိစိတ်က ရှုကြည့်၍ သိခဲ့ရသော အပူလျှော့သောအသိနှင့် ဆရာတော်ထံတွင် အစစ်အမှန် တရားရှိရမည်ဟု ခန့်မှန်းထားပါတယ်။

အမှတ်မထင် တစ်နေ့သော ညနေစောင်းမှာ တရားပွဲမရှိလို့ ရွှေတိဂုံတရားတောင်ဘက်မှ အကောက်ခွန် ဓမ္မာရုံအပေါ်ထပ် ဆရာတော်ကျိန်သည်အခန်းတွင် ယောဂီများက ဆရာတော်အား စောင့်မျှော်သည့်အနေဖြင့် တရားအသီးသီး ရှုသတ် ဆင်ခြင်နေသည်ကို မိမိတွေ့လိုက်ရ၍ မိမိလည်း ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရန် စောင့်သည်အနေဖြင့် တရားရှုနေပါတယ်။ ရှုတတ်ခါစဖြစ်လို့ ဟဒယကို တွေ့တဲ့အခါလည်း တွေ့၊ မတွေ့တဲ့အခါလည်း မတွေ့ ဖြစ်နေပါတယ်။ သို့သော် အနိစ္စကတော့ ရှုတတ်နေပါတယ်။ ထိုစဉ်မှာ ဆရာတော်ရောက်လာပြီး ယောဂီများ တရားဝင်စားနေတာကို တွေ့လို့...

“ကဲ... ဒီနေ့ တရားစစ်မယ်။ ဘယ်သူ ဘုန်းကြီးရေ၊ မှာ လာပြီး တရားထိုင်ပြရသလဲ”

လို့ မိန့်လိုက်ပါတယ်။ မိမိထက် ဝါရင့်သူများ တစ်ဦးမှ မလုပ်ကြပါ။ ဒါကြောင့် မိမိကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အစစ်ဆေးခံလိုသည်နှင့် မိမိထိုင်ပြမည်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြီး ဆရာတော်ရှေ့တွင် သွား၍ တရားထိုင်ပြပါတော့တယ်။ အားလုံးက အံ့သြပြီး ကြည့်နေကြပါတယ်။ ဆရာတော်ကလည်း ကဲ...ထိုင်ဆိုပြီး ဟဒယတွေ့လားလို့ မေးပါတယ်။ မိမိက တွေ့ကြောင်း ပြန်လျှောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က ဘယ်လိုနေလဲလို့ မေးပါတယ်။ “ပူနွေးနွေးနှင့် ရင်တွေ ခုန်နေပါတယ်” လို့ ပြောတော့ ဆရာတော်က “အနိစ္စလက္ခဏာတင်” လို့ ပြောပြီးသည့် နှစ်မိနစ်ခန့်အကြာမှာ မိမိ၏ ဟဒယနေရာတစ်ခုလုံးကို အအေးဓာတ်ကြီးက လာရောက် ဖုံးလွှမ်းသွားပါတော့တယ်။ ဘယ်လောက်အေးသလဲဆို ချိုင်းတွေကြားမှာတောင် အေးလာပါတယ်။ မိမိလည်း ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်လို့ မျက်လုံးလေးမှေးပြီး ဖွင့်ကြည့်တော့ ဆရာတော်က မိမိကို လက်ညှိုးညွှန်းပြီး မေတ္တာပို့နေတာကို တွေ့ရတော့ မျက်စိပြန်မှိတ်လိုက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က “ဘယ်လိုနေလဲ” လို့ မေးပါတယ်။ အအေးဓာတ်ကြီးဝင်လို့



ပြောပြတော့ အများဘက်ကို လှည့်ပြီး...

“အေး...တရားလိုက်တယ်ဆိုတာ ဒီလိုလိုက်ရတယ်”
လို့ ပြောပါတယ်။

မိမိ ပထမဦးဆုံး တရားစစ်ဆေးခံရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီအချိန်က စပြီး ဆရာတော်ကို ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝ
ရှိသွားပြီး ဆရာတော်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရန် ကြိုးစားပါတော့
တယ်။

တစ်ချိန်မှာတော့ မိမိ သန္တိသုခကျောင်းကို ရောက်သွား
ပါတယ်။ အဲဒီကျောင်းရောက်မှ ဒီထက်ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်
များကို လက်တွေ့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်တွေ့ရပါတော့
တယ်။

ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒဝံသ အမရပူရ ဝိပဿနာ
သန္တိသုခကျောင်းတွင်နေစဉ် မီးရထားလမ်းဘေးမှ လူတစ်ဦး
ထော့နှင်းထော့နှင်းနှင့် မြွေပွေးကြီးတစ်ကောင်ကို ကိုင်ပြီး
ကျောင်းထဲကို ဝင်လာပါတယ်။ ဆရာတော်အား မေးသဖြင့်
ဆရာတော်က ထွက်တွေ့ပါတယ်။

“ဆရာတော်ဘုရား...တပည့်တော်ကို ဒီမြွေ ရထား
လမ်းဘေးမှ ကိုင်လိုက်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား မန်းပေးရင်
ပျောက်တယ်လို့ ပြောကြလို့ အရှင်ဘုရားဆီကို လာခဲ့တာ
ပါ ဘုရား”

ဆိုပြီး ဆရာတော်အား ကန်တော့ပြီး လျှောက်ထား
နေသည်ကို တွေ့ရတော့ အားလုံးဝိုင်းလာပြီး ကြည့်ကြတာ
ပေါ့။

ဆရာတော်ကလည်း...

“မင်း... မြွေလည်း ပါတယ်ဆိုတော့ ဆေးရုံကို
သွားပေါ့ကွာ”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ဒကာက...

“အရှင်ဘုရားကို ယုံပါတယ်။ အားလုံးကလည်း ပြော
ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား မန်းပေးရင် ပျောက်ပါတယ်လို့ ပြော
ကြပါတယ်”

“အေး...မင်း ငါ့ကို ယုံရင် ငါက ဘာဆေးဝါးမှ မပါ
ဘူး။ မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ ဘာဝနာနည်းနဲ့ပဲ မေတ္တာပို့ပေးမယ်။
လက်ခံမလား”

ဆိုတော့...

“ယုံကြည်ပါတယ် ဘုရား။ မေတ္တာပို့တယ်ဆိုလည်း
မေတ္တာပို့ပေးပါ”

လို့ လျှောက်တော့တယ်။ အဲဒီတော့မှ ဆရာတော်
က...

“မင်းခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်/နာမ်နှစ်ပါးကို ငါ့ကို အပ်”

လို့ ပြောပြီး အပ်ခိုင်းတာပေါ့။ ခန္ဓာအပ်ပြီး ဆရာတော်
က မျက်စိလေးမှူးပြီး မြွေဆိပ်တက်နေတဲ့ နေရာကို မေးပါ
တယ်။

“ခု ပေါင်ကို ရောက်နေပါပြီ”

လို့ ပြောတော့ ဆရာတော်က လက်ညှိုးလေး ဝှေ့ကာ
ဝှေ့ကာ ပေါင်လယ်မှစ၍ အဆိပ်ကို ချပါတော့တယ်။ ဒကာ
ကို မေးပါတယ်။

“ခု မြွေဆိပ် ဘယ်နားကျသွားတာကို သိလဲ”

ဆိုတော့...

“ခြေသလုံးထိပ်နားကို ဆင်းနေပါတယ် ဘုရား”

လို့ လျှောက်ပါတယ်။ တစ်ခါဆက်ပြီး ဆရာတော်က
လက်ညှိုးလေး ဝှေ့ကာဝှေ့ကာနှင့် ခြေသလုံးမှ ချပေးပါတယ်။
တစ်ခါ ဒကာကို မေးတော့...

“ခြေမ,နေရာမှာ စုနေတာကို သိပါတယ် ဘုရား”

လို့ လျှောက်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး ခြေမ,နေရာလေး
ကို လက်ညှိုးနှင့် ဝှေ့ထုတ်လိုက်တော့...

“ခု ခြေမ,မှာလည်း ကောင်းသွားပါပြီ ဘုရား”

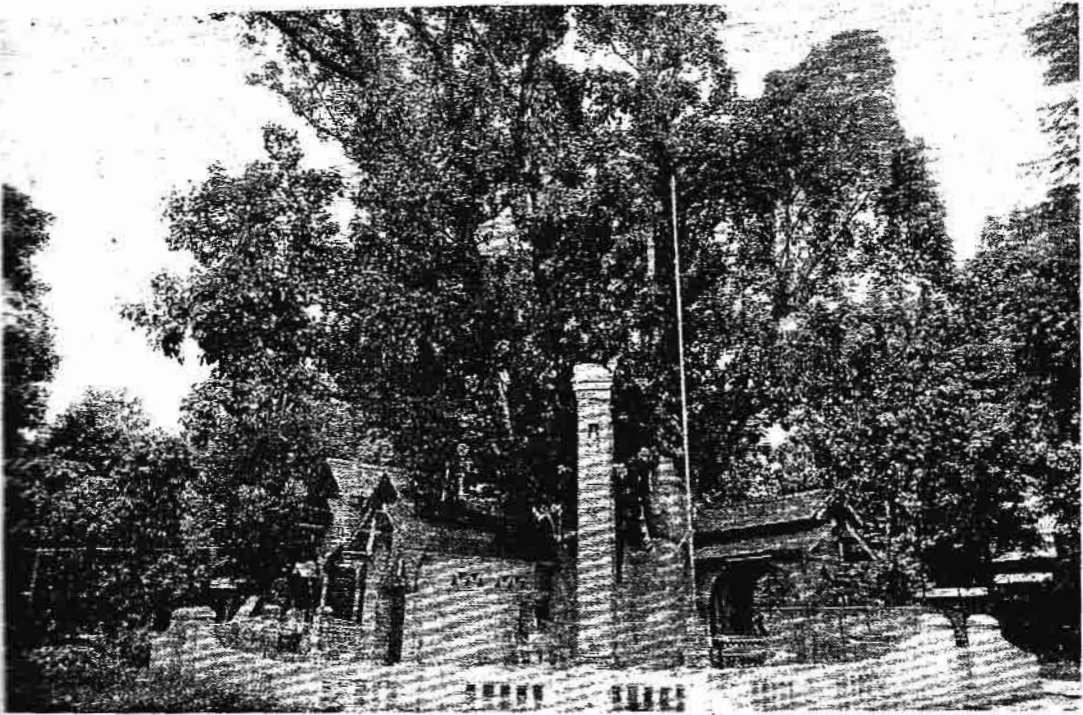
ဆိုပြီး ဝင်လာတုန်းကတော့ ထော့နှင်း ထော့နှင်းလာ
ခဲ့ပြီး ဆရာတော် မေတ္တာပို့ပြီးလို့ ဆရာတော်ကို ကန်တော့
ပြီး ပြန်ထွက်သွားချိန်မှာတော့ လူကောင်းတစ်ယောက် လမ်း
လျှောက်သလို လျှောက်သွားတာကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့
လိုက်ရပါတယ်။

ဆရာတော် ရှင်းပြတာကတော့ ဝိပဿနာနည်းနဲ့
ဒုက္ခကို ရှုသလို မြွေဆိပ်ကို ရှုချတာပေါ့။ အဲလို ပြောပါတယ်။
နောက်ဆုံး အခိုးအငွေ့အဖြစ်နဲ့ ခြေမက ထုတ်ပေးလိုက်ရ
တယ်လို့ မိန့်တာကိုလည်း ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါကတော့
ဆရာတော် အသျှင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ)ရဲ့ အစွမ်းကို မိမိ
ကိုယ်တွေ့ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စေတနာ၊ မေတ္တာဖြင့်...

ကောဏ္ဍည (ရင်တွင်းသာသနာပြု)

f f f



မောမိညောင်ထောက် ဘုန်းကံထောက်၏

ကြည်ဝင်း (ဟင်္သာတ)

မောမိပင်ကို စိုက်ပျိုးပူဇော်ခြင်း၊ မောမိပင်ကို ညောင်
ထောက်ခြင်းတို့ဟာ (၁) ဓာတုဓေတီ၊ (၂) ဓမ္မဓေတီ၊
(၃) ဥဒ္ဓိဿဓေတီ၊ (၄) မရိဘောဂဓေတီ စတဲ့ ဓေတီတော်
ထေးဖို့ရှိသည့်အနက် မရိဘောဂဓေတီတော်ကို စိုက်ပျိုး
ပူဇော်ခြင်း ပြုပြင်လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းမည်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ခန့်က အုတ်ဖိုဆရာ
တော်ဘုရားကြီးဟာ သီရိလင်္ကာ(သီဟိုဠ်)မှာ ရှိတဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ စွယ်တော်မြတ်ကို သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည့်သိ
ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှ သီဟိုဠ်သို့
သင်္ဘောနဲ့ ခုနစ်ရက်ခရီး ကြွချီတော်မူရာ လမ်းခရီးတစ်
လျှောက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လုံးဝ မသွားခဲ့ပါဘူး။
ကြောင်းကတော့ ပင်လယ်ရေ ညစ်ညမ်းမှာစိုးတာရယ်၊
အသတ္တဝါတွေ စားမိမှာစိုးတာရယ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ဘောဟာ သီဟိုဠ်မှာ ဆိုက်ကပ်မိတာနဲ့ ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးဟာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်တို့ကို တန်းပြီး
သွားပါတယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်တို့ကို စောင့်ကြပ်နေတဲ့
ဂေါပကအဖွဲ့ဟာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်
ကို ဖူးမြင်နိုင်ရန် စွယ်တော်တိုက်တံခါးကို အဆင်သင့် ဖွင့်
ပေးကြပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ကို မိမိ
ဦးခေါင်းပေါ် တင်ပြီး ပူဇော်တော်မူတဲ့အခါမှာတော့ စွယ်
တော်မြတ်ဟာ အထူးထူးအပြားပြားသော ရောင်ခြည်တော်
တွေ လွှတ်တော်မူပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကြားသိရတဲ့
အခါမှာတော့ သီဟိုဠ်မြို့တစ်မြို့လုံးဟာ အုတ်အော်သောင်း
နင်းဖြစ်ကြပြီး အံ့သြခြင်းကြီးစွာနဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ကို
လာရောက် ဖူးမြော်ကြပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်သွား



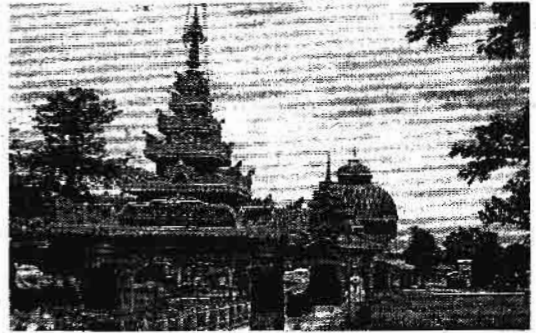
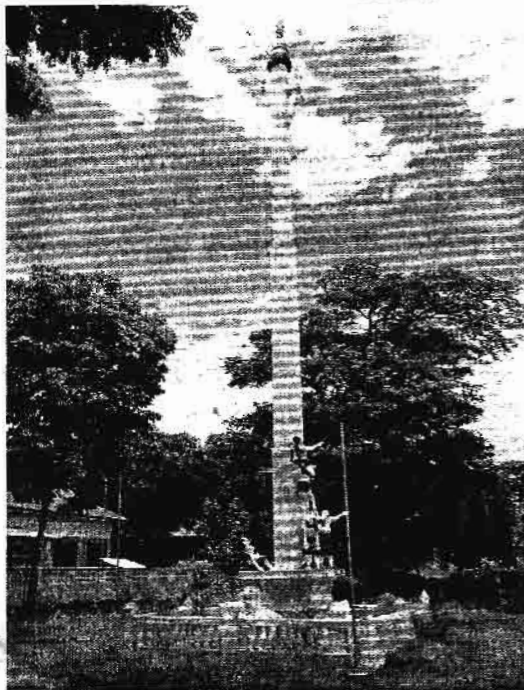
တစ်ဆူကိုလည်း မြန်မာပြည်သို့ ပင့်ဆောင်ရန် ရည်စူး ပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။ စွယ်တော်ပွားကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်အစစ်နဲ့အတူ ကိန်းဝပ်စံပျော်တော်မူစေပြီး မြန်မာပြည်ကို သယ်ဆောင်ဖို့ ပင့်တော်မူတဲ့အခါမှာတော့ စွယ်တော်မြတ်နှစ်ဆူစလုံးက ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်တော်မူနေတဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်အစစ်နဲ့ မြတ်စွယ်တော်များကို ခွဲခြားလို့ မရတော့ပါဘူး။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်တော်မူခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓဂါယာမှာရှိတဲ့ အာနန္ဒပောဓိပင်ကြီးမှ ဗောဓိမျိုးစေ့များကိုလည်း ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

စွယ်တော်မြတ်ကို ရောဝတီမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှာ ရှိတဲ့ အောက်ရွာလေးမှာ စေတီတည်ထား ပူဇော်ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွယ်တော်စေတီမှာ ဗောဓိပင်တစ်ပင်ကိုလည်း စိုက်ပျိုးပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။

စခန်းကြီးရွာမှာ ဗောဓိပင်တစ်ပင်၊ ရေတံခွန်ကျောင်းတော်မှာ ဗောဓိပင်တစ်ပင်၊ ဟင်္သာတမြို့ ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရားဝင်းအတွင်းမှာ ဗောဓိပင်တစ်ပင် စိုက်ပျိုး ပူဇော်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဟင်္သာတမြို့မှာ စိုက်ပျိုး ပူဇော်တော်မူခဲ့တဲ့ ဗောဓိပင်ပျိုကို မဟာဒွါရ နိကာယ၊ မဟာဒွါရ သာသနာပိုင် လယ်တီကျောင်းတိုက်ပိုင် ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ ဆယ်ထပ်ကြီးဘုရားဝင်းအတွင်းမှာ ယခုတိုင်အောင် ဖူးမြော်ကြည့်ညိနိုင်ပါတယ်။



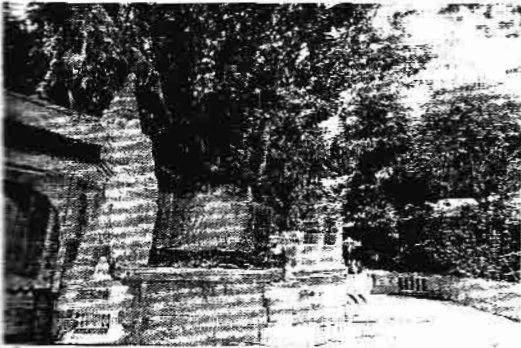
ဗောဓိပင်ပျိုဟာ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ရှိလာခဲ့တဲ့ အတွက် ကြီးမားထည်ဝါ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ မဟာဗောဓိပင်ကြီးတစ်ပင်ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ယခုအခါမှာတော့ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်ရုံမျှမက လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်တွေကို ခံစားလာရတဲ့အတွက် အကိုင်းအခက်တွေ ကျိုးကျပြီး မဟာဗောဓိပင်ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြုလဲကျလှဆဲဆဲဖြစ်လာပါတော့တယ်။

ထိုမဟာဗောဓိပင်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်ကျော်အချိန်က ၈၂၆ လပြည့်နေ့ညတိုင်း ရောင်ခြည်တော်လွှတ်ပါတယ်။ မဟာဗောဓိပင်ကြီးမှ ရောင်ခြည်တော် လွှတ်တော်မူတာကို မဟာဗောဓိပင်ကြီးအနီးမှာရှိတဲ့ သီလရှင်ကျောင်းမှ ဆရာလေးတွေက စတင်တွေ့မြင်သိရှိပြီး ဖူးတွေ့ခဲ့ကြရာက တစ်ဆင့် တစ်စတစ်စ လူသိများလာကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က စလို လပြည့်ညတိုင်း ရောင်ခြည်တော်လွှတ်တာကို ရဟန်းရှင်လူတို့ လာရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညိကြပါတယ်။

နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာမြင့်လာခဲ့ရုံမျှမက၊ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် မဟာဗောဓိပင်ကြီးမှ အကိုင်းအခက်များ ကျိုးကျပျက်စီးလာပါတော့တယ်။ မဟာဗောဓိပင်မကြီးမှာလည်း ပြိုကျလှဆဲဆဲဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒီအဖြစ်ကို မြင်တွေ့ သိရှိခဲ့တဲ့ မဟာဒွါရ လယ်တီကျောင်းတိုက် တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးပညာဝိဇ္ဇာ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဇောတိကာရုံကျောင်းမှ နဝရတဂါစာရ ဆရာတော်ကြီးတို့ရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်အရ မြန်နန္ဒာ ကိုကျော်ဝင်းမှ ဦးဆောင်ပြီး သာသနာကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ သဒ္ဓါသန္တရိယများ စုပေါင်းကာ ကျပ်ငွေ ဆယ်သိန်းခန့် အကုန်အကျခံ၍ မဟာဗောဓိပင်ကြီးကို ပြန်လည်ပြုပြင်လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြပါတယ်။

မဟာဗောဓိပင်ကြီးကို နှစ်ပေပတ်လည်ရှိ ကွန်ကရစ်တိုင်ဖြင့် ညောင်ထောက်ပါတယ်။ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်ကြီးအတွင်းမှာတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဓာတ်တော် ရဟန္တာ

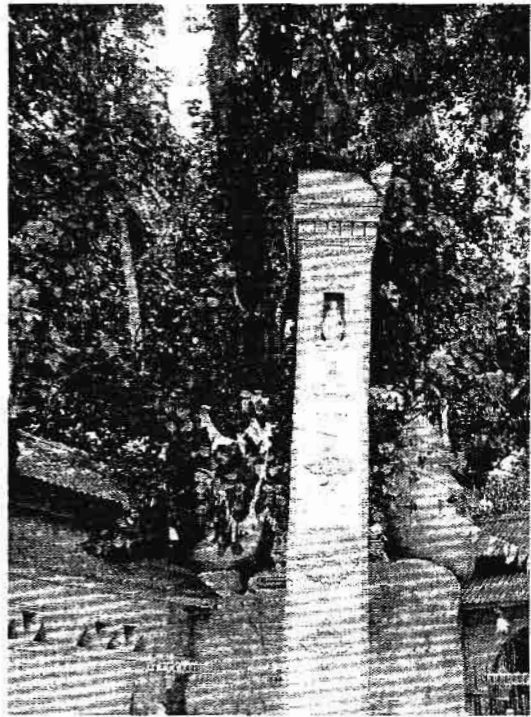


ဓာတ်တော် (၄၇)ဆူ၊ ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော် (၆)ပါး၊ ကြေးကမ္ပဝါ
တစ်ချပ်၊ ပဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်း ကြေးကမ္ပဝါတစ်ချပ်၊ အင်္ဂုလိတ
အောင်မြေ လေးမျိုးဖြင့် ပူဇော်ထားသော မြတ်စွာဘုရားရုပ်
ပွားတော်တစ်ဆူ၊ မိန့်ဘုရားတစ်ဆူ၊ ရှင်သီဝလီရဟန္တာတစ်ဆူ၊
ရုပ်တော်မူဘုရားကြီး (၄)ဆူ စတဲ့ ဓာတ်တော်၊ ဗွေတော်
ဆင်းတုတော်၊ ရုပ်ပွားတော်တို့ကို ထည့်သွင်းပူဇော် ဌာပနာ
ထားရှိပါတယ်။

ယခုအချိန်အခါမှာတော့ မဟာဗောဓိပင်ကြီးဟာ
အကိုင်းအခက် အရွက်အလက်တို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ
ရှင်သန်ကြီးထွားနေတာကို ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့နိုင်ကြ
မိတယ်။ မဟာဗောဓိပင်ကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ကိုယ်
စား ကိုယ်ပွားဖြစ်တော်မူတဲ့အတွက် ဗောဓိပင်ကို ပြုပြင်
ပူဇော်ကြခြင်းဟာ ဘုရားရှင်ကို လုပ်ကျွေးပြုစုသကဲ့သို့
ကောင်းမှုကုသိုလ် ရရှိစေနိုင်ပါတယ်။ ဗောဓိပင်တစ်ပင်ကို
ပြုစု စိုက်ပျိုးခြင်းဟာ ဘုရားတစ်ဆူတည်တော်မူသကဲ့သို့
ကောင်းမှုကုသိုလ်ဖြစ်စေပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်အခါ
က လူအများဟာ ပူဇော်ဖွယ် ပန်း၊ နံ့သာ စုံလင်စွာနဲ့
ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ ကျောင်းတော်ကို လာ
ရောက်ကြပါတယ်။ အဲဒီလို လျှာရောက်ကြတဲ့အခါ မြတ်စွာ
ဘုရားသခင်ဟာ ဒေသစာနီကြူချီတော်မူနေတဲ့အတွက်
ပူဇော်လှူဒါန်းမှု မပြုရ၊ ဘုရားရှင်ကို မဖူးတွေ့ ကြရဘဲ
မြန်လာခဲ့ကြရပါတယ်။ သူတို့ ယူဆောင်လာတဲ့ လှူဖွယ်
ပစ္စည်းတွေကို ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ ကျောင်း
အပြင်ဘက်မှာ စွန့်ပစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။

ဒီအခါမှာ လူအများက မြတ်စွာဘုရားသခင်ရဲ့ အလုပ်
အကျွေးဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင်အာနန္ဒာကို လျှောက်ထား
တောင်းဆိုကြပါတယ်။ အာနန္ဒာအရှင်သူမြတ်ကလည်း
ဆိုသူတို့ရဲ့ အလိုဆန္ဒကို မြတ်စွာဘုရားသခင်အား လျှောက်
ကြားပါတယ်။



“ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...
အရှင်မြတ်ဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာရ ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပူဇော်
ရန်အလို့ငှာ အမျိုးလေးပါးသောသူတို့ ရောက်လာကြပါ
တယ်။ သို့သော်လည်း ထိုသူများဟာ အရှင်မြတ်ဘုရားကို
မဖူးတွေ့ ကြရတဲ့အတွက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းတို့ကို ကျောင်း
ပေါက်ဝမှာ စွန့်ပစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။ အရှင်မြတ်ဘုရားရဲ့
ကိုယ်စား အဘယ်သောအရာကို ရည်စူး ပူဇော်နိုင်ပါသေး
သလဲ”

ထိုကဲ့သို့ လျှောက်ထားတဲ့အခါမှာ မြတ်စွာဘုရား
သခင်က မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူတဲ့ မဟာဗောဓိပင်သည်
လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်နည်းတူ လှူဒါန်းပူဇော်နိုင်ကြောင်း
ဘုရားရှင်က ညွှန်ပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း အရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်တိုင် စိုက်
ပျိုးတော်မူခဲ့တဲ့ အာနန္ဒာဗောဓိပင်ကြီးကို ယနေ့ထိတိုင် ဗုဒ္ဓ
ဂါယာမှာ ဖူးတွေ့ ပူဇော်နိုင်ကြပါတယ်။

ဗောဓိပင်ကို ပြုပြင်လှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
ဘုန်းကံကြီးမားတောက်ပြောင်ကာ လူတကာတို့ အံ့ဩ
လောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များအဖြစ် သာသနာ
ပြုနိုင်ကြပါစေခြင်းအကျိုးမှာ မေတ္တာရေ့ထား တင်ပြအပ်ပါ
သည်။

ကြည်ဝင်း (ဟင်္သာစင်)



လေကြောင်းခရီး အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

ယနေ့ခေတ်မီတိုးတက်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်
တို့ လူတို့သည် တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာသို့ ခရီးသွားလာ
ကြရာတွင် လေကြောင်းခရီးကို အသုံးပြုများလာကြပါသည်။
ပြည်တွင်းသာမက၊ ခရီးဝေးကွာသော ပြည်ပနိုင်ငံသို့ ခရီး
သွားလာကြရာတွင် အန္တရာယ်ကင်းနိုင်စေရေးအတွက် လေ
ကြောင်းခရီးအန္တရာယ်ကင်းဂါထာကို ပါဠိအနက်နှင့်တကွ
အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သောအာဟံ ဝိစရိ သာမိ၊

ဂါမာ ဂါမံ ပုရာ ပုရံ။

နမဿာ မာနော သမ္ပန္နံ၊

ဓမ္မဿစ သုဓမ္မတံ။

သောအာဟံ - သီလ သရဏဂုံ မွမ်းထုံပူဇော် ထို
တပည့်တော်သည်။ သမ္ပန္နံ - ဘုရားမြတ်စွာကို၊ နမဿာ
မာနော - ရိုသေမြတ်နိုး ရိုးရိုးခိုက်လျက်၊ ဓမ္မဿ-တရား
မြတ်၏။ သုဓမ္မတဉ္စ - ကောင်းသောတရား၏ အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ သံဃဿ - သံဃာတော်မြတ်၏။ သုပ္ပဋိပန္န
တဉ္စ-ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
အဘိတ္တဝမောနော - ချီးမွမ်းထောပနာလျက်၊ ဂါမာ(နတ်)
ရွာတစ်ရွာမှ၊ ဂါမံ(နတ်) ရွာတစ်ရွာသို့ (တစ်နည်း) ဂါမာ
ဂါမံ-ရွာငယ်ရွာကြီးသို့၊ ပုရာ-ပြည်တစ်ပြည်မှ (မြို့တစ်မြို့မှ)
ပုရံ-ပြည်တစ်ပြည်သို့ (မြို့တစ်မြို့သို့)၊ တစ်နည်း ပုရာ ပုရံ-
ပြည်ငယ်ပြည်ကြီးသို့ (မြို့ငယ်မြို့ ကြီးသို့)၊ ဝိစရိသာမိ-
သွားလာလှည့်လည်ပါအံ့။

(မှတ်ချက်။ ဂေါတမဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား
ရှိစဉ်အခါက သာတာဂီရိ ဟောမာဝတ၊ အဠာဝက ဟူသော

အရိယာနတ်မှူးကြီးသုံးဦးသည် ကောင်းကင်ခရီးမှ သွားလာ
ကြသောအခါ ဖန်ဆင်းထားသော ဆင်ပျံယာဉ်၊ မြင်းပျံယာဉ်၊
ဂဠုန်ယာဉ် စသည်တို့ဖြင့် သွားလာလေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့
သွားလာကြရာတွင် အဆိုပါ နတ်မင်းကြီးတို့သည် ကမ္မဇိဒ္ဓိ
တန်ခိုးရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် အန္တရာယ်တစ်စုံ
တစ်ရာဖြစ်ဖွယ် မရှိပါပေ။

သို့ပါလျက် သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း တပုဂ္ဂလိက
သရဏဂုံဆောက်တည်ပြီးသားဖြစ်အောင်၊ အခြားသူများကို
လည်း သူတို့နည်းတူ တပုဂ္ဂလိက သရဏဂုံတည်ဆောက်
ပြီးမှ ခရီးထွက်ကြရန် သတ်ပေးပြီးသားဖြစ်အောင် အထက်ပါ
ဂါထာကို ရွတ်ဆိုသီကျူးလျက် ခရီးထွက်လေ့ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဖော်ပြပါ ဂါထာတော်ကို လေကြောင်းခရီး
ဖြင့် သွားလာရာ၌ ယုံယုံကြည်ကြည် အလေးအနက် ရွတ်ဆို
ကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂါထာနှင့်အတူ သမ္ပန္နဂါထာတော်
ကြီးကိုလည်း ရှစ်ခေါက်တိတိ ရွတ်ဆိုသွားကြရန် ရေးသား
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

မှီငြမ်း

- မဏိဇောတ၏ မြတ်ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်နှင့် အစွမ်းထက်မြတ်
သည့် ဂါထာတော်များ။



ရန်ကင်း နတ်ချစ် လာဘ်ပွင့်ဂါထာတော်

နတ်မောက် မှတ်ကျောက်

မိတ်ဆွေ ဦးငွေဘော်၏ လက်တွေ့ အကျိုးထူးခဲ့သည် ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်တင်ပြလိုပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၃နှစ်ခန့်က ဦးငွေဘော်မှာ လောင်းစာစားခိုင်းလုပ်ခဲ့ပြီး နေချင်ညချင်း တိုက်နှင့် ကားနှင့် ကြီးပွားသွားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် အဖြစ်ရှိလျှင် အပျက်ရှိသည်ဟူသည့် သဒ္ဓါရတနာအတိုင်း ခြောက်လအတွင်းမှာပင် ကားခြောက်၊ တိုက်ပြုတ်နှင့် အတားတိုက်ခန်းသို့ ဆင်းနေရသည့် အခြေအနေအထိ နိမ့်ပါးသွားခဲ့ပါသည်။ လောင်းစာစားခိုင်းထည်း မလုပ်နိုင်တော့ပါချေ။

အကုသိုလ်သည် အဖော်အပေါင်းနှင့် လာတတ်သည်ဆိုသလို ဟိုးယခင် လောင်းစာစားလုပ်စဉ်က ကျန်ခဲ့သော စာရွက်စာတန်းအဟောင်းတွေ မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခြင်း မပြုမိ၍ ဦးငွေဘော် အဖမ်းခံရပြီး နောက်ဆုံး ထောင်ဒဏ် ၂နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရလေသည်။

အဲဒီမှာပဲကွာ၊ ကံကောင်းတယ်ပြောရမှာပေါ့။ ထောင်ထဲမှာ ဘာသာရေးဘုန်းကြီးစာတတ်တဲ့ လူနဲ့ တွေ့ရတယ်။ ထိုဘုန်းလင်းတဲ့ကွာ၊ သူက တရားသဘောတွေ ဟောပြောပြီး ဂါထာ မန္တန်တွေ သင်ပေးနဲ့ ၂နှစ်ဆိုတဲ့ ကာလဟာ ဘာမှမကြာလိုက်ဘူး။ ပြည့်သွားတယ်။ သူက လူသတ်မှုနဲ့ ဂုဏ်ကျနေတော့ ကျန်ခဲ့တာပေါ့။ ငါ သူ့ကို ထောင်ဝင်စာသွားတွေ၊ ပေးကျွေး ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ပါတယ်။ ထောင်က ထွက်လာပြီးနောက်မှာ ထောင်ထဲက ငါတတ်ခဲ့တဲ့ တို့ဟူးကြောက်ကြောက်၊ ငါးမုန့်ကြော်လုပ်ငန်းကို တစ်မိသားစုလုံး လုပ်ဆောင်စေခဲ့တယ်။ ဘိလပ်အုတ်ရိုက် လုပ်ငန်းလည်း ငါနဲ့ ငါ့သား သုံးယောက်လုပ်ခဲ့တယ်ကွာ။ မုန့်ကြော်လုပ်ငန်းကို ငါ့ဇနီးနဲ့ သမီးက လုပ်၊ ငါနဲ့ သားသုံးယောက်က ဖြို့ပြင်မှာ ဘိလပ်အုတ်ရိုက်လုပ်ငန်းလုပ်ခဲ့တယ်။

လုပ်စရာ ဖောက်သည် မရှိ၊ အဆက်အသွယ်မရှိနဲ့ လုပ်ငန်း မတွယ်ကျယ်ဘူး။ စားဖြစ် သောက်ဖြစ်လောက်ပဲ ခံတယ်။ အဲဒီမှာပဲ ကိုဘုန်းလင်း သင်ပေးလိုက်တဲ့ ရန်ကင်းနတ်ချစ်၊ လာဘ်ပွင့်ဂါထာကို အမှတ်ရပြီး ငါ စရွတ်တော့

တာပါ။ ရိုးရိုးသားသားပြောရရင် ငါက ဂါထာတွေ၊ မန္တန်တွေ ရွတ်တာ သိပ်ဝါသနာပါတာ၊ ယုံကြည်တာ၊ မဟုတ်ဘူး။ ကံဆိုသည်မှာ ပြုလုပ်ခြင်း။ ငါ ကောင်းတာ လုပ်နေပြီး ကောင်းတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ပဲ တရားသေတွက်ဆထားတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒီဂါထာ မန္တန်တွေ ရွတ်ပွားတာကလည်း အဲဒီကောင်းတာတွေ လုပ်နေမှုအပေါ်ကို အထောက်အပံ့ ကောင်းတွေ ဖြစ်စေတာကို နောက်မှ လက်တွေ့ သိမြင်ခဲ့စားလာခဲ့ရတယ်ကွာ။

အဲဒီဂါထာကို ငါရွတ်မှားလို့ ကိုးရက်လောက်ရှိတော့ သိသာမြင်သာပဲ လုပ်ငန်းလာဘ်ပွင့်လာတယ်။ ဘိလပ်အုတ် ငါးသောင်း အော်ခါရလာတယ်။ လုပ်သားသုံးယောက် ထပ်ပြီးတားရတယ်။ ငါ့ဇနီးရဲ့ တို့ဟူးခြောက်၊ ငါးမုန့်ကြော် လုပ်ငန်းမှာလည်း ဖောက်သည်တွေ တိုးလာလို့ နေရာ ညရော မနားရသလောက် အလုပ်ဖြစ်လာတယ်။

ကိုးလလောက်ရှိတော့ ဖြို့ပြင်မှာ သုံးကေမြေကွက် ဝယ်နိုင်ပြီး ငါတို့သားအဖတစ်တွေရဲ့ အုတ်ရိုက်လုပ်ငန်းရော၊ ဇနီးနဲ့ သမီးများရဲ့ မုန့်ကြော်လုပ်ငန်းရော လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့တယ်။ အခု ငါနှစ်အတွင်းမှာ အခုလို ကိုယ်ပိုင်တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ အမြန်တိုးတက်ခဲ့တာပါပဲကွာ။

“အေးဗျာ၊ စောစောစီးစီးကြားရတာ မင်္ဂလာရှိလိုက်တာ ဦးငွေဘော်ရာ။ ဒါနဲ့ အဲဒီဂါထာနဲ့ အနက်ကိုပါ ပြောပြလို့ ဖြစ်မလား။ ဖြစ်နိုင်ရင် ပြောပြပေးပါလား။”

“ဖြစ်ပါတယ်ကွာ။ ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာလဲ။ ငါ့ဆရာ ကျေးဇူးရှင် ကိုဘုန်းလင်းက သေချာသင်ပေးလိုက်တာ။ သူက ဗေဒင်လည်း တတ်တယ်ကွာ။ ငါ့မွေးသက္ကရာဇ်တောင်းပြီး တွက်ပေးလိုက်တာ။ ခင်ဗျားက ခဏ ကံဆိုးတာပါ။ နောက် သုံးနှစ်အတွင်း ခင်ဗျားသာဝတိုးတက်မှုအမှန်နဲ့ ပြောင်းလဲ မြင့်မားသွားလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ကိုတော့ မယွေခဲ့ပေါ့။ ဒီဂါထာကို အလွတ်ကျက်၊ မြန်မာပြန်အနက်က ဒီလိုဆိုပြီး သေချာ လက်ထပ်သင်ပေးခဲ့တာကွာ။ ဂါထာက သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ပါဠိတွေ မပါပါဘူး။ ဆယ်လေးငါးခေါက်ကြည့်

ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ လေရောဂါ

ကျော်သန်း (တိုင်းရင်းဆေး)

ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ လေငန်းဆေးသည် ဘုံဘွားဘီတင် လက်ထက်ကပင် သုံးစွဲလာခဲ့သော ဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ရှေးအခါကကဲ့သို့ ဆေးမြစ်များကို တောတောင်သွားရောက် ရှာဖွေရန် မလိုပါ။ ပရဆေးဆိုင်များတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ၍ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ -

- (၁) သက်ရင်းကြီးမြစ် ၂ ကျပ် ၈ ပဲသား
- (၂) လှော်သည်းခြေမြစ် ၂ ကျပ် ၈ ပဲသား
- (၃) ရင်းပြားမြစ် ၂ ကျပ် ၈ ပဲသား
- (၄) ဘူးမြစ် ၂ ကျပ် ၈ ပဲသား
- (၅) စပုံမျိုးငါးပါး ၈ ပဲသား

ထိုဆေးငါးပါးကို ထုထောင်း၍ ရေသုံးပုံနှင့် တစ်ဝက် ကျော်ထည့်၍ သုံးပုံတစ်ပုံကျိရမည်။ ထိုရေကို တစ်ဖန်ယူ၍ တစ်ဝက်ကျန်အောင် ကျိုပြီး လေလုံစွာ ထားရမည်။

အထက်ပါ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ လေငန်းရောဂါရှိသူတို့ ကို တိုက်ရမည်။ တစ်ကြိမ်တိုက်ပါက လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်တစ်ဝက်ခန့် တိုက်ရမည်။

ဆေးတိုက်ပြီး ၁၅မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ သူ့အလိုလို အကြောများ လှုပ်ရှားလာလိမ့်မည်။ အကြောဆွဲအား များ၍ မခံနိုင်လျှင် နှိပ်ပေးရမည်။ ထို့ထက်မက မခံနိုင်လျှင်

မန်ကျည်းဖျော်ရည် (သို့မဟုတ်) မုန့်လုပ်ထန်းလျှက် ကျကျ ကျို၍ သောက်လိုက်ပါက ဆေးပြယ်သွားလိမ့်မည်။

ဆေးသောက်သောနေ့ ရေမချိုးရပါ။ လေနှင့် ဆိုင်သော ရောဂါဟူသမျှ မိမိဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဆေးမသောက်မီ မန်ကျည်းဖျော်ရည်နှင့် မုန့်လုပ် ထန်းလျှက်ကို ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားရမည်။

အကယ်၍ ဆေးသောက်ပြီး ခြေလက်တုန်ခါလာပါက ကြောက်စရာမလိုပါ။ ဖြေဆေးမသောက်ဘဲ နှိပ်ပေးရုံဖြင့် သက်သာလာလိမ့်မည်။ တုန်ခါခြင်းသည် သွေးကြော လေကြောများကို ပွင့်စေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး သွေးလေလှုပ်ရှား သဖြင့် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေခြင်း လေငန်းရောဂါတို့ကို ယူပစ် သလို ပျောက်သွားစေလိမ့်မည်။ လိုအပ်မှသာ ဖြေဆေးကို တိုက်ပါလေ။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေနှင့် လေငန်းရောဂါတို့ သည် ခြေဖျားအေးစက်နေခြင်းကြောင့် အထက်အောက် သွေးလေမမှန်ဖြစ်ပြီး သွေးလေပိတ်ဆို့၍နေသဖြင့် ကိုယ် တစ်ခြမ်းသေ လေဖြတ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤဆေးကို စိတ်ချ လက်ချ သုံးစွဲကြပါ။ လေဆေးက သက်သေခံပါလိမ့်မည်။

ရွတ်။ နှုတ်တိုက်ချပေးရင်ကို အလွယ်တကူ အလွတ်ရ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါတယ်ကွာ။ ဒီလိုကွာ”

ဟု ဆိုကာ ဦးငွေဘော်မှ ရွတ်ပြု ရှင်းပြပါသည်။ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကင်း နတ်ချစ် လာဘ်ပွင့်ဂါထာတော်

(ဝါ) လာဘာ အာသီသ ဂါထာတော်

ယေတု ယေတု သဗ္ဗဝေရာ၊

လာဘတု လာဘတု သဗ္ဗလာဘာ၊

ပိယတု ပိယတု သဗ္ဗလောကာ၊

ရက္ခန္တု ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊

ဘဝတု ဘဝတု အာယု အာယု ဒီယာ။

အနက်မြန်မာပြန်

ငါသည် အလုံးစုံသော အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန်တို့ကို အောင်မြင်နိုင်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော လာဘ်လာဘတို့ ရရှိပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော လှ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ချစ်ခင်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့ စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ ဇီဝိတနှင့် ဝိညာဏ် ယျက် အသက်တည်ခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အသက်ရှည်ခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ငင်းဂါထာကို နံနက် ဉခေါက်၊ နေ့လယ် ဉခေါက်၊ ည ဉခေါက်ရွတ်ပွားသွားပါက ဉရက် ဉလအတွင်း ထူးခြား အကျိုးပေးစေပါသည်။ အနက်မြန်မာပြန်မှာ သိထားရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ရွတ်ပွားအကျိုးထူးတိုးတက်ကြပါစေ။

နတ်မောက် မုသိကျောက်

ဝေဟနဝေဟန

ဘုရား

ပေါ်လွင်ဦး/ရေး/



အမရာ၊ ကိန္နရီ၊ မဒ္ဒိ၊ သမ္ဘူလ
(ခေါ်) တော်လေးဝဝင် မိန်းမမြတ်
လေးဦးထဲမှ သမ္ဘူလသည် တစ်ဦး
အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်တွင် ဗြဟ္မ
ဒတ်မင်း အုပ်ချုပ်စိုးစံချိန် ဖြစ်သည်။
မင်းကြီးသည် သားတော် “သောတ္တိ
သေန”မင်းသားအား အိမ်ရှေ့မှင်
အရာထား၍ ဗာရာဏသီပြည်ကြီး
ကို တရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်လေ
သည်။



အိမ်ရှေ့မင်းသား သောတ္တိတွင် မိန်းမလှတို့၏ ကောင်းခြင်းမရှိလာပါ။ ပြည့်စုံသော “သမ္ဘူလ” ခေါ် ဇနီးမယားတစ်ယောက်ရှိသည်။ သမ္ဘူလသည် အကျင့်သီလ နှင့် ပြည့်စုံပြီး မိန်းမတို့၏ ကောင်းခြင်းမရှိလာနိုင်လှပေ။ ပြည့်စုံလေသည်။ သမ္ဘူလ၏ အလှသည် နတ်မိမယ် နတ် သမီးတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်လျှင် မနိုင်လျှင်တောင် ရှုံးမည်ဟု မထင်ချေ။ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူကိုလည်း လိုလေသေးမရှိ အောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်သည်။ ထို့ကြောင့် သမ္ဘူလ၏ သတင်းသည် ရွှေနန်းတော်ကြီးအတွင်းသာမက၊ ဗာရာဏသီ တစ်မြို့လုံး ထင်ရှားကျော်ကြားလေသည်။

လင်ဖြစ်သူ သောတ္တိသေန အိမ်ရှေ့မင်းကလည်း ဤကဲ့သို့ မယားမျိုးရရှိထားသည်ကို အမြဲတမ်း ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားစွာ အလှူငွေသင်္ဃာတို ပြောပြတတ်သည်။ မယားဖြစ် သူ သမ္ဘူလအပေါ်တွင် ချစ်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းတို့အပြင် အလေးထား လေးစားစွာ ဆက်ဆံသည်။

သမ္ဘူလတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် အပြန်အလှန် လေးစားစွာဖြင့် နေထိုင်လာကြပြီး တစ်နေ့သောအခါတွင် အိမ်ရှေ့မင်းသား သောတ္တိသေန မင်းသားသည် ယားနာမုတစ်ဆင့် နှုတ်ရောက်စွဲကပ်လာပြီး အရည်တရွှံနှင့် အနံ့အသက်တို့ ညှိနှိုင်းဖြစ်လာသည်။ နန်း တွင်းသမားတော်တို့နှင့် ကုသခဲ့သော်လည်း မပျောက်ဘဲ တစ်နေ့တခြား ပို၍ဆိုးရွားလာသည်။

သောတ္တိသေနမင်းသားသည် ရွံဖယ်အတိဖြစ်နေသော ကုဋ္ဌနှုတ်ရောက်ကြောင့် လူသူမနီး တောကြီးထဲတွင် တစ် ယောက်တည်း နေတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး ဖခင် ဘုရင်ကြီးကို လျှောက်ထားပြီး မည်သူမျှ မသိအောင် တောထဲသို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

သောတ္တိသေန နန်းတော်မှ ထွက်ခွာသွားသည်ကို သမ္ဘူလ သိသိချင်း အဖော်မခေါ် တစ်ကိုယ်တည်း လင် ယောက်ျားဖြစ်သူနောက်သို့ အပြေးအလွှားလိုက်လေသည်။ ရှေ့တွင် သောတ္တိသေနမင်းသားအား လှမ်းမြင်ရသော်...

“မောင်တော်... နှမတော်ကို စောင့်ပါဦး”

ဟု လှမ်းအော်ပြောရာ သောတ္တိသေနမင်းသားသည် ဇနီးဖြစ်သူ သမ္ဘူလအသံကြောင့် ခေတ္တစောင့်နေပြီး...

“အို... နှမ၊ နန်းတော်သို့ ပြန်ပါတော့။ မောင်တော် ရောဂါအခြေအနေကိုလည်း နှမတော် သိသားပဲ။ ဒီတော့ မောင်တော်ဘဝနဲ့ မောင်တော် ရှိပါစေတော့ နှမတော်။ မောင်တော်ကို မလိုက်ပါနဲ့”

“အရှင်သား... နှမတော်သည် မောင်တော်ရဲ့ ဇနီးမယား ပါ။ ဇနီးကောင်းတို့သည် လင်ဖြစ်သူနှင့် ကောင်းတူ ဆိုးဖက် ရွှေဘုံ ရွှေနန်းစံရလည်း အတူ၊ နှစ်ကိုယ်တူ တဲအိမ်ပျက်မှာ ဆင်းရဲဒုက္ခခံရလည်း အတူတူသာဖြစ်ရမည်။ မောင်တော်ကို နှမတော် မစွန့်နိုင်ပါ။ မောင်တော်နဲ့အတူ သေအတူ ရှင်မကွာ လိုက်ခဲ့ပါမည်။ နှမတော်ကို ပြန်မလွှတ်ပါနှင့်၊ သတ်လိုက် သတ်ပါတော့”

ဟု ဆိုလေသည်။

သောတ္တိသေနမင်းသားသည် မည်သို့မျှ ပြောမရသော ဇနီးမယားကို ခေါ်လာပြီး၊ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး တောတွင်းရှိ သင့်တော်လျောက်ပတ်သောနေရာတွင် ရသေ့ ရဟန်းပြု နေထိုင်ကြသည်။



သမ္ဘူလမင်းသမီးသည် သောတ္တိသေန အိမ်ရာမထခင် ဝေယျာဝစ္စများကို ပြုလုပ်ပြီး သောတ္တိသေန နီးလာသော် မျက်နှာသစ်ရန် ရေပေးခြင်း၊ အနာများကို တောတွင်းမှ ရရှိသော ဆေးရွက် ဆေးဥများကို ထုထောင်းပြီး ဖန်ရည်ဆေး ပေးခြင်း၊ ဆေးလူးပေးခြင်းတို့ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပြုလုပ်ကိုင် ပေး၏။ အစားအသောက်များကိုလည်း တောတွင်းရှိ သစ်သီး ဝလံတို့ကို ရှာဖွေကာ လင်ယောက်ျားအား စားစေပြီးမှ မိမိ စားလေသည်။

ယောက်ျားဖြစ်သူ ရေချိုးရန် ရေခပ်ပေးခြင်း၊ အညောင်း ပြေးစေရန် နိပ်နယ်ပေးခြင်းတို့ကို နေ့စဉ် မယားဝတ္ထရားနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ပေးလေသည်။

တာနောယက္ခဘီလူးသည် ဒီတော၊ ဒီတောင်ကို အဝိုင်း စားရထားသော ဘီလူးဖြစ်သည်။ “တာနောယက္ခဟေ့” ဆိုလျှင် တစ်တောလုံး တစ်တောင်လုံး တုပ်တုပ်မလုပ်ဝံ့ကြချေ။

တစ်နေ့သောအခါ သမ္ဘူလမင်းသမီးအတွက် ကံဆိုး လေပြီ။ တောတွင်း၌ သစ်သီးဝလံတို့ကို လိုက်ရှာပြီးအပြန် စမ်းချောင်းငယ်တစ်ခုတွင် ရေချိုးပြီး သင်္ကန်းမြန်ဝတ်စဉ် တာနောယက္ခဘီလူးနှင့် ပက်ပင်းတိုးလေသည်။

“ဟယ်... တယ်လုလွန်းတဲ့ မိန်းကလေးပါလား။ ဒီ တစ်ခါတော့ တာနောတို့ ဖူးစာရှင်တွေ ပြီထင်ပါရဲ့”

ဟု ဆိုပြီး သမ္ဘူလမင်းသမီးကို တပ်မက်စွာ ကြည့် ရင်း...

“အသင် မိန်းကလေး... သင်ကား လှလွန်း၊ ချောလွန်းလှပါလား။ အသင် ဘယ်သူနည်း”



“ဟဲ့...ဘီလူး၊ ငါဟာ ဗာရာဏသီပြည် အိမ်ရှေ့မင်း သား သောတ္တိသေနမိ ဇနီးမယားဖြစ်တယ်”

“အိမ်ရှေ့မင်း၏ မိဖုရားဖြစ်ပါလျက် ဘာကြောင့် ဒီတောကြီးအတွင်း ရောက်နေရသလဲ။ ဒီတော ဒီတောင်ကို ငါ တာနောယကွဘီလူးပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ သင် မသိဘူးလား”

တာနောယကွဘီလူးသည် သန္ဓေလက် အလွန်တပ်မက် စွဲလမ်းလာသဖြင့် ဇနီးမယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းချင်လာသော စိတ်တို့ ဖုံးမရ ဖိမရဖြင့် ရာဂသွေးတို့ ဆူကြွလာလေသည်။

“တာနောဘီလူး... ငါ၏ယောက်ျားဖြစ်သူ သောတ္တိ သေနမင်းသား နှုတ်ရောဂါကွပ်နေသဖြင့် နန်းတော်မှ ဖယ်ခွာ ပြီး တောတွင်းမှာ ရှာဖွေစားသောက်နေထိုင်ရတယ်။ အခု နေဝင်တော့မယ်။ သင် ဘေးဖယ်လော့။ ငါ့ယောက်ျား ပျော် နေလိမ့်မယ်”

ဟု သန္ဓေလက် ဆိုသော်...
“အသင်မို့ နှုတ်ရောဂါသည်ကြီးကို မရှုံ့ရှာ ပေါင်းသင်း နေထိုင်တယ်။ ငါဟာ သင့်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒမှန်သမျှကို ပြည့်ဝ အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်တယ်။ ငါနဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ပေတော့ နမလယ်”

တဏှာရာဂ ပူးကပ်နေသော တာနောယကွဘီလူး သည် သန္ဓေလက်သမီးကို အတင်းလက်ဆွဲကာ ခေါ်ဆောင် နေသည်။ သန္ဓေလက်သမီးသည် ဘီလူးလက်မှ လွတ်အောင် ခုန်းကန်ရင်း ဤသို့ တိုင်တည်လေသည်။

“အို...တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ နတ် ကောင်း နတ်မြတ်အပေါင်းတို့...ကျွန်မသည် ခင်ပွန်းဖြစ် သူ သောတ္တိသေနမင်းသားမှတစ်ပါး အခြား မည်သူ့ကိုမျှ အလိုမရှိပါ။ တာနောယကွဘီလူးသည် သူ့အလိုမလိုက်၍ သတ်ချင် သတ်ပါစေ၊ လင်ယောက်ျားအပေါ် မဖောက်ဖျက် ထိုပါ။ တာနောယကွဘီလူးသည် ကျွန်မအား ဖမ်းဆီးကာ ဇနီးမယားပြုရန် ကြံစည်နေပါသည်။ ကယ်တော်မူပါ အရှင် နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ သိကြားမင်း ကြားသိလေသော် ချက်ချင်းရောက်ရှိလာပြီး...

“ဟယ်...ဘီလူးယုတ်၊ ဤမိန်းကလေးကို အခုလွှတ် ထော့ သူမသည် လင်ယောက်ျားအပေါ် သစ္စာစောင့်သိသော မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်ဖြစ်သည်။ အခုပင် လွှတ်တော့။ လွှတ်သော် ငါ၏ ဝရဇိန်လက်နက်နှင့် ပစ်ခွင်းလိုက်မည်။ သစ်၏ ဦးခေါင်း ရှစ်စိတ်ကွဲစေအံ့”

ဟု သိကြားမင်းက ဆိုသော် တာနောယကွသည်

ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေး ပျောက်ကွယ်သွားတော့ သည်။



နေဝင်တော့ အမှောင်ထုတို့ ကြီးစိုးလာ၏။ သန္ဓေလက် မင်းသမီးသည် အမှောင်ထဲမှာ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ကျောင်း သင်္ခမ်းသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။

“ဟဲ့...သန္ဓေလက်၊ သင်ဟာ နှုတ်ရောဂါသည် ငါ့အား လျစ်လျူရှုပြီး တစ်ပါးသူနဲ့ တောထဲမှာ ပျော်ပါးအားရပူ ငါ့ထံသို့ ပြန်လာသည်။ သင့်အား ငါ အလိုမရှိတော့ပြီ။ သင် ထွက်သွားတော့”

ဟု သောတ္တိသေနမင်းသားက ပြောလေသည်။

ထိုအခါ သန္ဓေလက် “အရှင်ထင်သလို မဟုတ်ရပါဘူး။ တောတွင်း၌ တာနောယကွမည်သော ဘီလူးတစ်ကောင် နောင်ယုတ်သဖြင့် နောက်ကျနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဖြစ်စုံ ကို ပြောပြသော်လည်း သောတ္တိသေနမင်းသားက မယုံကြည် ချေ။

“ဟဲ့...မိန်းမယုတ်၊ နင်ဟာ ငါ့ကဲ့သို့ နှုတ်ရောဂါသည် ကို မပေါင်းသင်းနိုင်သောကြောင့် တောထဲမှာ ပျော်ပါးချင်သူ တွေ့နဲ့ ပျော်ပါးပြီးမှ ပြန်လာခဲ့တယ်။ နင့်ကို ငါ မပေါင်းနိုင် တော့ဘူး။ နင်သွားချင်ရာသွားတော့”

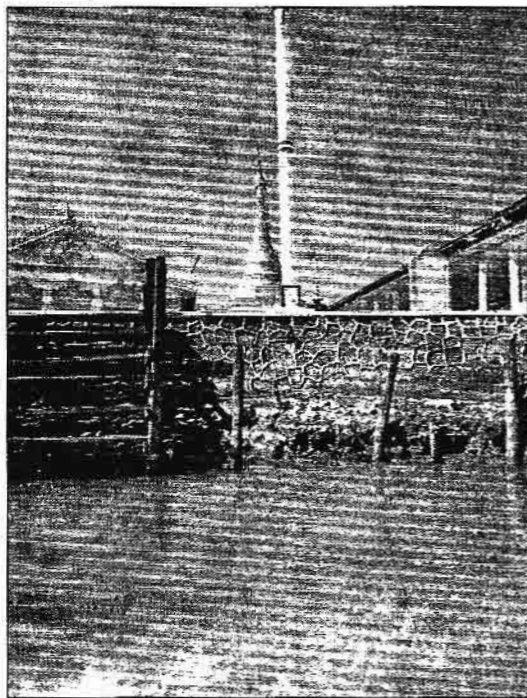
သန္ဓေလက်သမီးသည် မည်သို့မျှ ရှင်းပြမရသောအခါ အနီးရှိ ရေအိုးတစ်လုံးကို ယူကာ ရေခပ်ထည့်ပြီး ဤသို့ သစ္စာဆိုလေသည်။

“တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်နှင့်တကွ သူတော် ကောင်း နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့... အကျွန်မသည် လင်သားဖြစ်သူ သောတ္တိသေနမင်းသားအပေါ်၌ သစ္စာ မဖောက်ဖျက်ခဲ့ပါ။ တစ်ပါးသော ယောက်ျားများနှင့် မည်သည့် အခါမျှ စိတ်ဖြင့်ပင် မဖောက်ပြားခဲ့ပါ။ ဤသစ္စာစကားမှန်ပါ က လင်သားဖြစ်သူ သောတ္တိသေနမင်းသား၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ နှုတ်ရောဂါများ ပျောက်ပါစေသား”

ဟု သစ္စာဆိုကာ ရေအိုးထဲမှ ရေကို လောင်းချလိုက် သော် မင်းသား၏ကိုယ်၌ စွဲကပ်နေသော နှုတ်ရောဂါများ ပျောက်ဆုံးသွားလေသည်။

ထို့နောက် သောတ္တိသေနမင်းသားနှင့် သန္ဓေလက်သမီး တို့သည် နန်းတော်သို့ ပြန်ကာ အသက်ထက်ဆုံး ချစ်ခင်စွာ နေသွားလေသည်။

ပေါ်လွင်ဦး (အေ)



အင်းလေး ရေသာ

ဘုရားကျိန်းကျောင်း

မောင်သာ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

တောင်ကြီးမြို့သို့ ရောက်ရှိတိုင်း ကျွန်တော် အင်းလေးသို့ သွားလေ့ရှိသည်။ ယခုတစ်ခေါက် တောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာတွင် တစ်ခါမှ မသွားဖူးသေးသည့် မိုင်းသောက်၊ နမ့်ပန်လမ်းမှ အင်းလေးသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ တောင်ကြီးမှ အင်းလေးသို့ သွားနိုင်သည့် လမ်းဆုံသွယ်ရှိရာ ညောင်ရွှေမှ စက်လှေဖြင့် လည်းကောင်း၊ အင်းတိန်သို့ အောင်ပန်းမှ ကားဖြင့် သွားပြီး စက်လှေစီး၍ လည်းကောင်း၊ ညောင်ရွှေမှတစ်ဆင့် နမ့်ပန်လှေဆိပ်သို့ ကားဖြင့် သွား၍လည်းကောင်း အင်းလေးသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြသည်။

တောင်ကြီးမြို့၊ လမင်းအိမ် ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း နှစ်ပတ်လည် ဆုနင်းသတင်းသို့ တက်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် အင်းလေးသို့သွားရန် လမင်းအိမ် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးတင်ထွေး(မြန်မာစာ) တပည့်ဖြစ်သူ ခွန်မောင်နှင့် သူ၏ ညီနှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ တောင်ကြီးမှ ခပ်စောစောထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်၏ ဇန်နဝါရီ

နံနက်ခင်းက အေးစိမ့်နေသည်။ ညောင်ရွှေသို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ မနားတော့ဘဲ ညောင်ရွှေမြို့၏ အနောက်တောင်ဘက်ရှိ မိုင်းသောက်သို့ ဆက်သွားခဲ့သည်။ မိုင်းသောက်သည် ရှေးယခင်က တောင်ကြီးတွင် အင်္ဂလိပ်များ ရုံးမစိုက်မီကပင် အရေးပိုင် ရုံးထိုင်ခဲ့သောမြို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင် မိုင်းသောက်သည် ရွာကြီးတစ်ရွာအဆင့်မျှသာ ရှိပေသည်။

မိုင်းသောက်သည် အင်းလေးကန်၏ အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိရာ မိုင်းသောက်တောင်ပေါ်မှ အင်းလေးရေကန်ကြီးကို လှပစွာမြင်နေရသည်။ မိုင်းသောက်တောင်စောင်းပေါ်တွင် အင်းလေး ဟိုတယ်နှင့် စီမံကိန်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ ကျယ်ဝန်းသော လမ်းမများကို ဖောက်လုပ်ထားသည်။ ဟိုတယ်အကြီးအသေးများစွာ ဆောက်လုပ်နေသကဲ့သို့ ကို မြင်ရသည်။ မိုင်းသောက်ရွာထဲတွင်လည်း ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော ပြည်တွင်းပြည်ပ ဟိုတယ်များကို တွေ့ရှိ



ရသည်။

မိုင်းသောက်မှ မိနစ် ၄၀ခန့် ကားဆက်မောင်းလိုက်ပြီး နောက် နာမည်ကျော် နမ့်ပန်ရွာသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်ရှိ မြို့ ရွာများတွင် ငါးရက်ဈေးဟူ၍ရှိရာ ငါးရက်လျှင် တစ်နေရာပြောင်း၍ ဈေးတန်းဖွင့်လေ့ရှိသဖြင့် “ငါးရက်ဈေး” ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အင်းလေးဒေသတွင် တောင်ကြီးဈေး၊ ရွာမရေပေါ်ဈေး၊ အောင်ပန်းဈေး၊ မိုင်းပျံးဈေး၊ ဆတ်သေဈေး၊ နမ့်ခတ်ဈေး၊ ပင်းခွန်ဈေး စသည်ဖြင့် ငါးရက်ဈေးနေ့များတွင် အင်းသားတို့ ဆုံဆည်းလေ့ရှိကြသည်။ ထိုငါးရက်ဈေးများကို တောင်ကြီးဒေသတွင် ဂုနေရာ၊ ညောင်ရွှေဒေသတွင် ဘုနေရာ၊ ဟဲဟိုးဒေသတွင် ဘခနေရာ၊ ရွှေညောင်ဒေသတွင် ဘခနေရာ လှည့်လည်ရောင်းချကြသည်။

နမ့်ပန်ရွာသည် အင်းလေးဒေသ၏ ငါးရက်ဈေးရောင်း ချသောရွာများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အင်းလေး ကန်၏ အနောက်ဘက်အစပ်တွင် တည်ရှိသည်။ နမ့်ပန် တွင်ကျွန်တော်တို့အား လာရောက်ကြိုဆိုနေသော ရေသာ ရွာမှ ဦးနုနှင့် ဦးဝင်းတစ်ပါးကို တွေ့ကြရသည်။

နမ့်ပန်ရှိ ကားများ ရပ်နားသည့် အိမ်တစ်အိမ်တွင် ကျွန်တော်တို့ကားကို အပ်ထားလိုက်ပါသည်။ ဦးနုက ကျွန်

တော်တို့ကို ထိုအိမ်မှ စောင့်နေသည်။

ဆရာတို့... ရေနွေးသောက်ကြပါဦး၊ ပြီးမှ သွားကြ မယ်လေ”

ဦးနုရော၊ အိမ်ရှင်ကပါ ခေါ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ခေတ္တထိုင်ကာ ရေနွေးတစ်ခွက်စီ သောက်လိုက်ကြပါသည်။ ဦးနုကို သိသော်လည်း အိမ်ရှင်ကို မသိ၊ မသိသော်လည်း ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများပမာ ခင်မင်နွေးထွေးလှသည်။ ရိုးသားဖော်ရွေသော အင်းသားများ၏ ဓလေ့ဖြစ်ပါသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်လိုက် ပါဦးမယ်”

အိမ်ရှင်ကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကမ်းတွင် ကပ်ထားသော စက်လှေသို့ ဆင်းလိုက်ကြပါ သည်။ စက်လှေဆိပ်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ကမ်းပေါ်တွင် အခိုင်အခံ့ဆောက်ထားသည့် ဆိုင်ခန်းများကို တွေ့ရသည်။ မိုင်းသောက် ငါးရက်ဈေးနေ့များတွင် တည်ခင်းရောင်းချသည့် ဈေးဆိုင်ခံ့များဖြစ်ကြောင်း ဦးနုက ရှင်းပြသည်။

“ဒီနားမှာတော့ နမ့်ပန် ငါးရက်ဈေးက အကြီးဆုံးပဲဗျ၊ ဒါကြောင့် ဆိုင်နေရာတွေ အများကြီးလုပ်ထားတာ”

“ငါးရက်တစ်ခါ ဈေးရောင်းတာလား”

“မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ရှမ်းပြည်မှာက ဈေးနေ့တွေကို ငါးရက်





တစ်ခါ တစ်နေရာစီ ရွှေ့ပြီး ရောင်းကြတာဗျ။ သူ့အရည်နဲ့ သူပေါ့။ နမ့်ပန်အလည်ရောက်ရင် နမ့်ပန်မှာ ဈေးသည်တွေ ရောက်လာကြပြီး ဒေသထွက်ကုန်တွေရော၊ အခြားပစ္စည်း တွေရော ရောင်းကြတာပေါ့ဗျ။ တချို့က ငါးရက်ဈေးတွေ ကို လိုက်ရောင်းကြတယ်။ တချို့ကလည်း ကိုယ်နဲ့ နီးတဲ့ နေရာမှာ ငါးရက်ဈေးရောက်လာမှ ဈေးထွက်ရောင်းကြတာ လေ”

ဦးနုက ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး လေ့ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ပဲပိုင်း တွင် မတ်တတ်ရပ်နေသော ဦးဇင်းက စက်နှိုးကာ လှေကို ကမ်းမှ ခွာလိုက်ပါသည်။ ဦးဇင်းက စကားနည်းလှသည်။ မည်သည့်စကားမှ မပြောသဖြင့် ခွန်မောင်က...

“စာပညာတော် မောင်းပေးမယ် ဘုရား”

ဟု လျှောက်လိုက်တော့မှ...

“ရာယ် ဒကာ၊ ချောင်းက ကျွဉ်တယ်။ ဒကာ မောင်း ရမယ်မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောကာ စက်လှေကို အင်းလေးကန်မြေညာက ဆီသို့ ဦးစည်လိုက်သည်။ ဦးနုက လှေဦးတွင် ရပ်ကာ ကိုင်စားသော ငါးနုကို ရေထဲသို့ ထိုးပြီး စက်လှေကို ကမ်းမှ ဓွန်းထုတ်လိုက်သည်။

ရေသာရွာသည် နမ့်ပန်လှေဆိပ်မှ ရေပိုင် (၈)မိုင်ခွဲခန့် ဝေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ စီးနင်းလာသော စက်လှေသည် အင်း လေးမြေကို ဖြတ်ကာ ရေသာရွာဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှင် ခဲ့ပါ၏။ လမ်းတွင် အလိုတော်ပေါက်စေတီတော်အနီးမှ ဖြတ် သန်းလာခဲ့ကြပြီးနောက် မိနစ် ၂၀နီးပါးအကြာတွင် အင်းတိန် ချောင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ယခင်အခေါက်များက အင်းလေးကန်သို့ အင်းတိန်ချောင်းကို ဖြတ်သန်းကာ ကျွန် တော် မကြာခဏလာခဲ့သဖြင့် ထိုနေရာများကို မှတ်မိနေ သည်။ အင်းတိန်ချောင်းသည် တောင်ချောင်းနှင့် မြောက် ချောင်းဟူ၍ နှစ်ခုရှိရာ ကျွန်တော်တို့ စက်လှေက တောင် ချောင်းအတွင်း ဝင်လာခဲ့ကြပါသည်။ နွေရာသီဖြစ်သဖြင့် ချောင်းရေနည်းပါးကာ ရေတိမ်နေသဖြင့် စက်လှေကို ဦးဇင်း က အတော်ဂရုတစိုက်မောင်းလာခဲ့ရသည်။ ဦးနုလည်း လှေဦး တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ငါးတစ်လုံးဖြင့် လမ်းရှင်းလာ ခဲ့ရပေသည်။ ချောင်းနှစ်ဖက်တွင် စိုက်ခင်းများကို တစ်မျှော် တစ်ခေါ်မြင်နေရသည်။ အဝေးမှ ရှမ်းတောင်တန်းကြီးကို လည်း လှပစွာ တွေ့နေရပေသည်။





“ရွာကြီးရေသာ ဘုရားကျိန်းကျောင်း” ဟူသော စာသားများ ရေးထွင်းထားသည့် ကျောက်စာချပ်ကြီးဘေးတွင် ကျွန်တော်တို့ လှေကို ရပ်လိုက်ပါသည်။ ဦးနုက လှေဦးမှ မုန့်...

“ဆရာတွေ ရောက်ပြီဟေ့”

ဟု အော်လိုက်ရာ ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေးများ ခြေဆင်းလာကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ယူဆောင်လာသော စာအုပ်များကို သယ်ယူကာ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့က ကလေးများနောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ ဆရာတော်က ကျောင်းပေါ်မှ အသင့်စောင့်နေသည်။

“ဒကာကြီးတို့...နားကြဦး ရေနွေးသောက်၊ ပြီးမှ ဆင်းစား”

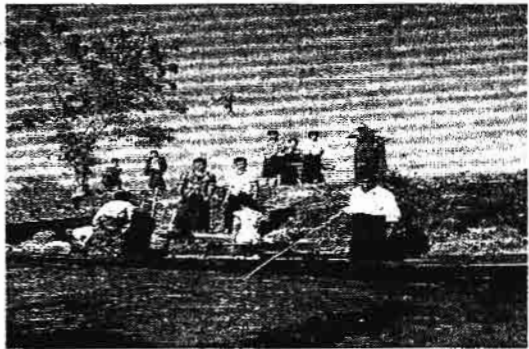
ဟု မိန့်သည်။

ကလေးငယ်နှစ်ယောက်က စားဖွယ်များ တင်ထားသော စားပွဲတစ်ခုကို ယူလာကာ ကျွန်တော်တို့ရှေ့တွင် ထားချပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဆရာတော်ကို ဝတ်ပြုလိုက်ကြသည်။ ဆရာတော်သည် သက်တော် ၅၃နှစ်၊ ဝါတော် ၃၇ ဝါရှိသည့် “ဦးဝေပုလ္လ” ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေသည့် ကျောင်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် “ရေကြည်စမ်းညှာဒါန စာသင်ကျောင်း”မှ ဆယ်တန်းဖြေဆိုကြမည့် ဆောင်းသား၊ ကျောင်းသူလေးများအား စာမေးပွဲအထောက်အကူပြု သင်ကြားပို့ချပေးမှုများ ပြုလုပ်ပေးရန် ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိခဲ့သည့် ၂၀၁၅ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်း လန်နဝါရီလတွင် ဆရာတော်၏ ကျောင်းတွင် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ကျောင်းသား (၁၁၀)ကို ညအိပ်ညနေထက်ခံထားသည်။ ကျောင်းသား (၃၃)ယောက်နှင့် ကျောင်းသူ (၇၇)ယောက်ခန့်ရှိသည်။ ထိုကျောင်းသားများသည် မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းကို ရေသာရွာရှိ အစိုးရကျောင်းများတွင် တက်ရောက် သင်ယူကြသည်။ ကိုးတန်းနှင့် ဆယ်တန်းဆောင်းသားများမှာမူ ဖောင်တော်ဦးစေတီအနီးရှိ သာလေးအစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းသို့သွားရောက် ကျောင်းတက်ကြရသည်။ ထိုသို့ သွားကြရာတွင် ကလေးများသည် ရေသာရွာမှ သာလေးသို့ မိနစ် ၂၀ ကျော် လမ်းလျှောက်ကြရသည်။

ဆရာတော်သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် “ရင်သွေးပမာ၊ ရတနာ၊ မေတ္တာပေးကာ ကူညီပါ” ဆောင်ပုဒ်ဖြင့် ရေကြည်စမ်း





ပညာဒါန ပါရမီဖြည့် ကုသိုလ်အဖို့ကို ထူထောင်ကာ အင်းလေးဒေသနေ ကလေးငယ်များ၏ ပညာရေးကို အားပေး ကူညီဆောင်ရွက်နေသည်မှာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်ပါသည်။ သူငယ် တန်းအရွယ်မှသည် ဆယ်တန်းအရွယ်အထိ ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေးများကို ပညာဒါနပြုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်တက်နေသည့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများကို လည်း ထောက်ပံ့မှုများ ပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိနေပေသည်။

“ဘုန်းဘုန်း... ရန်ကုန်က လာတဲ့ စာရေးဆရာပါ ဘုရား”

ဟု ဦးတင်တွေ့ကာ ဆရာတော်နှင့် ကျွန်တော်အား မိတ်ဆက်ပေးသည်။

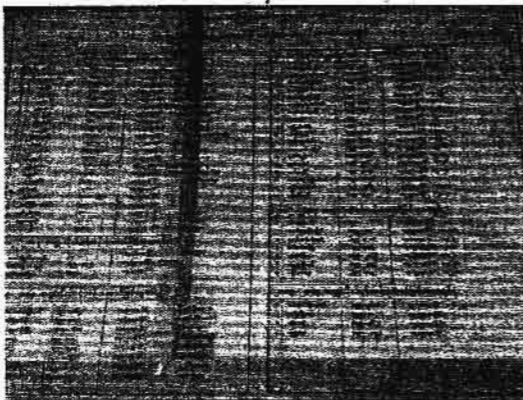
“စာရေးဆရာဆိုတော့ ကောင်းတာပေါ့၊ ဒီကျောင်း အကြောင်း ရေးလို့ရတာပေါ့”

“တပည့်တော် ရေးချင်ပါတယ် ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်း ပညာရေးလုပ်ငန်းလေးတွေ ပြောပြပါ ဘုရား”

ဆရာတော်က ကျွန်တော်အား ကြည့်ကာ...

“စားပါဦး ဒကာ၊ ပြီးရင် ဒကာတွေရမှာပါ”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာတော် ညှပ်ခံသော အသီးအနှံများနှင့် တို့ဟူးကြော်များကို စားကြ ရင်း ရေနေ့သောက်ကြပါသည်။



“ကလေးတွေက ဘယ်အရပ်တွေက လာကြပါလဲ ဘုရား”

ကျွန်တော်က စားရင်း စမ်းနေမိသည်။

“နေရာစုံက လာကြတာပါပဲ။ အင်းလေးဒေသကမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်နေရာကပဲ လာတာ။ ကျောင်းတက်မယ့် ကလေးတွေဆို ဒီမှာ အကုန်လက်ခံထားတယ်။ ပင်လောင်း ကလည်း ရှိတယ်။ တောင်ကြီးကလည်း လာတယ်။ ရန်ကုန်က တောင် တစ်ယောက်ရှိတယ်”

“ဘုန်းဘုန်းက ဘယ်လို လက်ခံထားတာလဲ ဘုရား”

“ကျောင်းနေဖို့ အခက်အခဲရှိနေတဲ့ ဘယ်ကလေး မဆို မိဘရှိရှိ၊ မရှိရှိ လက်ခံပြီး ကျောင်းထားပေးတယ်”

“ကလေးတွေက များတော့ စရိတ်ဖူလုံရဲလား ဘုန်းဘုန်း”

ကျွန်တော်အဖေကို ဆရာတော်က ရယ်နေရင်း...

“ဒီမှာ လောလောဆယ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေး တွေ တစ်ရာကျော်ရှိတယ်။ နေဖို့၊ စားဖို့၊ ဝတ်ဖို့ ကျောင်း တက်ဖို့ အားလုံးကို ဘုန်းဘုန်းကပဲ တာဝန်ယူထားတယ်။ ပြည်တွင်းကလည်း လှူတယ်၊ ပြည်ပကလည်း လှူကြပါ တယ်။ အဲဒီအလှူငွေတွေနဲ့ ရပ်တည်ရတာပေါ့”

“အစိုးရအထောက်အပံ့ရလား ဘုရား”

“လောလောဆယ်တော့ မရသေးပါဘူး”

“ကျောင်းအတွက် ရန်ပုံငွေရှာတဲ့လုပ်ငန်း မရှိဘူးလား ဘုရား”

ဆရာတော်က ပြုံးသည်။

“ကလေးတွေကို ကျောင်းသန်ရှင်းရေးနဲ့ ဝေယျာဝစ္စ က လွဲလို့ ဘာမှမခိုင်းပါဘူး။ ကျောင်းဝင်ငွေရအောင် ဘာ လုပ်ငန်းမှ မလုပ်ပါဘူး။ ကလေးတွေကို စာပဲ ကြိုးစားစေမိ တယ်။ လိုအပ်တဲ့ အလှူငွေကို ဘုန်းဘုန်း ရအောင်ရှာမိ တယ်။ ရလည်း ရပါတယ်”

ဆရာတော်က ကျောင်းနံရံတွင် ချိတ်ထားသော မီနိုင်း တစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ကာ...

“ကလေးတွေကို စာတတ်စေချင်တယ်။ စာတတ်မှ သူတို့တာဝန်တွေလုပ်မယ်။ ဒေသရဲ့ တိုးတက်မှုလည်း ရလာမယ် လို့ ဘုန်းဘုန်းခံယူထားပါတယ်။ လောလောဆယ် ဒီကျောင်း က အထောက်အပံ့နဲ့ ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ သုံးယောက်တစ် နေတယ်။ ပညာရေးတက္ကသိုလ်မှာလည်း တစ်ယောက်တည်း တယ်”

ထေးလံခေါင်သီသော ဤကျောင်းလေးမှ ဆေးကျောင်း



သားများ ထွက်ရှိခဲ့သည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် အံ့သြမိပါ၏။

“ဆေးကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို တစ်လ တစ်သိန်း ထောက်ပံ့ပေးပါတယ်။ ပညာရေးတက္ကသိုလ်က ကလေးကို တော့ တစ်လ ငါးသောင်းထောက်ပံ့ပါတယ်။ ကျွန်တို့ အဝေး သင်ကျောင်းသားတွေကိုတော့ လစဉ် မထောက်ပံ့နိုင်ပါဘူး။ တောင်ကြီးတက္ကသိုလ်မှာ အနီးကပ် သင်တန်းတွေ သွား ထက်တဲ့ အချိန်မှပဲ လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးပါ တယ်။ တချို့ကလည်း ဆယ်တန်းအောင်သွားကြပေမယ့် အိမ်မပြန်ကြဘဲ ဒီမှာပဲ အငယ်တွေကို စာသင်ပေးကြ၊ ဂိုက် ထုပ်ပေးကြပါတယ်။”

ဆရာတော်စကားများက အားရဖွယ်ကောင်းလှသည်။

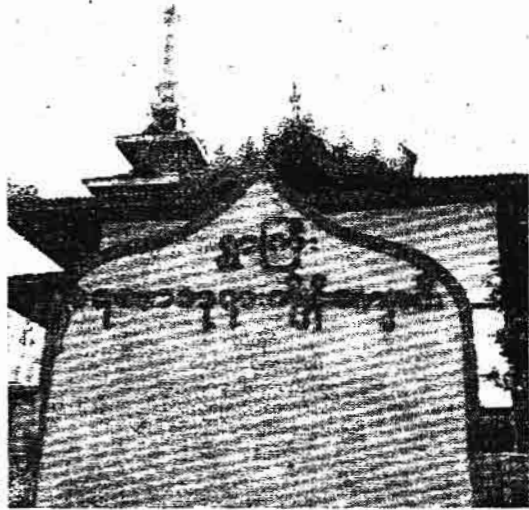
“တချို့ကလည်း ဒီကျောင်းက ထွက်ပြီး အလုပ်လုပ် ကြတာလည်း ရှိတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆယ်တန်းအောင်သွား ကြပြီဆိုရင် သူတို့ဘဝအတွက် အခြေလေးတစ်ခုတော့ ရသွားကြတာပေါ့။”

ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လတ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ နှင့် အနက် ကံနှင့် ဝီရိယကို ပြုပြင်နိုင်ကြောင်း မိန့်ကြား သည်။ မွေးလာကတည်းက ဉာဏ်မကောင်းသူကို ဉာဏ် ထောင်းလာစေရန် ပြုပြင်ဖို့ ခက်ခဲမည်ဖြစ်သော်လည်း ထံကောင်းလာစေရန်နှင့် ဝီရိယကောင်းလာစေရန် ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်ရကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဆရာတော်ကျောင်းတွင် နေထိုင်ကြသော ကျောင်း သား ကျောင်းသူလေးများအနက် အင်းလေးဒေသအနီးမှ လေးလေးများကို တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ် အိမ်သို့ ပြန်ခွင့်ပြု ဆည်း ဖိတ်များကို ပြုစုနိုင်ရန်ဟု ဆိုပါသည်။ ကျောင်းပိတ် ရက်များတွင် ကျောင်းသန့်ရှင်းရေးကို အားလုံး ဝိုင်းဝန်းစု ဆင်း လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ကလေးများသည် နံနက် ၄နာရီတွင် အိပ်ရာမှ ထကြ ချီ ၄နာရီ ၁၀မိနစ်အချိန်တွင် ဘုရားရှိခိုးကြရသည်။ ၅နာရီ တွင် စာကျက်ကြပြီး ၆နာရီတွင် နံနက်စာစားကြရသည်။ နံနက် ၇နာရီတွင် ကျောင်းသွားကြကာ နေ့သယ်စာအတွက် ဆင်ဘူးများကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ညနေ ၅နာရီ နေ့ကျင်းတွင် ကျောင်းသားများ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ညစာစားပြီး စာကျက်ကြကာ ၈နာရီ ၄၅မိနစ်တွင် ဘုရား ရှိခိုးကြရပါသည်။ အတန်းငယ် ကလေးများက ည ၉နာရီ တွင် အိပ်ကြကာ၊ အတန်းကြီး ကျောင်းသားများက ည ၁၀နာရီတွင် အိပ်ကြရသည်။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ယဉ်ကျေးမှု



သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးသကဲ့သို့ ကွန်ပျူတာအခြေခံ သင် တန်းများကိုလည်း ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။ ကျောင်းသားများအား ဘုန်းတော်ကြီး (၁၀)ပါးက စောင့်ရှောက်မှု ပြုထားသည်။



ဆရာတော်နှင့် စကားများပြောဆိုအပြီးတွင် ကျွန်တော် တို့ ထမင်းစားကြပါသည်။ ထမင်းစားပြီးနောက် ဆယ်တန်း ကျောင်းသားလေးများ စောင့်နေသည့် အဆောင်သို့ သွား ကာ ဆရာ ဦးတင်ထွေးက စာမေးပွဲအတွက် မြန်မာစာ ဘာသာ သိပ္ပံရပ်များကို လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်က စာမေးပွဲအတွက် အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါနှင့် သိပ္ပံသိပ္ပံရပ်များကို လည်းကောင်း သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကလေးများကို နှစ်နာရီကျော် သုံးနာရီနီးပါး ရှင်းလင်းပြသပေးခဲ့ပြီးနောက် ပါလာသော စာမေးပွဲအထောက် အကူပြု စာအုပ်များကို ဝေငှပေးပါသည်။ ကလေးများနှင့် လည်း စကားများ ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။ သိပ္ပံ မောင်ဝင်း၊ ပစ္စန္တ ရစ် ဝတ္ထုတိုထဲမှ ဤနေရာမျိုးမှ တစ်ချိန်ချိန်တွင် နိုင်ငံတော် သမ္မတ၊ ဝန်ကြီးချုပ်များ မပေါ်ထွက်နိုင်ဟု မည်သူမျှ မပြော နိုင်ကြောင်းဆိုသည်ကို သတိရမိပါသည်။

စာသင်ပြီးနောက် ကျောင်းအတွင်း လိုက်လံကြည့်ကြ ရာ စာကြည့်တိုက်၊ ကွန်ပျူတာခန်း၊ ဘုရားဆောင်၊ ကလေး များအိပ်ဆောင်၊ ထမင်းစားခန်း၊ ထမင်းချက်ရုံတို့ကို ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင် ပြသပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ နာရေးကူညီမှု အသင်းက လှူထားသော ကွန်ပျူတာခန်းကိုလည်း မြင်ခဲ့ရ ပေသည်။



ကျောင်းသူလေးများကို ကျောင်း၏ အစွန်ဆုံး အဆောင်တွင် သီးသန့် လုံခြုံစွာ နေရာထိုင်ခင်းပေးထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ရေသာရွာသည် အင်းလေးတွင် နာမည်ကြီးရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။

အင်းလေး ဖောင်တော်ဦးဘုရားမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များသည် နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လတွင် အင်းလေးကန် အနီးဝန်းကျင်ဒေသရှိ ကျေးရွာများသို့ (၁၈)ရက်ကြာ ဒေသစာရီလှည့်လည် အပူတော်ခံလေ့ရှိရာ ဟဲယားရွာမှ ငါးဖယ်ချောင်းကြေးစား၊ လင်းကင်း၊ မိုင်းသောက်၊ သလဲဦး၊ ဇရပ်ကြီး၊ နမ့်ပန်း၊ ကျိန်းခမ်း၊ မိုင်းဖျိုး၊ နောင်တော၊ ရေသာနှင့် ဖောင်တော်ဦးကျောင်းများတွင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်များ ညအိပ်ရပ်နား ကျိန်းစက်မြဲဖြစ်သည်။

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂ရက်နေ့တွင် ဖောင်တော်ဦး ရုပ်ရှင်တော်မြတ် လေးဆူသည် ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိနေသော ရေသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ညအိပ် ရပ်နားမြဲဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်က ရှင်းပြခဲ့သည်။ ရေသာကျောင်းသည် ရုပ်ပွားတော်မြတ်များ စံကျောင်းမဝင်မီ နောက်ဆုံး သီတင်းသုံး ကျိန်းစက်သောကျောင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရုပ်ပွားတော်များ တစ်နှစ် တစ်ခါ ကျိန်းစက်သည့်ကျောင်းဖြစ်သောကြောင့် “ရေသာ ဘုရားကျိန်းကျောင်း”ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ခွေးတစ်ကောင်မှ မတွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ကြည့်ရာ အင်းလေးဒေသတွင် ခွေးမွေးလေ့ မရှိကြဘဲ ကြောင်များသာ မွေးမြူကြကြောင်း သိရှိခဲ့ရပေသည်။

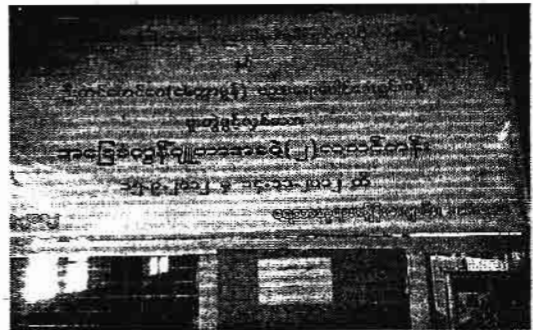
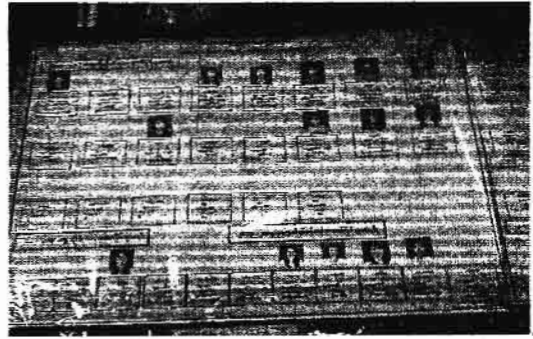
ရေသာဘုရားကျိန်းကျောင်းအတွင်း လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီးချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ရန် ဆရာတော်အား လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

“ဒကာကြီးတို့ ရောက်လာတာ ဘုန်းဘုန်း ကလေးတွေ အရမ်းအားရှိကြတာပေါ့”

“မှန်ပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ကလေးတွေ စာမေးပွဲ မဖြေခင် နောက်တစ်ခေါက် လာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ် ဘုရား”

“ကောင်းတာပေါ့”

ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုပြီး ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းရှေ့ရှိ လှေဆိပ်သို့ ဆင်းရန် ပြင်နေချိန်တွင် ကလေးများအားလုံး ကျွန်တော်တို့ကို နှုတ်ဆက်ရန် ရောက်လာကြ



သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းစင်ကြီးတွင် ရုပ်နေကြပြီး ကျွန်တော်တို့အား ဝိုင်းဝန်းနှုတ်ဆက်ကြသည့် မြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်မမေ့ နိုင်ခဲ့ပါ။

“ဆရာကြီး... စာမေးပွဲမဖြေခင် စာလာသင်ပေးပါဦး”

“ဆရာကြီးတို့ ကျန်းမာကြပါစေ”

“ဘယ်တော့ ပြန်လာမလဲ ဆရာ”

စသည်ဖြင့် ဖြူစင် သန့်ရှင်းသော အပြုံးလေးများဖြင့် ဝိုင်းဝန်းနှုတ်ဆက်နေကြသည့် ရှမ်း၊ ပအိုဝ်း၊ ပလောင်၊ နေအင်းသား၊ ဗမာ စသည့် တိုင်းရင်းသားမျိုးစုံ သားငယ် သမီးငယ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူလေးများကို လက်ပြုပြီး ကျွန်တော်တို့ လှေထဲသို့ ဆင်းလိုက်ကြပါသည်။

စက်လှေအထွက်တွင် ကျွန်တော်တို့ မမြင်ရတော့သည့်အထိ လက်များ ငှေ့ရမ်းပြနေသည့် ကလေးငယ်များကို ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရန် ကျွန်တော် အခေါက်ပေါင်းများစွာ လာဦးမည်ဟု ရည်ရွယ်မိပါသည်။

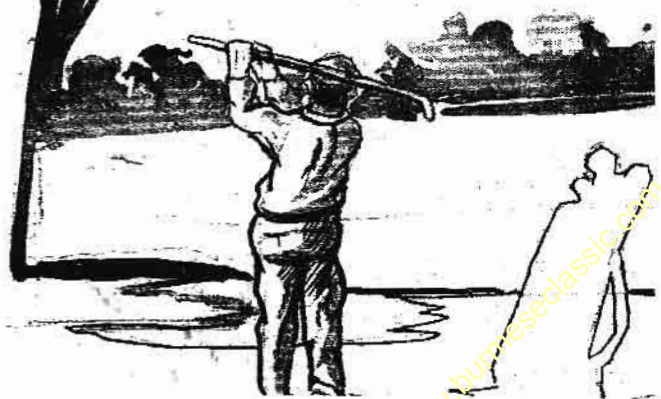
ရေသာမှအပြန် အင်းလေးရေပြင်ကို ဖြတ်သန်းနေစဉ် ၂၀၁၁ ခုနှစ်ကမှ စတင်ထူထောင်ခဲ့သည့် ရေကြည်စမ်းပညာဇီနယ်ရပ်မြို့သို့ ကုသိုလ်ပြုအဖွဲ့ ဆရာတော် ဦးဝေပုဏ္ဏ၏ ရေသာရွာတွင် ဆောင်ရွက်နေသည့် ပညာဇီနယ် စွမ်းဆောင်မှုပုံရိပ်များအား တွေးတောနေလျက် များစွာကြည်ညိုမိတော့သည်။

မောင်သာ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)



င် (ရွှေပြည်သာ)

ဝကို သင်္သကော တ် - ၈





ကိုယ်ဝမ်းစာကို သိက္ခာရှိရှိကျောင်း

သူတစ်ပါး၏ ကြိုးစားအားထုတ်လိုသော ပီရိယစိတ် ဓာတ်ပျက်ပြားလောက်အောင် အကူအညီမျိုးကိုကား မပေးသင့်ပေ။ “အလုပ်ဂုဏ်” ဟု အမည်ပေးထားသော ဖြစ်ရပ်မှန် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကိုလည်း သတ်ရနေမိသည်။

ပိန်လီနေသော ကုလားကြီးတစ်ယောက်သည် မင်းရှင်ဆိုသော လူငယ်တစ်ဦး၏အိမ်တွင် ဓားတစ်လက်ဖြင့် ထင်းခွဲနေသည်။ အသက်အားဖြင့် ခြောက်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ပိန်လီနေသော ကုလားကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ပြီး မင်းရှင်က သူ့သူငယ်ချင်းကိုယ် ခိုင်းရက်လိုက်တာဟု ငြိုငြင်မိသည်။

တစ်နေ့ကန်သည်နှင့် ထင်းခွဲခြင်း ငါးရာကျော်ရသည်။ ခွဲပြီးသော ထင်းခွဲခြင်းများကိုလည်း အိမ်နောက်ဖေးတွင် သပ်ရပ်စွာ စီပြီး ပုံပေးလိုက်သေးသည်။ အားလုံးပြီးသွားပြီဆိုသောအခါတွင်မူ မင်းရှင်နှင့် စကားပြောနေသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူထံ ကုလားကြီးက တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာကာ သူ့လုပ်ခကို တောင်းသည်။

“ကျွန်တော့်ထင်းခွဲခ ပေးပါ”

အိမ်ရှင်က ငွေတစ်ကျပ်ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ချွေးတွေနှင့် ပေနေသော လက်ဖဝါးကြီးကို ကြည့်ပြီး မင်းရှင်က လေးစားသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အိတ်ထဲတွင် အသင့်တွေ့ရသော ငွေငါးမူးစေ့ကို ထိုကုလားကြီးလက်ထဲ လိုက်ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်အားဂုဏ်ကို ဆုချတာပါ”

ကုလားကြီးက ငါးမူးစေ့ကို တရှိတသေ ပြန်ပေးရင်း-

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခွင့်လွှတ်ပါ။

ကျွန်တော့်လုပ်အားခငွေကိုပဲ လိုချင်ပါတယ်။ အလကားရတဲ့ငွေကို ယူခဲ့တဲ့အကျင့် မရှိလို့ပါ”

မှန်ပေသည်။ အလကားရသည့်ငွေကို ယူခဲ့သောကြောင့် ခြင်းရက်စားနေသော ခုက္ခိတအမျိုးသားကြီးသည် သူတောင်းစာသာလို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလကားရသည့်ငွေကို မယူခဲ့သောကြောင့် ကုလားကြီးသည် အသက်ခြောက်ဆယ်အရွယ်ရောက်သည်အထိ ကိုယ်ဝမ်းကိုယ်ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ကျောင်းနိုင် ဖွင့်မြှူနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မသန်စွမ်းခြင်းမှာ အပြစ်လား

လယ်တီဆရာတော်က အမျိုးသား(ပုဂ္ဂလိက) စာမေးပွဲကို လူတော်တွေ ရွေးသတ်သော စာမေးပွဲဟု ကင်ပွန်းတပ်

သည်။ ထိုစာမေးပွဲကို တကယ်တော်သော ရဟန်းတော်များသာ ဝင်ဖြေကြသည်။ ထိုစာမေးပွဲတွင် ကြိုးစားရင်း ရောဂါရပြီး ပျံ့လွန်တော်မူသွားသော ရဟန်းတော်များလည်း မနည်းပေ။ အီသက် (၂၇)နှစ်ကျော်လျှင် မဖြေရဟု သတ်မှတ်ထားသောကြောင့်လည်း အောင်ဖို့ ပိုခက်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်ဖခင်သည် ထိုစာမေးပွဲဖြေဖို့ ကြိုးစားရင်း ပျံ့လွန်တော်မူသွားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို တွေ့ဖူးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ထိုစာမေးပွဲဝင်မဖြေရန် အပြင်းအထန် တားမြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ကား ခက်သောအလုပ်ကိုမှ လုပ်ချင်လေရာ ဖခင်စကားကို နားမထောင်ဘဲ ဇွတ် စာကြည့်သည်။

စာမေးပွဲဝင်ဖြေရမည့်နှစ် ရောက်သောအခါတွင်မူ အတွေ့အကြုံရှိသော ကိုယ်တော်တစ်ပါးက ယခုကဲ့သို့ အကြံပြုလာ၏။

“ဦးလေနကို အကြံပြုတာပါ။ တိုက်က ဆရာတော်ဟာ လက်ကလေးတစ်ဖက်သိပ်နေတယ်။ ဒီ စာမေးပွဲကို ဖြေတာ အကြိမ်တိုင်း ကျနေတယ်။ သူ့ကျောင်းတိုက်က ကျင်းပတဲ့ စာမေးပွဲကျတော့ အမှတ်က အမြဲကောင်းပြီး တကယ်ဝင်ဖြေမှ ဘာလို့ ကျရတာလဲဆိုပြီး စာစစ်တဲ့သူတွေ အထိ သွားပြီး စုံစမ်းကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ခြေလက်အင်္ဂါချို့ယွင်းတဲ့ ကိုယ်တော်ဆိုရင် အအောင်မပေးဖို့ စည်းမျဉ်းဆွဲထားတယ်လို့ လျှောက်ကြတယ်တဲ့။ နောက် အဲဒီလို မလုပ်သင့်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်ပြောမှ အဲဒီတစ်ပါး အောင်သွားတယ်တဲ့ ဘုရား။ ဦးလေနမှာတော့ အဲဒီလိုပြောပေးမယ် ဆရာတော် မရှိဘူးဆိုတော့ အောင်ဖို့ မလွယ်ဘူးထင်တယ် ဘုရား”

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအခါကျမှ ထိုစာမေးပွဲဝင်ဖြေမည့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ရတော့သည်။ မသန်စွမ်းတာဟာ အပြစ်လားဟုပဲ စာမေးပွဲကျင်းပသူများကို မေးလိုက်ချင်ပေသည်။

မသန်စွမ်းသော ကလေးတစ်ယောက် ကျောင်းသို့ ရောက်လာလျှင် တချို့သော မိဘများက မကောင်းသည့် ဘက်က မြင်တတ်ကြသည်။ အတန်းတစ်တန်းထဲသို့ မစွမ်းမသန်သော ကလေးတစ်ဦးရောက်လာလျှင် ဆရာက ထိုကလေးကိုသာ ဂရုစိုက်ပြီး တခြားကလေးများကို ပစ်ထားမည်ဟု ထင်တတ်ကြသည်။ အထင်သည် အမြင်မဟုတ်သဖြင့် မသေချာပေ။ အမှန်အားဖြင့် မသန်စွမ်း ကျောင်းသားတစ်ဦးရောက်လာသည့်အတွက် ကျောင်းသားများသည့် ခုက္ခရောက်သူကို တွေ့လျှင် ကူညီတတ်လာခဲ့သည်။



တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အပြိုင်ကျနေသော ယခုခေတ်မျိုးတွင် ဒုက္ခရောက်သူကို တွေ့စေ့စွာစားမနေဘဲ တူညီလိုသော စိတ်ဓာတ်များ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကြင်နာတတ်သော လူအဖွဲ့အစည်းသည် ပျက်စီးသလောက်ဖြစ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်မှ အကြင်နာကင်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တီဗီသတင်းမှ လက်တွေ့ မြင်လိုက်ရသည်။ ကားလမ်းမပေါ်တွင် လေးငါးနှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ကို ကားတိုက်သွားသည်။ တိုက်သော ကားသမားကလည်း ထွက်ပြေးသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ခရီးသွားများကလည်း အသွားအလာမပျက်ကြပေ။ ထိုကလေးအလောင်းလေးကို ခွေးသေကောင်ကဲ့သို့ နောက်ကားများကလည်း တိုက်သွား ကြိတ်သွားကြသည်ကို တွေ့နေရသည်။ အကြင်နာကင်းသော လောကကြီးပေတကား။

စိတ္တသတ္တိရှိဖို့ လိုသည်

အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားခြင်းသည် ကာယသတ္တိဖြစ်၏

မြန်မာ့လက်ဝှေ့သမား မောင်သောင်းသည် လွတ်လပ်ရေးမရခင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်က အင်္ဂလန်မြေပေါ်တွင် အင်္ဂလိပ်ထက်ဝှေ့သမားတစ်ယောက်ကို အသေထိုးသတ် အနိုင်ယူခဲ့သူသည်။

သာမန် အလဲထိုး အနိုင်ယူဖို့ စိတ်ကူးထားသော်လည်း အင်္ဂလိပ်လက်ဝှေ့သမားက မထိုးသတ်မီ ကျွန်ုပ်လူမျိုးတို့ သခင်လူမျိုးက နှုတ်မဆက်နိုင်ဟု ပြောကာ ရန်စခဲ့သည်။ ထိုရန်စ အထင်သေးမှုကြောင့် အသေထိုးသတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မောင်သောင်းသည် တစ်ထွာလောက်အကွာမှ နံရိုးတို့အောင် အနီးကပ်ထိုးသတ်နည်းကို နှစ်ရှည်လေ့ကျင့်ထားသူဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်ပိုင်း ဂျပန်နိုင်ငံ၊ အိုလံပစ်တွင်လည်း မောင်သောင်း၏ တပည့် တင်ထွန်းက အင်္ဂလိပ်သမားတစ်ယောက်ကို တစ်မိနစ်အတွင်း အလဲထိုး အနိုင်ယူခဲ့သည်။

ထိုကာယသတ္တိထက် စိတ္တသတ္တိရှိဖို့က ပို၍ခဲယဉ်းသည်။ မြန်မာအပါအဝင် အာရှတိုက်၊ အထူးသဖြင့် အရှေ့တောင်အာရှ အာဆီယံနိုင်ငံအများစုမှ လူများသည် စိတ္တသတ္တိမရှိကြပေ။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံများတွင် ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဂုလိုင်က ကမ္ဘောဇီးယား ရွှေကောက်ပွဲတွင် လက်ရှိ ဝန်ကြီးချုပ် ဟွန်ဆန်က မဲအများဆုံးဖြင့် ရွှေကောက်ခံရသည်။ ထိုမဲအသာရမှုကို အတိုက်အခံပါတီက လက်မခံကြောင်း ကြေညာသည်ကို ဖတ်လိုက်ရသည်။ ပြီးခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းကလည်း ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် အာဏာရပါတီမှ အခြားပါတီဝင်များနှင့် သတင်းထောက်များ စုစုပေါင်းဦးရေ ၅၀ ကျော်ကို ချုံခိုတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြောင်း ဖတ်ရပြန်သည်။ ဤသည်ကား စိတ္တသတ္တိ မရှိမှု၏ သက်သေများပင် ဖြစ်၏။

စိတ္တသတ္တိဟူသည် မှန်သည်ဘက်မှ နေရဲခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ရဲခြင်း၊ သမာဿမတ်ကျသော မိမိ၏ အဖွဲ့ကို လက်ခံရဲခြင်းတို့ပင်ဖြစ်၏။

အမေရိကန်သမ္မတရွှေကောက်ပွဲများတွင် ပါတီနှစ်ခုမှ သမ္မတလောင်းများသည် အတိုက်အခံ အားနည်းချက်၊ အာသာချက်များကို ပြောကြရသည်။ ရွှေကောက်ပွဲပြီးသွားလျှင် နိုင်သူကို ခွဲသုကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ဂုဏ်ပြုကြ၏။ မှန်ကန်မှန်သိလျက်နှင့် မဲလိပ်လို့၊ မဲခိုးလို့ စသော စွပ်စွဲချက်များနှင့် တစ်ဖက်သား သိက္ခာကျအောင် မလုပ်ကြပေ။ ဤသည်ကား စိတ္တသတ္တိပင် ဖြစ်၏။

ဂျပန်နိုင်ငံ တိုးတက်သည်သည်မှာလည်း ထိုစိတ္တသတ္တိကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ ဂျပန်လူကြီးများတွင်သာမက၊ ကလေးများမှာပင် ထိုစိတ္တသတ္တိရှိအောင် ပျိုးထောင်ပေးထားသည်မှာ များစွာ အတုယူဖွယ်စရာကောင်းလှသည်။

မြန်မာဘောလုံးသမားများ အောင်မြင်မှု မရခြင်း အကြောင်းများတွင် စိတ္တသတ္တိမရှိမှုသည် ထိပ်ဆုံးမှ ပါဝင်ပေသည်။ တစ်ဖက်အသင်းက ခြေအသာ၊ ဂိုးအသာဖြင့် နိုင်နေပြီဆိုလျှင် ဘောလုံးကို အဓိက မထားတော့ဘဲ လူကို အဓိကထား ချတော့သည်။ အားပေးသူ မြန်မာပရိသတ်အများစုတွင်လည်း စိတ္တသတ္တိမရှိကြပေ။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့ဖလား ခြေစစ်ပွဲ ရန်ကုန်တွင် အိန္ဒိယအသင်းနှင့် ကစားစဉ်က အနိုင်ရနေသော တစ်ဖက် ဘောလုံးသမားများကို ပရိသတ်က ရန်ပြုနေသောကြောင့် ပွဲကို ဆက်မကစားတော့ဘဲ ရပ်ပစ်လိုက်ရသည်။ ထိုပြစ်ချက်ကြောင့် ကမ္ဘာ့ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ်၏ အပြစ်ပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

စိတ္တသတ္တိမရှိမှုကြောင့် မြန်မာအသင်းသည် ဘောလုံးမှာသာမက၊ သိက္ခာမှာပါ ခွဲခဲ့ရသည်။ ကျောင်းသားများတွင် စာတော်သူ၊ စိတ်တော်သူဟု နှစ်မျိုးရှိတတ်သည်။ ဆရာအများစုသည် စာတော်သူကို အရေးပေးတတ်ကြသော်လည်း



စိတ်တော်သူကို ပစ်ထားတတ်ကြသည်။ လောက လူသားများ၏ ကောင်းကျိုးကို တကယ်လုပ်သွားသူအများစုသည် စာတော်သူများ မဟုတ်ဘဲ၊ စိတ်တော်သူများသာဖြစ်ကြောင်း သိသူ အလွန်နည်းပါးသည်။

လောကကြီး ချမ်းမြေ့သာယာဖို့အတွက် စိတ်ဓာတ် နိမ့်ကျသူများ ပ.ပျောက်ပြီး စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်သူများ ပေါများလာဖို့ လူသားတိုင်းတွင် တာဝန်ရှိသည်။ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်သူ များများပေါ်ထွက်လာဖို့အတွက် စိတ်ဓာတ်နိမ့်ကျသူများကို အပြစ်ပြောရုံဖြင့် မလုံလောက်ပေ။ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်သူများကို ချီးမွမ်းပေးဖို့လည်း အရေးတကြီးလိုအပ်ပေသည်။ ချီးမွမ်းထိုက်သူကို မချီးမွမ်းနိုင်ခြင်းအား ဂုဏ်သတင်းအလွှာ ဝန်တိုခြင်း-ဝဏ္ဏမန္တရီယဟု ခေါ်သည်။ လူ (၁၀) ယောက်၏ အပြစ်ကို ပြောဖို့ လွယ်ကူသလောက်၊ လူတစ်ယောက်၏ ကောင်းကျိုးကို ချီးကျူးဖို့ ခဲယဉ်းနေသည်မှာ ထိုဝဏ္ဏမန္တရီယကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဝဏ္ဏမန္တရီယရှိသူများသည် ဖြစ်ရာဘဝတွင် အရပ်ဆိုအကျည်းတန်တတ်ကြောင်း အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာတွင် ဖွင့်ပြထားသည်။ ချီးမွမ်းလျှင် ကုသိုလ်ရသည်။ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သည်။ ကဲ့ရဲ့လျှင် အကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ အပါယ်သို့ ကျသည်။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ချီးမွမ်းစရာ ဆယ်ခါကြိုလျှင် တစ်ခါပင် မချီးမွမ်းဖြစ်ဘဲ၊ ကဲ့ရဲ့စရာ ဆယ်ခါကြိုလျှင် ဆယ်ခါလုံး ကဲ့ရဲ့တတ်သည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အဖြေကား ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းသော ဘဝများသည် သူတစ်ပါးကို ကဲ့ရဲ့ပြီး အပါယ်ကျခဲ့သောကြောင့် အကျင့်ပါနေခြင်းပင်တည်း။

ထို့ကြောင့် ယခုဘဝတွင် သူတစ်ပါးကောင်းကျိုးကို တွေ့ပါက လိုက်လံစွာ ချီးမွမ်းတတ်သောအကျင့်ကို ပျိုးထောင်သင့်ပေသည်။

မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ပါ

လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းဖို့အတွက် လူတိုင်းတွင် တာဝန်ရှိသည်။ လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းစေချင်လျှင် အဓမ္မဝါဒ-အနိုင်ကျင့်မှုကို ပ.ပျောက်အောင် လုပ်ကြရမည်။ အဓမ္မဝါဒ ပ.ပျောက်စေချင်လျှင် ဓမ္မဝါဒဘက်က နေကြရမည်။ ဓမ္မဝါဒဘက်က နေခြင်းဟူသည် ဆွေမျိုးစွဲ၊ ဒေသစွဲ၊ ဘာသာစွဲ၊ နိုင်ငံစွဲမထားဘဲ မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အမေရိကန်သမ္မတ လင်ကွန်းသည် လူဖြူ

တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သော လူမည်းတို့ဘက်မှ ရပ်တည်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ပျောက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒါသည် လူဖြူတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူမည်းတို့ မဲပေးခွင့်ရအောင်၊ လူတန်းစားခွဲခြားမခံရအောင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

သူတို့သည် အသက်အသေခံပြီး မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ခဲ့ကြသည်။ မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်စို့ဖို့ဟူသည် လွယ်ကူသည့်အလုပ်ကား မဟုတ်ပေ။ အထက်သို့ တက်စေသော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့သော လမ်းစဉ်မှန်သမျှ ခက်ခဲသည်ချည်းသာဖြစ်သည်။ အပါယ်သို့ ကျစေသော၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေးစေသော လမ်းစဉ်မှန်သမျှ လွယ်ကူသည်သာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆွေစွဲမျိုးစွဲ၊ ဘာသာစွဲ၊ ဒေသစွဲ၊ နိုင်ငံစွဲဖြင့် မှားသောဘက်မှ ရပ်တည်သူများသည် အပါယ်သို့ ကျမည်သူများသာဖြစ်သည်။ ပြင်သစ် စာရေးဆရာကြီး ယန်းပေါဆတ်သည် မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ရသူဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံကို ပြင်သစ်က အနိုင်ကျင့်သိမ်းပိုက် အုပ်ချုပ်ထားသည်။

အယ်ဂျီးရီးယားသားများက ပုန်ကန်ထကြွကြသောအခါ နှိမ်နင်းရန် စစ်သားလိုသဖြင့် ပြင်သစ် လူငယ်များကို တပ်ထောင်ရန် ပြင်သစ်အစိုးရက တိုက်တွန်းသည်။ ယန်းပေါဆတ်က မဝင်သင့်ကြောင်း ရေးသားသည်။ ထိုရေးသားမှုကြောင့် ယန်းပေါဆတ်၏ နေအိမ် ဗုံးခွဲခဲ့ရသည်။ ပြင်သစ်မျက်ကန်းမျိုးချစ်အစွန်းရောက်များက လုပ်ကြံခြင်းဖြစ်သည်။

ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ယန်းပေါဆတ် သေဘေးမှ လွတ်သွားခဲ့သည်။ လင်ကွန်း၊ ကနေဒါ၊ ယန်းပေါဆတ်တို့သည် သူတို့နိုင်ငံကို သူတို့ချစ်ကြသည်။ သို့သော် အမှန်တရားကို နိုင်ငံထက် ပိုချစ်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ရသူများ များပြားလာလျှင် ကမ္ဘာလောကကြီးတည်ငြိမ်အေးချမ်းလာမည်ဖြစ်သည်။

ရန်သူကို သိချင်းဖြင့် စည်းရုံးသော သမ္မတ

စည်းရုံးရေးကို အားမကိုးသော ခေါင်းဆောင်သည် လက်နက်ကို အားကိုးတတ်သည်မှာ မေ့တာပင်ဖြစ်သည်။ ပရဟိတခေါင်းဆောင် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦးက သူ၏ ကိုယ်တွေ့ သိချင်းဆိုသော အမေရိကန်သမ္မတတစ်ဦးအကြောင်းကို ပြောပြသည်။



အိပ်မပျော်သူများအတွက် နည်းလမ်းကောင်း

နင်းဟန်ကျော် (ဧရာဝတီ)

အိပ်မပျော်သူအတွက် ညတာရှည်ဟူသော စကား အတိုင်း ညအိပ်မပျော်ခြင်း၏ ဒုက္ခကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့မှသာ သိရှိနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်း မွေးရပ်တော်ဖြစ်သော မြေပြန့်ဒေသနှင့် အလွန်ထေးလံသော ပြည်နယ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်ဖြစ်ရာ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ရလေသည်။ ထိုသို့ ဂရုစိုက်သည့်ကြားမှပင် ညဘက်တွင် အိပ်မပျော်သည်ရောဂါ ဖြစ်လာသည်။ ယခင်က တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မပျော်တတ်သော်လည်း ဆေးနံပါတ်(၁၅)ကဲ့သို့သော သွေးဆေးတစ်မျိုးမျိုးကို နှိပ်လိုက်ပါက အဆင်ပြေခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ ဆေးမတိုးတော့ပါ။ ညဘက် အိပ်မပျော်သည်မှာ တစ်ရက် နှစ်ရက် မဟုတ်တော့ဘဲ ၁၅ရက်၊ ၂၀ ရက်ခန့်ဖြစ်လာသည်အပြင် နှလုံးခုန်သံလည်း မြန်လာသည်။

လုပ်ငန်းခွင်တွင် အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်း စိတ်နှင့် လူနှင့် မကပ်တော့ဘဲ အဆင်မပြေဖြစ်လာသည်။ တာဝန်ကျရာ ဗြိတိ အထွေထွေရောဂါအထူးကုသမားတော်ကြီးနှင့် သွားရောက်ပြသရာ အိပ်ဆေးနှင့် အခြားသင့်တော်သည့်ဆေးများ စီစဉ်ပေးခဲ့သော်လည်း အိပ်ဆေးသောက်သည့်ရက်တွင်သာ အိပ်ပျော်ပြီး အိပ်ဆေးမသောက်ပါက အိပ်မပျော်ဘဲ အိပ်ဆေးစွဲမှာကိုပင် စိုးရိမ်လာမိပါသည်။ အိပ်ဆေးမှာလည်း အပြင်ဆေးဆိုင်များတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်၍မရသဖြင့် များစွာ အခက်အခဲဖြစ်ရပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ဖေ့ဘွတ်အသုံးပြုလျက်ရှိရာမှ မန္တလေးမြို့မှ တိုင်းရင်းသမားတော် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးသည် ပြည်သူတို့က တင်ပြလာသော ကျန်းမာရေးပြဿနာများကို ၎င်း၏ လူမှုကွန်ရက်စာမျက်နှာမှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ဖြေကြားပေးသည်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် စာရေးသူလည်း အားတက်သွားပြီး မိမိ၏ အခက်အခဲအား တင်ပြခဲ့ရာ ဆရာကြီးက -

“ခြေဖဝါးကို ဆားပွတ်၍ ခူးအောက်ပိုင်း ရေလောင်းပြီး အိပ်ပါ။ ညအိပ်ရာဝင် ပျားရည်တစ်ဇွန်းသောက်ပါ။ အပူအထက်သို့ ပျံ့ပြီး နှလုံးကို လေရိုက်သဖြင့် အိပ်မပျော်လျှင် အိပ်ပျော်စေနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းပါ” ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူအနေဖြင့် ညအိပ်ခါနီးတွင် ခူးအောက်ပိုင်းကို ရေ ၅ခွက်ခန့်လောင်း၍ ရေညှတ်ပြီးအိပ်ရာဝင်ညှပ်တွင် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျခဲ့ပါသည်။ ခြေဖဝါးကို ဆားပွတ်ခြင်းနှင့် ပျားရည်တော့ မသောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယနေ့အချိန်အထိ ညအိပ်ရာဝင်လျှင် ခူးအောက်ပိုင်း ရေလောင်းခြင်းအား ပုံမှန်ပြုလုပ်လျက်ရှိရာ အဆင်ပြေလျက်ရှိပါသဖြင့် အများပြည်သူအကျိုးရာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မန္တလေးမြို့မှ တိုင်းရင်းသမားတော် စာရေးဆရာ ဦးကြည်ထွင်မြင့် (မုဒြာ)အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့ အပ်ပါသည်။

နင်းဟန်ကျော် (ဧရာဝတီ)

အမေရိကန်သမ္မတ ရောဘတ် ကနေဒီသည် ဝါဆဲဒါမြို့ အော်အော့ဒုမ ခန်းမကြီးထဲတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။ အမေရိကန် စစ်တပ်ထားမှုကို မကျေနပ်ကြသော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားထုကြီးက မိန့်ခွန်းပြောပြီး၍ ပြန်ထွက်လာသော ကနေဒီကို ဝန်းရံလိုက်ပါလာကြကာ “ကနေဒီ ပြန်သွားပါ။ မြန်မြန်ပြန်သွားပါ” ဟူသော သီချင်းကို ဆိုကြသည်။ ဘာများ ဖြစ်ကြတော့မည်နည်းဟု ဘေးမှ ပြည်သူများက အလွန်စိုးရိမ်နေကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကနေဒီက “အား...ကျွန်တော်လည်း ဂျပန်သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုတတ်တယ်” ဟု ပြောပြီး မိုက်ကို လှမ်းယူကာ ဝါဆဲဒါတက္ကသိုလ်

ကြီး၏ ကျောင်းသီချင်း မြို့တော်ကြီး၏ အနောက်မြောက်ဘက်ဆီမှာကို ပီပီသသကြီး သီဆိုလေတော့သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကနေဒီကို လှောင်ပြောင်နေသော ဂျပန်ကျောင်းသားထုကြီးသည် အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒီနှင့်အတူ သူတို့၏ အဓိတက္ကသိုလ်သီချင်းကို အတူတကွ လိုက်ဆိုကြတော့သည်။ ကနေဒီ၏ သီချင်းဆိုပြသော စည်းရုံးရေးအားကြောင့် ရန်သူများသည် သူ၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မေတ္တာရှင် (ရွှေပြည်သာ)



ခိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမသော

ရတနာခကားများ

တောကျောင်းဘုန်းကြီး



တဏှာဒေါသ၊ ချိုင့်ခွက်မျှကို
တဏှာရေက၊ စီးဝင်ကျ၏
မွှောသောတ၊ ရွှေခွက်ဝတွင်
တရားရေအလျှင် စီးဝင်၏ -

ဟု ရှေးဆရာများက ဆိုခဲ့၏။ မိမိ၏ ခံယူမှုခွက်သာ
လိုသည်။ ဒေါသခွက်သို့ ဒေါသစီးဝင်သည်။ တဏှာခွက်

မှာ တဏှာရေစီးဝင်သည်။ သမ္မိခွက်မှာ ပညာဥစ္စာစီးဝင်၏။
တရားခွက်မှာ တရားရေသာ စီးဝင်၏။ မိမိခံယူမှု မိမိ
လိုရာ မိမိရလေသည်။

စေတနာ၊ သမ္မိ၊ ပညာ၊ မေတ္တာ၊ သစ္စာ စသည်
သုတော်ကောင်းတို့ ခွက်ဖြင့်သာ ခံရ၏။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အသက်
ထက်ဆုံး အောက်မေ့ ဆင်ခြင်ထိုက်လှသော ပညာရှိကြီး



တို့၏ သဒ္ဓါခွက်မှ ပညာ၊ ဥစ္စာ၊ စကားရတနာတို့အား
“ဓမ္မသောတ ရွှေခွက်ဝတ္ထု၊ တရားရေအလျှင်၊ စီးစိမ့်ဝင်
စေခြင်းအလိုရာ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။



စိတ်တစ်လုံးနိုင်လျှင် ကိလေသာအကုန်သေ၏။
စိတ်ကို ဖမ်း၍မိလျှင် အကုန်လုံး၏စိတ်ကို အနောက်
မခံနှင့်။

စိတ်နောက်လျှင် ဘုရားအာရုံနှင့် ပယ်။ စိတ်လှည့်စား
တိုင်း မယုံကြည်နှင့်။ လှည့်စားတိုင်း ယုံကြည်ကာ ဘုံဘဝ
မှာ ဆုံကသော နှားကဲ့သို့ ကျင်လည်ရတတ်သည်။

စိတ်ဆိုးခြင်းသည် အဆုံးတစ်နေ့ အမှားနှင့် တွေ့တတ်
၏။

စိတ်အလိုလိုက်လျှင် နောင်တစ်ဖန် ပူပန်ရတတ်ပါ
သည်။

စိတ်ထက် အစွမ်းကောင်းသောသူ မည်သည်မရှိ။
ကြည့်၍လည်း မမြင်ရ။

စိတ်ကို မြှောက်လျှင် ကမ္ဘာမဆုံး တက်တတ်၏။

စိတ်သည် သရဲသဘက်ထက် ကြောက်စရာကောင်းလာ
၏။

စိတ်ကို မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် ကြိုတင်သော်လည်း မကြေ။
သမထ၊ ဝိပဿနာနှင့် ကြိတ်မှ ကြေ၏။

သူတော်ကောင်းစိတ်၌ ဘုရားသည် အမြဲတင်ပျဉ်ခွေ
ထိုင်၏။

ကာမဝိတက်ကို ကြံသောသူ၏ စိတ်ထဲ၌ စပါးကြီးမြွေ
အမြဲညွတ်လျက်ရှိ၏။

မာနကြီးသူ၏ စိတ်၌ မီးပုံးပျံတည်းဟူသော မာနသည်
အမြဲထက်၏။ ဘယ်အခါမှ အောက်ကျရန် စိတ်မကူး။

ဒေါသကြီးသောသူ၏ ပါးစပ်၌ ငရဲမီးသည် အမြဲလောင်
ထွက်ရှိ၏။

သူတစ်ပါးအတင်းကို ပြောသောသူ၏ ပါးစပ်၌ မြွေ
ဟောက်သည် အမြဲခွေလျက်ရှိ၏။

ပါရမီရှိသောသူ၏ ပါးစပ်၌ ပညာဗဟုသုတဟူသမျှတို့
သည် ပုလဲရတနာဖြစ်၏။ ပါရမီမရှိသောသူ၏ ပါးစပ်၌ ပညာ
ဟူသမျှသည် မွဲပြာဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်မှာ ဘုရားရှင်တို့၏ အစဉ်တော်အတိုင်း နေ
တော်မူသည်။ ဘုရားသခင်၏ အတုအပကို ယူ၍ လောကီ
အာရုံကို ပယ်ရမည်။

သည်းခံလျှင် သူများထက် အလျင်ရောက်၏။ သည်းခံ
ခြင်းထက် ကြီးသောသူအားမည်သည် မရှိ။

သူတော်ကောင်းတို့၏ အားသည် စိတ်နှလုံး နူးညံ့
သိမ်မွေ့ပေတည်။ သူတော်ကောင်းမုန်လျှင် အရာရာ သည်းခံ
နိုင်ရမည်။

ဘုရားကို ကြည်ညိုလျှင် ဘယ်အခါမှ မဆင်းရဲ။
ဘုရားထံ၌ စိတ်အမြဲနေ။ ဘုရားကို နာနာဖက်။ ဘုရားကို
အသက်လျှူ။

ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုလျှင် ကိလေသာ ပါး၏။
တကယ်ယုံကြည်လျှင် တကယ်အကျိုးပေး၏။ နည်းနည်း
ကြည်ညိုလျှင် နည်းနည်းအကျိုးပေး၏။ (မိမိ၏ စေတနာ၊
ယုံကြည်ချက်နှင့် တူမျှသောအကျိုးကို ပေး၏။)

ဘုရားသည် လူသားမှ ဖြစ်သော်လည်း နတ်ဗြဟ္မာတို့
ထက် မြတ်၏။ သုံးလောကထွဋ်ထားဖြစ်သည်။

ဘုရားသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ရတနာတို့၏
အပေါ်၌ ထိပ်ဆောင်ကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားဖြစ်သော်
လည်း ဇုက္ခမကင်း။ နိဗ္ဗာန်ဝင်မှ အေး၏။

ကိလေသာကို အရောမဝင်ရာ။ အရောဝင်လျှင်
ရောင့်တက်သည်။

လောဘအမျှင်ကို ဆွဲ၍ဆန့်လျှင် ကမ္ဘာမဆုံအောင်
ရှည်၏။

နိဗ္ဗာန်သည် ဝမ်းထဲမှာ ရှိ၏။ အပြင် ဗဟိဒ္ဓတရား
မဟုတ်။ သူတစ်ပါးထင်အောင် ဟောနိုင်သော တရားမဟုတ်။
ခန္ဓာကိုယ်တွေ့သာ မြင်နိုင်၏။

သတ္တဝါအပေါင်းကို ကမ္ဘာကြီးသည် အမြဲမျှော်လျက်
ရှိ၏။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို သတ္တဝါတို့က မမျှော်နိုင်။ အနားပေးရ၏။
သတ္တဝါတို့ကို မြွေလေးစင်းနှင့်တူသော ဓာတ်ကြီး
လေးပါးသည် အမြဲကိုက်လျက်ရှိ၏။

သဘောဆိုးသောသူ၏ ပါးစပ်သည် လွှဲသွားထက်
ကြောက်စရာကောင်း၏။

ဒေါသသည် မဟာသမုဒ္ဒရာရေထက် ငန်၏။ အဝိဇ္ဇာ
သည် သူကန်းနှင့် တူ၏။ ကိလေသာသည် ငရဲမီးထက်
ပူ၏။

သူများကို နှိပ်စက်လျှင် အဆုံးတစ်နေ့ ကိုယ်မှာ
ဒဏ်ပေါ်တတ်၏။

စကားများသောသူသည် သူ့ကိုးကဲ့သို့ အကြည်ညိုတန်
၏။ စကားများသည်ထက် တိတိတိတိနေတာ ကောင်း၏။

ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖွဲ့အိတ်နှင့် တူသော်လည်း အသည်း



ချိတ်အောင် အလွန်စုံမက် ခင်မင်ကြ၏။

လောကီမက်လျှင် လောကုတ္တရာ ပျက်သည်။
လောကုတ္တရာမက်လျှင် လောကီပျက်တတ်သည်။ မောဟ
အလိုလိုက်လျှင် ပြိတ္တာမှော်သွင်သည်နှင့် တူ၏။ ထို့အတူ
ဝန်တိုခြင်းသည် ပြိတ္တာဘုံသို့ စရန်ပေးသည်နှင့် တူ၏။

အကုသိုလ်သည် မြေကြီးထက် လေး၏။ လူ့မိုက်သည်
သံသရာကို မကြည့်။ မိမိဘဝကို အဟုတ်ကြီးထင်မှတ်၏။

ကုသိုလ်ခင်လျှင် အကုသိုလ် မဝင်နိုင်။ အကုသိုလ်ခင်
လျှင် ကုသိုလ်မဝင်နိုင်။ ကြိုက်ရာကို အသုံးပြုကြ။

လူမိုက်သည် သံသရာက ထွက်ရမှာ အလွန်ကြောက်
၏။ သူတော်ကောင်းသည် သံသရာကို မစင်ဘင်ပုပ်ကဲ့သို့
အလွန်စက်ဆုပ်၏။ သံသရာဆုံးလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်၏။

လူမိုက်သည် သူတော်ကောင်းပြောတာကို မယုံ။
သူတော်ကောင်းသည် လူမိုက်ပြောတာကို မယုံ။

ပညာရှိသည် ပကာသနကို မလို။ လူမိမှာကို အလွန်
စိုး၏။

ပါရမီရှိမှ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်နိုင်သည်။ ပါရမီ
သည် အပြင်မှာ မရှိ။ ဝမ်းထဲမှာ ရှိ၏။ ဝီရိယအချုပ်ဖြစ်၏။
ကိလေသာသည် သမုဒ္ဒရာရေနှင့် တူ၏။ ခပ်ပစ်၍

မကုန်နိုင်။ ဘာဝနာဖြင့် ခပ်ထုတ်မှ ရနိုင်၏။

ဗုဒ္ဓရှိက်သည် အမြဲစားရန် စောင့်သော မိကျောင်းနှင့်
တူ၏။ မကောင်းမှုမှန်သမျှ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ။

ဝမ်းထဲက ကိလေသာသည် မစင်ဘင်ပုပ်ထက် နံ့၏။
ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသော နံသာတံ့ကြီးကို သွေး၍ သွေး၍
မျှထားပါ။

မေတ္တာဓာတ်သည် နေရောင်၊ လရောင်ထက်
ကြည်လင်၏။ ဗြဟ္မာ (၂၀)တောင် တုန်လှုပ်၏။ မေတ္တာအမြဲ
ပိုလျှင် ဝိယဆေးဆောင်ရန် မလို။

သံယောဇဉ်ကြီးသည် သေးသေးနှင့် အလွန်ခိုင်မာလှ
၏။ သံယောဇဉ်များလေ ကြိုးများလေ။ ဖြတ်တောက် ရှန်
ထွက်ရန် ခက်ခဲလှသည်။ သမုဒ္ဒယနှင့် ဇုက္ခသည် ကိုယ်ထည်
နှင့် အရိပ်လိုပါ၏။

တောကျောင်းဘုန်းကြီး

မိုငြမ်း

- ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဗုဒ္ဓဝန်နာနှင့်
မေတ္တာပို့ လမ်းညွှန်။



၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွက် အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ အထူးယတြာအစီအရင်



- ⌚ အလုပ်လျှောက်ထားခြင်း၊ ရေးဖြေ လူတွေ့ပြောဆိုခြင်းတွေမှာ လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်ရွေးချယ်ခံရပြီး အလုပ်အကိုင် အမြန်ဆုံး ရရှိစေဖို့ ...
- ⌚ လက်ရှိ အလုပ်အကိုင်နေရာဌာန မြို့ရွာဒေသမှာပဲ ဆက်လက်ကြာရှည် ခိုင်မြဲစွာ လုပ်ကိုင်ရစေဖို့ ...
- ⌚ မိမိဆန္ဒရှိသော အလုပ်အကိုင်နေရာဌာန မြို့ရွာဒေသကို ခက်ခဲကြန့်ကြာခြင်းမရှိဘဲ အမြန်ဆုံးပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရစေဖို့...
- ⌚ အလုပ်အကိုင်မှာ အမြန်ဆုံး ရာထူးအဆင့်တိုးတက်ရရှိစေဖို့ ...
- ⌚ လက်ရှိ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ လုပ်ငန်းခွင်အဆင်မပြေမှုတွေ အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ၊ အစွပ်အစွဲ အတိုင်အတော၊ အစစ်အဆေး ပြဿနာတွေ အမြန်ဆုံး အဆင်ပြေချောမော ကျော်လွှားအနိုင်ရ ပြီးပြတ်သွားစေဖို့ ...

ဆရာ ဦးပိုင်ဝေအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့) (လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ)

တိုက် (၄၀)၊ B-1၊ မြေညီထပ်၊ ပဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ ၄၁-ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၀ ၇၇၃၆၃၆ / ၀၉ ၇၃၁ ၄၇၀၂၄ / ၀၉ ၅၀၉၃၈၉၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 1111YR 007860
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် 2/2009 တဆထလ(တိုး) ၁၀၂၄



ဆီးရောဂါမှန်သမျှ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ကိန္နရီ ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံဆီးဆေး

လဆန်းပိုင်းရောက်တိုင်း လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော် စာရေးဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုမင်းဆွေ၊ ကိုသီဟ၊ ကိုကျော်လှိုင်ဦးတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင် တွေ့လိုက်ရသည်။ ကိုမင်းဆွေက...

“လာ...ထိုင်၊ ကိုဇော်ရဲနိုင်။ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ၊ ခုပဲ ခင်ဗျားအကြောင်းပြောနေကြတာ။ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေး အတွေ့အကြုံရှိသူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ။”

“ဘဝတူ ရေးဖော်တွေအတွက် တတ်နိုင်သလောက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီပေးဖို့ အသင့်ပါပဲဗျာ”

“ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်တူသလိုလိုနဲ့ နည်းနည်းကွဲပြားနေတယ်ဗျ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်လက္ခဏာတွေ ပြောပြမယ်။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကို ပြောပြပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါမယ်။ နေပူနိုးရွာမရှောင်သွားတဲ့သူတွေ အပူအစပ် အဖန် ချုပ်စာတွေ လွန်ကဲစွာ စားတဲ့သူတွေ၊ မေထုန်မှု လွန်ကဲသူတွေ၊ အညောင်းတိုင်မှု များတဲ့သူတွေဟာ ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာတွေက ကျွန်တော်အတွင်း ငါးကောင်လေးများ သွားနေသလို ရွစ်ရွစ်ဖြစ်ပြီး ယားတတ်တယ်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာရင် ဆီးထဲမှာ ကနီရည်လို ကျလာတတ်တယ်။ ရေသောက်နည်းတဲ့သူတွေ၊ အပူအစပ်စားလွန်း တဲ့သူ၊ သုက်ထိန်းတဲ့သူတွေ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာတွေက ဆီး မကြာခဏ သွားပေမယ့် ဆီးတစ်စက်တစ်စက်ကျတတ်ပြီး ဆီးသွား အားမရခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ယားယံခြင်း လက္ခဏာတွေ ခံစားရတတ်တယ်။ ဆီးအောင် ဆီးချုပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး သည်းခြေ လေ ဒေါသနှစ်ပါးကြောင့် သလိပ်ဒေါသလွန်ကဲတဲ့ ကျင်ငယ်နဲ့ သုက်ဓာတ်တွေဟာ ကျော့ကပ်ကပ်ကပ် စပြီး ဆီးအိမ်တိုင်အောင် တော်ရည်လိုဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ဆီးကျောက်ရောဂါလို့ ခေါ်တာပဲ။ ကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်တော့မယ်သူရဲ့ ဆီးဟာ ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်လို အနံ့ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်း၊ ခက်ခဲစွာ ဆီးသွားရခြင်း၊ ဆီးသွားစဉ် နာကျင်ခြင်း၊ အစားအစာစားချင်စိတ်မရှိခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်တယ်။ ကဲ- ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုခံစားနေကြရတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြပါ။”

ကိုမင်းဆွေက ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း၊ ကိုသီဟက ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူပြီး ကိုကျော်လှိုင်ဦးက ဆီးကျောက်တည်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း ပြောပြကြပြီး...

“ကဲ - ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုဇော်ရဲနိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”

“ခုလောလောဆယ်တော့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ်ကြက်လည်ဆံဆီးဆေးပြားကို နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဖုန်းရုံဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသောက်လိုက်ပါ။ ကိန္နရီဝတ်ဆီးဆေးတိုက်က ထုတ်တဲ့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြားဟာ ဆီးချိုရောဂါ၊ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးအလွန်နည်းခြင်း၊ ဆီးအလွန်များခြင်း၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီးကျဉ် ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြုန်ခြင်း၊ ဆီးရောဂါကြောင့် ဖျက်စီးမှု ပြာဝေခြင်းနဲ့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ဆွေ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်က ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် အကြောရောဂါနဲ့ ဆီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဆိုတော့ အဲဒီ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်ရှိတဲ့ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်ကို သွားပြီး ဆရာနဲ့တိုင်ပင်၊ ဆေးစား ဆေးကုသရင် ခင်ဗျားတို့ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးရဲ့ ဆောင်ပုဒ်လည်း မှတ်ထားဦးဗျို့။ ဆီးရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည်... ကိန္နရီ...တဲ့ဗျ။”

ပင်ရင်းဌာန- ကန္တရဝတီဆေးတိုက်
အမှတ် (၇၄၁)၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊ (ဂ)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (ကမ္ဘာအေး)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၉-၅၁-၄၀၇၇၉

“ကျွန်မကြပါစေ၊ ချစ်သားကြပါစေ၊ လိုအင်ဆန္ဒတွေ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝကြပါစေ၊ အသက်ရှည်ပြီး
ဝေဒနာကင်းရှင်းကြပါစေ၊ ဝင့်ကြွေးရှိပါက ဒီဘဝ ဒီမျှနှင့် ပြီးပြတ်ကင်းစင်ပါစေ”
“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ”

ယနေ့ လွတ်မည့် လွတ်လူ အကျဉ်းသား (၁၀)ဦးက ကျွန်တော့် အား ရုံးခန်းအတွင်း ထိုင်ကန်တော့ကြ
သဖြင့် ကျွန်တော်က ပြန်လည် ဆုတောင်းပေးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“အခုပေးလိုက်တဲ့ လွတ်လက်မှတ်လေးတွေကို သေသေချာချာသိမ်းထားကြ၊ မဆုတ်မပြ
မပျောက်ပျက်အောင် ဂရုစိုက်သိမ်းထားကြ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ဓာတ်ပုံတွေလို မှန်ဘောင်ကွပ်ပြီး
သိမ်းထားကွာ”

ကိုး၊
ချစ်လေး
အောင်မြင်စွာ





“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ ထောင်ပိုင်ကြီး”

“လွတ်လက်မှတ်ကို ဓာတ်ပုံလို မှန်ဘောင်နဲ့ သိမ်းထားတာ မင်္ဂလာရှိလွန်းလို့တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ။ ဒီပေမယ် မင်းတို့ အခြေချ နေထိုင်တဲ့ ခပ်ရွာက နယ်ထိန်းရဲတွေက မင်းတို့ အပြစ်ကျူးလွန်ပြီး ထောင်ကျဉ္စားတာ ဝဲ သိကြတယ်။ မင်းတို့ကို မြင်ရင် တရားသောနည်းဖြင့် လျှော့ရက်နှင့် လွတ်လာတယ်လို့ ထင်ချင်မှ ထင်မှာ။ ထွက်ပြေးလာတယ်လို့လည်း ထင်ချင် ထင်ကြမှာ။ မသင်္ကာလို့ စစ်ဆေးရင် မင်းတို့လက်ထဲက ထောင်လွတ် ထက်မှတ်လေးတွေက မင်းတို့အတွက် သက်သေခံ အောင်လက်မှတ်ပေါ့ကွာ။ ဒီကြောင့်ပဲ သေသေချာချာ သိမ်းထားကြလို့ ပြောတာ။

“မင်းတို့ကို နောက်တစ်ခုမှာချင်သေးတယ်။ ဒီက လွတ်ပြီး အပြင် နောက်တာနဲ့ ကိုယ်ပြန်ရမယ့် ကိုယ်ရပ် ဘယ်ရွာ ကိုယ်အိမ်ကို အရောက်ပြန်ကြ ဘယ်မှလျှောက်သွားမနေနဲ့။ အိမ်နောက်မှ ကြိုက်တာ လုပ်ကြ။ အိမ်တန်းပြန်တဲ့ အပျော်လွန်ပြီး သောက်စား မူးယစ်လို့ တစ်ခုခုထပ်မှားရင် နောက်အမှုနဲ့ အချုပ်ထဲ ပြန်ဝင်နေရဦးမယ်။ အားလုံး ကြားကြလား”

“ကြားပါတယ်ခင်ဗျ”

“မင်းတို့မိဘတွေ၊ ဇနီးသားသမီးတွေမျိုးသားချင်းတွေက မင်းတို့ ဒီနေ့ ထွတ်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိလို့ ဖြစ်စေ၊ ကြိုမသိဘဲ ဖြစ်စေ၊ မင်းတို့ အခုလို တရားနည်းလမ်းကျကျ ဥပဒေဘောင်ထဲက လွတ်မြောက်လာတာကို ဝမ်းနန်းစာသာ ကြိုဆိုနေကြမှာပါ။ ဒါကြောင့်ပဲ အိမ်မှာ ငါ့ကို မျှော်နေကြတဲ့ သူတွေ ရှိပါလားလို့ စိတ်ထဲက အသိ

စိတ်နဲ့ အမြန်ဆုံးရောက်အောင် ပြန်ကြပါ။ ထောင်ကိုလည်း နောက်တစ်ခါ ပြန်မရောက်စေနဲ့။ ပြန်မရောက်အောင်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းကြပါ။ ကဲ - ဘာပြောစရာရှိကြပါသလဲ”

“မရှိပါဘူးခင်ဗျ”

“အေး၊ မရှိရင်တော့ အားလုံး သွားနိုင်ကြပါပြီ”

ထောင်တစ်ခုခု၊ စခန်းတစ်ခုခုမှာ နံနက်စောစော ကုသိုလ်ယူစရာအလုပ် တစ်ခုကတော့ လွတ်လူလွတ်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ လွတ်လူများကို နံနက်စောစော လွတ်ပေးမှသာ သူတို့ခမျာလည်း ရပ်ဝေးရပ်နီး ကား၊ သင်္ဘော၊ ရထား အချိန်မီ စီးနိုင်ပြီး မိမိရပ်ရွာသို့ ပြန်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ၎င်းကလေးတစ်ကောင်ကို လှောင်အိမ်ထဲကနေ လွတ်ပေးလိုက်ရင် ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ သူ့မိသားစုအသိုင်းအဝန်းကို ပုံသွားတယ်ဆိုရင် လွတ်ပေးလိုက်တဲ့ သူ့ရဲ့ ပီတိဘယ်လိုရှိမလဲ စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပါတော့။

လွတ်လူ အကျဉ်းသားများကို ထောင်က လွတ်ခါနီးတွင် ထောင်ပိုင်က နောက်ဆုံးအဆင့် စစ်ဆေးရပါသည်။ လွတ်လူအကျဉ်းသား၏ အမည်အပအမည်၊ အမိအမည်၊ အသက်၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ အပြစ်ပေး တရားရုံး၊ အပြစ်ပေး ပုဒ်မ၊ အပြစ်ဒဏ်၊ ရရှိသော လျှော့ရက်များ မှန်မမှန် စသည်တို့ကို စစ်ဆေးရသည်အပြင် လွတ်လူအကျဉ်းသား မှန်မမှန် သွေကွယ်အမှတ်အသားများကိုလည်း စစ်ဆေးပြီး အားလုံးမှန်ကန်ပြီး စိတ်ချရပြီဆိုမှ လွတ်ပေးရပါသည်။

ထောင်/ စခန်းအသီးသီးမှ ထောင်ပိုင်က လွတ်လူ လွတ်ရာတွင် တတ်နိုင်သရွေ့ ဆုံးမစကားပြောကြပါ

သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အာတတ်နိုင်ဆုံး ဆုံးမစကားပြောပြီးမှ လွတ်တတ်ပါသည်။ သူတို့ခမျာလည်း ကံမကောင်း အကြောင်းမလှဖြစ်ပြီး ပညာမသင်ကြားခဲ့ရလို့၊ သင်ကြားခဲ့ရသော်လည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မတတ်မြောက်ခဲ့လို့၊ တောရွာ၌သာ ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး ဗဟုသုတ အကြားအမြင်နှင့် သင်ကြားပြသသူ မရှိရာလို့၊ အတွေ့အကြုံနည်းပြီး ငယ်ရွယ်သူဖြစ်လို့၊ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မကောင်းရာလို့ စတဲ့ အချက်တွေကြောင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်မိပြီး ထောင်ကျခဲ့သူများ ပါဝင်သလို၊ နဂို မျိုးရိုးဗီဇနဲ့ မိုက်မဲယုတ်မာသူများလည်း ပါဝင်ကြပါသည်။

ဘယ်လိုပင် ပါပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် ဆုံးမလိုက်တဲ့ စကားအလုံးတစ်ရာမှာ ဆယ်လုံးလောက် သူတို့ နားထဲဝင်သွားလျှင် သူတို့အတွက် အကျိုးရှိသလို၊ ပြောရသူအဖို့လည်း ဝမ်းသာကျေနပ်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိပါသည်။ လူ့လောကမှာ အပျော်ဆုံးနေ့ သုံးနေ့ရှိကြောင်းနှင့် အဲဒီနေ့တွေကတော့ ကိုယ်ချစ်ရသူနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ရတဲ့ အိမ်ထောင်ပြုသောနေ့၊ သာသနာ့ဘောင်မှ လူပြန်ထွက်သော ရှင်လိင်ပြန်သောနေ့နှင့် နောက်ဆုံးတစ်ခုကတော့ ထောင်မှ လွတ်သောနေ့တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ပထမနှစ်မျိုးကတော့ လူခပ်များများကြုံဖူးခဲ့ကြပြီး ပျော်လည်းပျော်ခဲ့ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးတတိယဖြစ်တဲ့ ထောင်မှ လွတ်သောနေ့ကိုတော့ ထောင်ကျဖူး၍ လွတ်မြောက်မှုသူသာ သိပါလိမ့်မည်။ ဒီပေမယ် စဉ်းစားကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါသည်။



လောကကြီးမှာ ဘယ်သူမှ အချုပ်အနှောင်ကို မကြိုက်နှစ်သက်ကြပါ။ လွတ်လပ်မှုကို လူမပြောနှင့် တိရစ္ဆာန်များပင် လိုချင် နှစ်သက်ကြပါသည်။ မည်သူမျှ ထောင်ကျမခံချင်ကြပါ။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှ၍ ဖြစ်ဖြစ်၊ ထောင်ကျသွားပြီဆိုရင်တော့ ထောင်ကျခံနေရသူအားလုံးရဲ့ အလိုချင်ဆုံးဆန္ဒဟာ ထောင်မှ မြန်မြန်လွတ်ဖို့ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အဲဒီ ဆန္ဒကြောင့်ပင် ထောင်မှ မြန်မြန်လွတ်ဖို့အရေးအတွက် နည်းလမ်းမျိုးနှင့် ကြိုးစားကြပါသည်။ အချို့မှာ မသမာသောနည်းလမ်းဖြင့် ထောင်ဖောက်ပြေးခြင်း၊ အချို့မှာလည်း တရားဝင်ပေးသော လျှော့ရက်များများရရှိရန် စည်းကမ်းလိုက်နာပြီး အလုပ်ကြိုးစားကြခြင်းများဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ကြပါသည်။

ဒီနေရာမှာ တော်တော်များများ မေးခဲ့ကြတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုလည်း ရှိနေပါတယ်။ လွတ်ရက်မစေမီ ထောင်ထဲမှာ ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးကြောင့် သေဆုံးသွားပါက အဲဒီလူရဲ့ ကျခံရန် ကျန်နေတဲ့ ပြစ်ဒဏ်အတွက် သေသူ၏ ဝိညာဉ်ကို ဆက်ချုပ်ထားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလားပေါ့ခင်ဗျာ။ ဖြေရရင်တော့ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ သေဆုံးသွားသူ အကျဉ်းသား၏ ဝိညာဉ်ကို ဘယ်လိုချုပ်ထားလို့ ရနိုင်မှာလဲ။ ခေတ်ကာလနှင့်လည်း မလျော်ညီပါ။ ဒါကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ပါကြောင်း ဖြေဆိုအပ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။



အစပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့တဲ့ လွတ်လူ အကျဉ်းသားများလက်

ဝယ်သို့ ပေးလိုက်ရသော လွတ်လက်မှတ်အကြောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြလိုပါသည်။

လွတ်လက်မှတ်မှာ ထောင်ပုံစံ (၆၆)ဖြစ်ပြီး ယင်းလက်မှတ်ပေါ်တွင် လွတ်လူအကျဉ်းသား၏ ထောင်ဝင်အမှတ်၊ အမည်၊ အသက်၊ လိင်၊ အပြစ်ပေး တရားရုံး၊ အပြစ်ပေး ပုဒ်မ၊ အပြစ်ဒဏ်ကာလ၊ ရရှိသော လျှော့ရက်၊ ကျခံကာလ၊ လွတ်သည့်နေ့စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားပြီး လွတ်သည့်ထောင် (သို့မဟုတ်) စခန်း၏ ထောင်ပိုင်လက်မှတ်အပြင် ထောင်၊ စခန်း၏ ရုံးတံဆိပ်တို့ရှိကိန်းပေးထားသော စာရွက်လေးတစ်ရွက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်လွတ်လက်မှတ်မရှိသူမှာ ထောင်မှ တရားဝင်လွတ်ပေးသူမဟုတ်ဘဲ ထွက်ပြေးလာသူဟုပင် မှတ်ယူရပါသည်။ အဆိုပါ ထောင်လွတ်လက်မှတ်က မည်မျှ အရေးပါ အရာရောက်ပါသလဲဆိုရင်တော့ စဉ်းစားသာ ကြည့်ပါတော့။

ထောင်ဆိုတဲ့ အုတ်ရိုးလေးဘက်ကာ အချုပ်အနှောင်ကြီးထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနေခဲ့ရပြီး တရားဝင် လွတ်မြောက်ခွင့်အသိအမှတ်ပြုတဲ့ လက်မှတ်လေးတစ်စောင်ဟာ ဘယ်လောက်အရေးပါသလဲဆိုတာ သိသာလှပါသည်။

ထောင်ထဲမှာ ပြစ်ဒဏ်ကာလမကုန်ဆုံးမီ သေဆုံးသွားသူများလည်း ရှိရာ၊ အချို့မှာ သေဆုံးသွားသော်လည်း ထောင်က မလွတ်သေးပါလားဟူသော အသိရှိနေကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။

တောစခန်းတစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က အိပ်ဆောင်တစ်ခုမှာ ထူးခြားလှပါသည်။ ညဘက်ရောက်လို့ အဆောင်ပိတ်၊ လူပေါင်း၊ တန်းစီတိုင်း တစ်ယောက်ပိုနေတတ်ပါသည်။

ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်လာခဲ့ပြီးနောက် အဲဒီအဆောင်မှာ ဘုန်းကြီးပင်၊ တရားနာ၊ ပရိတ်ရွတ် အမှုအတန်းဝေပြီးနောက်ပိုင်းကျမှ လူတစ်ယောက်ကိစ္စရပ်တန်သွားခဲ့ပါသည်။



ကျွန်တော် ထောင်မှူးဖြစ်ခါစက မလိပ်မိုးမလိပ်မာ အိုးနင်းခွက်နင်း အူကြောင်ကြောင် ကျစ်ကန်ကန်ပေါ့ဗျာ။ အသက်ကလည်း ငယ်သေးတော့ မြောက်ကြွကြွနှင့် ပေါက်ကရတွေကလည်း လုပ်တတ်သေးတယ်ခင်ဗျာ။

အဲဒီတုန်းက လမ်းဖောက်တဲ့ စခန်းတွေဟာ တောထဲ တောင်ထဲမှာ လုပ်ကြရပြီး ငှက်ဖျားက ထူပြောတာကြောင့် ဝန်ထမ်းတွေ၊ အကျဉ်းသားတွေတင်မကဘဲ လိုက်ပါ နေထိုင်တဲ့ ဝန်ထမ်းရဲ့ ဇနီးသားသမီးတွေပါ ငှက်ဖျားနဲ့ အသေအပျောက်များခဲ့သည်။ အချို့အဆောင်တွေမှာလည်း သေဆုံးပြီး အကျဉ်းသားတွေရဲ့ ခြောက်လှန့်မှုရှိကြောင်း ကြားနေရသည်။

အဲဒီနေ့က ထောင်မှူးပေါက်စ ကျွန်တော် တာဝန်မှူးကျ၍ စခန်းရဲ့ တံခါးကြီးမှာ အိပ်ရပါသည်။ တံခါးကြီးသော့ကိုင်တာဝန်ကျက တပ်သားမောင်မောင်လွင်ဖြစ်ပြီး တာဝန်ကြပ်က တပ်ကြပ်ကြီး သန်းဝင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ည ၉နာရီခန့်တွင် တံခါးကြီးအတွင်း ကျွန်တော်အပါအဝင် တပ်ကြပ်ကြီး သန်းဝင်းနှင့် တပ်သားမောင်မောင်လွင်တို့ ရောက်တတ်ရာရာစကားများ ပြောနေကြပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီး သန်းဝင်းက ကျွန်တော့်ကို

“ဆရာ... ကျွန်တော့်စိတ်... ဘဲတော့ ပြစ်ဒဏ်မကုန်ဆုံးမီ သေသွားတဲ့



အကျဉ်းသားက သရဏဂုံလည်း
တောင် အမိန့်လည်း မပြန် လွတ်လက်
မှတ်လည်း မပေးဘဲနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်
ကျွတ်လွတ်မှာလဲ ဆရာ။ သူတို့
လွှတ်သေးသွားထင်ပြီး ဒီတောင်ထဲမှာ
ပဲ လှည့်လည်သွားလာနေမှာပဲ”

“မုန်တယ် ဆရာကြီး သန်းဝင်း။
ကျွန်တော်တို့ လက်ရှိ အသုံးပြုနေတဲ့
အကျဉ်းထောင်ဥပဒေက ၁၈၉၄ ခုနှစ်
က အင်္ဂလိပ်ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ဥပဒေလေ။
သူတို့က ကျွန်တော်တို့ဘာသာအယူ
အဆ၊ ဓလေ့ထုံးစံနဲ့လည်း မတူတဲ့
အပြင်၊ ထည့်သွင်း စဉ်းစားမှာလည်း
မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အချို့ဟာတွေ
က ဥပဒေမှာ မပါသော်လည်း ဥပဒေ
ထိ မဟောက်ဖျက်ဘဲ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
ထိုက်လည်း မထိခိုက်ဘဲ ကိုယ့်အစီအစဉ်
ဆေးနဲ့ ကိုယ် ထည့်သွင်းလုပ်သွားသင့်
တာပေါ့ဗျာ။

ဥပမာဆိုရင်ဗျာ အပြစ်ဒဏ်
ထောင်ဆုံးမီ သေဆုံးသွားတဲ့ အကျဉ်း
သားကို အမိန့်မပြန်နိုင်ရင်တောင်မှ
သွားလိုရာ သွားနိုင်ကြောင်းအမိန့်လေး
နဲ့ လွတ်လက်မှတ်လေးကို တံဆိပ်တုံး
နဲ့ပေးပြီး အခေါင်းထဲထည့်ပေးလိုက်ရင်
ထည်း ဖြစ်တာပဲ။ လွတ်လက်မှတ်ကို
သေဆုံးသူ အကျဉ်းသားအခေါင်းထဲ
ထည့်ပေးလိုက်ရမယ်လို့တော့ ဘယ်
ဥပဒေကမှ မဆိုဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒါ
ထုပ်ပေးလိုက်လို့ ဘယ်သူ့ကို ထိခိုက်
မှာလဲ။ ဘယ်လောက် အချိန်ပေးရမှာ
လဲ။ လုပ်ပေးလိုက်ပေါ့ဗျာ”

ထိုအချိန်တွင် တပ်သား
မောင်မောင်လွင်က...

“ဆရာတို့ပြောတဲ့ စကားတွေ
ကို နားထောင်ပြီး လန့်လာပြီဗျာ”

ကျွန်တော်က...

“ဟေ့ကောင်...ထောင်မှာ လုပ်

စားတာ ဒီလောက်တောင် သတ္တိနည်းရ
သလားကွ”

“ကဲဟေ့...အားလုံး နားထောင်။
ဒီစခန်းက သေဆုံးသွားပြီးတဲ့ အကျဉ်း
သားတွေ...မင်းတို့ လွတ်လက်မှတ်
ကို ဒီည ဒီတံခါးကြီးမှာ လာထုတ်ကြ
ဟေ့”

ဟု ကျွန်တော် အသံမြှင့်၍ပြော
လိုက်ရာ မောင်မောင်လွင်က...

“ဟာ...ဆရာကတော့ လုပ်ပြီ
ဗျာ”

တပ်ကြပ်ကြီး သန်းဝင်းက
တဟားဟားရယ်နေပါသည်။

ကျွန်တော် ထောင်မှူးပေါက်စ
ပျော်စေပျက်စေ ပေါ့ပေါ့လေး ပြော
လိုက်သော စကားရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ
ဇာတ်လမ်းကတော့ စ,ပါတော့မယ်
ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ည ၁၀
နာရီလောက်တွင် အိပ်ပျော်သွားကြပါ
သည်။ ထောင်တံခါးမကြီးရဲ့ အပြင်
ဘက်မှာ ကြေးချူလုံးလေး တပ်ထားပြီး
အထဲသို့ ဝင်မည့်လူလာလျှင် ထို ကြေး
ချူလုံးလေးကို ကိုင်၍လှုပ်လိုက်ပါက
အထဲမှ တံခါးသမားက ကြားပြီး ဖွင့်

ပေးရပါသည်။

ထိုညက ၁၂နာရီကျော်ကျော်ခန့်
တွင် တံခါးကြီးမှာ တပ်ဆင်ထားသော
ချူလုံးလေးက မြည်လာပါသည်။
တံခါးတစ်ရံ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်
ထောင်ပိုင်းကြီး ထောင်မှူးကြီးများ ဝင်
ရောက် ကင်းစစ်တတ်သဖြင့်...

“ဟေ့ကောင် မောင်မောင်လွင်၊
အပြင်မှာ လူရောက်နေတယ်။ တံခါး
ဖွင့်ပေးလိုက်ဦး”

မောင်မောင်လွင်က...

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

ဟု ပြောပြီး ခုတင်ပေါ်က ထ,
သွားသံ၊ သော့ဖွင့်သံ၊ တံခါးဖွင့်သံ
ကြားရပြီး တံခါးပိတ်သံလည်း ကြားရ
ပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင်
မောင်မောင်လွင်က...

“ဘယ်သူမှ မရှိဘူး ဆရာ”

“အေး၊ မရှိရင်လည်း ပြီးရော
ကွာ”

ဗဟိုကင်းမှ နံနက်တစ်နာရီ သံ
ချောင်းခေါက်သံကို ကြားရပြီး အနည်း
ငယ်အကြာတွင် ခြုံလုံသံ မြည်လာပြန်
ပါသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်
ပြောစရာမလိုပါ။ မောင်မောင်လွင်က





သူဘာသာသူ ထ၊သွားပြီး တံခါးဖွင့်သံ ကြားရပါသည်။ ထို့နောက် တံခါးပိတ် သံကြားရရာ ကျွန်တော်က...

“ဟေ့ကောင်...ဘာလဲကွ ဘယ် သူလဲကွ”

ဟု မေးရာ မောင်မောင်လွင်က-

“ဘာမှလည်း မရှိဘူး ဆရာ”

“အပြင်ဘက် အနီးအနားကို သေသေချာချာကြည့်ဦး။ မင်းဘိုးအေ ထောင်ပိုင်က ကင်းအိပ်တဲ့ကောင်တွေ ဖမ်းတဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ သူလာစစ်တာ ငါတို့ မသိရကောင်း လားဆိုပြီး ကျွန်တော်ကနေဦးမယ်”

“သေချာပါတယ် ဆရာရယ်။ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး”

ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း ဆက်အိပ်လိုက်ပါသည်။ မကြာပါခင်မျှ၊ နံနက် ၂နာရီလောက်တွင် တပ်ကြပ် ကြီး သန်းဝင်းက တံခါးဖွင့်ခိုင်းပြီး အပြင်ဘက်ကို ဓာတ်ဖီးနှင့် ထိုးပြီး လိုက်စစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်က...

“ဆရာကြီး သန်းဝင်း ဘာဖြစ်လို့ လဲ”

ဟု မေးရာ...

“အပြင်ဘက်က ခြေချင်သံတွေ ကြားလိုက်လို့ ဆရာ”

“ခင်ဗျားစိတ်ထင်လို့ ဖြစ်မှာပါ”

ဟု ပြောပြီး နံနက် ၃နာရီခန့်တွင် အားလုံး ပြန်အိပ်သွားကြပါသည်။

သိပ်မကြာခင် ကျွန်တော် အိပ် ပျော်သွားပါသည်။ နောက် သိပ်မကြာ၊ ကျွန်တော်ခုတင်က ပုခက်လွှဲသလို ဘယ်ညာလှုပ်နေသည်ကို ခံစားလိုက် ရရာ ကျွန်တော် ထ၊ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါမှ ရပ်သွားပါသည်။

အင်း...ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် စကားပြော မှားသွားပြီဆို တာ သိလိုက်ပါပြီ။ အချိန်ကလည်း

နံနက် ၄နာရီရှိပြီဖြစ်ရာ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ ထပြီး...

“မောင်မောင်လွင်”

“ဗျာ”

“ငါ အထဲကို ကင်းစစ်ဝင်မယ်။ တံခါးဖွင့်ပေးဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ကျွန်တော် ပြန်မအိပ်ဘဲ စောင့်နေမယ်။ ဒီည တစ်ညလုံးလည်း မအိပ်ရတဲ့အတူတူ မထူးတော့ပါဘူး။ ဪ...ဒါနဲ့ ဆရာ၊ အကြာကြီးစစ်မနေနဲ့နော်။ ကျွန်တော် ဒီညအဖြစ်တွေကို သိပ်မသင်္ကာဘူး။ ကြောက်လာပြီ ဆရာ”

“အေးပါကွာ၊ မင်းကလည်း ဘာ ကြောက်စရာရှိလို့လဲ၊ မကြောက်နဲ့။ ငါ တောင် မကြောက်ဘူး”

ကျွန်တော် တပည့်ဖြစ်သူကို အားပေးစကားပြောပြီး ထောင်ထဲက ကင်းတွေကို လိုက်စစ်ပါသည်။ ထို့ နောက် ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်နေသည့် ထမင်းချက်ဖိုကြီးတွင် ဖီးလုံနေလိုက် ပြီး တံခါးကြီးသို့ ပြန်မသွားတော့ပါ။ မိုးလင်းမှ တံခါးကြီးသို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့ သည်။

တံခါးကြီးမှာ သေဆုံးသွားတဲ့ အကျဉ်းသားတွေကို လွှတ်လက်မှတ် ပေးမည်ဟု ပြောထားသူမှာ ကျွန်တော် ပင်မဟုတ်ပါလား။ မောင်မောင်လွင် ကြည့်ရှုင်းပါလိမ့်မည်။



နှစ်တွေ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ကျွန်တော်လည်း ထောင်/ စခန်းအသီး သီးမှာ တာဝန်ခံ ထောင်ပိုင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့အခါမှာတော့ ထောင်ထဲ၊ စခန်းထဲမှာ သေဆုံးသည် ဖြစ်စေ၊ အပြင်ဆေးရုံကြီးမှာ သေဆုံး သည်ဖြစ်စေ၊ သေဆုံးသွားတဲ့ အကျဉ်း

သားများကို သူတို့ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာ ဓလေ့ထုံးစံအလိုက် ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ပေးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အတွက် နီးစပ်ရာကျောင်းမှ ဘုန်းကြီး ပင့်၍ သရဏဂုံတင်ပေးခြင်း၊ အမိန့် ပြန်တမ်းနှင့် ထောင်လွှတ်လက်မှတ် ကို ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ထိုး၍ သင်္ဂြိုဟ် ခြင်း၊ မပြုမီ အရာရှိငယ်တစ်ဦးအား တာဝန်ပေး၍ သေဆုံးသူနှင့်အတူ ထည့်ပေးခြင်း၊ သံခြေချင်းရှိပါက သံ ခြေချင်းဖြတ်ပေးလိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ် ပေးခဲ့ပါသည်။

ငယ်စဉ်အချိန် ထောင်မှူးလေး ဘဝက အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နှင့် ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ပြောခဲ့မိလိုက်သော စကား လေးတစ်ခွန်းကြောင့် ဆရာတပည့် သုံးယောက်စလုံး တစ်ညလုံး မအိပ်ရ တော့တဲ့ အဖြစ်လေးကိုလည်း တစ်ခါ တစ်ရံ သတိရနေမိပါတော့သည်။

ထောင်ကျ အကျဉ်းသားတစ် ယောက်အနေဖြင့် ဖြစ်ဒဏ်ကာလ မကုန်ဆုံးမီ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သေဆုံးသွားရာတွင် သူ့ခမျာ သေဆုံး ပြီးသည်အထိ ဒီအပြစ်ဒဏ်ကြီးကို ဆက်ပြီး မခံစားစေလိုပါ။ ကျွန်တော် ထည့်ပေးလိုက်သော လွှတ်လက်မှတ် လေးက သူ့ဘဝရဲ့ သံသရာတစ် လျှောက်လုံး ဘဝကျူးကောင်းအောင် လွှတ်လပ်သွားနိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်မိပါတော့သည်ခင်ဗျား။

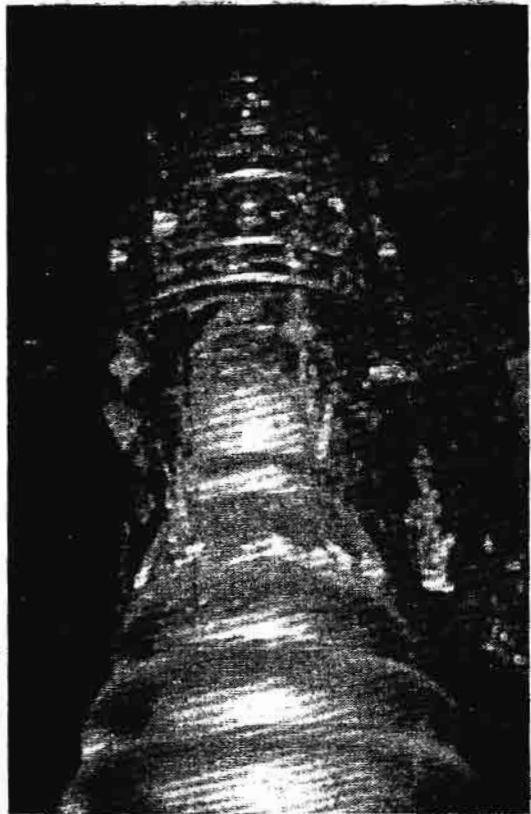
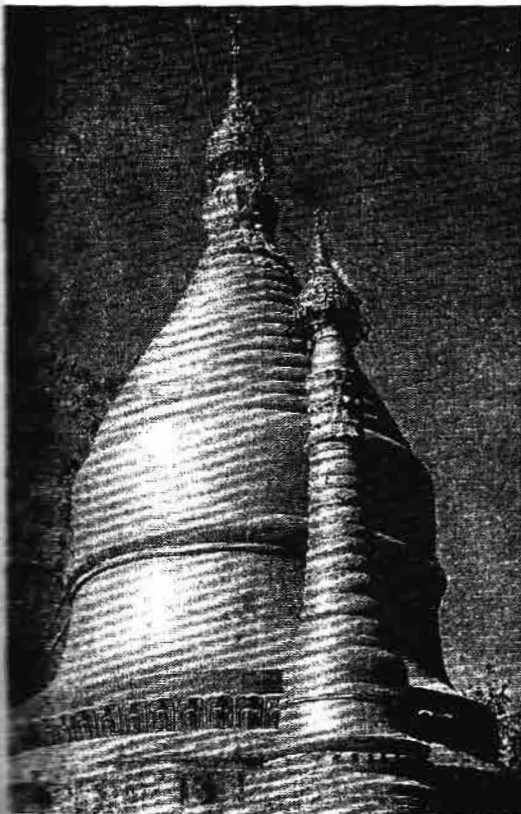
(မှတ်ချက်။ သံခြေချင်းဆိုသည် မှာ လုံခြုံရေးအရ အကျဉ်းသားများ ၏ ခြေချင်းဝတ်နှစ်ဖက်ကို သံကွင်း စွပ်၍ သံကြိုးတွဲထားသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။)

ကိုဦး (လွိုင်ကော်)



မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ပေါက်မြို့နယ်က သမိုင်းဝင် ရွှေမုဋ္ဌော ရွှေပေါင်လောင်ဘုရား

ချစ်မင်းသူ



၂၀၁၃ ခုနှစ်ဆီက အလောင်းတော် ကဿပဘုရား
သီတင်းတော်စဉ်က မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကိုစိုးနိုင်(မြန်မာ
နိုင်ငံ ဝေဒသုတေသနအဖွဲ့) ၏ သီချင်းရေးသားပေးရန်
ဆောင်ဆိုမှုကို မိမိက လက်ခံပြီး တေးသီချင်းများ ရေးပေး
ခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် မိမိဒီရိုက်ကူးရာတွင်လည်း ကိုယ်တိုင်
ဇာတ်ကွဲ ပါဝင်ရိုက်ကူးပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်ကတည်းကပင်
ဆရာ စိုးနိုင် ရေးသားထားသည့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး
ဘုရားစာရင်း၊ ပေါက်မြို့နယ်ရှိ ရွှေမုဋ္ဌော ရွှေပေါင်လောင်

ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ရရှိခဲ့ပါသည်။
ထိုဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးကတည်းကပင် ထိုဘုရား
ဆီသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။
သို့ရာတွင် အခြေအနေက မပေးခဲ့ပါ။ စိတ်မုန်းဖြင့်သာ ဖူး
မြော်ခဲ့ရပါစတာသည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်သို့ ဝင်ရောက်လာစဉ်မှာ
ပင် ဆရာ စိုးနိုင်နှင့် တွေ့ဆုံကြကာ၊ ဘုရားသမိုင်း တေးစီးရီး
တစ်ခု ထပ်မံပြုလုပ်လိုကြောင်းကို မိမိအား ပြောကြားလာ

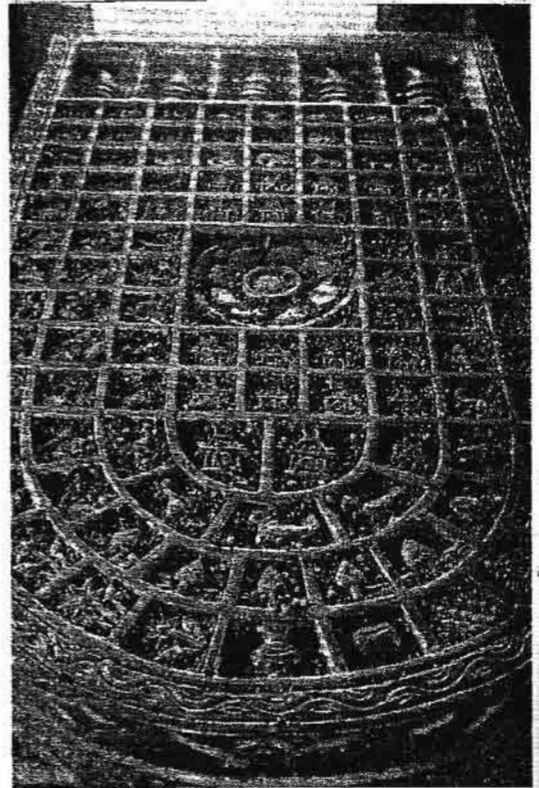


ပါသည်။ ထိုအခါ မိမိမှာ ဝမ်းသာအားရ လက်ခံဖြစ်ခဲ့သည်။ သည်တွင် ဆရာ ဇိုးနိုင်က ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင်ဘုရား သမိုင်း တေးသီချင်းများ ရေးသားရန်နှင့် ဗွီစီဒီရိုက်ကူးရန် အတွက် ထိုဘုရားပွဲတော်ရက်တွင် သွားရောက်မည် အကြောင်းနှင့် မိမိအား လိုက်ပါခဲ့ရန် ဖိတ်ခေါ်ပါတော့သည်။ မိမိအတွက်မှာ မစွမ်းရင်းကလည်း ရှိ ကန်စွန်းခင်းကလည်း ငြိဆိုသကဲ့သို့ အကွက်ဆိုက်ကာ ဘုရားဖူးလိုက်ရန် ခေါင်း ညိတ် လက်ခံလိုက်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် မတ်လ ၂ရက်နေ့တွင် အောင်မင်္ဂလာ အဝေးပြေးဂိတ်မှ ရွှေစင်စင်ကြာကား စီးကာ ရန်ကု၊ ပခုက္ကူ၊ ကမ္ဘာ့သို့ ဆရာ ဇိုးနိုင်မိသားစုနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန် အဝေးပြေးဂိတ်မှ ည ၆နာရီတွင် ကား စတင်ထွက် ခွာလာခဲ့ရာ လမ်းတွင် နှစ်ကြိမ်ခန့် ဆွေတ္တရပ်နားပြီးနောက် ကမ္ဘာသို့ နံနက် ၅နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ကား ဂိတ်တွင် ဆရာ ဇိုးနိုင်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ရေပြာမှ ဦးတင်အေး က ဂျစ်ကားဖြင့် လာရောက်ကြိုဆိုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာမှ တစ်ဆင့် ရေပြာသို့ ဦးတင်အေး၏ ဂျစ် ကားဖြင့် ခရီးဆန်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ကမ္ဘာနှင့် ရေပြာမှာ ၂၆မိုင် ဝေးရာ ၄၅မိနစ်ခန့် ကားစီးကြရပြီးမှ ရေပြာရှိ ဦးတင်အေး ဈေးဆိုင်သို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။

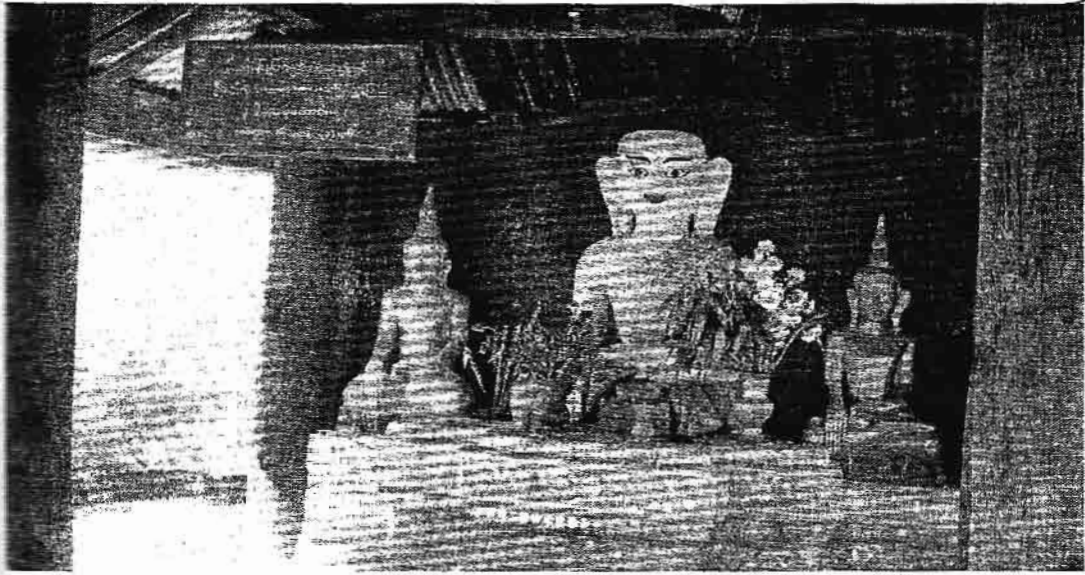
ထိုအခါမှ ကိုဇိုးနိုင်က မိမိနှင့် ဦးတင်အေးကို မိတ် ဆက်ပေးရာ ဦးတင်အေးမှာ ယခင်က ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင် လောင်ဘုရားကြီး၏ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌဟောင်းဖြစ်မှန်း သိရပါ သည်။ ဦးတင်အေးမှ ရေပြာတွင် ရှိစဉ် လိုအပ်သည့် အကူ အညီများပေးမည်အကြောင်းပြောပြီး လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်တို့ ဖြင့် ညှပ်ခံကျွေးမွေးပါသည်။ ဦးတင်အေးနှင့် ဇနီး ဒေါ်ခင်ဆင့် တို့ မိသားစုမှာ ဝမ်းသာယူရာမှာ ရှိကြသဖြင့် မိမိမှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့လှပါသည်။ မိမိတို့မှာ ခရီးပန်းလာသဖြင့် ဦးတင်အေး၏အိမ်တွင် ရေချိုးပြီး အနားယူလိုက်ကြသည်။

နံနက်စာ သုံးဆောင်ပြီးချိန်တွင် ဦးတင်အေးက ဂျစ် ကားဖြင့် ရွှေမုတ္တော၊ ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားသို့ လိုက်ပါ ပို့ ဆောင်ပေးပါသည်။ ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင်စေတီတော် မြတ်မှာ ကုန်းကမ္ဘာလေးပေါ်တွင် တည်ထားသည်။ ထိုဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်မှ အရှေ့အနောက် ဝဲယာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့် ပါက အညာဒေသ၏ ဆွတ်ဖျံ့ ကြည်နူးဖွယ်အလှများကို မြင်တွေ့ရပါသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ရေစီးဆင်းနေသော ချောင်းနှင့် ကျယ်ပြန့်သော သဲလွင်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် ဘုရားဖူးများ နားခိုနေကြသည့် တဲငယ်လေးများ စိတန်းစွာ



ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ပြင် စိမ်းစိုသော စိုက်ခင်း တချို့ကိုလည်း မြင်ရသည်။ မြောက်ဘက်တွင် ပေ ၃၀၀၀ ကျော် ရှည်လျားစွာဖြင့် ယောချောင်းကို ဖြတ်၍ ဖောက်လုပ် ထားသည့် ရေပြာတံတားအလှကို တွေ့ရပြီး တောင်ဘက် တွင် ထန်းပင်များ ညိုစိုင်းစွာဖြင့် လှပနေသည့် အညာ၏ ရှုခင်းကို မြင်ရပါသည်။ အနောက်ဘက်မှာတော့ ပုသိမ်- မုံရွာ ကားလမ်းမကြီးနှင့် အနိမ့်အမြင့် မညီမညာရှိနေကြ သော တောင်ကုန်းတချို့ကို လှမ်းမြင်ရပါသည်။

မိမိမှာ ထိုဒေသသို့ ယခုမှ ပထမအကြိမ်ရောက်ဖူး သူဖြစ်ရာ သဘာဝအလှတရားများကို ခံစားရင် နှလုံးသား မှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့မှုပီတိကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်တွင် ဘုရားဖူးလာသူများ မှာ ဆင်းသူ တက်သူတို့ဖြင့် စည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ မိမိတို့လည်း ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ စေတီဘုရားများကို လှည့်ပတ်ဖူးမြော်ရင်း မှတ်သားစရာအချို့ကိုလည်း မှတ်သား ရင်းမှ ကင်မရာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ရပါတော့သည်။ ဤတွင် ဆရာ ဇိုးနိုင် ရေးသားထားသည့် ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင် ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကို ပြန်လည်ဖတ်ရှုရင်း ဟိုးယခင် နှစ်



ဆိုင်းများစွာက ထိုနေရာ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့မှုများကို စိတ်အတွေး
၌ တွေးမြင် ဆင်ခြင်မိခဲ့ပါတော့သည်။



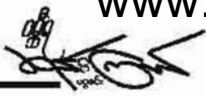
မြန်မာ့သမိုင်းရာဇဝင်တွင် အလှူနှင့် ပတ်သက်လာ
လျှင် လူသိရှင်ကြား စံပြခဲ့ရသူမှာ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း
လေးထောင်၊ ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ စေတီ
ဆိုင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကို တည်ခဲ့သည့် ဘုရားဒကာ၊
ကျောင်းဒကာမှာ သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုမင်းကြီးသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၁၈ ခုနှစ်တွင်
“အသောကမင်း” အမည်ဖြင့် မင်းဖြစ်လာသည်။ ထိုကာလ
တွင် တိတ္ထိများ ကြီးစိုးသောကာလဖြစ်သည်။ မင်းကြီးသည်
ထိုတိတ္ထိများကို စိတ်မပါဘဲနှင့် ဝတ္တရားအရသာလျှင် ကိုး
တွယ်ခဲ့သည်။ သူ၏ စိတ်ထဲတွင် တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို
ရှာကြံနေခဲ့ပါသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်နေ့တွင် ဣန္ဒြေသိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံ
သော “နိဗ္ဗာန်” အမည်ရသော ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသား သာမဏေ
တစ်ပါးကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီး၏ စိတ်နှလုံး
၌ ကြည်နူးချမ်းမြေ့မှု ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ထိုသာမဏေကို
ဆင့်ခိုက်ဆွေးနွေးမိရာ သာမဏေ၏ တရားကို နာရရုံမျှဖြင့်
အသိတရားဖြစ်ပေါ်လာကာ၊ ထိုအချိန်မှ စ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို
ထိုကြည်ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်လာပါသည်။ သာသနာနှစ်
၂၂၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အပေါ် ကြည်ညိုခြင်းများ
ဖြစ်ပေါ်ကာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ခြောက်သောင်းသော ရဟန်းတို့

ကို ပင်မိတ်၍ ဆွမ်းကျွေးဒါနပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍
သံဃာစစ်၊ သံဃာမှန်ကိုသာ စိစစ်ရွေးချယ်ပူဇော်ပြီး ရဟန်း
တု၊ ရဟန်းယောင် တိတ္ထိ (၆၀၀၀၀)ကို လူဝတ်လဲစေခဲ့
သည်။

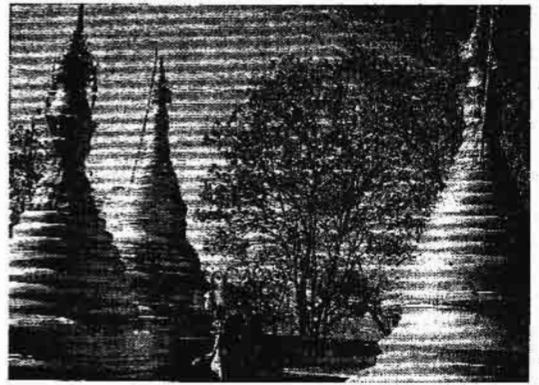
ပြီးနောက် ရေတွင်းပေါင်း (၈၄၀၀၀)၊ ရေကန်ပေါင်း
၈၄၀၀၀၊ စေတီပေါင်း (၈၄၀၀၀)၊ ကျောင်းပေါင်း (၈၄၀၀၀)
ကို တည်သည်။ သာသနာဒါယကာခံယူ၍ သားတော်
ရှင်မဟိန္ဒနှင့် သမီးတော် သယ်မိတ္တာတို့ကို ရှင်ပြု နားသ
မင်္ဂလာပြုသည်။ တတိယ သင်္ဂါယနာကို တင်လှူခဲ့သည်။
ကိုးတိုင်း ကိုးဌာနသို့ သာသနာပြုရန် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့
ကို စေလွှတ်၍ သာသနာတော် ပြန့်ပွားစေခဲ့သည်။ ပရိယတ္တိ၊
ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ ဟူသော သာသနာသုံးရပ် တွန်းကားအောင်
အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရွက်ဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုသီရိ
ဓမ္မသောကမင်းကြီး၏ သာသနာတော်အပေါ် ကြည်ညို
လေးစားမှု ပါရမီကံကြောင့်ပင်လျှင် ဟိုးယခင် အဇာတသတ်
မင်းနှင့် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မြှုပ်နှံ
ထားရှိခဲ့သော ဓာတ်တော်များကို တူးဖော်ရရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်တော်များ တူးဖော်ရာတွင် ရွှေပေလွှာတစ်စောင်
ကို တွေ့ရာ၌ “နောင်သောအခါ ဝိယဒါသမည်သော
မင်းသာသည် ထီးဖြူဆောင်၍ အသောက ဟူသောအမည်
ဖြင့် မင်းပြုလတ္တံ့။ ထိုအသောကမင်းသည် ဤဓာတ်တော်
များကို ပြန့်ပွားအောင် ပြုလုပ်လတ္တံ့” ဟု ရေးသားထားသည်
ကို မင်းကြီး ဖတ်ရှုရလေရာ “အချင်းတို့... အရှင်မဟာ
ကဿပ မထေရ်သည် ငါတို့ကို ကြိုမြင်တော်မူပေစွာတကား”



ဟု ဆိုကာ လက်ယာလက်ဖြင့် လက်ပန်းပေါက်ခတ်တော် မူပါသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ဓာတ်တော်များ ဌာပနာရန်အတွက် စေတီပေါင်း (၈၄၀၀၀)ကို တည်စေပြီး ထိုစေတီများကို တစ်ပြိုင်တည်း ပြီးစီးစေရန် မိန့်တော်မူပါသည်။ ထို့ပြင် စေတီများ၏ ပမာဏကိုလည်း သံတောင် ငါးတောင်အမြင့်၊ ထီးငါးဆင့်ဖြင့် တည်ထားကြရမည် ဟု အမိန့်တော်ပြန်တမ်း ထုတ်တော်မူပါသည်။

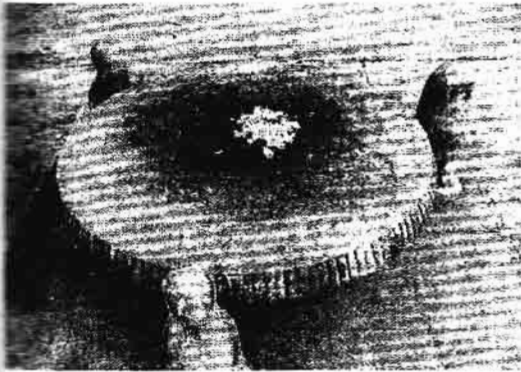
ထိုအခါ မင်းကြီး၏ အမိန့်တော်အတိုင်း စေတီတော် များ တည်ရန် လိုက်ပါကြီးကြပ်သူတို့သည် ပခုက္ကူခရိုင်၊ ပေါက်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ရေပြာရွာသို့ ရောက်ရှိကာ၊ ထိုမှ တစ်ဆင့် ဘုရားတောင်ရွာနှင့် ကပ်လျက်တည်ရှိသော ဥဒေါင်း မင်းတောင် (ခေါ်) ကျောက်စရစ်ကုန်းပေါ်တွင် မုတ္တမစေတီ တော်ကို တည်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို ဥဒေါင်းမင်းတောင်ကုန်း မှာ သာယာအေးမြသော ချောင်းစပ် ယောချောင်းဘေးအနီး တွင် ကပ်လျက်ရှိပါသည်။ ထိုစေတီတော်နှင့်အတူ ထိုနေရာ အသုတစိန်တွင် မုတ္တမ ဥဒ္ဓုတည်ခဲ့ပြီး၊ ထိုမုတ္တမ ဥဒ္ဓု ကို တာဝန်ယူ တည်ခဲ့သူများမှာ အရှင်မဟာ ရက္ခိတမထေရ် နှင့် ဓမ္မာနုဂ္ဂဟအမတ်ကြီးတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတီတော် မြတ်တို့ကို တည်ခဲ့သည့် သာသနာနှစ်ကား ၂၃၆ ခုနှစ်ဖြစ် သည်။



ဤသို့ဖြင့် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၇၃၉ ခုနှစ်ခန့်တွင် (သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး နတ်ရွာစံတော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ကျော်အကြာ) နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် ပုဂံ နေပြည် တော်မင်းအဖြစ် မင်းပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုမင်းကြီးသည် မင်းကျင့် တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်ကာ ပုဂံ နေပြည်တော် ကြီးကို စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးများ အထူးစည်ပင် ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။ ကန်၊ ချောင်း၊ ဆည်မြောင်းတို့ကိုလည်း တည်ဆောက်တော် မူပါသည်။

တစ်ခါတွင် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် ဖောင်စကြာ စီး၍ ယောနကတိုင်းသို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာစဉ် ညောင်ဝန်ရွာပြောက်ဘက် ကျောက်စရစ်ကုန်း (ခေါ်) ဥဒေါင်း မင်းတောင်အနီးသို့ ရောက်သည့်အခါတွင် တောင်ကုန်းပေါ် ရှိ စေတီတော်ကို မြင်တော်မူလေရာ ယင်းမာရွာသူကြီး ငအောင်ဘုကို မေးတော်မူပါသည်။ ထိုအခါ ငအောင်ဘုက ဤစေတီမှာ သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ရွှေမုတ္တမစေတီဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်ပါသည်။

ထိုအခါ နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် သီရိဓမ္မသောက မင်းကြီးတည်ထားခဲ့သည့် မူလအတိုင်း သံတောင် ငါးတောင်၊ ထီးငါးဆင့်နှင့် ဖူးတွေ့၍ အထူးဝမ်းမြောက်တော်မူကာ ထပ်၍ ကုသိုလ်ထူးပြုလို၍ မူလ စေတီလေးကို ငုံ့၍ မှန် လေးမှန်၊ လိုဏ်လေးဝပါသော စေတီတော်ပြုတ်ကြီးအဖြစ် တာဝတိံသာနန်းအထက်က ဝေယန္တနန်းပြာသာဒ်ပုံ တည်ထားကုသိုလ်ပြုတော်မူပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် မင်းကြီး ကိုးကွယ်သော ဆရာသခင် ပေါင်လောင် ရှင်မဟာကဿပ (ပုံသကူကြီး) ဆရာတော် ကြွရောက်လာတော်မူပါသည်။ ထိုဆရာတော်က “ဧကတော် မင်းကြီး... မင်းကြီး၏ စေတီတော်အနီးတွင် ဆရာတော်၏ မိခင်ကို ရည်စူး၍ ဧကတော် တစ်ဆူတည်လိုပါသည်။ ဓာတ်တော် မွေတော်များသည်



ဝင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။"ဟု မိန့်တော်မူလေရာ မင်းကြီးက
ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုကာ ဆရာဒကာ တိုင်ပင်
၍ ဘုရားတည်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။

မင်းကြီးက မွေတော်၊ ဓာတ်တော် နှစ်ဆူကို ကွမ်း
ခြက်ပေါ်တွင် ဦးဖောင်းတော်ကို တင်၍ ရိုသေ လေးမြတ်စွာ
ထူကာ ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ၌ ဌာပနာတော်မူပါသည်။ ဌာပနာ
တိုက်ကိုလည်း သံတောင် (၁၄) တောင် တွင်းတူးစေပြီး
ဓမ္မအုတ်၊ ငွေအုတ်၊ မြအုတ်တို့ စီဆင်းစေပြီး မြဆင်းတုနှစ်ဆူ
ကို ဌာပနာတော်မူပါသည်။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများနှင့်
သတ္တဌာနဘုရားများကိုလည်း ဌာပနာသွင်းခဲ့ပါသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂီ
ဇီဝါကို တရားဟောတော်မူဟန်နှင့်တကွ တာဝတိံသာ
နတ်ပြည်တွင် မယ်တော်မိနတ်သားအား အဘိဓမ္မာတရား
ဟောတော်မူဟန်ကိုလည်း ဌာပနာသွင်းကာ ဤကျောင်း
တော်၌ သာသနာတော် (၅၀၀၀)ပတ်လုံး ကိန်းဝပ်တော်မူ
၍ ဘုရားဟူ၍ ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ကန်တော့ပြီး အနေကတ
တင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် မိမိ၏ ဆရာ
တစ်ဆူဖြစ်သည့် ဗုဒ္ဓကုဏ္ဍိ ပေါင်လောင်ရှင် မဟာကဿပ
ထေရ်ကို အထူးကျေးဇူးဆပ် ဂုဏ်တင် ပူဇော်သောအားဖြင့်
"မိမိ ဆရာတော်သည် သီဟိုဠ်သို့ ရေကြောင်းဖြင့် ကြွလျှင်
မိကျောင်းက ကျောကုန်းဖြင့် ခံယူပင့်ဆောင်၍၊ ကုန်းကြောင်း
ဖြင့် ကြွလျှင် ကျားက ကျောကုန်းဖြင့် ခံယူပင့်ဆောင်သည်
ဖြစ်ရာ ငါ၏ ဆရာတော်အရှင်တို့ ဓမ္မရစ်ရွှေစင်ဖြင့် သွန်း
ထုပ်၍ ကျားရုပ်၏ ကျောကုန်းထက်၌ လက်ဝဲစီး တင်မလွဲ
ထိုင်ပုံ ပြုလုပ်စေ၊ ကျားရုပ်ကို ပဉ္စလောဟာဖြင့် သွန်းလုပ်
စေဟူ၍ မိန့်တော်မူကာ သွန်းလုပ်စေခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်
ရပ်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ယနေ့ထက်တိုင် ပူးတွေနိုင်ပါသည်။
ထိုရုပ်ထုတော်၌ သက္ကရာဇ် ၅၂၇ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၇ရက်
နေ့တွင် "ပလောင်အရှင် ဗုဒ္ဓကုဏ္ဍိ"ဟု ကမ္မည်းတင်

ရေးထိုးခဲ့ပါသည်။

မင်းကြီးသည် ဘုရားတည်ပြီးနောက် ဖောင်တော်ကို
ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ ဖောင်တော်မှာ ထွက်ခွာမရ
ဖြစ်နေ၍ ပညာရှင်တို့အား မေးမြန်းရာ နောင်အခါ ဘုရား
စေတီများ ပျက်စီးလာပါက ပြင်နိုင်ရန်အတွက် ကျွန်များ
နှင့် မြေများ လှူဒါန်းရန် လိုအပ်နေသောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း
သိရပါသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက ကျွန်နှင့် မြေများကို
ထပ်မံလှူဒါန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဘုရားပွဲတော်ကို
နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ရန် သတ်မှတ်
ခဲ့ပါသည်။

ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားသမိုင်းကို ဖတ်ရှု
ခံစားရင်းမှ ဟိုးယခင် သမိုင်းပန်းချီကို ခံစားမိရာ ဘုရား
ဒကာ မင်းကြီးတို့၏ အလှူဒါနကို တွေး၍ ဝီတိဖြစ်ကာ
ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်းထမိခဲ့ပါသည်။ ထိုဘုရားပွဲတော်
လပြည့်နေ့တွင် သံဃာအပါး (၁၀၀)ကျော်တို့ ဆွမ်းဆန်စိမ်း
လောင်းလှူ၍ ကျင်းပကြပါသည်။ အဆိုပါနေ့တွင် ဘုရားကျွန်
အချို့လည်း လာရောက်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ရှေး
ခေတ် ရိုးရာမပျက် ကျင်းပပူဇော်သည့် ပခုက္ကူခရိုင် ပေါက်
မြို့နယ်ရှိ ဘုရားတောင်ရွာအနီး ယောချောင်းဘေး ကျောက်
စရစ်ကုန်း (ခေါ်) ဥဇဇိင်မင်းတောင်ပေါ်၌ သပ္ပာယ်စွာ တည်
ရှိနေသော ရွှေမုတ္တော ရွှေပေါင်လောင်စေတီတော်မြတ်ကြီး
အား သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညှိကြစေရန်နှင့် မသွား
ရောက်နိုင်ပါက ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှု၍ သဒ္ဓါပေါက်စွာ
ခံစားကြည့်ညှိနိုင်ပါကြောင်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ခုနှစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး

ချမ်းသာကြပါစေ

ချစ်မင်းသူ



မာရ်နတ် (၆)

ပုံစံအရ





လူတစ်ကိုယ် ထင်တစ်လုံး

“လူတစ်ကိုယ် ထင်တစ်လုံး” ဆိုထုံးရှိ၏။ လူသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် တော်သည်။ တတ်သည်ဟု အထင်ကြီး တတ်၏။ ထင်တစ်လုံးဖြင့် အချိန်ဖြုန်းတတ်၏။ မိမိသည် တကယ်တော်၊ မတော်၊ တကယ်တတ်၊ မတတ် ပြဿနာ အရပ်ရပ် (သို့မဟုတ်) ကြီးမားသော ပြဿနာတစ်ရပ်ရပ် ကြုံလာသော် အဖြေပေါ်လာတတ်သည်။

ထိုအခါ မိမိကြံတွေရသော ပြဿနာကို မိမိကိုယ်တိုင် မဖြေရှင်းနိုင်သဖြင့် အဖေကယ်ပါ၊ အမေကယ်ပါ လုပ်တတ် ကြသည်။ မိမိအား ကူညီမည်သူ ကယ်တင်ရှင်ကို ရှာကြံ တတ်ကြသည်။ အမှန်တကယ် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနိုင် သော ကယ်တင်ရှင်ကို တွေ့ရတတ်သလို၊ အပြောပို၊ အပို ခြောက် ညာဝါးလှည့်စား လိမ့်ညာဖြားယောင်းမည်သူကို ထည်း ကံဆိုးစွာ တွေ့ရတတ်ပါသေးသည်။

ဤအခါတွင် ကျားကြောက်လို့ ရှင်ကြီးကို၊ ရှင်ကြီး ထ ကျားထက်ဆိုးဆိုသော အဖြစ်မျိုးကို ထပ်ဆင့်ကြံရတတ် ဖြစ်သေးသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်ကား ကိလေသာကင်းစင် အခက် အခဲ ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှအားလုံး ချုပ်ဆုံးလွန်မြောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ အရာရာကို ကြိုတင်သိမြင်တော်မူ သည်။ အခက်အခဲဟူသမျှကို ကျော်လွှားနိုင်သည်။ ဘေးရန် အသွယ်သွယ်တို့ကို မေတ္တာစိတ်၊ မဟာကရုဏာစိတ်တို့ဖြင့် အသွယ်တကူ လွန်မြောက် အောင်မြင်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ် ထူးကြီးပင် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ကို အန်တု ရန်ပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးမှာ မာရ်နတ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ မာရ်နတ်သည် တန်ခိုး အင်အားကောင်းသူဖြစ်သည်။ ဘုရားကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည် ဟု သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးနေသည်။ “အသိမာန”ဟု ခေါ် သည်။ သူသည် မြတ်ဗုဒ္ဓကို ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ကာ စင်ပြိုင် ဆောင်ဆက်လိုသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘုရားကို ဖြွင့် နိုင်မတဲ့လား။

ပြိုင်ဘက်မရှိသည်ဟု ပြောဆိုခြင်း

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်မှာ များစွာသော ပရိသတ်များကို တရားဒေသနာတော် သောကြားလျက်ရှိ၏။ ဤအချိန်မှာပင် အဖျက်သမား မာရ် နတ်ကြီး ရောက်လာပြီး...

“ရဟန်း ဂေါတမ...သင်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

အထင်ကြီးဘိတကား။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့အလား ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား ကြီးဝါးနေဘိသည်။ သင့်ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူ မရှိဟု ထင်နေဘိတကား။ ယှဉ်ပြိုင် နိုင်သူ ရှိ၏။ သင်သည် အနိုင်ရပြီးသူဖြစ်၏ဟု ထင်နေပါ သလား။”

စသော မောက်မောက်မာမာ စကားများဖြင့် ဘုရားရှင် အား တောက်တောက်ခါးခါး ရန်တွေ့ ပြောဆိုနေလေသည်။ ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်ကြီးအား...

“လုံ့လ ဝီရိယ ကြီးမားတော်မူကြသော ဘုရားရှင်တို့ သည် ပရိသတ်အလယ်၌ ရဲဝံ့စွာ ကြီးဝါးကြကုန်၏။ ကပ်ငြိ တွယ်တာမှုမရှိသမျှ ကင်းရှင်းတော်မူကြကုန်သော ဘုရားရှင် တို့သည် အစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏”

ဟု ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။
(ကိန္နုသီဟသုတ်)

ဘုရားကို အိပ်နေသူဟု စွပ်စွဲခြင်း

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနားရှိ မဒ္ဒကစ္ဆိတော ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်က ဖြစ်သည်။ ခြေကို ကျောက်ချပ် နှင့် ထိခိုက်မိသဖြင့် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရ ၏။ မြတ်စွာဘုရားမှာ ဝေဒနာရှိသေးသလားဟု မေးစရာရှိ၏။ မြတ်စွာဘုရားမှာလည်း ခန္ဓာရှိနေသေးသဖြင့် ဝေဒနာရှိပါ သည်။ သို့ရာတွင် သာမန် ပုထုဇဉ် လူသားများကဲ့သို့ ဝေဒနာ ကို မရှေးရှု။ ရှေ့တန်းမတင်။ ဝေဒနာအပေါ်တွင် စွဲလမ်းမှု ရှိတော်မူ။ သတိသမ္ပဇဉ်ဖြင့် သည်းခံတော်မူနိုင်၏။

ကိုယ်ခန္ဓာကို လက်ယာဘက်သို့ စောင်းအိပ်ခြင်းဖြင့် သက်သာစွာ လျောင်းစက်တော်မူစဉ် မာရ်နတ်ရောက်လာ သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချသော စကားလုံးများဖြင့် ပစ်ပေါက်လေတော့သည်။

“သင်သည် မိန်းမောတွေဝေစွာ အိပ်စက်နေသလား။ သို့မဟုတ် ရွတ်မိရွတ်ရာ ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ ကဗျာ လင်္ကာ များကို ရွတ်ဆို ယစ်မူးနေသလော။ များစွာသော အကျိုးရှိ ဖွယ်ရာတို့ကို မပြုဘဲ အချိန်ဖြုန်းနေသလော။ သင်သည် ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ၌ တစ်ယောက်တည်း ငိုက်မျဉ်းလျက် အဘယ်ကြောင့်နေလေသနည်း”

“ငါသည် မိန်းမောတွေဝေစွာ အိပ်နေသည်မဟုတ်။ သင်ထင်သလို ကဗျာ လင်္ကာဖြင့် ယစ်မူးနေသည်မဟုတ်။ ငါသည် လိုလားအပ်သော အကျိုးတရားများ ရရှိပြီးပြည့်စုံ ပြီဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ကြောင့်ကြစိုက်စရာ မလိုတော့။



စိုးရိမ်ခြင်း၊ တောင့်တခြင်း၊ ကြောင့်ကြခြင်း၊ ဝါဒမှာ အလွန်မရှိ၊
ဆီတင်ငြိမ်သောအရပ်၌ နေထိုင်ကာ သတ္တဝါအားလုံးတို့ကို
အစဉ် သနားခြင်း မဟာကရုဏာ သမာပတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်း
သာ ဖြစ်သည်။

ဤလောကတွင် အိပ်စက်သည်ဆိုရာမှာ ရင်ဝတွင်
ပြားစူးကာ၊ ပြားတန်းလန်းဖြင့် နှလုံးသား တလုပ်လုပ်တုန်
လှုပ်နေသူများပင် အိပ်ပျော်ကြကုန်သေး၏။ ပြားစူးဝင်ခြင်း
မရှိသော ငါကား အဘယ်မှာ ကောင်းစွာ မအိပ်စက်နိုင်ဘဲ
ရှိအံ့နည်း။

ငါသည် ဘေးရန်ရှိသော လမ်းခရီး၌ပင် စိုးရိမ်ခြင်း
မရှိ။ အိပ်ခြင်းကလည်း မကြောက်ရွံ့။ နေ့ည အချိန်ကာလ
တို့သည် ငါ့အား တစ်စုံတစ်ရာ ပူပန်မှုကို မဖြစ်စေကုန်။
လောက၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို ငါ မမြင်။
အတ္တဝါအားလုံးတို့ကို အစဉ်သနားခြင်း မဟာကရုဏာတော်
မြတ်ဖြင့်သာ အိပ်စက်လေ့ရှိပေ၏။

(သကလိကသုတ်)

လူ့ဘဝဟာ တိုတိုလေးပါ

လူတို့ဟာ ရရှိထားတဲ့ လူ့ဘဝကို သက်တမ်းရှည်ကြာ
နေလိုကြသည်။ ဘဝရှည်မှန်းချက်တွေ အောင်မြင်ချင်ကြ
သည်။ ဘဝတစ်သက်တာ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကို စိမ်းကိန်း
ချကာ နှစ်တို၊ နှစ်ရှည် အကောင်အထည်ဖော်ချင်ကြသည်။

သို့သော် လူ့ဘဝသက်တမ်းက တိုတိုလေးပါ။
အင်မတန် ကံကောင်းထောက်မမူ ကျန်းမာရေးကောင်းပါမှ
သက်တမ်းစေ့ နေကြရသည်။ ကံထူးသူတို့သာ၊ ကံကြမ္မာ
ကောင်းမွန်ကြသူတို့သာ အသက်ရာကျော် ရှည်ကြသည်။

လူတိုင်း ဆန္ဒပြည့်ဝချင်ကြသည်မှာ အသက်ရှည်ခြင်း၊
ကျန်းမာခြင်း၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ ဘဝရှည်မှန်းချက်တွေ
အောင်မြင်ပြည့်စုံခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။

အသက်ရှည်၊ ကျန်းမာ၊ စိတ်ချမ်းသာ လိုရာဆန္ဒ
မြဲစွာချင်ကြသည်သာတည်း။

သို့ရာတွင် နေ့တွေ ကုန်လွန်သွားကြသည်။ ညတွေ
ကျော်လွန်သွားကြသည်။ အချိန်တွေ ဆုံးရှုံးသွားနေကြသည်
ပင်။ အသက်သည် ချုပ်ပျောက်သွားလေ့ရှိသည်။ လူတို့
အစွဲကွက် သေခြင်းသည်သာ အမြဲရှိနေသည်။ “ဓုဝံ မေ
မရဏံ” မရဏံဆိုတာ သေခြင်း၊ လူတို့၏ အသက်သည်
ကား မမြဲလေစွတကား။ “အနုပ မေ ဇီဝိဓာံ” ဇီဝိဓာ
ဆိုတာ အသက်အရွယ်ခြင်း၊ “ဓုဝံ” ဆိုတာ မြဲတာ၊ “နိစ္စ” ဆိုတာ

မြဲခြင်း၊ “အနုပ” ဆိုတာ မမြဲတာ၊ “အနိစ္စ” ဆိုတာ မမြဲခြင်း
တရားဟောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။

သိကြတဲ့အတိုင်း ကိုးလုံးကန်လန်လုပ်တတ်တဲ့ မာရ်
နတ်ကြီးရဲ့ စရိုက်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ကပ်ဖို့ တိုက်နေ
ခြင်းပါ။ ဘုရားက အရှေ့ဆိုရင် သူက အနောက်၊ ဘုရားက
အလင်းဆိုရင် သူက အမှောင်၊ ဘုရားက အမှန်ဆိုရင် သူ
က အမာ၊ ဘုရားက အလုံးဆိုရင် သူက အပြား၊ ဘုရားက
ဝါးလုံးဆိုရင် သူက ဝါးခြမ်းပါလို့ လုပ်လိုက်ရမှ နေသာ
ထိုင်သာရှိဟန်တူပါတယ်။

မာရ်နတ်ကြီးအကြောင်းကတော့ ပြောမဆုံးပေါင်
တောသုံးထောင်၊ ရေလို မကုန်နိုင်ပေါင်၊ ယခုလည်း ကြည့်။

မြတ်စွာဘုရားက လူတွေရဲ့ သက်တမ်းတိုသည်။ နေ့-
ညအချိန်ကာလတိုသည်လည်း ကုန်ဆုံးပျောက်ကွယ်သွား
ကြသည်။ သက်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ အသက်သည် မြစ်ငယ်၊
ချောင်းငယ်က ရေကဲ့သို့ ခန်းခြောက်ချုပ်ပျောက်သွားကြ
သည်လို့ ဟောကြား၏။

မာရ်နတ်က နေ့တွေ၊ ညတွေဟာ ကုန်မသွား၊ အသက်
ဆိုတာလည်း ချုပ်ပျောက်သွားခြင်းမဟုတ်။ ရထားလှည်းဘီး
တို့၏ ပုံတောင်း(ဘီးခွေ)သည် အစဉ်လည်ပတ်နေသကဲ့သို့
လူတို့၏ အသက်သည်လည်း အစဉ်သဖြင့် လည်ပတ်လျက်
ရှိသည်ဟု ဆိုပါလေ၏။

(ဇုတိယ အာယုသုတ်)

မာရ်နတ်သည် အဖျက်သမားပီပီ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အဖျိုးဖျိုး
အနှောင့်အယှက်ပြုခဲ့သည်။

မြတ်စွာဘုရား တရားကျင့်ရန် တောထွက်စဉ် မထွက်
ရန် ဝိတ်ပင်တားဆီးခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ်
တော်မြတ်ကို ရပြီး သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားစင်စစ်ဖြစ်ကာ ဗောဓိ
ပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို လှယက်ခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရား ပရိသတ်
လေးပါး (ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကီ) မဆုံစည်း
ခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် လူသိ
ထင်ရှား ကြီးမားသော အဖျက်လုပ်ငန်းကြီးများကို စီမံပြုလုပ်
ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကျောက်တုံးကြီး ဖောက်ခွဲပြီး ခြောက်လှန်ခြင်း

အချိန်ကား အကာလ ညအချိန်၊
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာမျှ မမြင်ရ။ မိုးမှောင်းကာလသို့
ရှိသည်။ မိုးကလည်း တပြောက်ပြောက်ရွာနေသေးသည်။



နေရာကတော့ ရာဇပြီဟ်ပြည်အနီးရှိ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် (ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဟု ခေါ်ခြင်းမှာ လင်းတကြီးတစ်ကောင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်နေသော တောင်ဖြစ်သည်။)

ထိုတောင်ပေါ်တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် လွင်တီးခေါင် ဟင်းလင်းပြင်မှာပင် သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခြေအနေတွင် မာရ်နတ်ရောက်လာပြီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တစ်နေရာမှ ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်က မြတ်စွာဘုရား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားရန်ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် မြတ်စွာဗုဒ္ဓတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း အလျဉ်းမရှိပေ။ ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် ဗုဒ္ဓနှင့် ဇီဝိတဿ နသက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတု (ဇာတုဏှပရိတ်တော်)ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘုရားရှင်တို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။

မြတ်စွာဘုရားက မာရ်နတ်ကြီး၏ လက်ချက်မှန်း သိတော်မူပြီး...

“ဟယ်...မာရ်နတ်ယုတ်၊ ရှုပ်ရှုပ်ယုက်ယုက်၊ လာမနောင်ယုက်နဲ့။ အကယ်၍ သင်သည် ဟောဒီ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တစ်ခုလုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေကာမူ လန့်ခြင်း (ဒေါသ)ကိလေသာတရားတို့မှ ကင်းဝေးပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့အား တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိသည်သာတည်း။”

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်လေသတည်း။

(သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်)

ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းအောင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော ကိလေသာတရားတို့ ချုပ်ငြိမ်းအောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြရမည်သာ ဖြစ်ပါသတည်း။

နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မုံရွာနေဇာ

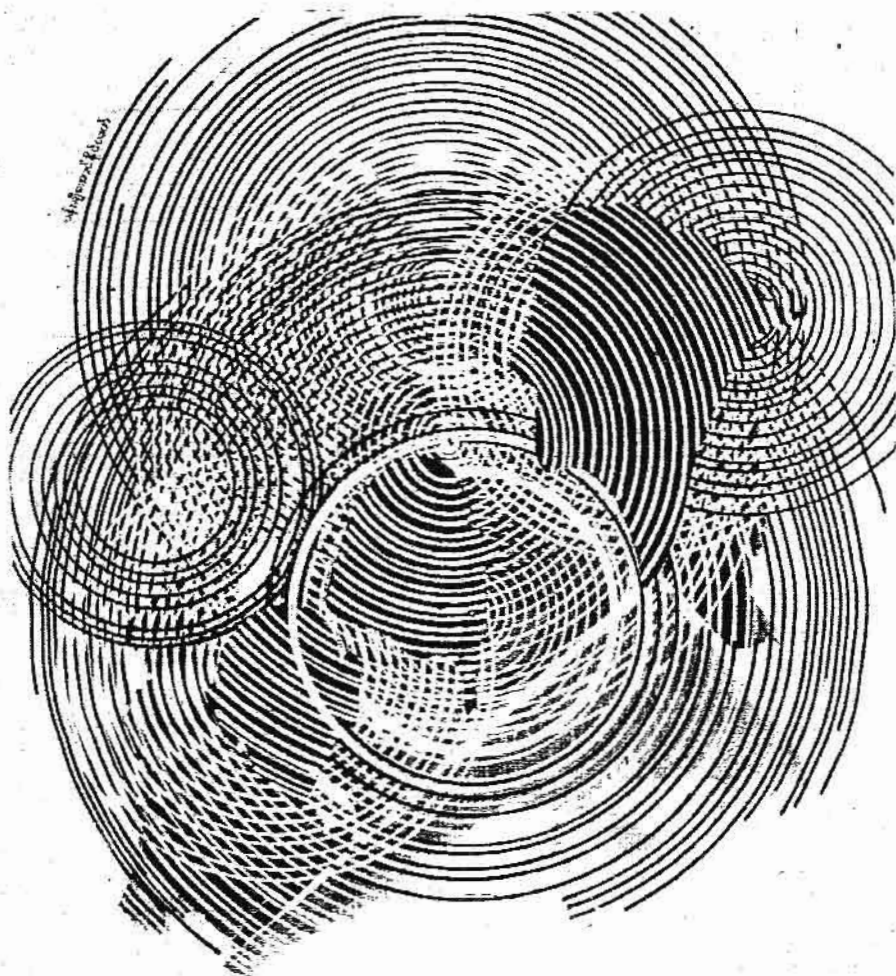
ဆရာကြီးရာဇာဇော်ဝင်း (LL.B.)

မည်ပေးတင်ပွန်းတင် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအမြင် လျှို့ဝှက်နတ်နဲ့သောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန်းများ



ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတင်ရက်အခမဲ့ပေးခြင်းနေ့မှပျက် နာမည်လှလှလေးများရွေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာဟော စာတမ်းကုမ္ပဏီများနာမည်ရွေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရောင်းစာလုံး များတူမူကိစ္စငွေအချိန်နာချီနေ့ရက်များမြန်မာဇာတာအင်္ဂလန်ဇာတာမြန်မာ ဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေးခြင်း စသည့်နာမည်ပေးပါရဂူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ (ဉာဏ်ပူဇော်ခဏ္ဍဝေကျပ်) သံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တို့ဖက်၍ အထူးဆောင်ရွက် ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်းရက်မြတ်ကို နာရိပ်နစ်စက္ကန့်အပါအဝင်လိုအပ်သောယတြာများဝါဒဆရာဝန်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးပါက ဆက်သွယ်နိုင်သည်လူကြီးများအတွက်ရက်လနစ်ဝိုင်းခြားထားသောဟောစာတမ်း များ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်ဟောခြင်း အကြားအမြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားများလိင်ကောင်းကောင်းရစေရန် နိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်ချစ်သူမောင်နှံများ စံတူဇာတာစစ်ဆေးခြင်းအကြွေးပြန်ရစေရန်အမိန့်/မိန့်ခံပညာရေးထူးချွန်မှုရှိ/မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အနှောင့်အယှက်များဖယ်ရှားပေးခြင်းရုပ်ရည်ချောမော သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည်လူကြီးအမျိုးကြီးများကပွင့်အောင်ပြုလုပ် ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထုတ်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာဗိဇ္ဇာအစီအရင် ပညာဓာတ်ရှိက်ဓါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်မြင်စေရ မည်ဟုမှတ်ပါ။ (နှုတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော်ခဏ္ဍဝေကျပ်) နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောစာတမ်း များ ဒီနေ့အင်္ဂလိပ်မနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ VPLဖြင့်လည်းကောင်းဘက်မပွင့်လွှဲ လျှင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မပွေးသက္ကရာဇ်နေ့ရက်လိပ်စာဖော်ပြ၍ပေးပြန်နိုင်ပါ သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုငွေကြိုပေးစရာမလိုပဲပို့ပေး မည်ဖုန်းသစ်ဆက်လိုက်ပါက(၃၅)ပြည့်ထပ်(၈၇)လမ်းမကတောင်ညွန့်မြို့နယ်

နံမြို့၊(ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01- 394727, 399426, 09-73009994, 09-73078260, 09-5152521,



ဦးထွန်းလွင် (ကြည်မြင်တိုင်)

အောင်မြင်လန်းဆန်း မြတ်ပဋ္ဌာန်း

စာရေးသူ၏ အိမ်တွင် အိမ်မြှောင်ကလေးနှစ်ကောင် နှင့် အိမ်ကြွက် ငါးကောင်ခန့် ရှိပါသည်။ အိမ်မြှောင်ကလေး နှစ်ကောင်သည် စာရေးသူ၏ နံနက် ဆွမ်းတော်ကပ်၊ ပန်း ကပ်၊ ရေချမ်းကပ်၊ အမွှေးတိုင်နှင့် ဆီမီးကပ်သည့်အသံ ကြားလျှင် ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွင်းမှ ထွက်လာကြပါ သည်။ ပြီးလျှင် စာရေးသူ ကပ်ထားသော ဆွမ်း၊ ပေါက် ပေါက်၊ ထန်းလျက်များကို လာရောက်၍ စားသောက်ကြပါ သည်။ အိမ်ကြွက်ကလေးများကို စာရေးသူ ထမင်းစားတိုင်း

စာရေးစားပွဲအောက်တွင် ထမင်းလက်တစ်ဆုပ်ခန့် ချကျွေ လေ့ ရှိပါသည်။

သူတို့ကို အစာကျွေးရန် ၁၅မိနစ်အလိုတွင် စာရေး စားပွဲအောက်တွင် ဟိုဘက်ပြေးလိုက်၊ ဒီဘက်ပြေးလိုက် အသံပေးနေပါသည်။ စာရေးသူက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေ ပါလျှင် စာရေးနေသောလက်နှင့် ခြေထောက်တို့ကို နှုတ်၍ များဖြင့် လာတို့ပါသည်။ ကိုက်တော့ မကိုက်ပါ။ သူတို့ကို ကြည့်လိုက်လျှင် ကြောက်ရွံ့ ထွက်ပြေးသွားခြင်းမရှိဘဲ ငြိမ်



သက်စွာ ပြန်ကြည့်နေပါသည်။ စာရေးသူ၏ အဝတ်အစား၊ စာအုပ်များ၊ စာရွက်စာတမ်းများကို မည်သည့်အခါမျှ ကိုက်ခြင်း၊ ချီယူသွားခြင်း မရှိပါ။ သူတို့ကို အစာကျွေးသည် ဆိုသည်မှာ အိမ်ရှိ အဝတ်လျှော် ဆပ်ပြာတုံးများကို ကိုက်ချီ စားကြသဖြင့် မေတ္တာပို့ပြီး အစာကျွေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့၌ စာရေးသူသည် နေ့လယ် တစ်နာရီတွင် စာဖတ်နေပါသည်။ ထိုင်နေသော ပက်လက်ကုလားထိုင်အနီးသို့ ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်ခန့်ရှိသော ဖားကလေးတစ်ကောင် ခန့်ခွ ခန့်ခွနှင့် လာနေသည်ကို အမှတ်မထင် တွေ့လိုက်ရပါသည်။ အန္တရာယ်မရှိသည့် သတ္တဝါလေးတစ်ကောင်ဖြစ်၍ အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေလိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာတွင် အေးအော်သံကြား၍ ဘေးပတ်လည်သို့ ကြည့်လိုက်ပါသည်။ စာရေးသူထိုင်နေသော ပက်လက်ကုလားထိုင်အောက်သို့ ရောက်နေသော ဖားကလေးကို အစာကျွေးထားသည့် အိမ်ကြွက်လေးက လိုက်ကိုက်နေသဖြင့် ဖားကလေးမှာ အော်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ အိမ်ကြွက်ကလေးကို မောင်းထုတ်လိုက်ရပါသည်။

အန္တရာယ်ပေးမည့် သတ္တဝါမဟုတ်ပါဘူး။ မကိုက်ပါနဲ့။ သူ့ဘာသာ နေပါစေဟု ပြောရပါသည်။

သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် ညနေ ၃နာရီခွဲခန့်အချိန်၌ စာရေးသူသည် အိမ်အဝင်ဝ တံခါးမကြီးအနီးတွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် စာဖတ်နေစဉ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် သတ္တဝါအသံတစ်ခုကြားလိုက်မိ၍ အိမ်တံခါးမကြီးဘေးသို့ ကြည့်ထိုက်ရာ အရှည်တစ်တောင်သာသာရှိပြီး အလုံး လက်မခန့်ရှိသော မြွေကလေးတစ်ကောင်၏ အမြီးစွန်းကို ကိုက်ထား အိမ်ကြွက်ကလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မြွေမှာ စာရေးသူနှင့် ငါးပေခန့်အကွာတွင် ရှိပြီး ခြံစည်းရိုးအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးသွားသည်။ အိမ်ကြွက်ကလေးမှာလည်း မြွေ၏ အမြီးစွန်းကို ကိုက်လျက် လိုက်ပါသွားသည်။ အထူးဖင် အံ့လွှဲကြောင်းပါသည်။ စာရေးသူသည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် ခြင်လည်း မမြင်ဘူးပါ။ ကြားလည်း မကြားဘူးပါ။ အိမ်ကြွက်ကလေးများသည် စာရေးသူက အမြဲ အစာကျွေးဇွေးနေသဖြင့် ကျန်းမာ သန်စွမ်းပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးထွားနေပါသည်။

နောက် ခုနစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ည ၈နာရီကျော်အချိန်၌ စာရေးသူနှင့် ဇနီးသည်သည် ဘုရားကို သောက်တော်ရေကပ်၊ အမွှေးတိုင်ပူဇော်၊ လျှပ်စစ်မီးပူဇော်၍ ငါးပါး၊ သီလယူ၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ပစ္စည်း၊ ဓာရဏပရိတ်၊ စက်ကြီး

တစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါဂါထာတော်များ ရွတ်ဆိုပြီး အရပ်ဆယ်မျက်နှာ မေတ္တာပို့၊ သမာဓေဝနတ်များ သုံးဆယ်ခုနစ်မင်းနတ်များ၊ အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့ကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပြီးစီး၍ စာရေးသူသည် တံခါးမကြီးဘက်သို့ ထွက်သည့်အချိန်တွင် တံခါးမကြီး၏ ခြေကျော်တွင် ခေါင်းတင်ပြီး ကိုယ်ထည် ကျပ်ပြားလုံးခန့်ရှိသော ခွေးနေသည့် မြွေကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကျဉ်စက်နှင့် အတိုခံလိုက်ရသည့်ပမာ တုန်လှုပ်သွားပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုမြွေသည် မြွေဆိုးမဟုတ်ဘဲ တရားနာနေသည့် သူတော်ကောင်းမြွေဖြစ်ရမည်။ အမျှဝေနေသည့်အချိန်တွင် သာဓုခေါ်ဆိုချင်၍ လာရောက်ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ရဲရဲတင်းတင်းဖြင့် “ကဲ . . . သတ္တဝါလေးရေ၊ အမျှတော့ဝေပြီးပြီ။ မင်း သာဓုခေါ်ပြီး ဝေးရာကိုသာ သွားပေတော့။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အနှောင့်အယှက်မပေးနဲ့။ ရန်လည်း မယူနဲ့။ ကိုယ်တာသာကိုယ် လွတ်ရာကျွတ်ရာကို သွားပေတော့” ဟု အဆိုပါ မြွေနှင့် သုံးပေခန့်အကွာတွင် ရပ်၍ သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်ပါသည်။

ထူးခြားအံ့သြဖွယ်ကောင်းသည်မှာ စကားအဆုံးတွင် တံခါးမကြီး ခြေကျော်ဘောင်၌ ခေါင်းတင်ထားသည့် ဦးခေါင်းသည် အောက်ဘက်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျော့ချပြီး အိမ်၏ ခြံစည်းရိုးဘက်သို့ အသာအယာထွက်ခွာသွားပါသည်။ စာရေးသူသည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ယူပြီး သူ၏ သွားလမ်းဘက်ကို မီးထိုးပြပေးလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ဇနီးမှာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် လိုက်ကြည့်နေပါသည်။



နောက် နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် စာရေးသူသည် နံနက် အိပ်ရာထချိန်မှာ ဇနီးရီခွဲဖြစ်၍ ဘုရားခန်းတွင် ဘုရားမီးပူဇော်ရန် မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်စဉ် ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွင်းမှ စာရေးသူကို ကြည့်ပြီး ကျောင်းဆောင်ပေါ်မှ တစ်ဆင့် မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ တက်သွားနေသော ကျပ်ပြားလုံးခန့် အစိမ်းရောင်မြွေကို စာရေးသူ၏ ဦးခေါင်းနှင့် တစ်ပေခန့်အကွာတွင် ရှိနေကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

စာရေးသူသည် သူတော်ကောင်းမြွေကို မကြာခဏ တွေ့ရှိသဖြင့် ကြောက်ရွံ့စိတ်မရှိသော်လည်း ဘုရားစင်သို့ ရောက်ရှိနေသည့်အတွက် မည်သည့်နေရာမှ ဝင်ရောက်လာခြင်းကို မတွေးတောနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါသည်။ လွန်ခဲ့



သော နှစ်ရက်က တရားနာလာသည်မြဲဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ချက်ချမိပါသည်။ နောက်ရက်များတွင်လည်း လာနေဦး မှာလာဟု ထင်ကြေးဖြင့် လက်နှိပ်စာတ်မီးကို အိပ်ရာဘေး တွင် ထားရှိပြီး မီးထိုးပြီးမှ ဘုရားစင်ရှိ မီးခလုတ်ကို ဖွင့်ပါ သည်။ မီးခလုတ်နှင့် ဘုရားစင်မှာ တစ်ပေခန့်သာ ဝေးကွာ သောကြောင့် မြွေကို လက်နှင့် ကိုင်မိမှာ စိုးရိမ်၍ဖြစ်ပါ သည်။ စာရေးသူစိတ်တွင် သံသယဖြစ်မိသည်မှာ စာရေးသူ ဘုရားမီးခလုတ်ကို ဖွင့်စဉ်အချိန်၌ မြွေသည် စာရေးသူနှင့် တစ်ပေအကွာတွင် ရှိနေစဉ်နှင့် ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်သို့ ဖြည့်သင်းစွာ တက်သွားစဉ်တို့တွင် စာရေးသူကို နောက်ပြန် လှည့်၍ ကြည့်သွားသည်မှာ ထူးခြားမှုတစ်ခုဟု မှတ်ချက်ချ မိပါသည်။

ထိုသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့ညနေ မှောင်စပျို့သည့်အချိန် တွင် စာရေးသူသည် ခြံထဲ၌ သတ္တဝါများကို မေတ္တာပို့နေ ရင်း စာရေးသူ၏ ဘေးမှ လေငွေ့တိုက်သလို ခံစားရပြီး သတ္တဝါတစ်ကောင် ပျံသန်းနေသည်ကို သိလိုက်ရပါသည်။ စိတ်ထဲတွင် လင်းနီတစ်ကောင် ဝဲပျံနေသည်ဟု ထင်လိုက် ပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူ၏ ဘေးတွင် ရှိသည့် သစ်ပင် မှ သစ်ကိုင်းတစ်ခုတွင် နားနေသော အလွန်လှပပြီး ကြီးမား သည့် ဆင်လိပ်ပြာကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်နေပါသည်။ သူသည် စာရေးသူကို ကြည့်နေပါသည်။ ဤမျှ ကြီးမားသည့် ဆင်လိပ် ပြာကြီးကို စာရေးသူ မမြင်ဘူးပါ။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ဆင်လိပ်ပြာကြီးအား မေတ္တာပို့ အမျှပေးပေးလိုက်ပါသည်။ သူသည် တစ်ခဏမျှ စုစိုက်ကြည့်နေပြီး စာရေးသူအား ဝဲပျံ၍ ထွက်သွားပါသည်။ တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသော ဆင် လိပ်ပြာကြီးကို နီးနီးကပ်ကပ် တွေ့ကြုံလိုက်ရသောကြောင့် အလွန်ပင် ကျေနပ် ဝမ်းမြောက်မိကာ အမျိုးသမီးကိုပါ ပြောပြမိပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ညနေ ၆နာရီခွဲတွင် စာရေးသူတစ်ဦး တည်း ဘုရားခန်းတွင် အမွှေးတိုင် ပူဇော်နေစဉ် အတောင်ပံ ခတ်သံနှင့် လေတစ်ချက်တိုးငွေ့သွားပြီး ဆင်လိပ်ပြာကြီး သည် ဘုရားစင်၏ မျက်နှာကြက်တွင် လာရောက်နားပါ သည်။ သူနှင့် စာရေးသူသည် နှစ်ပေခန့်သာ ကွာသဖြင့် မနေ့က လာသွားသည့် ဆင်လိပ်ပြာကြီးမှန်း သိရပါသည်။ စာရေးသူလည်း ချက်ချင်းပင် မေတ္တာပို့ အမျှပေးပေးလိုက် ပါသည်။ ဆင်လိပ်ပြာကြီးသည် ခဏနေပြီး စူးစိုက်စိုက် ကြည့်လျက် ဘုရားခန်းမှ ပြန်ထွက်သွားပါသည်။

နောက်ရက်များတွင် ငါးရက်ခန့် ဆက်တိုက် အားပိုင်း

ခန့် ဆင်လိပ်ပြာလေးများ မိုးချုပ်ပြီဆိုလျှင် ဘုရားခန်းသို့ ဝင်ရောက် ပျံသန်းလာကြပါသည်။ ဆင်လိပ်ပြာလေးများ သည် ဆင်လိပ်ပြာကြီးများနှင့် အရောင်အသွေးတူညီပြီး အလွန်လှပပါသည်။

စာရေးသူသည် အလွန်လှပပြီး ချစ်စရာကောင်းသော ဆင်လိပ်ပြာများအနီးသို့ကပ်ပြီး လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်ကြည့် ရာတွင် အကိုင်မခံဘဲ စာရေးသူကို ပြန်လည်၍ စူးစိုက်စိုက် ကြည့်ပါသည်။ သို့ပါ၍ သူတို့လာသည့်ရက်တိုင်း မေတ္တာ ပို့ အမျှပေးပေးပါသည်။ ဆင်လိပ်ပြာကြီးက နှစ်ရက်၊ ဆင် လိပ်ပြာလေးများက ငါးရက်၊ စုစုပေါင်း ခုနစ်ရက်ခန့်လာပြီး ယခုတော့ လာရောက်ခြင်း မရှိတော့ပါ။



သူတို့လာသည့်နှစ်သည် ၂၀၀၇ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့လာပြီးသည့် နောက်ရက်များမှ စတင်၍ ငွေကြေးများ မှာ အပူတပြင်းရှာစရာမလိုတော့ဘဲ ယနေ့ထက်တိုင် လွယ်လင့်တကူ လုပ်ငန်းများ ရရှိ၍ ငွေကြေးကိစ္စအတွက် အချမ်းသာချည်းမဟုတ်သော်လည်း အတော်အသင့် လှူနိုင် တန်းနိုင်ပြီး စုဆောင်းနိုင်သည်အထိ အဆင်ပြေပါသည်။

အိမ်မွေး သတ္တဝါများဖြစ်သည့် ကြောင်နှင့် ခွေးတို့ သည် သခင်များအပေါ်တွင် သစ္စာရှိကြသည်။ စောင့်ရှောက် တတ်ကြသည်။ အိမ်ကြွက်ကလေးသည် အဘယ့်ကြောင့် သိတတ်သလဲ။ တိရစ္ဆာန်များသည် အစာကျွေးသော သခင် ကို စောင့်ရှောက်တတ်ပြီး အန္တရာယ်များမှ အကာအကွယ် ပေးတတ်သည်။ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေတတ်ကြသည်။ အသက်ကိုပင် ပေးဆပ်ပြီး သခင်အတွက် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ကြသည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနှင့် ဖူးလွှမ်း နေသော လူတို့သည်လည်း ပြုခဲ့ဖူးသော ကျေးဇူးရှင်၊ စောင့် ရှောက်အကူအညီပေးခဲ့ဖူးသော မိတ်ဆွေ၊ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည့် ကျင့်ဝတ်ဂုဏ် သိက္ခာများနှင့် ပြည့်စုံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင် မိမိတို့ အသိဉာဏ်ပညာများဖြင့် ကျေးဇူးမကန်းဘဲ တာဝန်ကျေပွန် နိုင်ကြပါစေ။

ဦးထွန်းလွင် (ကြည့်မြင်တိုင်)

ကေသီပန်
 စိုင်းရင်းဆေးဝါး
 ထုတ်လုပ်ရေး

ကေသီပန်
မြတ်သုခ
 အမှတ်တံဆိပ်
အဆီကျဆေး



မှတ်ချက်
ပိန်ဆေး
မတတ်ပါ

တိုင်းရင်းသားဝါဒဆန့်ကျင်ရေး
 TMR 608397 (0314)



အဝလွန်၍ စိတ်ညစ်နေသူများ နှင့်
 ပိုက်ပူခါးတုတ်၍ အလိုမကျဖြစ်နေသူများအတွက်
 သွေးထဲမှ မလိုအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ထုတ်ပေးပြီး
 ချပြုံးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို အဆီကျ ကျစ်လျစ်လှပ သွားစေရမည်။

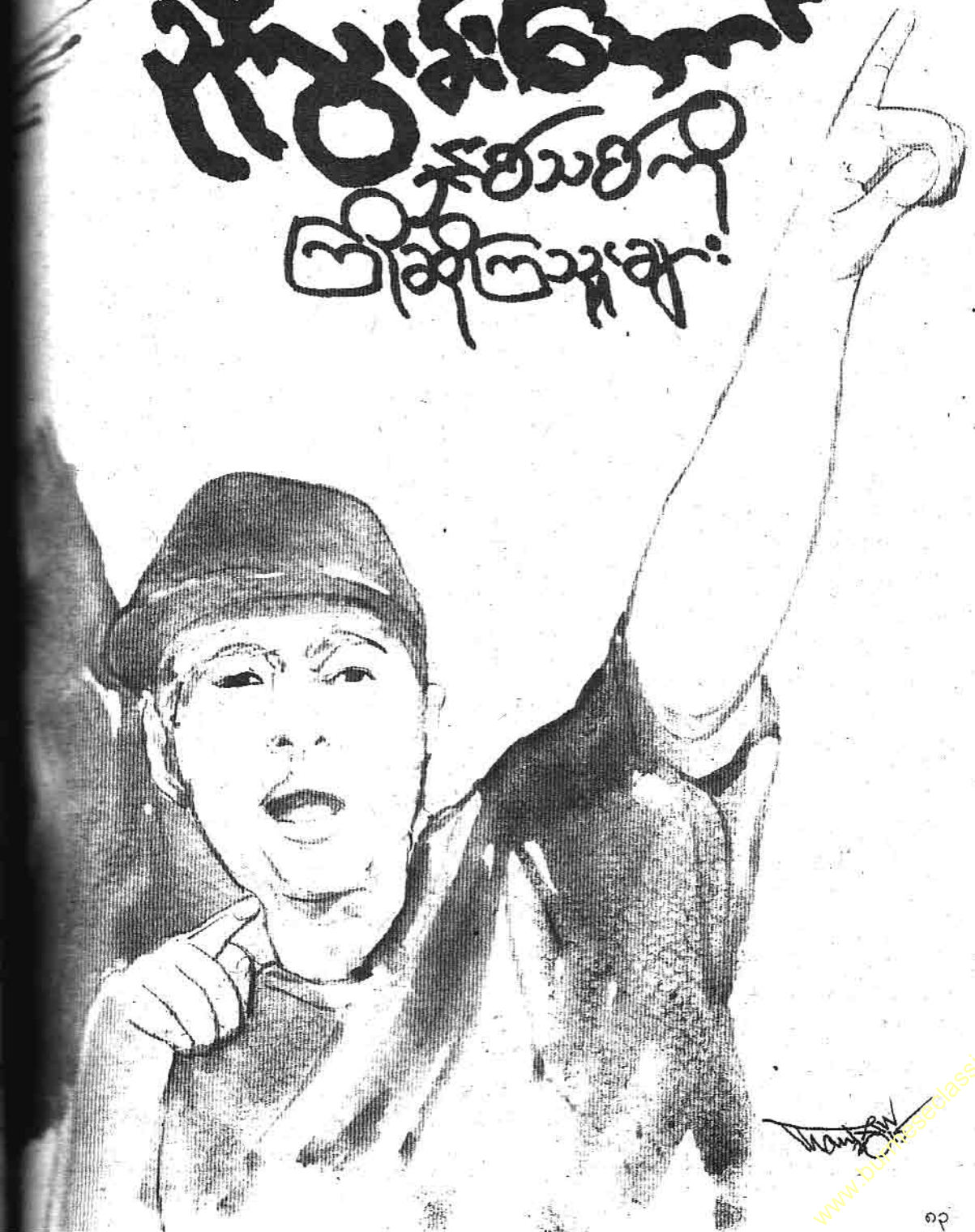
- ကေသီပန်သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန်ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန်ဆေးပရုတ်ဆီ
- မင်းသုခ ခေါင်းကြည်ရုပ်ပေါ့ဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- ထူးရှယ် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး
- မြတ်သုခ အဆီကျဆေး



မြတ်ချမ်းသာဆေးတိုက်
 အမှတ် ၇၇၊ စမ်းချောင်းလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း ၈၁-၅၁၀၆၇၊ ၅၁၀၆၈၇



အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယ်စပ်ကို ပြိုချိတ်ချခွင့်



www.burmeseclassic.com



လူတွေ ဟိုနေရာတစ်ခု၊ ဒီနေရာတစ်ခုဖြင့် မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး ပြည့်နေသည်။ ကားတစ်စီးဝင်လာလျှင် ရပ်စရာနေရာက အတော်ရှားပါးနေသည်။ လရောင်မလင်းတလင်းအောက်တွင် လူအားလုံးလိုလို ပျော်မြူးတက်ကြနေကြသည်။ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားမှုများနှင့် အတူ ဂစ်တာသံနှင့် သီချင်းသံများကြားတွင် လွင့်ပျော့လိုက်ပါနေကြသည်။ ညက ယစ်မူးပျော်ရွှင်ဖွယ် ကောင်းလွန်းနေသည်။ မင်းထူးကျော် ကားကို မှီ၍ လက်တွင်းရှိ ဘီယာဘူးကို တစ်ချက် မော့လိုက်သည်။ လူအုပ်ကြားထဲမှ တိုးထွက်လာသော ဖြိုးပြည့်စုံက မင်းထူးကျော်ဘေးနားတွင် ဝင်ရပ်လိုက်ရင်း -

“ကောင်းထက်နဲ့ ဇေယျာရောကွ၊ ဘယ်မှာလဲ”

မင်းထူးကျော်က ဘီယာဘူးကို ကားစက်ဖုံးပေါ် တင်လိုက်ပြီး...

“ဒီကောင်နှစ်ကောင် ကောင်းထက်ကားထဲမှာကွ။ ကောင်းနေကြပြီ၊ မင်းက ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“ဒီမှာက အာရုံနောက်လာပြီကွာ။ အန်တီ ဆယ်လီက လာခဲ့လို့ မှာထားတာရှိလို့ အဲဒီကို သွားမလားလို့”

မင်းထူးကျော်က နာရီကို တစ်ချက်ခွဲကြည့်လိုက်ရင်း...

“အချိန်တော့ ရှိပါသေးတယ်။ ကားတော့ ထွက်ဖို့ ခက်မယ်ကွ”

“ကားတွေကတော့ ဒီလိုပဲ၊ ဖယ်ခိုင်းရမှာပေါ့ကွာ။ ဖယ်ပေးနေကြတာပါပဲ။ အန်တီ ဆယ်လီတို့ ဟိုတယ်မှာက ပိုကောင်းပါတယ်ကွာ။ ငါ ဟိုကောင်တွေကို သွားပြောလိုက်မယ်။ မင်း ကားထွက်လို့ရအောင် လုပ်ထားလိုက်”

ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားသော

ဖြိုးပြည့်စုံနောက်ကျောကို လှမ်းကြည့်ရင်း မင်းထူးကျော် ကားစက်ဖုံးပေါ်မှ ဘီယာဘူးခွံကို ယူကာ ဘေးသို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။ ကားရှေ့ပိုင်းကို ကွေ့လျှောက်လိုက်ရင်း လက်တွင်းရှိ ကားသောမှ ခလုတ်ကို နှိပ်၍ ကားတံခါးကို လှမ်းဖွင့်လိုက်သည်။



“ဟဲ့...ဂျူးဂျူး၊ ခုထိ အဝတ်အစားမလဲသေးဘဲနဲ့ ဘာ ထိုင်ပြီးငေါင်နေတာလဲ။ တော်ကြာ လာကြိုတဲ့ ကားရောက်တော့မှာ”

စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် ထိုင်တွေး ငေးနေမိသော လှလှအေး အွန်ခနဲဖြစ်သွားရင်း နောက်ဘက်မှ လျှောက်လာသော နီးနီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

အသားဖြူဖြူ ဆံပင်နီနီ၊ မျက်လုံးပြုံးပြုံးလေးနှင့် ဆီးကွင့်များ ထိုးထားသော ခါးတိုအင်္ကျီအနက်၊ ငွေရောင်ခါးပတ်၊ ခြေသလုံးအထိ ရှည်သော ဘောင်းဘီရှည်အကျပ် အနက် တို့ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ပြင်ဆင်ထားပြီးနေပြီ။ နီးနီးက တိုင်းရင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နီးနီး၊ ဂျူးဂျူးဟု ခေါ်လိုက်ကြရင်း နာမည်ရင်းတွေလည်း မသိကြပါ။ တစ်နေရာအရောက် နာမည်တစ်မျိုးဖြစ်နေသော မိမိတို့ဘဝတွေမှာ နာမည်ရင်းကလည်း အရေးမပါတော့ပါ။ တစ်ခါတလေ ကိုယ်နာမည်အရင်းတောင် ကိုယ်မေ့ချင်နေသည်။ နီးနီးကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်တွင် ပို၍လေးလံလာသည်။

“ဟေ့...မျက်လုံးကြီးအကြောင်သားနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ အဝတ်လဲတော့လေဟယ်။ မြန်မြန်လုပ်”

“ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲဟယ်။ စိတ်

ညစ်တယ်။ ငါ ဘာမှ မလုပ်ချင်တော့ဘူး”

ဝါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်စ စီးကျလာသော ဂျူးဂျူးကို ကြည့်ပြီး နီးနီး အံ့အသံသွားသည်။ အင်မတန် မြူးတူးသွက်လက် တက်ကြွ၍ မိမိတို့နေရာတွင် ဘုရင်မတစ်ပါးသဖွယ် ဖမ်းစားညှဉ်းနိုင်စွမ်းကြီးသော ဂျူးဂျူးတစ်ယောက် ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေပါလိမ့်ဟု တွေးမရဖြစ်သွားသည်။

“နင် ဘာတွေဖြစ်လို့လဲဟယ်။ ဘာတွေ အခက်အခဲရှိလို့လဲ။ ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

အပြိုင်အဆိုင်များ၊ မနာလိုဝန်တိုမှုများ ပြည့်သိပ်နေသည့် ဒီဝန်းကျင်တွင် စိတ်ထားဖြူစင် ရိုင်းပင်းတတ်သော နီးနီးလို လူမျိုးက ရှားရှားပါးပါးပင်၊ ထိုကြောင့်လည်း လှလှအေးက နီးနီးနှင့်သာ အဖော်ပြု ပေါင်းသင်းမိခဲ့သည်။

“တစ်နေ့ကတည်းက ဖုန်းလာတာဟာ။ ငါ့ဦးမလေး ဆက်တာ။ အဖေက မရတော့ဘူးတဲ့။ ငါ့ကိုလည်း တနေ့တယ်တဲ့။ အဲဒါ အသက်မီချင်ရင် အမြန်လာခဲ့ပါဆိုပြီး ဖုန်းဆက်တာ”

နီးနီးက မျက်လုံးလေး ပိုပြုံးသွားရင်း...

“ဟဲ့...တစ်နေ့ကတည်းက ဖုန်းလာတာ။ နင် ဘာလို့ ပြန်မသွားတာလဲဟဲ့။ တစ်နေ့က ပြန်ရင် နင် မနေ့ကတောင် ရွာပြန်ရောက်ပြီပေါ့။ နင်တို့နေရာက ဒီနေ့သွား နောက်နေ့ရောက်တာပဲဥစ္စာ”

နီးနီးပြောမှ စိတ်တွင် ပို၍နာကျင်လာသည်။

“ငါ ခွင့်တောင်းတာ မရဘူးဟဲ့။ ဂျာကြီးက ခွင့်မပေးဘူး။ ဒီနေ့ပွဲသုဌေးရဲ့ ပွဲမို့ အရေးကြီးလို့ နီးနီးနီးမှ



သွားပါလို့ ပြောတယ်။ ဒီနေ့ ငါ့စိတ်တွေ
တအားလေးတယ် နီးနီးရယ်”

နီးနီးမျက်နှာလေးက မှန်တင်း
သွားရင်း...

“သူ ခွင့်မပေးလည်း ပြန်ပေါ့ဟဲ့။
ကိုယ့်အဖေကိစ္စပဲဟာ။ ငါဆိုရင်တော့
မရဘူး။ ပြန်မှာပဲ။ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်။ ဒီ
အလုပ် လုပ်နေတာကိုက ငါ့မိသားစု
အတွက် ငါလုပ်နေတာ။ ငါ့မိသားစုက
လွဲရင် ငါတော့ ဘာမှ ကရမစိုက်ဘူး”

လုလုအေးရင်တွင် ပိဋိဝမ်းနည်း
သွားသည်။

“ပြန်မရလို့ပေါ့ဟယ်။ ငါတို့
မှတ်ပုံတင်တွေ ဂျာနီ သိမ်းထားတာ။
မှတ်ပုံတင် မရှိဘဲ ငါ ဘယ်လိုပြန်မလဲ။
ပြီးတော့ ဖုန်းဆက်တဲ့နေ့က ငါ့မှာ ရှိ
တဲ့ ပိုက်ဆံတွေ အိမ်ကို ပို့လိုက်တော့
ငွေကြေးကိစ္စကလည်း သူနဲ့ ပြောရဦး
မှာ”

“အေးပါဟယ်။ ဒါဆိုလည်း
မနက်ဖြန်မှ သွားလိုက်တော့ပေါ့။ က-
ထ...ထ။ မြန်မြန်လုပ်တော့။ တော်
ကြာ အပြောခံရဦးမယ်”

လုလုအေး အားယူ၍ ထလိုက်
ရင်း အပြင်သို့ ငေးကြည့်လိုက်သည်။
အပြင်တွင် အမှောင်ထုက အုပ်မိုး
ကြီးစိုးနေလေပြီ။



တမင် နောက်ကျမှ လာခြင်းဖြစ်
၍ ဦးမင်းဇော် ခန်းမကြီးထဲ ရောက်ချိန်
တွင် စားပွဲပိုင်းများအားလုံးနီးပါး လူပြည့်
နေပေပြီ။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး လက်လှမ်း
မြင် လှမ်းခေါ်သဖြင့်သာ နောက်ဘက်
နံရံက စားပွဲပိုင်းတွင် နေရာရလိုက်
သည်။ သာမန်အားဖြင့် ဒီလိုပွဲမျိုးကို
အောင်လေ့ရှိသော်လည်း ဒီပွဲကတော့
အောင်သင့်သည့် ပွဲမို့ လာလိုက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။ ဒီပွဲကို စပွန်ဆာလုပ်သူ
အိမ်ဆယ်လီကုမ္ပဏီက သွင်းကုန်/
ထုတ်ကုန်လောကတွင် အလေးထားရ
သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်
သည်။ ဦးမင်းဇော်၏ လုပ်ငန်းများနှင့်
လည်း မကင်းသဖြင့် မဖြစ်ဖြစ်အောင်
လာရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ဆယ်လီခပ်ပွန်း ကိုရောဘတ်
ကတော့ စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းနှင့်
ဖျော်ဖြေရေးဆိုင်များ ဖွင့်ထားသူဖြစ်ပါ
သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအနေ
ဖြင့် ကိုရောဘတ်၏ ဆိုင်များနှင့်လည်း
ကင်း၍ မရပါ။ ကိုရောဘတ်၏ ဆိုင်
များတွင်ပင် တစ်ဖက်ကို အပေးအယူ
အပြုအစုနှင့် ဆွဲခံရင်း လုပ်ငန်းအောင်
မြင်ပြီးမြောက်ရသည်များ ရှိပါသည်။
ကိုရောဘတ်ဆိုင်များက စိတ်ကျေနပ်
ယစ်မူးပျော်ရွှင် ကြည်မွေ့စေလောက်
အောင် ညှိငှင်ဖြားယောင်းနိုင်စွမ်း ရှိပါ
သည်။

ဘေးတွင် လာရပ်သော စားပွဲ
ထိုးတစ်ဦး ကိုင်မြှောက်ထားသည့် ဗန်း
ထဲမှ ဘီယာမတ်ခွက်တစ်ခွက်ကို လှမ်း
ယူ၍ စားပွဲပေါ် ချလိုက်ရင်း အိမ်ဆယ်
လီ၏ ယမကာ ချောင်းစီးအလှူကြီးကို
ဝေဝဲလှည့်ကြည့် အကဲခတ်ဖြစ်လိုက်
သည်။

အသိုင်းအဝိုင်း အလွှာမျိုးစုံမှ
အောင်မြင် ထင်ရှားသူများ၊ မိုးပေါ်
ရောက်နေသူများက အများစုဖြစ်သည်။
အနုပညာရပ်ဝန်းမှ ကြယ်ပွင့်များကို
လည်း တွေ့ရသည်။ ညပွဲမိုလားမသိ၊
ဆန်းပြားသော အနက်ရောင်အဝတ်
အစားပုံစံမျိုးစုံက ခန်းမကို လွှမ်းမိုး
အုပ်စိုးထားသည်။ ဝီစကီး၊ ပိုင်၊ ရှန်ပီနီ၊
ဘီယာမျိုးစုံ၏အရှိန်ဖြင့် ပွဲက လှုပ်ရှား
မြူကြ အသက်ဝင်နေသည်။

“ဦးမင်းဇော်က နောက်ကျနေတာ

ကိုးဗျ။ အဖွဲ့တွေက အရှိန်ကောင်းနေ
ကြပြီ။ ခပ်သွက်သွက်လိုက်မှ မိမှာနော်။
ဘီယာသက်သက်နဲ့တော့ မရဘူးထင်
တယ်”

မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာတွင် ရှိနေ
သော မျက်မှန်း တန်းမိနေသည့် ပဲ
လောကမှ ကုန်သည်တစ်ဦး၏ စကား
ကို အပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်ရင်း...

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က
အပြင်းတော့ မရဘူး။ ဘီယာတောင်
သိပ်သောက်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး”

“အိမ်ဆယ်လီဝတ်စုံက ကောင်း
မှာပေါ့ဟဲ့။ ဗန်ကောက်ကနေ လေယာဉ်
နဲ့ ညနေကမှ ရောက်လာတာတဲ့။
နောက်ဆုံးဒီဇိုင်း လှမ်းမှာထားတာပေါ့
ဟာ။ ဆယ်သိန်းကျော်တယ် ပြောတာ
ပဲ”

ရှေ့ဘက်သို့ တုံ့ပြန်စကားပြော
နေစဉ် ဘေးတစောင်း စားပွဲမှ စကား
သံကြောင့် ငဲ့စောင်းကြည့်ဖြစ်သည်။
ကုမ္ပဏီလောကမှ ထင်ရှားသော အမျိုး
သမီးအုပ်စုကို အနက်ရောင် ရင်ကပ်
ဝတ်စုံ ဒီဇိုင်းမျိုးစုံဖြင့် တွေ့ရသည်။
အနက်ရောင်ဝတ်စုံအောက်ခံတွင်
စိန်ထည် လက်ဝတ်ရတနာမျိုးစုံက
တောက်ပစွာ လင်းလက်ပြာထွက်နေ
သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက နှုတ်ခမ်း
တွင် တေးထားသော ဝိုင်ခွက်ကို စားပွဲ
ပေါ် ချကာ...

“ဟဲ့...ဟိုရှေ့မှာ ပြီးပြည့်စုံနဲ့
တွဲကနေတာ ဘယ်သူလဲဟဲ့။ ကောင်မ
လေးက အလန်းစားလေးပါလား။ က
တာတော့ တော်တော်ကောင်းတယ်
နော်။ ဒီပေမယ် အဝတ်အစားကတော့
ဘရင်း(ဒ်)တွေ မဟုတ်လောက်ဘူး”

အမျိုးသမီးအုပ်စု မျက်လုံးများ
စူးစိုက်သွားရာသို့ ဦးမင်းဇော် လိုက်
ကြည့်မိသည်။



“ဟိုမှာလေဟယ်၊ ပြီးပြည့်စုံနဲ့ တွဲကနေတာ အဖြူရောင်နဲ့ ကောင်မလေး။ ဖန်စီတွေ ဝတ်ထားတဲ့ တစ်ယောက်”

အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် ကနေသူများကြားတွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် ကောင်မလေးက ထင်ရှားလွန်းသည်။ အမျိုးသမီးများတွင် ရှားပါးသော အရပ်မျိုး၊ ငါးပေတောင် ကျော်နိုင်သည်။ နဝင်းသော မျက်နှာ၊ သွယ်ပျောင်း နှဲ့နှောင်းသောကိုယ်ဖြင့် သွက်လက်စွာကနေသော သူမအက၊က စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းသည်။ သို့သော် သူမမျက်နှာက ကြည်နူးပျော်ရွှင်နေသည့်အသွင် မပေါ်ပါ။

“ကိုရောဘာလဲဆိုင်တွေက ဖြစ်မှာပေါ့ဟယ်။ ဒီလိုပွဲမျိုးဆို ကိုရောဘတ်က သူဆိုင်က ကောင်မလေးတွေကို ခေါ်ထားတတ်တယ်”

ဖျတ်ခနဲ မီးပွင့်ပြာထွက်သွားမှုနှင့်အတူ...

“ဟေ့...ဟေ့...ဟာကွာ၊ ဘာလို့ တို့ပုံတွေ လာရိုက်နေပြန်တာလဲ။ တော်ကြာ ဟိုပါ ဒီပါ ပါကုန်ပါဦးမယ်ကွာ၊ မလုပ်စမ်းပါနဲ့”

“မပါပါဘူး၊ အန်ကယ်။ အန်တီက သူ့ပုံမှာ မှတ်တမ်းလေး ထားချင်လို့ ရိုက်ခိုင်းထားလို့ပါ။ ဘယ်မှ မထည့်ပါဘူး”

“ကိုတင်ရေ...ဓာတ်ပုံတော့ ပါသွားပြီ၊ ပြီးမှ ဒေါ်ဆယ်လီကို ကြံပြောထားဦးဗျာ။ ဟိုတစ်ခါ ကိုစိုးလှိုင်ပုံဂျာနယ်မှာ ပါသွားလို့ လူကြီးတွေပြောတာ ခံရသေးတယ်”

စကားသံများဆီသို့ အကြည့်ရောက်သည်။ ညာတစောင်း စားပွဲခိုင်းမှ အမျိုးသမီးများနှင့် ခုံခြားထိုင်နေသော အမျိုးသားကြီး လေးငါးဦးကို တွေ့ရ

သည်။ တချို့ အမျိုးသားများကို မြင်ဖူးသလိုလို စိတ်က ထင်သည်။

ရှေ့ဆီသို့ မျက်နှာပြန်အလှည့်တွင် မိမိတို့ စားပွဲဘေးတွင် ရပ်နေသော စားပွဲထိုး လူငယ်တစ်ဦးကို သတိထားမိသည်။ မိမိတို့ စားသောက်နေမှုကို ကြည့်နေသော သူ့အကြည့်က သာမန်နှင့် မတူဟု စိတ်တွင် ထင်သည်။ သူ့အကြည့်က စားပွဲပေါ်ရှိ စားသောက်စရာများဆီသို့ စူးစိုက်ကျရောက်နေသည်။ လူငယ်၏ မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေမိရင်းမှ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် အတူစားနေခဲ့စဉ်က သစ်လုပ်ငန်းရှင်ကိုနေမျိုး ပြောခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းကို ပြန်သတိရသည်။

“အစ်ကိုရေ... ပြိတ္တာဆိုတာ သေမှ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ လူလောကမှာလည်း ရှိတယ်။ စားချင်ပါရက်နဲ့ မစားနိုင် မသောက်နိုင်၊ အစားအသောက်တွေ မြင်ပါရက်နဲ့ စားလို့ မရတာမျိုးပေါ့။ အစ်ကို...အခု ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းဘေးနားမှာ ရပ်နေတဲ့ ဝိတ်တာတစ်ယောက်ကို ကြည့်ပါလား။ သူ့ကျွန်တော်တို့ကို ပြင်ပေး ချပေးရတာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ စားသောက်နေတာကို ရပ်ကြည့်နေရတာ။ သူ့မျက်လုံးကို အစ်ကိုကြည့်ပါလား။ သူ့စိတ်ထဲမှာ



ဒီ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေကို ဘယ် မစားချင်ဘဲ ရှိပါ့မလဲ။ သူ့စားချင်မှာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့စားလို့ မရဘူး”

ကိုနေမျိုးစကားက ပြင်းထန်လွန်းသဖြင့် ထိုစဉ်က စားနေရင်းမှပင် နှင်တင်တင်ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ယခုလည်း စားပွဲထိုး လူငယ်၏ မျက်နှာကို ကြည့်မိရာမှ ဘေးသို့ မျက်နှာပြန်လွှဲလိုက်မိသည်။

ထိုစဉ်တွင် ခန်းမကျယ်အတွင်းမှ ဘေးဘက်သို့ ထွက်သွားနေသော ဝတ်စုံဖြူနှင့် မိန်းကလေးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ သူမက ဟန်းဖန်းကို နားကပ်၍ စကားပြောသွားနေပုံရသည်။ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ခါနီး နံရံကပ်မီးရောင်အောက်တွင် သူမပါးပြင်၌ လက်ခနဲ အရောင်ထွက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ပါးပြင်ပေါ်မှာ စိန်ပွင့်တော့ မဟုတ်နိုင်ဟု စဉ်းစားမိသည်။



ခန်းမကျယ်ကြီး၏ဘေး အခန်းကျဉ်းလေးထဲရောက်သည်နှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းများနှင့် ပစ္စည်းများကြားတွင် တရုပ်ရုပ်ဖြစ်ကာ မျက်ရည်သုတ်နေသော ဂျူးဂျူးကို ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်လျက် နီးနီး တွေ့လိုက်ရသည်။ အခန်းထဲက ထွက်သွားပုံကို စိတ်မချ၍ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နီးနီး ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် ဂျူးဂျူးအနားသို့ ရောက်သွားပြီး ပခုံးကို ဖက်လိုက်ရင်း...

“နင် ငိုပြီး ထွက်သွားတယ်ထင်လို့ လိုက်လာတာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဖုန်းလာလို့လား”

ပခုံးဖက်ပြီး ဖေးမသူ ရှိလာ၍ လှလှအေး အေးပိုင်းနည်းလာမိကာ နီလာကို လွှတ်၍ ရှိုက်ငင်ငိုချလျှိုးရင်း -



“အဖေဆုံးပြီ နီးနီးရယ်။ ညီမလေး ဖုန်းဆက်တာ။ အိပ်မှာ အမေက ထည်း ဘာမှလုပ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ မောင်လေးကလည်း ကလေးသာသာနဲ့ ငါထွက်သာ ပြေးသွားလိုက်ချင်တာပဲဟယ်။ ဟီး...ဟင့်ဟင့်...”

“တိတ်ပါဟယ်။ ဆုံးသွားမှတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ နင်လည်း အများကြီး လုပ်ကျွေးပြုစုခဲ့တာပဲ။ စိတ်ကို ဖြေပါ။ ငါလည်း ဂျာကြီးနဲ့ စကားပြောခွင့်ရလိုက်လို့ ပြောတော့ ပြောထားပါတယ်။ ဘောစိပွဲပြီးသွားရင် နင်ပြန်လို့ ရမယ်ပြောပါတယ်။ မနက်ဖြန် ပြန်ရမှာပါဟာ”

“ငါက အဝေးက ထောက်ပံ့နိုင်တာပဲ ရှိတာဟာ။ အနီးကပ် တစ်ခါမှ မပြောလိုက်ရဘူး။ အဖေဖြစ်တိုင်း ငါက အဝေးမှာချည်းပဲ...ဟင့်ဟင့်...”

“နင့်အဖေ နားလည်မှာပါဟယ်။ နင့်ကို ခွင့်လွှတ်မှာပါ”

“အဖေက ငါ့ကို သိပ်ချစ်တာဟာ။ ငါ့ကို ဘာမှတောင် ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ ကိုးတန်းမှာ အဖေရောဂါဖြစ်ပြီး နာတာရှည်ဖြစ်မှ ငါ ကျောင်းထွက် ထိုက်ရတာ။ ငါ အလုပ်လုပ်နေရတာ ထို အဖေက စိတ်ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါ ငါရောက်သွားရင် အဖေ ငါ့ကို ကြည့်ပြီး...ဟီး...ဟင့်ဟင့်”

စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ဘဲ နှိပ်သံထွက်ကာ ကြိတ်၍ မျက်ရည် ထူနေသော ဂျူးဂျူးကို မျက်ရည်သုတ်ဆင်းရင်း နှစ်သိမ်းနေစဉ် နောက်မှ စကားသံများကြောင့် နီးနီး နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

စားပွဲထိုး လူငယ်တစ်ဦးကို ဝန်ဆင်း လူကြီးတစ်ဦးက ဆွဲခေါ်လာရင်း-
“မင်းကလဲကွာ၊ တကယ်ကောင်

တွေနဲ့မှ သွားပြဿနာဖြစ်တော့တာကိုး။ ဝေယျာတို့၊ ကောင်းထက်တို့ဆိုတာ ဘယ်သူ့သာသမီးတွေမှန်း မင်းသိရက်နဲ့”

အကျိုးကြယ်သီးများ ပြတ်ထွက်ကြွေကာ ရင်ဘတ်တွင်လည်း အစွန်းအထင်းများစွာဖြစ်နေသော စားပွဲထိုး လူငယ်က မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ထားရင်း...

“ပြဿနာဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာထွန်းရယ်။ ကျွန်တော်က မတော်တဆဖြစ်တာပါ။ ဘေးက စားပွဲဝိုင်းကို ငေးကြည့်နေမိတာနဲ့ သူတို့လာတာကို မမြင်လိုက်လို့ ဖယ်ချိန်မရလိုက်တာ။ သူ့ဘာသာသူ ယိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဝင်တိုးလို့ ကျွန်တော့်ဗန်းထဲက အရက်ခွက်တွေ သူပေါ် မှောက်ကျတာ။ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ အဲဒါတစ်ယောက်က ဝင်ပြီး ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်တာပါ။ ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်ရပါဘူး။ ကျွန်တော် စားပွဲပေါ် လဲကျလို့ အဲဒီဝိုင်းက လူကြီးတစ်ယောက်ကတောင် ထူပေးလိုက်ရတာပါ”

“အေးကွာ၊ ငါ အချိန်မီ ရောက်လိုက်လို့ အကျယ်အကျယ် မဖြစ်လိုက်တာ တော်သေးတယ်။ အဲဒီဆယ်လီတူကလည်း သူ့အဖွဲ့တွေ သူ ဝင်ထိန်းသွားလို့ပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်က နာဘက်ကချည်းပဲ။ သည်းခံလိုက်ပါ”

“ရပါတယ် ဆရာထွန်းရယ်။ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ မန်နေဂျာ သိသွားရင်သာ ဆရာထွန်းရှင်းပြပေးပါ”

“အေးပါကွာ၊ ငါ ကူရှင်းပေးပါမယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ ဒါနဲ့ မင်း အနုထိထမင်းမစားရသေးဘူးမို့လား။ ငါလည်း

ကွာ၊ မတတ်သာလို့ မင်းကို ဂျူတို့ဆက်ဝင်ခိုင်းလိုက်ရတာပါ။ ကဲ...ဟိုမှာ သွားစားလိုက်။ ငါ သတ်သတ်ဖယ်ထားတာပါ။ သွား...သွား၊ သွားစားလိုက်။ မင်းနေရာလည်း အောင်မင်းဝင်နေပြီ။ စားပြီးရင် နားလိုက်တော့”

တွေ့မြင် ကြားသိလိုက်ရသော အဖြစ်အပျက်ကို နားထောင်ရင်း နီးနီး ပင်သက်ချလိုက်မိကာ ဂျူးဂျူးဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ဂျူးဂျူးကတော့ လောကကြီးတစ်ခုလုံး ဘာဖြစ်နေမှန်း သတိထားနိုင်ပုံ မရပါ။ ခေါင်းငုံ့ကာ ရှိုက်ငင်လျက် ငိုကြွေးနေဆဲပင်။ နှစ်သိပ်ချော့မော့ အားပေးရင်းနှင့်ပင် ပိုမိုဆူညံလာသော အသံများကြောင့် ခန်းမကြီးဘက်သို့ နားစွင့်လိုက်မိသည်။



“ဟေး...ထိုးတော့မယ်ဟေ့”

“နာရီကြည့်”

“တိုင်ပင်...တိုင်ပင်”

“တစ်ဆယ်၊ ကိုး၊ ရှစ်၊ ခွန်၊ ခြောက်၊ ငါး၊ လေး၊ သုံး၊ နှစ်၊ တစ်”

“ဟက်ပီးနယူးရီးယား”

ခန်းမကျယ်ကြီးထဲမှ လူအုပ်စုတစ်စုလုံး၏ သံပြိုင် ဟစ်ကြွေးသံကြီးက အရာရာကို ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။ အခန်းကျဉ်းတစ်ခု၏ ထောင်မှ လူလူအေး၏ ရှိုက်ငင် ငိုကြွေးသံသည် လူအုပ်စုကြီး၏ နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုလိုက်သည့် အသံကြီး၏အောက်တွင် နစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ မင်္ဂလာရှိသော နှစ်သစ်ကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

ညိုလွမ်းအောင်



သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ထူးခြားစွာ ကြံတွေ့မှု

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)

ခေါင်းပါးစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပြီးနောက် သိဒ္ဓိပေါက် အောင်မြင်ပြီးစီးသွားခဲ့ကြသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ရှေးခေတ်ကာလကတည်းက ရှိခဲ့သည်။ ယခုခေတ်ကာလ တွင်လည်း ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထဲတွင် များသောအားဖြင့် မိမိတို့ သိဒ္ဓိပေါက် အောင်မြင်ပြီးစီးခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း လူအများသိအောင် ထုတ်ဖော် အသိပေးလေ့ မရှိဘဲ အထူးလျှို့ဝှက်တတ်ကြလေသည်။

ထင်ရှားကျော်ကြားသော (ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု အများက ယူဆခံရသော) သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးဟု ဆိုလျှင် မြန်မာပြည်လူထုအပေါင်း သိမြင်ဖူးမြော်ခဲ့ကြဖူးပေလိမ့်မည်။ သာမညဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်မချီကာလ ၁၉၉၆ ခုနှစ် ခန့်က ကျွန်တော်တို့ မိသားစုသည် သားနှစ်ယောက်၏ စာမေးပွဲအပြီး ကျောင်းအားလပ်ရက်နှင့် တိုက်ဆိုင်ချိန်ကို

ယူ၍ သာမည ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခွာလာ ခဲ့ကြစဉ် ထူးခြားစွာ တွေ့ကြုံရသော အဖြစ်အပျက်ရှိခဲ့လေ သည်။

ထိုခရီးစဉ်တွင် အတူပါဝင်သူများကား ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် သားနှစ်ယောက်အပြင် ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ဖွားခင်ပါ လူ (၅)ဦးဖြစ်ကြသည်။ ထိုခရီးတွင် ထူးခြား ဆန်းပြားဖြစ်စဉ်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသူသည် ယောက္ခမဖြစ်သူ ဒေါ်ဖွားခင်ဖြစ်သဖြင့် သူ့အကြောင်း အနည်းအကျဉ်းဖော်ပြ ရန် ရှိလာသည်။

သူ့သမီးနှင့် ကျွန်တော် မညားမီတွင် မြန်မာပြည် ပြောက်ပိုင်းက မငြိမ်းချမ်းသေးသော အမည်းရောင်ဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျေးရွာမှာ ပြည်သူ့စစ်ရှိသဖြင့် သောင်း ကျန်းသူမှ အပြီးအတေးထားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ တစ်နေ့တွင်



သူတို့အား ပြည်သူ့စစ်နှင့် သောင်းကျန်းသူတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်
ပြီးနောက် ရွာကို သောင်းကျန်းသူမှ စီးနင်းသိမ်းပိုက်မိသွား
၍ အိမ်အမြောက်အမြား မီးရှို့ခံခဲ့ရရာတွင် အေးမြားခင်၏
နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးလည်း မီးသင့်ခံခဲ့ရသည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ လက်သမားဆရာ မကွယ်လွန်မီက
ဈေးနည်းကတိုးသစ်များဖြင့်သာ စိတ်ကြိုက် ဆောက်လုပ်
ထားခဲ့သော နေအိမ်ကြီး မိမိမျက်စိအောက်တွင် မီးသင့်
ထောင် ပြာကျသွားခဲ့ရသည်ကို တွေ့ မြင်ရ၍ အေးမြားခင်
အလွန်စိတ်ထိခိုက် ခံစားခဲ့ရလေသည်။

ရင်ထဲက လောင်မြိုက်နေဆဲဖြစ်သော သောကအပူ
မီးကို ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တရားရေအေးဖြင့် ငြိမ်းသတ်နိုင်ရန်
အေးမြားခင်ကို သမီးဖြစ်သူ မအေးအေးက ဗန်းမော်မြို့ရှိ
သိမ်တော်ကြီး ဝိဿနာအလုပ်ပေး တရားစခန်းဆီသို့ ခေါ်
ဆောင်လာခဲ့သည်။ အေးမြားခင်၏ မူလသဘာကပင် ဘာသာ
တရားကို အလွန်ကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်ရကား၊ တရားစခန်းတွင်
အချိန်တိုကာလအတွင်းမှာ သောကကို တရားရောင်ဖျန်း၍
ချိုင့်သွားခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တွင် အေးမြားခင် တရားထိုင်နေစဉ်ကာလတွင်
ဈာသီဥတုကလည်း ပူ၊ ရင်တွင်းလောင်မြိုက်နေဆဲ ခံစား
ချက်အငွေ့အသက်ကလည်း မကင်းစင်သေးပေရာ ဦးခေါင်း
ထက်တွင် သျှောင်ထုံး ဆံပင်နှင့် ဖျဉ်နီတိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ်ပြီး
ပုဆိုးကွက်ထောက်နှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက စစ်စေးရေ
ခွက်ဖြင့် သူ့ပခုံး၊ နှုတ်ခမ်းကို တေ့၍ ရေတိုက်ပေးသွားခဲ့သည်
ဟု ဆို၏။

တရားထိုင်နေရာမှ ယောင်ရမ်းပြီး နောက်ဘက်ကို
ထက်နှစ်ဖက်က ထောက်မိသွားသလို၊ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိ
သွားရာ ဖိတ်စဉ်သော ရေက မိမိအင်္ကျီရင်ဘတ်နေရာမှာ
စိုနေသေးကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။ (အေးမြားခင်သည်
စာမတတ်ပါ။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကိုလည်း သူမ မသိပါ။)

ကျွန်တော်နှင့် အေးမြားခင်၏ သမီး မအေးအေးတို့
ထက်ဆက်ခံကြပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့မှာ အခြေချ နေထိုင်
ခဲ့ရာ၊ ယခုအခါ သာမည ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး ကားဖြင့်
အိမ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုစဉ်တုန်းက သံလွင်မြစ်
တို့ ဖြတ်ကျော်ထားသော သံလွင်မြစ်ကူးတံတား(ဘားအံ)
ဆိုသေးသဖြင့် ဘုရားဖူးကားကြီးများသည် သံလွင်မြစ်အနီး
မှာ ရပ်တန့်ပြီး ကျန်နေရစ်ခဲ့ရသည်။ ခရီးသွား ဘုရားဖူး
ဖိုသတ်ကို စက်လှေဖြင့် တင်ဆောင်ပြီး သံလွင်မြစ်ကို
ဖြတ်ကျော်စေ၍ တစ်ဖက်ကမ်းတွင် ဟိုင်းလတ် ကားငယ်

လေးဖြင့် လူများကို တင်ဆောင်လျက် သာမညတောင်ဆီသို့
ခရီးဆက်ကြရသည်။

ဤရှေ့ခရီးလမ်းတွင်ကား မည်းနက်ချောမွေ့နေသည့်
ချိုင့်ကျင်းနဲ့ ၁ လုံးဝ မရှိသည့် အကောင်းစား ကတ္တရာလမ်း
ကို ရှားရှားပါးပါးတွေ့မြင်ရသည်မှာ ဗမာပြည်မှ ဟုတ်ပါလေ
စဟု တွေ့မြင်ရသူ၏ မျက်စိအာရုံကို ဝေဝါးသွားစေလေ၏။
ထိုကတ္တရာလမ်းကား သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
လှူဒါန်းငွေသက်သက်ဖြင့် ဖောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သိရှိရလေသည်။ (ဘားအံမှ မြဝတီမြို့အထိ ကတ္တရာ ကား
လမ်းကိုလည်း ဆရာတော်ဘုရားကပင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း
ထားကြောင်း ကြားသိရသည်။)

သာမညတောင်ခြေသို့ ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့
ဘုရားဖူးအဖွဲ့ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီးနောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှ
သော နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်တွင် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်ဖူးမြော်ခံ ထွက်လာမည်ကို လူ
ပရိသတ်များစွာက စောင့်ဆိုင်းနေကြရသည်။ ဆရာတော်
ဘုရားကြီးကား ကြွရောက်လာခဲ့ခြင်း မရှိသေးပါ။

ကျယ်ဝန်းလှသော အပေါ်ထပ် ကျောင်းဆောင်ကြီး
တွင် လူအများ ပြည့်လျှံရှိသကဲ့သို့၊ နောက်ထပ် လူများ
တဖွဲ့ဖွဲ့ရောက်ရှိလာနေဆဲဖြစ်သဖြင့် ကျောင်းကြီး၏ ကြမ်းခမ်း
ပြိုကျသွားနိုင်သဖြင့် ထပ်မံ မတက်ကြတော့ရန် ကျောင်း
အကျိုးဆောင် ဥပသကာများမှ ဟန့်တားနေရလေသည်။

မကြာမီ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ကြွရောက်လာပြီးနောက်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ခရီးပန်းနေသဖြင့် ယနေ့ ကြွရောက်
ဖူးမြော်ခံထွက်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ကြောင်း မိန့်ကြားလေ
သည်။ ထို့ကြောင့် လူအများနှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု
လည်း ကျောင်းပေါ်မှ အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြရသည်။
သာမညတောင်ပေါ်တွင် လူပရိသတ်အားလုံးကို စတုဒီသာ
သက်သတ်လွတ်ဟင်းဖြင့် ထမင်းကျွေးမွေးခြင်း၊ ကြည့်ရှု
ဖူးမြော်ရန် သာသနိကအဆောက်အအုံများ နေရာအနှံ့အပြား
တွင် တည်ရှိခြင်းကြောင့် လူအားလုံး တောင်ပေါ်တက်ရန်
ပြင်ဆင်ကြလေသည်။

ကျွန်တော်၏ဇနီး မအေးအေးနှင့် သားနှစ်ယောက်
က ခြေကျင်တက်သွားကြသလို၊ ယောက္ခမ အေးမြားခင်နှင့်
လူအိုများ ခြေကျင်မတက်နိုင်သူများက ကားစီး၍ တက်သွား
ကြသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ တောင်ပေါ်ကို မတက်တော့
ဘဲ တောင်ခြေမှာသာ ကျန်နေရစ်ခဲ့လိုက်သည်။

တောင်ခြေတွင် စားစရာ ထမင်းဟင်းမရှိပါ။ ဝယ်စား



ရန်လည်း ရှာမတွေ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဇနီး မအေးအေးက သာမည တောင်ပေါ်မှ ပါဆယ်ထုပ်ဝိုး၍ ယူလာပေးသော ထမင်းနှင့် ဟင်းကို စောင့်ဆိုင်း၍ ညစာစားလိုက်ရသည်။ သာမညကို ရောက်ရှိလာသူ အာဂန္တု ပရိသတ်အတွက် တစ်နေ့လျှင် ဆန် (၁၀)တင်း ထမင်းချက်ပေးရသည်ဟု ဆိုသည်။

အနီးဝန်းကျင်ဒေသခံ လူတို့ စိုက်ပျိုးသော သီးနှံများ အားလည်း ရောင်းသူများကို ကျသင့်တန်ဖိုးပေး၍ ဝယ်ယူသည် အပြင်၊ ရောင်းသူကိုလည်း ထမင်းကျွေးသေးသည်။ အနီးဝန်းကျင်နေသူများကိုလည်း ထင်းတစ်ချောင်းတလေ သယ်ဆောင်ခဲ့စေသည်ဟု ပြောကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားခဲ့သောနေ့က လူပရိသတ်မှာ ကံအကြောင်းမသင့်ခဲ့၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခွင့် မရလိုက်ခဲ့ကြသော်လည်း တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောတွင် အရုဏ်ဆွမ်းဆက်ကာပိလျှာဒိန်းမှု ပြုရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခွင့်ရရှိရန် အားခဲထားကြလေသည်။

သို့သော် အများမျှော်လင့်ချက်သည် ကံမကောင်း အကြောင်းမလွန်သွားကြရပြန်သည်။ ယမန်နေ့ညက နည်းတူပင် ဖူးမြော်လိုကြသည့် လူပရိသတ်ကြီးရေမှောက်သို့ ကြွရောက်ရန် ကျန်းမာရေးကို အကြောင်းပြုပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီး အဖူးမြော်မခံနိုင်သေးကြောင်း ထပ်မံ ငြင်းပယ်လိုက်၍ လူအားလုံး စိတ်ပျက် လက်ခွင်းခွာသွားခဲ့ရလေတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘုရားဖူးကားများသည် သာမညဆရာတော်အား ဖူးမြော်မှု ပြီးစီးလျှင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးခြင်း၊ လမ်းတစ်လျှောက် ဘုရားများ ဖူးခြင်းအစီအစဉ်လည်း ရှိနေသေးရာ သာမညတွင် ဆက်လက် အချိန်မပေးနိုင်တော့သဖြင့် အပြန်ခရီးကိုသာ ပြင်ဆင်ကြရတော့လေသည်။

“သာမညတောင်အထိ လူတွေ မြစ်ကူး ချောင်းခြား ခရီးဝေး စွန့်စားရောက်လာကြရတယ်ဆိုတာ သာမည ဆရာတော်ကြီးကို ကြည်ညိုလွန်းလို့ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ လာခဲ့တာ။ ဘုရားဖူးခရီးမဟုတ်တဲ့ ဆရာတော်ဖူးမြော်ခရီးသက်သက်မျှသာ ဖြစ်တယ်။ ခုတော့ ရပ်ဝေးက လာကြရတဲ့ လူပရိသတ်တွေကို ဆရာတော်ကြီးက မျက်နှာမြင်သာရုံမျှလောက်တောင် ထွက်မပြနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဆင်းရဲပင်ပန်းသမျှ အလကား။ ခဲလေသမျှ သဲရေကျရတဲ့ အကျိုးမဲ့ ခရီးစဉ်ဖြစ်သွားတာပဲ။ ထွက်လာခဲ့တာ မှားလိုက်တာ”

သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခွင့်မရဘဲ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ခဲ့ရသဖြင့် မကျေနပ်စွာ ထွက်လာသော ဇနီး မအေးအေး၏ ပေါက်ကွဲသံစဉ်စကားဖြစ်သည်။

ကုသိုလ်မရဘဲ ငရဲကိုသာ ရစေမည်ဆိုလျှင် နှစ်နှာလှပေသည်။ ဝစီဗေဒ ထိတိုင်းရှု ဖြစ်သွားနိုင်၍ ကျွန်တော်ကတော့ စကားတစ်စုံတစ်ရာမပြောတော့ဘဲ အပြန်ခရီးအတွက် ကားပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။

ကားခေါင်းခန်းထဲတွင် ကျွန်တော်တိုင်လိုက်မိလျှင် ကျွန်တော်နဲ့ဘေးမှာ အတူစီးသူ ယောက္ခမ ဒေါ်ဖွားခင်က-
“အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်၊ လူပင်ပန်းနဲ့ သာမညအထိ အရောက်လာခဲ့ပြီမှ ဆရာတော်ကြီးကို မဖူးမြော်ရဘဲ ပြန်လာခဲ့ကြရတဲ့ မင်းတို့မိသားစုအတွက်သာ စိတ်မကောင်းတာ။ ငါကတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးခဲ့ရတယ်”

ကျွန်တော်က အလွန်အံ့သြစွာဖြင့်...

“သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပင်ပန်းနေပြီး လူပရိသတ်အနံ့ကို မခံနိုင်လို့ သူ့ကျက်သရေခန်းထဲနေ လုံးဝ မထွက်ဘဲ လူတွေ ဖူးမြော်ခံဖို့ ငြင်းလွှတ်နေတာ အားလုံး သိထားနေတာပဲ။ အမေက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးလိုက်ရတာလဲ”

ဟု နားမလည်စွာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ကျောင်းပေါ်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူးကွ။ ကုန်ခဲ့တဲ့နေ့ ညနေတုန်းက သာမညတောင်ပေါ်ကို တက်ကြရင်း မမျှော်လင့်ဘဲ ကြိုလို့ တောင်ပေါ်မှာ ဖူးလိုက်ရတာ”

“အမေပြောနေတာကို ကျွန်တော် နားမလည်တော့ဘူးဗျ။ ဒီမှာ သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဓာတ်ပုံ။ အမေ ကြိုကြိုက်လို့ ဖူးလိုက်ရတယ်ဆိုတာနဲ့ တူရဲ့လား။ တခြားဘုန်းတော်ကြီးနဲ့များ မှားနေတာထင်တယ်”

ကျွန်တော်က ကိုးကွယ်ရန် ဝယ်ယူလာခဲ့သော ဓာတ်ပုံကို ပြရင်း မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဆိုနေ။ မဟုတ်မဟတ် လုပ်ကြံပြောနေစရာလား။ အဖြစ်အပျက်က ပြောရတာ မင်းတို့ ယုံဖို့ ခက်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် လိမ်ညာပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ အမှန်တကယ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာပါ”



ဒေါ်ဖွားခင်သည် သာမညတောင်ပေါ်သို့ ခြေကျင့်တက်ရောက်ရန် မြေးနှစ်ယောက်နှင့် သမီး မအေးအေးတို့အဖီမလိုက်နိုင်သဖြင့် အခကြေးငွေယူပြီး တောင်ပေါ်သို့



ထိုက်လံပိုဆောင်ပေးနေသော ကားပေါ်သို့သာ တက်ထိုင် ထိုက်သည်။ ကား လူပြည့်သောအခါတွင် တောင်ပေါ်သို့ မောင်းတက်လာခဲ့သည်။

သူမ သတိထားမိသည်ကတော့ မော်တော်ကားနှင့် တောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြသူများအားလုံးတို့သည် လူ အိုများနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ဝလွန်းသူများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။ တောင်ပေါ်ရောက်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းကြလျှင် ရန်ကုန်မြို့က ထွက်လာစဉ်ကတည်းက ကားတစ်စီးတည်း စီးလာခဲ့သူ သာကေတမှ ဒေါ်စောနှင့် ဒေါ်ဖွားခင်တို့ မျက်မှန်းတန်းမိသွား ပြီး အတူထမင်းစား အတူသွား အတူလာဖြစ်သွားလေသည်။ စင်စစ် ဒေါ်စောသည် သူ့ယောက်ျား အဘိုးကြီး အတူပါသေး သော်လည်း ယခု တောင်ခြေတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သလား မသိပေ။

အဘွားကြီးနှစ်ယောက်သည် တောင်ပေါ်တွင် သက် သတ်လွတ် ထမင်းကို အတူစားသောက်လိုက်ကြပြီးနောက် တွင် တောင်ပေါ် နေရာအနှံ့အပြားတွင် တည်ရှိနေသော သာသနိကအဆောက်အအုံများ၊ စေတီ၊ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ထန်များကို လူအများနည်းတူ လှည့်လည်ဖူးမြော်ရင်း စင်စစ် စင်ရာ စကားပြောလာခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေရာအရောက်တွင် လှေကားထစ် ဘုံနုဖြင့် တက်ရောက်ရသော ကျောင်းသင်္ခမ်းငယ်တစ်ခုကို ထိန်းသားမှာ တွေ့ရာ တံခါးပိတ်ထားသော်လည်း အတွင်းမှ တံခါးဖွင့်ချပေးထားသဖြင့် အသာချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ အတွင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို မြင်၍ တံခါးတွန်းဖွင့် ပြီး အဘွားကြီးနှစ်ယောက် ဝင်သွားခဲ့သည်။

လူတက်လာသောအသံကို ကြားလျှင် ဒရင်းဘတ် အိပ်ရာထက်တွင် မိန်းလျက် အနားယူနေဟန်ရှိသော ဘုန်း တော်ကြီးသည် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ပြီး ထထိုင်၍ “ဝင်လာခဲ့ ကြ...ဝင်လာခဲ့ကြ” ဟု လိုလားစွာ ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

အဘွားကြီးနှစ်ယောက်သည် ဝတ်ပြု ကန်တော့ပြီး နောက် ဘုန်းတော်ကြီးကို မော်လှိုက်သောအခါမှ သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီးဖြစ်နေကြောင်း သိရပြီး အလွန်အံ့ဩ ကြလျက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြ ခု ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အဓိပ္ပာယ်ပါအောင် ပြီးရင်း ဆပြန်းစကားဆိုသည်။

“ဒကာမကြီးတို့ ဘယ်မြို့က လာခဲ့ကြသလဲ”
“ရန်ကုန်က လာခဲ့ကြတာပါ ဘုရား”
“သာမညကို ဘယ်နခေါက်ရောက်ခဲ့ပြီပြီလဲ”
“ဒီတစ်ခေါက်သာ ရောက်ဖူးသေးကြောင်းပါ ဘုရား”

“တစ်ခေါက်သာ ရောက်တာ၊ ဆရာတော်ကို မဖူးလိုက် ရတာဆိုတော့ သိပ်ဟန်မကျဘူးပေါ့နော်။ သံလွင်မြစ်ကိုလည်း ဖြတ်ကူး ကားပြောင်းစီးရဆိုတော့ ကုန်းတစ်တန် ရေတစ် တန် ခရီးပို့ ပင်ပန်းကြမယ်ပေါ့”

ထိုအခါတွင် ဒေါ်ဖွားခင်မှ -

“မှန်ပါ ဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခွင့်ရ လို့ အမောပြေကြကြောင်းပါ ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်။ စင်စစ် ထိုအချိန်ကာလ တွင် သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်မှာ (၈၅) နှစ်ခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရလေသည်။ လူပရိသတ်များ ကို ပင်ပန်းနေ၍ဟု အကြောင်းပြပြီး အဖူးမြော်မခံခဲ့တာကို လည်း အဘွားကြီးနှစ်ယောက်လုံး ကောင်းစွာ သိထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ယခု စက်လှေကား၊ ဓာတ်လှေကား မရှိသော သာမည တောင်ပေါ် တစ်နေရာမှ ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးထဲသို့ အခြွေ အရံမပါ အဘယ်ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တစ်ပါး တည်း ရောက်ရှိနေရပါသနည်း။ စဉ်းစားတွေးတောရ ခက် လှသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသက်အရွယ်အခြေအနေ အရ ခြွေကျင်တက်ခဲ့ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ကားဖြင့် တက်ခဲ့ ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်လောက်ပေ။ ဤအလွှဲအမှားသည် သဘောရိုးမဖြစ်နိုင်လောက်ပေ။ ရဟန်းကိစ္စပြီးမြောက်ခဲ့၍ တစ်စုံတစ်ရာအဆင့်ထိ ရောက်ရှိနေ၍သာလျှင် ကိုယ်ပွား ခန္ဓာက အဘွားကြီးနှစ်ယောက်ကို ထူးခြားစွာ ဖူးမြော်ခံခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ကြသည်။

ရဲခဲလှသော အခွင့်အရေးပို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု ယုံကြည်ရ သော ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အချိန်ယူ ဖူးမြော်ချင်သေး သော်လည်း ပင်ပန်း၍ အများပရိသတ်ကိုပင် အဖူးမြော်မခံ တာကို သတိရသောအခါတွင် နှုတ်ဆက် ဝတ်ပြုကန်တော့ ပြီး အလိုက်သိစွာ ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြလေ သည်။ သို့သော် အဝေးရောက်ရှိသွားသည်ထိ အဘွားကြီး နှစ်ယောက်လုံး၏ မျက်လုံးများက ကျောင်းသင်္ခမ်းလေးကို လည်ပြန်ကြည့်နေကြဆဲဖြစ်သည်။ အနီးရှိ လမ်းပေါ်မှာ လူ အများက ကြိတ်ကြိတ်တိုးလျက် သွားလာနေကြလေသည်။

သာမညတောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဒေါ်စောသည် သူ့အဘိုးကြီးအား...

“အဘိုးကြီး... ကားနဲ့အတူတက်ရအောင်လို့ ကျုပ်က ခေါ်တာကို မလိုက်ဘဲ တောင်ပေါ် ခြွေကျင်တက်သွားတော့



သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မဖူးလိုက်ရဘူးဖြစ်သွားတာ ပေါ့။ တောင်ပေါ်မှာ ကျပ်တိုနဲ့ ကြုံလို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကို ဖူးခဲ့လိုက်ရတယ်။”

ဟု ပြောလေသည်။ အဘိုးကြီးက ဒေါ်စော ပြော စကားကို လုံးဝ မယုံပေ။ ဖက်ကြမ်း ဆေးပေါ့လိပ်ကို ဖွာ နေရာမှ ရပ်လိုက်ရင်း...

“မဖြစ်နိုင်တာတွေ ပြောမနေပါနဲ့ကွာ။ တခြား ဘုန်း တော်ကြီးနဲ့ ကြုံခဲ့တာဖြစ်မှာပါ။ သာမညဆရာတော်ကြီးက ပင်ပန်းနေလို့ အဖူးမြော်မခံတာ လူတိုင်းသိနေကြတဲ့ကိစ္စ ပဲ”

“သာမညကို ဒီတစ်ခေါက်ပဲ ရောက်ဖူးသေးပေမယ့် ကျွန်တို့က အဲဒီလောက် မအပါဘူး။ ဓာတ်ပုံထဲမှာ ဆရာ တော်ဘုရားကြီးကို အကြိမ်ကြိမ်ဖူးမြော်ဖူးနေတာပဲ။ အတုနဲ့ အစစ် ကောင်းကောင်းခွဲခြားတတ်ပါတယ်။ မယုံရင် ပုံပြင်လို့ မှတ်လိုက်ပေတော့။ ကျွန်တစ်ယောက်တည်း သာမညဆရာ တော်ကြီးကို ဖူးခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဟောဒီ အစ်မ ဒေါ်ဖွား ခင်ပါ အတူဖူးခဲ့ကြရတာ သက်သေပဲ။ ကျုပ် ဒီထက်ပို မပြောတတ်တော့ဘူး။”



အချိန်ကာလတွေ ကြာညောင်းလို့ အဟောင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးပင်လျှင် ခန္ဓဝန်ချ၍ တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာသိမ်းသွားခဲ့သည်မှာ နှစ်တွေ ကြာခဲ့ပြီ။ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်တွေကြားမှာ တစ်ချိန်တစ်ခါက အလွန်ရေပန်း စားခဲ့သော သာမညသည်ပင်လျှင် ယခုအခါ လူတွေ ဘာမှန်း မသိအောင် မှေးမှိန်သွားခဲ့လေပြီ။

သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ခဲ့၍ သာ အလုံးစုံ သိမြင်တော်မူခဲ့ပြီး လာရောက်ဖူးမြော်သူ ထောင်သောင်းချီသော ပရိသတ်ထဲမှ ပဉ္စာန်းဆက်ရှိသူ (သို့မဟုတ်) ဘုရားတရားကိုင်းရှိုင်းပြီး သီလမြဲမြဲ၍ စရဏ အားကောင်းသူကိုသာ ရွေးထုတ် အဖူးမြော်ခံသွားသည်ဟု သာ ကျွန်တော်(စာရေးသူ) ခံစား နားလည်လိုက်ပါတော့ သည်။

(စာကြွင်း။ ယခုအခါ အသက် ၉၀ နှစ်ရှိ ယောက္ခမ ကြီး ဒေါ်ဖွားခင်သည် စာရေးသူနှင့် အတူနေထိုင်ဆဲဖြစ်ပါ သည်။ ကာယကံရှင် နာမည်များ လွှဲပြောင်းထားပါသည်။
အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)



ဆု တောင်း ပြု။

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တဗေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓဂီဗေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့်(ကဗျင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါချ်(မြန်မာပြည်)

- ▷ ယတြာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ▷ ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- ▷ နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။

ဗေဒင် ☎ - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ စုံစမ်းရေး ☎ - ၀၉-၃၁၀၂၂၈၁၆၊ ၀၉-၂၅၀၃၆၁၅၄၁



အောင်မြေသာစံ ကပ်ကျော် ဆုတောင်းပြည့် ပျားဘုရား

● လွန် ကျော်ဦး



စာရေးသူ မရောက်ဖူးသည့် ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်းရှိ နှစ်စဉ် ငါးသိန်းသုတေသန ခင်ပွန်း တာဝန်ထမ်းဆောင်သည့် ဦး ဖြစ်၍ စာရေးသူကို အလည်လာရန် ခေါ်သော်လည်း စာရေးသူ အချိန်မပေးနိုင်၍ မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ မြေးများ ကျောင်းပိတ်၍ သမီးဖြစ်သူက အတန်တန်ခေါ်သဖြင့် စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူ မရောက်ဖူးသည့် နှစ်စဉ်မြို့က တောင်ပေါ် ဦးလေးဖြစ်၍ သဘာဝ တောတောင်ရေမြေ အလှမြင်ကွင်း

များနှင့်အတူ အေးချမ်းသာယာမှုကြောင့် စာရေးသူ ကြည်နူး သွားမိသည်။

“အဖေ...ခရီးကြိုတုန်း ပျားဘုရားဖူးရအောင်”

သမီးငယ်၏ ပျားဘုရားဖူးရန် ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် စာရေးသူ ဖိတ်ဝင်စာသွားမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဖူးရန်အတွက် စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံကို သမက်နှင့် သမီးက လိုက်ဖို့ သည်။

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးရန် ထွက်လာပြီး ပထမဆုံးတွေ့



နဝင်းရွှေဂျက် ဆေးရွှမ်းထက်

ဧရာမြေ ကျော်ဝေ

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် စိုက်ပျိုးထားသော ရှောက်ပင်မှ အကိုင်းခြောက်များကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းနေစဉ် ရပ်ကွက်ထဲမှ ဒေါ်ခင်လှိုင်ဆိုသူက...

“ဗိုလ်ကျော်... ရှောက်ပင်တွေကို ခုတ်ပစ်နေတာ လား။ မခုတ်ပါနဲ့ ဗိုလ်ကျော်ရယ်။ ရှောက်ပင်ဆိုတာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အသီးအရွက် အခက်အလက်ကအစ ဆေးဖက်ဝင်တယ်လေ။ ကျွန်မ ဗိုလ်ကျော်ဆီမှာ ရှောက်ရွက် ကိုးရွက် လိုချင်လို့ လာတောင်းတာပါ။”

“ရှောက်ပင်တွေကို ခုတ်မပစ်ပါဘူးဗျာ။ အကိုင်းအခြောက်တွေကို ခုတ်ပစ်နေတာပါ။ အကိုင်းအခြောက်ရှိရင် ဆွေးပြီး ပိုးဝင်သွားမှာစိုးလို့ပါ။ ဒါ့ထက် ဒေါ်ခင်လှိုင်၊ စောစောက ခင်ဗျား ရှောက်ရွက် ကိုးရွက်က ဘာဆေးအသုံးဝင်လို့လဲ”

“ဪ... ဗိုလ်ကျော်ကလည်း ခက်ပါတီ။ လပြည့်လကွယ်နေတွေ ရောက်တိုင်း စတီအဖြစ် ရှောက်ရွက်ကို ကိုးရွက်ပြည့်အောင် ငါးပိနဲ့ တို့စရာအဖြစ် စားပေးရတယ်။ လေဖြတ် လေငန်းရောပါ မဖြစ်ဘူး။ သေသေချာချာလည်း မှတ်ထားဦး”

“ခင်ဗျားပြောတာလည်း မှတ်ထားပါမယ်။ ကျွန်တော် ကြားဖူးတာကတော့ မိတ်ဆွေကြီး ဦးသောင်းညွန့်က လပြည့်လကွယ်နေတိုင်း ရှောက်ရွက်ကို စတီအဖြစ် ငါးပိချက်နဲ့ တို့စားတာက တစ်ရွက်တည်းဗျ”

“အဲဒါက ရှောက်ရွက်ရှားလို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အမှန်က ကိုးရွက်စားမှ နဝင်းကိုက်မှာပါ။ မယုံရင် ဗိုလ်ကျော်လက်တွေ့ စမ်းကြည့်ပါ။ ကျွန်မက ဟို ခန္တီးနားက ရွာမှာ

နေတဲ့ ဓာတ်စာပေးတဲ့ ဆေးဆရာကြီးရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဆေးဖို့ ပြောပြတာပါ။ ဆရာကြီးက အသက် ၉၇နှစ်ရှိနေပြီ။ အခုထိ ဆေးကုထုံးပါပဲ။ မြန်မာဆေးနည်းဆိုတာ အထင်မသေးသင့်ဘူးလို့ ဆရာကြီးက ပြောတယ်။ သူ အခုအသက်အရွယ်အထိ ရှောက်ရွက် ကိုးရွက်ကို လပြည့်နေ့နဲ့ လကွယ်နေ့တွေမှာ ငါးပိနဲ့ တို့စားတုန်းပါပဲ”

ဒေါ်ခင်လှိုင်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ရှောက်ရွက်တွေကို မနုမရင် ကိုးရွက်ခူးပြီး...

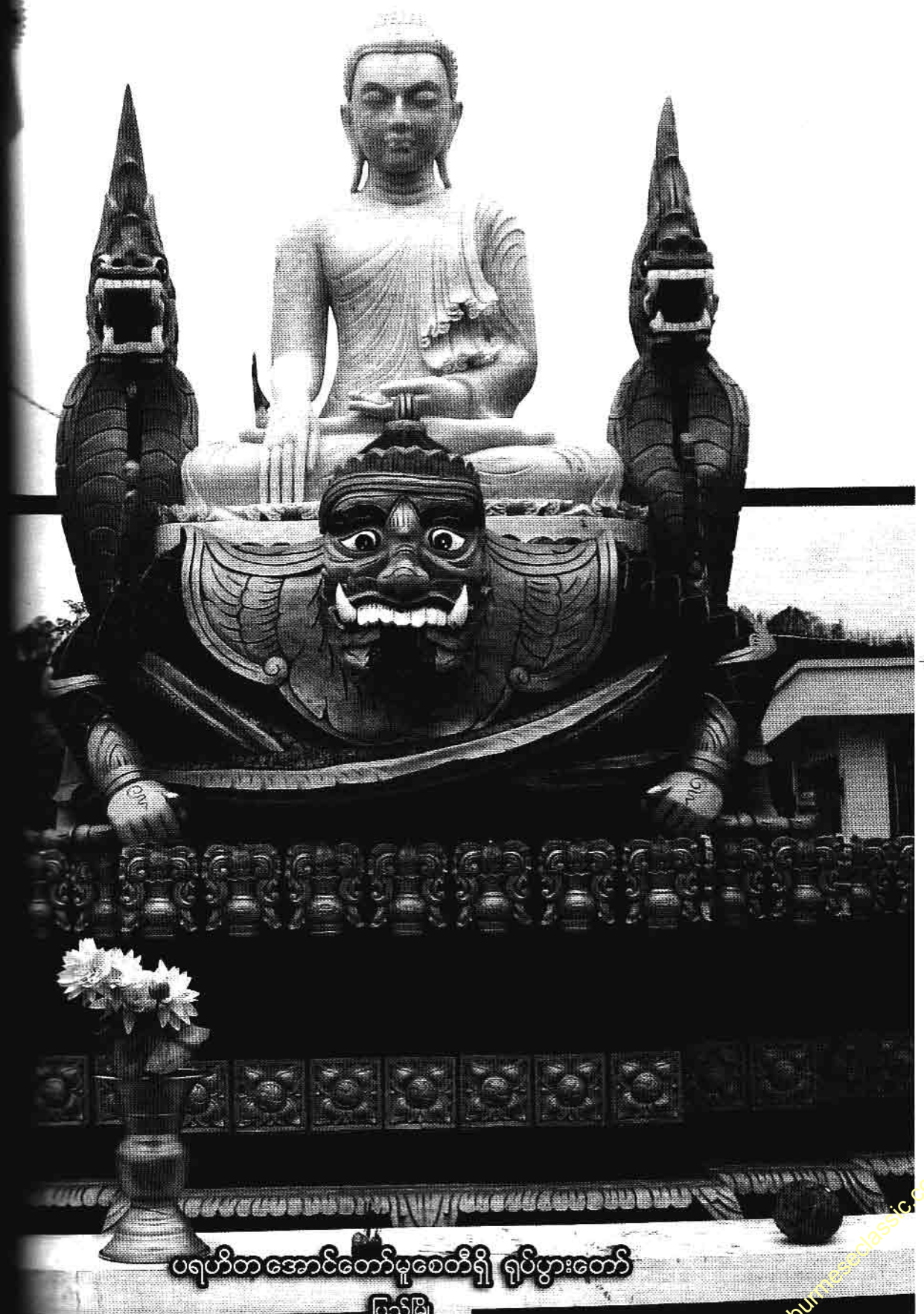
“ဗိုလ်ကျော်ရှောက်ပင်က ရှောက်ရွက်တွေက အရင် မြန်လိုက်တာနော်။ ဟိုနေ့က တွေ့တုန်းက နနထွေးထွေးလေးတွေ”

“ရှောက်ရွက်က နတုန်း ခူးမှ အနုရမှာ။ ဆေးအတွက် သုံးတာပဲဗျာ။ နန ရင့်ရင့် အသုံးဝင်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်ထဲက အရက်သမားတွေ ရှောင်ရွက်ကောင်းမှန်း သိနေကြပြီ။ သူတို့က လေဖြတ်မှာ ကြောက်ကြလို့ ရှောက်ရွက်ကို အမြဲတမ်း ငါးပိနဲ့ တို့စားကြတယ်လေ”

“ဒေါ်ခင်လှိုင်ပြောလို့ ကျွန်တော်စာရေးဖို့ အကြံရဦးဗျာ။ ဆေးနည်းတိုပေါ့ဗျာ။”

ဧရာမြေ ကျော်ဝေ



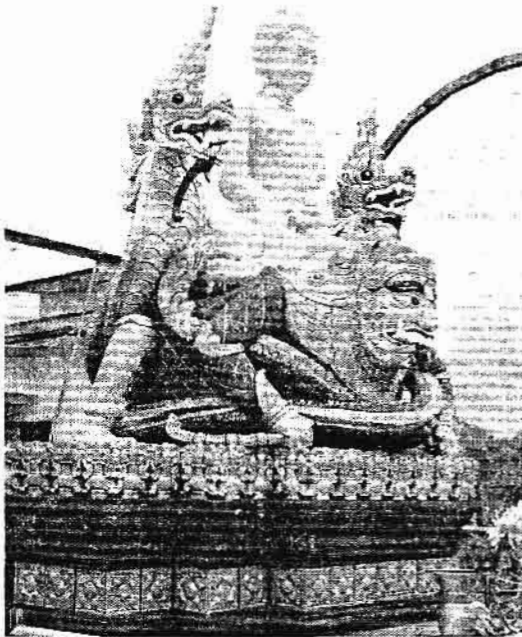
ပရဟိတအောင်တော်မူစေတီရှိ ရုပ်ပွားတော်

ပြည်ရှိ



ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းမှ ဦးကျော်သူ ဦးဆောင်တည်သော မဟာပဏိတ ပရဟိတ အောင်တော်မူစေတီတော်နှင့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ မဟာဗောဓိညောင်ပင်

●အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)



လွန်ခဲ့သောလက ကျွန်ုပ် စာရေးသူနှင့် ဂန္တီရမိတ်ဆွေ ဆရာ လှစံ(ပညာရေး)တို့သည် ရန်ကုန်မြို့မှ ပြည်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ပြည်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ အဝေး ပြေးကားဂိတ်အနီးရှိ မင်းသားကြီးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ဆရာ မောင်ထက်ရှား(ပြည်)က စောင့်ကြိုနေပါသည်။ စာရေးသူတို့ သုံးဦး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဆွေတိုင်ကာ ရာသီဥတုအခြေ အနေကို ကြည့်ကြသည်။ မိုးများ အုံ့နိုင်ပြီး မိုးပေါက်ကလေး များ ကျနေသည်။ လွန်ခဲ့သောညက သံသံမဲမဲရွာခဲ့၍ လမ်း တစ်လျှောက် ရေစိုနေသည်။ ဆရာ မောင်ထက်ရှားက အပူ ဒဏ်သက်သာသွားသည်ဟု ဆို၏။ မိုးရွာမချခင် ဆိုင်ကယ် နှစ်စီးဖြင့် ဆရာ မောင်ထက်ရှားအိမ်သို့ ဦးတည်သွားကြ သည်။ အိမ်ရောက်ပြီးနောက် ပြည်ရွှေဆံတော် စေတီတော် မြတ်ကြီးသို့ ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားပေါ် ရောက်

တော့ မိုးရွာလာသဖြင့် နီးဘုရားကြီးအနီးရှိ တန်ဆောင်းတစ်ခု မှာ မိုးခိုရင်း ပုတီးစိပ်၊ ဘုရားရှိခိုးကြသည်။ ထို့နောက် ရွှေ ဆံတော်မှ ရွှေတံခါးသို့ လိုင်းကားစီးပြီး ပြန်လာကြသည်။ ထိုညတစ်ညလုံး မိုးရွာသဖြင့် အိပ်ရတာ အဆင်ပြေကြ သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော် ကျောင်းသို့ သွားကြသည်။ ဆရာတော်မှ သွားလိုသောခရီး ကို ကျောင်းမှ ကားဖြင့် လိုက်ပို့သည်။ ရွှေတုံသာ၊ ငွေဘုံသာ မှန်ဘုရား၊ ပန်းတောင်း ငါးမျက်နှာသို့ ဘုရားဖူးသွားကြသည်။ ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ဘုရားဖူးသွားရတာ အဆင်ပြေသည်။ ရာသီဥတုသာယာ၍ စိတ်ချမ်းသာစွာ ဖူးကြရသည်။ ညနေ ကျောင်းပြန်ရောက်မှ မိုးရွာချသည်။ ထိုနေ့တွင် ရွှေပေါက်ပင် ဆရာတော်ကျောင်းမှာ အိပ်ကြသည်။ နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ရွှေပေါက်ပင်ဆရာတော်၏ မေတ္တာ ပို့သံကို ကြည်နူးဖွယ် ကြားရသည်။

ဆရာတော်မှ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးလွှတ်၍ စာရေးသူတို့ကို ခေါ်နိုင်သည်။ ဆရာတော်မှ လိုဏ်ဂူအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော် မြတ် လေးဆူကို မျက်နှာသစ်တော်ရေ ကပ်လှူကာ မျက်နှာ သစ်ပေးသည်။ မျက်နှာတော်သစ်ပြီးသောအခါ သစ်သီး သောက်တော်ရေ၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာတိုင်တို့ကို စုပေါင်း ကပ်လှူကြသည်။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ဆရာတော် နေ့စဉ် ပြုလုပ်နေကျအလုပ်ဖြစ်သည်။

ဘုရားပူဇော်ပြီးသောအခါ ကျောင်း ဘယ်-ည အပေါက်ဝရှိ ဥဒေါင်းမင်းအား ဥဒေါင်းမင်းပရိတ်ရွတ်ဆို၍ ပူဇော်သည်။ အမွှေးတိုင်တစ်တိုင်စီ ထွန်းကြရသည်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းဆိုသော်လည်း ခွပ်ဒေါင်းနှင့် မတူ သည်။ ဆရာတော်ကျောင်းတွင် တစ်နေ့ကုန် DVB နှစ် ထားသည်။ တချို့ ဒုက္ခကတွေက DVB ဆရာတော်ဟု



ကြသည်။ ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ၈၈-ကျောင်းသားတွေ
 စည်းရုံးသည်။ ဦးကျော်သူ၊ မင်းကိုနိုင်၊ ကိုကိုကြီးတို့လည်း
 ဆရာတော်ကို လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။ ဆရာတော်က
 ၂၀၁၅ မှာ အမေရု အောင်မြင်မည်ဟု မိန့်ဆိုသည်။ ခေတ်မီ
 နှင့် ဉာဏ်ထက်မြက်သော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ အရန်
 ဇီဝိတံ DVB မှာ ဆွေးနွေးသံများ ကြားနေရသည်။
 ကြောခင် ရပ်သွားမှာပါဟု ဆရာတော်မိန့်တာ ယခု မှန်နေ
 သည်။

ထိုနေ့က ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးပေး၍ စာရေးသူတို့ ဖိုးဦး
 ဆောင်သို့ သွားကြသည်။ တောင်ခြေရောက်တော့ လမ်း
 ဆောင်း၍ ဆိုင်ကယ်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ
 ခန့်ပြီး ခြေလျင်တက်ရသည်။ ဖိုးဦးတောင်ကို ပထမဆုံး
 အကြိမ် ရောက်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ပေါ်တက်သော
 ဆူကားထစ်တွေကို ပြုပြင်နေကြသည်။ သံတိုင်နှင့် သွပ်မီး
 ဆေးသော တန်ဆောင်းဖြစ်သည်။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ၏
 သစ်ရာနှင့် တူသည်။ သွပ်မီးတွေကတော့ ပျက်နေသည်။
 ဆူရှင်များ လိုအပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ တောင်တက်
 ဆူကားမှ တက်ပြီး အလယ်တစ်နေရာတွင် သတင်းစာ
 ဆူကြီး ကြေးမုံ(ဦးသောင်း)အား ရည်စူး၍ သူမိသားစုမှ
 ဘုန်းပေးထားသော ရေချမ်းစင်ကို တွေ့ရသည်။ ဖိုးဦး
 ဆောင်မှ ရောဝတီမြစ်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။



ဖိုးဦးတောင်ဘုရား ဖူးပြီးသောအခါ အပြန်လမ်းတွင်
 ဦးကျော်သူတည်ထားသော ဘုရားသို့ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ
 သမားလေးများမှ လိုက်ပို့ပေးသည်။ သမိုင်းဝင် ရွှေဘုံသာ
 မုနိဘုရားနှင့် ၁၃မိုင်ခန့် ကွာဝေးသောနေရာတွင် တည်ရှိ
 သည်။

ဆိုင်ကယ်ကို မှန်ဝမှာ ရပ်ခိုင်းပြီး ဦးစွာပထမ မှန်ဦး
 ကို စာတ်ပုံရိုက်ကြသည်။ မှန်ဦးဝဲယာမှာ ဘီလူးတစ်ကောင်
 စီ ပြုလုပ်ထားသည်။ ဘီလူးမှာ အနီရောင်ဖြစ်သည်။ အပေါ်
 ပိုင်းမှာတော့ ခြင်္သေ့လိုလို၊ ဆင်လိုလို အကောင်ကြီး နှစ်
 ကောင်ကို တွေ့ရသည်။ အရပ်ထဲ အလှူပွဲတွေမှာ က၊သော
 တိုးနယားကောင်းနှင့် တူသည်။ မှန်ဦးမှာ ပန်းကန်တုံးများဖြင့်
 ပြုလုပ်ထား၍ အနုပညာလက်ရာမြောက်လှသည်။ အလယ်
 တွင် တစ်ဖက်တစ်ချက်က လောကနတ်ပုံနှင့် အသောက
 ကျောက်တိုင်ပုံကို တွေ့ရသည်။ စေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်မှာ
 “မဟာပဏီတ အောင်တော်မူစေတီတော်”ဟု ပညတ်ထား
 သည်။

လက်ယာဘက် တောင်ကုန်းရှေ့နားတွင် “ဒေါ်အောင်
 ဆန်းစုကြည်၏ မဟာဗောဓိညောင်ပင်တော်”ဟု ရေးသားပြီး
 ဆိုင်းဘုတ်ထောင်ထားသည်။ တောင်ကုန်းလေးပေါ် လှမ်း
 ကြည့်သောအခါ ရှင်သန်နေသော ဗောဓိညောင်ပင်တစ်ပင်
 နှင့် ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ မွေစကြာတရားဦးဟောနေသော ဓမ္မ
 စကြာမုဒြာ ကျောက်ဆင်းတုံတစ်ဆူကို ကြည့်ညှိစွာ ဖူးတွေ့



ရပါသည်။ မျက်နှာတော်မှာ ပြီးပြီး ကြည်လင်နေ၍ ပူးရသ အပေါင်း၏ ရင်ကို အေးမြစေပါသည်။ ပတ်လည်တွင် ဂြိုဟ် ရှစ်ခွင်နှင့် ရုပ်ပွားတော် ရှစ်ဆူကို ပူဇော်ထားသည်။ ဘုရား စေတီ၊ သာသနိကအဆောက်အဦတို့မှာ ပြုပြင်မွမ်းမံ တည် ဆောက်ဆဲကာလဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းတော်ပေါ်တွင် သာသနာ့ အောင်လံများ စိုက်ထူထားပြီး ပန်းရံအလုပ်သမားများကို လည်း တွေ့ရသည်။ ဗောဓိပင်အနီးမှာ ဗောဓိပင်သမိုင်း အကျဉ်းကိုလည်း ဖတ်ရသည်။

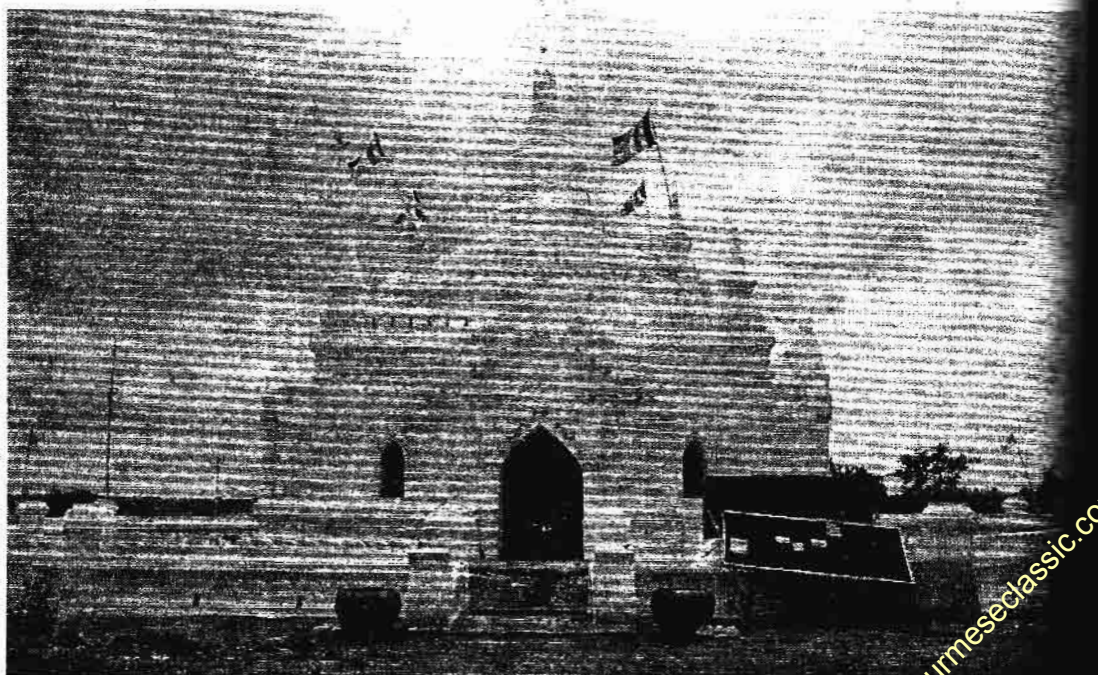
ပခုက္ကူ အနိစ္စဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဖေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်မှ ဗောဓိညောင်ပင် လှူဒါန်းနေပုံနှင့် တွဲ၍ ပြ ထားသည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ဖေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ်မှ လက်ဆောင်ပေးလိုက်သော ဗောဓိ ညောင်ပင်ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သောအခါ ပခုက္ကူဆရာ တော်ဘုရားကြီး(အနိစ္စဆရာတော်)အား ပေးလှူခဲ့သည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မပျံလွန်တော်မူခင် နာရေးကူညီမှု အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူအား ပေးအပ်ခဲ့သည်။ စာရေးသူ တို့လည်း ဘုရားစေတီတစ်ဝိုက် လှည့်ပတ်လေ့လာကြသည်။ ဘီလူး(ယက္ခ)ပေါ်တွင် ထိုင်တော်မူနေသော မြတ်စွာဘုရား အား ဝဲယာနှစ်ဖက်တွင် နဂါးနှစ်ကောင် ရံထားသည်။ ထို နဂါးနှစ်ကောင်မှာ ဘီလူးကို ရစ်ပတ်ထားသည်။ ဘီလူးနှင့် နဂါးမှာ ကိုးနင်းဓာတ်ကို ယူထားပုံရသည်။

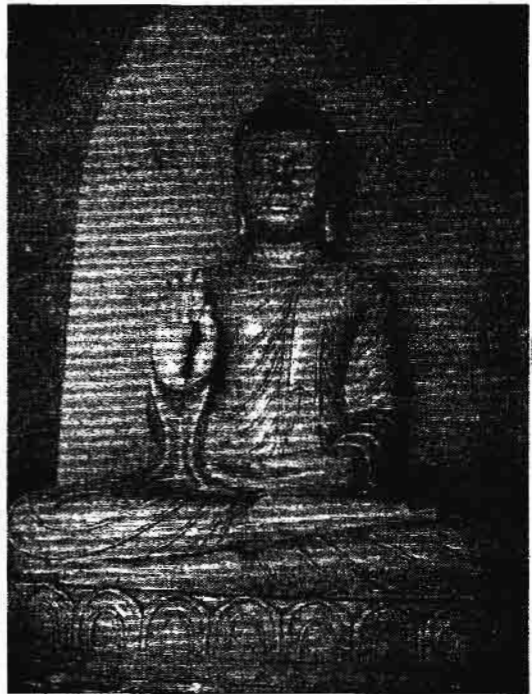
စေတီတော်ကို ပူးပြောရန်သွားသောအခါ စေတီတော်

မှန်ဝအနီး လက်ယာဘက်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသော ပုံသုံးလေးပုံနှင့် ဂျာနယ်တစ်စောင်၏ စာတစ်မျက်နှာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီသမားလေးများက “ဒီညောင်ပင်က နွေရာသီတုန်းက သေမလိုဖြစ်ပြီးမှ ပြန်ရှင် လာတာ”ဟု ပြောသည်။ မှန်ပုံးနှင့် မှတ်တမ်းတင်ထားသော ပုံမှာ ဦးကျော်သူနှင့် မြွေကြီး တရားထိုင်နေပုံ၊ ပုတီးစိပ်နေပုံ ဖြစ်သည်။ ယောဂီဝတ်နှင့် နာရေးကူညီမှုအသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူက ပုတီးတစ်ကုံးကို လက်မှာ ချိတ်ပြီး မြွေကြီး အား ကြည့်၍ မေတ္တာပို့ပေးနေပုံ၊ အောင်တော်မူစေတီတော် တွင် ဌာပနာထားမည့် သတ္တဌာန ဗုဒ္ဓရဟန္တာရုပ်ပွားဆင်းတု တော်များ တင်လှူမည့် ထီးတော်ပုံများ၊ ဂျာနယ်တစ်စောင် တွင် ကလောင်ရှင် ဇော်မင်းထိုက်၏ ဖေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အား အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ်မှ လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည့် ဗောဓိ ညောင်ပင်က ပင်စည်ပုပ်ရာမှ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာဟု ရေးထားသော ဆောင်းပါးတို့ကို တွေ့ရသည်။

(အိန္ဒိယဝန်ကြီးချုပ်မှ ဖေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အား လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည့် မဟာဗောဓိညောင်ပင်ကို ပြည်မြို့ တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ပရဟိတတောင်ကုန်းတွင် စိုက်ပျိုးထားခဲ့ရာ ပင်စည်ပုပ်ပြီး သေဆုံးမည့်အခြေအနေဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း ထိန်သိမ်းစောင့်ရှောက်မှု ပေးနေသော ဗိုလ်မှူးက နာရေးကူညီ မှုအသင်းမှ သိရသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်မှာ စိုက်ပျိုးပြီး တစ်လခန့်အကြာမှာ





ပင်စည်ရဲ့ အလယ်ကနေ ပုပ်ပြီး သေမလိုဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ထူးခြားစွာ အဲဒီနေရာကနေ လက်မ လေးခုဖြာပြီး အသစ်ထွက်လာတယ်။ ဆရာ ဦးကျော်သူကတောင် ပြောသေးတယ်။ ညောင်က လေးခုဖြာထွက်လာတော့ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားလေးပါး လက်ကိုင်ထားသူ၊ ပရဟိတဆောင်ရွက်သူတွေရဲ့ ကိုယ်ပွားနိမိတ်ပဲဟု မိုးမေတ္တာ နာရေးကူညီမှုအသင်းမှ ဦးညီညီအောင်က ပြောပြခဲ့သည်။)

ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ပရဟိတတောင်ကုန်းတွင် ပရဟိတဆောင်ရွက်သူများ သစ္စာပြနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ပြီး နာရေးကူညီမှုအသင်း(ရန်ကုန်) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူမှ ဦးဆောင်တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

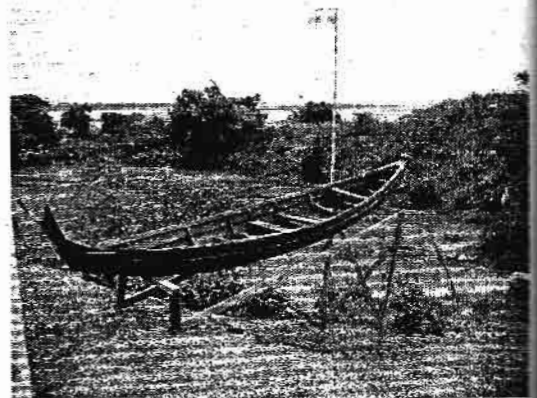
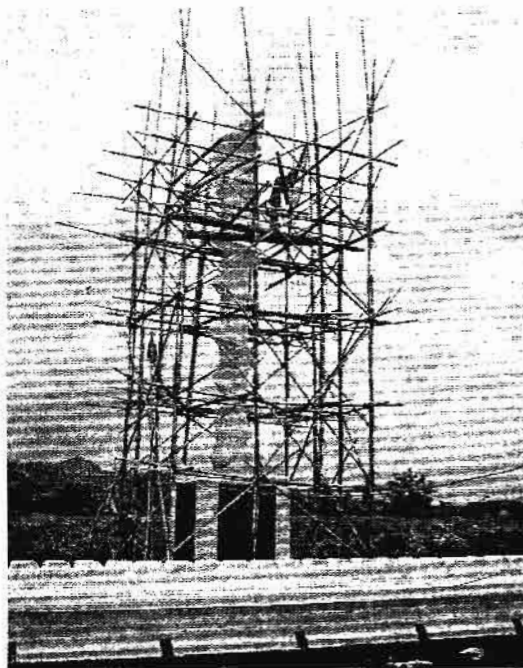
မဟာပဏိတ ပရဟိတ အောင်တော်မူ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အောက်ရင်ပြင်၌ ဗောဓိညောင်ပင်ကို ၂၀၁၄ခု၊ အဆုန်လပြည့်နေ့တွင် စိုက်ပျိုးခဲ့သည်ဟု ရေးထားသည်။ ညောင်ခက်မများကို ညောင်ထောက်များဖြင့် ထောက်ကူထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

(စာရေးသူအနေဖြင့် စဉ်းစားမိသည်မှာ အိမ်အောင်ဆန်းကြည်သည် အင်္ဂါသမီး၊ ညောင်ပင်ကလည်း အင်္ဂါနဲ့ သေမလိုဖြစ်ပြီးမှ ပြန်ရှင်လာတယ်ဆိုတော့ ရုံးမလိုဖြစ်ပြီးမှ နိုင်ဆွယ်သဘော၊ အောင်မြင်မည့် အတိတ်နိမိတ်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ညောင်က အင်္ဂါနဲ့ဖြစ်တာကြောင့် အင်္ဂါသမီး အပေ

စုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ညောင်ထောက်တွေက ပါတိဝင်တွေပြည်သူတွေ ဖြစ်သည်။ အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းပြနေသည်။ ၂၀၁၅ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အမေရ နိုင်ဖို့ သေချာသည်။ ဆရာတော်ကြီးအချို့နှင့် နက္ခဗေဒပညာရှင်ကြီးအချို့မှလည်း သမ္မတဖြစ်ရမည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်ထားသည်။ ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ ကောဇာ မဟာဘုတ်မှာ အင်္ဂါနဲ့(၇၀)မှာ ရောက်နေသည်။ အင်္ဂါနဲ့ချင်း အပြိုင်ဆင်နွှဲရမည်။ ညောင်ရွက်တွေမှာ အပင်နှင့် မလိုက်အောင်ပင် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသည်။)

အောင်တော်မူစေတီတော်မှာ လိုဏ်ဘုရားပုံစံဖြစ်သည်။ ပုဂံမှ အာနန္ဒာစေတီနှင့် ပုံစံခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။ တစ်ဆူလုံး အဖြူရောင်ဆေးသုတ်ထားသည်။ တစ်နည်းထုံးသင်္ကန်းချထားသည်နှင့် တူသည်။ အတွင်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ ကြည်ညိုဖွယ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် လေးဆူကို ပူဇော်ထားသည်။ မုခ်လေးမုခ်၊ ဘုရားလေးဆူက မုဒြာလေးမျိုးဖြစ်သည်။ စေတီတော်တွင် အရန်စေတီများလည်း ပါသည်။ ထီးတော်တင်လှူပြီးပါက ပို၍ပို၍ ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်လာပါမည်။

အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သောအခါ နဂါးရံဘုရားသို့ သွားရန် လမ်းပြလုပ်ပေးထားသည်။ နဂါးရံဘုရားမှာလည်း အချို့အစားကျနေသည်။ အပြီးအမောက်တည့်သည်။ လမ်းအချို့



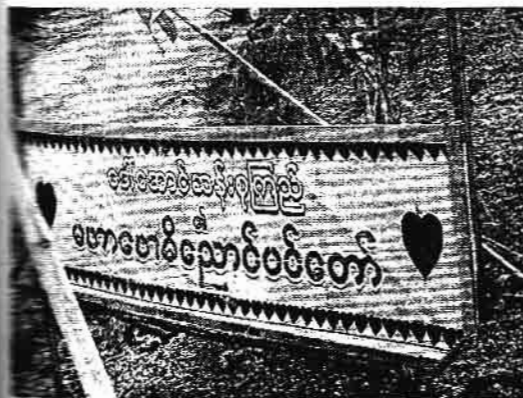
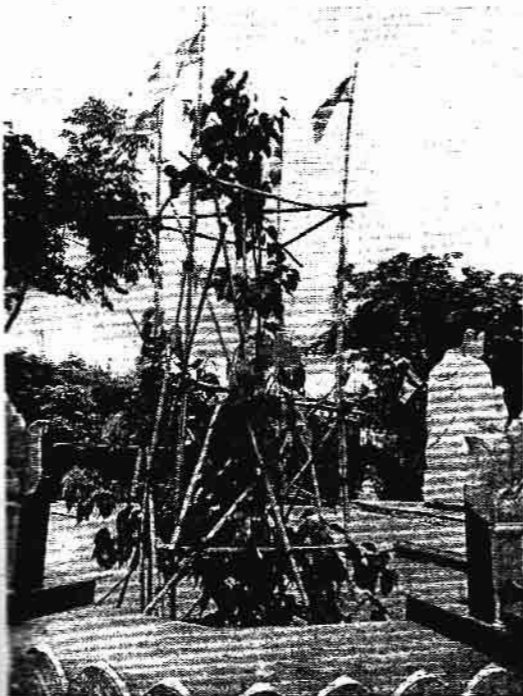
လည်း ကွန်ကရစ်ခင်းနေသည်။ စာရေးသူတို့လည်း နဂါးရံ ဘုရားကို လက်အုပ်ချီ ပူဇော်ကြသည်။ ရေကန်တွင်း ရေ ထည့်ထားပြီး အချောသတ် ပြုပြင်မှုတွေ ပြုလုပ်နေကြ သည်။ ထူးထူးခြားခြား နဂါးရံဘုရားရှေ့မှာ လှေနှစ်စီးကို တွေ့ရသည်။ ထိုကုန်းတော်မှ လှမ်းကြည့်ပါက ရောဝတီမြစ် နှင့် လှပသော ရွှေခင်းတို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။ မိုးရွာထား၍ ကုန်းတော်ပေါ်တွင် အပင်များ စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသည်။ ညောင်ရွက်တွေမှာ တစ်မူထူးခြားနေသည်။ အောင်တော်မှ စေတီ အလုံးစုံ အချောပြီးအောင် လုပ်ငန်းများစွာ ကျန်ရှိ သေးသည်။

ကွန်ကရစ်လမ်းခင်းရန်၊ ရင်ပြင်တော် ကြွေပြားခင်းရန်၊ အုတ်နံရံ တံတိုင်း၊ တံခွန်တိုင်း၊ အရန်စေတီ၊ တန်ဆောင်း

လမ်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ရန် ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ နဂါးပတ် ပုံ တံခွန်တိုင်တစ်ခုပြုလုပ်နေသည်။ ဘီလူးနှင့် နဂါး အဓိပ္ပာယ် တော့ ရှိမည်။ ဘွဲ့တော်ကတော့ ကြီးကျယ် မွန်မြတ်သော “အများအကျိုးဆောင် အောင်တော်မူ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

အဆောက်အအုံ၏ တစ်နေရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

- | | |
|--------------------|---------------|
| အရန်စေတီတော်တစ်ဆူ | - ၂၀၀၀၀၀ ကျပ် |
| အုတ်အလုံး ၁၀၀ | - ၇၀၀၀ ကျပ် |
| သဲတစ်ကျင်း | - ၁၁၀၀၀ ကျပ် |
| ကျောက်စရစ်တစ်ကျင်း | - ၂၂၀၀၀ ကျပ် |
| ကျောက်ကြီးတစ်ကျင်း | - ၂၂၀၀၀ ကျပ် |
| ဘီလပ်မြေတစ်အိတ် | - ၅၅၀၀ ကျပ် |



အကျဉ်းကျောက်ပြားတစ်ချပ် - ၂၀၀၀ ကျပ်
 ကြွေပြားတစ်ချပ် - ၁၀၀၀၀ ကျပ်
 စသည်ဖြင့် လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း နှိုးဆော်ထားသည်။
 မှတ်တမ်းပြုသူ ပုဏ္ဏားပြည်သူ စုပေါင်းလှူဒါန်းရ
 ခေတ်တော်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်အချိန်ကာလတွင်
 ဆက်တင်လှူမည်ကိုတော့ မသိရသေးပေ။
 ဦးကျော်သူအား ချစ်ခင်လေးစားကြသူအပေါင်းနှင့်
 အတူတူညီမျှအသင်းများ စုပေါင်းပါဝင် လှူဒါန်းသင့်ကြပါ
 မည် ဦးကျော်သူထံသို့လည်း ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်သည်။
 ဦးကျော်သူတည်သော ဓေတီ ပြီးစီးအောင်မြင်သွားပါ
 ဦးတောင်သို့ သွားသည့်လမ်း ကောင်းသွားမည်ဟု

အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများက ယုံကြည်နေကြသည်။
 ရွှေဘုံသာမန်ဓေတီသို့ ဘုရားဖူးလာရောက်ကြပါက
 အောင်တော်မူဓေတီနှင့် မဟာဗောဓိညောင်ပင်သို့ သွားရောက်
 ဖူးမြော်ကြပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြပါ။ အောင်ဆန်းစု
 ကြည် ကျန်းမာ ချမ်းသာစေရန်လည်း ဆုတောင်းပေးကြပါဟု
 တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။
 အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်း အောင်တော်မူဟု
 အောင်ဆုတွေ ယူနိုင်ကြပါစေ။

အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

စိတ်ကူးစိတ်သန်းအံ့ဘာနန်း သက်လုံ



စိတ်ကူးဆိုသည်မှာ စိတ်က အာရုံတို့နှင့် ကူးလူးဆက်ဆံခြင်း၊ အာရုံတို့နှင့် ကူးသန်းသွားလာခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အယူအဆကို ဖော်ပြရလျှင် စိတ်ကူးဟူသည်မှာ စိတ်ဖြင့် ရှုမြင်ခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် ကြားနာခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် အနံ့ခံယူခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် အရသာခံခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် ထိတွေ့ခြင်း၊ စိတ်ဖြင့် စိတ်ကို ဆက်ဆံခြင်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ ရှေးခေတ်များနှင့်မတူ၊ ယခုခေတ်သည် သိပ္ပံပညာ အလွန်ထွန်းကားနေ၏။ သို့ဖြစ်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သိပ္ပံပညာ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်မှုများ စည်းစိမ်များကို ခံစားနေကြရလေပြီ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖျော်ဖြေမှုတို့ကိုလည်း သိပ္ပံပညာက တတ်အားသရွေ့ ဖြည့်ဆည်းပေးထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ဖြေရာတွေ ရှိနေလေပြီ။ ရုပ်ရှင်၊ တီဗွီ၊ ဗွီဒီယို၊ ကွန်ပျူ

တာ စသည် သိပ္ပံပညာ၏ ပံ့ပိုးကိရိယာများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံဖျော်ဖြေရာ မကုန်နိုင်အောင် တည်ရှိနေပါပေ၏။

သို့သော် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်၏ ငြိမ်းအေးချမ်းသာမှုကို ရရှိနေကြပါပြီလား။ ရရှိနေပါပြီဟု ဖြေဆိုလျှင် သံသယရှိစရာဖြစ်တော့သည်။ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို ကြည့်လိုက်လျှင် ဖူလုံပြီး နောက်ထပ် ကြည့်စရာမလိုဘဲ နေပါသလား။ ဝေးလေစွာ ယခု တစ်ကားကို ကြည့်မိခြင်းကပင် နောက်ထပ် ရုပ်ရှင်ကားတွေကို ကြည့်ရှုလိုသည့်ဆန္ဒကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ မိမိယိုလည်း ထိုနည်းနှင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ တီဗွီဆိုပြန်လျှင်လည်း တစ်နေ့ တစ်ရက် ကြည့်ရုံဖြင့် မဖူလုံပါ။ အထပ်ထပ်ကြည့်လိုစိတ်ကိုသာ နှိုးဆွပေးပါ၏။

ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်သာ ချမ်းသာမှုဖြစ်၍ အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းသည် ပူလောင် ဆင်းရဲလှပါ၏။ အကုန်သန့်မှုမှာ



သည်လည်း ပြည့်စုံ၍ ဆက်လက်မဖြစ်ပေါ်ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း သည်သာလျှင် အေးငြိမ်းခြင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါသည်။ လိုအပ် ဆန္ဒအသစ်အသစ်တွေ ထပ်မံနား ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်သည် ပူလောင်ခြင်းဖြစ်လာရပါသည်။ စင်စစ်တွင်ကား လူတို့၏ ဆန္ဒနှင့် လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်မှုတို့ သည် စိတ်ကူးကပင် ပေါက်ဖွားဖြစ်ပေါ်လာသည်ဖြစ်ရကား၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ကူးကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက် နားလည်ထားသင့်ကြပေ၏။ စိတ်ကူး၏ သဘော သဘာဝ တို့ကို ကျေညက်စွာ သိရှိထားသင့်ပါသည်။

စိတ်ကူး၏ စွမ်းအင်သည် ထက်မြက်၏။ လူသား၏ အဆင့်မြင့်အနေအထားသို့ လျှိုဝင်ပြောင်းလဲနေစဉ် စိတ် ကူး၏ အခန်းကဏ္ဍသည် လွန်စွာမပင် အရေပါလှချေသည်။ ကောင်းသော စိတ်ကူးကမူ ကောင်းသော စကားကို ထွက် စေသည်။ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလုပ်စေသည်။ မကောင်း သော စိတ်ကူးတွေကို ကူးနေသရွေ့ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ် တို့၏ အပြောအဆိုသည် လည်းကောင်း၊ အပြုအမူသည် ထည်းကောင်း မကောင်းသေ အပြောအဆိုများ၊ မကောင်း သော အပြုအမူများသာလျှင် မှချ ဖြစ်နေမည်သာတည်း။ သို့ဖြစ်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ကူးကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောမထားကြဘဲ ထိန်းကွပ်ပေးမှ တော်ပေတော့မည်။ ခဲ့ကိုင်ပေးမှ လမ်းကောင်း၊ လမ်းမှန်ရောက်ပေတော့မည်။ ကြပ်မတ်ပေးမှ ကောင်းတာတွေ ဖြစ်ပေတော့မည်။ အထိန်း အကွပ်မရှိသောစိတ်တွင် စိတ်ကူးပေါင်း သောင်းခြောက် ထောင်သည် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နှင့် ဘယ်စိတ်ကူးကမူ ကြာကြာကလေး တည်ငြိမ်စွာ တည်နေခြင်းမရှိချေ။ ထိုသို့ သော စိတ်မျိုးကို နေ့စဉ်သုံး စကားဖြင့် ဆိုရလျှင် သမာဓိ ချီသော စိတ်မျိုးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ပါ၏။

ဤသို့ ပရမ်းပတာနိုင်လှသော စိတ်ကူးတို့ ဖြစ်ပေါ် နေခြင်းကို အလိုလိုက် လက်ခံထားလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ကူးစွမ်းအင်ကို အကျိုးမဲ့ ဖြန့်တီးရာရောက်ပေ၏။ အကျန်စင်၍ အကျိုးမထင်ဖြစ်ရလေသည်။ ထိန်းကွပ်ထား သောစိတ်တွင်ကား စိတ်ကူးသည် ဦးတည်ချက်တစ်ခုအသို့ လည်းကောင်း၊ လိုလား၍ ရွေးချယ်ထားသော အာရုံတစ်ခု အသို့ လည်းကောင်း စူးစိုက်ရောက်ရှိပြီး စိတ်ကူး၏ စွမ်းအင်အားလုံးသည် အလေအလွင့်မရှိဘဲ တစ်ခုတည်း အပေါ်တွင် ပြည့်ဝစွာ သင့်ရောက်နေလေသည်။ လူ၏ ဦးနှောက်သည် ကွန်ပျူတာ၏ ဂုဏ်သတ္တိများအားလုံးရှိသည်။ ကွန်ပျူတာထက်ပင် ပိုမိုသော ဂုဏ်သတ္တိများရှိသည်။ သို့

ဖြစ်ရာ ဦးနှောက်ကို စက်ကိရိယာတစ်ခုသာဖွယ် အသုံးပြုနိုင် သော စိတ်ကူးသည် လိုရာပန်းတိုင်ရောက်အောင် သူ့ဘာ သာသူ ဦးနှောက်ကို ကိုင်တွယ် အသုံးပြုသွားနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ခေတ်အဆက်ဆက်က ဂန္ထဝိသုညာရှင်တိုင်း ကပင် စိတ်သည် လည်းကောင်း၊ စိတ်မှ ထွက်ပေါ်လာသော စိတ်ကူးသည် လည်းကောင်း၊ အလွန်တရာ ကြီးမားထက် မြက်လှသည့် စွမ်းအင်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြောင်း ဖွင့်ဟ ထုတ် ဖော် ကြေညာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေ၏။

စိတ်ကူးကို ပြုလုပ်ရ ခက်ခဲပါသလား။ တကယ်တော့ လူတိုင်းသည် လွယ်လွယ်ပင် စိတ်ကူးနိုင်ကြပါပေ၏။ စိတ် ကူးခြင်းဟူသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ လူမှုနည်းသိတတ်စ ကာလ ကတည်းက တတ်ကျွမ်းလာသည့် အတတ်ပညာပင် ဖြစ်ပါ ၏။ သို့သော် စိတ်ကူး၏ စွမ်းအင်ကိုမူ လူအတော်များများ သည် နှစ်နှစ်နောနော မသိကြချေ။ စိတ်ကူး၏ စွမ်းအင်သည် ရုပ်ဝတ္ထုနယ်မြေဘောင်ဝန်းကိုပင် ကျော်လွန်နိုင်သည်ဖြစ် သောကြောင့် စိတ်ကူးရှင် လူသားထက်ပင် စွမ်းအင်ထက် မြက်နေသည်ကို ပို၍ပင် မသိကြ နားမလည်ကြချေ။ ယင်း သို့ မသိ နားမလည်မှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် အဆင့်ကွဲပြားချင်မှ ကွဲပြားမည်၊ စိတ်ကူးစွမ်းအင်ကိုတော့ အသိမရှိဘဲ မှားယွင်းအသုံးချခံခြင်းများ ရှိကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် မရည်ရွယ်သော်လည်း အန္တရာယ်ကို ဖြစ် ပေါ်စေမိကြလေသည်။ လူအများစု အထင်လွဲမှားနေကြခြင်း လည်း ရှိသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သာ သက်ဆိုင်သည်ဆိုခြင်းမျိုး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းများသည် အခြားသူအား မည်သည့်အန္တရာယ် ကိုမျှ မပေးနိုင်ဟု ဆိုခြင်းမျိုး၊ ဤသို့သော အထင်လွဲမှားခြင်း များ ရှိနေကြ၏။ စကြဝဠာကြီးကို ထိန်းထားသော နိယာမ တရားများထဲတွင် "အဝင်ညီညွတ်မှု နိယာမ"(Law of Harmony) သည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်စေရာ၊ လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ စိတ်ကူးအတွေးသည် ကာယကံရှင် ဖြစ်သော ထိုသူကိုသာမက၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော အခြားသူများကိုလည်း ထိခိုက်စေလေသည်။ များသောအား ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ လိုအပ်ဆန္ဒ များ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခံစားမှုများတွင်သာ တစ်ရပ်ဝဲနေတတ်ကြ လေရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် အတ္တကျိုးများလွန်း သော စိတ်ကူးများဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိသားစု အယူအစွဲများ၊ မျိုးရိုးအယူအစွဲများ၊ ဘာသာရေးအယူအစွဲ များ စသည်တို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထဲဝယ် ပျော့ပြောင်း



များကို ထိုးထားလေရာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများမှာ အချုပ်အချယ်မိ၍ များသောအားဖြင့် ပျော့ကြောင်းအလိုက် စိတ်ကူးမိတတ်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် ဘက်လိုက်ခြင်းများ၊ တရားသေ မှတ်စွဲများ၊ ကြိုတင်ပြဌာန်းထားသော နှစ်သက်မှု၊ မနှစ်သက်မှုများဖြင့် ပြွမ်းတီးနေတတ်ပေ၏။

တကယ်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် အတ္တကုဋ္ဌိကြည့်သော စိတ်ကူး၊ လောဘကို အခြေခံသော စိတ်ကူး၊ ဒေါသကို အခြေခံသော စိတ်ကူး၊ ခွဲခြားသတ်မှတ်မှုဘောင်ဖြင့် အချုပ်ချယ်ခံရသော စိတ်ကူးဟူသည်တို့သာ ဖြစ်တတ်ကြပေရာ၊ အများတကာနှင့် ဆက်ဆံရာဖြစ်သည့် စိတ်ကူးအလွှာ၊ စိတ်ကူးကမ္ဘာကြီးကို ညစ်ညမ်းမှု ဖြစ်စေတော့သည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် မငြိမ်မသက်ဖြစ်မှု၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်မှုမှ စသည်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့်လည်း တာဝန်ရှိသလောက်ရှိနေသည်ကို သဘောပေါက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

စင်စစ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် လူသားတို့၏ စိတ်ကူးညစ်ညမ်းမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ညစ်ညမ်းမှုထက် ပို၍ပင် အရေးကြီးသည်ဟု ကမ္ဘာ့ရအတတ်ပညာရှင်၊ ဂန္ဓာရီဆရာကြီးများက ယူဆကြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးအတွေးက “စိတ်ကူးပုံသဏ္ဌာန်”(Thought-Form) များကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု ထိုဆရာကြီးများက ဆိုမိန့်ကြသည်။ ယင်းစိတ်ကူးပုံသဏ္ဌာန်များကို သာမန်မျက်စိဖြင့်တော့ မမြင်ကြရပါ။ အထွေထွေ တွေးတောပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ လူအများစုပေါင်း၍ အာရုံစာရိတ္တတို့ကို တွေးတောပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ကူးပုံသဏ္ဌာန်တို့သည် ခိုင်မာအားကောင်းလာကြ၏။ ထိုအခါ ယင်းပုံသဏ္ဌာန်များကြီးစိုးရာနေရာသို့ ရောက်လာခဲ့သော်၊ ရောက်လာသူတို့၏ စိတ်ခံစားမှုအနေ အထားများကို ထိုစိတ်ကူးပုံသဏ္ဌာန်များက ပြုပြင်ခြယ်လှယ်ပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုလေ၏။ သို့ဖြစ်လေရာ မကောင်းသော စိတ်ကူးများကြောင့် မကောင်းသော စိတ်ကူးသဏ္ဌာန်များ လွှမ်းမိုးရာနေရာဖြစ်သည့် လူအများစုရှိသော နေရာကို ရှောင်ကြဉ်၍ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော နေရာ၊ သူတော်စင်များ သီတင်းသုံးသည့်နေရာများသို့ သွားရောက်၍ ကောင်းမှုပြုကြကုန်သောသူတို့သည် စိတ်၏ ဖျိုရွယ်လာမှုကို လက်တွေ့ခံစားရပြီး အာရုံစူးစိုက်မှု၊ တရားဆင်ခြင်မှုတို့အတွက် ကြီးစွာသော အထောက်အကူများကို ရရှိကြလေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်စာရိတ္တချင်းအလိုက်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို စိတ်ပိုင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရုပ်ပိုင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း ထိရောက်ကြသည်။ ကြွယ်ဖို့မှ လိုတိုမှု၊ ကိုယ်တစ်ဦးတည်း ပျော်ရွှင်မှု စသော အတ္တတွင် ရစ်မတ်ထားသည့်က စိတ်ကူးများသည် တွေးဖန်များသော စိတ်စိုရိုက်များ ဖြစ်လာကြ၏။ ထိုစိတ်စိုရိုက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်တွင် ပျော့ကြောင်းများကို ထိုးပေးရာ နောင် စိတ်ကူးများသည် ဤပျော့ကြောင်းများအတိုင်းသာ သွားတတ်ကြ၏။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် ဘောင်ခတ်၍ ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ခြင်းကို ခံကြရတော့သည်။ ထိုစိတ်ကူးများမှ ထွက်ပေါ်လာသော ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များသည် အာဇာနည်အသတ် အချုပ်အချယ်ဖြင့် ဖြစ်ကြရချေတော့၏။

အထက်တွင် ရေးသားခဲ့သလိုပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများသည် မကောင်းမိစ္ဆာစိတ်ကူးတို့က များပြားတစားလေရာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြောအဆို၊ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုများသည်လည်း မကောင်းမိစ္ဆာမှုများ ဖြစ်ကုန်ကြရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သိက္ခာပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုသည် ဆုတ်ယုတ်လာရတော့၏။ တစ်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးများက ပတ်ဝန်းကျင်သို့ပါ သင့်ရောက်လေရာ လူအများကို မကောင်းသည့်ဘက်မှ စေ့ဆော်ပေးရာရောက်လေသည်။ ဤသို့ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့်စီအလိုက် ရုပ္ပာဆင်ခြင်သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးသည် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးချင်း၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးအတွက်ပင် တာဝန်ရှိသင့်သလောက်ရှိနေပါ၏။

အတွေးစိတ်ကူး၏ စွမ်းအင်ကို အထင်မသေးပါလင့်သဘာဝ၏ စွမ်းအင်များ စိမ့်ဝင်စီးဆင်းရာ လမ်းကြောင်းသည် လူသား၏ စိတ်ကူးအတွေးသာ ဖြစ်ပါသည်။ တရုတ်စာတွင် စိတ်ကူးနှင့် ပတ်သက်သော စာလုံးအက္ခရာတစ်ခုမှာ စိတ်နှင့် အသံကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်ပေ၏။ ထပ်မံ ဖြည့်စွက်အစီရင်ခံလိုသည်ကား “ကွမ်ယင်” ဆိုသည်မှာ “အသံကြည့်သူ”ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်နင်းလေရာ ဆင့်စွာဆင်ခြင်ယူကြမည်ဆိုပါက ကွမ်ယင်မယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွေးစိတ်ကူးများကို ထာဝစဉ် ကြည့်ရှုနေသည်ဖြစ်၍ မှတ်ယူနိုင်လေရာ ကောင်းသော စိတ်ကူး၊ မိမိကို အကျိုးပြုသော စိတ်ကူး၊ လောကကြီးကို အကျိုးပြုသော စိတ်ကူးများကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လက်သင့်ခံ မွေးမြူအားသင့်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပေတော့သတည်း။

www.burmeseclassic.com



လက္ခဏာတောင်ဝန်းကျင်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

/ ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (၂၀၆၃) /
လက္ခဏာတောင်ပညာသုတေသီ /



လက္ခဏာတောင်၏ တောင်ခြေ မြောက်ဘက်ခြမ်းတွင် အဓိကလျှို၏ ဂူဝကြီးရှိသည်။ ထိုဂူဝကြီး၏ အတွင်းဘက်သို့ ပေ (၁၀၀)ခန့်သာ အလင်းရောင်ရရှိသည်။ ထို့ထက် ကျော်လျှင် သဘာဝအလင်းရောင် မရှိတော့ဘဲ မှောင်နေသဖြင့် မီးအလင်းရောင်ဖြင့်သာ ဝင်နိုင်တော့သည်။ ထိုလိုက်ဂူတွင် အခန်းလေးခန်းခွဲခြားထားသည်။ အခန်း(၁)မှာ အကျယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ရုပ်ပွားတော်၊ ရုပ်တုတော်များစွာ အပူဇော်ခံ ထားရှိသည်။ လိုက်ဂူဘေးနှစ်ဖက် နံရံအနီးကပ်တွင် ရုပ်ပွားတော် (၂၈)ဆူစီ ပူဇော်ခံထားသဖြင့် နှစ်ကျိပ် နှစ်ဆူဂူ ဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။ လျှို၏ ဂူအမှီးနှင့် နံရံတို့တွင် ထည့် ကျောက်ကပ်တုရားရုပ်ပွားတော် များစွာရှိသည်။ အခန်း(၁) ဂူအဆုံးပိုင်းတွင် ဉာဏ်တော် ဉာဓိရိသော တင်ပျဉ်ခွေ နှစ်ပွားတော်ကြီးကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။

လိုက်ဂူအခန်း(၁)အဆုံးမှ ညာဘက်သို့ ဂူလမ်းကြောင်းရှိသည့်အတိုင်း ဝင်သွားရာ ဂူအခန်း(၂)အဝကို ရောက်ရှိသည်။ အလင်းရောင် အားနည်းသည်။ ဂူကြမ်းပြင်မှာ အဖြူရောင် ကြွေပြားခင်းထားသည့်ကြားမှ အဝါရောင် လိပ်ရုပ်ကြီးနှင့် မိကျောင်းရုပ်ကြီးကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ ၁၂၉၉ ခုနှစ်က နောင်အိမ်ဆိုင်ဆရာတော် ဖူးကျိုက်ကောတုဟာ ဒီလိုက်ဂူကို ရှင်းလင်းပြုပြင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ဒီနေရာမှာ မိကျောင်းရုပ်နဲ့ လိပ်ရုပ်သဏ္ဌာန် ကျောက်ငုတ်ကြီးနှစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ ဂူအတွင်းလမ်းကို ဝင်ထွက်ဖို့ မလွတ်မလပ်ဖြစ်နေလို့ ဒီကျောက်ငုတ်ကြီးနှစ်ခုကို တူးဖျပြီး ကြမ်းပြင်ညီညာအောင်လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးမိတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ကူးမိစဉ် ညတစ်ညမှာ ထူးခြားတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်တယ်။ အဲဒီအိပ်မက်ထဲမှာ ဒီမိကျောင်း



ရုပ်နဲ့ လိပ်ရုပ်အကြောင်းကို ဒကာတစ်ဦးက လျှောက်ထားတယ်။

ဒီဂူအနီး နွတ်မိန်းလားလိုခေါ်တဲ့ အင်းနဲ့ ဆက်နေတဲ့ မြစ်ချောင်းအတွင်းမှာ မိကျောင်းတစ်ကောင်နဲ့ လိပ်ကြီးတစ်ကောင်တို့ အတူတကွ နေထိုင်ကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ မြစ်ချောင်းရေလျှံတော့ ဒီလိုထိဂူတွင်းကို မိကျောင်းနဲ့ လိပ်တို့ အတူတကွရောက်ရှိလာကြပြီး ဒီဂူထဲမှာ ဘုရားအာရုံပြုရင်း ဥယျာဉ်သီလဆောက်တည်ကြတယ်။ ရက်အတော်ကြာလို့ ရေပြန်ကျသွားတဲ့အခါ မိကျောင်းနဲ့ လိပ်တို့ဟာ ရေနဲ့အတူ ပြန်မဆင်းသွားဘဲ ဂူတွင်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ သူတို့အသက်ကုန်သွားတဲ့အထိ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ နေခဲ့ရင်း ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းအဖြစ် ရှိနေတယ်။ ဂူအတွင်းက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ရုပ်ထုတော်တွေကို ကမ္ဘာဆုံးတိုင်အောင် အာရုံပြု ပူဇော်နေကြမှာဖြစ်လို့ ဒီကျောက်ဂူကြီးနစ်နက် ဖျက်ပြိုခြင်းမပြုပါနဲ့လို့ တောင်းပန်ပါတယ်။

ဖုကျိုက်ကေတုဟာ အဲဒီ ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြီးတဲ့နောက် ကျောက်ဂူကြီးနစ်နက်ကို တူးဖော် ဖြိုဖျက်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ မိကျောင်းရုပ်နဲ့ လိပ်ရုပ်ကို ပိုပြီး ပီပြင်လာအောင် ပြုပြင်ပြီးမှ လူအဝင်အထွက် မခက်ခဲအောင် လမ်းကို ချဲ့ထွင်ပေးခဲ့တယ်။

မိကျောင်းရုပ်ရဲ့ အလျားက ၈ပေ၊ ကိုယ်ထည်က ၂ပေနဲ့ ၆လက်မ၊ လိပ်ရုပ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အရှည်က ၄ပေ၊

လုံးပတ်က ၂ပေနဲ့ ၉လက်မရှိတယ်။

လိုဏ်ဂူအခန်း(၂)အတွင်းမှာ ပေ ၄၀ လောက်သာ ကျယ်သည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၊ ရုပ်ထုတော်များစွာကို ဖူးမြင်ရသည်။ လိုဏ်ဂူအခန်း(၃)မှာ ပေ ၂၀ခန့်သာ ကျယ်သည်။ ဘုရားဓာတ်တော်သို့ဟူသော လမ်းညွှန်စာတန်းရှိသည်။ အတွင်းမှာ ဘုရားဓာတ်တော်များ ပူဇော်ခံထားသည်။

အခန်း(၄)ကတော့ ရှေးဆရာတော်ကြီးများနှင့် သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ တရားအားထုတ်နေသည့်နေရာ ဖြစ်ပါသည်။ အကျယ် ၅ပေခန့်၊ အမြင့် ၄ပေခန့်သာ ရှိသည်။ ဂူအတွင်းမှာ လုံးဝ မည်းမှောင်နေပြီး အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သည်။ ထိုလိုဏ်ဂူအခန်း(၄)မှာ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တု၊ စေတီငယ် စသည်တို့ကို များစွာ ဖူးမဝအောင် ပူဇော်ခံထားပါသည်။

လက္ခဏာတောင်ဝန်းကျင်မှာ တောင်ခြေချင်း ထိစပ်နေသော တောင်ငယ် ငါးလုံးရှိ၍ ထိုတောင်ထိပ်များတွင် စေတီတော်များ တည်ထားသလို၊ တောင်တိုင်းမှာလည်း ကျောက်လိုဏ်ဂူများ ရှိကြသည်။ လက္ခဏာတောင်ထိပ်ရှိ စေတီတော်ကို အောင်သိဒ္ဓိစေတီတော်ဟု ခေါ်ကြသည်။ လက္ခဏာတောင်နှင့် ကားလမ်းခြားသောနေရာတွင် တောင်ကြွတောင်ရှိသည်။ ထိုတောင်ထိပ်စေတီတော်ကို “ဖူးမာန် ဖူးကလွန်”ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဤစေတီတော်၏ ထူးခြားချက်မှာ ဝိုးကြိုးပစ်ခံရသော်လည်း မထိခိုက် မပျက်စီးခြင်းဖြစ်သည်။



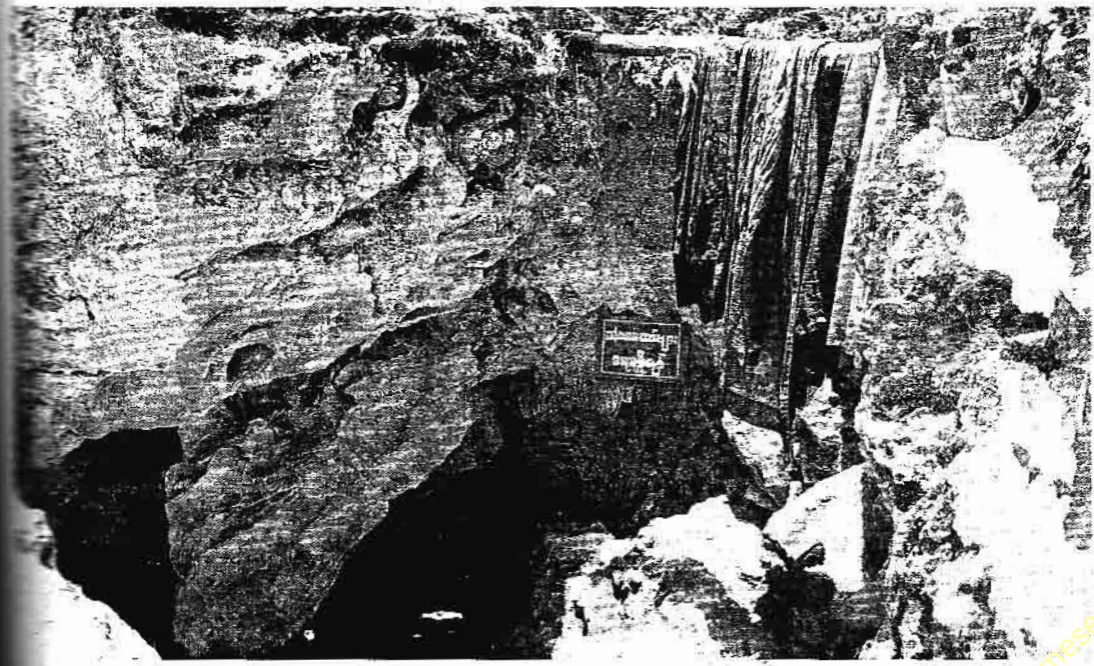
လကွဏတောင်ခြေဂူကြီး၏ အရှေ့ဘက် တစ်ဖာလုံ ခန့်တွင် ပတ္တမြားဂူရှိသည်။ အလင်းရောင်ဂူဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်ခန့်က ဂူဝန်း ကိုက် ၅၀၀ ခန့်အကွာတွင် နေထိုင်၍ လယ်လုပ်သော ဒေသခံအချို့က ညဘက်တွင် ထိုဂူအတွင်း၌ အစိမ်းရောင် မီးလုံးကြီး လင်းထိန်နေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ကြဖူးသည်။ လိုဏ်ဂူအတွင်း တောက်ပသော အရောင်မျိုးစုံထွက်ပေါ်နေသဖြင့် ပတ္တမြားဂူဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။ ပတ္တမြားဂူသည် တောင်ခြေမှ အမြင့်ပေ ၅၀ ခန့်တွင် ရှိသည်။ ထိုဂူဝရံ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်မှာ စေတီငယ်တစ်ဆူတည်ထားရာ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်နှင့် တူသလိုရှိပါသည်။ ပတ္တမြားဂူမှာ အရှည်ပေ ၂၀၀ ခန့်ရှိပြီး ဂူအတွင်းပိုင်းမှာ ကျဉ်း၍ မှောင်မိုက်နေသည်။ ယခုတော့ အတွင်းမှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ရုပ်တုတော်များ ပူဇော်ခံထားပြီး လှုပ်စစ်မီးလည်း ရှိသည်။

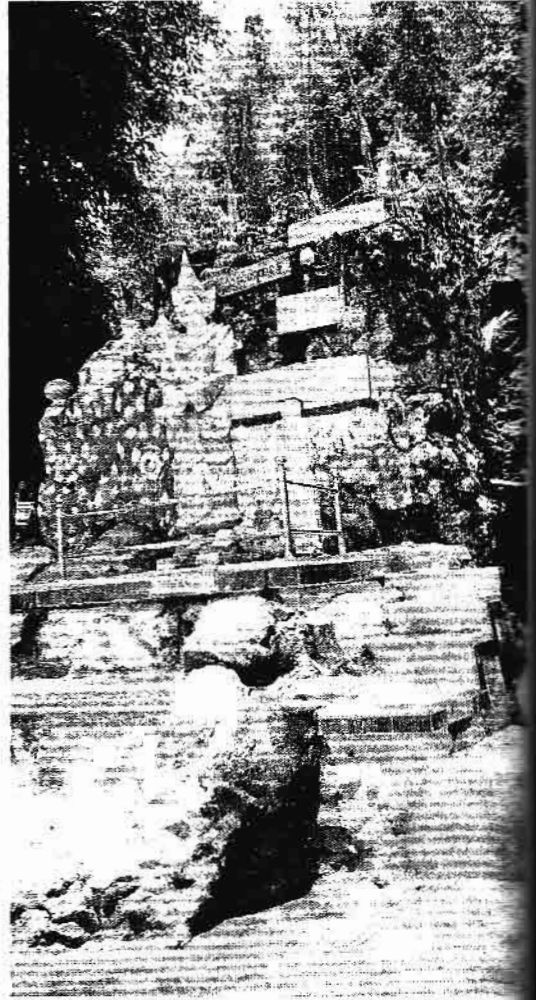
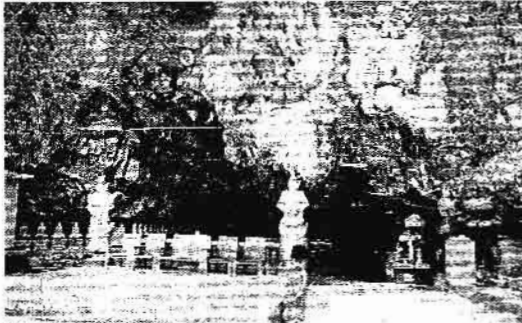
ထိုပတ္တမြားဂူမှ အရှေ့ဘက် ကိုက် ၂၀၀ ခန့်တွင် “ထန်ကာဖလိုက်”ခေါ်သော လိုဏ်ဂူငယ်ရှိသည်။ ထိုဂူငယ်မှာ တောင်ခြေရှိ ရေနံ ထိစပ်နေသည်။ ဂူတွင် ရေထွက်ပြီး ဂူခြေပတ်လည်မှာ ရေအိုင်ပြင်ကြီး ဖြစ်ထွန်းနေသည်။ ထိုရေမှာ အလွန်ကြည်လင်သည်။ ယခုအခါ စိတ္တသုခ ရေတံခွန်ဂူဟု ခေါ်ပြီး ရေပြင်အိုင်ကြီးကို ရေကန်သဖွယ် ထာရံပေးထားသဖြင့် ရေချိုး အပန်းဖြေသူများ စည်ကားသော နေရာဖြစ်နေသည်။ ရေကန်ဝန်းကျင်မှာ စားသောက်

ဆိုင်များနှင့် စည်ကားနေပြီး ရုံးပိတ်ရက်၊ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် အလွန်စည်ကားသော အပန်းဖြေစခန်းလို ဖြစ်နေသည်။

ထန်ကာဖလိုက်ဂူအနီး တောင်ကုန်းမြင့်ပေ ၅၀ ခန့်တွင် “ထန်ကာမွန်း”ခေါ်သော ဂူငယ်တစ်ခုရှိသေးသည်။ တောင်အစွန်း၌ ရှိသော ဂူဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ထိုဂူနေရာမှာ ချောမွတ်နေသော အနက်ရောင် ကျောက်ပြာကြီးများ စီထပ်ထားသောပုံရှိသည်။ ထိုဂူမှာလည်း ရေကန်ပေ ၁၀၀ ခန့်အကျယ်ရှိပြီး ရေမှာ ကြည်လင်အေးမြနေသည်။ တန်ခူးလ ၁၇ရက်ပွဲတော်ရက်များတွင် ဤထန်ကာမွန်း ရေဂူ၌ အမျိုးသားများ ရေချိုးကစားကြပြီး ထန်ကာဖလိုက် ရေဂူကန်မှာ အမျိုးသမီးများ ရေချိုးကစားကြသည်။

ဘုရားပွဲတော်မဟုတ်သော လများတွင် ထန်ကာဖလိုက်ဂူခြေရှိ ရေကန်မှာပင် လူကြီးရော ကလေးပါ ကျား/မ မရွေး ရေကူး ရေချိုး ဆော့ကစားရင်း အပန်းဖြေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရိပ်အာဝါသကောင်းသော သစ်ပင်များ အုပ်ဆိုင်းအေးမြနေသဖြင့် နွေရာသီတွင် လာရောက် အပန်းဖြေကြသူများနှင့် စည်ကားနေသည်။ ဘုရားဖူးရင်း၊ ရေကူးရင်း အပန်းဖြေနိုင်ကြသည်။ ရေကန်အနီး စားသောက်ဆိုင် တန်းများရေမှာ ကာကြီး၊ ကားငယ်၊ ဆိုင်ကယ်များစွာ ရပ်နားနိုင်အောင် ကျယ်ပြန့်သော နေရာရှိသည်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ လာရောက်လျှက်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ရဟန်း





သံဃာတော်များ ရေချိုးရန် သီးသန့်ရေရှိသည်။

လက္ခဏာတောင်၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်ခန့်တွင်
ဖိုးကရင် တိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်သော လက္ခဏာရွာကြီး
ရှိသဖြင့် ဤတောင်ကို လက္ခဏာတောင်ဟု ခေါ်သည်။ တောင်
ခြေရှိ ဂူကိုလည်း လက္ခဏာဂူဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုတော့
ဤတောင်နှင့် ဂူကြီးအနီးမှာ ရွာတစ်ရွာဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်
လာသဖြင့် “လက္ခဏာတောင်”ဟု လည်းကောင်း၊ “လက္ခဏာ
ဂူ”ဟု လည်းကောင်း မခေါ်ကြတော့ပါ။ ရွာနာမည်
“ကော့ကသောင်”ကို အစွဲပြု၍ “ကော့ကသောင်တောင်”
ဟု လည်းကောင်း၊ “ကော့ကသောင်ဂူ”ဟု လည်းကောင်း
ခေါ်နေကြလေပြီ။ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အိမ်ထောင်စု ၆၈၈
စတင်အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သော ဤရွာလေးမှာ ယခုတော့
ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်နေပြီ။ ဤနေရာမှာ ကြီးပွားမှု ထူထပ်စွာ
ပေါက်ရောက်သဖြင့် ဖိုးကရင်ဘာသာလို “ကိုကသွန်”ဟု

ခေါ်ရာမှ ဗမာလို “ကော့ကသောင်”ဟု အသံပြောင်းသွားခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဘားအံမြို့၏ တောင်ဘက် ဂူပိုင်ခန့်အကွာ၊ ဇွဲကဖင်
တောင်မကြီး၏ အရှေ့ဘက်၊ ဘားအံ-ဇွဲနွဲ့ မော်တော်ကား
လမ်းဘေးတွင် ကော့ကသောင်ဂူသို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်
ကြီး ရှိပါသည်။

စာဖတ်သူများ တစ်ခါတစ်ခေါက်သွားရောက်နိုင်
စေရန် လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဇာ
(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

နေစေး



စာပေမှ

သတင်းကောင်းပါးဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်



မြို့ရွာကျေးလက်၊ ရပ်ကွက်၊ ကျောင်း၊ ရုံး၊ တပ်တွင်း စာကြည့်တိုက်
ဆိုသူများ၊ မိမိအိမ်တွင် စာအုပ်အငှားဆိုင် ဖွင့်ပြီး အိမ်တွင်းစရိတ်
ငွေရှာလိုသူများ၊ တစ်ဆင့်စာအုပ် ပြန်လည် ရောင်းချလိုသူများအား
စေး”စာပေနှင့် အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်
သည်။

ထစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်ပြ၊ ကာတွန်း၊ ဘာသာပြန်၊ သိုင်း၊
ရသ၊ ပုံပြင်စာအုပ်များ စုံလင်စွာနှင့် လကျော်၊ တိုက်ကျစာအုပ်များ၊
စာအုပ်အဟောင်းများ၊ အသစ်များ လက်လီလက္ကား ဖြန့်ချိရောင်းချ
နေပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ



- အမှတ်(၁၉၅)၊ (၃၂)လမ်းအထက်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
☎ - ၀၁-၂၅၄၆၂၅
- အမှတ်(၄)၊ ကန်လမ်း၊ ထွန်းသီရိရှပ်ရှင်ရှုံရှေ့၊ ပြည်မြို့။
☎ - ၀၉ ၅၃၁၃၃၁၄၊ ၀၉ ၅၃၇၀၅၅၄
- အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊ အ.လ.က-၁၁(ကျောင်းရှေ့)၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊
တောင်ကြီးမြို့။ ☎ - ၀၉ ၅၁၁၂၀၇၀
- အမှတ်-၅/၆(B) ခရိုင်ရဲတိုက်တန်း၊ မိုလ်ချပ်လမ်း၊ မကွေးမြို့။
☎ - ၀၉ ၈၆၂၁၀၆၄



မြသိန်း
ဂုဏ်မာ အဂ္ဂိးစုဗတ်



ကျွန်ုပ် အောင်ကျော်သူသည် ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ရှေးဟောင်း သုတေသနဦးစီးဌာနတွင် အငယ်တန်း အရာရှိအဖြစ် ခန့်ထားခြင်း ခံရသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကျွန်ုပ် သင်ယူခဲ့ရသော ဘာသာရပ်များတွင် မနုဿဗေဒ၊ သမိုင်းနှင့် ပထဝီဝင် ဘာသာရပ်များ ပါဝင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို အလွန်စိတ်ဝင်စား၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဟောင်း သုတေသနဦးစီးဌာနတွင် အငယ်တန်း အရာရှိအလုပ်ကို လျှောက်ထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်ရုံးချုပ်တွင် အလုပ်သင်အဖြစ်ဖြင့် တစ်နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးသောအခါ ပုဂံညောင်ဦးသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ပေးခြင်း ခံရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဝါသနာပါသော အလုပ်ကို လုပ်ရသောကြောင့် နေ့မအား ညမနားဘဲ အလုပ်လုပ်ရာ အထက်လူကြီးများက အထူးသဘော ကျ၏။

ပုဂံ-ညောင်ဦးတွင် သုံးနှစ်တာဝန်ထမ်းအပြီး၌ ကျွန်ုပ်ကို မွန်ပြည်နယ်သို့ ရာထူးတိုး၍ အထက်တန်း ရှေးဟောင်းသုတေသနအရာရှိအဖြစ် ဖြင့် တာဝန်ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏အသက်မှာ ၂၇နှစ်ကျော် ကျော်သာရှိသေး၏။ ကျွန်ုပ်တွင် အိမ်ထောင် မရှိပေ။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် သစ်လုပ်ငန်းမှ မန်နေဂျာတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တွင် အစ်မတစ်ယောက်သာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိဘများက အိမ်ထောင်ပြုရန် ပြောသော်လည်း “ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူ မရှိသေးပါ” ဟုသာ ပြောလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တွင် ချစ်သူမရှိသေးသော်လည်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ဥပစာတန်းများ၌ ပညာသင်စဉ်က ကျွန်ုပ်နှင့် ဘာသာတွဲတူသော မိချွေကြည်နှင့် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးသွားပါသည်။ ဥပစာ (ခ)တန်းအောင်သောအခါ မိချွေကြည်သည် ပညာရေးဘွဲ့အတွက် ပညာရေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်သွား၏။

မွန်ပြည်နယ်၊ ချောင်းဆုံသို့ပြန်သော မိချွေကြည်သည် ကျွန်တော့်ကို အလွန်ခင်သလို၊ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို အလွန်ခင်ပါ၏။ သူရော ကျွန်တော်ပါ ဘွဲ့ရသွားသောအခါ လူချင်း ဝေးသွားသော်လည်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စာချင်းအဆက်အသွက် အပြုရှိ၏။

မိချွေကြည်သည် ဘီအီးဒီ ပညာရေးဘွဲ့ရသောအခါ မွန်ပြည်နယ် ရွာလွတ်တွင် အထက်တန်းပြ ဆရာမအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားခြင်း ခံရပြီးနောက်၊ ယခုအခါ ချောင်းဆုံ အထက်တန်းကျောင်းသို့ အထက်တန်းပြ ဆရာမအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့လာသည်မှာ တစ်နှစ်သာသာပင် ရှိသေး၏။

ကျွန်ုပ် မွန်ပြည်နယ် မော်လမြိုင်သို့ ရာထူးတိုး၍ ပြောင်းရသောအခါ သူ့ထံ စာရေးလိုက်ပါသည်။ ပုဂံ-ညောင်ဦးသို့ စာမရေးနဲ့တော့၊ ကျွန်တော် မော်လမြိုင်ရောက်ရောက်ချင်း ဆက်သွယ်မည်ဟု စာရေးလိုက်ပါသည်။



ကျွန်ုပ် မော်လမြိုင်သို့ ရောက်ပြီးနောက်တစ်နေ့တွင် မိချွေကြည်ထံ

စာတိုတိုကလေး ရေးလိုက်သည်။

မိချွေကြည်

ကျွန်တော် မော်လမြိုင်ရောက်ပြီ။ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့ဖို့ ချောင်းဆုံကို လာခဲ့မယ်။

အောင်ကျော်သူ

နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် မိချွေကြည်ထံမှ စာတိုကလေးတစ်စောင်ကို ရလိုက်သည်။

ကိုအောင်ကျော်သူ

ချောင်းဆုံကို လာရင် ကျွန်ုပ်တို့အိမ်မှာပဲ တည်းရမယ်။ အိမ်မှာ အပေရယ်၊ အမေရဲ့ ညီမရယ်၊ ကျွန်ုပ်မရယ်ပဲ ရှိတယ်။ အိမ်က ကျယ်ပါတယ်။

မိချွေကြည်

ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသော မော်လမြိုင်ရုံး၌ ကျွန်တော့် အထက်အရာရှိတစ်ယောက်သာ ရှိသည်။ အသက် ၅၇နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးကြီး ခေါ်လှဘုံဖြစ်သည်။ ခေါ်လှဘုံမှာ ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းပေ။ ခရီးသိပ်မထွက်နိုင်ပါ။ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်မှ အကြီးအကဲများသည် ခေါ်လှဘုံကို အထောက်အကူပေးနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်ကို မွန်ပြည်နယ်သို့ ရာထူးတိုးပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်း၍ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် မော်လမြိုင်သို့ ရောက်ပြီး တစ်လကျော်ကျော်အကြာ၌ လုပ်ငန်းတာဝန်အရ ဘီလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်ရှိ ကလေးရွာသို့ သွားရသောအခါ ချောင်းဆုံအလယ်ပိုင်းရှိ မိချွေကြည်တို့ အိမ်သို့ ရောက်သွားသည်။

မိချွေကြည်သည် ကျွန်ုပ်ကို အလိုက် သည်းလိုက် ကြိုဆို၏။ သူ့အိမ်သားများမှာလည်း မျက်နှာထားချို့ကြပါသည်။ မိချွေကြည် ပျော်သွားသလို ကျွန်ုပ်လည်း ပျော်၏။



◆◆◆

မော်လမြိုင်ရုံးတွင် ဘီလူးကျွန်း
ဖူးရစ်ကလေးရွာသား အထက်တန်း
စာရေး ဦးထွန်းညိုရှိရာ ကျွန်ုပ်ကို
ဦးထွန်းညိုက ချောင်းဆုံမြို့လယ်ရှိ မိချွေ
ကြည်တို့အိမ်သို့ ပို့ပေးလေသည်။ ပို့
ပေးပြီးနောက် သူသည် ဖူးရစ်ကလေး
ရွာသို့ ပြန်သွားသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူနှင့်
ကျွန်ုပ်သည် ကလေးသို့ သွားရန် ချိန်း
လိုက်ပါသည်။ ကလေးတောင်ပေါ်တွင်
ကလေးစေတီသည် ခရစ်တော် မပေါ်
မီ ဘီစီတစ်ရာက ရသေ့ကြီးနှစ်ပါးသည်
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်နှစ်ဆူ
နှင့် တည်ထားသော စေတီဖြစ်ကြောင်း
အထောက်အထားရှိလေ၏။

ကလေးစေတီအနီး၌ မနက်ဂူ
(ခေါ်နက်ဂူ) ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရှေးဟောင်း
သုတေသနအရာရှိတစ်ယောက်အနေ
ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊ စာတပ်များ
ရိုက်ယူခြင်း စသည့် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်
သည်များအားလုံးကို ပြုလုပ်ရာ စာရေး
ကြီး ဦးထွန်းညိုကလည်း ကူညီပါ
သည်။ ကလေး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
တွင် နှစ်ညတည်းခိုပြီး ချောင်းဆုံသို့
ပြန်လာပါသည်။

◆◆◆

ချောင်းဆုံတွင် တစ်ညအိပ်ပြီး
နောက်တစ်နေ့တွင် ချောင်းဆုံ မြင့်မိုရ်
တောင်သမိုင်းကို ပြုစုရန် စီစဉ်ထား၏။

ချောင်းဆုံသူ မိချွေကြည်က
အစစအရာရာ ကူညီမည်ဟု ပြောသော
ကြောင့် ဦးထွန်းညိုအား ဖူးရစ်ကလေး
ရွာတွင်သာ ဆက်နေပြီး သန်ဘက်ခါ
ညနေမှ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ရန် ချိန်းဆို
လိုက်ပါသည်။

“ကျွန်မတို့ နံနက်စောစောမှာ

မြင့်မိုရ်တောင်ကို လေ့လာမယ်။ ပြီးရင်
မြင့်မိုရ်တောင်ရဲ့ ပြောက်ဘက်မှာ ရှိတဲ့
ကျွန်မတို့ရဲ့ မင်းကွတ်သီးခြံထဲသွားကြ
မယ်”

“ခင်ဗျားသဘောအတိုင်းပါပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောသောအခါ
မိချွေကြည်သည် အခြားသူများ မမြင်မီ
လက်သီးဆုပ်ပြပါသည်။

မြင့်မိုရ်တောင်သည် ချောင်းဆုံ
မြို့၏ မြောက်ပိုင်းရှိ အမြင့်ဆုံးတောင်
ဖြစ်သည်။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ တည်ထား
ခဲ့သော ဘုရားနှင့် တန်ဆောမီးဖျား ရှိ
သည်။ တောင်ထိပ်မှ ကြည့်လျှင် အရှေ့
ဘက်ရှိ မော်လမြိုင်မြို့ကို ထင်ထင်
ရှားရှားမြင်ရသည်။

မြင့်မိုရ်တောင်ကို လေ့လာအပြီး
၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိချွေကြည်တို့၏
မင်းကွတ်သီးခြံသို့ သွားပါသည်။

“မင်းကွတ်ခြံကို ကြီးကြပ်ပြုစု
သော ဦးထွန်းမှာ မွန်အမျိုးသားကြီး
ဖြစ်သည်။ မုဆိုးဖိုဖြစ်၏။ အသက်မှာ
၇၀ ရှိသော်လည်း သန်တုန်းမြန်တုန်း
ပင်။ ဦးထွန်းမှာ မိချွေကြည်၏ ဖခင်နှင့်
ဆွေမျိုးတော်၏။ မိချွေကြည်၏ ဖခင်မှာ
လွန်ခဲ့သော ၅နှစ်ခန့်က ကွယ်လွန်သွား
၏။

မိချွေကြည် မင်းကွတ်ခြံကို
လိုက်ပြစဉ် ကျွန်ုပ်သည် ခြံအနောက်



ဘက်လှမ်းလှမ်းတွင် မြင်ရသော
ကျောက်တောင်ငယ်လေးကို စိတ်ဝင်
စားမိသည်။

ထိုကျောက်တောင်မှာ မင်းကွတ်
ပင်များ ရေရရန် အထောက်အကူပေး
သည့် စမ်းချောင်း၏ အစဟု ဦးထွန်း
က ပြောသည်။

“မိချွေကြည်...အဲဒီ ကျောက်
တောင်ကို ရောက်ဖူးသလား”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း၊ မရောက်ဖူးဘူး”

“ကျောက်တောင်တစ်ဝိုက်မှာ ချုံ
တွေ ထူတယ်”

ဟု ဦးထွန်းက ပြောသည်။

“ရောက်တုန်း ကျွန်တော်
လေ့လာချင်တယ်”

“ငါ့ဆီက စားယူသွား၊ ချုံတွေကို
ရှင်းလို့ ရတာပေါ့”

ဟု ဦးထွန်းက ပြောသည်။

သိဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် မိချွေကြည်
သည် ထိုကျောက်တောင်သို့ သွားကြ
သည်။

မိနစ် ၂၀ ခန့် သွားမိသောအခါ
ထိုကျောက်တောင်၏ ခြေရင်းသို့
ရောက်သွားသည်။ ရေများသည် ကျောက်
ကြို ကျောက်ကြားများထဲမှ ထွက်နေ
၏။

“မောနေပြီလား မိချွေကြည်”

“မမောပါဘူး”

“ဟောဟို ကြခတ်ဝါးရုံအောက်
အထိ သွားပြီးရင် ပြန်လှည့်မယ်”

ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြောပြီး ရှေ့သို့
သတိဖြင့် တိုးသွားရာ မိချွေကြည်က
လည်း ကျွန်ုပ်၏နောက်မှ ကပ်၍လိုက်
ပါလာသည်။

ဝါးရုံအောက် ရောက်သောအခါ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက်
ရှေ့သို့ ကြည့်လိုက်စဉ် ကျောက်တောင်



တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဓားဖြင့် ချွန်ယပ်တ်ပေါင်းများကို ရှင်းလိုက်ရာ လူတစ်ယောက်ဝင်၍ရသော ဂူအဝကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လုပ်ငန်းသဘောအရ သွားလေရာ အသင့်ဆောင်ထားသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ဂူဝကို ထိုးကြည့်ရင်း ကျောက်ခဲလုံးများဖြင့် ဂူထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ဂူအောင်းသတ္တဝါများ ရှိမရှိ သိလိုသောကြောင့် ဂျစ်နစ်ခန့်အထိ စောင့်သည်။ အခြေအနေမထူးပေ။

“မိချွေကြည်... ဒီမှာ ဆော့စောင့် ကျွန်တော် ဂူဝသွားပြီး အထဲကို လေ့လာမယ်”

“ဟင်... ကျွန်မလည်း လိုက်မှာဗျ”

“ဒါဖြင့် လာ”

ကျွန်ုပ်က ရှေ့မှသွားရာ ခုမသည် ကျွန်ုပ်၏ ခါးမှ ပုဆိုးကို ကိုင်၍ ထိုက်လာသည်။ ဂူမှာ လူတစ်ယောက် ထုပ်ကျပ်တည်းတည်းဝင်ရသော အဝ။ ဂူ၏ အမြင့်မှာ လေးပေခန့်သာ။

ကျွန်ုပ်သည် အရမ်းမဝင်ဘဲ ဆက်ထဲမှ ဓားဖြင့် ဂူဝနံရံကို ဓားပြားဖြင့် ဆင်နာဆာရိုက်လိုက်သည်။ တံပြန်မှု

ဆောအကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဆက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ အထဲသို့ ဝိုင်းထိုက်သည်။ အထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဂူမှာ ပေခန့် မြင့်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ဂူမှာ သိပ်မကျယ်ပါ။ ၁၀ ပေဝန်းချပ်ခန့်သာ ကျယ်၏။ ဂူတစ်ခုလုံးကို ဆက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ဂွေယမ်းထိုးလိုက်သည့် ဂူ၏ မြောက်ဘက်ထောင့် ကြမ်းတောတွင် အရိုးစုများကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မိချွေကြည်က ကျွန်ုပ်၏ ခါးကို

သုခ၏ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖက်လိုက်သည်။

“မစိုးရိမ်နဲ့ မိချွေကြည်”

ထိုသို့ပြောပြီး ကျွန်ုပ်သည် အရိုးစုများကို သေသေချာချာကြည့်ရာ လူရိုးစုများ ဦးခေါင်းနှစ်လုံးမှာ ကပ်နေပြီး ဦးခေါင်းတစ်လုံးက ကျန် ဦးခေါင်းထက် ပြေလက်မခန့် အောက်ရောက်နေ၏။ ဦးခေါင်းနှစ်လုံးမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်နေပြီး ကျန် အောက်ပိုင်း အရိုးစုများမှာ လည်း ပူးကပ်နေကြ၏။

အရိုးစုတစ်စုမှာ ယောက်ျား။ ကျန်တစ်စုမှာ မိန်းမဖြစ်သည်။ ချစ်သူနှစ်ယောက် အတူတူသေပွဲဝင်နေသည့် အနေအထားဖြစ်ပုံရသည်။

မိချွေကြည်သည် ထိုအရိုးစုများကို တွေ့ပြီး...

“ပြန်ထွက်ရအောင်”

အသံမှာ ခပ်တိုးတိုးပင်း။

ကျွန်ုပ်သည် အသေးစိတ် ထပ်မံ လေ့လာလိုသော်လည်း မိချွေကြည်၏ အလိုကို လိုက်၍ ဂူထဲမှ ပြန်ထွက်လာလိုက်သည်။

ဂူ၏အပြင်ဘက် ကြခတ်ဝါးရံအောက်အရောက်တွင် မိချွေကြည်သည် ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို သူ့လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်၍ အားပါးတရ ငိုပါတော့သည်။



ကျွန်ုပ် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်သွားရာ ဆောအကြာတွင် သူ့အနားထိုင်၍ သူ့ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ထားလိုက်သည်။

မိချွေကြည်သည် ရှိုက်ငိုရင်း ကျွန်ုပ်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ သူ့ဦးခေါင်းကို ထိုးသွင်းလိုက်ပါတော့သည်။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို အလိုက်သင့် ပွေ့ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ ကျွန်ုပ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှေးယခင်က တစ်ခါ ပူးမျှ မခံစားခဲ့ရဖူးသော ခံစားမှုတစ်မျိုးကို ခံစားလိုက်ရသည်။

မိချွေကြည်သည် အားရပါးရရှိပြီး သောအခါ တဖြည်းဖြည်း အငိုတိတ်သွားပြီး ကျွန်ုပ်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ရာ ကျွန်ုပ်က ထွက်ခွင့်မပြုဘဲ သူ့ကို ဖက်ထားရင်း...

“ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ငိုတာလဲ ပြော ပြောမှ လွတ်မယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မလေ အရိုးစုတွေကို မြင်လိုက်ရကတည်းက ရင်ထဲ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်း မသိတော့ဘူး။ ရင်ထဲက လိုက်လိုက်ပြီး ဝမ်းနည်းစိတ်တွေ ဖြစ်လာတော့ အခုလို ငိုလိုက်မိတာ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွားပါလိမ့်”

ထိုသို့ပြောပြီး ရုန်းထွက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် သူ့ပါးမိုမိုလေးတစ်ဖက်ကို နှမ်းလိုက်ပြီး သူ့ကို လွှတ်လိုက်သည်။

“သူ... မကောင်းဘူး။ အခွင့်အရေးယူတယ်”

မိချွေကြည်က ပြုံး၍ ပြောရင်း ကျွန်ုပ်၏ ကျောကုန်းကို ထုလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်လည်း အရိုးစုတွေကို ကြည့်ပြီး ရင်ထဲ လိုက်လာပါတယ်။ အခုမှ အမြစ်မှန်သိလိုက်ပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ မိချွေကြည်နဲ့ တစ်သက်လုံး လက်



တွဲသွားတော့မှ ဖြစ်တော့မယ်။ အရိုးစု
တွေက ကျွန်တော့်ကို နှိုးဆွလိုက်ပြီ။
ဘယ်လိုလဲဟင်”

မိချွေကြည်သည် ရှက်ပြီး စမ်း
ချောင်းရေများကို ကြည့်နေ၏။

“ဖြေလေ မိချွေကြည်၊ အဖြေ
ပေးလေ”

“အဖြေပေးဖို့ လိုသေးသလား။
လူတစ်ယောက်လုံး သူ့ရင်ခွင်ထဲကို
တောင် ရောက်နေတာ”

“လိုတာပေါ့...လိုတာပေါ့”

“ကျွန်မကလည်း သူ့လိုပါပဲတဲ့
ရှင်၊ တစ်သက်လုံး လက်တွဲသွားမှာပါ”

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
ချစ်ရည်ရွန်းသော မျက်နှာများကိုယ်စီ
ဖြင့် မင်းကွတ်ခြံရှိ ဦးထောင်၏ တံသို့
ပြန်လာကြသည်။

အရိုးစုတွေသော ဂူအကြောင်း



ပြောပြရာ...

“ဒီနေရာက ဟိုး မြန်မာဘုရင်
တွေခေတ်က တောနက်ကြီး၊ မယ်ဒမ
(မုတ္တမ)က စစ်ရှုံးတဲ့ မင်းညီမင်းသား
တွေ လာရောက်ခိုလှုံကြတယ်လို့ တို့
များရဲ့ အဘိုးအဘေးတွေက ဆင့်ကဲ

ဆင့်ကဲပြောသွားကြတယ်။ နင်တို့တွေ
ခဲ့တာ အဲဒီမင်းညီမင်းသားတွေထဲက
အရိုးစုတွေ ဖြစ်မှာပေါ့”

ဟု ဦးထောင်က ပြော၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မင်း
ကွတ်သီးခြံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ၏။

◆◆◆

နောက် သုံးလအကြာတွင်
ရန်ကုန်မြို့ထုတ် မြန်မာသတင်းစာများ
တွင် ကျွန်ုပ် အောင်ကျော်သူနှင့်
ကျောင်းဆရာမ မိချွေကြည်တို့နှစ်ဦး
နှစ်ဖက်မိဘများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
ချောင်းဆုံမြို့နယ် တရားသူကြီးရေ
မှောက်တွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပြီးစီး
ကြောင်း မင်္ဂလာသတင်းကြော်ငြာများ
ပါလာပါတော့သတည်း။

မြသိန်း



လားရှိုးမြို့ရှိ မြေကွက်ကျယ် အမြန်ရောင်းထွက်ပြီ



- ⊕ ၂၀-၆-၂၀၁၅ ရက်မှာ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး ကျွန်တော်ပိုင်ဆိုင် ရောင်းချလိုတဲ့ လားရှိုးမြို့အတွက် ကားလမ်းမ
ကြီးဘေးကပ်လျက် မြေကွက်ကျယ်ကျယ်တစ်ကွက်ကို တန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း (၆၀၀၀)ခန့်နဲ့ အမြန်ဆုံး ရောင်းထွက်ဖို့
အထူးယဉ်ကျေးအစီအစဉ်တောင်းခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ၉-၈-၂၀၁၅ ရက်မှာ ရောင်းထွက်ခဲ့ပါပြီ။

(ဦးချို၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်)

- ⊕ ကျွန်တော်ဆရာကြီးက...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) (လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ)

အမှတ် (၈၄၃)၊ ဦးစိစာရလမ်း၊ ၃၄-ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊

ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၁ ၇၈၀၇၅ / ၀၉ ၇၃၀ ၀၅၉၂၄

၀၉ ၅၀ ၆၂၈၄၃ / ၀၉ ၂၅၂ ၃၀၆၆၇၅

၀၉ ၂၆၀ ၄၄၄၈၀၈ / ၀၉ ၇၉၅ ၆၀၇၄၈၅

ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ



အင်းဝိဇ္ဇာ အဘကျိုင်းနှင့် အဘသိုင်း

လှစံ(ပညာရေး)



စာရေးသူသည် အဝိဇ္ဇာနိဒါန်းဝင်ရန်အတွက် စိတ်ဆွေဖြစ်သူ စာရေးဆရာ ကျော်ဇောဟိန်း(နံသာ)နှင့်အတူ နှစ်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဝမ်းဘဲအင်းကျေးရွာမှ နိုင်ငံခွန်အကွာတွင် ရှိသော ဒေသခံအတောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ ဒေသခံအစုတော်တော်သို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။ ဒေသခံအစုတော်တော်သို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။ ဒေသခံအစုတော်တော်သို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။

တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နေစဉ် ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ သမားတစ်ဦးက ဒေသခံအစုတော်တော်သို့ တစ်ယောက်လျှင် ငါးရာကျပ် နှုန်းဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးမည်ဆိုသဖြင့် ဒေသခံအစုတော်တော်သို့ အဆင်ပြေပြေ သက်သက်သာသာဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ကြလေ သည်။



သိုက်နန်းရှင်များ အလွန်ပေါများသည်ဖြစ်၍ အနေအထိုင် အသွားအလာ အပြောအဆို အထူးဆင်ခြင်ရသည့် နေရာ တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ အပေါ်အလေးသွားရာတွင်လည်း နေရာတကာ သွား၍မရ၊ တံတွေးပင် မထွေးရသောနေရာ များရှိသည်ဟုလည်း သိရှိရသည်။ ဘုရားဖူးများအနေဖြင့် တရုတ်အမဲ(ဝက်သား)ကို ထိုနေရာသို့ လုံးဝ ယူဆောင် မလာရ။ ယူဆောင်လာလျှင် အန္တရာယ်တစ်ခုခုကို မလွဲမသွေ တွေ့ကြုံရတတ်သည်ဟု ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသူများက ပြော ပြကြသည်။ လိပ်ပြာလှသော၊ လိပ်ပြာနုသော၊ ပူးတတ် ကပ်တတ်သော အမျိုးသမီးများမှာ ဒေစွန်ပါတောင်သို့ ယခင် က မသွားကြ။ ထိုနေရာသို့ ရောက်လျှင် ပူးခြင်း၊ ကပ်ခြင်း များဖြစ်သည်ကိုလည်း ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးလေသည်။

ဒေစွန်ပါတောင်မှတစ်ပါး ပတ်ဝန်းကျင်တောင် များပေါ်ရှိ တောထဲတောင်ထဲတွင်ရှိသော ဘုရားစေတီတော်

များဆီသို့ မသွားရဲ မလာရဲဖြစ်သဖြင့် မဖူးမြော်ခဲ့ရသောသူ များလည်း ရှိကြသည်။ တောကြမ်းသည်ဟု ဆိုသောကြောင့် မသွားရဲ။ အမှားပြုမိလျှင် ဒုက္ခရောက်မည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ လမ်းပြပေသူ မရှိ၊ လမ်းမသိဘဲ သွားခဲ့လျှင်လည်း တောနက် လှသဖြင့် လမ်းပျောက်၊ လမ်းမှားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ကြ သည်။ ထို့ပြင် တစ်ရက်ခရီးဖြင့် ဘုရားဖူးလာသူများမှာလည်း နေရာအနှံ့ရောက်ဖို့ရန် မလွယ်ကူလှပေ။ ထို့ပြင် တော ခြောက်ခြင်း၊ တောမှောက်ခြင်းများ ခံရမည်ကိုလည်း စိုးရိမ် ကြလေသည်။

ယခုအခါတွင် ဒေစွန်ပါတောင်များသည် ယခင်ကလို မဆိုးတော့ပါ။ သွားရဲလာရဲကြပြီဖြစ်သည်။ ဒေစွန်ပါတောင် ကြီးတစ်ဝိုက် ပေါ်ပေါက်လာသော တောရကျောင်းများ၊ ဘုန်းတော်ကျောင်းများ၊ တရားစခန်းများနှင့် တရားပြ ဆရာတော်ကြီးများ၏ မေတ္တာဗိုဗို၊ အမျှဝေမှုများကြောင့် အမျှရကြ သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်ကြပြီး ပရလောကသားများ၊ ဥစ္စာ စောင့် သိုက်နန်းရှင်များ၊ နတ်နဂါးနှင့် ဘီလူးယက္ခများတို့ သည် ကျွတ်တန်းဝင်ကြပြီး မြင့်မြတ်သော ဘုံဌာနများသို့ ရောက်ရှိကြလေပြီဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်ပြုသူများ၊ ဘုရား လာရောက်တည်ကြသူများ၊ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်သူများကို ကူညီ စောင့်ရှောက်မှုများပင် ပြုလာကြလေသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများက မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ပုပ္ဖိုးသုံးခုရှိကြောင်း၊ အထက်ပုပ္ဖိုး၊ အလယ်ပုပ္ဖိုး၊ အောက်ပုပ္ဖိုးတို့ ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်ပုပ္ဖိုးမှာ ကျောက်ပန်း တောင်မြို့နယ်တွင် ရှိသော ပုပ္ဖိုးတောင်ဖြစ်ပြီး ဓာတ်ပေါင်းစုံ၊ ဝိဇ္ဇာပေါင်းစုံ၊ နတ်ပေါင်းစုံတို့၏ နေရာဌာနဖြစ်ကြောင်း၊ အလယ်ပုပ္ဖိုးမှာ ဒေစွန်ပါတောင်ဖြစ်ပြီး သိုက်ပေါင်းစုံ၊ နတ် ပေါင်းစုံတို့ ရှိကြသည်ဟု ဆိုသည်။ အောက်ပုပ္ဖိုးမှာ ဇင်း ကျိုက်တောင်ဖြစ်ပြီး မဟိန္ဒီလမ်း၊ သိန္ဒီလမ်း၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ နေရာဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရဖူးလေသည်။

စာရေးသူသည် ဒေစွန်ပါတောင်တော်၏ ရင်ပြင်တော် တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာတွင် အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေးအတွက်ဆိုလျှင် တနင်္လာထောင့်၊ အင်္ဂါထောင့်များ တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လေ့ရှိကြပြီး သမထ၊ ဘာဝနာပွားများ အားထုတ်ပြီး တရားထူးရလိုကြောင်း ဆုတောင်းမည့်သူ များမှာ စနေထောင့်၊ ရာဟုထောင့်များတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆုတောင်းပါက အလွယ်တကူ ရနိုင်ကြောင်း သိရှိရလေ သည်။



စာရေးသူ ရန်ကုန်တွင် ရှိနေစဉ် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ သာကေတ (၈)ရပ်ကွက်မှ ဘိုးတော် ထွန်းထွန်းဦးမှ “ဆရာစံ ဒေစွန်ပါကို ရောက်ရင် နွားငွေတောင်ကို ရောက်အောင် သွားပါ။ အဲဒီမှာ အင်္ဂလိပ်အိမ်ကို အဘကျောင်း အဘသိုင်း သိုက်ဆရာညီနောင်တို့ရဲ့ ဝိဇ္ဇာနတ်နန်းရှိတယ်။ သူတို့ ညီအစ်ကို နတ်ဝိဇ္ဇာနတ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်တုတွေ၊ ဆေးနွား နှစ်ကောင်ရဲ့ ရုပ်တုတွေလည်း ရှိတယ်” ဟု သွားဖြစ်အောင် သွားရန် အကြိမ်ကြိမ်မှာကြားပြီး နတ်ဝိဇ္ဇာများဖြစ်သွားသော အင်းဝိဇ္ဇာ၊ သိုက်ဆရာ ညီနောင်တို့၏ အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြခဲ့လေသည်။

စာရေးသူသည် ဒေစွန်ပါတောင်တော်တွင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခြင်းကိစ္စများ ပြီးစီးသောအခါ “နွားငွေတောင်” ဟု အမည် ရေးထားသော လမ်းညွှန်ဆိုင်ဘုတ်အတိုင်း လိုက်သွားသော အခါ သိုက်ဆရာညီနောင် အဘကျောင်းနှင့် အဘသိုင်းတို့၏ ဝိဇ္ဇာနန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာနန်းဆောင် ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသော နန်းထိန်းကြီး ဆရာ ဦးစံရွှေအား ရန်ကုန်မှ သယ်ယူလာခဲ့သော ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း များကို လက်ဆောင်ပေးပြီး သိလိုသမျှကို မေးမြန်းခဲ့သည်။ ဓာတ်ပုံများလည်း ရိုက်ယူခဲ့သည်။

“ကျွန်တော် ဒီမှာ ရောက်နေတာ နှစ် ၃၀ ကျော်ပါ ပြီ။ မိဘတွေကလည်း ဒီအရပ်ဇာတိတွေပါပဲ။ အခု ကျွန် တော်ပြောပြမယ် နတ်ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားတဲ့ သိုက်ဆရာညီနောင် အင်္ဂလိပ် အဘကျောင်းနဲ့ အဘသိုင်းအကြောင်းကတော့ ဆရာ ကြားဖူးတဲ့ အကြောင်းတွေ၊ ဆရာတို့ ကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ ရုပ်ရှင် တွေထဲမှာ ပါတာတွေနဲ့တော့ တူချင်မှ တူမှာပေါ့လေ။ ဒါပေ မယ့် အဓိကအကြောင်းတွေကတော့ အတူတူပါပဲ။ မှတ်တမ်း တွေ ဘာတွေ အတိအကျမရှိတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုသလို ကြားခဲ့တာတွေ မှတ်သားရတာပါ” ဟု အစချီပြီး သူသိသမျှ မှတ်သားမိ သမျှတို့ကို စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မှ ဘိုးတော် ထွန်းထွန်းဦး၏ လေ့လာတွေ့ရှိ ခြင်းပြချက်၊ နန်းထိန်းကြီး ဦးစံရွှေ၏ ပြောပြချက်၊ ပတ်ဝန်း နားရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ဆရာတော်ကြီးများတို့ကို ဆက်လည်းသိသမျှ စုံစမ်းမေးမြန်းပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ် နောင်တ များ၊ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှသော နတ်ဝိဇ္ဇာဖြစ်သွားသော ဆရာ၊ သိုက်ဆရာ ညီနောင်တို့၏ အကြောင်းကို ရေး ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။



အဘကျောင်းနှင့် အဘသိုင်းတို့သည် ရှမ်းပြည်နယ်မှ ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းတို့အား ပညာသင်ကြားပေးသော ဆရာမှာ ဆရာကြီး ဦးအောင်မြတ်ဆိုသူဖြစ်ပြီး အချို့က ထိုဆရာကြီး မှာ “တိမ်ကြားမင်းခေါင်” ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ မောင်ကျိုင်းနှင့် မောင်သိုင်း ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ ပါရမီရှိကြ သူများဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကောင်းနှင့် တွေ့ရှိချိန်တွင် ဆရာသင်ကြားသမျှ ကောင်းစွာ တတ်မြောက်ကြသည်။ ဆရာဖြစ်သူကိုလည်း ဖခင်ရင်းပမာ ရိုသေလေးစားကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆရာကြီး ဦးအောင်မြတ်က သားအဖြစ် ပင် သတ်မှတ်ခဲ့လေသည်။

ကိုကျိုင်းနှင့် ကိုသိုင်းတို့တွင် “ရွှေစင်ဥ” အမည်ရှိသော ညီမငယ်လေးတစ်ယောက်ရှိသည်။ ညီမလေး ရွှေစင်ဥမှာ လည်း အစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ဆရာကြီးထံတွင် ပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။ ထိုမောင်နှမ သုံးယောက်တို့သည် အင်း အတတ်ပညာတွင် ထူးချွန်စွာ တတ်ကျွမ်းခဲ့ကြလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဦးအောင်မြတ်က မောင်နှမ သုံးယောက်ကို ခေါ်ယူ၍ ဆုံးမစကားပြောကြားသည်မှာ-

“မောင်ကျိုင်း၊ မောင်သိုင်းနဲ့ သမီးလေး ရွှေစင်ဥတို့၊ မင်းတို့ မောင်နှမသုံးယောက်ဟာ ယနေ့အချိန်မှာ အင်း အတတ်ပညာကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်ခဲ့ကြပြီ။ ဆရာလည်း ရှေ့ဆက်ရမယ့် လုပ်ငန်းစဉ်တွေအတွက် ဂန္ဓာရီ ခရီးထွက်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ။ ဆရာသင်ကြားပေးတဲ့ ပညာ တွေကို လူသားတွေ ကောင်းကျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ကောင်းကျိုးအတွက် အသုံးပြုကြပါ။ ဒီပညာနဲ့ ဘာသာ၊ သာသနာကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ လူသားတွေကို ကယ်တင် ပေးပါ။ ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းကြဉ်တော့ အထူးလိုအပ်မယ်။ အထူးသဖြင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာသမားတို့အပေါ် မပြစ်မှား၊ မကျူးလွန်မိစေနဲ့။ အထူးဂရုပြုကြပါလို့ ဆရာမှာခဲ့ချင်တယ်”

ဟု ပြောပြီး မောင်ကျိုင်း၏ ယာဘက် လက်ဖဝါး၊ မောင်သိုင်း၏ ဝဲဘက် လက်ဖဝါးတို့တွင် အင်းကွက် တစ်ကွက်စီကို စုတ်ဖြင့် ထိုးနှံပေးပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးလိုက် သည်။ ထို့နောက် ဆရာကြီး ဦးအောင်မြတ်က...

“ဒီအင်းတွေဟာ အရေးတကြီးကိစ္စကြုံလာတဲ့အခါ သုံးဖို့ပဲ။ အင်းကွက်တစ်ကွက်တည်းဆို အစွမ်းမရှိဘူး။ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး အင်းနှစ်ခုထပ်မံမှ အစွမ်းပြမယ်။ နှစ်ဦး သဘောတူ လက်ဝါးချင်းရိုက်ပြီး အမိန့်ပေးရင် ဘာမဆို အောင်မြင်နိုင်တယ်။ တရားသောကိစ္စတွေမှာ အောင်မြင်ဖို့”



ရေးအတွက် တပည့်တို့ ဉာဏ်ရှိသလိုသာ သုံးကြပေတော့”

ဟု ပြောဆိုမှာကြားပြီးလျှင် တပည့်များ၏ ကန်တော့ခြင်းကို ခံယူ၍ ရှမ်းပြည်နယ်မှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။



ကိုကျိုင်းနှင့် ကိုသိုင်းတို့သည် တောင်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြသော်လည်း အဆင်ပြေလှသည်မဟုတ်။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်၊ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်လိုကြသော်လည်း လက်ထဲတွင် ငွေမရှိ။ ညီမလေး ရွှေဇင်ဥကလည်း အရွယ်ရောက်လာလေပြီ။ လှချင်ပချင်၊ ဝတ်ချင်စားချင်စိတ်များ ရှိပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ငွေရှာရန်ကိစ္စက အရေးကြီးလာသည်။ ငွေရှိမှ ဘုရားတည်နိုင်မည်။ သာသနာပြုနိုင်ကြမည်။ ညီမလေး ရွှေဇင်ဥကိုလည်း အဝတ်အစားလှလှလေးတွေ၊ လက်ဝတ်ရတနာတွေ ဆင်ပေးနိုင်မည်။ လက်ဝတ်ရတနာအပြည့်အစုံနှင့် လှလှပပ ပျော်ရွှင်နေမည့် ညီမလေး၏ မျက်နှာကို တွေး၍မြင်မိသည်။ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ ဘယ်က ရနိုင်မည်လဲ။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့တွင် အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ကိုကျိုင်းမှ ညီဖြစ်သူကို ခေါ်၍...

“ညီမလေး...ငါတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် မြန်မာပြည်က ဟံသာဝတီခရိုင်မှာ ရှိတဲ့ ဒေသနီပါတောင်ကို သွားရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ အဲဒီမှာ သိုက်နန်းတွေ၊ ဥစ္စာစောင့်တွေ ပေါများတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ အဲဒီမှာ ရှိတဲ့ သိုက်တွေကို ငါတို့ပညာနဲ့ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပြီး ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ ယူကြမယ်။ ဒါမှ သာသနာလည်း ပြုနိုင်မယ်။ ညီမလေး ရွှေဇင်ဥကိုလည်း လက်ဝတ်ရတနာတွေ ဆင်ပေးနိုင်မယ်”

“ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းတွေက ဒေသနီပါမှာ ရှိသတဲ့လား အစ်ကိုကြီး”

“အေး၊ ရှိတယ်ကွဲ့။ ဟိုးအရင် ပဒေသရာဇ် ဘုရင်ခေတ်ကပေါ့ကွဲ့။ ပဒေသရာဇ်မင်းတွေဟာ မြို့ပြ နိုင်ငံငယ်လေးတွေ ထူထောင်ပြီး ဒေသအသီးသီးမှာ သူတစ်လူ ငါတစ်မင်း မင်းပြုခဲ့ကြတယ်။ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ပြီး ကြီးနိုင်ငံငယ်ညှင်းပြုလုပ်ခဲ့ကြတယ်။ စစ်ရူးတဲ့ ဘုရင်တွေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေဟာ သူတို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေကို ယူပြီး ထွက်ပြေးကြရတယ်။ အများအားဖြင့် တောနက်လှတဲ့ ဒေသနီပါတောင်ကြီးဘက်ကို ရောက်ပြီး တောင်

ယာလုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြတယ်။ ပါလောတဲ့ သူတို့ရဲ့ ရတနာရွှေငွေတွေနဲ့ နန်းတွင်းပစ္စည်းတွေကို မြေမှာ မြှုပ်ပြီး ဖွက်ထားကြတယ်။ တချို့လည်း ရတနာပစ္စည်းတွေ မြှုပ်ထားတဲ့အပေါ်ကနေ စေတီ၊ ဘုရားတည်ထားကြတယ်။ အဲဒီရတနာတွေကို ငါတို့ညီအစ်ကိုက ပညာနဲ့ ရှာဖွေကြရမယ်”

ထို့နောက် အစ်ကိုကြီး ကိုကျိုင်းက ညီမဖြစ်သူ ရွှေဇင်ဥကို ခေါ်ကာ ကြည်လင်လှသော ရေအပြည့်ထည့်ထားသော ရေပုလင်းတစ်လုံးကို ပေး၍...

“ညီမလေး ရွှေဇင်ဥ၊ ဒီရေပုလင်းကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်မှာ တင်ထားပါ။ အစ်ကိုတို့ ဒေးစွန်းပါကို သွားနေတဲ့အခါ ပုလင်းထဲက ရေကို အမြဲကြည့်။ ရေရဲ့ အရောင်ဟာ အခုအတိုင်း ကြည်နေမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုတို့မှာ ဘေးအန္တရာယ်မရှိဘူး။ ပန်းရောင်ကို ပြောင်းသွားမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုတို့ အန္တရာယ်တွေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရပြီလို့ ညီမလေး သိရမယ်။ အနီရောင်ဖြစ်သွားပြီဆိုရင်တော့ အစ်ကိုတို့တွေ အသက်ဆုံးရှုံးရပြီလို့ ညီမလေး သိလိုက်ပေတော့”

ဟု ပြောကာ ရေအပြည့်ထည့်ထားသော ပုလင်းအဖြူရောင်တစ်လုံးကို ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ဒေးစွန်းပါတောင်ရှိရာသို့ ခရီးကြမ်းနှင့်ခဲ့ကြလေသည်။



ဒေးစွန်းပါတောင်ကြီးအတွင်းသို့ သိုက်ဆရာညီနောင်တို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေပြီ။ ထိုတောတောင်အတွင်းရှိ တောင်ညွန့်ဟု ခေါ်သော ရွာကလေးတွင် ခေတ္တတည်းခို နေထိုင်ကြသည်။ သိုက်ဆရာညီနောင်တို့ ခေတ္တနေထိုင်သော အိမ်ကလေးအနီးတွင် စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခုကလည်း ရစ်ချေစီးဆင်းနေသည်။ စမ်းချောင်းအတွင်း ကြည်လင်အေးမြတသော ရေကလည်း တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသည်။

သိုက်ဆရာနှစ်ဦးတို့၏ အိမ်အနီး၊ စမ်းချောင်းကလေး၏ နံဘေးအထက်ဘက်တွင် ကရင်မကြီး အမိုးနှင့် သမီးအိမ်ထောင်သည် လင်မယားတို့ နေထိုင်ကြသော တဲအိမ်ကလေးရှိသည်။ အမိုး၏ သမက်မှာ ဒေးစွန်းပါတောင်ကြီးအတွင်း သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ ဆေးမြစ်တူး၊ ရွှေကျင်သော အလုပ်များ လုပ်ကိုင်ပြီး မြို့ပေါ်သို့ တက်ကာ ရောင်းချနေရသည်။ အမိုး၏ သမီးမှာ နေ့စေ့လစေ့ ကိုယ်ဝန်ကြီးမှူးမွေးဖွားချိန်နီးနေသူဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒေးစွန်းပါတောင်သို့ ရောက်ရှိပြီး ရက်အတန်ကြာအောင် မိမိတို့ပညာစွမ်းဖြင့် ဥစ္စာစောင့် သိုက်



နန်းများကို ရှာဖွေကြလေတော့သည်။ တစ်နေ့သော နေ့လယ် အချိန်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးကျိုင်းက...

“ညီလေးရေ...ဟောဟိုရောက တောင်က ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှိတဲ့ တောင်ပဲ။ တောင်ပေါ်မှာ ဘုရားစေတီလည်း မရှိဘူး။ ဘုရားသိုက် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ငါတို့အတွက်ပဲ။ ငါတို့ညီအစ်ကို လုပ်ငန်းစလိုက်ကြရအောင်”

ဟု ပြောဆိုပြီး အစီအမံများ ဆောင်ရွက်ခြင်း အပြင် စည်း အတွင်းစည်းများ ဝိုင်းခြင်း၊ မန္တန်များ ရွတ်ဖတ် မန်းမှုတ်ခြင်း၊ ဆေးယောင်တိုင် ထွန်းခြင်းများ ပြုလုပ်ကြ သည်။ ထို့နောက် အစ်ကိုကြီးမှ ထိုတောင်ကုန်းပေါ်သို့ အသင့် ဖီလာသော အင်းတစ်ချပ်ဖြင့် လှမ်း၍ ပစ်ပေါက်လိုက်သည့် ထစ်ခဏမှာပင် “ဝုန်း...ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ”ဟူသော လျှင်တော်လဲသံကြီးကဲ့သို့သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ အေ့နပ်ပါတောကြီးတစ်ခုလုံး ကြောက်မက်ဖွယ် ပြည်ဟည်း တုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။ အနီးရှိ သစ်ပင်များမှ ငှက်များက အုပ်လိုက်ထ၍ ပုံပြေကြသည်။ ကျီငှက်များကလည်း အုပ်စု ခွဲ၍ ဟိုမှသည် ဝဲပျံ့ကာ ဆူညံစွာ အော်မြည်နေကြသည်။ သို့သော် ဥစ္စာစောင့်များ၏ သိုက်တံခါးကား မပွင့်။ သိုက် စောင့် နာနာသာလျှောသော အလျှိုလျှိုပေါ်ထွက်လာကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်သော သံဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနှင့် တင်းပုတ်ကြီးများ၊ ပုဆိန်များ၊ ဆစ်ရင်းခွချွန်ကြီးများကို ကိုင်ဆောင်ကာ ခြောက်လှန့်နေ

ကြသည်။ စည်းဝိုင်းအတွင်းသို့ကား သူတို့ မဝင်နိုင်ကြ။ စည်းဝိုင်းအနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် မီးထတောက်ပြီး မီးလောင် ခံကြရသောကြောင့် အနားသို့ပင် မကပ်နိုင်ကြပေ။ သိုက် ဆရာညီနောင်တို့ကလည်း ၎င်းတို့အားလုံးကို နောက်ဆုံးတွင် ဆေးလုံးများ၊ အင်းချပ်များ၊ ဂါထာမန္တန်များ သုံး၍ အောင် မြင်စွာ ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့သည်။ ဤတောင်ကုန်းအနီးတွင် ဥစ္စာ စောင့် သိုက်နန်းရှိသည်ဆိုသည်မှာ သေချာသွားလေပြီ။

“ညီလေးရေ...ဒီသိုက်တံခါးကို ဖွင့်လိုရအောင် မင်းရဲ့ လက်ဖဝါးမှာ ရေးထားတဲ့ အင်းနဲ့ အစ်ကိုကြီး လက် ဖဝါးက အင်းတို့ နှစ်ခုထပ်ကြရမယ်။ ဒီတော့ တို့ညီအစ်ကို လက်ဖဝါးချင်း ထပ်ကြရအောင်”

ဟု ပြောပြီး လက်ဖဝါးချင်း ရိုက်လိုက်ကြသည်။ အစ်ကိုကြီး ကျိုင်းက...

“ကဲ... အနောင်အယုက်တွေအားလုံး ဖယ်ရှား သိုက်တံခါးပွင့်စေ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

တစ်ခဏအတွင်းတွင် တစ်ခေါ်ခေါ်ပြည်ဟည်းသံကြီးနှင့် အတူ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ မြေစိုင့်မြေခဲများ ပဲ့ကျလာသည်။ ထို့နောက် အောက်ခြေမှ ကျောက်တံခါးကြီးနှစ်ချပ်ပေါ်လာ ပြီး တံခါးကြီးမှာ တအိအိနှင့် ပြည်းပြည်းချင်း ပွင့်၍လာလေ သည်။ အတွင်းရှိ သိုက်နန်းထဲတွင် ငိုယိုနေကြသော ဥစ္စာ စောင့် သိုက်နန်းရှင်များကို တွေ့ရသည်။



“ညီလေးရေ... သိုက်နန်းရှင်တွေကို အရင်ဖမ်းချုပ်ထားပြီးမှ အစ်ကိုတို့ အထဲဝင်ရမယ်”

ဟု ပြောကာ အသင့်ယူဆောင်လာသော ချည်မန်းကွင်းကို မန်းမူတ်၍ အတွင်းသို့ ဖယ်ထည့်လိုက်ရာ ဥစ္စာစောင့်သိုက်နန်းရှင်များအားလုံးမှာ ချည်မန်းကွင်းဖြင့် တုပ်နှောင်ခြင်းခံလိုက်ရလေတော့သည်။ ထို့နောက် သိုက်ဆရာညီနောင်သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် သိုက်နန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။ အထဲမှာတော့ အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော ရတနာပစ္စည်းများ၊ အရည်အသွေးကောင်းလှသော ပတ္တမြားများ၊ ရွှေအတိတ်ပြာသော ရွှေအိုး၊ ရွှေခွက်၊ ရွှေပန်းကန်များ၊ လက်ရာမြောက် လှပစွာ ပြုလုပ်ထားသော လည်ဆွဲ၊ နားကပ်၊ လက်ကောက်များနှင့် နဝရတ်ကိုးပါး စီခြယ်ထားသော လက်စွပ်များ၊ ရွှေစလွယ်များ စသော ရတနာရွှေငွေပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ကို တောင်ပုံယာပုံတွေရှိကြရလေသည်။ ထိုအခါ ပုထုဇဉ်များပီပီ လောဘာရမ္မက်တက်ခဲ့ကြလေပြီ။

“ဒီသိုက်က ဘုရားသိုက်ပါ။ တောင်ထိပ်မှာ တည်ထားတဲ့ စေတီက ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးသွားလို့ ဘုရားကို မတွေ့တာပါ။ ဘုရားပစ္စည်းတွေပါ။ ဘုရားသိုက်က ပစ္စည်းတွေကို မယူကောင်း၊ မသုံးကောင်းပါဘူး”

ဟု ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်များက ငိုယိုကာ တောင်းပန်စကားပြောကြသည်။ ထိုစကားများသည် လောဘသား သိုက်ဆရာနတ်ဦး၏ နားထဲသို့ မရောက်၊ အနန္တငါးပါးကို မပြစ်မှားမိလေနဲ့ဟု အတန်တန်မှာကြားခဲ့သော ဆရာဖြစ်သူ၏ စကားကိုလည်း မေ့နေလေပြီ။ အချိန်ကလည်း နေဝင်တော့မည်။ ဤနေရာတွင် အမှောင်ထုက မကြာမီလွှမ်းခြုံပေတော့မည်။

“ညီလေးရေ... ဒီနေ့တော့ အချိန်မရှိတော့ဘူး။ မှောင်လာတော့မယ်။ သိုက်တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး မနက်စောစောမှ ပစ္စည်းတွေ လာသယ်ကြရအောင်။ သူတို့ကိုတော့ ဒီအတိုင်း ဆက်ချုပ်ထားမှဖြစ်မယ်။ လွှတ်ပေးလိုက်ရင် ညတွင်းချင်း ဒီသိုက်ကို တစ်နေရာပြောင်းရွှေ့သွားကြလိမ့်မယ်။ ကဲ... သိုက်တံခါးပြန်ပိတ်ပြီး သွားကြရအောင်”

ဟု ပြောပြီး ခေတ္တတည်းခိုသော တောင်ညွန့်ရွာကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ကံရင်မကြီး အမိုး၏ သမီးဖြစ်သူမှာလည်း ထိုနေ့တွင် ကလေးမီးဖွားခဲ့လေသည်။ အမိုးသည် ကလေးမီးဖွားသူ၏ မသန်သော အဝတ်အထည်များကို တောရွာလေးအတိုင်း ထိုစမ်းချောင်းထဲတွင် လျှော်ဖွတ်နေသည်။ မသန်သော

အညစ်အကြေးများက စမ်းချောင်းရေထဲတွင် မျောလျက်၊

တောင်ညွန့်ရွာသို့ ပြန်လာသော သိုက်ဆရာ ညီနောင်တို့သည် ထိုစမ်းချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်ကြရာတွင် မသန်သော ရေနင့် ထိမိသော သူတို့၏ ခြေထောက်၊ ကိုယ်၊ လက်များ ယားယံလာကြသည်။ သို့သော် ဂရုမထားမိကြ။ ထို့နောက် စမ်းချောင်းရေနှင့် မျက်နှာသစ်သည်။ လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်၍ ရေကို သောက်ကြသည်။ ထိုအခါ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်တို့နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင် ထိုးထားသော ဆေးများ၊ အင်းများနှင့် ပါးစပ် အာခံတွင်းတွင် ထိုးထားသော ဆေးများတို့သည် သတ္တိပြယ် အစွမ်းမဲ့ဖြစ်ခဲ့ကြလေပြီ။ အင်းစောင့်၊ ဆေးစောင့်နတ်များ၊ နတ်ဘီလူးများတို့လည်း စွန့်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ထိုရေသည် မသန်သောရေဖြစ်သည်ကို သိုက်ဆရာညီနောင်တို့ မသိရှိနိုင်အောင် လောဘတရားက လွှမ်းမိုးနေခဲ့လေသည်။

သိုက်ဆရာညီနောင်၏ အစွမ်းသတ္တိများ ပြယ်ပျောက်သွားသောအခါ ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်များမှာလည်း ချည်မန်းကွင်းဖြင့် ချည်နှောင်ခံထားရခြင်းမှ လွတ်မြောက်သွားကြလေသည်။

ထိုအချိန်ကာလမှာပင် ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ညီမငယ် ရွှေဇင်ဥသည် ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် တင်ထားသော ရေပုလင်းကို အမှတ်မထင် ကြည့်မိသည်။

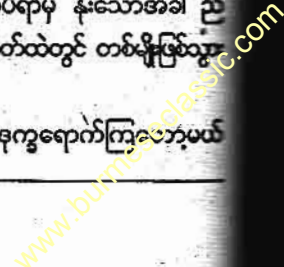
“အလို... ဘုရား... ဘုရား၊ ပုလင်းထဲက ရေတွေက ပန်းရောင်ဖြစ်နေပါပေါ့လား။ ဒါဆို ငါ့အစ်ကိုတော်နစ်ယောက် ခုက္ခရောက်နေကြပြီထင်တယ်။ ငါ အမြန်လိုက်သွားမှပဲ” ဟု စဉ်းစားမိပြီး ဆွေမျိုးသားချင်းအချို့ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး အဖော်ခေါ်၍ အစ်ကိုနစ်ယောက်ရှိရာ ဒေးစွန်ပီတောင်သို့ လိုက်ကြရန် စီစဉ်ကြလေတော့သည်။



နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောတွင် ညီဖြစ်သူ သိုက်ဆရာ ကိုသိုင်းသည် လောဘီတက်ပြီး အစ်ကိုကြီး မနိုးခင် သိုက်နန်းထဲမှ ရတနာပစ္စည်းများကို သူတစ်ဦးတည်း ရယူနိုင်ရန် အိပ်ရာမှ အစောကြီးထကာ သိုက်နန်းရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

အစ်ကိုကြီး ကိုကျိုင်း အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ ညီဖြစ်သူကို မတွေ့ရသည့်အတွက် စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။

“ငါတို့ညီအစ်ကိုတွေ ခုက္ခရောက်ကြလားမယ်





ထင်တယ်”ဟူ၍လည်း စိတ်ထဲမှ သိနေမိသည်။ ထို့နောက် ညီဖြစ်သူနောက်သို့ အလွန်အမြန်လိုက်သွားလေတော့သည်။

သိုက်နန်းတည်ရှိရာအနီး၊ ယခု ဒီးထိုးတောင်ဟု ခေါ်ဆိုသောနေရာတွင် ရောက်ရှိနေသော ကိုသိုင်းသည် အဝေးသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ရာ မာန်စွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်သည် သူ့ထံသို့ တသုတ်သုတ်နှင့် လာနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အသင့်ပါလာသော ဓားကို ထုတ်၍ ဆွဲကိုင်ထားလိုက်သည်။

အမှန်မှာ သူ့ထံသို့ လာနေသော အစ်ကိုဖြစ်သူကို အစ်ကိုဟု မမြင်ဘဲ၊ ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်တို့၏ ပယောဂကြောင့် တောမောက်ခြင်း၊ တောချောက်ခြင်းဖြစ်ကာ ရန်ပြုလာသည့် တောဝက်ကြီးဟု မြင်မိ၊ ထင်မိခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အစ်ကိုဖြစ်သူကလည်း ညီတော်မောင် ကိုသိုင်းကို ညီအဖြစ် မမြင်ဘဲ၊ သူတို့အား ရန်မူမည့် တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်အဖြစ်သာ မြင်မိသည်။ ထိုကဲ့သို့ နောက်အမြင်မှားသဖြင့် ထိုတောဝက်ကြီးကို အသင့်ပါလာသော ဓားဖြင့် ပြေး၍ထိုးလိုက်သည်။ ညီဖြစ်သူကလည်း သူ့ဆီသို့ တောဝက်ကြီးသည် ပက်ရန် မာန်စွယ်ဖွင့်၍ လာသော်လည်း မြင်မိပြီး ဓားဖြင့် ပြန်ထိုးလိုက်သည်။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံး အချင်းချင်းထိုးသတ်မှုကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး အသက်ဆုံးရှုံးရလေတော့သည်။



ဆွေမျိုးတစ်သိုက်နှင့် အေးစွန်ပါသို့ လိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေသော ညီမငယ် ရွှေလင်ဥမှာ ရှေ့တွင် ရှိသော ရေပူလင်းထဲမှ ရေများသည် ပန်းရောင်ဖြစ်နေရာမှ အနီရဲရဲအရောင် ခြုံ့ပြောင်းသွားသောအခါ “ဟင်... အစ်ကိုနှစ်ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးကြပြီထင်တယ်။ ငါတို့ မောင်နှမတွေ ခုက ဆောက်ပါပေါ့လား” ဟု ဆိုပြီး အနီရောင် ရေပူလင်းကို ဆိုက်ကာ တွေ့ဝေ စဉ်းစားနေမိသည်။

ထိုနောက် ရွှေလင်ဥနှင့် ဆွေမျိုးတစ်သိုက်တို့ အေးစွန်ပါသို့ တစ်တောင် တစ်တောင်တက် ခရီးကြမ်း နှင်လာခဲ့ကြသည်။ အလွန်ဝေးကွာလှသော ခရီးဖြစ်သဖြင့် ရက်ပေါင်းများစွာကြာမှ ဝမ်းဘဲအင်းဟူသော ရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုရွာမှတစ်ဆင့် နွားလှည်းများဖြင့် အေးစွန်ပါသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီး အဖြစ်မှန်ကို သိရှိကြရလေသည်။

ညီမဖြစ်သူ ရွှေလင်ဥကလည်း သောကအမှောင်ကြောင့် အစ်ကိုနှစ်ဦး သေဆုံးခြင်းမှာ သိုက်နန်းရှင်များကြောင့်ဟု ထင်မှားမိပြီး အစ်ကိုများအတွက် ဥစ္စာစောင့်များ သိုက်နန်းရှင်များအား မိမိပညာဖြင့် လက်စားချေရန် စီစဉ်လေတော့သည်။

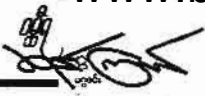
ဆေးနွားရုပ်နှစ်ခုကို ပြုလုပ်ပြီး အင်းကွက်များ ရေးကာ အသက်သွင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုဆေးနွားနှစ်ကောင်ကို သိုက်နန်းရှင်များရှိရာ တောင်ကို ဖြိုစေတော့သည်။ (ယခုအခါ နွားဝှေ့တောင်ဟု ခေါ်ဆိုကာ နတ်ဝိဇ္ဇာအဘကျိုင်းနှင့် အဘသိုင်းတို့၏ ဝိဇ္ဇာနတ်နန်းများ တည်ရှိရာနေရာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆေးနွားများ၏ ဝှေ့ခြင်းခံရသဖြင့် ပြိုကျနေသော တောင်ကမ်းပါးများကို ယနေ့တိုင် အထင်အရှားတွေ့မြင်နိုင်ကြသည်။ ထိုနေရာတွင် မည်သည့် သစ်ပင်မှ မပေါက်ကြသည်ကိုလည်း ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ကြရသည်။)

နောက်ဆုံးတွင် ညီမလေး ရွှေလင်ဥမှာလည်း အလွန်ချစ်ခင်ရပါသော အစ်ကိုနှစ်ဦးနှင့် သေကွဲကွဲရသောကြောင့် အလွန်ပင် ဝမ်းနည်းမှုဆွေးမှုဖြစ်ကာ ရင်ကွဲနာကျ၍ သေဆုံးရလေတော့သည်။ (ထိုနေရာသည် ယခု အေးစွန်ပါဘုရားအတက်လမ်း စောင်းတန်းမုခ်ဦး၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းတွင် ရှိသည့် ရင်ကွဲရေပိုသော နေရာပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။)

သိုက်ဆရာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ ဦးကျိုင်းနှင့် ဦးသိုင်းတို့သည် ဘုရားသိုက်ကို ပြစ်မှားမိခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ကာယကံပြောက် ဘုရားပစ္စည်းများကို ယူဆောင်သုံးစွဲခြင်း မပြုခဲ့ကြ။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦး သေဆုံးပြီးနောက်ပိုင်းတွင် နတ်ဝိဇ္ဇာများအဖြစ်ဖြင့် ဤအေးစွန်ပါတောင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သိုက်နန်းများကို မသမာသူများ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရန်၊ အေးစွန်ပါစေတီတော်နှင့် အခြားစေတီတော်များကို စောင့်ရှောက်ရန် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် နွားဝှေ့တောင်တွင် နတ်ဝိဇ္ဇာကြီးများအဖြစ် အဘကျိုင်း၊ အဘသိုင်းတို့၏ လက်ရာပြောက်လှသော ရုပ်တုနှစ်ခုနှင့် ဆေးနွား(တိုက်နွား) နှစ်ကောင်တို့၏ ရုပ်တုတို့ကို တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်လေသည်။



“ဆရာရယ်... လပြည့်လကွယ် အခါကြီးရက်ကြီး



တွေမှာ ညဘက် နွားတွန်သံကြားရပြီဆိုရင် မနက်မှာ တောင်တွေ ပြိုကျနေတာ တွေ့ရတာပဲ”

ဟု နန်းထိန်းကြီး ဦးစံရွှေက ပြောပြသည်။ ညီမလေး ရွှေဇင်ဥ၏ ဒေါသကား ယခုတိုင် မပြေနိုင်သေး။ သူမသည် လည်း ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်ဘဝသို့ ရောက်သွားသည် ဟု ဦးစံရွှေက ပြောပြသည်။

“နယ်က နွားပွဲလုပ်တဲ့သူတွေ၊ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံ က နွားပွဲလုပ်တဲ့ လူတွေလည်း ဒီဝိဇ္ဇာနန်းကို ရောက်အောင် လာပြီး ဆုတောင်းကြတယ်။ လှူကြတယ်။ အဆောင်အဖြစ် ဆေးနွားရုပ်ထုတွေက စွန့်ထားတဲ့ ခြူးကလေးတွေ၊ နဖား ကြိုးစတွေ၊ ကကြိုးတွေကို အဆောင်အဖြစ် ယူသွားကြ တယ်။ အောင်မြင်ကြတယ်။ နိုင်ကြတယ်လို့တော့ ပြောကြ တာပဲ”

စာရေးသူသည် အဘကျိင်း၊ အဘသိုင်းတို့၏ နတ် ဝိဇ္ဇာကြီးများနှင့် နန်းထိန်းကြီး ဦးစံရွှေ၏ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ပြောပြသော အကြောင်းအရာများသည် နွားဓဇုတောင်၊ တး ထိုးတောင်၊ မျှော်တော်ရောင်စေတီ၊ ရင်ကွဲရပ်၊ ယခုတိုင် မကွယ်ပျောက်သေးသော စမ်းချောင်းကလေး စသော သက်သေအထောက်အထားများကြောင့် လည်းကောင်း။

အခြား သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဂန္တီရ ပညာရှင်ကြီးများတို့၏ ပြောစကားများအရ တကယ်အဖြစ် များ အဖြစ်မှန်နှင့် နီးစပ်မှုရှိသော အကြောင်းအရာများဟု ထင်မြင်ယူဆမိခဲ့လေသည်။

ဂန္တီရအတတ်ပညာများ မည်မျှပင် တတ်မြောက်သော် လည်း အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးသောအခါ လောဘာရမ္မက်တက်ပြီး မကြံစည်ကောင်းတာကို ကြံစည်လုပ်ကိုင်ကြခြင်းကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးကြရပြီး သေကွဲ ကွဲခဲ့ရသော မောင်နှမ သုံးယောက်တို့၏ ဖြစ်စဉ်များအပေါ် သံဝေဂယူရန်၊ အနန္တ ငါးပါးကို ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်တို့ဖြင့် မပြစ်မှားမိကြစေရန် အတွက် ပြစ်မှားမိခဲ့သောသူများအဖြစ်ကို သတိမူမိကြစေ ရန် ရည်ရွယ်ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

ဘေးရန်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ
လှပ (ပညာရေး)

မှီငြမ်း

- ဒေးဇွန် ပီစခန်းမှ အောင်အမိဋ္ဌာန်စခန်းများ (အောင်ဇ၊ L.L.B)။

- ကိုယ်တိုင်လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ။

ရောဂါဆင်းရဲခြင်းကင်းဝေးအောင် “ဘုန်းကြွယ်” သေးကိုသောင်

ဆရာဝန်ကြီး ဒေါ်လှလှကြွယ် ၏

ဘုန်းကြွယ်

မိမိမှန်ဆေး

ဖောဇီဆိုးရမ်းဆေးဝါးထုတ်ဝေအမှတ်- 2011Y 008995

ဝင်ရင်း - ဘုန်းကြွယ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး - အမှတ်(၉၆)၊ ခရေပင်လမ်း၊ ၂/(က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၁၆၃၅၅၀၃၀၉ ၇၃၀၇၈၄၅၂ ၊ ၀၉ ၄၄၈၀၂၁၅၂၅

မင်းရဲကျော် နှုတ်ပူဇော် ပျော်နေမှာလား





Z

“ဆရာကျော်...မဒန်ယန်ရွာက
ညောင်ညစ်နစ်ယောက်က ဆရာကျော်နဲ့
တွေ့ခွင့်တောင်းလို့ ထမင်းစားဆောင်
မှာ စောင့်ခိုင်းထားပါတယ်”

“မဒန်ယန်ရွာ... ဘာကိစ္စလဲ
မသိဘူး ဆရာ လှမောင်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့ရွာက လူ
တစ်ယောက် ဒီဆေးရုံတက်နေလို့ လာ
အကြောင်းကြားတာပါတဲ့ ဆရာကျော်”

“ဪ...ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့။
ကျွန်တော်လာခဲ့ပါမယ်”

ယခု ကျွန်တော်တို့ ရှေ့တန်း
ဗျူဟာအဖွဲ့ မဲစီမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်
မှာ သုံးရက်သာ ရှိသေး၏။ စစ်ဦးစီးမှူး
(တတိယတန်း) ဗိုလ်ကြီး ကျော်ဝံ
(ဗိုလ်မှူးဘဝဖြင့် တောင်ဥက္ကလာ
ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ယူပြီးနောက်
ကွယ်လွန်သွားသူ) နှင့် ကျွန်တော်တို့
ရုံးအဖွဲ့ ငါးဦး ခလရ(၄၇)၊ တပ်ခွဲ(၃)
တပ်ခွဲရုံးစိုက်ရာနှင့်အတူ တပ်ကြပ်
ဆရာ လှမောင်က လာရောက်သတင်း
ပို့၏။

မဒန်ယန်ရွာက လူတစ်ယောက်
ဆေးရုံတက်သည်ဆိုတော့ မနေသာ။
ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်းမသိ။ မဒန်ယန်ရွာ
ဆိုသည်မှာ ယခု မဲစီမြို့နယ်ခွဲမှ ဆက်
ထွက်သော် မဒန်ယန်ရွာသို့ ရောက်၏။
မဒန်ယန်ရွာသည် မြေပြန့်ပြန့်မှ ထွက်
သည်နှင့် တောင်အတက်၊ တောင်တန်း
ဆက်တက်ပါမူ ကိုက်ထိပ်ကျေးရွာတို့
မှတစ်ဆင့် မဲစီနန်း၊ နန်းခမ်း ရှမ်းပြည်
ပြောက်ပိုင်းနှင့် ဆက်စပ်နေ၏။ ကျွန်
တော် ဗိုလ်ကြီး ကျော်ဝံအား သတင်းပို့
ပြီး ထမင်းစားဆောင်ဘက် ထွက်ခဲ့၏။
ထမင်းစားဆောင်ဆိုသော်လည်း ဝါးဖြင့်
သာ ပြုလုပ်ထားသည့် တဲကလေး။

“ဒီက ညောင်ညစ်တွေ ကျွန်တော်
တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့”

“ဟုတ်တာပဲ၊ ကျွန်တော် မဒန်
ယန်ရွာက လာဘန်လပါ။ သူတို့မတော်
တာပဲ မလုပ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကချင်တိုင်းရင်းသားတွေ၏ ထုံစံ
အတိုင်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်းမှ သိ
လိုသောကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်ဆက်
မေးလိုက်သည်။

“ဘာကိစ္စများ ရှိပါသလဲ၊ ဘာ
ကူညီရမလဲ ဦးလာဘန်လ”

“ဒီလိုပနော့၊ မဲစီဆေးရုံမှာ သူ
အစ်ကို၊ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံတက်နေ
တာ ငါးရက်ပနော် မလုပ်”

“ဟုတ်...ဟုတ်”

“အင်း...တခြားမဟုတ်ပါ၊ သူ
အစ်ကို လာဘန်နော်က ဆရာကြီးနဲ့
တွေ့ချင်တာပဲ။ ဟို လာဘန်နော်ဆိုတာ
မုဆိုးပအေး”

“ဗျာ...ဪ...ဟို မုဆိုးကြီး
ဦးလာဘန်လရဲ့ သား၊ မုဆိုး လာဘန်နော်
လား”

“ဟုတ်တာပဲ၊ ဟုတ်တာပဲ၊ သူ
တောပစ်ရင်း တောင်စောင်းပေါ်က နတ်
ဆိုး တွန်းချလို့ ဆေးရုံတက်ထားရတာပဲ”

“ဘာတွေဖြစ်သွားလဲ”

“ခြေထောက်နှစ်ဖက်က မကျိုး
ဘဲ ကွေးလို့မရ၊ လမ်းလျှောက်လို့ မရ
ပနော့”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်”

“လက်နှစ်ဖက်လည်း လှုပ်မရ၊
စကားတော့ ပြောနိုင်တာပနော့၊ ဒါ
ကြောင့် ဆရာကြီးထံ အကြောင်းကြား
ပါဆိုလို့ လာခဲ့တာပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရောက်နေ
တာ ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“မနေ့ညက ဒီစခန်းက ဆရာ

တစ်ယောက်လာတာပဲ၊ သူ့ဗိုတ်ဆွေ
ရွာသား ဆေးရုံတက်လို့ သတင်းမေးရာ
က လာဘန်နော် မေးလို့ ဆရာကြီး
ဒီမှာရှိတာ သိတာပဲ”

“ကောင်းပါပြီ ကျွန်တော်လာခဲ့ပါ
မယ်၊ ခုတော့ ရုံးကိစ္စလေးတွေ ရှိလို့
ပါ။ မုဆိုး ကိုလာဘန်နော်ကို ပြောပေး
ပါ။ လာခဲ့မယ်ဆိုတာ ဆက်ဆက်ပြော
ပေးပါ။ ညီမလေးလည်း ပြောလိုက်နော်”

“ကျေးဇူးကမ္ဘာပဲ၊ ကျေးဇူးကမ္ဘာပဲ”

ဦးလာဘန်လနှင့် တူမဆိုသူ မလှ
တို့ နှစ်ယောက် ဝမ်းသာစွာဖြင့် နှုတ်
ဆက်ကာ ပြန်သွားကြလေ၏။ ကျွန်
တော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို
ကြည့်ရင်း မုဆိုး လာဘန်နော်ထံ စိတ်
က ရောက်သွားသည်။

◆◆◆

မဒန်ယန်ရွာသူရွာသားများမှာ
ကား နတ်ကိုးကွယ်ကြသူတွေ ဖြစ်၏။
ကျွန်တော် မဒန်ယန် ကင်းစခန်းသို့
၁၉၆၄ ခုနှစ်က ခေတ္တ တာဝန်ကျစဉ်
မုဆိုးကြီး ဦးလာဘန်လရဲ့ သား မုဆိုး
ကိုလာဘန်နော်နှင့် သိခဲ့ရပါသည်။

“ဒီရွာက မုဆိုး ကိုလာဘန်နော်
ဆိုတာ”

“ရော...ဟုတ်တာပဲ၊ ကျွန်တော်
လာဘန်နော်ပဲ”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊
မနေ့ညနေက တောဝက်သားပို့ပေးတာ
ကျေးဇူးတင်လို့ လာခဲ့တာပါ”

“ဝမ်းသာတာပဲ၊ ဒီစခန်းက အခွင့်
ဆရာကြီးလောင်ပဲဆိုတာ သိတာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆရာလောင်
(ချင်းတိုင်းရင်းသား လူမျိုးကြီး)ဆိုတာ
ကျွန်တော်ဆရာပါ။ သူ သင်တန်းသွား
မှာမို့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ လွှဲခဲ့တာပါ”

“ဆရာလိုတာ ပြောတာပဲ”

“မေ့နေလိုက်တာ၊ ကျွန်တော်တို့



ကျော်မင်းပါ။ သူကတော့ မိုးကျော်။
ဒါက တင်မြတ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ
လည်း မုဆိုးဝါသနာအိုးတွေပါ။”

“ရော်...ဝမ်းသာတာပဲ။ ဟိုမှ
ကျွန်တော်အဖေပေးအေး။ အဖေကတော့
မုဆိုးကြီး။ ခုတော့ ခြေထောက်ကျိုးလို
မုဆိုးမလုပ်၊ ကျွန်တော်ပဲ မုဆိုးလုပ်ပြီး
မိသားစုအတွက် တာဝန်ယူထားရတာ
ပဲ။”

“အေးဗျာ၊ အခါအခွင့်သင့်ရင်
တောပစ်ထွက်ကြရအောင်ဗျာ။ ဟို
နယ်မြေအေးချမ်းတဲ့ တောကိုပေါ့”

စိတ်ချတာပဲ။ အတူတောပစ်တာ
ပနော့”

ကျွန်တော်တို့ ဝါသနာတူတွေမို့
ပိုမိုခင်မင်ရင်းနှီးပြီး တောပစ်ထွက်ဖူး
သလို သူ၏ ဖခင် မုဆိုးကြီး ဦးလဘန်
ဝမ်းအကြောင်း ပြောပြ၏။

“အဖေ့ကို တစ်ဖက်နိုင်ငံက
ဈေးတစ်ကောင်ပစ်ပေးဖို့ မှာတာပဲ။
အဖေလည်း ဈေးကောင်းကောင်းရမယ်
ဆိုတော့ ကျားပစ်ထွက်တာပနော့။ သူ့
စာပညာတစ်ယောက်နဲ့ ထွက်ကြတာပဲ။
ဇော်မိုင်လို့ ခေါ်တာပဲ။ ကိုက်ထိပ်ရွာ
အောက်က ဂျာတောင် ရေတံခွန်မှာ
ဈေးပစ်မယ်မှာပဲ။ အဲဒီ ဂျာတောင်
ရေတံခွန်မှာ နတ်ဆိုးပေါတာပနော့”



ဇော်မိုင်က မုဆိုးနောက်လိုက်။
မုဆိုးကြီး ဦးလဘန်ဂစ်သည် ကချင်
တိုင်းရင်းသား တောင်ပေါ်သားပီပီ
ဇာားများများမပြော။ ပြောပြီးပါက
သည်း ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်တတ်၏။

နှစ်ယောက်သား တောတိုးရင်း
တောင်ဆိုသည့် ရေတံခွန်သို့ ရောက်
သော ညနေ နေဝင်လုလု၊ ပါလာသော
အင်းထုပ်ဖြင့် ညစာစား။ အရက်
သောက်ရင်း နားနေ၏။

ထိုဂျာတောင်ရေတံခွန်ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် သားကောင်အလွန်ပေါ၏။
သို့အတွက် ကျားတွေလည်း ပေါ့။
အစာပေါ၍၊ ကျားပေါသော်လည်း
ကိုက်ထိပ်မှ မုဆိုးတွေသည် ကျားမပစ်
သလို၊ ဂျာတောင် ရေတံခွန်ထဲလည်း
မဆင်းကြ။

မုဆိုး လဘန်ဂစ်တို့ တစ်ညလုံး
စောင့်၏။ ချေ၊ တောဝက်၊ ဒရယ်နှင့်
ဆတ်တွေ ထွက်သော်လည်း မပစ်။
ကျားပစ်ရန်သာ စောင့်နေ၏။ မိုးလင်း
သည်အထိ ကျားမထွက်။ ဟိန်းသံမှာ
ကျားအစစ်၊ ဟောက်သံမှာ ကျားအစစ်။
သို့သော် အသံသာ အနီးကပ် ကြားရ
သော်လည်း အကောင် လုံးဝ မတွေ့။
နံနက်မိုးလင်းစအချိန်တွင် ချေတစ်
ကောင် ဖြတ်ပြေးသွားသည့်နောက်သို့
ကျားကြီးတစ်ကောင် ပြေးအလိုက်၊
အိပ်မက်ကသော မုဆိုးကြီး ဦးလဘန်
ဂစ်သည် သူ၏ နှစ်လုံးပြုပြီး ကြိုတင်
ချိန်ရွယ် ပစ်သတ်လိုက်၏။

“ဒိုင်း...ဖောက်...ဖောက်”

နှစ်လုံးပြု၏ ခဲသီးများက ကျား
ကို မမှန်။ သစ်ပင် သစ်ရွက်တွေသာ
ထိမှန်သော အသံကြားရ၏။ ကျားကြီး
က တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီး ဒေါသ
ထွက်နေစဉ် မုဆိုးကြီး၏ သေနတ်
ပြောင်းထဲမှ နောက်ထပ် နှစ်လုံးပြု
ကျည်ထွက်ပေါ်လာ၏။

“ဒိုင်း...ဖောက်...ဖောက်”

“ဇော်မိုင်...ကျားကြီးကို ထိသွား
ပြီ လိုက်...လိုက်။ ဟာ...အောက်
ကို ကျသွားပြီကွ”

“အား...ဝုန်း...ဇော်မိုင်”

မုဆိုးကြီး ဦးလဘန်ဂစ်က ကျား
ကြီး ချောက်ထဲသို့ ကျသွားစဉ် တပည့်
ဇော်မိုင်အား ပြောရင်း ပြေးအဆင်းမှာ
သူပါ ထိုချောက်ထဲ ကျသွားလေ၏။

ဦးလဘန်ဂစ်၏ အလွန်ကြောက်လန့်
တုန်လှုပ်ဖွယ် အသံနက်ကြီးကြောင့်
ဇော်မိုင်ခမျာ ကြောက်လန့်သော်လည်း
ချောက်ထဲသို့ သတိကြီးစွာ ဆင်းသက်
ပြီး သူ့ဆရာအား ကျောပိုး၍ ရွာသို့
ပြန်လာခဲ့သည်။ မုဆိုးကြီး၏ ခြေတွေ
မလှုပ်နိုင်အောင် ကျိုးသွားခဲ့၏။



ယခုတစ်ဖန် ကျွန်တော်၏ မိတ်
ဆွေ မုဆိုး လဘန်နော်တစ်ယောက်
တောလည်ရင်း လိမ့်ကျကာ ခြေနစ်
ဖက်နှင့် လက်တွေ့ပါ လှုပ်မရတဲ့ ဆေး
ရုံပေါ်သို့ ရောက်နေ၏။

ကျွန်တော် ဗိုင်းကြီး ကျော်ဝံထံ
ခွင့်တောင်းကာ မိုးကျော်အောင်နှင့်
နှစ်ယောက်သား ဆေးရုံသို့ လိုက်
သွားတော့ ပက်လက်အနေအထားနှင့်
ကိုလဘန်နော်အား တွေ့လိုက်ရသည်။
သူက ကျွန်တော့်ကို မြင်တော့ အားရ
ဝမ်းသာစွာ ပြုံးပြရင်းမှ...

“ဆရာကြီးလာတာပဲ”

“လာရမှာပေါ့၊ ကိုလဘန်နော်
ရယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဗျာ”

“အင်း...ကျွန်တော် ဆရာကြီး
ကို ပြောဖူးတယ်ထင်တာပဲ။ ကျွန်တော့်
အဖား(အဖေ) ကျားပစ်ပြီး တောင်ပေါ်
က ကျလို့ ခြေကျိုးတာလေ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ပြောဖူးပါ
တယ်။ ဟို ကိုက်ထိပ်နားက ရေတံခွန်
ချောက်ထဲမှာဆို”

“ရော်...ဆရာကြီးက မှတ်မိတာ
ပဲ။ ကျေးဇူးတင်တာပဲ။ ကျွန်တော်လည်း
အဲဒီနေရာမှာ ကျားပစ်ရင်း ချောက်ထဲ
ကျတာပဲ။ တကယ်တော့ အဲဒီချောက်
နဲ့ ရေတံခွန်ဘေး ထူးဆန်းတဲ့ လူကြီး
တစ်ယောက်ကို တွေ့တာပဲ။ ရေတွေ
ကျနေတဲ့အထဲက ထွက်လာပေမယ့်
ရေမရှိတော့။ နောက် သူ့ရှေ့တောင်စောင်း



ဝေါ်မှာ ကျားကြီးကို တွေ့တော့ ပစ်မယ် လို့ ဆိုနေတော့ အဲဒီလူကြီးရဲ့ အသံက ရေတံခွန် ရေကျသံထက် ကျယ် လောင်တာပဲ။ အဲဒီလူကြီးဟာ အတား (အပေ)ပြောသလိုပဲ။ ကချင်လို ပြောရ ရင် “လမွမ်နတ်”လို့ ခေါ်တာပဲ။ “ဖိ နတ်” ဆိုတာက စုန်းနတ်။ “အင်းဆူ နတ်”ဆိုတာက ကဝေနတ်ပဲ။ လမွမ် နတ်ကတော့ နတ်ထဲမှာ အဆိုးဆုံးပဲ။ မကောင်းမှုကိုသာ ဖန်တီးတာပဲ။ ကျွန် တော် ရွာပြန်ရောက်တော့ ညဘက် အိပ်မက်မက်တာပဲ။ အဲဒီလူကြီးက ကျားပစ်လို့ နင်အဖေ ဒဏ်ရာရသလို နင်လည်း ဒဏ်ရာရပြီ။ ငါ့ကို တောင်း ပန်လို့ ပြောသွားတာပဲ။ အဲဒါ ဆရာကြီး ကူညီပေးတာပဲ”

“ကောင်းပြီလေ။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီ ကိုက်ထိပ်အောက် ရေတံခွန်အထိ တော့ မသွားသဲ တောစပ်ကနေ တောင်းပန်ပေးပါမယ်။ ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်ပေးမယ်။ ဒီညနေပဲ ဆောင် ရွက်ပေးမယ်”

“ရော်...မေ့တာပဲ။ အဲဒီလူကြီး က ဟို အသားမစား၊ အရက်မသောက် ဘူးလို့ ပြောတာပဲ”

“ကောင်းပါပြီ။ ကဲ...စိတ်ချနေ တော့။ မနက်ဖြန်ဆို ကောင်းသွားပြီလို့ သာ မှတ်ပေတော့”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ ကြသည်။



မိုးကျော်အောင်နှင့် တိုင်ပင်ကာ နောက်နေ့နက်စောစောတွင် ထမင်းဦး ပေါင်း၊ နွားနို့တစ်ခွက်ဖြင့် တောစပ်သို့ ထွက်ပြီး တင်မြှောက်ပေးလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့ ကိုက်ထိပ်စခန်း တွင် နေစဉ်ကလည်း ရေတံခွန်အတွင်း မှာ သူတော်ကောင်းကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး

ရှိကြောင်း ကြားဖူး၏။ အဓိက ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကြီးမှာ ကျားအပစ်မခံကြောင်း ကြားဖူး နားဝရှိ၏။ ကိုလသာန်နော်တို့မှာ နတ် ကိုးကွယ်ပြီး အယူသီးနေသလို ခံစား နေကြရ၏။

မြန်မာလို ဆိုပါက နတ်ကိုင် သည်ဟုပင် ပြောရပေမည်။ မိုးကျော် အောင်မှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးအား တင် မြှောက်ပြီးနောက် သူတို့ပြောသော နတ်ဆိုး လမွမ်နတ်ကိုလည်း မေတ္တာ ပိုရင်း သူ၏ ရောဂါကိုလည်း ပျောက် ကင်းအောင် ကူညီပေးရန် တောင်းပန် ပြီး ပြန်ခဲ့၏။

ညနေဘက်တွင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ကိုလသာန်နော်ထံ ရောက် သွားပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးအား တောင်းပန် ပြီး နတ်ဆိုး လမွမ်နတ်ကိုလည်း မေတ္တာပို့သပြီး ရောဂါပျောက်ကင်း အောင် အကူအညီတောင်းပြီးကြောင်း ပြောလိုက်၏။

“ရော်...ဝမ်းသာတာပဲ။ ကျွန် တော်နားထဲမှာ ရေတံခွန်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးက ပြောတာပဲ။ နောက် ကျားပစ် ခွင့် မပြုရ။ တခြားမှာ ပစ်ချင် ပစ်လို့ ပြောသံကို ကြားနေရတာပဲ။ လမွမ်နတ် ဆိုးကလည်း ပြောတာပဲ။ နင်အတားကို ကျိုးအောင်လိုပဲတာ နင်သိတာပဲ။ အေး တခြားလူက တောင်းပန်ပြီး အကူအညီ တောင်းလို့ ခွင့်လွှတ်တာပဲလို့ ကျွန် တော် အိပ်ပျော်နေတုန်း လာပြောတာ ပဲနော်”

“အဲဆို ခင်ဗျားကောင်းသွားပြီ။ နောက်နေ့ဆို ဆေးရုံက ဆင်းလို့ရပြီပဲ ကိုလသာန်နော်”

“ကျေးဇူးကမ္ဘာပအေး၊ ကျေးဇူး ကမ္ဘာပနော်”

လူတို့သည် အစွဲမဟုတ်သော် လည်း အဓိက ဘုရားတရားထက်

နတ်ကို ပိုမိုလေးစားကြ၏။ မတော် တဆဖြစ်သော်လည်း နတ်ကြောင့်ဟု စွပ်စွဲတတ်ကြသည်ကို ကျွန်တော်နှင့် မိုးကျော်အောင် သိထားပါသည်။ ရေ တံခွန်မှာ ရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကား ရှိကောင်း ရှိမည်မှန်သော်လည်း လမွမ် နတ်ဆိုးကား ဘယ်သူမျှ မမြင်ကြရ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်၏ လှည့် ကွက်ဖန်တီးမှုကြောင့် ကိုလသာန်နော် တကယ်ပင် ခြေလက်လှုပ်ရှားသွားလာ နိုင်လေပြီ။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စိတ် ကို စိတ်ဖြင့် ကုသမှု အောင်မြင်သည့် အတွက် ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ရလေသည်။ နတ်ကိုးကွယ်မှုကို အံ့လွန် တစ်ဖက် စွန်းရောက်၍ ခုက္ခများခဲ့မှုကား အဆုံး သတ်သွားသော်လည်း ဆေးကြောင့် ပိုလေးများ ဖြစ်သွားလေမလားတော့ မသိ။

နောက် သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် စာလေးတစ်စောင်ရောက်လာ၏။

ဆရာကြီး ကျော်မင်းနှင့် ကိုမိုးကျော်...

ဒီနေ့ည ကျွန်တော်တို့မိသားစု နတ်တွေ တင်မှာပဲ။ ကြက်၊ ဝက်၊ အရက်၊ စုံအောင်တင်မှာပဲ။ ဆရာကြီး တို့ ဆက်ဆက်လာစေချင်တာပဲ။ နတ် တွေ ပူဇော်ရမှာမို့ ကျွန်တော် ပျော်တာ ပဲ။ လာခဲ့ကြတာပဲနော်။

လသာန်နော်

ကျွန်တော်တို့ ကိုလသာန်နော် စာလေးကို ဖတ်ရင်း ရင်ထဲမှ “နတ် တော် ပျော်နေမှာလား”ဟု တွေးချင် ကိုလသာန်နော်တို့ မိသားစုစု ပျော်စွာ နိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းရင်း...

မဒန်ယန်ကျေးရွာအား အရာ တရ...

မင်းရဲထွန်း

ဂျပန်

ရောဂါများကုသရေး

- ဂျပန်နားသန့်ဆေးကြိုး
- ဂျပန်နားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ဂျပန်မျက်စိကြည်ဆေးကြိုး
- ဂျပန်မျက်စိရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ဂျပန်သွားရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး
- ဂျပန်နာခေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကြိုး



အဝလ မှတ်တိုင်အမှတ် ၇၈ ၁၂၁၀ ၂၀၁၇
လဝ မှတ်တိုင်အမှတ် ၇၇ ၁၄၅၉

အ ဇွဲ ဇွဲ ဆို င် တို င် ၊ မှ ၁ ဓ မှ ၀ ယ် ပါ

ကောင်းသော်

အသက်ရှင်လို့ရတာ
၇၀နာမ့်







ယခုအခါတွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးရ
လာပြီဖြစ်၍ ထိုမိတ်ဆွေရောက်လာ
တော့မည်ကို ကြိုတင်သိထားသဖြင့်
ကြောက်လန့်စရာမလိုဘဲ တရားအလုပ်
ကို ပြောပြောတန်းတန်းလုပ်နိုင်
သည်။ ထိုမိတ်ဆွေရောက်လာပါက
သင်းပျံ့သည့် ရန်ကို ရတတ်သဖြင့်
ကျောက်စည်သံကို နားစိုက်ထောင်စရာ
မလိုတော့ဘဲ သူရောက်လာပါက အချိန်
ပြည့်ပြီဟု သိနိုင်ပါသည်။ သူ့ထံမှ ရန်
ရပါက မျက်စိဖွင့်မကြည့်ဘဲ သူရောက်
နေပြီကို သိလိုက်ရ၍ ပျော်ရွှင်မှုကို
ခံစားရပါသည်။

မောင်မောင်သော်သည် ယခင်က
ဒီမြို့သို့ ရောက်ဖူးခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ ရွာဦး
ကျောင်းဆရာတော်က သူ၏ ဘကြီး
ဖြစ်၍ မကြာခဏ လာလည်ရန် ဖိတ်
ခေါ်သော်လည်း မလာဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဘကြီး
ဘုန်းကြီး ရန်ကုန်သို့ ကြွလာရင်း
ရုတ်တရက် ကျန်းမာရေးမကောင်း
သဖြင့် သံယာဓေးရုံသို့ တင်ခဲ့ရသည်။
ဆေးရုံက ဆင်းသော်လည်း ဘုန်းကြီး
တစ်ပါးတည်း ပြန်ရမည်ကို စိတ်မချ
သဖြင့် လိုက်ပို့ရင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်သည်နှင့်
ဆရာတော်နှင့် တရားရှုမှတ်ရန် ဦးစေ
သဖြင့် နေ့စဉ် ကျောင်းတွင် ဦးပဉ္စင်း
များနှင့်အတူ တရားမှတ်ခဲ့ရသည်။

“မင်း နိုင်ငံခြားမသွားခင် ဗုဒ္ဓ
ဘာသာရဲ့ အနှစ်သာရကို သိသွားစေ
ချင်လို့ပါ”

ဟု ဆရာတော်က မေတ္တာဖြင့်
ပြောသဖြင့် ကြိုးစား၍ တရားမှတ်ခဲ့ရ
သည်။ ညပိုင်းတွင် ဘုရားပေါ်တွင်
တရားရှုမှတ်ခွင့်ပြုပါရန် ခွင့်တောင်းပြီး
ညစဉ် ဘုရားပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။
ဘုရားပေါ်တွင် တရားရှုမှတ်ရင်း သူ့ဇာ
နွယ်နှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးရခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ တရားရှုမှတ်နေစဉ်
တစ်နာရီပြည့်ခါနီး ကျောက်စည်သံကို
နားစွင့်နေခိုက် သင်းရနံ့ရသဖြင့် မျက်စိ
ဖွင့်ကြည့်ချင်သော်လည်း အချိန်မပြည့်
သေးသဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။
ကျောက်စည်သံကြားသည်နှင့် အမျှ
အတန်းဝေပြီး မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ
အသက် ၂၀ ခန့် အလွန်ချောမော
ပြေပြစ်သော မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးကို
တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့သြနေမိပါသည်။
တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘဲ ယနေ့မှ ထူးထူး
ခြားခြား ဘုရားမှာ ဖယောင်းတိုင်ထွန်း
နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

မိန်းမပျို၏ ဆံပင်မှာ နောက်သို့
ဖားလျားချထားရာ ခြေသလုံးအလယ်
လောက်ထိ ရောက်နေသည်ကို တွေ့
လိုက်ရသဖြင့် မြို့ကြီးတွင် နေလာခဲ့သူ
ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ်
ဆင်ပြီး လှပနေသည်ကို မမြင်ဘူးသဖြင့်
စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။ ညဘက် အဖော်
မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း ဘုရားပေါ်
သာသည်မှာလည်း ထူးဆန်းနေသည်။
လူသားစင်စစ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု
သံသယဝင်လာသဖြင့် အမျှစေ့ပြီသည်
နှင့် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာရန် ထိုင်ရာမှ
ထလိုက်သည်။ နေရာမှ ထလိုက်သည်
နှင့် အပျိုသမီးက သူ့ထံ လျှောက်လာ
သည်။

“အစ်ကို . . . သူ့ဇာကြောင့်
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင် တောင်း
ပန်ပါတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်
ကြောင့် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့
နေရာဖယ်ပေးတာပါ”

“အစ်ကိုက ဒီကျောင်းမှာ နေ
တာပဲ၊ ဝေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ခဏနေ
ပါဦးလား၊ သူ့ဇာနဲ့ စကားပြောရအောင်”

“သူတတ်လား၊ ကျွန်တော်နာမည်

မောင်မောင်သော်ပါ”

“သူ့ဇာနွယ်ပါ။ အစ်ကိုကို ဒီမြို့
မှာ မမြင်ဖူးပါဘူး”

“ရန်ကုန်က လာတာပါ”

“ဒီမြို့မှာ အသိအကျွမ်းတွေ ရ
နေပြီလား”

“မသူ့ဇာဟာ ပထမဆုံးတွေတဲ့
မိတ်ဆွေပါ။ ဪ... ဒါနဲ့ မသူ့ဇာက
ဘယ်မှာနေလို့ ညဘက် တစ်ယောက်
တည်း လာရဲတာလဲ။ အဖော်မပါဘူး
လား”

“သူ့ဇာအိမ်က မဝေးပါဘူး။ သူ့ဇာ
မှာ အဖော်လည်း ပါပါတယ်။ အောက်
က စောင့်နေပါတယ်။ သူ့ဇာ ညတိုင်း
ဘုရားကို လာနေကျပါ။ ခါတိုင်းက
ဒါထက် နည်းနည်းနောက်ကျလို့
အစ်ကိုနဲ့ မဆုံတာ။ နောက်နေ့ဆို
အစ်ကိုနဲ့ ဆုံရအောင် ဒီအချိန်လာမယ်
နော်”

“အစ်ကိုက ငါနာရီမှာ ရောက်ပြီ
ဂုနာရီမှာ ပြန်နေကျပါ”

“ဟုတ်ပြီလေ။ နောက်နေ့တွေ
ဆုံကြတာပေါ့။ ဒါဆို သူ့ဇာပြန်တော့
မယ်နော်”

ဘုရားပေါ်က သူ့ဇာဆင်သည်နှင့်
နောက်က လိုက်ခဲ့သည်။ သူ့ဇာက
အနောက်မှခံအတိုင်း ဆင်းသွားသဖြင့်
သူ့ဇာကို လိုက်ပို့ရင်း လိုက်ခဲ့သည်။

“သူ့ဇာနဲ့ ပါလာတဲ့ အဖော်နဲ့
အစ်ကိုကို မိတ်ဆက်ပေးမယ်နော်”

သူ့ဇာ၏ အဖော်ကို ကြည့်သော်
လည်း မမြင်သဖြင့် ဟိုဒီ ရှာနေ
သည်။ သူ့ဇာ လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့
ကြည့်လိုက်ရာ နွားပေါက်အရွယ်ရှိ
အလွန်ကြီးမား ထွားကျင်းသော အင်
ခွေးကြီးတစ်ကောင်ကို မြင်လိုက်
သည်။ ခွေးကြီးက သူ့ကို စိမ်းစမ်းကြည့်
နေသဖြင့် ဆက်မလိုက်ရဲဘူးဘူး



ရပ်နေလိုက်ရသည်။

“လာပါ အစ်ကိုရဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်လို့ပါ။ ဒါက တိုက်ဂါးလို့ ခေါ်တယ်။ သူ့တသွားလေရာ ပါတဲ့ သက်တော်စောင့်လေး။ သူ အဖော်ပါရင် သူ့တာက ဘာကိုမှ မကြောက်တော့ဘူး။ ဘယ်ကိုဖြစ်ဖြစ် သွားရဲတယ်။ သူ နောက်က လိုက်ရင် ည ဘယ်လောက် ပဲမှောင်မှောင် အိမ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက်တယ်။ ဟေး...တိုက်ဂါး။ ဒါ ငါ့မိတ်ဆွေ ကိုမောင်မောင်သော်နော်၊ မင်းမှတ်ထား”

စောစောက စိမ်းစိမ်းကြည့်နေသော အင်းခွေးကြီးမှာ မိတ်ဆက်ပြီးနောက် အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် အပြီးနဲ့ပြနေပါသည်။

“ကဲ...အစ်ကို၊ သူတသွားပြီနော်”

သူ့တာက အဝင်ဝ တိုင်တွင် ချိတ်ထားသော သံကြိုးကို ဖြတ်၍ တိုက်ဂါးကို ဆွဲလိုက်သည်။ တိုက်ဂါးက ဦးဆောင်၍ မသူ့တာကို အမှောင်ထဲသို့ ဆွဲခေါ်ကာ အနောက်တည့်တည့်သို့ ထွက်သွားသည်။

မသူ့တာတို့ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားမှ မောင်မောင်သော် ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ မောင်မောင်သော်သည် ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သော်လည်း သူ့တာထံမှ ဖွေးရနံ့က မပြယ်လွင့်သေးကြောင်း သတိထားမိပါသည်။ အိမ်ရာဝင်ခဲ့သော်လည်း အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ သူ့တာကို မြင်ယောင်နေမိသည်။ မသူ့တာက သူ့အပေါ် စိုးမိုးလာသဖြင့် သီကီထီ သတိရလိုက်သည်။

သီကီ၏ မိဘများမှာ ပြည်ပတွင် နေထိုင်လျက်ရှိပြီး သီကီသာ ဘွဲ့မရသေးသဖြင့် အခေါ်အိမ်တွင် နေကာ ကျောင်းတက်နေခဲ့ရသည်။ မကြာမီ

သီကီ ဘွဲ့ရပြီးပါက မောင်မောင်သော်နှင့် လက်ထပ်ပြီး ပြည်ပသို့ လိုက်ရန် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ သီကီကို အလွန်ချစ်စရာကောင်းလာသည်ဟု ထင်ထားခဲ့သော်လည်း မသူ့တာက ပိုချစ်စရာကောင်းနေသည်ကို သတိထားမိသည်။ သူ့တာနှင့် တစ်ကြိမ်တွေ့ရုံဖြင့် မေ့မရအောင် ရှိနေပါသည်။



နောက်နေ့တွင် အိပ်ရာထသည်နှင့် မသူ့တာကို သတိရလာသည်။ ညနေတွင် တွေ့ရမည်ဟု တွေးမိတိုင်း ပျော်နေမိသည်။ ညနေတွင် ဘုရားပေါ်သို့ စောစောထွက်ခဲ့သည်။ မသူ့တာ မလာသေးမှန်း သိပါလျက် ပျော်ငေးနေမိပါသည်။

မြန်မာရိတ်တိတွင် ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားရှေ့တွင် ထိုင်ကာ တရားစုမှတ်နေခဲ့သည်။ တရားမှတ်ရာတွင် အာရုံမရဘဲ မသူ့တာကိုချည်း မြင်ယောင်နေသဖြင့် တရားကို မြင်အောင် အထူးဂရုစိုက်ရသည်။ အာရုံမှာ မကြာခဏ လွတ်ထွက်သွားသဖြင့် အာရုံကို စုစည်းရန် ခက်ခဲနေသည်။ တရားပြီးခါနီးလေ သူ့တာကို သတိရလေဖြစ်သည်။ သူ့တာလာတော့မည်လားဟု စိတ်က စောနေခဲ့သည်။ ယခင်က ကျောက်စည်သံကို အာရုံစိုက်ခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ သူ့တာလာမည့်အချိန်ကိုသာ အာရုံရောက်နေခဲ့သည်။

မကြာမီ သင်းပျံ့ရန်ကို ရလိုက်မှ မသူ့တာရောက်ပြီဆိုသည်ကို ယုံကြည်လိုက်မိပြီး ပျော်ရွှင်ရပါတော့သည်။ တရားစုမှတ်ခြင်းကို ရပ်နားလိုက်ပြီး မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး မျက်စိဖွင့်လိုက်ရသည်။ နတ်သမီးတမျှ လှပသော မသူ့တာက သူ့ဘေးတွင် ထိုင်စောင့်နေ

သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုညက မသူ့တာနှင့် စကားများ ပြောခဲ့ကြသည်။ စကားများမှာ ပြော၍ ကုန်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိသော်လည်း အချိန်ရောက်၍ ခွဲခွာပြီး ပြန်ခဲ့ကြရသည်။

ညစဉ်ရက်ဆက် စကားပြောနေရသော်လည်း ကျေနပ်ခြင်း မရှိနိုင်ကြပါ။ သူ့တာနှင့် တွေ့ဖန်များလာသောအခါ သူ့တာနှင့် ပြောရဆိုရသည်ကို တွယ်တာစိတ်ဝင်လာပြီး ရန်ကုန်မြန်မာကိုပင် မေ့သလိုရှိနေခဲ့သည်။ ည ရနံ့ခွဲတွင် လူချင်းခွဲရသည်ကိုပင် မခွဲနိုင်ဘဲ သံယောဇဉ်တွယ်မိခဲ့ကြသည်။

“အစ်ကို တစ်နေ့ ရန်ကုန်မြန်မာရင် မသူ့တာ နေတတ်ပါတော့မလား အစ်ကိုရယ်”

“အစ်ကိုလည်း ဘယ်ပြန်ချင်ပါ့မလဲ။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုက ပြည်ပမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ ရှိတော့ ရန်ကုန်တော့ ပြန်ရဦးမှာပေါ့”

“ပြည်ပကို မသွားလို့ မရဘူးလား အစ်ကိုရယ်”

မောင်မောင်သော်က မိဘများ၏ အခြေအနေ၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် နေရပ်လိပ်စာအထိ ပြောခဲ့သော်လည်း သီကီနှင့် လက်ထပ်ရန်ကိစ္စကို လုံးဝ မပြောခဲ့ပါသည်။

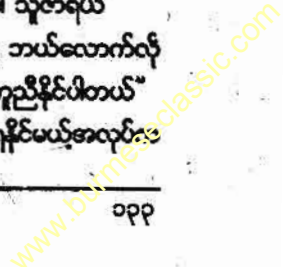
“ပြည်ပသွားဖို့က အစ်ကို ကြိုးစားထားတဲ့ အလုပ်ဆိုတော့ သွားမှဖြစ်မယ်”

“ကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာပဲ အလုပ်လုပ်ပါလား အစ်ကိုရယ်”

“အစ်ကိုမိဘတွေကို လုပ်ကျွေးချင်တယ်။ ငွေများများရှာချင်လို့ ပြည်ပသွားဖို့ စီစဉ်ရတာပါ သူ့တာရယ်”

“အစ်ကို ငွေ ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ။ သူ့တာ ကူညီနိုင်ပါတယ်”

“ငွေများများချင်မယ်အလုပ်လုပ်





ပြည်တွင်းမှာ မရနိုင်ဘူး သူ့လာရဲ့”

“အစ်ကို လိုသလောက်ငွေကို သူ့လာပေးနိုင်တယ်လို့ ပြောပြီးပြီလေ။ အစ်ကိုသာ သူ့လာနဲ့ နေနိုင်မယ်ဆိုရင် အစ်ကို လိုသလောက်ငွေကို သူ့လာ ပေးပါမယ်။ အစ်ကို ပြည်ပကို မသွား ပါနဲ့နော်”

“သူ့တို့ကို တွေ့ကတည်းက သူ့လာဟာ အလွန်ကြွယ်ဝ ချမ်းသာတဲ့ မိသားစုက ဖြစ်ရမယ်လို့ ခန့်မှန်းမိပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် အစ်ကို ကိုယ်လုပ် အားနဲ့ ရတဲ့ ငွေကိုပဲ တန်ဖိုးထားပါ တယ်”

မောင်မောင်သော်၏ စကား ကြောင့် သူ့လာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား ပုံရသည်။ သူ့လာ စိတ်မကောင်းဖြစ်၍ သူ ခံစားရပါသည်။ သူ့လာသည် နတ် သမီးတမျှ ကြော့ရှင်းလှပပါသည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာလည်း မြန်မာဆန် ပြီး အဆင်အတန်းမြင့်ပါသည်။ အပြော အဆို လိမ္မာယဉ်ကျေးသဖြင့် မိကောင်း ဖခင် သားသမီးဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိ ပါသည်။ မသူ့လာနှင့် ယှဉ်ပါက မိမိသည် သာမန်အဆင့်သာရှိသည်။ ဘွဲ့တစ်ခု ရထားသည်မှလွဲ၍ ပြစ်ရာ မရှိသေးပါ။ သီကီး၏ မိဘများကလည်း နိုင်ငံကျသူများ မဟုတ်ကြပါ။ သီကီးနှင့် လက်ထပ်ပြီးပါ က မိဘများ၏အကူအညီကို မယူဘဲ ကြိုးစားပြီး လုပ်ဆောင်ကြရန် သီကီးနှင့် ကတိထားခဲ့ကြသည်။ သီကီးကို လက် ထပ်မည်ဟု ကတိပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထို ကတိကို တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားရ တော့မည်။

တစ်ည တရားအလုပ်ပြီးသည် နှင့် ထုံးစံအတိုင်း သူ့လာရောက်လာ သည်။ ယနေ့ သူ့လာက တစ်ခုခုပြော ချင်ပုံရသည်။ သူ့အတွေး မှန်ကန် ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

“ဒီညတော့ အစ်ကို သူ့လာတို့ အိမ်ကို လိုက်ရမယ်”

“ဘာအစီအစဉ်ရှိလို့လဲ မသူ့လာ”

“ဒီနေ့ အိမ်သားတွေ ခရီးသွားနေ တော့ အိမ်မှာ သူ့လာတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် အစ်ကိုကို အိမ်ခေါ်သွားဖို့ စီစဉ်လိုက်တာပါ။ အစ်ကို လိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင် သွားကြ ရအောင်။ သူ့လာတို့အိမ်ကို အစ်ကို ရောက်ဖူးတာပေါ့”

မောင်မောင်က မငြင်းတော့ပါ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့လာတို့အိမ်ကို ရောက်ဖူးချင်နေပါသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက် ဘုရားပေါ်က ဆင်းခဲ့ကြ သည်။ အောက်သို့ ရောက်သည်နှင့် တိုက်ဂါးက အသင့်ကြိုဆိုနေပါသည်။ မသူ့လာက သံကြိုးကို ဖြတ်လိုက်သည် နှင့် တိုက်ဂါးက မောင်မောင်သော်ကို ရင်းနှီးစွာ နှုတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် အပြီးနဲ့ပြနေသည်။ ထိုနောက် တိုက် ဂါး ဦးဆောင်သွားသည့်နောက်သို့ သူ တို့နှစ်ယောက် လိုက်ခဲ့ကြသည်။

ညမှာ ပိန်ပိတ်အောင် မောင်နေ သော်လည်း တိုက်ဂါး၏ နောက်မှ လိုက်ရသည်မှာ ခဲတစ်လုံးပင် မနင်းမိ ရအောင် ချောမွေ့သောလမ်းအတိုင်း လျှောက်ခဲ့ကြရသည်။ အလွန်လိမ္မာ သော အားကိုးထိုက်သော တိုက်ဂါး ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရား၏ အနောက်မှခံမှ ဆင်း၍ အနောက်ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ ရာ ကြာကြာ မလျှောက်လိုက်ရဘဲ လျှပ်စစ်မီးများ ထိန်လင်းနေသော အိမ်ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အိမ်ကို မြင်သည်နှင့် တိုက်ဂါးက မသူ့လာ၏ လက်မှ ရုန်းထွက်ကာ အိမ် ဆီသို့ ပြေးပါတော့သည်။ အိမ်ကြီးရှေ့ သို့ ရောက်သောအခါ တိုက်ဂါး၏ သတင်းပေးမှုကြောင့် တံခါးစောင့်ကြီး

နှစ်ဦးက အလွန်ခိုင်ခံ့သော သံတံခါး ကြီးကို အသင့်ဖွင့်ပေးပါသည်။ တံခါး စောင့်ကြီးနှစ်ဦးမှာ ရှေးမြန်မာသူရဲ ကောင်းကြီးများ ဝတ်ဆင်သည့်ပုံစံ အတိုင်း ဝတ်ဆင်ထားပြီး ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်းနှင့် အရပ် ပေကျော်ခန့် ရှိနေပါသည်။ သူ့လာနှင့် မောင်မောင် သော်တို့ ခြံထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် မသူ လာက ခြံစောင့်ကြီးများနှင့် မိတ်ဆက် ပေးပါသည်။

“မောင်ညွန့် မောင်ရုန်း” ဒါ ငါ ညွှန်သည် ကိုမောင်မောင်သော်ပဲ။ သူ မပြန်မချင်း သူ့ကို ဂရုစိုက်ကြရမယ်”

အစောင့်ကြီးနှစ်ဦးက မောင် မောင်သော်ကို ပြိုင်တူ အရိုအသေပေး လိုက်ကြပါသည်။

သူသည် မသူ့လာ၏ နောက်မှ လိုက်၍ အိမ်ကြီးထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ကြီးမှာ အပြင်က မြင်ရသည်ထက် ကြီးမားခမ်းနားနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ တိုင်လုံးကြီးများမှာ လူကြီးတစ်ဖက်စာ လောက်ရှိပြီး ရွှေချထားသဖြင့် ရွှေ ရောင်ဝင်းလက်နေပါသည်။ ညွှန်ခန့်သို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် မီးခိုင်းကြီးများ၏ အရောင်နှင့် လှပနေပါသည်။ တစ်ခန်း လုံးက ကတ္တီပါစ ခင်းထားသဖြင့် မနင်း ရက်အောင် ရှိနေပါသည်။ ထိုင်ခုံကြီး များမှာလည်း အလွန်နူးညံ့သည့် ပိုး သားထူထူများ ခင်းထားသည်ကို တွေ့ ရပါသည်။

“ဒီကို လာပါ အစ်ကို။ ထမင်း စားခန်းကို အရင်သွားရအောင်။ စား သောက်ပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့”

ညွှန်ခန့်ကို ဖြတ်ကျော်၍ ထမင်း စားခန်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ထမင်းစားခန်း သို့ မရောက်မီ ညွှန်ခန့်အလွန်ကြီး မှန်စီရိုကြီးများဖြင့် ပစ္စည်းများကို ခင်း



ကျွန်းပြသထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပစ္စည်းများကို မြင်လိုက်သည်နှင့် မောင်မောင်သော် မျက်လုံးပြူးသွားပါသည်။ မှန်မီရီထဲတွင် ကျောက်သံ ပတ္တမြားများမှာ အရောင်တလက်လက် ထွက်နေပါသည်။ ပတ္တမြားစိန်ကျောက် ဇယ်တောက်တမ်း ကစား၍ ရနိုင် လောက်အောင် များပြားလှပါသည်။ ရွှေတုံးကြီးများ၊ ရွှေမန်ကျည်းတောင့် များအပြင် ရွှေနှင့် လုပ်ထားသော လက်ဝတ်လက်စား အသုံးအဆောင် များကို အစီရရှိ တွေ့ရပါသည်။ အမျိုး သမီးအသုံးအဆောင်များဖြစ်သည့် ဘရက်၊ ဆွဲကြိုးမှ စ၍ စိန်နှင့် ပြုလုပ် ထားသော လက်ဝတ်လက်စားအစုံ အလင်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုအခန်းမှ လွန်သည်နှင့် စား သောက်ခန်းသို့ ရောက်ပါသည်။ စား သောက်ခန်းတွင် အသက် ၁၆နှစ်ခန့် ချောမောလှပသော မိန်းကလေးနှစ်ဦး ထ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ယပ် ဆတ်ရင်း အသင့်စောင်နေသည်ကို တွေ့ ရသည်။ ထမင်းနှင့် ဟင်းလျာများမှာ အငွေ့တထောင်းထောင်းထွက်နေပါ သည်။ စားပွဲ၏ အစွန်တွင် မောင်မောင် သော်ကို နေရာပေး၍ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွင် သူတက ထိုင်ပါသည်။ သူတက ထင်းများ တစ်မျိုးချင်း မောင်မောင်သော် နံနက်ထဲသို့ ထည့်ပေးပါသည်။ ဟင်း အမျိုးပေါင်း စုံလင်လှသလို၊ အရသာ အထည်း ထူးကဲ ကောင်းမွန်ကြောင်း ဆွဲရပါသည်။ ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် သစ်သီးအမျိုးပေါင်းများစွာ ခွဲစိတ်ထား ထားသည်။ သစ်သီးများ စားပြီးသည်နှင့် အထွန်အရသာရှိသော ဖျော်ရည် သောက်ရပါသည်။

စားသောက်ပြီးသည်နှင့် နောက် အခန်းမှ ထွက်ခဲ့ရာ ဥယျာဉ်လေး

တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ပန်းမျိုးစုံ တို့ စုံလင်စွာ ဝေဆာဖူးပွင့်နေသည့် အပြင် ရောင်စုံပီးများ ထွန်းညှိထား သဖြင့် လှပနေပါသည်။ ထိုင်ခုံနှစ်ခု တွင် အသင့်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် အိမ်ကြီးအပေါ်ထပ်မှ စောင်းသံထွက်ပေါ်လာသဖြင့် နားစွင့် နေလိုက်သည်။ စောင်းသံနှင့်အတူ သီချင်းသံသံသ့ကြားရသည်။ အဆိုရာ အတီးပါ ကောင်းလှပါသည်။ စောင်းသံ နှင့် တေးသံက ရင်ကို စွဲသွားစေပါ သည်။

“အဲဒါ စောစောက ထမင်းပွဲပြင် ဆင်ပေးတဲ့ ညီမလေးနှစ်ယောက်ပေါ့”

မသူတက အပေါ်ထပ်သို့ ညွှန်ပြ ပြီး ပြောလိုက်ပါသည်။

“အဆိုရာ အတီးရာ အလွန် ကောင်းပါတယ် မသူတက။ အခုလို သီချင်းကြီးတွေကို သာမန်လူတွေ အလောက် မဆို မတီးနိုင်ပါဘူး။ အလွန် အဆင့်မြင့်ပါတယ်”

“ဒါကြောင့် အစ်ကိုကို ပြောတာ ပေါ့။ ဒီအိမ်မှာ နေရတာ အလွန်အေး ချမ်းပါတယ်။ ဘာအလုပ်မှ လုပ်စရာ မလိုဘူး။ ငွေကို ကြိုက်သလို သုံးခွင့်ရှိ တယ်။ အစ်ကို ဒီအိမ်မှာ သူတန်အတူ မနေချင်ဘူးလား”

“အစ်ကိုတစ်သက်မှာ အလောက် ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံတဲ့ အိမ်မျိုး မတွေ့ဖူး တာ အမှန်ပါ။ အလောက် ကောင်းတဲ့ နေရာမျိုးမှာ မနေချင်တဲ့လူ ရှိပါ့မလား မသူတရယ်။ လူတိုင်း နေချင်ကြတာ ပေါ့။ အိပ်မယ်...”

“ဘာ အိပ်မယ်လဲ အစ်ကို။ အစ်ကိုကသာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် ဘာဘုရားကို ပြောပြီး သူတန် လက် ထပ်လိုက်ရင် တစ်သက်လုံး ဖျော်ဖျော် နေနိုင်တာပဲ”

“အစ်ကိုကို အချိန်ပေးပါဦး မသူတက။ အစ်ကို ဘာပြောရန်ကို မသိ လောက်အောင် အံ့ဩနေလို့။ အချိန် ယူပြီး စဉ်းစားခွင့်တော့ ပေးပါ”

“ဘာလဲ။ အစ်ကိုက သူတန်ကို မနှစ်သက်လို့လား”

“သူတန်ကို ချစ်ပါတယ် မသူတက။ အစ်ကိုဘဝမှာ အချိန်တိုင်း သူတက စိုးမိုးနေတာ အစ်ကို ဝန်ခံပါတယ်။ နေချင်းညချင်း မယုံကြည်နိုင်အောင် တိုးတက်ပြောင်းလဲသွားတဲ့ ဒဏ်ကို မခံနိုင်လို့ပါ။ စဉ်းစားခွင့်ပေးပါ”

“ကောင်းပါပြီ အစ်ကို။ အစ်ကို လက်ခံပြီဆိုမှ လူကြီးတွေကို ပြောပါ မယ်”

ထို့နောက် မသူတက အိမ်ပေါ် သို့ မောကြည့်ပြီး လက်ခုပ်တီးလိုက် သည့်နှင့် စောင်းတီးနေသော မိန်းကလေး နှစ်ယောက်ရောက်လာပါသည်။ တစ်ဦး က စောင်းကို ပိုက်၍လာသလို တစ်ဦး က စည်းနဲ့ ဝါးကို ကိုင်ဆောင်လာပါ သည်။

“အစ်ကို ဘာသီချင်းဆိုချင်သလဲ ပြောပါ”

“အစ်ကို သီချင်းမဆိုတတ်ပါဘူး မသူတက”

“အဲဆို မသူတ ဆိုမယ်။ အစ်ကို က နားထောင်ပေါ့”

စောင်းသံထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် မသူတက သီချင်းဆိုပါသည်။ မသူတ ကလည်း အဆိုကောင်းလှပါသည်။ ခံစားချက်အပြည့်နှင့် သီဆိုသဖြင့် ပို၍ ကောင်းနေပါသည်။ မသူတဆိုသည့် သီချင်းမှာ “ချစ်သမျှကို” ဟတ်ပျိုးဖြစ်ပါ သည်။ မသူတဆိုပြီးနောက် ညီမလေး တစ်ယောက်က ဆိုရန် ပြင်ဆင်နေပါ သည်။

“ကဲ...အစ်ကို။ အစ်ကို...”



ထောင်ချင်တဲ့ သီချင်းပြောပါ။ ညီမလေးက ဆိုလိမ့်မယ်”

“ဟင်း”

မောင်မောင်သော်၏ နှုတ်မှ ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ထွက်သွားသည်။ အဖို့သမီးကလေးကလည်း အဆိုကောင်းပါသည်။ မောင်မောင်သော်၏ ရင်ထဲက ခံစားချက်များကို ပြောပြနေသည်ထင်ရလောက်အောင် ကောင်းနေပါသည်။ အစစ အဆင့်မြင့်လွန်းသူအတွက် ဆွတ်ချူရန် ခက်နေသည့် ခံစားချက် သီချင်းဖြစ်သည်။ မောင်မောင်သော် ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သော သီချင်းမှာ သူ၏ခံစားချက်နှင့် ထပ်တူဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ သီချင်းဆုံသည့်အခါ မသူ့တကို ရင်မဆိုင်ဝံ့သလိုဖြစ်၍ ပြန်ချင်နေပါသည်။ မသူ့တက ပြန်ခွင့်မပေးသေးပါ။ တစ်ယောက်တစ်လှည့် သီချင်းများ ဆိုနေခဲ့ပါသည်။ အချိန်ကြာပြီဖြစ်၍ တောင်းပန်ရပါသည်။

“ကဲ... မသူ့တ၊ နားထောင်လို့ ကောင်းပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုပြန်မှ ဖြစ်မယ်”

“ကောင်းပြီ အစ်ကို၊ အစ်ကိုကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်”

မသူ့တက ရတနာစီရိုကြီးဆိုသို့ ခေါ်သွားပါသည်။

“ဗီရိထံက ပစ္စည်းကို အစ်ကို ကြိုက်ရာယူပါ”

“ဟာ... မယူပါရစေနဲ့ မသူ့တ”

“မရဘူး အစ်ကို၊ ဒီအိမ်ရောက်ရင် လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမို့ ကျေနပ်မယ်”

“အစ်ကိုအတွက် မလိုအပ်လို့ပါ မသူ့တ”

“ဒါဆို အစ်ကိုရဲ့ ဇနီးလောင်းအတွက် စိန်တစ်ဆင့်စာပေးလိုက်မယ်၊ ဒါကိုတော့ အစ်ကို လုံးဝ မငြင်းရဘူး”

မည်သို့မျှ ငြင်းပယ်၍ မရတော့သဖြင့် မသူ့တပေးသော စိန်တစ်ဆင့်စာကို လက်ခံလိုက်ရသည်။ ပစ္စည်းတစ်ခုစီကို ဘူးဖြင့် သေသပ်စွာ ထုပ်ပေးသဖြင့် ယူခဲ့ရသည်။ မောင်မောင်သော်က ပစ္စည်းများကို လက်ခံမှ မသူ့တ ပြန်နိုင်တော့သည်။

“တစ်နေ့ကျ အစ်ကိုလက်ထပ်ရမှာပဲ၊ အစ်ကိုဇနီးအတွက်ပေါ့”

မောင်မောင်သော်က ပစ္စည်းများလက်ခံပြီး ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ကဲ... အစ်ကိုပြန်ပြီ မသူ့တ”

မောင်မောင်သော်က ဝင်လာခဲ့သည့်လမ်းအတိုင်း အိမ်ပြင်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ တံခါးစောင့်ကြီး နှစ်ယောက်က အရိုအသေပြုပြီး တံခါးဖွင့်ပေးပါသည်။ ညဉ့်နက်လှပြီဖြစ်၍ ကျောင်းသို့ ရောက်ရန် အမြန်လျှောက်ခဲ့သည်။ ညက လာစဉ်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို မမြင်ရသော်လည်း ယခု မြင်နေရသည်။ ရွှေမြင်တင်ဘုရားကိုလည်း ကြည်ကြည်လင်လင်မြင်နေရသဖြင့် အံ့ဩနေမိသည်။ ဘုရားကို ကျော်လိုက်သည်နှင့် ညအချိန်မဟုတ်တော့ဘဲ နေ့ခင်းဘက် ရောက်နေကြောင်း သတိထားမိလိုက်သည်။ တစ်ညလုံး ပျောက်နေသဖြင့် ဆရာတော်ဆုများကို ဖိုးရိမ်လာမိသည်။ ကျောင်းမြေသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဆရာတော်ကို တန်းတွေ့လိုက်သဖြင့် ထိတ်လန့်သွားပါသည်။

“ညက မင်း ပြန်မလာလို့ စိတ်ပူပြီး မင်းကို စောင့်နေတာ။ မင်း အခုရန်ကုန်ကို ပြန်ရမယ်။ မင်းအဖေ အသည်းအသန်ဖြစ်နေလို့ ညက လူကြိုရောက်လာတယ်။ အသက်မီအောင် မင်း အမြန်လိုက်သွားပါ။

ဘဘုန်းရဲ့ ဒကာတစ်ဦးက နေ့လယ်မှာ ရန်ကုန်သွားဖို့ ရှိတယ်။ မင်း သူ့ကားကြီးနဲ့ လိုက်သွားပေါ့”

မောင်မောင်သော်မှာ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ပါ။ ဖေဖေ၏ အသက်မီအောင် အမြန်ပြန်ရတော့မည်။ မသူ့တကို မည်သို့ နှုတ်ဆက်ရမည်ကို မကြံတတ်အောင် ရှိပါသည်။ မကြာမီ သွားရတော့မည်ဖြစ်၍ ပစ္စည်းများ သိမ်းကာ ကပ္ပိယကြီး ပြင်ဆင်ကျွေးသည့် နေ့လယ်စာကို စားလိုက်သည်။ စားသောက်ပြီးသည်နှင့် ကားရောက်လာသဖြင့် ကားပေါ်တက်ခဲ့ရသည်။ အရိုဘာ၏ဘေးတွင် ထိုင်ခွင့်ရသဖြင့် ကားထွက်သည်နှင့် အရိုဘာကို အကူအညီတောင်းရသည်။

“ကားဆရာ... ဘုရားအနောက်ဘက်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို နှုတ်ဆက်ချင်လို့ ခဏဝင်ပေးလို့ရမလား။ မကြာပါဘူး။ နှုတ်ဆက်ရုံသက်သက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်။ နေရာထဲသာ ပြောပါ”

“အနောက်မုခ်တည်တည်ကိုထာမောင်းပါ”

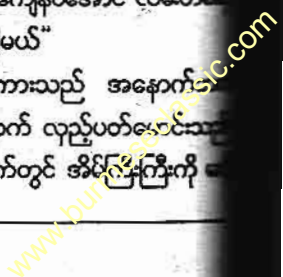
အနောက်မုခ်သို့ ကားရောက်သောအခါ ရှေ့တွင် လူနေအိမ်ခြေဆိုဘဲ ချုံများသာ ရှိသည်။

“ဒီဘက်မှာ လူနေအိမ် မရှိဘူး၊ မိတ်ဆွေရဲ့ နာမည်က ဘယ်လိုသလဲ”

“မသူ့တပါ”

“ကျွန်တော်လည်း ဒီရပ်ကွက်နေတာပါ။ မသူ့တရယ်လို့ မကြာခဏ ဘူး၊ စိတ်ကျေနပ်အောင် လမ်းတစ်လျှောက် ပြောပါမယ်”

ကားသည် အနောက်ဘက်တစ်လျှောက် လှည့်ပတ်သွားသည့်ထိုတစ်ဝိုက်တွင် အိမ်ကြီးကြီးကို





ထားနဲ့၊ တဲအိမ်ပင် မတွေ့ရပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့ရှာမတွေ့သဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ကားကို ဦးတည်မောင်းခဲ့ပါသည်။ ညကပင် မသူ့တစ်သွားခဲ့သေးသည်။ ယခု အိမ်ရှာမတွေ့ ခြင်းမှာ အလွန်အံ့ဩစရာကောင်းပါသည်။ မသူ့တစ်အကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားမှ အံ့ဩစရာ ချည်းကြုံခဲ့ရသည်ကို သတိပြုမိသည်။

ဖေဖေအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်မှ မသူ့တစ် အာရုံက ပျောက်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ရောက်ပါက ဖေဖေကို ဘယ်ပုံစံနှင့် တွေ့ရမည်ကို တွေးတောရင်း မော့ရပါသည်။ ညဘက် ကာရှင်သဖြင့် ထားက အရှိန်နှင့် မောင်းနေသော်လည်း အိပ်၍ မပျော်ပါ။ တစ်ညလုံး အိပ်မရခဲ့ပါ။ မနက် ၉နာရီတွင် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ပါသည်။ အိမ်တွင် ဖေဖေတို့ မြင်လိုက်မှ အံ့ဩဝမ်းသာသွားပါတော့သည်။

ဖေဖေကို ပြေးဖမ်းလိုက်သည်။ ဖေဖေက ပြန်ဖမ်းရင်း အိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွားပါသည်။

“စိတ်ပူလိုက်ရတာ ဖေဖေရယ်”

“ဖေဖေကလည်း သားအတွက် စိတ်ပူနေရပါတယ် သားရယ်”

“သားက ဘာဖြစ်နေလို့ ဖေဖေက စိတ်ပူရတာလဲ”

“သားကို ဟို ဥစ္စာစောင့်မ လက်ထဲ ပါသွားမှာမို့လို့ စိတ်ပူရတာပေါ့။ အကြောင့် သားကို အချိန်မီ ပြန်ခေါ် ချိတ်ရတာ။ ဖေဖေက နေကောင်းပါသေး”

“မသူ့တက ဥစ္စာစောင့်...ဟုတ်တယ် ဖေဖေ”

“ဟုတ်တယ် သား။ ရွှေမြင်တင် ချိတ်က ဥစ္စာစောင့်ပါ။ သားကသာ သိတာ။ ဆရာတော်က သားအခြေအနေကို အကုန်သိတယ်။ ညဘက်

သား ဘယ်ကို သွားတယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့တယ်ဆိုတာ အမြဲစုံစမ်းနေခဲ့တာ”

“သားနဲ့ မသူ့တက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဖေဖေရဲ့”

“အေးလေ၊ ဖြစ်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပေါ့၊ သားရယ်။ ဆရာတော်ကလည်း သားကို အမြဲပြန်ခေါ်ဖို့ ပြောတယ်။ သားပြန်နိုင်အောင်လည်း စီစဉ်ပေးတယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ ဖေဖေရယ်။ ဖေဖေကို ကျန်းမာစွာ တွေ့ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ”

“သား ချောချောမောမော ပြန်ရောက်လာလို့ ဝမ်းသာပါပြီ။ သား ဥစ္စာစောင့်မကို မေ့လိုက်တော့။ ဥစ္စာစောင့်မက မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် သားကို အိမ်ထောင်ချပေးမယ်။ နောက် ပြည်ပကို သွားကြရင် သူ မနှောင့်ယှက်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။ ဒီတော့ သားတို့ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ရမယ်”

မိဘများက အမြန်စီစဉ်လိုက်ကြသဖြင့် သီရိနှင့် လက်ထပ်လိုက်ရသည်။ ငယ်စဉ်က ရင်းနှီးခဲ့သူများဖြစ် ဇနီးမောင်နှံတစ်ယောက် ကူးပြောင်းရာတွင်လည်း အခက်အခဲမရှိ အဆင်ပြေလှပါသည်။ မင်္ဂလာဦးညတွင် မောင်မောင်သော်က သီရိကို ပြစ်ရာရှိသည်ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

“မောင်တို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်နိုင်အောင် သီရိတို့ဘက်က အကုန်အကျခံပြီး လက်ထပ်ပွဲကို အောင်မြင်အောင် စီစဉ်ပေးခဲ့တာအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မောင်ဘက်ကလည်း သီရိကို လက်ဆောင်ပေးချင်ပါတယ်။ မင်္ဂလာဦးလက်ဆောင်ပေါ့။ သီရိလက်ခံပေးပါနော်”

“ဘာလက်ဆောင်လဲ မောင်ရဲ့၊ သီရိတို့နှစ်ဦးကြားမှာ ဘာလက်ဆောင်

မှ မလိုပါဘူး”

မောင်မောင်သော်က မသူ့တထံမှ ရလာခဲ့သော ရတနာပစ္စည်းများကို သီရိလက်သို့ အပ်လိုက်သည်။ သီရိအံ့ဩဝမ်းသာမည့် မျက်နှာလေးကို မြင်ချင်လှသည်။ သီရိသည် လက်ဆောင်ပေးသည့် ဘူးများကို တစ်ချိန်တစ်ခု ဖွင့်ကြည့်သည်။

“မောင်က သီရိပျော်အောင် နောက်တတ်သားပဲ”

သီရိ၏ စကားကြောင့် မောင်မောင်သော်က ရတနာဘူးများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ဘူးတိုင်းတွင် မြက်ခြောက်ပင်များချည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟာ...”

မောင်မောင်သော် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားပါသည်။ မောင်မောင်သော် နားလည်လိုက်ပါသည်။ ဖေဖေပြောစဉ်က မသူ့တသည် ဥစ္စာစောင့် ဆိုသည်ကို မယုံချင်သော်လည်း သူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များကို ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်မိက ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်ရပါသည်။

မောင်မောင်သော်ကို သိုက်နန်းသို့ ခေါ်၍ ရတနာပစ္စည်းများ ပေးလိုက်သော်လည်း လူကို ခေါ်မရသဖြင့် ပစ္စည်းများကို ပြန်ယူသွားခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ လူနှင့် ရတနာများ လဲလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါမည်။ အသက်နှင့် လဲလိုက်ရသော ရတနာများပါတကား။

ကောင်းသော်



လပွတ္တာ ရန်မင်းအောင် (ဆန်းဗေဒ)

ဂန္ထီရကျင့်စဉ်နှင့် အောင်မြင်တိုးတက်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဂန္ထီရပညာနှင့် ဂန္ထီရကျင့်စဉ်များအပေါ် စူးစူးရှရှုစိုက် စိတ်ဝင်စားခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ဂန္ထီရပညာ၊ ဂန္ထီရကျင့်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာ ဆည်းပူးမိခဲ့သည်ကို ပြန်လည်သုံးသပ် ဝေဖန်ကြည့်မိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဉာဏ်မမီသည်ကိုလည်း ပညာရှိများထံ နည်းစနစ်ခံယူခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အသွေးအသားလွတ် စားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာကြည့်သည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝေဖန်သုံးသပ်ကြည့်မိပါသည်။

သတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားကို ချက်ပြုတ်၍ ကြောင်အိမ်၊ ဗီရိယံမှာ ဆယ်ရက်ကြာ ထားမည်ဆိုလျှင် ပုပ်စော်နံ့ပြီး လောက်တဖွားဖွားဖြစ်လာမည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ချက်ပြုတ်၍ ကြောင်အိမ်၊ ဗီရိယံမှာ တစ်ဆယ် ငါးရက်ကြာ ထားမည်ဆိုလျှင် ပုပ်ပွခြင်းမရှိဘဲ ခြောက်နေမည်။ လောက်ကင်းစင်နေမည်။ အသွေးအသားဟင်းလျှက်ကို အစားအသောက်ကြီးများမှာ အပုပ်လွယ်ပြီး ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို စားသောက်မှုများမှာ အပုပ်မလွယ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သေဆုံးပြီးသူတို့၏ ခုနစ်ရက်ကြာသော်လည်း ပုပ်ပွ ဖူးရောင်ခြင်း မရှိဘဲ အိပ်ပျော်နေသကဲ့သို့ ရှိလှ၏။ အသားစားများသည်များကတော့ သုံးရက်ပင် မကြာတတ်။ ပုပ်ပွနေတတ်သည်။ အသွေးအသားစားနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်စားမှ အပေါ် မူတည်သည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ယူဆမိသည်။

တောထဲမှ အသားစားကြီးသည် ကျားနှင့် အသီးအရွက်စား ဧရယ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်လည်း ကျားဆိုသည့် သတ္တဝါမှာ မာန်ဟုန်ပြင်းလျက် အမြဲပင် ရန်လိုနေမည်။ ဧရယ်ဆိုသော သတ္တဝါမှာ ရန်လိုမှု မရှိဘဲ ခိုဝှမ်းခြင်းနှင့် ရောင်ကွင်းပြေးမည်သာဖြစ်သည်။ အသားစားကြီးလွန်သူမှာ မာန်ဟုန်ဖြင့် ရန်လိုတတ်သည်။ ဟင်းသီး

ဟင်းရွက်အစားများသူမှာ မာန်ဟုန်ကျဆင်းစေပါသည်။

ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပျက်သောက ရှုမှတ်စားသောက်သူမှာ မည်သည့်အရာအပေါ်မှ လိုလားတောင့်တမှု မရှိ၍ အသားပင်ဖြစ်စေ၊ အသီးအရွက်ပင် ဖြစ်စေ၊ ကြံရာ အာဟာရရှိမဲ့ပါကလည်း မာန်ဟုန်ပြင်းခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း မရှိပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ပါရမီနုနယ်သူဖြစ်၍ အသွေးအသားလွတ်စားပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းမှ သမထအကျင့်တရားကို စတင်ခဲ့ရပါသည်။ ဝဇီရိတ် စကားမပြောဘဲ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်ခဲ့ဖူးပါသည်။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် စသည်ဖြင့် ဝဇီရိတ်ကျင့်စဉ်အကျိုးမှာ ညင်သာနေသည့်သော စကားမျိုးကိုပင် ပြောလိုခြင်း၊ မာထန်မှုအသံကို မပြောလိုခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိစေပါသည်။ သို့သော် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလက္ခဏာသုံးပါးအား နေ့စဉ် သတိဆောင် ကျင့်ကြံနေသူအဖို့ ဝဇီရိတ် မဝင်သော်ငြား နှည့်သိပ်မွေ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးကျေးဇူးများစေသော စကားကိုသာ ဆိုတတ်ပြန်မိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အသွေးအသားလွတ် စားခြင်း၊ ဝဇီရိတ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းများကို မပြုလုပ်မီက ပုထုဇဉ်ပီပီ ကျွန်ုပ်တို့က ကိလေသာဟိတ်တွေ လွှမ်းခြုံမှုများခဲ့ရသည်။ “ပုထု”ဟူသည် ကိလေသာဖြစ်ပြီး “ဇဉ်”ဟူသည်မှာ များခြင်းဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်ကိလေသာများခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသွေးအသားလွတ်စားခြင်းနှင့် ဝဇီရိတ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကျွန်ုပ်တို့ပြုပြင်ခဲ့မှုကြောင့် ကိလေသာဟိတ်တွေ မလွန်ကုန်စေရန် သတိပျဉ် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဝိပဿနာအကျင့်မြတ်တရားကို စူးစူးရှရှုစိုက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာကျင့်ကြံခဲ့မည်ဆိုလျှင်လည်း ကိလေသာများအပေါ် သတိမူ ဆင်ခြင်နိုင်ရုံတင်မကဘဲ လျော့ပါးသွားနိုင်မှာ သေချာပါသည်။

www.burmeseclassic.com



ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။ ပုတီးစိပ်ခြင်း နည်းစနစ်မှာ ဘယ်ခြေ ဖနောင့်ကို ညာဘက်ပေါင်အောက်၊ ညာခြေဖနောင့်ကို ဘယ်ဘက်ပေါင်အရင်းပေါ် တင်၍ ခါးဖြောင့်၊ ခေါင်းမတ်၍ လက်နှစ်ဖက်က ပုတီးကို အဆင်သင့်ကိုင်ပြီး ပြင်ပလေ့ကို ချက်တိုင်အထိရောက်အောင် အားပေးတရ ရှာသွင်းရပါသည်။ ထိုလေ့ကို ချက်ချင်း ပြန်မထုတ်ဘဲ မိမိမှာ ကျရောက်နေ သော ခုက္ခတရား၊ သောကတရား၊ ဗျာပါဒများ လေထဲမှာ ပိသွားပြီဟူ၍ အာရုံပြုပြီး လေ့ကို ပြောင်းပြောင်းချင်း ပြန်ထုတ် ပါ။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းနေ သော အကြောအခြင်တွေကိုပါ ပြောင်းပြောင်းချင်း လျော့ချပေး ပါ။ ပြီးမှ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အာရုံပြု၍ ဂုဏ်တော်ပုတီး ကိုးပတ် စိပ်ရပါမည်။ ထိုနည်းစနစ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရသည်မှာ ချွတ်ကိပ်အတွင်း လည်ပတ်နေသော သွေးများအား အနည်း လယ်မျှ လည်ပတ်နိုင်စေရန် ထိန်းချုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဇီဝအာရုံစူးစိုက်မှု ပို၍တည်ငြိမ်မှုကို ရရှိစေသော နည်းစနစ် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်က စနေနေ့သားဖြစ်၍ နေ့စဉ် မေတ္တသုတ်ကို ဆယ်ခေါက်ရွတ်လေ့ရှိ၏။ မေတ္တသုတ်ရွတ်ရသည်အကြောင်း မှာ မီးလောင်လျှင် ပူပြင်းသလို၊ သောကမီးလောင်ပါက

လည်း ပူလောင်လှပေသည်။ ရေက အေးမြသော ဓာတ် ရှိသလို၊ မေတ္တာဆိုတာလည်း အေးမြမှုဓာတ်ရှိသည်။

မီးအပူကို အအေးဓာတ်ရှိသော ရေနှင့် စတင်ဖျက်ဆီး ငြိမ်းအေးသလို၊ သောကအပူမီးကိုလည်း အေးစိမ့်သော ဓာတ်မေတ္တသုတ် ရွတ်ပွား၍ နေ့စဉ် လောင်းဖျန်းပေးပါက သောကမီး ငြိမ်းအေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ယတြာကောင်း တစ်ကွက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးရိုးစင်းစင်းပင် အသွေးအသားလွတ် စားခြင်း၊ ဝဇီဝိတ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းနှင့် မေတ္တသုတ်ရွတ်ခြင်း နေ့စဉ် အမျှဝေ သာဝုခေါ်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝမှာ လူမှုရေး၊ ပညာရေးနယ်ပယ်၌ တရိုက်ရိုက်တိုက် အောင်မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံမှုမှာ ဂန္ထိရ နည်းစနစ်၏ အခြေခံ အုတ်မြစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတော့ အသွေးအသားလွတ် စားခြင်းမဟုတ်မှတ် ကြုံရာ ဟင်းလျာနှင့် စားသောက်ပါသည်။ ဝဇီဝိတ်လည်း မဝင်တော့ပါ။ မပြောမဖြစ် စကားလောက်ကိုသာ ပြောဆို ပါသည်။ ဝိပဿနာတရားအခြေခံ နည်းစနစ်ကို လေ့လာ ဆည်းပူး၍ နေ့စဉ် တတ်စွမ်းသမျှ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ် လျက် ရှိနေပါတော့သတည်း။

လပုတ္တက ရန်မင်းအောင် (ဆန်းဗေဒ)



၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

လိုအပ်ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကု၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း ပိတောက် (၂၉)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့် တွင် သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်နှင့် ထီးဖြူ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွား ရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့် တွင် ပျဉ်းမ (၁၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက် လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာ ထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၂)ခု သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့် တွင် မေမြို့ (၁၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက် လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၉)စုံကို သွား ရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာ ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီခွဲအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ဖြင့် မိမိရောင်းချလို သော ကုန်ပစ္စည်းများကို ရိုက်ပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၅)ထိပ်စီးကို (၅)နှောက်ပိတ်နှင့် (မ)အက္ခရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။



တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ထီးဖြူ (၁၀)လက်နှင့် နင်းဆီ (၁၀)ပွင့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ရှိသော ဘုရားရှင်၏ ရင်ဘတ်တော်အား ရွှေချ၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် အင်ကြင်ညွန့် (၂၁)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - အင်္ဂါနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဩဇာညွန့် (၁၄)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် နာနတ်ယို (၉)ကျပ်သားခန်းကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ဇီးယို (၉)ကျပ်သား လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး (၆)နောက်ပိတ်နှင့် (၁၁)အကွပ်ပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ထန်း(၁၀)ညွန့်၊ ခူးရင်းယို (၉)ကျပ်သားတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့နှင့် ဆီမီး (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် အုန်းယို (၉)ခုနှင့် ရေသန်ဘူး (၉)ဘူးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သရက် (၁၀)ညွန့်၊ ဆီမီး (၉)တိုင်၊ ရေသက်စေ့တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ခရေ (၃၂)ညွန့်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ သောကြာထောင့်တွင် သရက်သားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးတစ်ကုံးကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း မိမိအိမ်ရှေ့တွင် ဖြတ်လာသော အလျှံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ငွေ (၉၀၀)ကျပ်လှူပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် နှစ်ဖက်တစ်ချက်နှင့် နင်းဆီပန်း(၁၀)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (၁၀)အကွပ်ပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

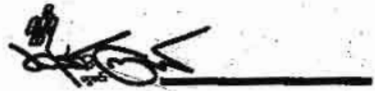


စုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း (၆)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေလှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အရပ်ဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၁၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၂)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ဖေါဗြဲပန်း (၅)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား(၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကား ရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၁)ထိပ်စီး (၁)နောက်ပိတ်နှင့် (အ)အကွဲရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်ဆွမ်းလှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောက်သေ (၁၀)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း အင်ကြင်း (၉)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇာနရီခွဲအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ဂုနာရီခွဲအတွင်း ဆီး (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၂)ထိပ်စီး (၂)နောက်ပိတ်နှင့် (ခ)အကွဲရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။



သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ငွေနှံထောင့်တွင် ဆီး (၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့် တွင် ရေသက်စေ့ သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား၊ နှင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားသို့ - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ဇီဝေါ (၂၅)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၉)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- မိသားစုရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စာနက်ငွေထောင့် တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ (၉)ညွန့်ကို တစ်စုကင်းပွန်းနှင့် ဖလား တစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြွေး - (၃)ထိပ်စီး (၃)နောက်ပိတ်နှင့် (ဆ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ရာဟုထောင့်တွင် အုန်းသီးတစ်လုံးကို အဝရောင်၍ ချက်လှ (၁၇)ညွန့်ကို ထိပ်တွင် စိုက်ပြီး ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်နှင့်အတူ လှူဒါန်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့် တွင် မိသက်စေ့သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ငွေနှံထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်မုန့် (၅)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတ်ဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားသို့ - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- မိသားစုရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စာနက်ငွေထောင့် တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုပါဖြင့် (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့် ၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြွေး - (၄)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (လ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။



သွေးအန်ရောဂါပျောက်စေသည့် တဆုပ်ဆေးပင်

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

လူသားတို့ အသက်ရှင် နေထိုင်နိုင်ရေးအတွက် တကယ်တမ်း အစွမ်းထက်စွာ ကယ်တင်နိုင်သည့် တဆုပ် အမည်ရှိ ဆေးပင်အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြပေးချင်ပါ သည်။

၎င်းဆေးပင်ကလေးသည် ချောင်းဆိုး သွေးပါရောဂါ နှင့် သွေးအန်ရောဂါခံစားနေရသူများကို ဝေဒနာသက်သာစေ ပြီး ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

တဆုပ်ဆေးပင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်မှာ လူတို့ နေ့စဉ် မြင် တွေ့နေရသော ပင်စိမ်းပင်နှင့် ဆင်တူလှပါသည်။ အပင်၏ အမြင့်မှာ တစ်ထောင်ကျော်ရှိသည်။ သီးပွင့်များကို လုံးဝ မတွေ့ ရဘဲ ရွက်လှပန်းကဲ့သို့ အရွက်များမှာ ဝေဆာလှသည်။ အရွက်၏ အောက်ခြေပိုင်း၌ အမွေးကလေးများကို တွေ့ရ သည်။ ပင်စိမ်းရွက်ကဲ့သို့ သိပ်လည်း မရှည်ပါ။ သိပ်လည်း မပိုင်းလှပေ။ အရွက်အကျယ်မှာ တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိ၍ အရောင်အဆင်းမှာ ပင်စိမ်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းဆေးပင်မှာ စိုက်ပျိုးရန်လည်း အလွန်လွယ်ကူပါ သည်။ ပန်းအိုးထဲတွင် စိုက်ပျိုးထားပါက သန်မာထွားကြွင်း ပြီး အပင်ပွားမှု မြန်ဆန်လှပါသည်။

တဆုပ်ပင်၏ ဆေးရွက်များကို လက်တစ်ဆုပ်စာခန့် ခူး၍ ကျိုချက်သောက်ပါက ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ သွေးများ ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပါသည်။ ဆေးရွက်ကို ကျိုချက် ထားသော အရည်သည် စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ကလေးသာ ရှိသည်။ ချဉ်၊ ခါး၊ ငန့်၊ ချို ဆိမ်သည့်အရသာ လုံးဝ ကင်းစင်လျက် ကျိုထားသော အရည်မှာ သောက်သုံးရန် အလွန်လွယ်ကူ ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၅နှစ်ခန့်က ကျွန်တော်၏ ဇနီးသည်မှာ သွားလာလှုပ်ရှားနေရင်း ကိုယ်ခန္ဓာသည် တစ်နေ့တခြား ပိန်ချွန်လာပါသည်။ မကြာမီ ချောင်းဆိုးလာပါသည်။ ထို့ နောက် ရင်ဘတ်နှင့် နောက်ကျောတို့ အောင့်လာပြီး မောပန်း လာသည်။ ကိုယ်လက်များ မလှုပ်ချင် မသယ်ချင်အောင် ဖြစ်လာသည်။ မကြာမီတွင် ချောင်းအလွန်ဆိုးလာသည်။

သလိပ်မထွက်ဘဲ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်များ ထွက်လာသည်။

တစ်နေ့လျှင် ချောင်းအဆက်မပြတ်ဆိုးကာ မောဟိုက် ပြီး သွေးအန်သောကြောင့် ဆရာဝန်ကို ပြသ၍ ကုသရ သည်။ ဆရာဝန်၏ ဂရုတစိုက် ကုသပေးမှုကြောင့် ချောင်း ဆိုးခြင်းနှင့် ရင်၊ ကျောအောင့်မှုများ သက်သာသွားပါသည်။

သို့သော် တစ်လခန့်အကြာတွင် ချောင်းဆိုးလာပြီး ရင်ဘတ်၊ ကျော အောင့်လာသည်။ ချောင်းဟန်လျှင် တံတွေးထဲ၌ သွေးစသွေးနုများ ပါလာသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးကျမ်းများကို ရှာဖွေ ဖတ်ရှုရပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ တဆုပ်ပင်၏ ဆေးအစွမ်း ကို သိရှိရ၍ ကျွန်ုပ်တို့က ရှာဖွေဆန်းစစ်ပြီး မောပန်းခြင်း မရှိတော့ပါ။

ဆေးသောက်ရန်အညွှန်းမှာ ၎င်းဆေးရွက် လက် တစ်ဆုပ်စာကို ရေနှင့် သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျိပါ။ ၎င်း အရည်ထဲသို့ သကြားအနည်းငယ်ထည့်၍ဖျော်ပြီး နံနက် နေ့လယ်၊ ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး တစ်နေ့ သုံးကြိမ်သောက်သုံး ပေးပါက ချောင်းဆိုးသွေးပါ ရောဂါကို လုံးဝ အမြဲပြန် ပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

၎င်းဆေးပင်ကို ကျိုချက်သောက်ခြင်းအားဖြင့် ချောင်း ဆိုး သွေးပါ၍ အားကုန်သော ရောဂါ၊ အဆုပ်ရောဂါကြောင့် ချောင်းဆိုး သွေးပါဖြစ်ခြင်း၊ နှလုံးရန် ရင်တုန် မူးဝေခြင်း အအိပ်ပျက် အစားပျက်၍ ပိန်ချွန်ခြင်းများကို ပျောက်ကင်း သွားစေပါသည်။

တဆုပ်ဆေးပင်ကို သစ်ပင်တစ်ပင်ဟု အထင်မသေ ကြဘဲ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းစေသော ဆေးပင်အဖြစ် တန်ဖိုးထားနိုင်ကြစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

☸ နက္ခတ်ပညာကို မယုံကြည်သူများအား
ယုံကြည်လာအောင် မလုပ်ပါ။

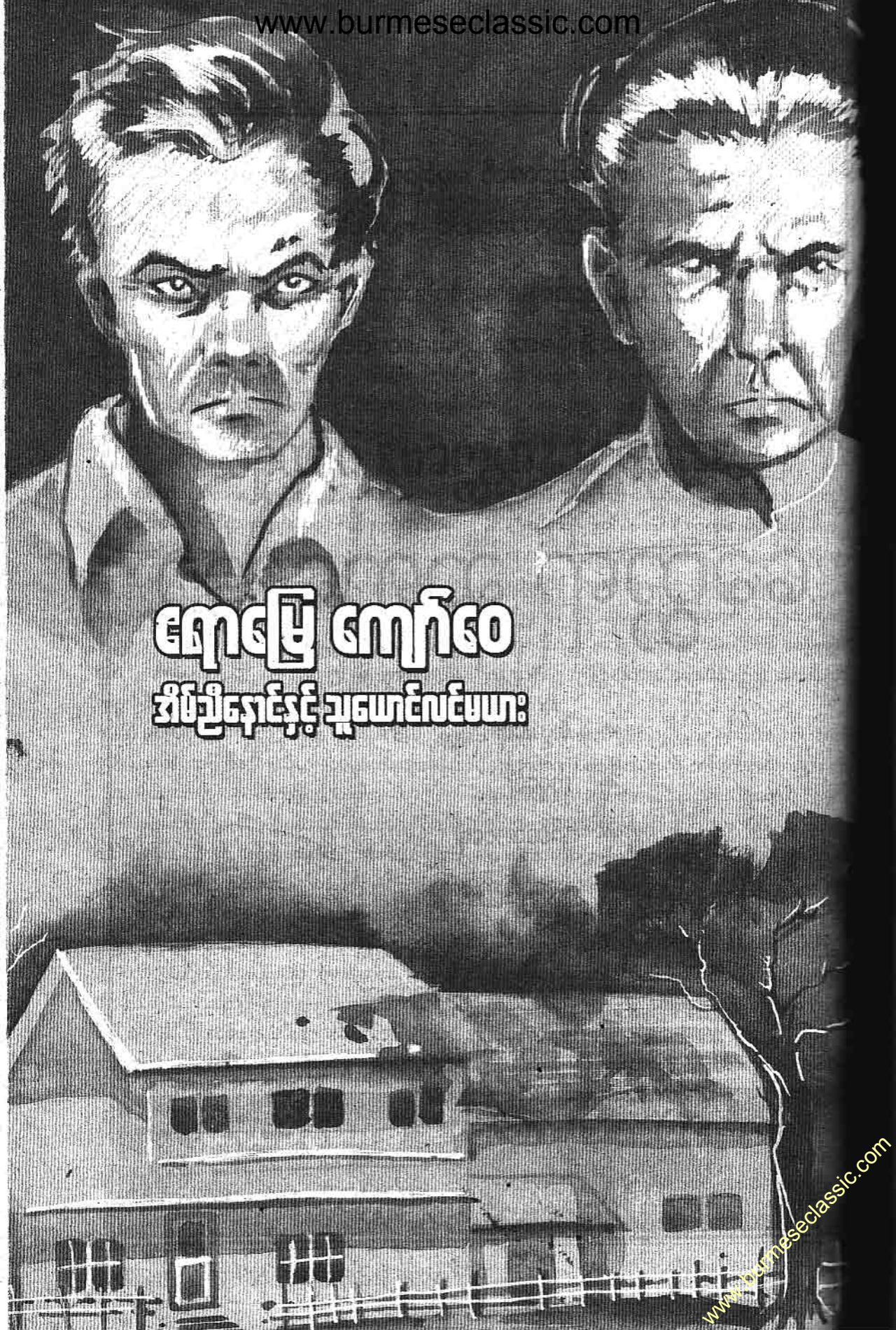
☸ ယုံကြည်နေသူများကိုသာ
အကျိုးရှိအောင် စွမ်းဆောင်ပါမည်။

အာကာသ နက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင် ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

- ▲ စီးပွားရေး
- ▲ လူမှုရေး
- ▲ အိမ်ထောင်ရေး
- ▲ ငွေရေးကြေးရေး
- ▲ ကျန်းမာရေးအထွေထွေ နှင့်
- ▲ နာမည်ပေး၊ ခွဲစိတ်ရက်ရွေး
- ▲ ရက်မြတ်မင်္ဂလာရွေးချယ်မှု

တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း မှာယူနိုင်သည်

ဖုန်း - ၀၉ ၂၅၀ ၂၇၃၆၈၇



ရောပြီ ကျော်ဝေ

ဒီမံဉ်နောင်နှင့် သူယောင်လင်မယား



ကျွန်ုပ်နေထိုင်သော ရပ်ကွက်သည် များသောအားဖြင့် ပင်စင်စားများ နေထိုင်ကြပါသည်။ မီးရထားဝန်ထမ်းများ၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ စာရေးဝန်ထမ်းများ၊ စာရင်းစစ်အရာရှိများ နေထိုင်ကြသလို ဘယ်ဘက် လမ်းခြားတွင်လည်း ကူလီကပ်ပီး ဆိုက်ကားနှင့် သူများလည်း ရှိကြပါသည်။ စာရေးသူတို့မိသားစု ထိုရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး သုံးနှစ်မြောက်သောနေ့တွင် ထိုရပ်ကွက်တွင် အနှစ် (၂၀)မျှ နေထိုင်ခဲ့သော မိတ်ဆွေကြီး ဦးသောင်းညွန့်က စာရေးသူကို...

“ဦးကျော်ဝေက စာရေးဆရာဆို။ ကျွန်တော် ကမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဦးကျော်ဝေ ရေးတဲ့ ဝတ္ထုဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်ရပါတယ်ဗျာ။ တချို့ကလည်း မယုံကြည်ကြဘူးဗျာ။ ပရလောကဆိုတာ တကယ်မရှိပါဘူး။ လူသေရင် လူပြန်ဖြစ်တာ ဆန်းသလားလို့တောင် ပြောနေကြသေးတယ်။ ကျွန်တော် ဦးကျော်ဝေ ရေးတဲ့ ဆောင်းပါးဝတ္ထုတွေကို ဝေဖန်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ သုယောင်လင်မယားအကြောင်းလေးကို စာရေးဆရာအတွက် ကုန်ကြမ်းလာပေးချင်တာနဲ့ ဦးကျော်ဝေအိမ်ကို ဝင်ခဲ့တာပါဗျာ”

ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေကြီး ဦးသောင်းညွန့်ကို ရေခွေးကြမ်း လက်ဖက်သုပ်တို့ဖြင့် ညှော်ခါပြီး...

“စောစောက ဦးသောင်းညွန့်ပြောတဲ့ စကားလုံးတွေထဲမှာ ပရလောကဆိုတာ တကယ်မရှိဘူးလို့ ဝေဖန်တဲ့ လူတွေ၊ လူသေရင် လူပြန်ဖြစ်တယ်လို့ ပြောကြတဲ့ လူတွေထဲမှာ ဦးသောင်းညွန့် မပါရင် ပြီးတာပါပဲဗျာ။ ဘုရားဟောကို သိလျက်နှင့် ဆန်ကျင်

ပြီးပြောနေတဲ့ လူတွေနဲ့ ပဲလော်ကြား ဆားမညပ်ရင် ပြီးတာပဲဗျာ။ ဒါထက် ဦးသောင်းညွန့် ခင်ဗျားပြောတဲ့ အိမ်ညီ နောင်က သရဲခြောက်တယ်ဆိုတာ တကယ်လား”

“အဲဒီ အိမ်ညီနောင်ကို ခင်ဗျားကို ပြမလို့ဗျာ။ ပေ ၄၀၊ ပေ ၆၀ ကျယ်တဲ့ ခြံဝိုင်းထဲမှာ အစိုးရလိုင်းခန်းပုံစံ တစ်အိမ်စီယှဉ်ပြီး ဆောက်ထားတာဗျာ။ အိမ်လေးတွေကတော့ သေသေသပ်သပ်ပါပဲဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဝယ်မယ့်သူက လာကြည့်ပြီး မတည့်တာနဲ့ ပြန်သွားကြတာ။ သစ်အိမ်လေးတွေက သွပ်မိုးထားတော့ ဈေးမတည့်လို့ ဝယ်သူက ပြန်တယ်လို့ ထင်မိတာပေါ့။ နောက် သေသေချာချာ စုံစမ်းကြည့်တော့ အိမ်နှစ်လုံးက သရဲခြောက်တယ်ဆိုပဲ။ မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ အဘိုးနဲ့ အဘွားက သရဲဖြစ်ပြီး တစ်အိမ်စီမှာ နေတယ်တဲ့။ ဒီအိမ်နှစ်လုံးကို ပိုင်ဆိုင်တာက အမွေရထားတဲ့ မြေးနှစ်ယောက်က သူတို့ စီးပွားရေးအဆင်မပြေလို့ ရောင်းချင်တာ။ ဒါပေမယ့် ရောင်းလို့က မထွက်ဘူး။ ဘိုးစီနဲ့ ဘိုးနီ အမြှာညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အခက်တွေ့နေတာပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ဘိုးစီကို အဘိုးဖြစ်တဲ့ ပရလောကသားက အိပ်မက်ပေးသလို၊ ဘိုးနီကိုလည်း အဘွားဖြစ်တဲ့ ပရလောကသားက အိပ်မက်ပေးတယ်တဲ့။ သေသေချာချာမှတ်သားပြီး ထားနော် စာရေးဆရာ။ ကျွန်တော် ပုံပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဘိုးစီက အစ်ကို ဘိုးနီက ညီ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်နေ့တည်းမွေးပေမယ့် အချိန်တစ်နာရီစီ ခြားတယ်ဗျာ”

စာရေးသူသည် ဦးသောင်းညွန့်ပြောပြသည်ကို စာရွက်ထွတ်တွင် အကြမ်းရေးသားပြီး...

“ကဲ... ဦးသောင်းညွန့် ရေခွေးလေးလည်း သောက်၊ လက်ဖက်လည်း စား”

ဟု ပြောသောအခါ ဦးသောင်းညွန့်က...

“ကျွန်တော်က စကားပြောဖော်ရှိရင် အစားကို ဒီလောက် မမက်ဘူးဗျာ။ စကားကိုပဲ မက်တာ။ ဦးကျော်ဝေနဲ့ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဌေး ဒါနလေးမြောက်အောင်တော့ လက်ဖက်နဲ့ ရေခွေးကို သပ္ပာယ်အောင်တော့ ဝမ်းခေါင်းထဲကို ထည့်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ”

ဟု ဦးသောင်းညွန့်က ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ပြောဆိုပြီး လက်ဖက်ကို စား၍ ရေခွေးကြမ်းသောက်သလို စာရေးသူကလည်း ဦးသောင်းညွန့်ကဲ့သို့ပင် လက်ဖက်ကို စားပြီး ရေခွေးကြမ်းကို သောက်လိုက်သည်။



ဦးဘိုးတူနှင့် ဒေါ်ဖော့လူတို့တွင် သားတစ်ယောက်ထွန်းကားပါသော်လည်း သားဖြစ်သူ “တောနောင်”က အရက်နှင့် ဖဲတွင် အချိန်ပြည့် အလေးထားလျက်ရှိသည်။ ဇနီးဖြစ်သူ မခင်မေတွင် ကိုယ်ဝန်အရင်အမာဖြစ်ပါသော်လည်း တောနောင်က အရက်နှင့် ဖဲလောက် သံဇယာဇဉ်မထား။ တစ်နေ့တောနောင် ဖဲရုံးပြီး အကြွေးပတ်လည်ပိုင်းသဖြင့် ရွာမှ ထွက်ပြေးသွားသည်မှာ ယနေ့တိုင် သေသည်။ ရှင်သည် မသိ။ သတင်းအစအနပင် မရ။

မခင်မေကတော့ ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘနှစ်ပါးကို စားပြုများသတ်သွားသဖြင့် အားကိုးစရာဆိုလို့ ယောက္ခမနှစ်ယောက်သာ ရှိသည်။ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာဆိုသလို မွေးချင်းပေါက်ဖော် မရှိသည့်



ဘဝတွင် ဆွေမျိုးဝမ်းကွဲများကလည်း
 တောနောင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျကတည်း
 က သူ့ကို အခေါ်အပြောမလုပ်ကြ။
 တောနောင်ကို ဆိုးသွမ်းသော လူငယ်
 တစ်ယောက်အဖြစ် သူတို့ မြင်ကြ
 သည်။ တောနောင်ဆိုးသည်မှာ မှန်ပါ
 သော်လည်း တောနောင်က မိဘပစ္စည်း
 ကို ဘာတစ်ခုမှ မဖြုန်း။ သူပိုင်ပစ္စည်း
 ကိုသာ ဖြုန်းသလို၊ အရက်နှင့် ပတ်
 သက်၍ အပေါင်းအသင်းကလည်း များ
 သည်။ အရက်သမား၊ ဖဲသမားဆိုတာ
 အပေါင်းအသင်းက ခပ်များများ။ ကံ
 ဆိုးမ သွားလေရာ မိုးလိုက်လို့ရွာ ဆို
 သကဲ့သို့ပင် မခင်မေ ကလေးမီးဖွားရာ
 တွင် တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ နှစ်
 ယောက်။ အမြွှာယောက်ျားလေး ဖိုးစိ
 ကို မွေးပြီး တစ်နာရီလောက်အကြာမှာ
 ဖိုးနီကို မွေးသည်။ အငယ်ကောင် ဖိုးနီ
 ကို မွေးပြီး မခင်မေ အသက်မရှိတော့။
 လူလောကကြီးကို ကျောခိုင်းသွားခဲ့
 သည်။

ဒီကလေးနှစ်ယောက်တာဝန်ကို
 အဘိုးအဘွားတို့က တာဝန်ယူပြီး မွေး
 ခဲ့ရသည်။ ဖိုးစိ၊ ဖိုးနီဟူသော နာမည်
 သည် အဘိုး ဦးဘိုးတူက ပေးသော
 နာမည်ဖြစ်သည်။ ဒီနာမည်တွေကို

ဒေါ်ဖော့လူက သဘောကျသည်။
 ဖိုးနီ၊ ဖိုးစိတို့ ငါနှစ်သားအရွယ်
 လောက်တွင် ဦးဘိုးတူနှင့် ဒေါ်ဖော့လူ
 တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်က လယ်
 ယာနှင့် ကိုင်းကျွန်းများကို ရောင်းချပြီး
 မြို့အရပ် ရပ်ကွက်သစ်ပို့ ရွှေ့ပြောင်း၍
 နေထိုင်ကြသည်။ ရပ်ကွက်သစ်တွင်
 ပေ (၄၀×၆၀) ခြံဝိုင်းတစ်ခုကို ဝယ်ပြီး
 လေးပင် သုံးပင် သစ်အိမ်၊ သွပ်မိုး၊
 ယဉ်ကာကို ဆောက်ပြီး မြေးနှစ်ယောက်
 နှင့် အတူနေကြသည်။ ဦးဘိုးတူက
 တိုင်းရင်းဆေး မတောက်တစ်ခေါက်
 ကုတတ်သလို၊ ဒေါ်ဖော့လူက ဗေဒင်
 အနည်းငယ်ဟောသလို၊ လက္ခဏာ
 လည်း ကြည့်သည်။

ဖိုးနီနှင့် ဖိုးစိတို့ အသက် (၁၈)
 နှစ်သားအရွယ်တွင် ဦးဘိုးတူနှင့်
 ဒေါ်ဖော့လူတို့ မကြာခဏ ရန်ဖြစ်ကြ
 သည်။ ဦးဘိုးတူက ဒေါ်ဖော့လူကို
 ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်သလို၊ ဒေါ်ဖော့လူက
 လည်း ဦးဘိုးတူကို အုတ်ခဲနှင့် ပေါက်
 သည်။ ဦးဖိုးတူ ထိပ်ပေါက် ခေါင်းကွဲ
 ဖြစ်သလို၊ ဒေါ်ဖော့လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်
 တွင်လည်း ကြိမ်ဒဏ်ရာအလျိုးပေါင်း
 က မနည်း။ သူတို့နှစ်ယောက်က
 အသက်ကြီးမှ နောင်တမရ။ လက်ရှိ

အိမ်ကို ဖျက်ပြီး တစ်ယောက်တစ်အိမ်
 ဆောက်နေကြသည်။

မြေးနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဖိုးစိနှင့်
 ဖိုးနီကိုတော့ ဘွဲ့ရသည်အထိ ပညာ
 များသင်ပေးပြီး သူတို့နှစ်သက်သူများနှင့်
 အိမ်ထောင်အသီးသီးချပေးထားသလို
 မြေနှစ်ကွက်ဝယ်ပေးပြီး တစ်ယောက်
 တစ်အိမ်ဆောက်ပေးထားသည်။

ဦးဘိုးတူက ဆေးဆရာဆိုတော့
 ဗိနွေဆေးကို အလိုရှိသူများက လာ
 ရောက်ဝယ်ယူကြသည်။ မြတ်နိုးဆိုသူ
 အသက် ၂၀ အရွယ် မိန်းမပျိုလေး
 တစ်ယောက်က ဦးဘိုးတူထံ နေ့စဉ်
 မှန်မှန် ဆေးလာဝယ်သဖြင့် ဒေါ်ဖော့
 လူက မနာလို ဝန်တိုဖြစ်ပြီး ဦးဘိုးတူ
 နှင့် သမုတ်သောအခါ လင်မယား
 တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်ရလေသည်။

ဒေါ်ဖော့လူကလည်း အားကျ
 မခံ နေ့စဉ် လက္ခဏာလာကြည့်သော
 အသက် ၂၀ အရွယ် ရဲနိုင်ထွန်းကို
 မောင်ရဲ၊ လူလေး၊ ရဲလေးနှင့် ပါးစပ်က
 တဖွဖွ ကရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ်
 လုပ်သည်ကို ဦးဘိုးတူက သဘော
 မကျ။

လင်မယား တကျက်ကျက်ရန်
 ဖြစ်ရာတွင် ဒေါ်ဖော့လူက ဦးဘိုးတူကို





‘ငါ့မြေးနှစ်ယောက်... မင်းတို့ကို ငါတို့က အမွေပေးထားတာ မှန်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါတို့က မင်းတို့ ဒီအိမ်နှစ်လုံးနဲ့ ခြံပိုင်းကို ရောင်းစားမယ်ဆိုရင် ငါတို့ ဘယ်မှာ သွားနေရမှာလဲ။ မင်းတို့ စဉ်းစဉ်းစားစားလည်း လုပ်ပါကွာ။ မင်းတို့က ရောင်းမယ်လို့ ကြံ လိုက်တိုင်း ငါတို့က ဖျက်မှာပဲ’

အုတ်ခဲကျိုးဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်ရာတွင် ဦးဘိုးတူသည် နေရာမှာပင် ပွဲချင်းပြီး သေသလို၊ အိမ်ဟေ့လူကလည်း ဦးဘိုး တူကို လူသတ်မှုဖြင့် အဖမ်းခံရမှာစိုး သဖြင့် မထူးတတ်ခင်းပြီး အဆိပ် သောက်၍ သေခဲ့ရာတွင် ဤအိမ်ညီ နောင်တွင် အစွဲဖြစ်ပြီး သူယောင် လင်မယားဘဝဖြင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ နေလေတော့သည်။

ဖိုးစိန်နှင့် ဖိုးနီတို့က အိမ်ညီနောင် တို့ ရောင်းမည်ဟု ဆိုင်းဘုတ်တင်ထား သော်လည်း ဝယ်သူများက အင်တင် တင်ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဖိုးရှုပ် နှင့် ဖိုးတုတ်တို့က အယုံအကြည်မရှိ။ အိမ်နှင့် ခြံကို ဝယ်မည်ဟု သွားရောက် ကြည့်ရာတွင် ဝယ်သူ ဖိုးရှုပ်ကို ခဲနှင့် ဆွဲသူပေါက်မှန်းမသိဘဲ ဖိုးရှုပ်တစ် ယောက် ခေါင်းကွဲသွားသဖြင့် မင်္ဂလာ ချီတူးဟု ပြောပြီး ပြန်သွားသည်။

ဖိုးတုတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဆိုက်ခွဲပင်။ အိမ်တစ်လုံးပေါ်သို့ တက် ကြည့်ရာတွင် ကျော့ကုန်းကို ကြိမ်လုံး ဖြင့် နှစ်ချက်အရှိန်ခံလိုက်ရသည်မှာ ဘယ်သူ့ရိုက်မှန်းမသိ။ ဖိုးရှုပ်နှင့် ဖိုး တုတ်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ကိုယ်

တွေခံလိုက်ရသည်မှာ နေ့ခင်းကြောင် တောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖိုးစိန်နှင့် ဖိုးနီတို့ကို တစ်နေ့သော ညသန်းခေါင်ယံတွင် ဦးဘိုးတူနှင့် အိမ်ဟေ့လူတို့က အိပ်မက်ပေးပါသည်။

“ငါ့မြေးနှစ်ယောက်... မင်းတို့ ကို ငါတို့က အမွေပေးထားတာ မှန်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါတို့က မင်းတို့ ဒီအိမ်နှစ်လုံးနဲ့ ခြံပိုင်းကို ရောင်းစားမယ် ဆိုရင် ငါတို့ ဘယ်မှာ သွားနေရမှာလဲ။ မင်းတို့ စဉ်းစဉ်းစားစားလည်း လုပ်ပါ ကွာ။ မင်းတို့က ရောင်းမယ်လို့ ကြံ လိုက်တိုင်း ငါတို့က ဖျက်မှာပဲ”

ဦးသောင်းညွန့် ပြောပြသော ဇာတ်လမ်းလေးကို စိတ်ဝင်စားစွာ မှတ်သားနေမိရာမှ စာရေးသူက သတိ ရစွာ ဦးသောင်းညွန့်ကို မေးလိုက်မိပါ သည်။

“ဦးသောင်းညွန့်... ခင်ဗျားပြော တဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲက မြတ်နိုး ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ အဘိုးအရွယ် ဦးဘိုးတူ တို့ကရော တကယ်ဖြစ်ကြတာလား။ နောက်ပြီး အိမ်ဟေ့လူနဲ့ ရဲနိုင်ထွန်းတို့ ဇာတ်လမ်းကလည်း တကယ်ပဲလား ဗျာ”

“ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ စာရေးဆရာရယ်။ မြတ်နိုးနဲ့ ကိုရဲတို့က သမီးရည်းစားတွေဗျာ။ မြတ်နိုးက ဆေး လိပ်ခုံဆင်းတယ်။ ကိုရဲက ဆိုက်ကား နင်းတယ်။ သူတို့ အပြင်မှာ ချိန်းတွေ ကြရင်းကနေ ခိုးရာလိုက်သွားကြလို့ ကလေးတောင် နှစ်ယောက်ရနေပြီ လေ။ သူတို့က ဘဝသာယာနေကြပေ မယ် တို့အဘိုးကြီး။ အဘွားကြီးက ပေတာဘဝနဲ့ သူယောင်လင်မယားဖြစ် နေကြပြီလေ။ ခင်ဗျားတို့ဘက်မှာ ဆရာကောင်းတစ်ယောက်ယောက်ရှိ ရင် လက်ကုတ်လိုက်ပါဗျာ။ ကျွန်တော် သူတို့ကို ကျွတ်စေချင်လို့ပါ”

ဟု ဦးသောင်းညွန့်က ရယ်ရယ် မောမောဖြင့် စကားကို အဆုံးသတ် လိုက်လေတော့သည်။



(စာကြွင်း။ ယခုခေတ်အချိန် အခါတွင် အိမ်ခြံမြေများ ဈေးကောင်း နေပါသဖြင့် ဖိုးစိန်နှင့် ဖိုးနီတို့သည် အထက်မြို့မှာပြည်မှ ပရောဂ အထူးကု ဆရာ ရှမ်းဆရာကြီးတစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး ပရလောကသား လင်မယား ဦးဘိုးတူ နှင့် အိမ်ဟေ့လူတို့ကို သူယောင်ဘဝမှ ကျွတ်လွတ်စေရန် ပြုလုပ်ပေးပြီး ဆွမ်း သွတ် အမှုအတန်းပေးဝေလိုက်သည် ဟု ဦးသောင်းညွန့်ပြောပြလို့ စာရေးသူ သိခဲ့ရပါသည်။

ပရလောကသားများ ကျွတ်ပါစေ၊ လွတ်ပါစေ၊ ကောင်းရာသုဂတိလားကြ ပါစေဟု စာရေးသူကလည်း မေတ္တာ ပို့ဝေပေးလိုက်ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြပေးသော မိတ်ဆွေကြီး ဦးသောင်းညွန့်ကိုလည်း အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

ရာဇမြေ ကျော်ဝေ



ဦးကိုကိုအေး (ကြို့ပင်ကောက်)

ပျားစွဲနိမိတ်နှင့် ယတြာချေနည်း

မခင်ခင်အေး ကျွန်တော့်ဘဝ ရောက်လာပြီး အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဆက်တိုက်ဆိုသလို စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တို့ဖြင့် မေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုကြီး...ပျားတွေ အံ့ဖွဲ့ပြီး အရပ်လေးမျက်နှာ က ဝင်ပြီး ခေါင်တိုင်မှာ ပျားတွေ စွဲနေလို့ အဲဒါ ဘာဖြစ်မလဲ၊ ဘယ်လို ကာကွယ်ရမလဲ”

ရုတ်တရက် ကျွန်တော် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ကျွန်တော်က အိမ်ခင်ခင်အေးအား စိတ်ကို အေးအေးထားပါ။ သိသလောက် အကြံပြုပေးရမှာပေါ့လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ ပျားစွဲတာ ရှေးရှေး နိမိတ်ကျမ်းတွေမှာ အကောင်းအဆိုး နှစ်တန်ကိုပဲ ရေးသားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့ မှတ်သားထားတဲ့ အတွေ့အကြုံလေးတွေကို အရင်ပြောပြ မယ်။ နားထောင်ပါ။ မိုးကုတ်ရိပ်သာ (၃၂)မှာ အကျိုးဆောင် လုပ်နေတဲ့ ဦးသိန်းဝင်းကို သိတယ်မဟုတ်လား။ သူ့အိမ် အနောက်ဘက်တံခါးမှာ ပျားလာစွဲတာ။ အဲသည် ပျားစွဲပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ယိသိန်းဆုပေါက်သွားတယ်။ မယုံရင် မကြည့် ပါလား။ နောက်တစ်ခုက ပွဲစားတန်းက တစ်မြို့လုံး လေးစား ရတဲ့ အဘ ဦးအောင်သန်းရဲ့ ဗီရိယမှာ ပျားစွဲတာ သုံးနှစ်၊ တက်လိုက်တဲ့ စီးပွား၊ တစ်ခြံလုံး တစ်ခြံဝယ်၊ စီးပွားကျတယ် မရှိဘူး။ အဲဒါ ကောင်းကျိုးပြုတာလေ။

နောက်တစ်ဦးက တို့ဆရာကြီး၊ အခု အသက် ၉၀ ပြည့်ပြီ။ သူ့သိက္ခာထောက်ပြီး နာမည်မပြောဘူး။ အိပ်ရာ ခင်းမှာ ပျားစွဲတာ။ အဲသည်အချိန်က အသက် ၇၀ လောက် ပဲ ရှိတယ်။ “တပည့်...ငါ့ကို ဟောကိန်းထုတ်ဦးကွာ” ဆို ပြီး ဆရာကိုယ်တိုင်လာမေးတာ။ တို့က ကြောက်ရ လေးစား ရတာမို့ “ဆရာကြီး မိန်းမရလိမ့်မယ်”လို့ တစ်ခွန်းတည်းပဲ

ဟောလိုက်တယ်။ ဆရာကြီး အိမ်ထောင်ပြုသွားတယ်။ နောက်တစ်ဦးက လမ်းမတော်လမ်းက ကိုချိုကြီးအိမ်။ မီးစို ချောင်မှာ မီးဖိုအောက်မှာ ပျားစွဲတာ၊ တက်လိုက်တဲ့ စီးပွား ရေး၊ မနားဘူး။

နောက်တစ်ဦးကတော့ မနုနဝင်း။ သူက သူ့အစ်ကို ကြီး စီးပွားကို ဖိုရတာ။ ကုန်လောင်းဖို့ ဂိုဒေါင်ကြီးတစ်လုံးကို ခြံတစ်လုံးဆောက်ပေးတာ။ အဲသည် ဂိုဒေါင်ရဲ့ ထုတ်ယောက် မှာ ပျားစွဲတာ။ ဘေးနံရံတွေ ပြိုကျသွားတယ်။ အဲသည် အစ်ကိုကြီးလည်း စီးပွားပျက်တာ သိန်း ရာနှင့်ချီပြီးကုန်သွား တယ်။ အဲဒါ ငါသိထားတဲ့ ပျားစွဲနိမိတ်အတွေ့အကြုံတွေ။ ကောင်းတာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဆိုးတာတွေလည်း ရှိတယ်။ အကျိုးပေးတာလည်း ရှိတယ်။ အကျိုးမပေးတာလည်း ရှိ တယ်။ ပျားကောင်တို့ဟာ တောတောင် သစ်ပင်တွေမှာ နေကြတာ။ သူတို့အသိုက်အအုံဖွဲ့ပြောင်းလာတာ မူလ သာယာမှု ပျက်သုဉ်းလို့၊ ဒုက္ခနဲ့ ပြေးလာတာလို့ ငါထင်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေးရှေးက ဆရာဆရာတို့ရဲ့ ပျားစွဲနိမိတ်ကို ငါ့ဆီမှာ ကောင်းအောင်လုပ်တဲ့ နည်းတွေ ရှိပါတယ်။ စိတ် အေးအေးထားပါ။ ငါ ကူညီပါ့မယ်။ ကောင်းအတိတ် ကောင်းနိမိတ်ပဲ ယူလိုက်ပါ။ ဒါက ငါ့ကိုယ်တွေ့အကြောင်း ပြောတာ။ ပျားစွဲနိမိတ်အကြောင်း ပြောပြမယ်။ နားထောင် များသောအားဖြင့် အိမ်၏ အထက်ပိုင်းများကို ပျားစွဲ လျှင် မကောင်းကျိုးပေးမည် နိမိတ်။ အောက်ပိုင်းကို စွဲလျှင် ကောင်းကျိုးပေးမည် နိမိတ်လို့ ယူပါလေ။

အိမ်ခေါင်၌ ပျားစွဲမှု ဥစ္စာကုန်ခန်းအား ပျက်စီးဆုံးပီး တံခါးရွက်စွဲမှု လာဘ်ကြီးရအုံး။ လှေကားတွင် စွဲမှု ကျွန်၊ ကျေး၊ နွား ရအုံး ပျက်စီး



ဥစ္စာ ပြန်ရအုံး။

ဆင်း၊ ကြမ်းခါးပန်း၊ တိုင်ခြေတို၌ ဆွဲမှု စီးပွားချမ်းသာ တိုးတက်အုံး။ အိမ်ရာခြင်ထောင်တို၌ ဆွဲမှု ကောင်းစားကြွယ်ဝ အုံး။ မြတ်သောဥစ္စာရအုံး။

အဝတ်ပုခိုးတို၌ စွဲမှု ဥစ္စာရအုံး။ သူတကာထက် မြတ်အုံး။ လုံရိုး၌ စွဲမှု ရန်အောင်အုံး။

နတ်အုန်းသီးတွင် မြောက်အရပ်က လာ၍စွဲမှု ချမ်းသာ သူ ဆင်းရဲအုံး။ ဆင်းရဲသူ ချမ်းသာအုံး။ အိမ်သာအောက် စွဲမှု သေကြေပျက်စီးအုံး။

ဤကလေးမသည် တူမအရင်းလို ခင်ပါသည်။ ကုန်စုံ ဆိုင်ကြီးဖွင့်ထား၍ လက်လီလက်ကာဖြင့် အောင်မြင်နေ၏။ ဤပျားစွဲကျမ်းအဟောများကို တူမ ခင်ခင်အေးအေး နှုတ်မှ တစ်ခုစီ ပြောပြမိသည်။

“ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်သောကြောင့် ဦးစွာပထမ သီလခံယူပါ။ သောက်ရေအိုးထဲက ရေကို လက်ပြန်ခပ်ပြီး ခြောက်ခွက် ပက်ဖျန်းပါ။ ဒါ နှင်တို့နေရာမဟုတ်ဘူး။ ထွက် သွား... ထွက်သွားဆိုပြီး ပက်ဖျန်းပေးပါ။

ဆန်ပြာ ဆန်ကောဖြင့် လက်ပြန် ခြောက်ချက် လေ ကြမ်းခပ်ပေးပါ။ ပျားများ အလိုလိုထွက်သွားလိမ့်မည်။ ပျားများ

ထွက်သွားသောအခါမှ ပျားအုံနေရာကို ဓား (သို့မဟုတ်) လုံပြပြီး ဖျက်သည့်ပုံသဏ္ဌာန်ပြုလုပ်ပေးပါ။ နှင်တို့ကို ငါမိုင် ပြီ မကောင်းသောအခိုက်များ ပျောက်ပါစေဟု နှုတ်မှ ပြောပါ။ ပျားစွဲသော နေရာကို ပရိတ်ရည်ဖြင့် ပက်ဖျန်းပြီး မကောင်း ကျိုးများ ပျောက်၊ ကောင်းကျိုးတွေ ရောက်ပါစေဟု ပြောပါ။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး သီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ခြင်း၊ ဆွမ်းသုံးပုံပေါ်တွင် ပျားရည်ဆမ်းထား သော ပျားဆွမ်းကို သုံးရက်တိတိ ပူဇော်ပါ။

ပျားစွဲအခိုက်များ ပျောက်ကင်းပြီး ကောင်းကျိုးလိုရာ ဆန္ဒများ ရရှိခံစားနိုင်ပါသည်ဟု တူမဖြစ်သူအား ပြောပြဖြစ် သည်။

ပျားစွဲခဲ့သော် အကောင်းအဆိုးကို ပြန်ဆန်းစစ်ပါ။ အထက်ဖော်ပြပါ အစီအမံများကို ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အပေါ် ကျရောက်အပ်သော ဘေးဆိုး၊ အန္တရာယ်ဆိုး များကို လွန်မြောက်စေနိုင်ပါကြောင်း စာရှုသူ ခုနစ်ရက်သား သမီးအပေါင်းတို့အား ဝေမျှလိုက်ရပါသည်။

ဦးကိုကိုအေး (ကြို့ပင်ကောက်)



အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စမှန်သမျှ စိတ်ချမ်းသာစေရမည်



- ⌚ အိမ်ထောင်ရေးရှုပ်ထွေးဟောက်ပြန်နေသူနဲ့ မကြည့်ချင်လောက်အောင် အမြန်ဆုံး မုန်းတီးပြတ်စဲ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားစေဖို့ ...
- ⌚ နောက်ကွယ်မှာ ခြေမများတော့ဘဲ၊ အမြန်ဆုံး ခြေငြိမ် အိမ်ပြုစေဖို့ ...
- ⌚ မိမိပြောစကား သူ့အပေါ် အောင်မြင်ပြီး သူ ရှာဖွေရရှိသမျှ ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်းများ မိမိထံ အကုန်ပြန်အပ်နဲ့ စေဖို့ ...
- ⌚ တကျက်ကျက် ရန်မဖြစ်ရတော့ဘဲ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေ သာယာပျော်ရွှင်စေဖို့ ...

ဆရာမ ဒေါ်နှင်းသူကဦး (အပျိုးသမီးသီးသန့်)

(လက္ခဏာပေဒင်ယတြာအစီအရင်)

တိုက် (၄၀)၊ A-2၊ ပထမထပ်၊ မဟာဗြိုင်အိမ်ရာ၊ ဦးစိစာရလမ်း၊ ၄၁-ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

ဖုန်း - ၀၉ ၅၀ ၉၃၈၉၁ / ၀၉ ၇၃၁ ၄၇၀၂၄ / ၀၉ ၂၅၀ ၇၇၃၆၃၆



ဆေးစွမ်းထက်သော နာနတ်သီး

.....အောင်ဘုန်းမြင့်
(ကချင်မြေ)

ဆေးစွမ်းထက်ပြီး ချိုမွှေးအရသာရှိသော နာနတ်သီးများကို မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား၌ စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ အရည်ရွှမ်း၍ အရသာရှိသော အသီးဖြစ်သောကြောင့် လူကြိုက်များ၊ ဈေးကွက်ဝင်ပြီး အနတ်အသိမ်း အရောင်းအဝယ် ကျယ်ပြန့်သော အသီးမျိုးဖြစ်သည်။ နာနတ်သီး၏ အမိမြေသည် တောင် အမေရိကတိုက်ဖြစ်ပြီး နယ်သစ်ရှာဖွေသော စပိန်လူမျိုးများမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာ အနှံ့အပြားသို့ နာနတ်သီးစားသော ယဉ်ကျေးမှုကြီး ထွန်းကားလာစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဟာဝိုင်ရီကျွန်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် နာနတ်သီးထွက်ကုန်ပစ္စည်း အများဆုံးထုတ်လုပ် တင်ပို့သော ကျွန်းစုဖြစ်သည်။

မြန်မာဆေးကျမ်းများအလိုအရ နာနတ်သီးသည် နှုတ်ကို ပြိန်စေ၏။ နှလုံးကို ကောင်းစေ၏။ မူးဝေခြင်းကို သက်သာစေနိုင်၏။ ခံတွင်းကို ကောင်းစေပြီး လေသလိပ်ကို နိုင်၏။ အားအင်ကို ဖြစ်စေပြီး အရွယ်တင် နုပျိုကျန်းမာ စေနိုင်၏။ အရေပြားများကို စိုပြည်လှပစေနိုင်ပြီး သွားနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအရိုး အဆစ်တည်ဆောက်မှုကို အကျိုးပြုစေ၏။ မျက်စိအမြင်ကို ကောင်းစေနိုင်၏။



ဆီးရောဂါ၊ ကြိုထိုးတတ် သော ရောဂါ၊ နှုတ်မမြန် စားမဝင်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ လေပူ ထသော ရောဂါ၊ ရသာဓာတ် ဖောက်ပြန်ပြီး အစာမကြေ လေထိုး ဖေအောင်ဖြစ်တတ်သော ရောဂါများကို ပျောက် ကင်းသက်သာစေနိုင်သည်။ အရွက်များနှင့် မရင့်သေးသော အသီးများကို ရော၍ ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ညောင်းကျရောဂါ၊ ဂနီရောဂါ၊ ဆီးခန်း ဆီးနည်းရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်အားနည်းသောကြောင့် ဆီးမမှန်၊ ဆီးမသွားနိုင် သည့် ရောဂါများကို ကုသပေးနိုင်၏။

ထို့ပြင် သည်းခြေနာ၊ ဝမ်းခက်သော ဝေဒနာ၊ ဇူလာ ခြင်းသရိုက်နာတို့ကို ပယ်၏။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်အောင် သော အနာများနှင့် အထက်ဆန်သော လေကိုလည်း ကျ စေ၏။ ခြေလက်အင်္ဂါချဉ်နဲ့ ဗစ္စမ်းမသန်ရောဂါ၊ အတိဿရ ဝမ်းတို့ကို ပယ်နိုင်၏ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် နာနတ်ပင်၏ အရွက်များကို ဆေးအဖြစ် အသုံးပြု၍ သန်ကောင်၊ ဘုတ်ကောင် ချနိုင်၏။ အူသိမ် အူမအတွင်းမှ ကပ်ပါးပိုးများကို သေစေနိုင်သည်။ နာနတ်သီး ညှည်သည် ဝမ်းကို အေးစေပြီး ဝမ်းချုပ်ခြင်းမှ ကင်းပစေနိုင် သည်။ အစာကြေညက်စေခြင်းကို ကောင်းစွာ အထောက် အကူပြုနိုင်ပြီး ဆီးကို ရွှင်စေနိုင်သည်။ အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာ အန်ဖြစ်ကာ အဆစ်အမြစ်ရောင်ရမ်းကိုက်ခဲခြင်း ဖောရောင် ခြင်း ရာသီထိန်ခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊ များခြင်း စသော အနာများအတွက် အကျိုးဖြစ်စေနိုင်သည်။ နာနတ်သီးစား သခြင်းဖြင့် မှတ်ဉာဏ်ပျက်ပြားခြင်း၊ သတိမေ့တတ်ခြင်းများ ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ နာနတ်သီးအရည် ကို ဖျော်ရည်လုပ်၍ သောက်နိုင်ပြီး အသားကို အသားတစ်မျိုး နှုတ်ချွတ်ပြုတ်စားနိုင်သည်။

ဆေးအာနိသင်

နာနတ်သီးကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ဗီတာမင်ဗီဇာတ်ကို အထိအလျောက် ရရှိစေနိုင်သည်။ ဗီတာမင်ဗီဇာတ်သည် သွားပိုးများကို ကောင်းစေနိုင်ပြီး အနာပေါက်များကို ချိတ်မြန်းစေနိုင်သည်။ အပြောကို ဖိုပြည်လှပ အရွယ်တင် နိုင်ပြီး ပါးရေနားရေ လည်ချောင်းရေတွန့်ခြင်းများကို ကာကွယ်ပေးသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို မြှင့်မားစေပြီး ပြင်ပ ဆင်လာသော ရောဂါပိုးများကို တိုက်ထုတ်ကာကွယ် ပေးနိုင်ပါသည်။

ဗီတာမင်အေဓာတ် ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်နေသဖြင့်

ရောဂါပိုးများကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ မျက်စိအမြင်ဓာတ် ကို ကြည်လင်ကောင်းစေနိုင်သည်။ ဗီတာမင်ဘီအုပ်စုများ ပါဝင်ထားသောကြောင့် အာရုံကြောများကို သန်စွမ်းစေပြီး အရိုးနှင့် သွား တည်ဆောက်ပေးသော ကြွက်သားများကို ပုံမှန်အနေအထားနှင့် ကျုံ့နိုင် ဆန့်နိုင်ခြင်းများကို ကောင်းစေ နိုင်သည်။ ထုံဓာတ် လုံလောက်စွာ ပါဝင်ထားသဖြင့် ကင်ဆာ ရောဂါကို အထိုက်အလျောက် တားဆီးပေးသည်။ အရိုး ပွဲ့စည်းမှုကို ကောင်းစေသည်။ နာနတ်သီးများတွင် Fiber အမျှင်ဓာတ်များ ပေါများစွာ ပါဝင်သဖြင့် ဝမ်းခိုင် ဝမ်းချုပ် တတ်သူများအတွက် ဝမ်းကောင်း ဝမ်းမှန်စေနိုင်သည်။

အမျိုးသားများ၌ ဖြစ်တတ်သော ဆီးကျိတ်ရောဂါကို အဖြစ်နည်းစေပြီး အမျိုးသမီးများအတွက် မီးယပ်နှင့် ပတ် သက်သော ဝေဒနာများကို ကောင်းစေနိုင်ပါသည်။ နာနတ် သီးသည် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါကြောင့် ဆီးနီ၊ ဆီးဝါခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်ရောင်နာ ကိုက်ခဲရာခြင်း၊ ဓာတ်လေး ပါးဖောက်ပြန်ခြင်း အစရှိသော ရောဂါဘယများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အပူအအေးကိုလည်း ထိန်းထားပေးနိုင်ပါသည်။

ဆေးအာနိသင်

နာနတ်သီးအရည်ကို သကြားနှင့် ဖျော်သောက်ပေး သော် ဆီးနည်း၊ ဆီးကျင်ရောဂါများကို ပျောက်စေနိုင်သည်။ နာနတ်ရွက်ကို ဆေးကြောဖြတ်တောက်ပြီး ရေသုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျို၍ သကြားသင့်ရုံနှင့် ဖျော်သောက်ပေးပါ က ဆီးရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ နာနတ် သီးမှည့်ကို သဘာဝအတိုင်း စားပေးလျှင်လည်း ဆီးကျဉ်၊ ဆီးအောင်၊ ဆီးပူခြင်းများကို ပျောက်စေနိုင်ပြီး လည်ချောင်း နာခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အပူများ၍ ရုတ်တရက် မူးဝေခြင်းများ ကိုလည်း သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ဝိနိဆေး

နာနတ်သီး၏ အလယ်အူတိုင်ကို ဖြတ်လို၍ ညက် အောင် စဉ်းပြီး ရေသန့်နှင့် တစ်ညစိပ်ထားပြီး နံနက်ည သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဝ,သူကို ဝိနိစေနိုင်ပြီး ရင်ကို အေးမြ စေနိုင်ပါသည်။

အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါ

နာနတ်သီးရည်ကို သကြားနှင့် ဖျော်သောက်ပေးသော်



အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ နာနတ်သီးမမှည့်တမုည့်ကို ပါးပါးလှီး၍ ရေသုံးခွက်တစ်ခွက် တင် ကျိုပြီး သကြား သင့်ရုံထည့်၍ သောက်ပေးလျှင်လည်း ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။ အရွက်ကို ရေဆေး ထုထောင်း၍ အရည်ညှစ်ယူလျက် သကြားသင့်ရုံနှင့် သောက်ပေးပါက ကိုယ်ခံစွမ်းအားကောင်းစေပြီး နာတာရှည်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။

လေပြွန်ရောင်နာ

နာနတ်သီးကို ပါးပါးလှီးပြီး ပျားရည် သင့်ရုံထည့်၍ ပျစ်ပျစ်လေးကျိုပြီး နံနက်-ည တစ်နေ့ နှစ်ခွန်းသောက်သုံး ပေးခြင်းဖြင့် သလိပ်နာ၊ လေပြွန်ရောင်နာ၊ လည်ချောင်းနာ များကို ပျောက်ကင်းစေ နိုင်သည်။ ထို့ပြင် နာနတ်သီးကို ပါးပါးလှွာပြီး ပျားရည်ဆမ်းစားပေးလျှင်လည်း ပျောက်ကင်း နိုင်သည်။ အရည်ညှစ်၍ ပျားရည်နှင့် မပျစ်မကျ ဖျော်သောက် ပေးလျှင်လည်း ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သန်ကောင်ကျဆေး

နာနတ်သီးအမှည့်ကို ပျားရည် ပါးပါးလေးပါအောင် (သို့မဟုတ်) နာနတ်သီးရည်နှင့် ပျားရည်ကို ဆတူ ရောစပ် သောက်ပေးလျှင် သန်ပိုးထရောဂါကို ပျောက်စေနိုင်သည်။ တစ်နည်း နာနတ်သီးရင့်ရင့်(ဝမ်းရောင်)ကို ပါးပါးလှွာ၍ ဆားသင့်ရုံနှင့် တို့စားပေးသော် သန်ကောင်ကျစေပြီး ကလေး များကို ဝါပြီးစေနိုင်ပါသည်။

ခံတွင်းပျက်ရောဂါ

နာနတ်သီးမှည့်ကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ခံတွင်းပျက် ဝေဒနာကို ကောင်းစေနိုင်သည်။ နံနက်၊ ညစာ စားသောက် ပြီးတိုင်း အချို့အဖြစ် စားသုံးပေးပါက အစာကြေစေပြီး

ဓာတ်လေးပါးတို့ကို မှန်စေ၊ ကောင်းစေနိုင်သည်။ ရင်ကို အေး၊ ဝမ်းကို မျှတစေနိုင်သည်။ အရွက်၏ ဘေးဆူးများကို ဖယ်ရှားပစ်ပြီး ရေဆေး ထုထောင်း၍ရသောအရည်နှင့် ကြိတ် ဖတ်များကို လူနာ၏ ခြေဖဝါးတွင် ပွတ်တိုက်ပေးလျှင် နှစ်ရက် သုံးရက်အတွင်း ခံတွင်းပျက်ရောဂါ ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရိုးရာဆေးနည်းများ

နာနတ်ရွက်စိမ်း ကြိတ်ရည်ကို နာနတ်ရွက် သတ္တုရည် ဟု ခေါ်ကြသည်။ ယင်းသတ္တုရည်ကို သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့် ကြိတ်ရည်ကို ပျောက်စေနိုင်သည်။ နာနတ်စိမ်းကို ဝက်သား နှင့် ချက်စားပေးသော် မောပန်း၍ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်းကို ကောင်းစေပြီး ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို တိုးတက်မြှင့်မား ကျန်းမာ စေနိုင်သည်။ နာနတ်သီးအစိမ်းနှင့် နာနတ်ရွက်အစိမ်းကို နူးသွားအောင် ကျိုပြုတ်၍ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညတို့တွင် တစ်နေ့ သုံးခွက် သောက်သုံးပေးပါက အူသိမ်အူမအတွင်း ရှိ ကပ်ပါးဝါးများကို သေကြေပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာနှင့် ဆီးရောဂါကို ကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းများသည် အရွက် (သို့ မဟုတ်) မရင့်မှည့်သေးသောအသီးများကို အရည်ပြုလုပ်၍ မသောက်သုံးသင့်။ ရေနှင့် ကျိုချက်ပြုတ်ထားပြီးသားကိုသာ အတိုင်းအတာနှင့် အသင့်အတင့် သောက်သုံးရမည်။ နာနတ် သီးအမှည့်ကို သိန္ဓောဆားနှင့် ငရုတ်ကောင်းမှုန့် ပြု၍ စား သုံးပေးပါက အစာမကြေ လေရောဂါကို ကင်းပစေနိုင်သည်။ နာနတ်ယိုကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် လေဒိမ်၊ ဓာတ်မှန် အာအာ ဖြစ်စေပြီး နာနတ်ဖျော်ရည်ကို သောက်သုံးပေးသော် စိတ်ဆူ ကိုယ်ပန်းခြင်း၊ မလှုပ်ချင် မကိုင်ချင်ဖြစ်ခြင်း၊ လည်ချောင်း စေ့နာဖြစ်ခြင်းများကို အထူးအကျိုးပြု ကောင်းမွန်စေနိုင် ပါသည်။

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြို့)



အမှတ်(၁၇၉)၊ တတိယထပ်(၁)၊ (၃၁)လမ်း(ထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။ ရန်ကုန်မြို့။

ဇွန်း - ၀၉ ၇၃၀၅၀၄၇၁



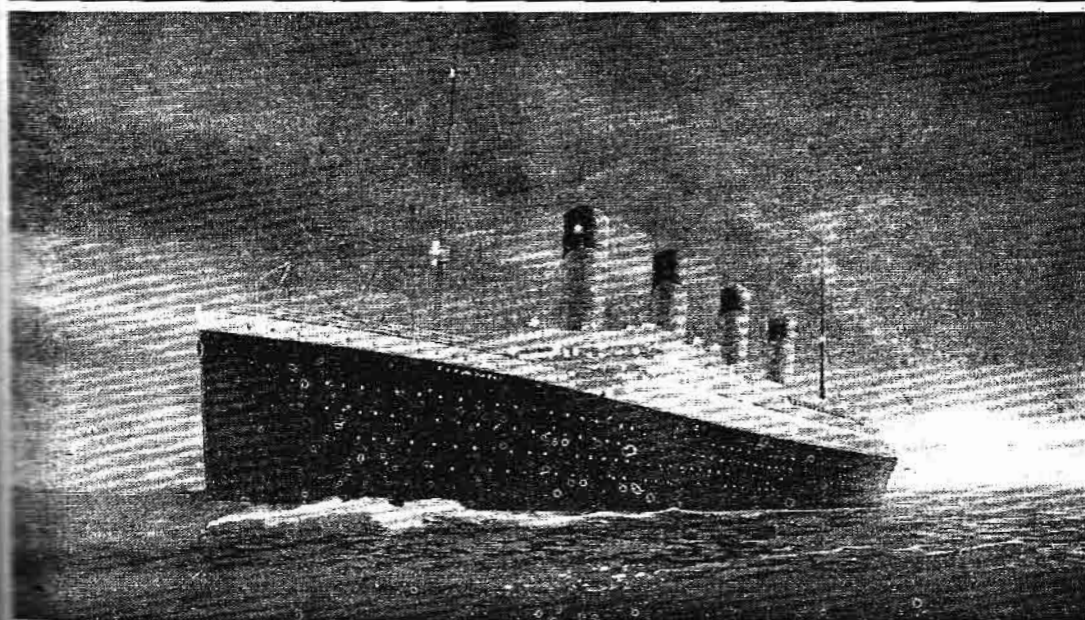
ထူးဆန်းထွေလာ ဩကန္တာ

မောင်လင်းအောင်



အလှူအတန်းရက်ရောသူ

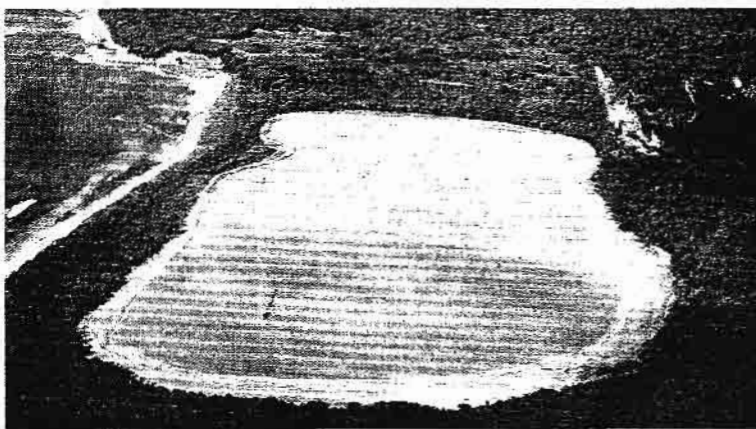
ဘီလုံနာသုဌေးကြီး Chuck Feeney သည် အလွန် ပင် အလှူအတန်းရက်ရောသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူပိုင်ဆိုင်သော ဧရိယာ (၆.၃) ဘီလျံ၏ ကိုးဆယ်ကိုးရာခိုင်နှုန်းကို တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်ဆက်တက်ရန် ငွေကြေးအခက်အခဲရှိသော ကလေးများအတွက် ရန်ပုံငွေထားရှိရန် လှူဒါန်းပစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ သူသည် ဧရိယာ (၂)ပီလီယံသာ ချမ်းသာ တော့သည်။



တိုက်တန်းနစ် ဇာတ်ဝင်ခန်း

ကမ္ဘာကျော် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဖြစ်သော တိုက်တန်းနစ် (Titanic) ရုပ်ရှင်မှ ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခန်းရိုက်ကူးနေပုံဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်ထဲတွင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကျယ်ကြီး၌ ခင်းသားနှင့် မင်းသမီးသည် တံခါးရွက်တစ်ရွက်ကို အားပြု၍ ခိုကိုးရာမဲ့ ပျောပါနေပုံကို သာမန် ပလတ်စတစ်ရေကန်တွင်း၌ ရိုက်ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။





ပန်းနုရောင်ရေကန်

အာဖရိကအနောက်ပိုင်းရှိ ဆီနီဂေါ(Senegal) နိုင်ငံ၌ ပန်းရောင်ရေကန်ကြီးတစ်ကန် တည်ရှိနေသည်။ ရေပြင်မှာ ပန်းနု ရောင်သမ်းနေပြီး၊ ထိုရေကန်ကို Lac Rose ဟု အမည်ပေးထား သည်။



စာအုပ်မရှိသော စာကြည့်တိုက်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် စာအုပ် လုံးဝ မထားရှိပေးထားသော စာကြည့်တိုက်များစွာရှိသည်။ ထိုစာကြည့်တိုက်မျိုးတွင် သင်သည် စကားပြောဖော် မိတ်ဆွေကို ရှာဖွေနိုင်ပြီး တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် သူ့အကြောင်း ကိုယ်အကြောင်း များကို ဖွင့်ဟပြောဆိုနိုင်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ အချင်းချင်း စကားစမြည်ပြောကြရင်း ကြာသီရမည် ဇာတ်လမ်းများသည် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်ရသကဲ့သို့ပင် ရသပေါင်းစုံ ပေးစွမ်းနိုင် မည်မှာ မလွဲကောက်ပင်။

သက်ဆုံးတိုင်

ငန်းများသည် သူတို့၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကြင်ဖော် ကြင်ဖက်တစ်ကောင်ကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲလက်တွဲပြီး ထို ကြင်ဖက် သေဆုံးသွားသည့်အခါ ကျန်ရစ်သောငန်းသည်လည်း လွမ်းဆွေး၍ ရင်ကွဲနာကျကာ သေဆုံးသွားလေ့ရှိသည်။





သွေးစိမ်း

ရေအောက်အနက်ပေ (၃၀)မှ စ၍ အနီရောင်ခြည် (Red Light) မရှိတော့သဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ သွေးအရောင် သည် အစိမ်းရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်သည်ဟူသော စကားသည်လည်း ဤအရာကို သက်သေခံ၍နေသည်လားဟု ထင်မိသည်။



ဘိုးသက်ရှည် စစ်ပြန်ကြီး

ပထမကမ္ဘာစစ်ပြန် စစ်သားဟောင်းကြီး Henry Patch သည် ဥရောပတိုက်၏ အသက်အကြီးဆုံး လူသား အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပထမကမ္ဘာစစ်၌ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကာ ယနေ့ခေတ်အထိ နောက်ဆုံး ကြွင်းကျန်ရစ်သည့် စစ်သားအိုကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ပုဒ်များ ရရှိကာ ထင်ရှားသည်။ တစ်ဖန် သူသည် အသက် (၁၁၁)နှစ် တစ်လ တစ်ပတ်နှင့် တစ်ရက်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။



ဓာတ်ပုံ၏ ဆန်းကြယ်ခြင်း

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် သင်္ဘောကြီးနှင့် တစ်ထပ်အဆောက်အအုံပုံတို့သည် သီးခြားဖြစ်လျက်၊ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို ဆက်စပ်ထားသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ သို့သော် အမှန်တကယ်မှာ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံတည်းဖြစ်သည်။ တစ်ထပ် အဆောက်အအုံနှင့် နောက်ခံပင်လယ်ပြင်မှ သင်္ဘောကြီးတို့၏ ပုံဖြစ်သည်။

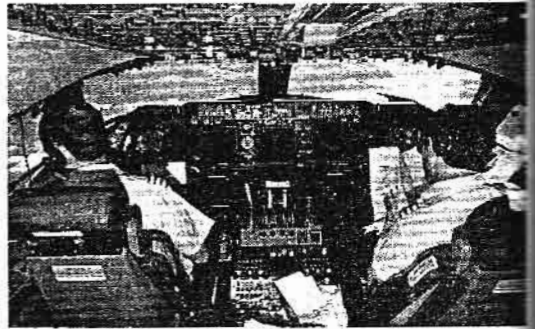


အိန္ဒိယ ဂျပ်ပစ်

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ထူးဆန်းသော ဂျပ်ပစ် လူမျိုးစုတစ်မျိုးရှိသည်။ ထိုဂျပ်ပစ်လူမျိုးစုသည် မွေးဖွားခြင်းကို ပူဆွေးသောကရောက်ရသည့်အချိန်ဟု မှတ်ယူ၍ သေဆုံးခြင်းကို သူတို့ဘဝ၏ အပျော်ဆုံးအခိုက်အတန့်ဟု မှတ်ယူထားသူများဖြစ်ကြသည်။ အံ့သြထူးဆန်းသည့် ဂျပ်ပစ်လူမျိုးစုပင်တည်း။

အစားအတူမစားသူနှစ်ဦး

လေယာဉ်တစ်စီး၏ လေယာဉ်မှူး(Pilot) နှင့် အကူလေယာဉ်မှူး(Co-pilot) တို့သည် မည်သည့်အခါမျှ အစားအသောက်တစ်မျိုးတည်းကို နှစ်ယောက်အတူမစားပေ။ အစားအသောက်တစ်မျိုးတည်းကို နှစ်ယောက်အတူမစားမိပါက မတော်တဆ ထိုအစားအသောက်က ဥပဒေတစ်ခုခုပေးပါက နှစ်ယောက်လုံးတွင် အစားများ၍ လေယာဉ်ပျံသန်းမှု ခရီးစဉ်ကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်မည်ဆိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။



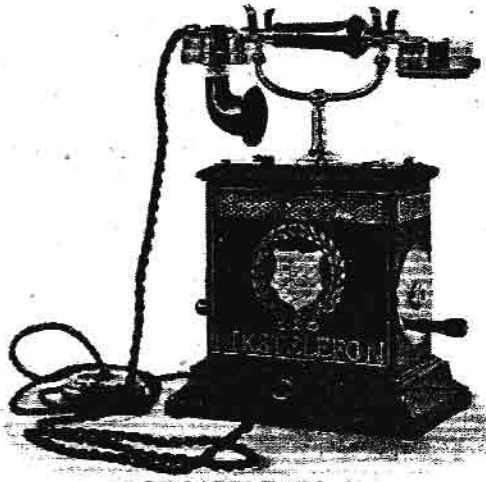
သဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်မှု

ဘော်တစ်ပင်လယ်(Baltic Sea) နှင့် North Sea တို့ ဆုံတွေ့ရာဝယ် ပင်လယ်ရေထုနှစ်ခုသည် ရောယှက်မသွားဘဲ သီးခြားဖြစ်၍နေသည်ကို ထူးခြားဖွယ်ရာ မြင်တွေ့ရနိုင်သည်။ ပင်လယ်နှစ်ခု၏ ရေထုမှာ သိပ်သည်းဆ မတူသောကြောင့် ပင်လယ်ရေအချင်းချင်း ရောယှက်မသွားခြင်းဖြစ်သည်။



မပုပ်သိုးသော အစားအစာ

ပျားရည်သည် မပုပ်သိုးနိုင်သော တာရှည်ခံ အစားအစာတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ပျားရည်တစ်ပုလင်းသည် နှစ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော် ကြာမြင့်သည့်တိုင် မပုပ်မသိုးဘဲ ပကတိအတိုင်း အရသာမပျက် စားသုံး၍ရနိုင်သေးသည်။



အထူးဖုန်းလိုင်း

ဂျာမနီနိုင်ငံ(Germany) တွင် နိုင်ငံသားများအတွက် အထူးဖုန်းလိုင်းတစ်လိုင်းထားရှိပေးထားသည်။ စိတ်တို၍ ဒေါသထွက်နေသူများ၊ အလွန်အမင်း စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများ ဖုန်းဆက်နိုင်ပြီး ဒေါသပြေလျော့ပေးကာ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွဖွယ်ရာသော အားပေးစကားများကို ပြန်လည်ပြောကြားပေးသည်။

တောင်စောင်းပေါ်ရှိ နေအိမ်

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရှိ မြင့်မားလှသော ကျောက်တောင်ကြီး၏ တောင်စောင်းတစ်ခုပေါ်တွင် နေအိမ်တစ်လုံးကို ခဲရာခဲဆစ် တည်ဆောက်ထားသည်။ ထိုအိမ်လေးကို ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး တောစောင်းအမြင့်(၄၀၀၀)မီတာ တွင် တည်ရှိသည်။





နိုင်ငံကူးလက်မှတ်မရှိသော ဘုရင်မကြီး

ဗြိတိန်ဘုရင်မကြီး အဲလိဇဘက်(Queen Elizabeth) တွင် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်(Passport) မရှိပေ။ ဗြိတိန် နိုင်ငံရှိ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တိုင်းတွင် ဘုရင်မကြီး၏ နာမည် ပါရှိပြီး ကိုယ်ပိုင် ပတ်စ်ပို့ကိုင်ဆောင်ရန် မလိုပေ။ သူသည် ဘုရင်မကြီးဖြစ်ကြောင်းသာ ပြောလိုက်ရုံနှင့်ပင် နိုင်ငံတိုင်း ကို လွတ်လပ်စွာ ကူးသန်းသွားလာနိုင်သည်။

ကမ္ဘာ့လိပ်ကြီးလော

အလွန်ပင် ကြီးမားလှသည့် ပင်လယ်လိပ်မကြီး တစ်ကောင်၏ ပုံဖြစ်သည်။



ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မိသားစု

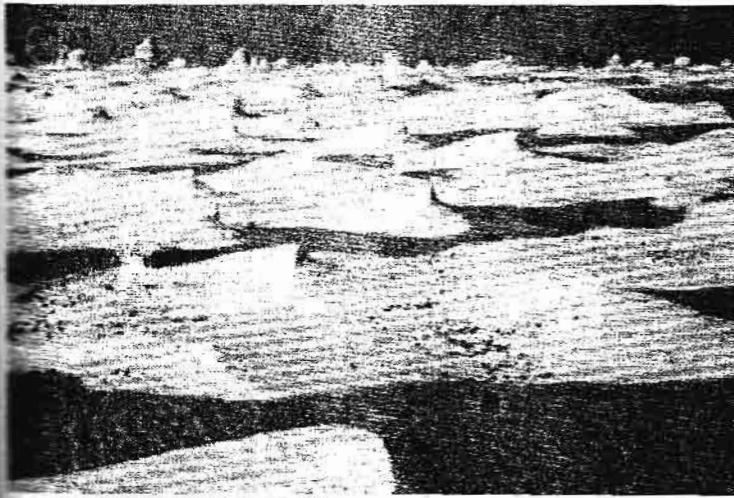
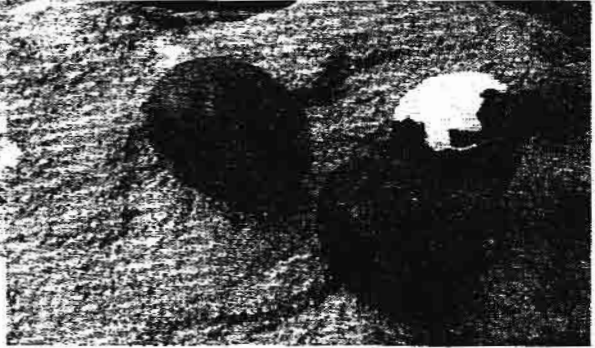
အိန္ဒိယအမျိုးသားတစ်ဦးသည် ငနီ (၃၉)ယောက်နှင့် လက်ထပ်ထားကာ၊ သားသမီး (၉၄)ဦး ထွန်းကားသည်။





ကြက်မဲ

တစ်ကောင်လုံး မည်းနက်နေသည့် ကြက်မဲတစ်ကောင်၏ ပုံကို ရှားပါးစွာ မြင်တွေ့ရသည်။ ထိုကြက်သည် ခေါင်းမှ ခြေအဆုံး မည်းနက်နေကာ၊ အရိုးနှင့် ကိုယ်တွင်း အင်္ဂါများပါ မည်းနက်၍နေသည်။ နောက်ဆုံး အသည်းဥပါ မည်းနေသည်။

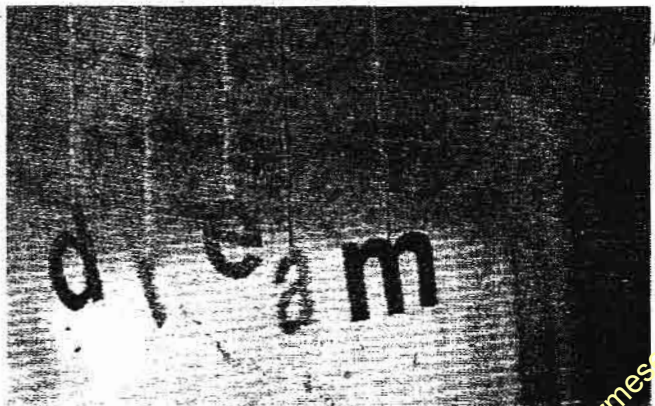


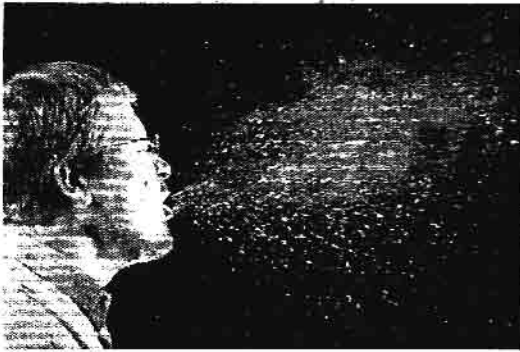
ကန္တာရတွင်းမှ နင်းပွင့်

၁၉၇၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဆာဟာရ သဲကန္တာရအတွင်း၌ နင်းများ မိနစ် ၃၀ ခန့် ကျဆင်းခဲ့သည်။

အိပ်မက်မက်နေစဉ် မဟောက်နိုင်

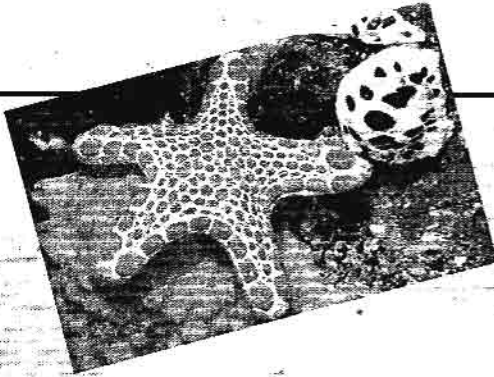
လေ့လာတွေ့ရှိချက်များအရ အိပ်နေစဉ် ဆာကင်ခြင်းနှင့် အိပ်မက်မက်ခြင်းတို့သည် ခြားနားပြီး ဖြစ်ပေါ်သည်။ အိပ်မက်မက်နေချိန်တွင် မဟောက်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ပေ။





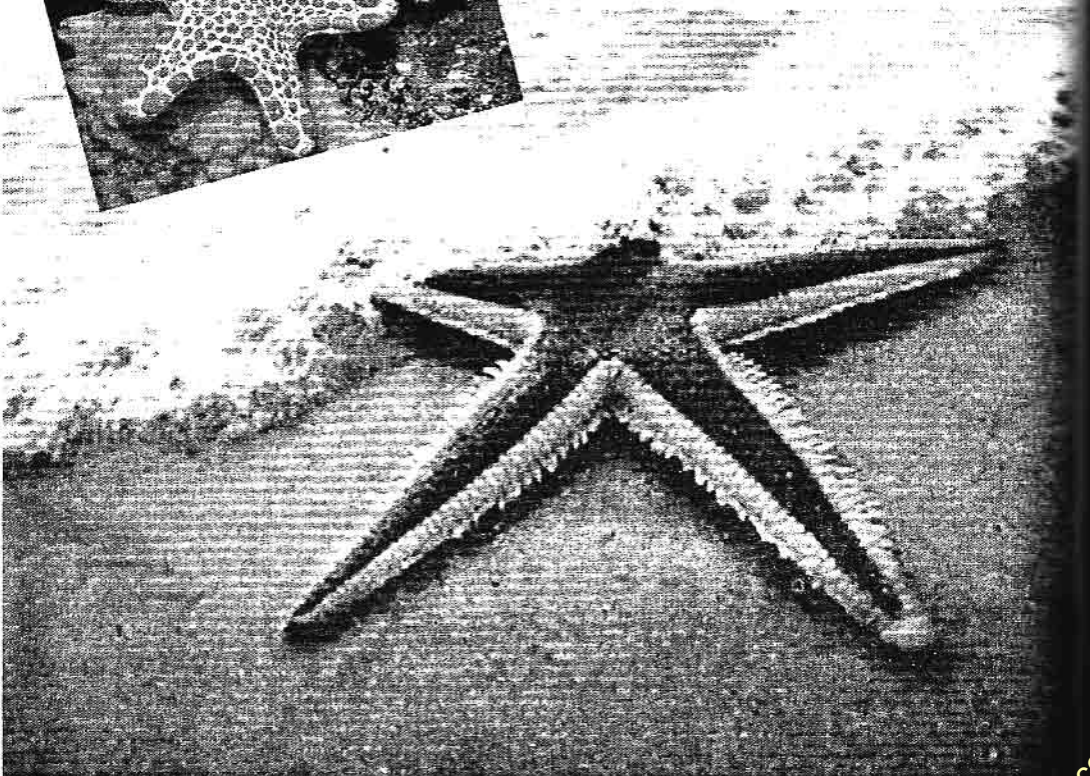
မြန်နှုန်းမြင် နာချေခြင်း

နာချေချိန်တွင် နာရည်များသည် တစ်နာရီလျှင် မိုင် (၁၀၀)နှုန်းအရှိန်ဖြင့် ထွက်၍လာသည်။



အကောက်ခွန်နှင့် အာကာသခရီးစဉ်

အာကာသယာဉ်မှူး Neil Armstrong သည် လမှ ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်ပြီးနောက် အမေရိကန် အကောက်ခွန်သို့ ဖြတ်သန်းအစစ်ဆေးခံရသည်။ အာကာသခရီးမှ ပြန်လာသူသည် အကောက်ခွန်စစ်ဆေးရန် လို၊ မလို မှာ စဉ်းစားတွေးတောဖွယ်ရာပင်။ ပဟေဠိဆန်လှသည်။



ကြယ်ငါး

ကြယ်ငါးများသည် သူတို့၌ လက်တံများမှ တစ်ဖန် ပြန်လည်မွေးဖွားနိုင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်အသစ်ဖြစ်လာနိုင်ရုံရှိသည်။



ပူရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာစန္ဒ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်

၂၉	၁၄	၆
လ ၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း(တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) **Sweet Centre** နှင့် ကပ်လျက်

မြန်မာ့ကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၅၀၅၁၇၁၊

E.mail; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- <http://www.sayadeva.com>

လွင်မိုးကို မှန်ပြန်ပြီ

ဆရာဒေဝသည် (၂၃-၆-၉၉)နေ့ထုတ် သဘင်အနုပညာဂျာနယ်တွင် ‘လွင်မိုး အကယ်ဒမီ ဘယ်တော့ရမလဲ’ ဆောင်းပါးနှင့် (၁၉၉၉)ခု၊ စက်တင်ဘာလတွင် ထုတ်ဝေသော ရွက်နဝေမဂ္ဂဇင်းတွင် ‘စွယ်စုံရတဲ့ လွင်မိုး’ ဆောင်းပါးတို့တွင် အသက်(၃၀)မှ (၃၅) နှစ်အတွင်း ကံလမ်းကြောင်း သုံးထပ်ဖြစ်ပေါ်၍ ရှုပ်ရှင်လောကရဲ့ အမြင့်ဆုံး အကယ်ဒမီ ဆုကြီးကို ရရှိမှာဖြစ်ပြီး၊ အကယ်ဒမီတစ်ခုပဲရမှာလား၊ အကယ်ဒမီဆုများရဲ့ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလား ဟု အတိအကျဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

(၂၀၀၀)ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ(၂၈)ရက်နေ့၊ အကယ်ဒမီဆုပေးပွဲတွင် လွင်မိုးသည် အသက် (၃၀ ကျော်အချိန်) သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီဆုကြီးကို ရရှိသွားခဲ့၍ ဆရာဒေဝ၏ ဟောကြားချက်မှာ လွင်မိုးကို မှန်ပြန်ပြီဖြစ်သည်။ ယခုအခါ လွင်မိုးသည် အကယ်ဒမီ (၃)ဆုပင် ရရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

ယခင်ကလည်း စိုးမြတ်သူဇာကို (၁၉၉၈) ဧပြီလထုတ် ရွက်နဝေမဂ္ဂဇင်းတွင် ကြိုတင်၍ အကယ်ဒမီဆုကြီးကို (၂၈)နှစ်မှ (၃၃)နှစ်အတွင်း ထပ်မံရရှိမည်ဟု ဟောကြားခဲ့ရာတွင် မှန်ကန်ခဲ့ပါသည်။ (၁၉၉၇)ခုနှစ်တွင် ‘အကယ်ဒမီရဦးမည့်ဇင်ဝိုင်း’ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပေါ်ပြူလာ ဂျာနယ်တွင် ကြိုတင်ဟောခဲ့ရာ မှန်ကန်ခဲ့ပါသည်။ အားလုံးမှာ တစ်နှစ်ခွဲကျော် ကြိုတင် ဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အကယ်ဒမီပွဲနီးမှ ခန့်မှန်းဟောကြားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဤသို့ မှန်အောင် ဟောကြားနိုင်တဲ့ ဆရာဒေဝထံလက္ခဏာဗေဒင် မေးကြပါရန် လေးစားစွာဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ဝေ:

၊ ဧ ဇ ဝ ဇီ ၊

ကိုယ်တို့

နေ့တစ်နေ့၏ရှေ့ပြေး ရောင်နီဦးနှင့်အတူ
နီးထစပြုနေသော ကိုဝံသတို့ရွာလေးမှာ အပြာ
ရောင်နောက်ခံနှင့် မိုးကောင်းကင်ကြီးအောက် တွင်
အေးချမ်းစွာ ရှိနေပါသည်။ “ရမ်းတောရွာ”ဟု
အမည်ရှိပြီး အင်္ဂပူမြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင်
ရှိသည်။

အင်္ဂပူမြို့လေးတွင် ဥမ္မာဒန္တီမောင်နှမ
(မြို့တောင် မောင်နှမ) တည်ခဲ့သော သမိုင်းဝင်
ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်၏ မြောက်ဘက်မှ
ထွက်လိုက်လျှင် မိုလ်ကုန်းတန်းလမ်း (ယခင်
ခေတ်က ဥမ္မာဒန္တီမောင်နှမ ခေတ္တနားခိုသွားရာ
နေရာ)မှ အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်



လွှင့် ရွာလေးကို သစ်ရိပ် ဝါးရိပ်များ အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိနေပြီး သီးနှံစိုက်ခင်းများ ဝန်းရံလျက် တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းဖွယ် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ကိုဝံသတို့ ဘိုးဘေးများလက်ထက်မှစ၍ ရွာတည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထယ်၊ သီးနှံစိုက်ခင်း၊ ခြံလုပ်ငန်း၊ ထန်းလုပ်ငန်းနှင့် ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင်နေသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘုရားစေတီ၊ ရေတွင်း ရေကန်နှင့် အတော်အသင့် ဧည့်ကာသော အနေအထားရှိသည်။ ထိုဝံသမှာ ရှမ်းတောရွာအစပ်တွင် ဘူးအုံ၊ သခွား၊ ဂေါ်ဒီခင်းများ စိုက်ပျိုး၍ ခင် ဦးဒီပနှင့် မိခင် ဒေါ်အိမ်ထယ်တို့အား ရှာဖွေကျွေးမွေးနေသော သားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မိသားစုစီးပွား နေရာ မချမ်းသာသော်လည်း စားဝတ်နေရေးလုံခြုံ၍ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်ကြသည်။

ကိုဝံသမှာ အသက် ၂၀ စွန်ဆွန်း အရွယ်ရှိပြီး အသားလတ်လတ်၊ ရုပ်ချောင့်ဖြောင့်ဖြစ်သည်။ အမြဲတစေ ငြိမနေတတ်သူမို့ တစ်ရွာလုံးက ချစ်ကြသည်။ အနေအထိုင်အေးဆေးပြီး ရုပ်ကျိပ်ရွာကျိပ်ပြည့်ဖြစ်၍ ခင်မင်သူများသည် ကိုဝံသတို့ရွာဟု ဆိုလျှင်ပင် အားလုံးက သိနေပြီးဖြစ်လေသည်။ ထိုဝံသမှာ အရွယ်ရောက်သော်လည်း ချစ်သူကြင်သူ မရှာဘဲ နေ၍ အများအား ခန့်မွမ်းဖွယ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် တစ်နေ့သောအခါဝယ် ဆရာသားရှိသူ ကိုဝံသထံ သမုဒယ နယ်သော စကားလေးများကို ဆို၍ နှစ်ချောလေးတစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အေးချမ်းသော ကိုဝံသတို့ရွာလေးမှာ ဖြစ်ပေါ်ဆန်းကြယ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့လေသည်။



နေညိုချိန် ညနေခင်း လေနအေးအေးက ကန်တော်ဦး အင်အေးပြင်ထက် ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာ၍ သခွားခင်း ရေလောင်းနေသော ကိုဝံသမှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သမျှတို့ ပြေပျောက်ရလေသည်။ သီချင်းတအေးအေးနှင့် သီးနှံစိုက်ခင်းကို ကြည့်၍ ကျေနပ်နေလေသည်။

စိမ်းသင့်မှ စိမ်းကွယ်...ယင်းနဲ့ လှည့်စား... ပြအားရက်တယ်... စိမ်းရယ်... ကုဋေ ကုဋာ ချစ်စကား... မုသားသခွား... တိုင်တည်ပြန်သော တဝိုက်...။

အဆိုတော် တွဲတေးသိန်းတန်း၏ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို စိတ်ပါထက်ပါဆိုရင်း နေဝင်သွားသည်ကိုပင် အမှတ်မထားလိုက်မိ။ ရွာစည်းရိုးသဖွယ်ဖြစ်သော ဝါးပင်ဖျိုတိုထက်မှ အိပ်တန်ပြန် ငှက်တို့၏ အသံစာစာတို့ကိုပင် သတိမမူခဲ့။ လက်ဖက်ရည်ခင်းမှ သခံနှင့် ဗလတို့ပင် ရွာစပ် ဝင်သွားကြလေပြီ။

“ဝံသရေ... ငါတို့မြို့ပြတော့ သိပ်လည်း အပင်ပန်းအခဲနဲ့ ဝံသရေ ကိုယ်လုပ်စာ ကိုယ်မစားရဖြစ်နေမယ်”

သုဇယ်ချင်း သခံက အပျော်အပြက်စကားပြောရင်း ရယ်မောသွားလေသည်။ ဗလက လက်ပြု၍ ဝါးရုံစည်းတန်းမှ ရွာထဲဝင်သွားကြသည်။ အလင်းရောင်ပျောက်၍ အမှောင်စ ပျိုးခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် လုပ်ငန်းကို လက်စသတ်လိုက်ပြီး အိမ်ပြန်ရန် ပြင်နေစဉ် သခွားခင်းသို့ မိန်းကလေးတစ်ဦး ရောက်လာခဲ့လေသည်။

အသက် ၂၀ခန့်ရှိပြီး တစ်ပတ်လျှီ ဆံထုံးတွင် စံပယ်ပန်းတွေ ဝေနေအောင် ပန်ထားသော ယဉ်စစ် မိန်းကလေးအား သူ မသိမြင်ဘူးပါ။ နေတစ်နေ့၏ နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ရောက်

လာသော မိန်းကလေးက အတော်ပင် ချောမောလွန်းသည်မို့ သူ ငေးနေမိလေသည်။ ဘယ်ဘက် ပါးပြင်ဖွေးနုနုလို့မှ စံပယ်တင် မွဲနက်က သူမအလိုကို ပို၍တင့်တယ်စေခဲ့သည်။ ကြယ်စင်လို လင်းလက်သော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ခပ်စူးစူးလေးကြည့်လာသော သူမမှာ နင်းဆီင့် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက ခပ်ဟဟဖွင့်၍ သူထံ စကားဆိုလာသည်အထိ ကိုဝံသတစ်ယောက် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်၍ ငေးရုံနေမိခဲ့။

“ကိုဝံသ”
ကြည်လင်သော အသံသာသာကြောင့် သူမမှာ အံ့သြစိတ်များနှင့် ပြန်လည် ပြုပြင်မိရသည်။

“ဒီက မိန်းကလေးက ကိုယ့်ကို သိလိုတာဟင်”

“ကိုဝံသတို့ရွာဆိုတာ လူတိုင်း သိကြတယ်။ မြှင်းနွယ်ကတော့ သိရုံ ဘယ်ကမလဲ ကိုဝံသရယ်၊ ကိုဝံသဆိုတာ မြှင်းနွယ်ရဲ့ ချစ်သူပဲလေ”

“ဘာ...ဘယ်လို မင်း ဘာပြောလိုက်တယ်”

ချစ်သူမထား ကြင်သူမရှိသော ဖြူစင်သော စိတ်ထားရှိရုံ ကိုဝံသမှာ မြှင်းနွယ်၏စကားကြောင့် သမုဒယနွယ်သော ခံစားချက်တစ်ခုရင်းသို့ တိုးဝေဝင်လာခဲ့သလို၊ လိုက်ခန့်ဖို့သွားခဲ့ရသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ကိုဝံသရယ်။ မြှင်းနွယ်ဟာ ကိုဝံသရဲ့ ဘဝများစွာက ချစ်သူပါ။ ကံမကြံ့လို့ မဆုံခဲ့ကြတဲ့ ဘဝတွေ ရေတွက်လို့ မရအောင် များခဲ့ပေါ့။ ဒီစာဝမှာတော့လေ ကိုဝံသကို ပြန်တွေ့ရပြီ။ ဆုံစည်းကြဖို့အတွက် အဘိုးထံက ခွင့်ပြုချက်ရပြီမို့ ခုလို လာတွေ့တာပါ။ မြှင်းနွယ်ကို မမေ့ပါနဲ့နော်။ သတိရနေအံ့ပဲ မဟုတ်တာဟင်”



မြန်းနွယ်၏ စကားများကို ကိုဝံသ နားမလည်သော်လည်း ကြည်နူးမှုဖြင့် ရွှင်လန်းနေရသည်။ ဒီလို နန်းဆန်ဆန် လှပသော ရုပ်သွင်မျိုး ဒီရွာတွင် မရှိ။ ရွာသူတွေနှင့်မတူ ထူးခြားသော အလှနှင့် စံပယ်တင်ပိုင်ရှင်မလေး၏ မိမိအား သူ့ချစ်သူဟု ပြောဆိုနေခြင်းအပေါ် ရိုးသားသော သူ့အနေနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မချစ်ဘူးသော နှလုံးသား၏ ခင်တွယ်မှု၊ သံယောဇဉ်ကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်သဖြင့် သူ့စိတ်မှာ ဝေဖန်ပိုင်ခြင်းမပြုနိုင်ခင်မှာပင် မြန်းနွယ်နှင့် သူ့ ချစ်သူဘဝရောက်ခဲ့ရလေ၏။

“မြန်းနွယ်က ဘယ်ရွာကလဲဟင်”

“ဪ...ကိုဝံသရယ်၊ အချိန်မကျသေးလို့ မတွေ့ကြရတာ။ မြန်းနွယ်နေတာ ကိုဝံသတို့ရွာပဲလေ။ ဟိုက မြင်နေရတဲ့ ဘုရားနားမှာလေ”

အမှောင်ရိပ် သမ်းနေပြီဖြစ်၍ မြန်းနွယ် လက်ညှိုးညွှန်ရာ လမ်းကြည့်တော့ ဘာမှမမြင်ရ။ အမှောင်နှင့် ည၏ဘဝကို အစပျိုးချိန်မှာ တွေ့ရသော မိန်းကလေးကြောင့် ကိုဝံသမှာ အိပ်ပြန်နောက်ကျခဲ့လေပြီ။

“ဝံသရေ...လူလေးရေ အိမ်ပြန်ခဲ့တော့လေ”

“ဟော...ကိုဝံသအဖေ လှမ်းခေါ်နေပြီ။ မြန်းနွယ် ပြန်တော့မယ်နော်”

ဝါးပင်စပ်မှ လှမ်းခေါ်နေသော ဖခင် ဦးဒီပထံ အာရုံစိုက်မိစဉ် မြန်းနွယ် သူ့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ လျှပ်တစ်ပြက် ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းအပေါ် သံသယမဖြစ်မီ၊ အချစ်စိတ်သည်သာ သူ့ထံ လွှမ်းမိုးနေခြင်းဟု သိလိုက်စဉ်ခဏ မြန်းနွယ်၏ ရုပ်သွင်သည် သူ့အာရုံတွင် တရစ်ဝံ့ပေါ်လျက်

ရှိနေခဲ့လေသည်။



ဤသို့ တွေ့ဆုံခဲ့သည်မှ စ၍ ကိုဝံသတစ်ယောက် သစ္စာခင်းရှိ တဲငယ်၌သာ အနေများလေသည်။ သစ္စာများ အသီးလှိုင်သောအခါ ယာတဲ၌ပင် အိပ်လေရာ မြန်းနွယ်နှင့် ညစဉ် ညတိုင်း ယာတဲခေါင်းရင်းရှိ ဆီးပင်အုပ်အုပ်ကြီးအောက်တွင် တွေ့ဆုံဖြစ်လေသည်။ မြန်းနွယ်၏ ရုပ်ဆင်းရူပါကို စွဲလမ်းနေမိသော ကိုဝံသမှာ ချစ်ရသူ၏ တီတီတာတာ စကားလေးများ အပေါ် တွယ်မိခဲ့လေပြီ။

သူငယ်ချင်းများဖြစ်သော သင်္ခနှင့် ဗလတို့မှာ ကိုဝံသနှင့် ယာချင်းဆက်ဖြစ်၍ သိချင်းဆိုကောင်းသော ကိုဝံသထံ ညအချိန်လာကြစဉ် ကိုဝံသ၏ တောသိချင်းဆိုသံကို မကြားရဘဲ ဆီးပင်ကြီးအောက်၌ တစ်ဦးတည်း လက်ဟန် ခြေဟန်နှင့် စကားပြောနေခြင်းကို တွေ့ကြရသည်။ တွေ့ရဖန်များလာတော့ မသင်္ကာဖြစ်လာကြပြီး ဦးဒီပထံ တီးတိုးပြောပြရလေသည်။ ဦးဒီပနှင့် ဒေါ်အိမ်ထယ်တို့မှာ သား မူပျက်နေပုံကို ရိပ်မိကြသည်။ အိမ်ထောင်ပြုလိုလျှင်လည်း ပတားဆီးကြပါ။ ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်၍ သားကို ဖွင့်ပေးကြသည်။

သားဖြစ်သူတစ်ယောက်တည်း စကားပြော၊ ရယ်မောသော အပြုအမူများအပေါ် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဝေဖန်စကားများကိုလည်း ဘဝင်မကျပေ။ အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်၍ မေးမြန်းကြသောအခါ ကိုဝံသမှာ ချစ်သူရှိနေပြီဟု ဆိုပြီး မြန်းနွယ်နှင့် တွေ့ဆုံရပုံကို ပြောပြလေသည်။

သားဖြစ်သူ စကားများအား လေ့လာ သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ

သေချာမှု မရှိ။ ဘယ်ရွာသူဟု ပြောပြနိုင်စွမ်းမရှိ။ ချစ်သူအကြောင်းပြောနေစဉ် ဝင်းလက်နေသော သား၏ မျက်လုံး၊ ရွှင်ပြီးနေသော သား၏ နှုတ်ခမ်းတို့ကို ကြည့်၍ သား၏ နှလုံးသားဝယ် စူးနစ်နေသော အချစ်ဆူးတစ်ချောင်း၏ ပြုစားနိုင်စွမ်းကို မိဘတို့ မုန်းဆဲမိလာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် ဝေဖန်စကားများမှာ မှန်နေပြီဖြစ်၍ စံပယ်တင် ပဲ့နှင့် မိန်းမချောအား မိဘများက တွေ့ဆုံ၍လည်း မရခဲ့ပေ။

“မြန်းနွယ်က သူ့ကို ကိုဝံသက လွှဲပြီး ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ် အမေ။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဟင် အမေ”

“အဲဒါ ရှင်းနေတာပဲ သားရယ်။ သူဟာ လူသားစင်စစ်မဟုတ်လို့ပေါ့။ သားရယ် မင်းတွေနေတာ ဥစ္စာစောင့်မိသားရဲ့။ မင်း ကံငယ်နေပြီကော”

“ဟာ...အဲဒီလိုလား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး အမေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သား မြန်းနွယ်ကို ချစ်တယ်။ မခွဲနိုင်ဘူး။ သူကလေ သူက ဒီဘဝမှာ သားနဲ့ ပေါင်းဖယ်လို့ ပြောတယ် အမေရဲ့”

“ဟဲ့...အဲဒါ ငါ့သားကို ဝိညာဉ်နုတ်ပြီး သိုက်နန်းခေါ်ဖို့ ပြောတာလူလေး ဝံသရဲ့”

မိခင် ဒေါ်အိမ်ထယ်မှာ သားအတွက် ရင်တနင့်နင့် မျက်ရည်တစ်စင်းနှင့် အပူလုံးကြွ၍ ရတက်ပွေ့ရလေပြီ။ ကန်တော်ဦးတောင်ပိုင်းရှိ ရွာဦးကျောင်းမှ ဦးဥက္ကမထံသွား၍ ပရိတ်ကြီးလုပ်ကာ ကိုဝံသ၏ လည်ပင်းတွင် ဆွဲပေးကြသည်။ ယာတဲကိုလည်း ဆွဲမန်းများ ကြလေ၏။ ကိုဝံသမှာ မိန်းမများဆန္ဒဖြင့် ပရိတ်ကြီးချည်းသာနေစ၍ မြန်းနွယ်ကို မမြင်မတွေ့ရတော့



ပေး အသံကို အရပ်လေးမျက်နှာမှ ဟိုမှ လိုလို၊ ဒီမှလိုလို ကြားနေရ၍ ယာတ် ရှေ့တွင် တစ်ဦးတည်း တောင်ပြေး ခြောက်ပြေးလုပ်နေသော ကိုဝံသအား မြင်နေရသူတို့မှာ ဥစ္စာစောင့်နှင့် တွေ့၍ ရူးနေခြင်းဟု ပြောခြင်းကို လွန်အံ့ ထင်ပေ။

သင်္ခနှင့် ဗလမှာလည်း စိတ်ချမ်းသာ။ ကိုဝံသအား နေ့ည အချိန် တကြည့်ကြည့်ဖြစ်နေကြရလေသည်။

“ကိုဝံသရယ်...ရက်စက်လိုက်တာ။ မြန်းနွယ်ကို မချစ်တော့ဘူးဘူး။ ဘဝများစွာ စောင့်ခဲ့ရတဲ့ မြန်းနွယ်ရဲ့ ဘဝကို စာနာပါဦးရှင်”

“ဟင်...မင်း ဘယ်မှာလဲ မြန်းနွယ်။ ငါ မမြင်ရဘူး။ မင်းကို ငါချစ်တယ်။ မင်းယုံပါနော်။ မင်းကို မတွေ့ရ နဲ့ ငါသေလိမ့်မယ်။ ငါ့ဆီ လာခဲ့ပါကွာ”

“ဟင်ဟင်...ဟင်...ကိုဝံသ...ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ဒီဘဝမှာ ထပ်ပြီး ဆုံတော့မယ်။ ကျွန်မ ရှင်အနားကို သလို မရဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ ကိုယ့်ကို နှိပ်စက်ပါဦး”

“ရှင်လည်ပင်းက ပရိတ်ကြီး ခြောင်ပေါ့”

“ဒါဆို မင်းက...အို...ခက်ကုန်ပြန်ပြန်။ မြန်းနွယ်ရေ... မင်းနဲ့ ငါ ဆုံချင်း မတူပါလားကွယ်၊ အီး...ဟီး...”

ယာတ်ခေါင်းရင်း ဆီးပင်အောက်တွင် ကိုဝံသတစ်ယောက် ချုံ့ပွဲချ၍ ထိုင်သည်။ သင်္ခနှင့် ဗလပင် မျက်မှောက်ထည့်၍။ ကိုဝံသမှာ ချစ်သူကို မမြင်ခွင့်မရ၍ ကြေကွဲနေရလေ၏။ သဘာဝဖြစ်ဖြစ် ပေါင်းလိုစိတ်ဖြင့် သူ့အတွင်း မွန်းကျပ်နေ၏။ နောက်ဆုံး ချစ်စိတ်က သူ့အား နိုင်သွားပြီး

ပရိတ်ကြီးကို ဖြတ်၍ ချစ်သူနှင့် တွေ့လေသည်။ မြန်းနွယ်မှာလည်း ငို၍ ရိုက် သမုဒယ တဏှာနဲ့ ကျွဲပြီးရင်း ကျွဲခဲ့ရရှာပြီး သံသရာဝင်ဆင်းရဲမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သေးပေ။

“ကိုဝံသရေ...ရှင်မိဘတွေက ပယောဂ လူဆရာခေါ်လာကြပြီ။ ဒီဆရာက အဆင့်မြင့်တော့ ကျွန်မ မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။ သွားရတော့မှာပါ။ မြန်းနွယ်လေ ကိုဝံသကို ချစ်လွန်းလို့ တစ်ခုပြောခဲ့မယ်။ ဒီည သန်းခေါင်ယံ အချိန်မှာ ဆီးပင်ကြီးအောက်မှာ မြွေကြီးတစ်ကောင်တွေ့လိမ့်မယ်။ အဲဒီမြွေကြီးကို တွေ့ရင် အမြီးကို တားနဲ့ ပိုင်းလိုက်ပါ။ ရွှေငွေရတနာတွေ ရလိမ့်မယ်။ ရလာခဲ့ရင် ထုခွဲရောင်းချပြီး လှူပါ။ မြန်းနွယ်နာမည်ကို ခေါ်ပြီး အမျှဝေပေးပါ။ ကျန်တာကို လိုရာသုံးပြီး လူ့ဘဝမှာ သက်တမ်းစေ့ နေသွားပါ ကိုဝံသရယ်။ ကျွန်မစကား နားထောင်ပြီး လုပ်သင့်တာ လုပ်ပါ။ မလုပ်ခဲ့ရင် ရှင် ခုကွများလိမ့်မယ်”



ကိုဝံသမှာ ချစ်သူစိတ်နှင့် မအိပ်နိုင် မစားနိုင်။ အရူးတစ်ယောက်နှင့် ပမာတူနေရလေသည်။ မြန်းနွယ် ပြောသည့်အတိုင်း ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် မြွေတွန်းသံကြောင့် အိပ်ရာမှ ထခဲ့သည်။ ဆီးပင်ကြီးအောက်တွင် ဖျိုးဖျိုးဖျပ်ဖျပ် အဝတ်အစားနှင့် မြန်းနွယ်အား တွေ့လိုက်ရသည်။ မြန်းနွယ် အကြည့်များက ခပ်စိမ်းစိမ်းရှိသည်။ တတ်ပွဲမှ နတ်သမီးလိုလို၊ မင်းသမီးလိုလို အပြင်အဆင်နှင့် အလှကြီးလှနေသော စပယ်တင်နှင့် မိန်းကလေးအား ငေးရင်း လောကနှင့် ခေတ္တအဆက်ပြတ်သလို ဖြစ်သွားရသည်။ ပတ်ဝန်း

ကျင်ကို မေ့မေ့လျော့လျော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ချောင်းကြည့်နေသော သင်္ခနှင့် ဗလအား မမြင်နိုင်ပြီ။

“ကိုဝံသ...လူစိမ်းနဲ့ရတယ်။ မြန်းနွယ်ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ။ ရှင်ကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ခွင့်လွှတ်လိုက်တာပါ ကိုဝံသရယ်”

အမိန့်သံဆန်သော သံယောဇဉ်စကားပြောအပြီး မြန်းနွယ် ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားခဲ့သည်။ မြန်းနွယ် ရပ်နေရာ၌ မြွေကြီးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်း ထောင်လျက် ပေါ်လာသည်။ မြွေကြီးက ကိုဝံသအား နီရဲရဲ မျက်လုံးတစ်စုံဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ကိုဝံသနှင့် မြွေကြီးမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် အကြည့်ချင်း ပြိုင်နေသလိုရှိသည်။ ကိုဝံသမှာ ကြည့်နေရင်းမှ မြွေကြီးကို တစ်လှည့်၊ မြန်းနွယ်ကို တစ်လှည့် မြင်နေရသည်။ မြန်းနွယ်စကားကို ကြားယောင်မိစဉ် မြွေကြီးအား ခုတ်ရန် လက်တွင်းမှ ကိုင်းခုတ်စားဖြင့် ရွယ်လိုက်သည်။

မြွေကြီး၏ စူးစိုက်ကြည့်နေသော မျက်လုံးတို့ကို ကြည့်၍ မြန်းနွယ်၏ ကရုဏာမျက်လုံးအကြည့်နှင့် ထပ်တူကျနေသည်ဟု ရင်မှာ ထင်မှတ်နေမိသည်။ မြွေကြီးမှာ မြန်းနွယ်ဟု သူ့စိတ်မှာ သိနေသည်နှင့်အမျှ ဘယ်လိုပင် ဘဝခြားနေပါစေ၊ သူ့နှလုံးသားမှ ချစ်ခြင်းတို့သည် မြန်းနွယ်၏ နှလုံးအိမ်မှာ ပေါင်းစည်းမိသွားကြပြီဖြစ်၍ အားနှင့် ရွယ်ထားသောစားကို ပြေပြင်ပေါ် လွှတ်ချလိုက်ပြီး ကိုဝံသတစ်ယောက် ပုံလျက် လဲကျသွားခဲ့၏။



ရှမ်းတောရွာလေးမှာ ကိုဝံသ၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြောင့် ကြောက်လန့်သံ



ဖြစ်နေရလေသည်။ ဆီးပင်ကြီးအောက်
၌ လဲကျနေသော ကိုဝံသအား သင်္ခတို့
ပွေ့ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာနှင့် ပွဲစုံထိုး၍
သိုက်ကြီးဖြစ်ကြသည်။ ဆရာကြီးမှ
ကိုဝံသအား ကြည့်၍ အားမရ ကိုဝံသ
မှာ စည်းပေါက်သွားပြီဟု ပြောသည်။

“အဖေ့နဲ့ အမေ၊ သား မြန်း
နွယ်ကို မခွဲနိုင်လို့ သူပေးတဲ့ ဥစ္စာ
လည်း မယူလိုပါဘူး။ ချစ်သူနဲ့ ဝေးရတဲ့
သောကလည်း သား မခံစားလိုပါဘူး။
သားကို ခွင့်လွှတ်ကြပါ။”

ကိုဝံသမှာ သူဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒ
များအား ပြောပြ၍ အိပ်ရာထဲ ဗန်းဗန်း
လဲလေတော့သည်။ အိပ်ရာတွင်းမှ
တစ်စုံတစ်ဦးနှင့် စကားပြောဟန်ပြုပြီး
ရယ်ရယ်မောမောဖြစ်လာကာ၊ မကြာမီ
ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်လာလေသည်။
မိဘတို့မှာ ဝမ်းသာ၍မဆုံးပေ။ ယာခင်း
ထဲပင် ပြန်၍အလုပ်ဆင်းနိုင်ခဲ့လေပြီ။

ကိုဝံသတို့ ယာထဲရှိ ဆီးပင်ကြီး
မှာ ဆီးသီးများ ပြွတ်ခဲနေအောင် သီး
နေလေသည်။ ရွာထဲမှ ကလေးများက
ဆီးသီးခူးရင်း ပြေးလွှားကစားကြသဖြင့်
ယာခင်းထဲ လူစည်နေလေသည်။
ကိုဝံသနှင့် သင်္ခ၊ ဗလတို့တစ်စု ယာ
လုပ်ရင်း ဆီးပင်အောက်တွင် အနားယူ
ကြသည်။ နွေအခါပို့ ဆီးပင်ခြေရင်းတွင်
အမှိုက်မရှိ၊ မြက်ပင်မရှိ၊ ရှင်းနေ၏။

တစ်နေ့ ကိုဝံသမှာ ဆီးပင်
အောက်၌ အေးအေးလူလူထိုင်လျက်
ရှိစဉ် ခြေခွကြားနေရာတွင် ပူခနဲဖြစ်
သွားပြီး ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး မိုးကြိုးကျ
သလို ကျင်ခနဲဖြစ်သွားရသည်။ ကိုဝံသ
သတိထားမိချိန်တွင် မြေပင်ကြားအက်
တွင်း ဝင်သွားသော မြွေသေးသေးတစ်
ကောင်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ရှိသမျှ
အားကို သုံး၍ သင်္ခတို့အား လှမ်းခေါ်
လိုက်လေသည်။

“သင်္ခ၊ ဗလ...ငါ့ကို ပိုးထိသွား
ပြီ၊ လာကြပါဦး။”

သင်္ခတို့ ရောက်လာချိန်တွင်
ကိုဝံသမှာ အသိကင်းလွတ်နေပြီဖြစ်
သည်။ အိမ်သို့ ထမ်းခေါ်လာကြ၏။
ပညာဗဟုသုတလည်း နည်း၊ ရှေးဦး
သူနာပြုစုနည်းလည်း မတတ်ကြ၍
ကိုဝံသမှာ မြွေဆိပ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်
လုံး ပြာနန်းနေသည်။ မျက်လုံးအစုံမှာ
မှိတ်လျက်နှင့် အသက်ကို ခဲယဉ်းစွာ
ရှူနေရ၏။ မိခင်၊ ဖခင်တို့မှာ သောက
ကြောင့် အလူးအလဲပင် ခံစားကြရ
သည်။ သင်္ခနှင့် ဗလမှာ သူငယ်ချင်း
ဝံသ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်-ညာ
ကိုင်၍ မျက်ရည်တွေတွေ ကျနေကြ
သည်။

ဦးဒီပမှာ စိပ်ပုတီး တချောက်
ချောက်နှင့် ဘုရားအာရုံပြု ဆုတောင်း
နေလေသည်။ ဒေါ်အိမ်ထယ်မှာ
အသည်းငယ်သူ မိန်းမသားပီပီ ကြိတ်
၍ ရှိုက်နေရှာသည်။ ထိုစဉ်ခဏမှာ
အရပ်လေးမျက်နှာ ဘယ်နေရာမှဟု
တစ်ထစ်ချပြောလို မရသော်လည်း
အိမ်အတွင်းရှိ လူနာမေသူ လူအများမှာ
ခေါ်သံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“ကိုဝံသရေ...”

မိန်းကလေးသံဖြစ်၍ ဆည်း
လည်သံလို ကြည်လင်သည်ဟု ကြား
ရသူတို့ မှတ်ချက်ချကြသည်။ သေငယ်
ဇောနှင့် မြောနေသော ကိုဝံသမှာ
ထိုခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရဟန်ဖြင့် နှုတ်
ခမ်းထောင့်စွန်း ကွေး၍ ပြုံးလိုက်ပြီး
ဦးခေါင်းလည်ကျသွားခဲ့လေသည်။
ဦးဒီပက လက်သွေးစမ်း၍ ခေါင်းယမ်း
ပြလိုက်သဖြင့် အိမ်ပေါ်တွင် ငုံ့သံများ
ဆူညံသွားရပြီး ရှမ်းတောရွာစေတီဘက်
ဆီမှ ကျီးတစ်အုပ်ပြီသံကို ထိတ်လန့်
ဖွယ် ကြားလိုက်ရလေ၏။

ကိုဝံသတစ်ယောက် ထိုသို့
အဖြစ်ခိုင်းနှင့် ကြုံလိုက်ရပြီးနောက်
ရှမ်းတောရွာလည်း ပျက်ခဲ့ရလေသည်။
သိုက်မြေဟု ယူဆ၍ လူတို့ ကြောက်
ရွံ့စိတ်ဖြစ်ကာ တစ်ရပ်တကျေးသို့
ပြောင်းသူပြောင်း၊ မြို့တွင်းရွေသူ ရွေ
နှင့် တစ်ချိန်က စည်ကားခဲ့သော ရှမ်း
တောရွာမှာ လူသူကင်းမဲ့ခဲ့ရလေသည်။
ယခုအခါ တိတ်ဆိတ်၍ ချောက်ချား
ဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ယခင်က ရွာစည်းရိုး ဝါးပင်ပျံ
များမှာ ဝါးရုံကြီးများဖြစ်နေပြီး ရွာတွင်း
တွင်လည်း သစ်ပင်ကြီးများမှာ တော
အုပ်သဖွယ် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဘုရား
တန်ဆောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်မှာ ပြု
ပြင်မည်သူ ကင်းဝေး၍ ပြီပျက်ပြီး “ရွာ
ပျက်ကုန်း”ဟု အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။
လူသူကင်းဝေး၍ တစ္ဆေ သင်္ခ
ပရလောကသားများ ကျင်လည်ရာ
နေရာဟူ၍ အလွန်အခြောက်ခံရာ
များ၏ ပြောစကားဖြင့် “တစ္ဆေခြောက်
သော ရွာပျက်ကုန်း”ဟု သတင်းကြီး
လေတော့သည်။

ကိုဝံသ၏ အဖြစ်မှာလည်း ခြေ
ရပ်ဆန်းကြယ်အဖြစ် ယခုထိတိုင် မ
နိုင်ကြသေးပေ။ ယခုအခါ ရွာပျက်ကုန်း
ဟု နာမည်တွင်သော ပုန်းခိုရာမြေသည်
တစ်ချိန်တစ်ခါက ကိုဝံသတို့၏ ရွာ
ကလေးဖြစ်ခဲ့ကြောင်း တစ်ဆင့်စကား
ဖြင့် ကြားသိရ၍ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်ထဲ
လေးတစ်ပုဒ်အား ရေးဖွဲ့တင်ပြလိုက်
ပါသည်။

(ကိုဝံသ၏ ဖြစ်ရပ်မှန် အကြောင်းကိုပြောပြပေးခဲ့သော စာတော်ဦးရွာမှ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဦးကျော်ဝင်းသိန်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

ဝေး (ရာဇဝင်)



SUE
HTET
AUNG

စိန်ဝင်းမော်

လမ်းကြိုလှိုက်သ



လူရှင်းသော လမ်းမကြီးအတိုင်း
မော်တော်ဆိုင်ကယ် စီးနင်းလာသူ
တစ်ဦးက မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို သတိပြု
မိလိုက်သည်။ အသက် ၁၇နှစ်ခန့်ရှိ
မည်။ သူမက လက်တားပြနေရာ သူ
က ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်သည်။

အတော်ချောမော ပြေပြစ်ဟန်ရှိ
ပြီး သူမ နေထိုင်ရာ နေအိမ်ရှိသော
“ဂေလန်း” (Gey Lang) အရပ်သို့ လမ်း
ကြိုလိုက်လိုကြောင်း ပြောသည်။ ဆိုင်
ကယ်စီးသူက အသက် ၂၂ နှစ်ရှိ
သားသားနားနား လူရွယ်။

“ရပါတယ်၊ နောက်က တက်”
ဟု ပြောလိုက်၏။

လမ်းတွင် မိန်းမပျိုက ချမ်းသာ
ကြောင်းနှင့် သူ၏ ဂျာကင်ကို ခေတ္တ
ပေးထားနိုင်မည်လားဟု မေးသည်။ သူ
က လိုလိုလားလားပင် သူ၏ ပုံစံကျ
သော ဂျာကင်ကို ချွတ်၍ သူမကို
ဂုဏ်ယူစွာ ပေးလိုက်သည်။ သူမက
ဂျာကင်ဖြင့် လွန်စွာ ကြည့်ကောင်းပြီး
သူ့ကို ဆွဲဆောင်မှုရှိစွာ ပြုလိုက်သည်။
သူ့ရင်ဝယ် ပီတိများက တဖွားဖွား။

သူမက မော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါ်
သို့ တက်ပြီးနောက် ၎င်း၏ခါးကို သိုင်း
ဖက်လိုက်သည်ကို ရင်ဖိုစွာ ခံစားလိုက်
ရသည်။ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုက
သူ့ကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း ပြသမှု
အတွက် သူက အူဖြူးတက်ကြွလာ
ကာ ဟန်ချော့ပြသည့်သဘောဖြင့် ဆိုင်
ကယ်ကို အရှိန်ထပ်တင်လိုက်၏။ ဆိုင်
ကယ်စီးနေစဉ် သူမ၏ ဖက်ထားသော
လက်များက ပို၍တင်းကျပ်လာသလို
ခံစားမိသည်။ သူတို့ အေးသလို ရှိလာ
ကြ၏။ သူက သူမကို နွေးနွေးထွေးထွေး
ရှိရဲလား။ ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်လျှော့ရ

မည်လားဟု မေးသည်။ သို့သော် သူမ
က အရှိန်မလျှော့ရန်နှင့် အဆင်ပြေ
ကြောင်း ပြောသည်။

လူရွယ်က မိန်းမငယ်ကို အိမ်သို့
တန်းပို့သည်။ လမ်းကလည်း ကြုံ
သည်။ သူ့အပြန်လမ်းပေါ်တွင် ရှိသည်။
သူမအနေနှင့် သူ့အပေါ် စိတ်ဝင်စား
ဟန်ပြသော်လည်း သူ့အနေဖြင့် လှုပ်
ရှားမှု မြန်ဆန်လွန်းရာမကျလို့၊ သူမ၏
နေရပ်လိပ်စာအတိုင်း ရောက်သော်
ပြည့်ဝ ချီလွင်သောအပြုံးဖြင့် ကျေးဇူး
တင်စကားဆိုသည်။

“ကျွန်မဆီကို အချိန်မရွေး လာ
လည်ပါ”

ဟု ဆိုလျက် သူမ၏ အိမ်ကို
ညွှန်ပြသည်။

လူရွယ်က သူမ တံခါးဝမှ ဝင်
ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ
မစောင့်။ သူ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သော
အခါ ညသန်းခေါင်ကျော် တစ်နာရီခွဲ
ရှိလှပြီ။ ထိုအခိုက်တွင်မူ မိန်းမရွယ်က
သူ၏ ဂျာကင်ကို ပြန်မပေးခဲ့ကြောင်း
သတိရသည်။

“အင်းလေ... မနက်ဖြန် တနင်္ဂနွေ
နေ့နဲ့ပဲ အဲဒီတော့မှ ပြန်ယူတော့မယ်”

သူက အိပ်ရာသို့ ဝင်ခဲ့ပြီး
ကောင်းမွန် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်ခဲ့။
လှပသော မိန်းမပျိုကို မတွေးဘဲ မနေ
နိုင်။ ပြန်လည်တွေ့ဆုံလိုတော့ကို မထိန်း
နိုင်ရှိနေ၏။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ညက
ကောင်းစွာ အိပ်မပျော်ခဲ့သဖြင့် လူရွယ်
က မိန်းမပျိုကို နံနက်စောစောတွင်
သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။



သူမ၏ အိမ်သို့ နံနက် ၈နာရီ

တွင် ရောက်ရှိသည်။ သူက အိမ်တံခါး
ကို အတန်ငယ် ခေါက်သော်လည်း
အတွင်းမှ ထူထပ် မကြားရ။ နောက်ဆုံး
တွင် အသက် ၄၀ ကျော် အမျိုးသမီး
ကြီးတစ်ဦးက တံခါးဝတွင် ပေါ်လာ
သည်။

လူရွယ်က ထိုအမျိုးသမီးကြီးကို
သူ့သမီးအား ညက လမ်းကြိုခေါ်လာခဲ့
ကြောင်း သူ၏ ဂျာကင်ကို ခေတ္တကန်
ဝတ်စေခဲ့ရာမှ မေ့ကျန်ခဲ့ကြောင်း ပြန်
လည် ရရှိလိုကြောင်း ရှင်းပြသည်။
အမျိုးသမီးကြီးက အံ့အားသင့်သွား
သော လက္ခဏာပြသည်။ လွန်ခဲ့သည့်
ညက သူ့သမီးများ မည်သူမျှ အပြစ်သို့
မထွက်ခဲ့ကြောင်း သူပြောဆိုသည်များ
ကို နားမလည်ကြောင်း ပြန်ပြောသည်။
အိပ်ရေးပျက်ခဲ့လို့များလား။ သို့တစ
လူရွယ်က စိတ်တိုလာကာ မိမိ အိပ်
မမှားကြောင်း အခိုင်အမာ ပြန်လည်
ပြောဆိုသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အမျိုးသမီးကြီး
က ထိုသူငယ် ရိုးရိုးသားသားပြောဆို
နေကြောင်း သိမြင်လာပြီး အိမ်တွင်းသို့
ဝင်လာစေလျက် မည်သည့်သမီးကြီး
ကြောင်း မေးမြန်းသည်။ လူငယ်က
စားပွဲတွင် နံနက်စာစားနေကြသော
မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်
သည်။ သူတို့ မဟုတ်ကြောင်း ပြော
လိုက်ပြီး နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော
ဓာတ်ပုံကို မော့ကြည့်လျက် သူမ၏
ကြောင်း လက်ညှိုးထိုးပြကာ သူ့ဘယ်
မှာ ရှိသည်ကို မေး၏။

အမျိုးသမီးကြီးက သူ့ကို ထူး
ဆန်းစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေပြီး ပြော
သည်။

“သူသေသွားခဲ့တာ လေးနှစ်ရှိပြီ
ကွဲ့၊ လူလေးရဲ့”
“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူ့ကို သူ့ပိုင်



ကျွန်တော် အထင်မှားတာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဟု သူက အခိုင်အမာ ထပ်ဆင့်ပြော၏။

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွယ်။ အဒေါ်အမုန်ကို ပြောနေတာပါ။ သူ့ ဂူသင်္ချိုင်းကိုတောင် ပြနိုင်ပါတယ်။ အဒေါ် သူ့ကို ကွယ်ဝှက်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဒေါ်ကို စိတ်မချမ်းသာအောင် ထပ်ပြီး မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်”

ဟု အမျိုးသမီးကြီးက ပြောပြန်ရာ သမီးနှစ်ဦးကလည်း ဝင်ရောက်ထောက်ခံကြသည်။

ဤအကြောင်းခြင်းရာက လူငယ်ကို ပို၍စိတ်တိုစေ၏။ သူ့ကို ဒီအမျိုးသမီးကြီးနှင့် သမီးတွေက ဘယ်လိုများ အကြောင်ရိုက်ပြီး ဟာသလုပ်နေကြပါလိမ့်။

“ဒါဖြင့်လည်း သင်္ချိုင်းဂူကို လိုက်ပြဗျာ”



ဟု လူငယ်က ကမူးရှူးထိုးပြောသည်။ သူ့အနေနှင့် ပြောကြားချက်များကို မယုံနိုင်သေး။

အမျိုးသမီးကြီးက သမီးများကို အိမ်စောင့်နေခဲ့ကြရန် ဟုကြားပြီး လူငယ်ကို အနီးအနားရှိ သင်္ချိုင်းသို့

ခြေကွင်းခေါ်ဆောင်သွားသည်။
“ဘယ်မှာလဲ”

ဟု လူငယ်က မေးသည်။
သင်္ချိုင်းနှင့် နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ မရိုးမရွှံ့ဖြစ်လာသော အမျိုးသမီးကြီးကို မသင်္ကာစိတ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“ဒီနားတင်ပါ။ ဒီကွေ့အလွန်မှာပါ”

ဟု အမျိုးသမီးကြီးက ပြန်ဖြေသည်။

ကွေ့ကို ကျော်လွန်သောအခါ သင်္ချိုင်းဂူကို သူတို့ လွယ်ကူစွာ တွေ့ကြရသည်။ မိန်းမပျို၏ ဓာတ်ပုံပါ ဂူ၏ ကမ္ဘည်းကျောက်စာတိုင်တွင် လူငယ်၏ ဂျာကင်က ချိတ်ဆွဲထားလျက်...

စိန်ဝင်းမော်

(True Singapore Ghst Stories မှ The Thitch-hiker ကို ပြန်ဆိုသည်။)

**ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ သွေးတိုးနေလျှင်
ဆရာဦးရွှေထွန်းနီ (ရွှေလှော်ကား)ရဲ့**



ဘုမ္မရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ်

ဝမ်းပုန်ဆေး ဂျပေဏ်ကြည်စိုက်ပါ။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် -
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၁/၀၁၁၅

ဆေးသောက်ပြီး ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်ရစ်ခြင်းမရှိ
နံ့ချည်အားယုတ်ခြင်းမရှိ ယုံကြည်စွာ သုံးစွဲပါ။

ပဇိရဇီး - ရွှေလှော်ကားဆေးတိုက်၊ အမှတ်(၉)၊ လှော်ကားလမ်း၊ ၁၆-ရပ်ကွက်၊
ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ဖုန်း- ၀၉-၇၃၀၆၁၂၁၈၊ ၀၉-၇၉၉၂၄၅၇၃



ဆရာ ဦးရွှေထွန်း (ရွှေလှော်ကား)

ဆေးဖက်ဝင် သက်ရင်းကြီးပင်

ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က နေထိုင်ခဲ့သော ပေါက်တောမြို့နယ် အလယ် ဖရုံကကျွန်း၌ သက်ရင်းကြီးပင်တို့ လွန်စွာပေါများ ၏။ ဆေးဖက်ဝင်မှုန်း မသိခဲ့သည့်အတွက် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ပစ်ခဲ့သည်။ ယခု တိုင်းရင်းဆေးပညာကို သင်ယူတတ်မြောက် လာသောအခါ ရောဂါတော်တော်များများကို ပျောက်ကင်း စေသည်ကို သိရ၍ အလွန်နမော့မိ၏။ ထိုအစွမ်းထက်လှ သော ဆေးပင်ကြီးနှင့် ဆေးအသုံးကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

မြန်မာအခေါ် သက်ရင်းကြီးပင်ဖြစ်ပြီး ရုက္ခဗေဒအမည် မှာ CROTON OBLONGIFOLIUS ROXB ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

သက်ရင်းကြီးပင်သည် ပင်လတ်မျိုးဖြစ်သည်။ အခေါက် အညှိရောင်ရှိသည်။ ရွက်လွဲထွက်သည်။ ရွက်ထိပ် ချွန်ပြီး ရွက်ရင်းသွယ်သည်။ ရွက်နားပတ်လည်တွင် ခွေသွား စိတ်ကလေးများ ရှိသည်။ အခိုင်လိုက် ဖူးပွင့်ပြီး အစိမ်းဖျော့ ရောင်ရှိသည်။ အသီးမှာ ရှည်မျောမျော သုံးမြောင်းပုံဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတောတောင်များတွင် သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်ကြသည်။

ဆေးဝါးအဖြစ်

အမြစ်၊ အခေါက်၊ အရွက်၊ အစေ့တို့ကို အသုံးပြုသည်။ တိုင်းရင်းဆေးကျမ်းများအလိုအရ သက်ရင်းကြီးသည် ပူ၊ ခါး၊ စပ်သော အရသာရှိ၍ ထက်မြက်သော ဂုဏ်သတ္တိ ရှိ၏။ သွေးစု သွေးခဲတို့ကို ကြေသက်စေ၏။ လေစု လေခဲတို့ ကို နိုင်စေ၏။ သလိပ်ကို နိုင်၏။ ဝမ်းမီးတောက်၏။ အပုပ် ကို ကြေစေ၏။ ဝမ်းကိုက်ရောဂါနှင့် ပြည်တည်နာတို့ကို နိုင်၏။ ဝမ်းကို မှန်စေတတ်၏။

ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုပုံမှာ အရွက်ကို ကျောအောင်၊ ခါးကိုက်၊ ခါးနု၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် ရောင်ရမ်းနာကျင် ခြင်းဖြစ်မှု သက်ရင်းကြီးရွက်များကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ် ၍ အိပ်ရာပေါ်တွင် ခင်းအိပ်ပါ။ မကြာမီ ပျောက်ကင်းပါလိမ့် မည်။

ခြေသလုံးကြောများ တောင့်တင်းလျှင် အရွက် မနုမရင့်ကို မီးကင်၍ နေ့စဉ် ပတ်တီးစဉ်း ပေးပါ။ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အနာဟောင်းများ မပျောက်နိုင်ဘဲ

ပြည်တစိုစိုဖြစ်နေလျှင်

သက်ရင်းကြီးရွက် မနုမရင့်ကို ကြိတ်၍ အနာ ပေါ်တွင် အုံပေးပါက အပျောက်မြန်စေသည်။

ဝမ်းချုပ်ပြီး လေထိုး လေအောင်ဖြစ်နေလျှင်

အရွက်ကို ပြုတ်ပြီး တိုက်ပြုတ်စား၍ ဖြစ်စေ၊ အရွက်ကို သုံးခွက်တစ်ခွက်ပြုတ်၍ သောက်ပေးက ပျောက်ကင်းစေ သည်။

ပွဲတွေ့ ချက်ဆေး

သက်ရင်းကြီးရွက်အရင့် ၅၀ ကျပ်သားကို ရေထဲမှ ပိသားခန့် ထည့်ကျိပ်ပါ။ ရေခန်းခန်းတွင် အရွက်များကို ဆယ် ယူ၍ တစ်ဖန် ပေါက်စေးကျအောင် ကျိပ်ပါ။ ထို့နောက် ပေါက်စေးရည်နှင့် ပျားရည် ဆတူရောပြီး ထပ်ကျိပ်ပါ။ ထက် ကော်ရလျှင် ချ၍၊ နေ့စဉ် ဆီးကင်းခန့် စားပေးက နှစ်ရက် လများ စွဲကပ်နေသော လေနာများ တစ်ကိုယ်လုံး အကြွေ တက်ရောဂါရှင်များ၊ ထုံကျင် ကိုက်ခဲသည်များကို ပွဲတွေ့ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

အသည်း၊ အဆုတ်ရောင်လျှင်

အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲ ရောင်တင်းလျှင်၊ ဟောရောင် လျှင် သက်ရင်းကြီးမြစ်အခေါက်ကို အတွင်းဆေး၊ အပြင် ဆေးအဖြစ် စားသုံးခြင်း၊ လိမ်းကျခြင်း၊ ကြပ်ထုပ်ထိုးခြင်း ပြုလုပ်ပေးပါက လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ သက်ရင်းကြီးသည် နတ်ဆေးနှင့် တူကြောင်း ရှေး နတ်ကျမ်း ဆရာပြတ်တို့က မိန့်ဆို၏။



ဝမ်းမုန့်၊ လေမုန့်စိမ်းဆေး

အမြစ်ကို ထန်းလျက်နှင့် စိမ်း၍ တစ်လခန့်ကြာသော်
ထိုစိမ်းဆေးရည်ကို နေဥသောက်ပေးကာ အစာကြော် ဝမ်းမုန့်
လေသက်စေသည်။

လိပ်ခေါင်းရောဂါ

အမြစ်ကို သံပရာရည်နှင့် သွေး၍သောက်ရ၏။

သွေးထိန်၊ သွေးငုပ်

အမျိုးသမီးများ သားအိမ်၌ သွေးရှိပါလျက် သွေးထိန်
သွေးငုပ် သွေးဆင်းနည်းနေလျှင်၊ ဦးခေါင်းပိုင်း ဝေဒနာခံစား
နေရလျှင်၊ သက်ရင်းကြီးမြစ်သွေးရည် တစ်စွန်း၊ အရက်
သုံးစွန်းနှင့် ရောစပ်ပြီး တစ်နေ့ တစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်အထိ
သောက်ပေးပါ။ အရွက်နုများကို ပြုတ်၍၊ တိုမြှုပ်၍ စား
သောက်ပေးပါ။

အဖျားသစ်နှင့် ဖောရောင်လျှင်

သက်ရင်းကြီးအခေါက်ကို ဝေက်သာအဟောင်းနှင့်
ရော၍ သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့် အဖျားနှင့်တကွ သည်းခြေ
ဒေါသလည်း ချမ်းငြိမ်း၍ အဖောရောင်လည်း လျင်မြန်စွာ
ကျဆင်းလေ၏။

အသည်းရောင်သူများ

သက်ရင်းကြီးအခေါက်မုန့် ကွမ်းသီးလုံးခန့်ကို တစ်နေ့
နှစ်ကြိမ် ရေနွေးနှင့် သောက်ပေးပါက လက်တွေ့ ပျောက်
ကင်းပါသည်။

အဖောရောဂါများ

သက်ရင်းကြီးမြစ်ကို သွေးလိမ်းပေးခြင်း၊ အရွက်ပြုတ်
ရည်ဖြင့် ရေချိုးပေးခြင်း၊ ချွေးအောင်းပေးခြင်းဖြင့် အဖော
ရောဂါများအတွက် အကျိုးများစေပါသည်။



အဆစ်ရောင်တင်းခြင်း၊ ခါးနာဒဏ်၊ ထိခိုက်ဒဏ်နာ
ကြောင့် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းတို့အတွက် ကြပ်ထုပ် လုပ်နည်း
တို့ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၁) သက်ရင်းကြီးရွက် ၅ ကျပ်သား

(၂) ကြက်ဆူရိုးနီရွက် ၅ ကျပ်သား

(၃) ပခိုင်းရွက် ၅ ကျပ်သား

(၄) ကြောင်ပန်းရွက် ၅ ကျပ်သား

(၅) ရှောက်ရွက် ၅ ကျပ်သား

(၆) ဖုန်းမသိမ်ရွက် ၅ ကျပ်သား

စုစုပေါင်း ၃၀ ကျပ်သားကို ဆပ်သေးသေးဖြစ်အောင်
ပြုလုပ်ပြီး သမအောင် ရောလိုက်ပါ။

ငင်းနောက် ဒန်အိုးတစ်လုံး၌ စုထည့်ပြီး အရွက်နှွမ်းရုံ
အပူပေးကာ မွှေပေးရပါသည်။ နွမ်းသွားပါက အသင့်ပြတ်
ထားသော တစ်ပေပတ်လည်ရှိ အဖြူရောင်ပိတ်စသုံးခုတွင်
အညီအမျှထည့်၍ ပိတ်စကြီးတစ်ကြီးနှင့် စုချည်လိုက်လျှင်
အသင့်ထိုးနိုင်သော ကြပ်ထုပ်ကို ရရှိပါပြီ။

တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များ စုပေါင်းတိုင်ပင်၍
သက်ရင်းကြီးမြစ်ခေါက်ဖြင့် ဖော်စပ်ထားသော တိုင်းရင်းဆေး
နံပါတ်(၂၈) သက်ရင်းကာလပ်ဆေးသည် ပူ၊ သက်၊ ပွင့်
ဆေးဖြစ်သည်။ ထိုဆေးဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်သော ရောဂါများ
မှာ -

* ရင်ကြပ်အော့အန်လျှင် ဆေးပုလဲမြစ်သွေးရည်၊
ကျီးအာမြစ်သွေးရည်တို့နှင့် သောက်ပါ။

* ကိုယ်လက်ပျော့ခွေ မိုန်းအိပ်နေသူများကို (လေ
အားနည်း) ခွေးတောက်မြစ်၊ ငါးရန်ပလူမြစ်၊ ကြာခတ်ဝါးမြစ်၊
ချင်း၊ ဂုံခါး၊ မိဿလင် တစ်ခုခုပြုတ်ရည်နှင့် သောက်သုံးပါ။

* ကိုယ်လက်ထုံကျင်၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊
သွေးပုပ်၊ လေပုပ်၊ ဝမ်းပုပ်ရှိ၍ အသားပွခြင်းဖြစ်သော် ပဒဲ
ကော၊ မိဿလင်၊ ချင်းပြုတ်ရည်တစ်ခုနှင့် သောက်ပေးပါ။

* အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာထိန်ခြင်း၊ သွေးချုပ်ခြင်းဖြစ်
သော် ဆေးမုန့်ကို ပျားရည်နှင့် တေ၍ ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်၊
ဆေးပုလဲ၊ အော်လဲ၊ သက်ရင်းကြီးပြုတ်ရည်တစ်မျိုးမျိုးနှင့်
ညအိပ်ရာဝင် သောက်သုံးပေးလျှင် မျက်စိရောဂါနှင့် ညောင်း
ကိုက်ထုံကျင်ခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေ၏။

တိုင်းရင်းဆေးနံပါတ်ကို ပြော၍ ဘယဆေးဆိုင်များ
တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။ ပြည်သူအများ တိုင်းရင်းဆေးဖြင့်
ကျန်းမာကြပါစေ။

ဆရာ ဦးရွှေထွန်းဇံ (ရွှေလှော်ကား)

ကျွန်းကိုး

- တိုင်းရင်းဆေးဆရာသင်တန်း (ဆေးဝါးဗေဒ) (တိုင်းရင်း
ဆေးပညာဦးစီးဌာန)။

- လက်တွေ့ အသုံးချ ဆေးဖက်အပင်များ (တိုင်းရင်းဆေး
ပညာဦးစီးဌာန)။



လောကဝိဒူဂုဏ်တော်



မိတ်ဓာတ်အဆောင် ဓာတ်လုံး

အောင်ကောင်းမြ (သာကောတ)

ကျွန်ုပ်သည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀) နီးပါးက ရွှေဘို သာလမ်းတွင် ဆန်းကျမ်းလက္ခဏာဟောနေသော ဆရာကြီး ရန်ကြီးအောင်ထံတွင် ဆန်းကျမ်းနှင့် လက္ခဏာပညာသင်ကြား လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးမှ လောကဝိဒူမှာ အောင်မြင်စေရန် နေ့စဉ် ဘုရားဂုဏ်တော် “လောကဝိဒူ” ကို အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ပုတီးစိပ်ပါဟု အကြံပေးပါသည်။ ဆရာကြီးမှ တစ်နေ့ အနည်းဆုံး သုံးပတ် မပျက်မကွက် စိပ်ခိုင်းပါသည်။ နေမကောင်းဖြစ်နေချိန်ပင် မပျက်စေနှင့်ဟု မှာသည်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်လည်း အောင်မြင်ကျော်ကြားနေသော လောကီပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်နေပါသည်။ ယခုအခါ ရွှေဘိုသာလမ်းတွင် ဆရာကြီးတစ်ဦးသာ တည်တံ့လျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း လောကဝိဒူဂုဏ်တော်စိပ်ရာ အောင်မြင်သင့်သလောက် အောင်မြင်ပါသည်။ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊ သင်္ခါရလောက ဟူသော လောကသုံးပါးအကြောင်း အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မှာ ကြီးမားလှပေသည်။ ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လောကီပညာလေ့လာလိုက်စားသောအခါ အဆောင်အမျိုးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားလာပါသည်။ အဆောင်တစ်ခုဆောင်မည်ဆိုပါက မိမိနှင့် မိတ်ဓာတ်ဖြစ်လာ၊ အဆောင်၏ အမည်မိတ်လား၊ ရန်ဓာတ်လား၊ ရေရှည်ဆောင်၍ ရသလား၊ တစ်နှစ်တာ



အဆောင်လား စသည်ဖြင့် လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။

ငင်းကျက်တောင်သို့ ရောက်စဉ် လူတစ်ယောက်မှ ဆရာတော်အား ရေနန်းတစ်ခုလာပြသည်။ ရေနန်းအသေ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်မှ ရေနံ နဂါး ဗုဒ္ဓဟူး+စနေ(၄+၇) ဖြစ်နေ၍ ဒန်းလု(၇+၄)မိတ်၏ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေ၍ ဆောင် ရန် မသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်အမြင်ကြည့်ပါက ဗုဒ္ဓဟူး+စနေ မိတ်ဓာတ်ဟူ၍သာ ယူဆပါမည်။ သို့သော် ဝိဇ္ဇာဆရာတော်မှ မိတ်ပြောင်းပြန် ရန်အတု ယူဆလိုက်ပါ သည်။

မိတ်ဓာတ်တွင် အပြင်မိတ်၊ အတွင်းမိတ်ဟူ၍ ရှိသည်။ အောင်ပ၊ ကုဏ္ဍာ၊ ဆွေသာ၊ တော်ရင်း (၁၄၊ ၂၄၊ ၃၆၊ ၇၀) သည် အပြင်မိတ်ဖြစ်သည်။ ဦးသာ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလု၊ ကိရာ(၁၆၊ ၃၅၊ ၇၄၊ ၂၀)သည် အတွင်းမိတ် အိမ်ထောင်မိတ် ဖြစ်သည်။ အန်သီး(၁၆)၊ စံပယ်ပန်း၊ စိန်ပန်း(၃၅)၊ ဓာတ်လုံး (၇၄)၊ ကြက်လျှာ(၂၀) စသည်ဖြင့် မိတ်ဓာတ်ယူဆကြပါ သည်။ အန္တော၊ ဂဗ္ဘေ၊ ဓရေ၊ ဝံသေ (၁၇၊ ၂၅၊ ၃၈၊ ၄၆) ဓာတ်မိတ်လည်း ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိဆောင်သော ပစ္စည်းသည် မိတ်သုံးမျိုးတွင် တစ်မျိုးဖြစ်နေလျှင် ဆောင်၍ ရပါသည်။

ပထမ ဆရာလှိုင်သည် “ဒီးလေး” အဆောင် အမြဲပေး ပြီး ငှက်ပျောသီးမှာ စမရိုက်၍ ကျွေးသည်။ ဒီးလေးဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာသွားသူတွေ အများကြီးရှိသလို ငှက်ပျောသီး ဖြင့် ကျန်းမာသွားသူတွေလည်း မနည်းလှပေ။ ဒီးလေး(၇+၄) မိတ်ဓာတ်သည် ဓာတ်လုံးနှင့် အတူတူပဲဟု မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဒန်သလွန်၊ ရူးရင်း၊ နဂါးလေး၊ နေလ၊ ဒီးလေး၊ ဓာတ်လုံး၊ နဂါး၊ နွယ်ဝင်း၊ နိုင်လှတို့သည် မိတ်ဓာတ်များဖြစ်သည်။

အချို့လည်း အမည်ကို မိတ်-ရန် ဓာတ်ခွဲကြည့်သည်။ စာရေးသူကတော့ အဆောင်ပစ္စည်းပဲ ကြည့်သည်။ မိတ် အမည် မိတ်ဆွေပေါတာတော့ မှန်ပါသည်။ နေဝင်း(၇+၄) အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်၍ ဦးနေဝင်း မိန်းမတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ယူခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုနိုင်သည်။ သို့သော်လည်း နေဝင်းတိုင်း ထိုပုံစံမဖြစ်နိုင်ပါ။ အများအားဖြင့်တော့ အိမ် ထောင်ဘက်များ၊ မျက်နှာများသည်။

အဆောင်အကြောင်းဆက်ရလျှင် အဆောင်တစ်ခုကို နှစ်နေ့သားသမီးများအားလုံး ဆောင်၍ရသလားဟု မေးဖူး သည်။ စာရေးသူသည် လောကီပညာလိုက်စားပြီးနောက် ပိတုန်းရုပ်ကို စနစ်တကျစီရင်၍ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆောင် သည်။ ဗေဒင်မေး ပရိသတ်ကိုလည်း ပြုလုပ်ပေးသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသာမက၊ ဂျပန်နိုင်ငံက ပိတုန်းရေအကောင် (၅၀) လောက် မှာယူဖူးသည်။ ယနေ့အထိ ပိတုန်းရုပ်ဆောင်၍ ပြဿနာအမှုဖြစ်၊ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်ပေါ်သူ မတွေ့ရသေး ပေ။ ရှေးဆရာကြီး ဆရာတော်ကြီးတွေကိုယ်တိုင် ရေးထား သော ကျမ်းတွင် ဘယ်နေ့သားဆောင်၊ ဘယ်နေ့သား မဆောင်ရဟု မပါရှိပေ။ အချို့က ဂန္တိရဝတ္ထုရေးပြီး ပိတုန်း ရုပ်ဆောင်တာ ဘာဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူး ယဉ် လျှောက်ရေးကြသည်။

ထို့အတူ ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်တွေလည်း ရှေးအခါ ကတည်းက ဆောင်လာကြသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမှာ လည်း ဆောင်ကြသည်။ ခုနစ်နေ့သားသမီးအားလုံး ပိတုန်း ဆောင်၍ရပါသည်။ ဒိုးစည်အဆောင်ဆိုပါက တနင်္ဂနွေ/ အင်္ဂါသားသမီးတွေ မဆောင်သင့်ပေ။ ဦးညို-ရန်ဓာတ်မိနေ သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ အချို့ကတော့ ကြာသပတေးဆက် ရောက်မှာ ၁၃အတွဲဆောင်ကြသည်။ တစ်နှစ်တာ တန်းစီး/ တိုင်ထိပ်အဆောင်ပုံစံဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လောကဝိဒ္ဓုဂုဏ်တော်စိပ်ရင်း တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်ရှေ့သို့ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ထူးခြားစွာ ရောက်ရှိလာပါ သည်။ ဆရာတော်တစ်ပါးအား ပြကြည့်ရာ လက်စွပ်ပြုလုပ် ပြီး ဝတ်ထားဟု အကြံပေးပါသည်။ ဓာတ်လုံးဆောင်ပြီး လောကဝိဒ္ဓုပုတီးစိပ်ရင် ပိုထူးတယ်။ ဓာတ်လုံး(၇+၄)နှင့် လောကဝိဒ္ဓု(၄+၇) ကက်ကင်းဓာတ်မိနေပါသည်။ တစ်ဖန် မြဲတောင်ညိုဆရာတော်၏ တပည့်များမှလည်း စာရေးသူကို ဓာတ်လုံး လက်ဆောင်ပေးသည်။ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးမှ နှစ်လုံး ပွားလာလျှင် ကြီးပွားချမ်းသာပြီဟု မှတ်ပါဟု ပြောဆိုပါ သည်။ မြဲတောင်ညို ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်တွေ မေးသော ဓာတ်လုံးမှာ ကြေးဓာတ်လုံးပုံစံဖြစ်သည်။ ဓာတ်လုံးတွင်လည်း

→	၄	နဝင်း
	၁	
	၅	
	၀	စနေနံ
	၃	
	၆	
	၂	



ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ၊ သွပ်၊ ဘော်၊ ပြဒါ၊ ခဲ၊ သံ စသည်ဖြင့်
ဓာတ်သားအမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ အရောင်လည်း ကွဲပြားသည်။
ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ ရွှေရောင်ဓာတ်လုံးများကို ရရှိထားပါ
သည်။ ထိုဓာတ်လုံးသည် ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် ဓာတ်လုံးများ
ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်လုံးသည် နေရာတိုင်းတွင် လွယ်လွယ်ကူကူ
ဝယ်ယူ၍ မရပါ။ ဓာတ်ပညာကျွမ်းကျင်သူက ဖိုထိုးပြီးမှ
ဓာတ်လုံးဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရပါသည်။ အင်္ဂါရတ်ပညာနှင့်
ပေါင်းစပ်ပြုလုပ်ရသည်။ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး တစ်ထောင်ကျပ်
မှ ငါးထောင်ကျပ်အထိ ပေးဝယ်ရသည်။ စာရေးသူထံတွင်
တစ်လုံး တစ်ထောင်ငါးရာကျပ်နှင့် ပြန်ရောင်းပေးသည်။
ဓာတ်လုံးကို ဒီအတိုင်းဆောင်ထားရုံဖြင့် အစွမ်းမထက်လာ
ပါ။ စာရေးသူသည် ဓာတ်လုံးကို ရွှေဖြင့် လက်စွပ်ကွင်းဝတ်
သည်။ ရွှေတန်ဖိုးမှာ တစ်သိန်းကျော်ကျန်ကျသည်။ ဆရာ
တော်မှ “မင်းဓာတ်လုံး စွမ်းအောင် ပုတီးများများစိပ်ပေးပါ”
ဟု မိန့်ဆိုသည်။ စာရေးသူက လောကဝိဒ္ဓုဂုဏ်တော်ကို
ပုတီးစိပ်သည်။ ဓာတ်လုံးဆောင်သူတိုင်း လောကဝိဒ္ဓုဂုဏ်
တော်ကို အထူးပုတီးစိပ်ကြပါဟု တိုက်တွန်းပါသည်။ ဓာတ်
လုံး(၇+၄)= ၁၁ ရ၍ ဆယ်တစ်မီးငြိမ်းစေသည်။ နဂါးရံဘုရား
ကိုးကွယ်ကြသည်။ နဂါးရံသည် (၇+၄)ဖြစ်သည်။ စနေ
နဂါးနှင့် ရေသည် မိတ်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါဝိဇ္ဇာတိုင်ထူကြည့်ပါ
က စနေ၏ နဝင်း ၄ဟူးဖြစ်သည်။

စနေနံ၏ နဝင်းသည် ၄ဟူးဖြစ်နေသည်။ တနင်္လာ
မွေးနံတိုင်၏ နဝင်းတွဲတွင် (၇+၄) ဖြစ်နေသည်။ ဓာတ်လုံး
သည် ဣစ္ဆာယသအဆောင်ဖြစ်သည်။ ကြံတိုင်းအောင် ဓာတ်
လုံးဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။

ပထမဆရာကြီးသည် ခိုးလေးကို ပေး၍ ဖီးကြမ်း
ငှက်ပျောသီးကို ကျွေးသည်။ ၇၄-ဓာတ်မိတ်နှင့် ၂၅-ဂဗ္ဘ
ဓာတ်ကို အသုံးပြုထားသည်။ ဆီမန်သည် ၃၅-စိန်ပန်းဓာတ်
ဖြစ်သည်။ ကွမ်းရွက်-ခေါင်းလောင်း-ကလာပ် (၂+၄) မိတ်
ဓာတ်ဖြစ်သည်။ ကြက်လျှာ(၂+၈)တွင် လိုရာဆန္ဒရေး၍
မွေးနံထောင့်တွင် လျှာထားပါ။ ကြက်လျှာ ၆၃ လျှာပေးရသည်။
စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ပြောင်းပြန်ဖြစ်လျှင် မိတ်ပျက်သည်။ ဥပမာ-
လင်းတ(၄+၇)သည် မိတ်မဖြစ်ပါ။ ဦးညို၊ ခေမာ၊ သုတ၊
ဝေရီ (၁၃၊ ၂၅၊ ၆၇၊ ၄၈) အပြင်ရန်ဖြစ်သည်။ ရန်ပျက်လျှင်
မိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ ညိုအေး(၃+၁) ဦးညိုပြောင်းပြန်ဖြစ်၍
မိတ်ဓာတ်ဖြစ်သောအမည်ဖြစ်သည်။

၂၅ သည် မိတ်/ ရန် နှစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ နံနက်ပိုင်း

မွန်းတည့် ၁၂နာရီအထိ ဂဗ္ဘ(မိတ်ဓာတ်)ကို ယူသည်။
ခေမာ(၂၅)ရန်ဓာတ်သည် ၁၂နာရီကျော်လျှင် ကောက်ယူရ
သည်။ သောကြာနှင့် စနေသည် ရန်ဓာတ်ဖြစ်သည်။ သေနတ်
(၆+၇)သည် လူသတ်လက်နက်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နည်း
မှာ သောကြာသားသမီးတစ်ဦး စနေဂြိုဟ်သက်ရောက်နေ
ပါက ရန်ပေါ်၍ သတိထားနေရမည်။ အိမ်ထောင်ရေးတွင်
လည်း မိတ်ဓာတ်ကို ဦးစားပေးကြသည်။ တနင်္ဂနွေနှင့်
သောကြာသားသမီး အင်္ဂါနှင့် ကြာသပတေး၊ စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး
တနင်္လာနှင့် ရာဟုဂြိုဟ်တို့သည် အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်သည်။

မိမိထံ ရောက်လာသော အဆောင်၊ လက်ဆောင်
ပစ္စည်းသည် မိတ်/ရန်ဓာတ်ဖြစ်သည်ကို ဆန်းစစ်ရန် လို
သည်။ ဥပမာ- နာရီ လက်ဆောင်ရပါက အိန်းလု-မိတ်ဓာတ်
ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။ ဓာတ်ဘူး လက်ဆောင်ရပါက (၇+၅)
မွေ့ရန်ဓာတ်ဖြစ်နေပါသည်။ မိတ်ဓာတ်ကို ဆောင်၊ ရန်ဓာတ်
ကို ရှောင်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ပစ္စည်းများလည်း ပညတ်
ဓာတ်ကို ယူထားကြသည်။ ဥပမာ-ဇော်ဂျီ၊ ဇီးကွက်ချေးခေါ်
ဟူသော ဓာတ်တူ နံတူကို ယူထားသည်။ အင်္ဂါ+တနင်္လာ
(၃၂)သည် ဦးဝေ၊ စံကူး(ဓာတ်ရန်)ဖြစ်ပါသည်။

ခုနစ်နေ့သားသမီး ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်
အဆောင်ဓာတ်လုံးအလိုရှိပါက စာရေးသူထံ ဆက်သွယ်
နိုင်ပါသည်။

အောင်ကောင်းမြဲ (သာကေတ)



မောင်ဝေအေး

သတင်းပုံရိပ်များ

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဩဂုတ်လအတွင်း ရေကြီး ရေလျှံမှုတွေ အနှံ့အပြားမှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြည်သူတွေက ပြည်သူတွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေ ကူညီစောင့်ရှောက်ကြပါတယ်။ အဆိုထဲက အကောင်းအဖြစ် ဒီတစ်ခေါက် ရေဘေးမှာ လူငယ်လူရွယ်များ ပရဟိတစိတ်၊ ဒုက္ခရောက်သူကို ကူညီလိုတဲ့ စိတ်တွေကို အံ့သြခြင်းများစွာနဲ့ မြင်တွေ့လိုက်ရခြင်းပါပဲ။

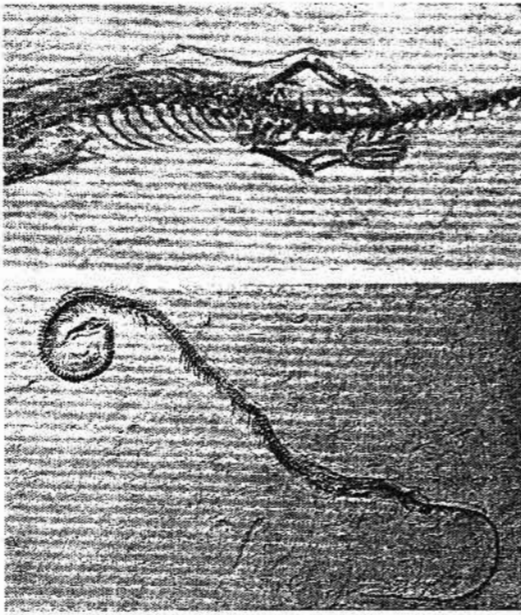
အိုးအိမ်ဆုံးရှုံး၊ အသက်တွေဆုံးရှုံး၊ အားလုံး အတိ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူတွေတောင် ဒုက္ခရောက်ရတယ်ဆိုတော့ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ သတ္တဝါများအတွက်ကတော့ ပြောစရာမလိုတော့ပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်တွေ ဒုက္ခရောက် အစာရေစာ ပြတ်လပ်ကုန်ပါတယ်။ ဒီအတွက်လည်း အားလုံးကဝိုင်းပြီး ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ကြပါတယ်။



အခု ပထမဆုံး ဖော်ပြလိုတဲ့ သတင်းပုံရိပ်ကတော့ ရေဘေးဒုက္ခကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့သော်လည်း အငတ်ဘေးနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ နွားသားပေါက်လေးအကြောင်းပါ။

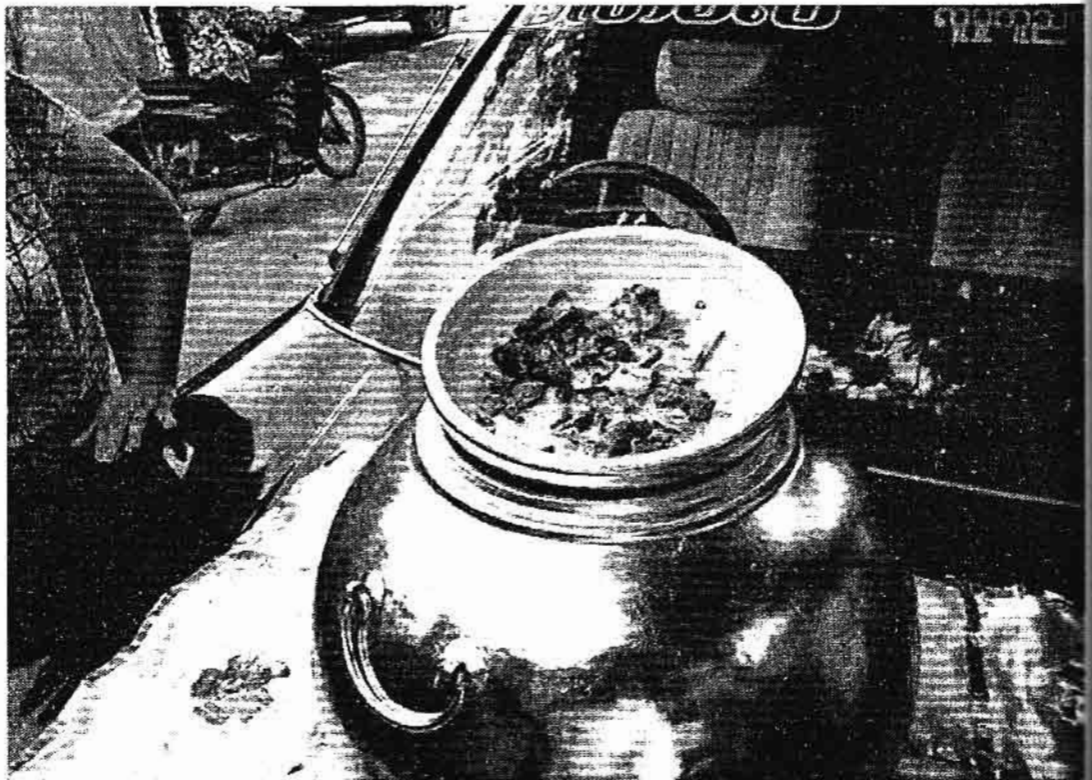
နွားပေါက်လေးဟာ ငါးလသားအရွယ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ အစာရေစာ ပြတ်လပ်ပြီး အစာအလှူရှင်တွေ ပေါ်လာလို့ အစာကို ဝအောင် စားပြီးတဲ့အခါ လူရဲ့ရှင်ခွင်ထဲကို တိုးဝှေ့နေတဲ့ ပုံရိပ်လေးပါပဲ။





ဒုတိယ သတင်းပုံရိပ်ကတော့ နှစ်ပေါင်း (၁၁၃)သန်း သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်တဲ့ ခြေလေးချောင်းပါ မြွေသတ္တဝါရဲ့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းကို ဘရာဇီးနိုင်ငံမှာ တွေ့ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပါ။

မြွေဟာ ရှစ်လက်မလောက် ရှည်လျားပြီး ပါရှိတဲ့ ခြေထောက်တွေဟာ လမ်းလျှောက်ဖို့ အသုံးပြုနိုင်အောင် သေးငယ်ပေမယ့် အစာတွေကို ကုပ်တွယ်ဖို့အတွက် အသုံးပြုနိုင်တာဖြစ်တယ်လို့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက ယူဆကြပါတယ်။

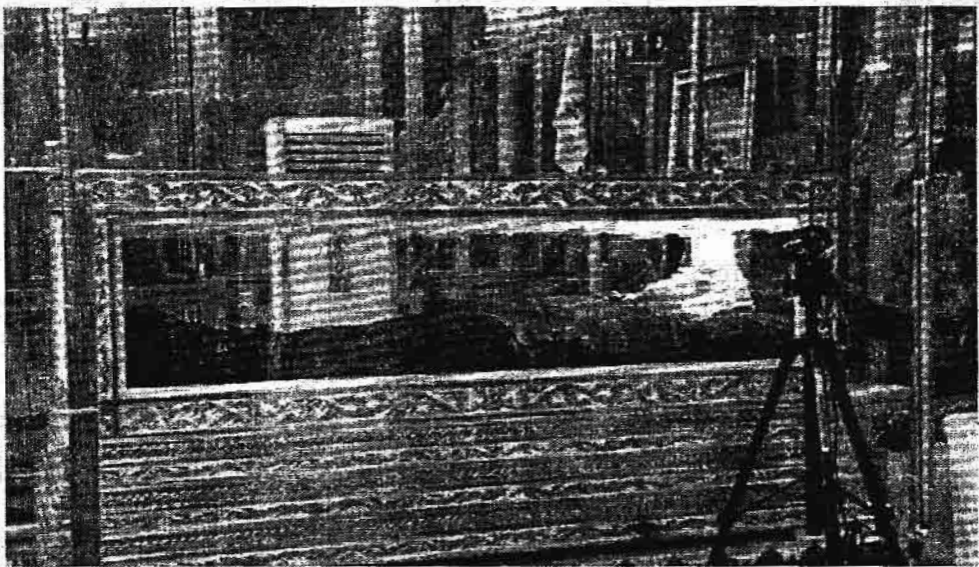


တတိယ သတင်းတစ်ပုဒ်ကတော့ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူသွားတဲ့ မြတောင်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သတင်းပုံရိပ်တွေပါ။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဈာပနာအပြီးမှာ ဓာတ်တော်တွေ ကျ တယ်လို့ ဓာတ်ပုံများနဲ့တကွ ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ရပါတယ်။ အားလုံးအတွက် ရည်စူးပြီး လက်ဆင့်ကမ်း မျှဝေပေး လိုက်ပါတယ်။



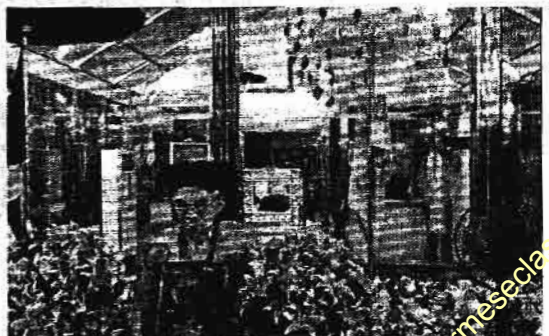


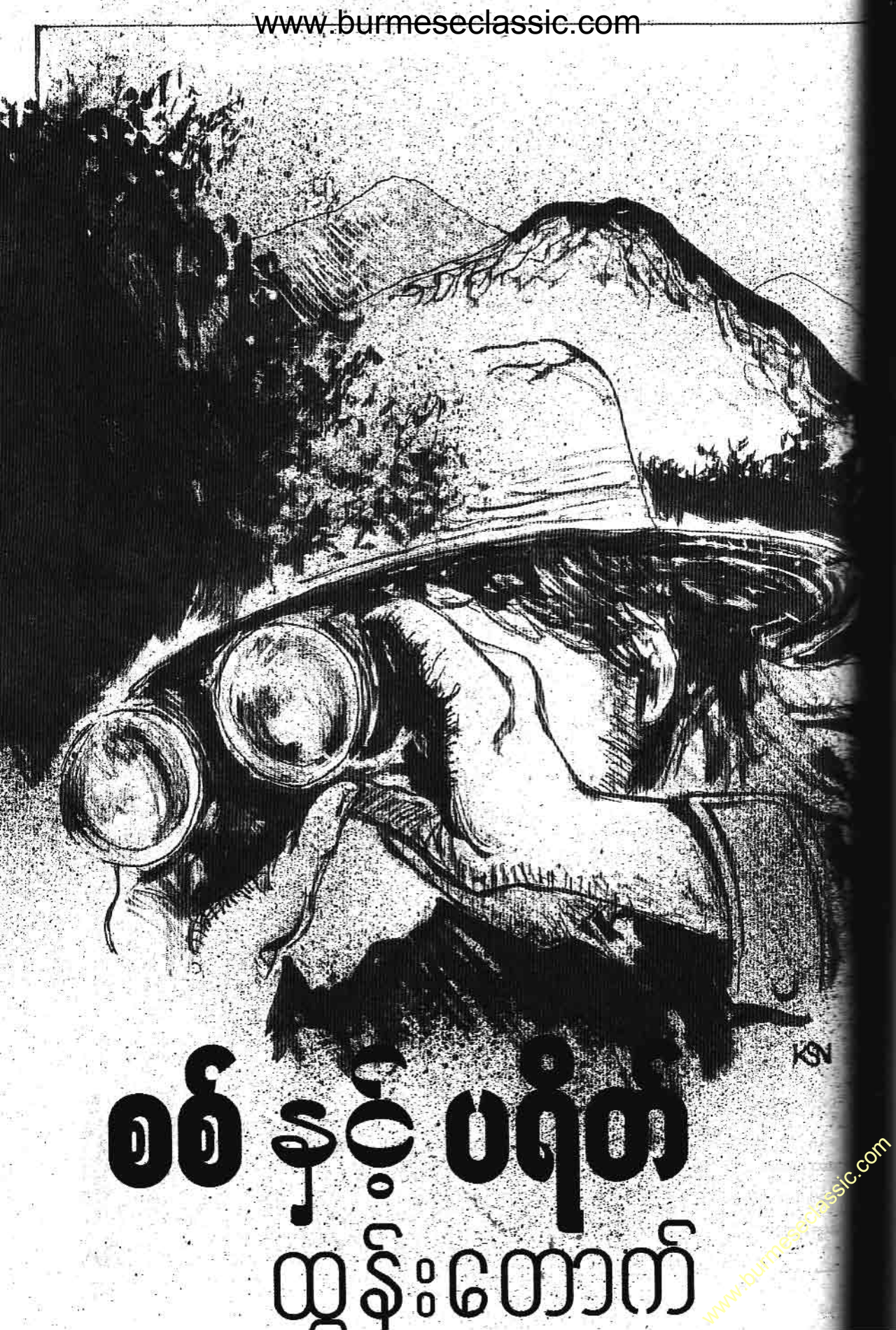
စတုတ္ထသတင်းပုံရိပ်ကတော့ မိုင်းဖုန်းဆရာတော် အကြောင်းပါပဲ။ မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကြီးဟာ ဝါတွင်းကာလပို ဝါဆိုပိုအတွက် လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ကြွလှမ်းလာရာမှာ မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းမှာ ရောင်ခြည်များ ဖြာထွက် နေပုံကို မြင်တွေ့ဖူးမြော်ရတဲ့ သတင်းပုံရိပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။



နောက်ဆုံး သတင်းပုံရိပ်ကတော့ ခန္ဓာဝန်ချဲ့တော်မူ သွားတဲ့ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ သတင်း ပုံရိပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာဝန်ချဲ့တော်မူပြီး ၂၅ရက်ကြာပေမယ့် ကျိုက်ထီး ဆောင်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ဟာ မူလအတိုင်း ပုံမပျက်ဘဲ သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ကျိန်းစက်နေသည့်အလား ပျော့ပျောင်းစွာ တည်ရှိနေတဲ့ သတင်းပုံရိပ်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။





စစ် နှင့် ပရိတ် ထွန်းတောက်



တောတောင်များ ပတ်လည်ပိုင်း လျက်ရှိ၏။ ငှက်ကလေးများ အော်သံ၊ စမ်းရေကျသံမှတစ်ပါး ဘာမျှ မကြားရပေ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်တိတ်သိရှိသည်။ တောသည်လည်း အထိုက်အလျောက်နက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သစ်တောကြီးများ ဖြင့် ဖုံး၍နေသည်။

ဤနေရာကို လူသူအရောက်နည်းသည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း လူသူအရောက်အပေါက် ကြသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ လူသူအရောက်အပေါက်ကြနေသည်မှာ တောတွင်း လက်နက်ကိုင်တို့၏ ကျက်စားရာ နယ်မြေဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဆိုရမည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ကျွန်တော်တို့ ခေတ္တကင်းလှည့်ရင်း ရောက်ရှိနေကြသော နေရာသည်ပင် ယခင်က ရွာတည်ရှိခဲ့သည့် “ယောယု” ရွာဟောင်းလေးဖြစ်သည်။

တောတွင်း လက်နက်ကိုင်များ ကြောခဏာ ရွာထဲသို့ ရောက်လာတတ်၍ မနေရဲသောကြောင့် ရွာပြောင်းရွှေ့သွားကြကြောင်း သိရသည်။ ရွာပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်မှာ သိပ်ပြီးပင် ကြာပုံမရသေးပေ။ သီးပင်စားပင်များ စည်ပင်စွဲပြီးနေတုန်းသာ ရှိနေသေးသည်။

ကျွန်တော်သည် မြင်နိုင်သမျှ အနီးအဝေး တောတောင်များကို ကြည့်ရှုနေသည်။ သူတို့၏ မူလရွာကို ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည် ရွာသူရွာသားများ၏ အဖြစ်ကို တွေးပြီးလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိသည်။

အမှန်ကို ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်သည် လူသတ်လက်နက်ကြီးကို ကိုင်ဆောင်နေရသော စစ်ဗိုလ်ကြီးတစ်

ယောက်ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ထားစာရိတ္တကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိပေ။ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာ စသော သူတော်ကောင်းကြီးတို့၏ စိတ်နေသဘောကို ရနိုင်သမျှ အပြည့်ထားပြီးသားနေသည်။ ပရိတ်၊ ပဉ္စာန်း၊ တရားဘာဝနာများကို လိုက်စားပြီးလည်း ဝတ်ထား၍ ဖွားများသည်။

စစ်သားကြီးဖြစ်နေသည့် အလျောက် နိုင်ငံတော်မှပေးထားသော လုပ်ခလစာကို စားသောက်ပြီး နေရသောကြောင့်လည်း နိုင်ငံတဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်သည်။ မည်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ တာဝန်မကျေသော လူတစ်ယောက် ကျွန်တော် မဖြစ်လိုပေ။

လုပ်ငန်းဌာနတိုင်း၊ သတ္တဝါတိုင်းမှာပင် တာဝန်အပြည့်ရှိပြီး ထိုတာဝန်ကိုလည်း ကျေပွန်ကြရသည်။ တာဝန်သည် သတ္တဝါတို့၏ မွေးရာပါဟု ကျွန်တော် နားလည်၍ တာဝန်မကျေသော လူတစ်ယောက် ကျွန်တော် မဖြစ်လိုပေ။

ကျွန်တော်သည် အဝေးဆီကို ကြည့်ရင်း ဓာရဏ ပရိတ်တော်ကြီးကို အာရုံပြုပြီး (စိတ်နှင့်) ရွတ်ဆိုနေသည်။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်သည် စစ်ဗိုလ် ဘာသာရေးသမားကြီးအဖြစ်ကို ခံယူထားသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ပေးအပ်ချီးမြှင့်ထားသော ဘွဲ့တာဝန်မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော်ဘာသာ ဝတ်ပြုပြီး ခံယူထားသော ဘာသာရေးတာဝန်တစ်ရပ်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို ရင်ဆိုင်လာရသည့်တိုင်အောင် စစ်သားဘဝမှ အဆင့်ဆင့် ရာထူးတက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာသော ကြီးမားသည့် အန္တရာယ်

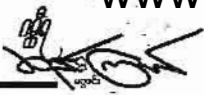
နှင့်မျှ ပြောလောက်အောင် ရင်ဆိုင်ရဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ခေါင်းထဲမှ လုပ်ငန်းတာဝန်များ လွတ်သောအချိန်များတွင် ကျွန်တော်သည် ဘာဝနာတစ်ခုခုကို ရွတ်ဆိုပွားများနေလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အရာရာသော ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း ကျွန်တော်မှာ လျော့ပါးလျက်သာ ရှိကြောင်းကို ယုံကြည်သည်။ ထိုသို့ သဘောသက်ရောက်မှုရှိ၍ ဘာသာရေး ယုံကြည်စိတ်အပြည့်ဖြင့် စရဏပိုင်းကို ပိုမိုအားသန်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ယခု ကျွန်တော်တို့ လက်ရှိ စခန်းထိုင် တာဝန်ယူနေကြသည်မှာ ကချင်ပြည်နယ် စိန်လုံနှင့် လွယ်ဂျယ်ကြား ယောယုစခန်းတွင် ဖြစ်သည်။ ရန်သူနယ်မြေလည်းဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ တောင်ယာခင်းများ၊ တောင်ကတုံးများ၊ သစ်တောများရှိသည့် တောတောင်များ ပတ်လည်ပိုင်းလျက် ရှိနေသည်။

စခန်း၏ မြောက်ဘက် ကျည်တစ်ထောက်သာသာတွင် ရန်သူကေအိုင်အေတို့၏ တပ်စခန်းလည်း ရှိနေသည်။ သူတို့ သွားလာနေကြသည်ကိုလည်း မြင်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနယ်မြေသည် ရန်သူတို့ ကြီးစိုးရာ ဒေသကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ဗကပနှင့် ကေအိုင်အေတို့သည် တစ်ပတ်လျှင် အနည်းဆုံး နှစ်ကြိမ်မျှ ကောင်းလွတ်တောင်ကြောနှင့် လွယ်လမ်းတောင်ကြောပေါ်တို့မှာ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲစခန်းကို ပစ်ခတ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တပ်စခန်းကို ကတုတ်၊ ဘန်ကာများဖြင့် အခိုင်အမာတည်ဆောက်ပြီး ကင်းတို့၊ ကာကင်း၊ ကင်းရှည်များ ချထားပြီး အချိန်ပြည့် သတိထားကာ နေကြရသည်။



ဒီနေ့မနက် ၇နာရီအချိန်မှာပင် ကျွန်တော်တို့တစ်စု လှည့်ကင်းထွက်လာကြရာ ယခုမနက် ၁၀နာရီအချိန်တွင် ယောယုရွာဟောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ ကင်းချ ရပ်နားကာ အမောအပန်းဖြေပြီးနောက် မနက်စာချက်ပြုတ် စားသောက်ရန်လည်း ပြင်ဆင်ရပေဦးမည်။

“ဗိုလ်ကြီး...ဗိုလ်ကြီး...”

ကျွန်တော် ရေနွေးသောက်နေစဉ် ရဲဘော်လေးတစ်ယောက် အမောတကော ပြေးလာပြီး ခေါ်နေ၏။

“ရဲဘော်...ဘာတုန်းဟ”

“ကင်းဆီက ရန်သူတွေကို တွေ့နေရတယ်။ ဗိုလ်ကြီး လာကြည့်ပါဦးလို့ သတင်းပို့ခိုင်းလို့ပါ ဗိုလ်ကြီး”

“ဟေ... တကယ်များလား၊ ဘယ်မှာတုန်း၊ အဝေးမှာလား၊ အနီးမှာလား”

ဟု မေးရင်း ကျွန်တော် အနည်းငယ် မျက်လုံးပြူးသွားရ၏။

“ဟိုဘက်မှာပါ ဗိုလ်ကြီး၊အဝေးမှာပါ”

“အေး၊ သွား...သွား၊ ငါလာခဲ့မယ်”

ကျွန်တော်စကားအဆုံးတွင် ရဲဘော်လေး သုတ်ခနဲ ပြန်ပြေးသွား၏။ ကျွန်တော်လည်း သေနတ်ကို ကောက်လွှယ်ပြီး မှန်ပြောင်းကို လွှယ်ကာ ချက်ချင်း ထလိုက်သွားသည်။

ကျွန်တော်ရောက်သွားတော့ ကျောက်တုံးနှင့် သစ်ပင်ကြီးအကွယ်တွင် ကင်းရဲဘော်လေးအပြင်၊ အခြားရဲဘော် သုံးလေးယောက်တို့လည်း ရောက်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်လာနေသည်ကို မြင်လျှင် ကင်းရဲဘော်လေးတစ်ယောက်သာ ကျန်နေခဲ့ပြီး အခြားရဲဘော်များက ဘေး

သို့ ချဲသွားကြသည်။

“ကိုင်း... ရဲဘော် ဘယ်မှာလဲကွ”

“ဟိုမှာပါ ဗိုလ်ကြီး၊ ဗကပတွေလို ယူဆရပါတယ်”

ကျွန်တော် ကင်းစောင့် ရဲဘော်လေး ညွှန်ပြသောနေရာကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ဆွဲကြည့်လိုက်သည်။ ဟုတ်သည်။ ဗကပဝတ်စုံနှင့် တစ်စုံတစ်ခုလုပ်နေကြသော လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့နေရသည်။

ထိုနေရာ၌ ခပ်ကျဲကျဲ သစ်ပင်လေးများသာရှိ၍ သူတို့ကို ကောင်းစွာ မြင်နေရသည်။ လူသွားလမ်းဟောင်းလည်း ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်များ သွားလာနိုင်သော နေရာဖြစ်၍ နင်းမိုင်းထောင်နေကြပုံရသည်။

ရန်သူတို့က ကျွန်တော်တို့ ဒီရွာဟောင်းမှာ ရှိနေကြသည်ကို သိ၍လည်း ထိုဘက်သို့ ထွက်လာနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းပြီး လတ်တလော နင်းမိုင်းထောင်နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အတတ်မဆိုသာပေ။

“အေးကွ၊ ဒီကောင်တွေ မိုင်းထောင်နေကြတာပဲဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်မယ် ဗိုလ်ကြီး၊ သူတို့အဲဒီအနားမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွနဲ့ လုပ်နေကြတာ တအောင်ရှိနေပါပြီ”

ဟု ကင်းရဲဘော်လေးက ပြောသည်။

“ဒါဆိုရင် အခုမှ ပြောရသလားကွ။ စောစောကတော့ မပြောပဲ”

“ကျွန်တော်လည်း အရပ်သားလား၊ သူတို့လား ဟုတ်မဟုတ် ကြည့်နေလို့ပါ ဗိုလ်ကြီး”

ကျွန်တော် မှန်ပြောင်းကို မြင်ကွင်းမှ ဖယ်ပြီး ဝေနေသော မျက်စိကို

လက်နှစ်ဖွတ်ကာ ထပ်ကြည့်ပြန်သည်။ ဗကပများ နင်းမိုင်းထောင်နေကြသည်မှာလည်း သေချာသည်။

ကင်းစောင့် ရဲဘော်နှင့် အခြားရဲဘော်လေးများကလည်း ကျွန်တော်ဆီက မှန်ပြောင်းကို တောင်းယူပြီး တစ်လှည့်စီ ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် ကင်းစောင့် ရဲဘော်လေးက ပြောသည်။

“ဗကပတွေ မိုင်းထောင်နေကြတာ သေချာပြီ ဗိုလ်ကြီး၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ အမိန့်ပေးပါ”

“အေး၊ လက်ဖြောင့် တပ်သားကို ခေါ်လိုက်ကွ”

ကျွန်တော်၏ စကားအဆုံးမှာပင် အနီးကပ် တပ်စိတ် လက်ဖြောင့်တပ်သားလေးတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ သူ့ကိုလည်း မှန်ပြောင်းပေးပြီး ကြည့်ခိုင်းသည်။ ရန်သူများ မိုင်းထောင်နေကြသည့်နေရာသည် ကျည်တစ်ထောက်မျှပင် မကွာသောကြောင့် မှန်ပြောင်း မသုံးဘဲလည်း မြင်နိုင်သည်။ သစ်ပင်ကလေးများရှိနေ၍သာ ပိုမိုသေချာအောင် မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် လက်ဖြောင့်တပ်သားလေးကို ရန်သူနှစ်ယောက်အား သေချာစွာ ချိန်ရွယ်စေပြီး ဘေးမှ ကူပစ်ဖေးရန် ဂျီ(၃)ကိုင် စစ်သည်နှစ်ဦး၊ ဂျီ(၄)ကိုင် စစ်သည်တစ်ဦးတို့အားလည်း ထပ်မံ သေချာစွာ ချိန်ရွယ်စေပြီးနောက် ဦးစွာ လက်ဖြောင့်စစ်သည်ကိုပင် ချိန်မှန်လျှင် စပစ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

“ဒိုင်း...”ဟူသော ဆူညံသံကြီးနှင့်အတူ မိုင်းထောင်နေကြသည့် “ဗကပ”ဟု ယူဆရသော ရန်သူများစိဦး



တွင် တစ်ဦး နောက်သို့ လန်ကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပစ်ခတ်လိုက်သော မိုင်းထောင်ကြသည့် ရန်သူမှာ နှစ်ယောက်တည်းမကပေ။ နောက်ထပ် ဆယ်ယောက်ခန့်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ ရောက်ရှိကြသည့် တောင်ကြော၏ ဆန်ကျင်ဘက် တောင်ကြောများဆီက လက်နက်ငယ် မျိုးစုံတို့ဖြင့် တရစပ် ကျွန်တော်တို့အား ပစ်ခတ်ကြလေသည်။

ဤသည်ကို ဗကပတို့ တွက်ကိန်းများသည် ချီချင်သည်။ ကျွန်တော်တို့နေရာသည် သူတို့ ပစ်ခတ်နေကြသည့် တောင်ကြောမှ ကိုက်တစ်ထောင်ကျော်မျှ လှမ်းနေ၍ သူတို့၏ ထည်ဆန်များ မထိရောက်နိုင်သောကြောင့် ကျွန်တော်တို့အဖို့ တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မရှိပေ။

ကျွန်တော်တို့ဘက်က ပထမဆုံးချက်ပစ်၍ တစ်ယောက်ကျသည်တို့ မြင်လိုက်ရပြီး နောက်ထပ် မပစ်ကြတော့ပေ။ အခြေအနေကိုသာ အာရုံကြည့်နေကြသည်။

တအောင်အကြာတွင် နောက်မှ သူ (၁၀)ယောက်ခန့်သည် ဒဏ်ရာများသော သူတို့လူကို ကယ်တင်ရန် နှိုးဆော်လာကြသည်ကို လင်းရှင်းစွာ မြင်နေရသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆက်လက်ပစ်ခတ်ရန် အမိန့်မပေးဘဲ ကြည့်နေမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးမှ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး ဆရာ အောင်ဘက အမလို အားမရဖြစ်ကာ ပစ်မိန့်ပေးလေသည်။

“ဗိုလ်ကြီး...ဆော်ထည့်လိုက်ရအောင်”

ကျွန်တော် ပစ်မိန့်မပေးတော့ပေ။

ဒဏ်ရာရထားသော ရန်သူသည် သွေးအိုင်ထဲတွင် မရှုမလှခံစားနေရမည်ကို ကျွန်တော် မြင်ယောင်နေမိသည်။

ရန်သူနှင့် မိမိတို့ ဝါဒချင်း မတူကြသော်လည်း လူသားချင်း၏ ရသင့်ရတိုက်သော အခွင့်အရေးသည် လူတိုင်းတွင် ရှိကြသည်ဟု ကျွန်တော် ခံယူထားသည်။

ထိုသို့သဘော ကျွန်တော်တွင် တည်ရှိနေ၍ တပ်ကြပ်ကြီး အောင်ဘ အမိန့်တောင်းသည်ကို ပစ်ခွင့်မပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်သူများသည် သူတို့၏ ဒဏ်ရာရထားသော လူနာကို ဆွဲထုတ်ကုန်သိုးသယ်ယူကာ တောင်ကြောပေါ်သို့ ပြန်တက်သွားကြသည်ကို မြင်နေရသည်။ သေသည်၊ ရှင်သည်ကို မသိနိုင်ဘဲ ထမ်းစင်ဖြင့် ထမ်းသယ်သွားကြသည်ကိုလည်း မြင်လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် တပ်ကြပ်ကြီး အောင်ဘနှင့် အခြား အကြပ်စစ်သည်များက ဝိုင်းပြီး ကျွန်တော်အား အပြစ်တင်တစ်ဝက်ဖြင့် ဝိုင်းပြောကြလေသည်။

“ဗိုလ်ကြီးကလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ အသားစီးရနေချိန်မှာ ပစ်သင့်တာပေါ့။ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို အခွင့်သာရင် သာသလို အမှည့်ခြွေခြွေနေကြလို့ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တွေ ကျဆုံးနေကြတာ မနည်းတော့ဘူး”

ကျွန်တော်က တပ်ကြပ်ကြီး အောင်ဘအား ပြောပြလိုက်သည်။

“ဒီလိုပါ ဆရာကြီး အောင်ဘ။ ကျွန်တော်တို့ အသားစီးရနေတာ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပစ်ဖို့လည်း အခွင့်သာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ပစ်လိုက်လို့ သူတို့ ဒဏ်ရာရသည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊

အလောင်းနဲ့ လက်နက်ကို မရနိုင်ဘူးဗျာ။ ဒီတော့ အထက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အစီအရင်ခံမလဲ။ ထိတွေ့တိုက်ပွဲဖြစ်တယ်။ ရန်သူဘက်က ဘယ်နယောက်သွေ့ပြီး ဘယ်နယောက် ဒဏ်ရာရသွားတယ်ဆိုတာကိုပေါ့”

တပ်ကြပ်ကြီး အောင်ဘနှင့် အကြပ် ရဲဘော်များ ကျွန်တော်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး နားထောင်နေကြသည်။ ကျွန်တော်က ဆက်ရှင်းပြသည်။

“ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အကျိုးအမြတ် ဘာရမှာလဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်တယ်လို့ ဆိုကြပါစို့။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘက်ကလည်း ဒဏ်ရာရသူ ကျဆုံးသူ ရှိလာနိုင်သလို၊ ရန်သူတို့ဘက်ကလည်း ဒဏ်ရာရသူ ကျဆုံးသူတွေ ရှိလာနိုင်ပါတယ်။ ဒီတော့ သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် ကျားကုပ်ကျားခဲ တိုက်ပွဲအသွင်မျိုးဖြစ်လာပြီး လုံစွပ်ထိုးသင့်ထိုးကြရမယ်။ ရန်သူတွေ ဆုတ်ခွာပြီး မသယ်နိုင်လို့ သူတို့အလောင်းနဲ့ လက်နက်တွေကို ရလိုက်တယ်ဆိုရင်တော့ အထက်သို့ ရဲခဲကြီး တင်ပြလို ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ်ဘက်ကလည်း ဘယ်နယောက်ကျဆုံး၊ ဒဏ်ရာရတယ် ဆိုတာကို ပြတ်ပြတ်သာသား အစီရင်ခံလို့ ရပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးတွေ ဆရာ အောင်ဘနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြတာလည်း မနည်းတော့ဘူးလေ။ ဆန်စခန်းအရှေ့ခြမ်း ပွိုင့် (၇၀၀၂)တိုက်ပွဲဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာ အောင်ဘ ရှေ့ဆုံးပွိုင့် တပ်စုကပဲ မဟုတ်လား”

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် တပ်စု တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်ပြီး ဆရာ အောင်ဘက တပ်စိတ်မှူးလေးမျှသာ ရှိသေးသည်။

ကျွန်တော်က ဆက်ပြောလည်း



“အခုအနေအထားက အရင်နဲ့ မတူဘူးလေ။ ကျွန်တော်တို့က တစ်ဖက်သတ် အသာစီးနဲ့ ပစ်မယ်။ ရန်သူတွေက ကျဆုံးမယ်။ ဒါပေမယ့် ရန်သူအလောင်းသွားကောက်ဖို့လည်း အခွင့်မသာ။ သွားကောက်ရင်လည်း ကိုယ့်အလောင်းပဲ ထမ်းပြန်ရမှာဆိုတော့၊ ဒါကြောင့် ရန်သူတွေရော၊ ကိုယ်တို့ဘက်ကပါ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးမရှိတဲ့ အလုပ်ဖြစ်လို့ ပစ်မိန့်မပေးတာပါ”

(အခွင့်သာလျှင် ကျွန်တော်တို့က ရန်သူအလောင်းများကို ကောက်ယူပြီး မြေမြှုပ်ပေးလေ့ရှိသလို၊ ရန်သူတို့ဘက်ကလည်း အခွင့်သာလျှင် ထိုနည်းလည်းကောင်း ကျွန်တော်တို့ဘက်က ကျဆုံး စစ်သည်များ၏ အလောင်းများကို မြေမြှုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။ တရားသော စစ်ပွဲဟု ဆိုရသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဗိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော် အဲဒီလောက် မသိလို့ ပြောမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ဆရာကြီး သဘောပေါက်ပြီး လက်ခံရင် ကျွန်တော် ရှင်းပြရကုန်ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ရှင်းပြချင်ပါသေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး၊ အမိန့်ရှိပါ”

“အခု သူတို့ထောင်တဲ့ မိုင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ရည်ရွယ်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘာမှမဆိုင်တဲ့ အရပ်သူအရပ်သားတွေကိုချည်း ထိနေတယ်။ ခြေပြတ်၊ လက်ပြတ်၊ အသက်ဆုံးရှုံးရတဲ့ အထိ ဖြစ်နေကြရတယ်။ ဒါကြောင့် မိုင်းကို သုံးတောင် မသုံးသင့်တော့ပါဘူး။ တကယ်သုံးမယ်ဆိုရင်လည်း ရန်သူအတွက်ပဲ ဖြစ်သင့်တာပေါ့။ လက်နက်မဲ့ ပြည်သူတွေ၊ အိမ်မွေး ကျွေးမွေးတိရစ္ဆာန်တွေ အန္တရာယ်မဖြစ်သင့်ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်လည်း အဲလိုပဲ စဉ်းစားမိပါတယ်”

“သူတို့က အဲဒီလိုအဖြစ်ဆိုပြီး တွေ့ကို သိသိကြီးနဲ့ တရားလက်လွှတ်လုပ်နေကြပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က မလုပ်မိအောင် ရှောင်ကြဉ်ကြရမယ်လေ။ ကျွန်တော်တို့ ထောင်တဲ့အခါလည်း ရန်သူအတွက် သက်သက်ပါပဲ။ မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုရင် တိတိကျကျ ပြန်သိမ်းလို့ရအောင် မြေပျံညွှန်းနဲ့တကွ ထောင်ကြတယ်။ ကိုယ်တိုင် မသိမိနိုင်ခဲ့ရင် နောက် ရောက်လာမယ့် တပ်ကို မြေပျံညွှန်း ပေးထားခဲ့တာပဲ။ သူတို့ ဆက်သုံးချင်သုံး မသုံးချင်လည်း သူတို့အလွယ်တကူ သိမ်းဆည်းနိုင်အောင် လို့ပေါ့။ ဒါ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ရဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ အစဉ်အလာပဲလေ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး။ အခု သူတို့ ထောင်နေကြတာဟာလည်း ကျွန်တော်တို့ကို ရည်ရွယ်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လမ်းပေါ်မှာဆိုတော့၊ ကျွန်တော်တို့က တောတိုးပြီးသွားကြတာများတဲ့အတွက် အရပ်သားတွေနဲ့ အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်တွေကိုပဲ ထိဖို့ များပါတယ်”

“ဆရာကြီးပြောသလို အရပ်သူအရပ်သား အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်တွေအတွက် ဖြစ်နေကြတာကြောင့် ဝမ်းနည်းစရာလည်း ကောင်းပါတယ်။ သူတို့အမြင်မှန်မရမီ ကာလတစ်လျှောက် မလိုအပ်တဲ့ ဆုံးရှုံးမှု၊ နစ်နာမှုတွေ မဖြစ်စေချင်လို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲတွေနဲ့ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို လာတိုက်ကြတဲ့အခါ တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရသူဘက် ကိုယ့်ဘက် ထိခိုက်သေကြေကြရတာမျိုးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခုတင်က ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားတဲ့ ရန်

သူ ရဲဘော်ကိုလည်း သူ့ဘက်၊ ကိုယ်ဘက် တစ်စုံတစ်ရာအကျိုးကို မမြင်တာကြောင့်သာ ကျွန်တော် ပစ်ခွင့်မပေးတာပါ ဆရာကြီး အောင်ဘရာ”

ကျွန်တော် ရှင်းပြလိုက်သည်ကို ဆရာကြီး အောင်ဘရာနဲ့ စစ်သည်အားလုံးတို့ နားလည်သဘောပေါက်သွားကြ၍ အတိုင်းမသိပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရ၏။

ထိုနောက် ညနေ ၆နာရီအချိန်တွင် ကာကင်းတာဝန်ပြီးဆုံး၍ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်၌ တောင်စွယ်ကို နေကွယ်လေ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး ဆည်းဆာရောင်လွှမ်းလျက်သာ ရှိနေလေသည်။

(စာကြွင်း။ ကျွန်တော်သည် စစ်သက် ၂၂နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး မေတ္တာ၊ ဘာဝနာ ကရုဏာနှင့် ပရိတ်တော်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်တော်များ ကျင့်စဉ်တရားများကို နိုင်သမျှ ဖြည့်ကျင့်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အမှားအယွင်းနည်းပြီး စစ်သားလေးဘဝမှ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဗိုလ်ကြီးဖြစ်သည်အထိ ရာထူးဌာနန္တရများ တိုးတက်လာခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်ပါ၍ ညီတော်၊ နောင်တော်အားလုံးတို့ ကျင့်ပွားနိုင်ကြရန် ရည်ရွယ်ပြီး တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

ထွန်းတော့၏

V V V



ဝုဏ်တော်ပုဏ်းစိပ်နှင့် ထူးခြားယတြာ

ကျော်စိုးလွင် (ဝါးခယ်မ)



တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားခဲ့
သော အခါကောင်းဆိုသည်မှာ သည်ဘက်ခေတ်ကို ဆိုလို
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂဇင်းတိုင်း၌ ဘာသာရေးဆောင်းပါးများ၊ ဘုရားပုထိုး
တော်များ ဖော်ပြနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ၏ သား မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးမှု
ကျွန်ုပ်အား အခွေတစ်ခွေကမ်းလိုက်ပါသည်။ အခွေအား
ကြည့်လိုက်သောအခါ နာမည်ကြီးဆရာတော်တစ်ပါး၏ တရား
ချစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကျွန်ုပ် အထူးပင်
အံ့သြသွားခဲ့ရသည်။ စိတ်ကူးကောင်းသော ဇနီးမောင်နှံတို့
အလည်း သာဓုခေါ်မိခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းကို စာဖတ်ရန် စဉ်းစား
သောအခါ ဗေဒင်ယတြာနှင့် ဘာသာရေး ပူးတွဲလုပ်နိုင်သော
ယတြာချေနည်းတစ်နည်းကို ရေးရန် ဆုံးဖြတ်မိရပါတော
သည်။



ယတြာချေနည်းမှာ ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်နဲ့
မွေးသက္ကရာဇ်ကို ပေါင်း၊ ရောက်သက်နှင့် စား၊ ဓာတ်ကြီး
လေးပါးနှင့် ပေါင်း၊ မွေးနှိုက်သက်ပေါင်း၊ (၈)နှင့် စား၊
အကြွင်းနေနှင့် ပတ်သက်သော ယတြာပြုလုပ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။
ရှေးဦးစွာ မွေးနှိုက်သက်များ သိထားရန် လိုပါသည်။

- (၁) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် - ၆ နှစ်
- (၂) တနင်္လာဂြိုဟ်သက် - ၁၅ နှစ်
- (၃) အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် - ၈ နှစ်
- (၄) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် - ၁၇ နှစ်
- (၅) ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် - ၁၉ နှစ်
- (၆) သောကြာဂြိုဟ်သက် - ၂၁ နှစ်
- (၇) (၈) စနေဂြိုဟ်သက် - ၁၀ နှစ်

ဥပမာ - ၁၃၂၇ ခုမွေး တနင်္ဂနွေ

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇
မွေးဖွားသက္ကရာဇ် ၁၃၂၇

၂၇၀၄

ရောက်သက်နှင့်စား ၂၇၀၄ ÷ ၅၄ = အကြွင်း ၄
လေးဓာတ်ကြီးလေးပါးပေါင်း (၄ + ၄ = ၈)
မွေးနှိုက်တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ၈ + ၆ = ၁၄
အမြဲစားကိန်း (၈)နှင့် စား ၁၄ ÷ ၈ = ၀ = ၆ကြွင်း

၁-ကြွင်း

- နေ - တနင်္ဂနွေနေ
- အညွန့် - အုန်း ငြည့်န့်
- ရေ - ၆ခွက်
- ဆွမ်း - အုန်းသီး ၆စိတ်
- အလှူ - ကျောင်းသန့်ရှင်း၊ အုတ်လှူ
- ပုတီး - အုန်းပုတီး
- ဂုဏ်တော် - ဘဂဝါဂုဏ်တော် ၆ပတ်စိပ်

၂-ကြွင်း

- နေ - တနင်္လာနေ
- အညွန့် - ကံ့ကော် ၁၅ ညွန့်
- ရေ - ၁၅ ခွက်
- ဆွမ်း - ချိုချဉ် ၁၅လုံး
- အလှူ - ခိုစာကျွေး၊ ငွေလှူ
- ပုတီး - ကံ့ကော်ပုတီး
- ဂုဏ်တော် - အရဟံဂုဏ်တော် ၁၅ ပတ်စိပ်

၃-ကြွင်း

- နေ - အင်္ဂါနေ
- အညွန့် - ဆီး (၈) ညွန့်
- ရေ - (၈) ခွက်
- ဆွမ်း - ဆန် (၈) လုံး
- အလှူ - ငှက်လွှတ်၊ ဆေးလှူ
- ပုတီး - ဆီးသားပုတီး
- ဂုဏ်တော် - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါရုဏ်တော် (၈)ပတ်စိပ်

၄-ကြွင်း

- နေ - ဗုဒ္ဓဟူးနေ
- အညွန့် - ရွက်လှ (၁၇)ညွန့်
- ရေ - (၁၇)ခွက်
- ဆွမ်း - မုန့်လုံးရေပေါ် (၁၇)လုံး
- အလှူ - ရွှေသင်္ကန်း၊ ရွှေဆိုင်လှူ
- ပုတီး - ရေသံပုတီး
- ဂုဏ်တော် - လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော် (၁၇)ပတ်စိပ်

၅-ကြွင်း

- နေ - ကြာသပတေးနေ
- အညွန့် - ပန်း (၁၉)ပွင့်
- ရေ - (၁၉)ခွက်
- ဆွမ်း - မြေပဲလှော် (၁၉)ထုပ်
- အလှူ - ကျောင်းသန့်ရှင်း၊ မုန့်လှူ
- ပုတီး - ပလင်းပုတီး
- ဂုဏ်တော် - ဗုဒ္ဓေါရုဏ်တော် (၁၉)ပတ်စိပ်

၆-ကြွင်း

- နေ - သောကြာနေ
- အညွန့် - သပြေ (၂၁)ညွန့်
- ရေ - (၂၁)ခွက်
- ဆွမ်း - သင်္ဘောသီး (၂၁)စိတ်
- အလှူ - သစ်သီးလှူ၊ အိမ်သန့်ရှင်း
- ပုတီး - သီးပုတီး
- ဂုဏ်တော် - သုဂတောရုဏ်တော် (၂၁)ပတ်စိပ်

၇-ကြွင်း

- နေ - စနေနေ
- အညွန့် - နင်းဆီ (၁၀)ပွင့်
- ရေ - (၁၀)ခွက်



ဆွမ်း - နမ်းယို (၁၀)ခု
 အလှူ - တန်ဆောင်သန့်ရှင်း၊ ဖိနပ်လှူ
 ပုတီး - ထိပ်ပုတီး
 ဂုဏ်တော် - အနတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရထိ ၁၀၀၀၀၀

ကျွန်ုပ် ဆောင်းပါးရေးနေစဉ် မြန်မာ့အသံသတင်း
 ထောက် မြင်ဦး(ကျေးတော စောလှိုင်) ရောက်လာခဲ့သည်။
 ကျွန်ုပ် ရေးလက်စ ဆောင်းပါးကို ယူဖတ်သည်။

“ကျွန်တော်က ကြာသပတေးသားဆိုတော့ ပယင်း
 ပုတီးပေါ့၊ ဟုတ်လား အာစရီ”

ကျွန်ုပ် ရယ်လိုက်မိသည်။

“သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်ပါဦး ကျေးတောရယ်။
 ဒီ ယုံကြွက နေ့သားနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ တစ်နှစ်တာ အကြွင်းနဲ့
 ပဲ ဆိုင်တယ်”

ကျေးတော တစ်ခေါက်ပြန်ဖတ်ကြည့်သည်။ ထို့
 နောက် စာရွက်လွတ်နှင့် ပေါင်းကြည့်သည်။ စာကြည့်သည်။
 လမ်းဆုံးမှ ရွာမြင်သူတည်း။

“ကျွန်တော်က မကြွင်းတယ်။ သောကြာနေ့မှာ သီး
 ပုတီးနဲ့ သုဂတောဂုဏ်တော်ကို ၂၀ ပတ်စိပ်ရမှာပဲ။ ဒါထက်
 သီးပုတီးက ဘယ်မှာ ရမှာလဲ”

ကျွန်ုပ် ထပ်ဆင့် ပြီးမိလိုက်ရသည်။

ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခ၏
 ဆောင်ပုဒ် ပုတီးကြီးကိုလည်း မျက်စိထဲ ပြန်လည်မြင်ယောင်
 ခဲ့ရသည်။

“လိုချင်တာ ရဖို့ဆိုတာ ထိုင်နေရုံနဲ့ မရနိုင်ဘူး။
 ဘယ်တိုင်ရအောင် အားထုတ်ဖို့လည်း လိုတယ်”ဆိုသော
 ဆရာကြီး၏ စကားကို အတုသုံးကာ ကျေးတောကို နှင်
 ချီကပ်ရပါတော့သည်။

ကျော်မိုးလွင် (ဝါးခယ်မ)

လာဘ်ပွင့် ကံမြင့် ဘုရားပူဇော်လှူဒါန်းနည်း

လူစွမ်းမြင့် (နတ်မောက်)

ဈေးရောင်းမကောင်း၊ ရရန် ကြွေးငွေက မရ ပေးရန်
 ကြွေးငွေ မပေးနိုင်၊ ပြောဆိုဆက်ဆံရ အဆင်မပြေ၊ လာဘ်
 ပိတ် ကံနိမ့်နေသူများအတွက် မိမိနေအိမ်မှာပင် “ကုသိုလ်
 လည်း ရ၊ ဝမ်းလည်း ဝ၊ ခါးလည်းလှ လာဘ်ပွင့် ကံမြင့်
 အစီအရင်ကုသိုလ်ယတြာကို တင်ပြအပ်ပါတယ်။

နေအိမ် ဘုရားစင်မှာပင် နေစဉ် စီရင်ပြုလုပ်လှူဒါန်း
 နိုင်ပါတယ်။

ဦးစွာပထမ ဘုရားစင်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်
 ရှင်းလင်းပေးပါ။ ဖုန်အမှိုက်များ မရှိပါစေနှင့်၊ ပင့်ကူမျှင်များ၊
 ပန်းခြောက်အကြွေများ၊ ဆွမ်းဖိတ်စဉ်ခြင်းများ မရှိပါစေနှင့်။

ဘုရားပန်းအိုးတွင် မေဠိပန်း၊ ရွက်လှပန်းများ ထိုးစိုက်
 လှူပါ။

လင်ပန်းငယ်တွင် လက်ဖက်ပွဲပြင်ပြီး ဆွမ်းကပ်လှူပါ။
 ရေသန့်ကို ပုလင်းဖွင့်ပြီး ပုလင်းအတိုင်း ကပ်လှူပါ။
 ပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ဘုရားရှိခိုးရွတ်ပွားပါ။
 ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 ဓမ္မောမေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 သံဃောမေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 လာဘံ ဧဟိ၊ ဓနံ ဧဟိ
 ဓနံ ဧဟိ၊ လာဘံ ဧဟိ
 နမောဗုဒ္ဓိဿ မေသိဒ္ဓိ။

ပြီးလျှင် လိုရာဆုတောင်း အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့ပါ။
 ကိုးရက်တိတိ မပျက်မကွက်ပြုပါ။ နောက်ပိုင်းတွင် မိမိ
 မွေးနေ့တိုင်း မပျက်မကွက် မမေ့မလျော့ပြုသွားပါ။ အထူး
 လာဘ်ပွင့် ကံမြင့်လာပါမည်။

လူစွမ်းမြင့် (နတ်မောက်)

စေတီငယ်ငယ် တန်ခိုးကြွယ်

ရှစ်ခွင်ကျော် - ဖောင်တော့သီ





၂၀၀၆ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်လွန်
ကာလမှာ ကျွန်တော်မွေး
ဇာတိ ဖောင်တော်သီရွာ ဗုဒ္ဓဝိဟာရ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (ဘုရား
ကျောင်း)မှာ ဗုဒ္ဓဘာရဟန်း ကိုးရက်
ဝတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဇာတိ ဖောင်တော်သီ
ရွာမှာ ရတနာဘုရားကျောင်း(ကျောင်း
ကြီး)၊ စက်ရုံကျောင်းနဲ့ ဗုဒ္ဓဝိဟာရ
ကျောင်းလို ခေါ်တဲ့ ဘုရားကျောင်းဆို
ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သုံးကျောင်း
ရှိပါတယ်။

သုံးကျောင်းအနက် ဗုဒ္ဓဝိဟာရ
လို ခေါ်တဲ့ ဘုရားကျောင်းဟာ ကျွန်
တော်တို့ရပ်ကွက်ထိပ်မှာ ရှိလို့ ဆရာ
တော်နဲ့ ရပ်ကွက်သားတွေဟာ ဆရာ
ရင်း၊ ဒကာရင်းလိုဖြစ်နေတာကြောင့်
ဆွေမျိုးများရဲ့ ဆန္ဒအရ ကိုယ့်ရပ်ကွက်
ဘုရားကျောင်းမှာပဲ ဗုဒ္ဓဘာရဟန်းဝတ်
ဖြစ်လိုက်တာပါ။

ကျောင်းရဲ့ သက်တမ်းကတော့
ကျွန်တော်မမွေးခင် ဆယ်စုနှစ်က ဆို
တော့ လက်ရှိ ၂၀၀၆ခုနှစ်ဆိုရင် သက်
တမ်း ၇၀ ကျော်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်
ဆယ်လေးငါးနှစ်သားမှာ ကျောင်းသက်
နှောင်းလို့ ကျောင်းဆွမ်းစားရရင်၊ ဓမ္မာ
ရုံ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံတွေ
ဟာ သစ်လွင်မှုရှိနေသလို၊ ကျွန်တော်
တို့ တစ်ရပ်လောက်တောင် မရှိတတ်
တဲ့ သရက်ပင်ရဲ့ သရက်သီးတွေဟာ
မြေကြီးနဲ့ လွတ်တယ်ဆိုရုံ တွဲလောင်း
ထွေနေလို့ အလွယ်တကူ ဆွတ်ချူ စား
သောက်ဖူးပါတယ်။

၂၀၀၆ခုနှစ်၊ ကျွန်တော် ဗုဒ္ဓဘာ
ရဟန်းဝတ်ချိန်မှာတော့ ကျောင်းဝင်း
အစ်ခလုံး ပြောင်းလဲနေပါပြီ။ သရက်
ပင်ကြီးတွေ၊ နှစ်ရှည်ပင်ကြီးတွေဟာ
အမြင့်ပေ သုံးလေးဆယ်ကျော်လွန်နေ

ပါပြီ။ အကြီးကျယ်ဆုံး ပြောင်းလဲမှုက
တော့ ကြီးမား ကြံ့ခိုင်တဲ့ နှစ်ထပ်
ကျောင်းဆောင်ကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရောမ နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင်
ကြီးကို ဖျက်ပြီး တစ်ထပ်ကျောင်း
ဆောင်သစ် ပြန်ဆောက်ထားတဲ့
ကျောင်းဆောင်ရဲ့ အခန်းတစ်ခန်းမှာ
ကျွန်တော် ကိုးရက်တာ သီတင်းသုံးဖို့
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က နေရာချပေး
ပါတယ်။ သီတင်းသုံးခွင့်ရတဲ့နေ့မှာပဲ
ကျောင်းမကြီးရဲ့ အခန်းတိုင်းကို လေ့
လာကြည့်ပါတယ်။ အမြင်ထူးနေလို့ပါ။



ခြောက်လက်မပတ်လည်ရှိတဲ့
ပျဉ်းကတီးတိုင်ကြီးတွေမှာ ဒဏ်ရာ
တွေက ဗရဟ္မာ့ ဆန်ခါပေါက်တွေလို
တွေ့ရပါတယ်။ ဒီဒဏ်ရာတွေဟာ ဗုဒ္ဓ
တွေ၊ စက်သေနတ်ထိမှန်ထားတဲ့ ဒဏ်
ရာတွေဖြစ်ကြောင်း စစ်သား လူထွက်
ဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော် အခိုင်အမာပြောရဲ
ပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီဒဏ်ရာတွေ
ရနေတာလဲ။ ကျွန်တော်အတွက်
ပဟောဋ္ဌတစ်ပုဒ်ဖြစ်ရပါတယ်။

ကျွန်တော် သီတတ်စအရွယ်က
စပြီး ကျွန်တော်တို့ ဖောင်တော်သီရွာ
ကို သူပုန်ဝင်စီးတာ လေးငါးကြိမ်မက

ပါတဲ့။ ရဲစခန်းတို့ စစ်ရဲစခန်း(UMP)
တို့၊ စစ်တပ်စခန်းတို့ကို တိုက်၊ အစိုးရ
စပါးရဲဒေါင်း၊ မီးရထား ဘူတာရုံတွေ
ကို မီးရှို့ အပေါင်ဆိုင်ကို ဖောက်ပြီး
ပစ္စည်းတွေ ယူတာလောက်ပဲ ရှိပါ
တယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေက
တော့ ကင်းလွတ်နယ်မြေတွေ ဖြစ်လို့
တိုင်နဲ့ အကာက သေနတ်ဗုံးစ ထိမှန်
ဒဏ်ရာတွေနဲ့ မပတ်သက်ဖူးလို့လည်း
သုံးသပ်မိပါတယ်။

ဘာဖြစ်တာလဲ။



ကျောင်းပရဝဏ်ရဲ့ အနောက်
ထောင့်မှာ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်
တစ်ဆူရှိပါတယ်။ စေတီငယ်ပေမယ့်
တန်ခိုးကြွယ်ဝတယ်ဆိုတာတော့ ငယ်
ငယ်ကတည်းက ကြားဖူးပါတယ်။
ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပါတယ်။

ရန်ကုန်-မန္တလေး မီးရထားလမ်း
ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဖောင်တော်သီရွာ
အလယ်ကနေ တောင်နဲ့ မြောက် ဖြတ်
သန်းဖောက်ထားပါတယ်။ တောင်ဘက်
(ရန်ကုန်)က လာတဲ့ မီးရထားလမ်းဟာ
တစ်ပြောင့်တည်းလာရာက တစ်မိုင်
အကွာလောက်မှာ အရှေ့မြောက်ဘက်
ကို ချိုးကွေ့ထားသလို၊ မြောက်ဘက်
(မန္တလေး)ဘက်က လာရင်လည်း
အရှေ့တောင်ဘက်ကို ချိုးကွေ့နေပါ
တယ်။

နှစ်ဖက်သော ရထားလမ်းတွေရဲ့
ချိုးကွေ့ရာအဆုံဟာ ကိုးတောင်ပြည့်
စေတီလေးကို ဦးတိုက်တဲ့ သဘော
ဆောင်ပါတယ်။ ဦးတိုက်ပြီးမှ လိုရာ
ဘက်သို့ ဆက်လက်ခတ်မောင်းလို့
ဘေးအန္တရာယ် မကျရောက်ဘူးလို့
ရွာခံတွေက လေးလေးနက်နက် ယုံ
ကြည်ပါတယ်။



ဘုရားကျောင်းရဲ့ စည်းရုံးအပြင် ဘက်ကပ်လျက် တောင်ဘက်မှာတော့ ကတုတ်ချောင်းရှိပါတယ်။ ကိုးတောင် ပြည့်စေတီငယ်ရဲ့ အနောက်တောင် ထောင့် ကိုက်တစ်ရာလောက်မှာ ကတုတ်ချောင်းကို ဖြတ်ထိုးထားတဲ့ မီးရထား သံတံတားရှိပါတယ်။

ချောင်းကူး မီးရထား သံတံတား ဟာ တွေ့ဆုံရာပါပဲ။

ကျွန်တော် အပြင်လောကရောက် ပြီး နှစ်အကြာ ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှာ သံ တံတားကြီးရဲ့ တောင်ဘက် ကိုက် တစ်ရာလောက်အကွာမှာ လူစီးတဲ့ ခြောက်တွဲ၊ ခုနစ်တွဲလောက်အထိ တိမ်းမှောက်ပြီး ပေ ၅၀ လောက် လွင့် စဉ်သွားပါတယ်။ အနေအထားအရ အနည်းဆုံး ရာဂဏန်းလောက်အထိ သေကြေပျက်စီးနိုင်တဲ့ အနေအထားပါ။ ဒါပေမယ့် ရထားပေါ် ပါလာတဲ့ ခရီး သည်အားလုံးဟာ ဆီးကိုင်းခြစ်ရာ လောက်တောင် ပွန်းပဲ့ထိခိုက်ခံရရာ ရရှိခြင်း မရှိပါဘူး။ ခံတန်းစေ့ ခရီးသည် တွေပါတဲ့ လူစီး ရထားပါ။ ဒါပေမယ့် မနုဿလူသားတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကမ္ဘာအေးမှာ သာသနာတော်ဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးပြန် သံဃာတော်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သံဃာတော်တွေရဲ့ ဘုန်းကံ ကြောင့်လို့ ပြောလိုရာသလို၊ စေတီငယ် လေးရဲ့ တန်ခိုးတော်ကြောင့်လို့ ပြော ရင်လည်း ငြင်းလို့မရတဲ့ ဖြစ်စဉ်ပါ။

ဒီကိစ္စနဲ့ ကျောင်းတိုင်း၊ ကျောင်း အကာတွေ သေနတ်မှန်၊ ဗုံးမှန်တာ စပ်ဟပ်မှုမရှိဘူးဆိုတာ သုံးသပ်မိတာ ကြောင့် ဖြစ်ရပ်မှန် ကိုယ်တွေ့ ကြားဖူး တဲ့ ဘိုးဘွားတွေဆီမှာတော့ ရဲ့တန် ကောင်းရဲ့လို့ တွက်မိပါတယ်။



မေးပါများ စကားရပါတယ်။

၁၉၄၀ပြည့်နှစ်ကျော်ကာလဟာ ဂျပန်အဝင် အင်္ဂလိပ်အပြေး ခေတ်ပျက် ကြီးပါ။

ခေတ်ပျက်ကြီးထဲမှာ ဗုဒ္ဓဝိဟာရ ကျောင်း(ဘုရားကျောင်း)ရဲ့ ကျောင်း သားကြီးတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ကျောင်းသား များစွာထဲကမှ ယနေ့ အဘိုးအရွယ် တွေ ရောက်နေကြပြီဖြစ်တဲ့ အဘိုး ကံရ၊ အဘိုး စိန်မောင်၊ အဘိုး အောင် မောင်းတို့ဆီမှာ သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာခွင့်ရပါတယ်။ အဘိုးတို့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို နာခံခွင့်ရတဲ့ အတိုင်း တင်ပြလိုက်ပါရစေ။



စစ်ရှုံးလို့ ဆုတ်ခွာရတဲ့အခါ ရန်သူလက်ထဲ မရောက်အောင် ဖျက် ဆီးတာ၊ ရန်သူ ထက်ကြပ်မကွာ မလိုက်နိုင်အောင် လမ်းတံတားတွေ ဖျက်ဆီးတာဟာ စစ်တပ်ရဲ့ အခြေခံမူ လို့ပဲ ပြောရမယ်ထင်ပါရဲ့ကွာ။

ကျောင်းအနောက်တောင်ဘက် က သံတံတားကြီးကို စစ်သေနတ်တွေ နဲ့ ပစ်၊ ဗုံးတွေ တဝန်းဝန်းနဲ့ ကြဲချတာ ရက်ခြားလှရင် နှစ်ရက် သုံးရက်ပဲ။ အင်္ဂလိပ်လေယာဉ်ရော၊ ဂျပန်လေယာဉ်



တွေရောပဲ။ မင်းတွေမှာပေါ့ကွာ။ လက် ရှိ သံတံတားကြီးက အစားထိုးထားတဲ့ တံတား။ စက်သေနတ်မှန်တဲ့ တံတား ကြီးက မြောက်ဘက်မှာ ဆွဲတင်ထား တာ။ မှန်ထားလိုက်တာမှ ဆန်ခါပေါက် ပဲ။

မင်း သံတံတားကြီးရဲ့ တောင် ဘက် လယ်ကွက်တွေထဲမှာ မြင်မှာပေါ့ ရေဒိုင်ကြီးတွေကို။ အဲဒါ လူတွေ တူး ဖော်ထားတဲ့ ရေကန်မဟုတ်ဘူး။ လေ ယာဉ်ဗုံးတွေ ပေါက်ကျပြီး ရေကန်တွေ လို ဖြစ်သွားတာ။ အေး၊ သံတံတားကြီး ပေါ် တိုက်ရိုက်ကျကွဲတာ တစ်လုံးမှ မရှိဘူး။ ကျများ ကျလိုက်တော့ကွာ၊ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်တောင်ဖြစ်သွား မှာ။ အဲဒီလောက် ပြင်းထန်တဲ့ ဗုံး။

ဒါပေမယ့် သံတံတားအလယ် တည့်တည့်ကို ဗုံးတစ်လုံးတော့ ကျူး တယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ သံလမ်းနဲ့ လည်း မထိ၊ တံတားအောက်ကိုလည်း မကျဘဲ မီးရထား လေီဟားတုံးတွေကြား ကနေ ချောင်းသဲခုံပေါ်ကို ကျသွားတာ။ ဗုံးခေါ်ပါ့မလား။ လုံးဝ မပေါက်ကွဲဘဲ သဲခုံထဲ (၁၀)ပေလောက်ကို မြှုပ်ဝင် သွားတယ်။

တစ်ရက်မှာပေါ့ကွာ။ တို့တွေ ဆွမ်းခံအပြန် ကျောင်းရှိ သံဃာတော် တွေ ကိုရင်တွေ ဘုရားဝတ်တက်ကြ တယ်။ ဒါက နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်နေကျ အလုပ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကွဲညီနောင်ထို့ ခေါ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်လေယာဉ်နှစ်စီးဟာ ပေါက်တပင်(အနောက်ဘက်)က ဆွဲပဲ ပြီး တို့ကျောင်းပေါ်က ဖြတ်ပျံတာ သုံးလေးကြိမ်။ တို့တွေ ကြောက်တာမှ တဆတ်ဆတ်တုန်လို့။

လေးကြိမ်မြောက်မှာတော့ အဝေးကြီးက သံတံတားကို ဦးသံဃ် ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်လာတဲ့ စက်သေနတ်



ဟာ တို့ကျောင်းမကြီးအပေါ်ထပ်ဘေးကို တဖောက်ဖောက်နဲ့ လာမှန်တာ သေမင်းနဲ့ လက်တစ်ကမ်းပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာတော်က ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ကြစမ်း လို့ မိန့်တယ်။ ဘုရားရှိခိုး မပျက်ကြနဲ့ပေါ့။ နောက် တစ်စီးပြီး တစ်စီး ပစ်လိုက်တဲ့ စက်သေနတ်။ မကြောက်ဘဲ နေမလားကွာ။ သေဘေးပဲဟာ။

“မင်းတို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်” လို့ ဆရာတော်က မိန့်တယ်။ ဆရာတော်နေရာမှာ တို့အဖေတွေ ဖြစ်ကြည့်ပါလား။ အဖေကို တွန်းတိုက်ပြီးတော့တောင် ထွက်ပြေးမှာ။

“ဝန်း” ဆိုတဲ့အသံကြီးဟာ နည်း

တဲ့ အသံကြီးမဟုတ်ဘူးကွ။ တို့တွေ နားပင်းကုန်ပြီလို့တောင် ထင်ရတယ်။ ငလျင်လုပ်သလို မြေကြီးတောင် တုန်ခါသွားတယ်။ ဒီဗုံသံဟာ တို့ကျောင်းဝင်းထဲကျကွဲသံဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ အဲဒီအသံကို ကြားတယ်ဆိုရင်ပဲ တို့တစ်တွေဟာ ကန်တော့ပါရဲ့ ချေးတွေ သေးတွေတောင်ထွက်ကျတယ်။ ဆရာတော်ကတော့ တို့ဘေးမှာ လမ်းလျှောက်မပျက်ဘူးကွာ။ အဲရော။

အဲဒီ လေယာဉ်ပေါ်က နောက်ဆုံး ချတဲ့ ဗုံးဟာ ဘယ်မှာ ကျကွဲလဲ ဆိုတော့ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီပြောက်ဘက် ပေ ၅၀တောင် မကွာဘူး။ အဝအချင်းက ပေ ၃၀၊ အနက်က ၁၀ပေ လောက် ကျင်းကြီးကို ဖြစ်သွားတော့

တာ။ အဲဒီကျင်းကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်၊ ပြောက်ဘက်က သရက်ပင်တွေဟာ ဗုံးစတွေ မှန်တာ။ ရွံတွေ မြေကြီးတွေ ကပ်နေတာဟာ မြင်မကောင်းဘူး။ ငါပြောရင် မင်းသိပ်အံ့သြသွားမယ်။ တို့ဘုရားမှာ ဗုံးစ တစ်ချက်မမှန်ဘူး။ မြေတုန်ပြီး ပယ်ကြားအက်ကြောင်းတောင် မဖြစ်ဘူး”



ဪ... ကိုယ်ရွာမှာ မီလိုတန်ခိုးကြွယ်တဲ့ စေတီငယ်သမိုင်းကို ခုမှ သိရလားလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။

ရှစ်ခွင်ကျော် ဖောင်တော်သီ

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္ဓာမိ ”

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်ပြု(ခြံမီး)

ဝမ္ဘီရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန်။ ဆန်းကျမ်း + သက္ကတ ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာ နှုတ်ခမ်းနှင့် မင်္ဂလာအစီအရင်၊ နှုတ်ခမ်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး) ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်း အစီအရင်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးမည်။

(၁)နှစ်စာ တောစာတမ်း၊ ကလေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါရွေး၊ ဓမ္မဗျူဟာမည့်ရက်ရွေးခြင်း၊ စနစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုတ ငွေကြိုတင်ပေးပို့၊ နှိပ်စက်လာလိုပါက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်သွယ်ပါ)

ဟောခန်းလိပ်စာ

အမှတ် (၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

ဖုန်း - ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉

လမ်းညွှန်

၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေဧည့်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊ ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁ ဘားများစီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွကားများစီးပါက (၈)ဝိတ်မှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက ဓမ္မာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။



၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

ဂန္ထီရ ဆရာလှမျိုး
(B.Sc)

တနင်္ဂနွေအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဥာ၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် "အ"အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်သောနေရာမှ ငွေကြေးအစုလိုက်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ငွေ၊ ကား၊ ကျောက်၊ ငွေထည်၊ ကြေးထည်ပစ္စည်း စသည့် တန်ဖိုးရှိပစ္စည်းများ ဝင်မည်။ ထီး၊ နာရီ၊ ဖိနပ်၊ အထည်၊ ဓာတုပစ္စည်း၊ တိုက်တာအဆောက်အအုံ စသည်တို့ ဝင်မည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်သောအလုပ် အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ခြံမြေရောင်းထွက်မည်။ လုပ်ငန်းအသစ် ပြုလုပ်နိုင်သည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စဆောင်ရွက်ရမည်။ တနင်္ဂနွေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အနည်းတွဲ လူ၊ အစားအစာ ရှောင်ထိ အရက်၊ အာလူး၊ အုန်းရည်၊ ဝက်သား၊ အုန်းသီးပါသော အစားအစာကို ရှောင်ပါ။ အစာမကြေ၊ လေရောဂါ၊ ဝမ်းနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရမည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် အဖြူရောင် (၉)လက်လှူပါ။

တနင်္လာအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု စတင်ပြုလုပ်ရမည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်း တိုးဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးသွားလာရမည်။ ကား၊ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ ငွေကြေး၊ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ငါးလုပ်ငန်းအရောင်းအဝယ် ကောင်းကျိုးပြုမည်။ နိုင်ငံခြားရောက်နေသော ဆွေမျိုးသားချင်း မိသားစုထံမှ သတင်းကောင်းကြားရမည်။ ငွေကြေးအထောက်အပံ့ရရှိမည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ လူငယ်များ မမျှော်လင့်ဘဲ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသည်။ ပညာရေးထက် စီးပွားရေး အချစ်ရေးကို ပို၍စိတ်ဝင်စားနေမည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လစိုက်မှု အောင်မြင်မည်။ အိမ်တွင် အရန်ပြဿနာပေါ်မည်။ ထိဝါသနာပါက (၂)အစ (၇)အဆုံး (၇)အစ (၂)အဆုံးတိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံထောင့်တွင် တံခွန်အဖြူရောင် (၉)လက်နှင့် ကံကော် (၁၅)ညွန့်လှူပါ။

အင်္ဂါအက္ခရာ

(စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကား၊ ကျောက်၊ ငွေထည်၊ ကြေးထည်ပစ္စည်း၊ ငါးလုပ်ငန်း၊ ငွေတိုးပေးခြင်းလုပ်ငန်း၊ စသည့်လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ စက်ပစ္စည်း၊ စိန်ထည်၊ ဆိုင်ခန်းစာအုပ်လုပ်ငန်းမှ အကျိုးအမြတ်ခံစားပါမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ခရီးသွားလာရမည်။ ရွှေထည်ပစ္စည်းထွက်ကြီး ရေနံပတ်သက်သောပစ္စည်း၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ထွက်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ကြုံတွေ့ရမည်။ ကွဲကွာနေသော မိသားစုနှင့် ပြန်ဆုံရမည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထိဝါသနာပါက (၂၇၀)ပါသော ထိလက်မှတ်ရွေးတိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - ချင်းတက်ပေါ်တွင် ဆီမီးပူဇော်၍ ဂုဏ်တော်ကိုးမီး ပုတီး(၉)ပတ်၊ နီရာဆန္ဒ ဆုတောင်းပါ။



ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ

(ယ၊ ခု၊ လ၊ ဝ၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မိမိပြုလုပ်နေကျအလုပ် ဆက်လုပ်ပါ။ ဝန်ထမ်းဆိုပါကလည်း လက်ရှိအလုပ်မှ မထွက်သင့်ပါ။ ရာထူးတို့၊ လစာဝင်ငွေတို့တက်ကိန်းရှိသည်။ အကြံအစည်ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဘာသာရေး လူမှုရေးကိစ္စ၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်ကြုံတွေ့ရမည်။ အနီးကပ်ရန်၊ အတွင်းရန် သတိထားပါ။ ဇနီးနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်ခြင်း၊ အလုပ်အဆင်ပြေခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရမည်။ မိမိအိမ်ရှေ့ ခေါင်းရင်းတွင် အလှူမင်္ဂလာ ကြုံတွေ့ရပါက ကောင်းသော နိမိတ်ဟု မှတ်ယူပါ။ လေစာ၊ အအေးစာ ရှောင်ပါ။ ကောင်းကျိုးပြု ယတြာ - နေအိမ်ရှိ ဘုရား၊ ရဟန္တာရှင်ပွားတော်တစ်ဆူအား အမွှေးနံ့သာဖြင့် ရေသပ္ပာယ်ပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ပညာရေး၊ သင်တန်းနှင့် ပတ်သက်သော အလုပ်များ အဆင်ပြေမည်။ မြှုပ်နေသော အရင်းအနှီးများ ပြန်ပေါ်လာမည်။ သံ၊ သစ်၊ သွပ်၊ သံ၊ သစ်သီး စသည့် သောကြာနံလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ နိုင်ငံခြား ခရီးသွားကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။ တနင်္လာနှင့် စနေသားသမီးထံမှ အကူအညီရမည်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းနှင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့ရမည်။ သားသမီးတစ်ဦး ခြံမိမှ ထွက်သွားတတ်သည်။ သားသမီးပညာရေး ဂရုစိုက်ပေးပါ။ သမီးမျိုးရှိပါက လွှတ်မထားသင့်ပါ။ နေအိမ်တွင် အရက်သမား၊ ဦးနှောက်မကောင်းသူရှိက ထွက်ကိန်းမြင်သည်။ ပြင်ပမှ လာသော အရက်သမား၊ အရူး လက်မခံရ။ လက်အောက်ငယ်သား ခုက္ခပေးတတ်သည်။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - လိပ်၊ ဝက်ဝံ၊ ဝက်၊ ရေမြင်း၊ ယုန် ဗုဒ္ဓဟူးနံသတ္တဝါ၊ ရေသတ္တဝါကို အစာကျွေးပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

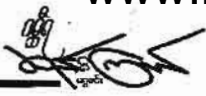
(သ၊ ဟ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်အဆင်ပြေလာမည်။ နိုင်ငံခြားအလုပ်ခရီး သင်္ဘောသားအလုပ်ထွက်ခွာရမည်။ ထွက်ပြီးငွေများ ပြန်ဝင်လာမည်။ အိမ်ခြံမြေရောင်းထွက်မည်။ အိုးအိမ်၊ နေရာဌာန၊ အလုပ် ခြံတွင်ရွှေရက်ကိန်းရှိသည်။ လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့ဝင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်ပါက အတိုက်အခံပေါ်ခြင်း၊ အတွေးအခေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ဆောင်ရွက်သည်။ ခင်ပွန်း၊ အိမ်ထောင်ဖက် အိမ်မှ ထွက်သွားတတ်သည်။ အပျော်အပါး လောင်းကစားကိစ္စ အထူးရှောင်ပါ။ နှစ်ရှောင်က လာဘ်ဝင်မည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ ၂ အစ ၇အဆုံး၊ ၇အစ ၂အဆုံး ထိုးပါ။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနံတိုင်း ထန်း၊ ဒန်း၊ ခနံ၊ ဒေါန တစ်မျိုးမျိုး (၁၀)ညွန့်ကို လေးကြိမ်လှူပါ။

စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်ကိန်းရှိသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအသစ် ပြုလုပ်ရမည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်း တိုးချဲ့ရမည်။ စပ်တူရှယ်ယာပြုလုပ်ရမည်။ မြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးဝေးသွားလာရမည်။ ကား၊ ကွန်ပျူတာ၊ ကျော့ကွက်မျက်ရတနာ၊ ငွေထည် သည် လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ထီး၊ နာရီ၊ ဖိနပ်၊ အထည်၊ ဓာတုပစ္စည်း၊ ဒန်ထည်ပစ္စည်း၊ နီနှင့် နီထွက်ပစ္စည်းများ ရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ အကျိုးအမြတ်ခံစားရမည်။ အလှူမင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ အရက်၊ အမူး၊ အနားရည်၊ လောင်းကစားအပျော်အပါးကိစ္စ ရှောင်ပါ။ လူမှုရေးအရပ်အတွေးပြဿနာဖြေရှင်းရမည်။ ထိပါသနာပါက (၁၀)ဂဏန်းပတ်ထိုးပါ။ ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္လာ၊ စနေ တစ်ပတ် နှစ်ရက် နံနက်၌ သုန်ချည်၊ ချင်းသုတ် တစ်မျိုးမျိုးလှူပေးပါ။



၂၀၁၅-အောက်တိုဘာလအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

ဗီစာမျက်နှာဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထတဲ့အခါ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသလို မိမိတို့ ဖြတ်သန်းတဲ့ ဘဝကံကို တစ်ထောင်တစ်နေရာက အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေဖြင့် ကူညီပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟူသည် သူတော်ကောင်းတို့၏ အဖော်မွန်၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ယတြာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယတြာပြုလုပ်ခြင်းသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ဆည်းပူးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မကောင်းမှု ဆိုးကျိုးများကို ကောင်းမှုများဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။”

(ပြည်မြို့-ဝေပုတ္တရာရာမ ဆရာတော်)

၂၀၁၅ အောက်တိုဘာလ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၂၊ ၃၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၁ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၄၊ ၅၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၅၊ ၂၆ ရက်များ	၏အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၆၊ ၇၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၇၊ ၂၈ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၀ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။

စန်းသည် မိဿ၊ သိဟ်၊ နေရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်၏။ စန်းသည် ပြီဿ၊ ကန်၊ မကာရာသီများ တွင် ရှိပါက တောင်အရပ် စန်းပွင့်၏။ စန်းသည် တူ၊ ကုမ်၊ မေထုန်ရာသီများတွင်ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်၏။ ကျန် ရာသီများတွင် ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်၏။

စန်းပွင့်သော ထောင့်အရပ်ဘက် မျက်နှာမူခြင်း၊ အကြံအစည်ပြုခြင်း၊ ခရီးဝေးသွားခြင်း၊ ဈေးထွက်ရောင်းခြင်းနှင့် အခြားသော ဉာဏ်စေစား၍ အသုံးပြုတတ်လျှင် ပြုသည်အလျောက် ကံပွင့်လန်းစေပါသည်။

ကံပွင့်ဂါထာရွတ်ဖွားရန်

ထိုနေ့မနက် ၁၁နာရီခွဲမှ စကာ တစ်နေ့ကျန် ဘုန်းကံ ဖွံ့ထွား ကံကြီးမားကာ၊ ကျက်သရေအပေါင်း ချောင်းစေသော “ယုဂ်ကောင်း” ရထားသဖြင့် အကြံအစည်အသစ်များ ချမှတ်ကာ စတင်ရွက်ဆောင်သင့်သည်များ အစပြု ရွက်ဆောင်နိုင်သော နေ့ကောင်းဖြစ်သည်။ မဟာဝေဓဗ္ဗ မန္တန်တော်နှင့် နှစ်သက်ရာ ကံပွင့် ကံမြှင့်ဂါထာတော်များ ရွတ်ဖွားကျင့်ဆောင်ကြ။ ကေန်မုချ ကောင်းကျိုးရပါလိမ့်မည်။ (၃၀-၁၀-၂၀၁၅) သောကြာနေ့တွင်လည်း မနက် ၁၀နာရီခွဲမှ နေ့လယ် ၁နာရီအတွင်း ကံထူးကာလဖြစ်သဖြင့် ဉာဏ်ရှိသလို ရွက်ဆောင်နိုင်ပါသည်။ အကြံအစည်အသစ်များ ချမှတ်ကာ ဉာဏ်စေစားနိုင်ကြ။ သတည်း။



မင်္ဂလာရက်မြတ်

၂၉-၁၀-၂၀၁၅ မှ စတင်ကာ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းကိစ္စများ ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ ထိုရက်မတိုင်မီ မင်္ဂလာမဆောင် ကောင်းပါ။ ပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်ပါ။

ကျန်းမာရေး

၁-၁၀-၂၀၁၅ မှ ၁၃-၁၀-၂၀၁၅ အတွင်း အကြော်မျိုးစုံရှောင်ပါ။ ဝမ်းချုပ်မခံသင့်။ ရေချိုးပြီး တောင်နံကတိုးလိမ်းပါ။ ထမင်းကြော်အပါအဝင် အကြော်အလှော်ရှောင်ပါ။ မုန့်ဟင်းခါးရှောင်ပါ။ ရခိုင်မုန့်တီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်ရှောင်ပါ။

၁၄-၁၀-၂၀၁၅ မှစ၍ အရက်၊ ကလေး မကောင်း။ ဝမ်းမသက်စေနှင့်။ ဝမ်းချုပ်လည်း မခံနှင့်။ ဆီးကောင်းပါစေ။ ရေကြာကြာချိုးနိုင်သည်။ မန်ကျည်းသီးမှည့်ပါသော အစာများ သတိထားရမည်။ အကြော်အလှော်အစပ်ရှောင်ပါ။

ရတနာ

ရွှေကို တစ်လလုံးဆောင်ပါ။ ကံကောင်းမည်။

ဤလအတွင်း အထူးယတြာ

တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူသို့ မွေးနေ့မနက်စောစောသွားပါ။

- * တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အုန်းထမင်း (၆)ပွဲ၊ အုန်းရည်(၆)ခွက်၊ အုန်းပန်း (၆)ညွန့်နှင့် အလင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်းပါ။ အမွှေးတိုင် (၆)တိုင် ပူဇော်ပါ။
 - * တနင်္လာသားသမီးများသည် တနင်္လာထောင့်တွင် ကြွသကာခဲနှင့် ဆွမ်း (၁၅)ပွဲ၊ ကြံရည် (သို့မဟုတ်) သစ်ခွရည် (၁၅)ခွက်၊ ကံ့ကော်ပန်း (သို့မဟုတ်) ခရေပန်း (၁၅)ညွန့်၊ နံ့သာတိုင် (၁၅)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင် သက်စေ ပူးထွန်း၍ ပူဇော်ပါ။
 - * အင်္ဂါသားသမီးများသည် အင်္ဂါထောင့်တွင် ဆွမ်းဖြူ (၈)ပွဲ၊ ဇီးဖျော်ရည် (၈)ခွက်၊ စံပယ် (သို့မဟုတ်) စိန်ခြယ်ပန်း(၈)ညွန့်၊ နံ့သာတိုင် (၈)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်း၍ ပူဇော်ပါ။
 - * ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်တွင် လက်ဖက်ဆွမ်း (၁၇)ပွဲ၊ ရေ (၁၇)ခွက်၊ ရွက်လှ (၁၇)ညွန့်၊ နံ့သာတိုင် (၁၇)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်းကာ ပူဇော်ပါ။
 - * ကြာသပတေးသားသမီးများသည် ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပဲဆွမ်း(၁၉)ပွဲ၊ ပဲနီ (၁၉)ခွက်၊ မေမြို့ပန်း (၁၉)ပွင့်၊ နံ့သာတိုင် (၁၉)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်း၍ ပူဇော်ပါ။
 - * သောကြာသားသမီးများသည် သောကြာထောင့်တွင် သကြားဆွမ်း (၂၁)ပွဲ၊ သစ်ခွဖျော်ရည် (၂၁)ခွက်၊ သပြေညွန့် (၂၁)ညွန့်၊ နံ့သာတိုင် (၂၁)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်းကာ ပူဇော်ပါ။
 - * စနေသားသမီးများသည် စနေထောင့်တွင် ဇံပေါက်ဆွမ်း (၁၀)ပွဲ၊ နှင်းဆီပွင့် (၁၀)ပွင့်၊ နာနတ်ဖျော်ရည် (၁၀)ခွက်၊ နံ့သာတိုင် (၁၀)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်သက်စေ ပူးထွန်းကာ ပူဇော်ပါ။
 - * ရာဟုသားသမီးများသည် ရာဟုထောင့်တွင် စက္ကူယပ်ကောင် (၁၂)ချောင်း၊ ရေ (၁၂)ခွက်၊ အလင်းတိုင်သက်စေ ပူးကာ နံ့သာတိုင် (၈)တိုင်ဖြင့် ပူဇော်ပါ။
- (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်း လုပ်ရပါမည်) ■



မဟော်သဓာ စစ်ထွက်ဂီတ

ကြည်ဝင်း (ဟင်္သာတ)

မဟော်သဓာပညာရှိ သုခမိန်ဟာ အခက်အခဲပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတဲ့အခါမှာ ဖြစ်စေ၊ ရန်သူနဲ့ တွေ့ကြုံပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရတဲ့အခါမှာဖြစ်စေ ဘယ်သောအခါမှ ရုံးခိုမိခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ သူနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသူတွေမှာသာ နဖူးကွဲသူကွဲ၊ ဒူးပြဲသူ ပြဲနဲ့ ပုဆိုးမနိုင် ပဝါမနိုင် အလဲလဲအကွဲကွဲ အရုံးကြီး ရုံးသွားကြတာပါပဲ။

မဟော်သဓာ သုခမိန်ဟာ ဘဝအဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့်ဆည်းလာခဲ့တဲ့ ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးဖြစ်ခဲ့လို့ ရန်သူတွေအပေါ်မှာ အောင်နိုင်ခဲ့သလို ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သူလိုဆိုရင် ဒီအဖြေဟာ အမှားကြီး မှားတဲ့ အဖြေဖြစ်ပါတယ်။

အရေးကြုံရင် သက်လုံကောင်းဖို့ လိုတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးများ ဆိုရိုးစကားရှိပါတယ်။ မဟော်သဓာ ပညာရှိ သုခမိန်မှာလည်း အရေးကြုံရင် သုံးတဲ့ စစ်ထွက်ဂီတ အဆောင်တစ်ခုရှိပါတယ်။

ဒီဂီတအဆောင်ကို ယုံကြည်စွာ နဲ့ အသုံးပြုခဲ့ပါက နေ့စဉ် ကြုံတွေ့နေရတဲ့ လောကီလူမှု ဒုက္ခကိစ္စရပ်များကို မဟော်သဓာ ပညာရှိ သုခမိန်လိုပဲ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း အောင်မြင်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မဟော်သဓာ စစ်ထွက်ဂီတတော်ကို မဟုတ်မမှန်တဲ့ မတရားတဲ့ လုပ်ရပ်တွေမှာ အသုံးမချမိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အကယ်၍ အသုံးချမိရင်လည်း အောင်မြင်မှု မရနိုင်ပါဘူး။

မိမိမှာ အမှန်တကယ်ပဲ ဒုက္ခတွေ့နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရမယ်၊ အမှုအခင်းများနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမယ်၊ အကျဉ်းအကျပ်ထဲမှာ ရောက်နေမယ်ဆိုရင် ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ အသုံးပြုပါက ကျိန်းသေမှချ အောင်နိုင်သူဖြစ်မှာမလွဲပါ။ မမှန်ကန်လျှင်တော့ ရုံးခိုမိမှုနဲ့ ကြုံတွေ့ရမှာ မလွဲပါဘူး။

စာမေးပွဲဖြေဆိုမယ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ၊



လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရမယ့် အင်တာဗျူးဖြေဆိုမယ်သူတွေဟာ မဟော်သဓာ စစ်ထွက်ဂီတအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် အစစအရာရာ လွယ်ကူချောမွေ့စွာနဲ့ ဖြေဆိုအောင်မြင်နိုင်သူဖြစ်မှာ မလွဲပါဘူး။

ပထမဦးစွာ မဟော်သဓာ စစ်ထွက်ဂီတကို အရကျက်မှတ်ထားပါ။

- (၁) အ-တောင်း၊ မူကွဲ-အ-တောင်း
- (၂) ကြောင်-အိပ်
- (၃) စိတ်-လက်-မီးကင်
- (၄) လေးတွင်-စိုက်ကြည့်
- (၅) မိမှာ-ဝင်-ထွက်
- (၆) သင်တွက်-ဝ-စား
- (၇) တ-က-၁-ငြင်းခုန်



ဂါထာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ -

(၁) အ-တောင်း

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မိမိနေအိမ်မှ မထွက်မီ တောင်အရပ်သို့ ခြေသုံးလှမ်း လှမ်းပါ။ ပြီးမှ မိမိဆောင်ရွက်ဖွယ် ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပါက လျင်မြန်ချောမွေ့ အောင်မြင်ပြီးစီးမှာ မှချပါပဲ။

(၁) အ-တောင်း (မူကွဲ)

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမှုအခင်း၊ အလုပ်ကိစ္စများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းစရာရှိပါက မိမိအိမ်ရှိ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ စတိအဖြစ် တစ်စုံတစ်ခုကို တောင်းခံပြီးမှသာ လုပ်ကိုင်စရာများကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပါ။

(၂) ကြောင်-အိပ်

တနင်္လာနေ့မှာ မိမိဆောင်ရွက်စရာ၊ ကြွေးတောင်းစရာနဲ့ အခြားအမှုကိစ္စအဝဝကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့ ရှိခဲ့ရင် အိပ်ရာက နိုးတဲ့အခါ မထဘဲ၊ တစ်ရေးလောက် ပြန်မှေးအိပ်လိုက်ပါဦး။ ပြီးမှ အိပ်ရာက ထ၊ မိမိဆောင်ရွက်စရာများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါက ကျိန်းသေ အောင်မြင်မှုကို ရရှိပါမယ်။

(၃) စိတ်-လက်-မီးကင်

အင်္ဂါနေ့မှာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမယ့် အကြောင်းအရာများရှိခဲ့ရင်တော့ အဲဒီအကြောင်းကိစ္စတွေကို သွားရောက် မဖြေရှင်းမီ မိမိရဲ့ အိမ်က မီးဖိုမှာ မိမိရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို မီးကင်လိုက်ပါ။ ပြီးတာနဲ့ ရဲရဲရင့်ရင့်သာသွားပြီး ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်ပါ။

(၄) လေးတွင်-စိုက်ကြည့်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာတော့ မိမိရဲ့ အရိပ်ရပ်ပုံကို မှန် (သို့မဟုတ်) ရေထဲမှာ ခေတ္တခဏစိုက်ကြည့်ပါ။ ပြီးတာနဲ့ အမှုကိစ္စ ရင်ဆိုင်စရာများကို သွားရောက်ရင်ဆိုင်လိုက်ပါ။

(၅) မိမှာ-ဝင်-ထွက်

ကြာသပတေးနေ့မှာ အမှုကိစ္စ မဆောင်ရွက်မီ မိမိရဲ့ အိပ်ခန်းမှာ ဖြစ်စေ၊ ခြံထဲမှာ ဖြစ်စေ အဝင်အထွက် သုံးကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်စရာ အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်မှု ရရှိပါလိမ့်မယ်။

(၆) သင့်တွက်-ဝ-စား

သောကြာနေ့မှာ မိမိစားသောက်နေကျ ပျဉ်းစားနေတာထက် အနည်းငယ်ပိုပြီး စားလိုက်ပါ။ အဲဒီလို စားသောက်ပြီးနောက် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းစရာများရှိရင် သွားရောက်ဖြေရှင်းလိုက်ပါ။

ပါ။ အောင်မြင်မှုရမှာ မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲပါဘူး။

(၇) တ-ကာ-ငြင်းခုံ

စနေနေ့မှာတော့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံလာရမယ့် အမှုကိစ္စအရေးအခင်းတို့ကို မဖြေရှင်းမီ နီးစပ်ရာ လူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ငြင်းခုံလိုက်ပါ။ ပြီးတာနဲ့ မိမိရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမယ့် အကြောင်းကိစ္စအရပ်ရပ်ကို သွားတွေ့ပြီး ဖြေရှင်းလိုက်ပါ။ ဤကဲ့သို့ သွားရောက်ဖြေရှင်းခဲ့လျှင် အားလုံးပြေလည်မှု ရရှိပြီး အောင်မြင်မှာ မလွဲပါဘူး။

မဟော်သစာ စစ်ထွက်ဂါထာမှာ နာမည်ဆန်းသလို ပြုလုပ်ရမယ့် အကြောင်းအရာတွေဟာလည်း ဆန်းပြားလှပါတယ်။ လူတိုင်းလည်း လုပ်ဆောင်လို့ ရတဲ့၊ လွယ်ကူရှင်းလင်းတဲ့ အရာများလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

လွယ်ကူတယ်ဆိုပြီး အထင်မသေးစေလိုပါ။ တကယ်ပဲ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ပြုလုပ်ခဲ့ရင် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လား။ ဒီနည်းဟာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အစွမ်းထက်မြက်နေပါလားဆိုတာကို သိမြင်လာပါလိမ့်မယ်။

ဒီမဟော်သစာ စစ်ထွက်ဂါထာကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျော်ကပင် ရရှိခဲ့ပြီး ယနေ့ထက်တိုင်အောင်လည်း အသုံးပြုနေပြီး အောင်မြင်မှုများကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ပညာကို သေရွာယူမသွားစတင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဤနည်းပညာကို ပေးခဲ့တဲ့ ရခိုင်ဆေးဆရာကြီး ဦးခင်ဝင်းကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒီနည်းကို ထုတ်ဖော်ဖြန့်ဝေပါတယ်။

တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို မဟော်သစာ စစ်ထွက်ဂါထာနဲ့ ဆင်တူချိုးမှား ဂါထာများစွာရှိပါတယ်။ ဘယ်ဂါထာမှ မှန်တယ် မပြောလိုပါ။ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ ပြုလုပ်သူများအတွက် အကျိုးရှိမယ်ဆိုရင် ဖော်ပြရကျိုးနပ်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

စာဖတ်သူများဟာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ စမ်းသပ်နိုင်ပါတယ်။ အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း မိမိတက်ကာ မှန်ကန်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မမှန်ကန်ခဲ့ရင် အောင်မြင်မှုကို မရရှိနိုင်ပါဘူး။

အမှုကိစ္စများသာမက၊ စာပေးပွဲဖြေဆိုခြင်း၊ အလုပ်ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသွားမည့်ကိစ္စ စသော အကြောင်းအရာများကိုလည်း မိမိတို့ ဉာဏ်ရှိသလို ခဲ့ထွင်၍ အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်းကို မေတ္တာဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ကြည်ဝင်း (ဟင်္သာဝေ)

■

အောင်မင်္ဂလာ အဝေးပြေးဂိတ်မှ
ရန်ကုန်+တပ်တောင် လိုင်းကားကြီး
သည် နေ့လယ် ၂၀၀၀အချိန်တွင် စတင်
ထွက်၏။ တန်ခူးလဆန်းနေ့သည် ရဲရဲ
တောက်ပူနေ၏။ ထို့ကြောင့် ခရီးသည်
များမှာ နေပူဒဏ်နှင့် လိုင်းကားကြီး
၏ မွမ်းကျပ်သောဒဏ်ကို ထိထိမိမိ
ကြီး ခံစားကြရသည်။

လိုင်းကားကြီးသည် ဂိတ်လွန်
သည်နှင့် အချိန်ကို မြှင့်၍ မောင်းသည်။
စပယ်ယာတစ်ယောက်က ရေသန့်ဘူး
များကို ခရီးသည်များအား လိုက်ဝေ
ပေးသည်။ ထိုနောက် တစ်သူ။ တစ်
ခါသုံး သွားတိုက်ဆေးဘူးနှင့် သွားတိုက်
တံများကို ထပ်ဝေပေးပြန်သည်။

“ရွာကို နောက်နေ့ မနက်စော
စော ရောက်နိုင်ပါ့မလား”

ဟု မောင်ဘုန်းကျော်က မေး
သည်။

“အင်း...မနက် ၉နာရီလောက်
တော့ ရောက်နိုင်ပါတယ်”

မောင်ဘုန်းကျော်က ရန်ကုန်+
တပ်တောင် ကားလမ်းပေါက်ပြီးမှ (ရန်
ကုန်+တပ်တောင်ကားကို) တစ်ခါမျှ
မစီးဘူးသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်
ဒေသခရီးစဉ်ဖြစ်သော်လည်း အထွာ



မင်းမာနိုးထိပ်
ပီစ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်

ကို မသိ၍ မေးဟန်တူသည်။

မောင်ဘုန်းကျော်က ဗိသုကာ

ဒီဒိုင်နာပညာရှင်ဖြစ်၏။ ဘုရားတည်း။

ကျောင်းဆောက်၊ တံကဲပန်းလှီး စသော

ဗိသုကာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးနေ

ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ယခု ဝိသနာ

အလျောက် “မင်းဟိန်းခိုင်”ကလောင်

ဖြင့် စာပေနယ်တွင်လည်း တောက်ပစ

ပြုလျက်ရှိသည်။





ဤခရီးသို့ မောင်အေးချမ်းက မောင်ဘုန်းကျော်အား ခေါ်လာခြင်းမှာ အမေ၏ အိမ်ကို ဆောက်လုပ်ပေးရန် အတွက်ဖြစ်၏။ မောင်အေးချမ်း၏ မိခင်ကြီးမှာလည်း တစ်သက်ပတ်လုံး သစ်သားအိမ်နှင့် နေထိုင်လာခဲ့ပြီး ယခု အသက် ရှစ်ဆယ်နှီးမှ အဘယ်သို့ စိတ်ကူးပေါက်လာသည်မသိ။ အုတ် တိုက်ဆောက်လုပ်ရန် မောင်အေးချမ်း အား လှမ်းမှာသည်။

သူတိုက်အိမ်ကလည်း နည်း နည်းနောနောမဟုတ်။ အိမ်ရှေ့ မျက်နှာ (၂၆)ပေ၊ ညောင်ခန်း (၁၄)ပေနှင့် နောက် ဘက်ကို (၁၂)ပေ နှစ်ခန်း။ နှစ်ထပ် တိုက်အတွင်းအပြင် ကြွေပြားကပ်၊ ခေါင်မိုး အင်္ဂတေပျဉ်မှာလည်း ပန်းခင်း လေးလုပ်၍ရအောင် စသည်ဖြင့် ဖုန်း ဆက်သည်။

ထို့ကြောင့် “လာပါမည်။ ဦးစီး ညွှန်ကြားပေးပါမည်” ဟု ပြန်ပြောလိုက် ပြီး ယခု ဗိသုကာ၊ ဒီဇိုင်းနာဆရာ မောင်ဘုန်းကျော်အား ခေါ်ကာ ရွာသို့ သွားကြခြင်းဖြစ်၏။

မောင်ဘုန်းကျော်အနေဖြင့်လည်း ဗိသုကာဒီဇိုင်းများကိုသာ လုပ်ကိုင်နေ ၍ အုတ်တိုက်ဆောက်ရမည်ကို စိတ် ဝင်စားပုံမရပေ။ မောင်အေးချမ်းက ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးလေးများ ရေးသား တတ်လာတတ်သည်အထိ သူ့အား သင်ပေးထားသောကျေးဇူးကို ထောက် ပြီး ငြင်းမကောင်း၍သာ လိုက်လာခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ကားကြီး ထိုးရပ်သွား၍ မောင်အေးချမ်း အတွေးပြတ်သွားသည်။ မောင်အေးချမ်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့် သည်။ မော်ဘီနယ်ကိုပင် မကျော်သေး ပေ။ ထို့ကြောင့် ကားကြီး ဘာကြောင့် ရပ်သွားပါလိမ့်ဟု တွေးသည်။ အပေါ့

အပါးသွားရန်အတွက်ဆိုလျှင်လည်း အနည်းဆုံး နှစ်နာရီကျော် သုံးနာရီ မောင်းပြီးမှ ရပ်နားပေးလေ့ရှိသည်။

နောက်မှ “စတီယာတိုင် ပြုတ်၊ ပြုတ်လာနေလို့”ဟု သိလိုက်ရသည်။ မောင်အေးချမ်းက ကားအကြောင်းကို နားမလည်၍ ဘာကို ဆိုလိုမှန်း မသိ ပေ။

ကားကြီး ရပ်နားသွားပြီးနောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။ အပေါ့ အပါးသွားချင်ကြသူအချို့ ကားလမ်း ဟိုဘက်ကို ဖြတ်ကူးသွားကြသည်။ ဒီဘက် ကားလမ်းဘေး မြောင်းထဲတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကန်စွန်းညွှန် ခူးနေ၍ အဆင်ပြေဖွယ် မရှိပေ။

မောင်အေးချမ်း ကားကြီးအရိပ် ကို ခို၍ထိုင်လိုက်သည်။ မောင်ဘုန်း ကျော်လည်း လာထိုင်သည်။ ထို့နောက် အပျင်းပြေ ကွမ်းယာဝါးကြသည်။ မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်းကျော် တို့က ကွမ်းယာကို အစွဲမဟုတ်ဘဲ အပျင်းပြေသာ ဝါးလေ့ရှိကြသည်။

“ဟာ...”

မောင်အေးချမ်း အံ့သြသွားသည်။ မောင်ဘုန်းကျော်လည်း ဟာခနဲဖြစ်သွား လေသည်။ ထို့နောက် လမ်းဘေးက မြောင်းထဲတွင် ကန်စွန်းညွှန်လိုက်ခူး နေသော အမျိုးသမီးကို စိုက်ကြည့်နေ ကြသည်။

“ဟိုဟာ မခင်သိန်းပဲ မဟုတ် လားကွ”

ဟု မောင်အေးချမ်းက မောင်ဘုန်း ကျော်အား ပြောလိုက်သည်။

“အစစ်ပေါ့”

ထို့နောက် မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်းကျော်တို့ မခင်သိန်း၏အနား သို့ ကပ်သွားကြသည်။ မခင်သိန်းကား မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်းကျော်တို့

ကို အသေချာပင် မကြည့်ပေ။

“မခင်သိန်း”

မောင်အေးချမ်းက ခေါ်လိုက်၏။

မခင်သိန်းက မထူးပေ။

“ဟ...မခင်သိန်း”

“ပြင်လျက်နဲ့ ဘာလို့ခေါ်နေတာ လဲ”

မခင်သိန်းက ခပ်ငေါက်ငေါက် ပြန်ပြော၍ မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်းကျော်တို့ ရယ်ကြရ၏။ ထို့ နောက် မောင်အေးချမ်းက...

“နင်ကလဲဟာ၊ ခေါ်တာတောင် မထူးဘူး၊ ဘာလဲ အစက တို့ကို မမြင် ဘူးလား”

“မြင်သားပဲ၊ သောက်မြင်ကတ် လို့ နှုတ်မဆက်တာ”

“ဟောဗျာ... တို့ကို ဘာလို့ သောက်မြင်ကတ်ရပြန်တာတုန်း”

မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်း ကျော်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ် ယောက်ကြည့်ပြီး ပြီးမိကြပြန်သည်။ မခင်သိန်းကား တည်တည်ပင် မကြည့် ပေ။ မြက်ပင်များ၏အကြားတွင် ရှိနေ သော ကန်စွန်းညွှန်များကိုသာ လိုက် ခူးနေသည်။

မောင်အေးချမ်း မခင်သိန်းကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။ မခင်သိန်းမှာ နဂိုရုပ်ရည် မရှိတော့၊ ညစ်ထေးထေး အဝတ်များကိုသာ ဝတ်ထား၍ ဖြန်းခနဲ ကြည့်လျှင် မှတ်မိစရာပင် မရှိပေ။

ထို့နောက် မခင်သိန်းက ပြော သည်။

“ယောက်ျားဆိုရင် တစ်ကောင်မှ ဒတာင် ကြည့်လို့ မရတော့ဘူး”

“မခင်သိန်းကလဲကွာ၊ အဲလို လည်း မပြောလိုက်ပါနဲ့၊ နင်တို့၊ ငါ့ က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်ပေ *မယ် တစ်ရပ်ကွက်တည်း အတူနေခဲ့



ကြတာပဲ။ ဒါကြောင့် အရင်းနှီးကြီး မဟုတ်တောင် အခု ပြန်တွေ့တော့ လည်း ခေါ်ပြောနှုတ်ဆက်ရမှာပေါ့။

“ငါက မိန်းမယုတ်ပဲ။ လင်ငယ် နောက် လိုက်လာတာလေ”

မောင်ဘုန်းကျော်က ရယ်၏။ မောင်အေးချမ်းက မျက်ရိပ်ပြပြီး တား လိုက်သည်။ ထို့နောက် မောင်အေး ချမ်းက ဆက်ပြောသည်။

“အဲဒါတော့ အဲဒါပေါ့ဟာ။ ဒါပေ မယ့် ဘဝကို ပုံသေတွက်လို့ မရဘူးဆို တာ ငါလည်း နားလည်ပါတယ်။ နှင့် တို့အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေကြဘူး ဆိုတာလည်း တို့ ကြားပါတယ်။ နှင့် ယောက်ျားကလည်း နှင့်ကို ပြန်ခေါ် တယ်မဟုတ်လား”

“ဘာလဲ... နှင့်က ငါ့ကို တိုက် ပေါ် ကားပေါ်က ခုန်ချပြီး လင်ငယ် နောက် လိုက်လာတယ်။ အခု လမ်း ဘေးမှာ ကန်စွန်းညွှန့်လိုက်နူးနေတယ် ဆိုပြီး ပြောချင်နေသလား”

မောင်အေးချမ်း ဘာမျှမပြောမိ။ ထို့နောက် မခင်သိန်းက ထပ် ပြောသည်။

“ဘယ်တော့မှ မနွေးထွေးတဲ့ အိမ်ထောင်ကို မမက်မောဘူးဟေ့။ မိန်းမမှာလည်း အသက်နဲ့ လုပ်ချင် တိုင်းလုပ်လို့ မရဘူး။ အဲဒီအကောင် (သူ့ယောက်ျား) နဲ့ ငါနဲ့ အနိပ်ခန်းမှာ ဆွေပြီး ညားကြတာပဲ။ အဲဒီအကောင် (သူ့ယောက်ျား) က တရားဝင် အိမ် ထောင် လေးဆက်၊ ငါက သုံးဆက်၊ ဒါ့နဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်လည်း အကြောင်သိပ္ပံမှ ယူခဲ့ကြတာပဲ။ အဲဒါ သူ့ဘာဆွေမျိုးတွေဆီမှာ ငါ့ကို အပျို ခေါ် လိမ်ပြောထားသတဲ့။ နောက်ပိုင်း သူ့ဘာဆွေမျိုးတွေက ငါ့ကို အပျို

မဟုတ်မှန်း သိသွားကြလို့ ဆိုပြီး ဘာလိုလို ညာလိုလို ပြောလာတယ်။ အဲဒါကလည်း အမှန်က အဲဒီအကောင် အခြားမှာ မိန်းမတွေနဲ့ ရုပ်ချင်လို့ လုပ် တတ်ဆင်တာပဲ။ ဟုတ်တယ်လေ။ အဲဒီ နောက်ပိုင်း ဘာကြာလို့လဲ။ ညတိုင်း ကို အကြောင်းပြပြီး အခန်းတကာ အခန်း လျှောက်လည်နေတာကို ကြား လာရတာပဲ။ ခင်သိန်းမှာလည်း နားနဲ့ မျက်စိနဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေ အများ ကြီး ရှိတာပဲ။ ကြာတော့ သိလာတာ ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ငါက အောင့်အည်း သည်းခံပြီး အဲလို မနေဖို့ကို ပြောပါ သေးတယ်။ ပြောလည်း မရဘူးလေ။ သူက ငါ့ကို လုပ်ကျွေးထားတာတဲ့။ ဘာမှပြောစရာမလိုဘူးတဲ့။ ယောက်ျား ဆိုတာ လုပ်ကျွေးနိုင်ရင် မိန်းမတစ်ရာ ယူလည်း ရတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ ဖောက် ချင်တိုင်း ဖောက်နေတော့တာပဲ။ ဒီ တော့ ငါကလည်း ဖောက်တယ်လေ။ အပြောင်ထားတယ်လေ။ လင်ငယ်ယူ တယ်လေ။ ဘာဖြစ်လဲ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

မခင်သိန်းသည် ယခုအချိန်ထိ မောင်အေးချမ်းတို့ဘက်ကို လှည့် မကြည့်သေးဘဲ ကန်စွန်းညွှန့်များကို သာ လိုက်ခူးနေသည်။

“ဟေ့ကောင်... ဝပ်ရှော့ခံသွား ခေါ်လိုက်ပါကွာ။ ဟိုနားလေးမှာ ဝရိန် ဆော်လို့ တွေ့ခဲ့တာပဲ”

မောင်အေးချမ်း နောက်ဘက် လှည့်ကြည့်သည်။ ကားအရိုင်းဘာက စပယ်ယာအား ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ကားကို ပြုပြင်၍ရဟန် မတူပေ။ ကားစပယ်ယာ ခပ်သွက်သွက်ပြေသွား သည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ငါပြောချင်တာကတော့ နှင့် ယောက်ျားကလည်း ပြန်ခေါ်တယ်ဆိုရင်

ပြန်သွားပြီး ဆွေးနွေးရင် ပိုကောင်း မယ်လို့ထင်တယ်။ အစကတော့ နှင့် ယောက်ျားက နှင့်ကို သူ့ထားသလို နေမယ်ထင်လို့ ထင်ရာစိုင်းနေခဲ့ပေ မယ်။ အခု နှင့်က ထ၊ဖောက်လိုက်တဲ့ အခါ သူ ဘာမှမတတ်နိုင်ဖြစ် ကျန် ခဲ့တာကြောင့် နောင်ကြည့်နေလောက် ပါပြီ။ ဒါကြောင့် နှင့်ပြန်သွားပြီး ဆွေး နွေးကြည့်ပါလား”

ဟု မောင်အေးချမ်းက အကြံပြု လိုက်၏။ မခင်သိန်းက ခေါင်းကို သွက် သွက်ခါယမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြော၏။

“ဘာလဲ... နှင့်က ငါ့ကို အခု တိုက်အိမ်ကြီးကို ပြန်လွှမ်းနေပြီလို့များ ထင်နေသလား အေးချမ်း။ ဖူး... ဝေး သေး။ နှင့် ခင်သိန်းအကြောင်းကို သိ တယ်မဟုတ်လား။ ဘူးဆိုရင် ဖရုံမသီး ဘူးလေ”

မောင်အေးချမ်းက သက်ပြင်း တစ်ချက်ချလိုက်၏။ သူ့အကြောင်းက စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းနေ၍ ဖြတ်မရ တော့ ဆက်မေးလိုက်ပြန်သည်။

“နှင့်တို့လင်မယား အခုလောက် ထိ ဘာကြောင့် ဖြစ်သွားကြတာလဲ ခင်သိန်း။ အမှန်က နှင့်ယောက်ျား ထ၊ဖောက်တာဟာ အခုမှ မဟုတ်ဘဲ။ နှင့်တို့လင်မယား ညားလို့ တစ်နှစ် မပြည့်ခင်ကပဲလိုတောင် ကြားဖူးပါ တယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက နှင့် သည်းခံလာခဲ့တာ အခုဆိုရင် နှင့်တို့ မှာ ကလေးတစ်ယောက်ရလို့ တစ်တန်းကျောင်းသားလေးတောင် ဖြစ် နေပြီပဲ။ အခုမှ နှင့်က ဝန်းခိုင်းထ၊ကြ တယ်ဆိုတော့...”

“အစက ငါ အခုလို ထ၊ဖောက် ဖို့ စိတ်မကျူးပါဘူး။ အဲဒီအကောင်ကို သုတ်ဖို့ပဲ ကြံစည်ခဲ့တာပါ။ နောက်



တော့ အဲဒီအကြံအစည်ကို အကောင်အထည်မဖော်သေးဘဲ သူ့ဖောက်ရင် ငါလည်း ထမောက်မယ်။ သူ မခံချင်လို့ ဝန်းခိုင်း ထကြွလာတော့မှ သတ်မယ် ဆိုပြီး ထဖောက်ချလိုက်တာပါ။ အမှန်ကို ပြောရရင် ငါ စဖောက်တာဟာ လည်း လူကို မဟုတ်ဘူးလေ။ အိမ်ကို ဆွမ်းခံကြနေတဲ့ ဒုလ္လဘ ကိုရင်ကြီးနဲ့ ပဲ မဟုတ်လား။ နှင်သိပါတယ်”

“အင်း... ပြောပါဦး”

“အဲဒါ ငါ့အကောင်က သိတယ်လေ။ တန်းတန်းကြီးကို တွေ့တာ။ ဒါပေမယ့် မပြောဘူးတော့။ အဲဒါလည်း ငါထင်တယ်။ သူ ဖောက်ချင်တိုင်း ဖောက်နေရလို့ပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်က စလို့ ငါ့ကို ဂရုမစိုက်တော့ပါဘူး။ ဈေးဝိုင်းမပြတ်ပေးနေတာဟာလည်း ကလေးရှိနေလို့ပဲဖြစ်မယ်လို့ ထင်တယ်။ မနက်စောစော အလုပ်က ပြန်လာရင်လည်း ထရင်းဘတ်ပေါ်မှာ တခူးခူးအိပ်ပြီး ညနေကျတော့ ပြန်သွားတာ။ နောက် ငါနဲ့ ကိုရင်ကြီးကိစ္စကို ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သိသွားလို့ ကျောင်းကနေ ကိုရင်ကြီးကို နှင်ထုတ်လိုက်ပြီး ကျန်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေ၊ ကိုရင်တွေအားလုံးလည်း ငါ့အိမ်ကို ဆွမ်းမခံရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်တော့ ငါ့စိတ်တွေ ထူမွန်ပြီး အရမ်းပဲ ဒေါသထွက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ချက်ချင်း အိမ်ရှေ့ကနေ တစ်ဝကြီး ဆဲပစ်လိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးရော ဘာရော ဘာမှဂရုမစိုက်ချင်တော့ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာသာ လာပြောရင်လည်း ပြောတဲ့လူကို သတ်ပစ်မှာပဲ။ နှင်တို့လည်း အဲဒီအကြောင်းကို သိလိုက်မှာပေါ့”

“အင်း... သိပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် အဲဒီနောက်ပိုင်း



ငါ့စိတ်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာမှန်း မသိဘူး။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြောင်းလဲလာတယ်။ တစ်နှစ်လောက်ကြာတဲ့နောက်ပိုင်းမှာတော့ ငါ့ကိုယ်ငါ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ထိ ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ယောက်ျားမြင်တိုင်းလည်း လိုက်စားချင်လာတယ်။ ရှောင်လည်း မရှောင်တော့ဘူး။ ကိုယ့်အကောင်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ပြောလာရင်လည်း သတ်မယ်ဆိုပြီး တေးထားတယ်။ နောက်တော့ အမြှောင်ထားရုံနဲ့ မကဘဲ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ပစ်လိုက်တယ်။ အခုနောက်ဆုံး အကောင်နဲ့ကျတော့ ကိုယ့်အကောင်ရဲ့ ဆွေမျိုးတွေ အိမ်ပေါ်ရောက်နေကြတယ်ဆိုလို့သာ ပြန်မတက်ခဲ့တာပါ။ ဒါတောင် အဲဒီဆွေမျိုးတွေကို တက်သတ်ဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့သေးတယ်။ နောက်

တော့ ငါ့လက်ရှိအငယ်က အတင်းငိုယိုတောင်းပန်လို့သာ မသတ်ဖြစ်တာ”

မခင်သိန်း၏ ဖြစ်ကြောင်းကုန်ဆုံးများက ရှည်လွန်းသည်။ ကိုရိုယားတစ်လမ်းတွဲကြီးလို ဖြစ်နေသည်။ ငါ့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းက ကနူးလိုက်သည်။

“ဒီတော့ ခင်သိန်းတို့ ဒီနေရာကို ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုရောက်လာကြတာလဲ”

“ဘာရှိမှာလဲ။ အိမ်က ယူလာတာတွေကုန်တော့ ဒီလာပြီး ကောင်းစိုက်၊ ပျိုးနတ်၊ ပဲနတ်လုပ်ကြတယ်။ ဒီမှာက အလုပ်ပေါတယ်။ ဒါကြောင့် အဆင်ပြေတယ်။ ဒါပေမယ့် နေရင်း ယောက်ျားကိစ္စတွေကို ကုန်လားမိတယ်။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ



ဘူး။ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်ဝင်စားကြည့်လို့ မရတော့ဘူး။ ယောက်ျားနဲ့ ထိရင်တောင် မီးလို ပူလာမိတယ်”

“အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ခင်သိန်း”

“မသိဘူး။ တိတိကျကျ အဖြေရှာလို့ မရဘူး။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ခု သိနေတာကတော့ ဘုန်းကြီးကို ဆဲဆိုခဲ့တာပဲ။ ဘုန်းကြီးကို ဆဲခဲ့တုန်းကလည်း ဒီစိတ်ကြောင့်ပဲလေ။ ဒါကြောင့် ယောက်ျားကို စိတ်ဝင်စားမယ်လို့ ရှိလာတိုင်း ဘုန်းကြီး ဆဲခဲ့တာကို သတိရလာတယ်။ မျက်စိထဲမှာလည်း မြင်ယောင်လာတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း အဲဒီစိတ်တွေ လုံးဝပျောက်သလိုဖြစ်သွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာတဲ့ အထိပါပဲ”

မောင်အေးချွန်း သက်မတစ်ချက် ချလိုက်၏။ ထို့နောက် အကြံပြုကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ဘုန်းကြီးကိုသော်လည်း သွားကန်တော့ပြီး တောင်းပန်ကြည့်လိုက်ပါလား ခင်သိန်း”

“မတောင်းပန်ဘူး။ လုံးဝပဲ။ မှားမှားမှန်မှန် ဖြစ်ပြီးတာကို ပြန်ပြင်တယ်ဆိုတာ ခင်သိန်းရဲ့စစ်မှာ မရှိစရာဘူး။ နင်ပြောမှ မဟုတ်ပါဘူး။ အစကတည်းက ငါ သတိရသားပဲ”

“ဘုန်းကြီးကို တောင်းပန်သင့်တယ်ဆိုပြီးလား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

မောင်အေးချွန်း မောင်ဘုန်းကျော်ကို ကြည့်သည်။ မောင်ဘုန်းကျော်က ငြိမ့်ပြီး နားထောင်နေသည်။ ကားသမားများလည်း ကားပြင်၍မပြီးကြသေးပေ။ ထို့ကြောင့် မခင်သိန်းနှင့်ပင် စကားပြန်ဆက်လိုက်၏။

“ခင်သိန်းရယ်... အစက နင့်စိတ်တွေဟာ အခုလောက်ထိ မကြမ်း

ဘူးနော်”

“မကြမ်းပါဘူး။ ဘုန်းကြီးကို ဆဲလိုက်ပြီးတဲ့နောက်မှ ဖြစ်လာတာပါ။ အစက ငါလည်း သာမန် မိန်းလေးတစ်ယောက်လိုပါပဲ။ မိဘဆင်းရဲလို့ တောက ပြောင်းလာကြတော့ ရရာအလုပ်တွေကို အကုန်လိုက်လုပ်ရတယ်။ အဝတ်လျှော်၊ ပန်းကန်ဆေးအကုန်ပေါ့။ အဲဒီလို ရရာအလုပ်တွေကို အောက်ခြေသိမ်းလိုက်လုပ်ရင်းက အိမ်ရှင် လူယုတ်မာကြီးဆိုတာ အစစ်ကားခံလိုက်ရတယ်လေ။ အဲဒီအချိန်က ငါ အရွယ်တောင် ကောင်းကောင်းမရောက်သေးပါဘူး။ အဲဒီနောက်ပိုင်း အဲဒီ လူယုတ်မာကြီးကပဲ ငါ့ကို ဖာခန်းတွေ ဆက်ပေးလိုက်တာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာသာ ငါ ဒီစိတ်မျိုးဆိုရင်လား အဲဒီလူယုတ်မာကြီး ဆယ်ခါပြန် သေတာပေါ့”

“အဲဒီလူကြီးဆိုတာက သူဌေးများလား”

“ဘာမှ မသူဌေးဘူး။ သူ့မယားက ရွေးရောင်းတယ်။ သားတစ်ယောက်က ကားမောင်းတယ်။ သမီးနှစ်ယောက်က ကျောင်းတက်တုန်းပဲ။ အဲဒီလူယုတ်မာကြီးက လေဖြတ်ထားလို့ အိမ်မှာ နေရတာ”

“ဟာ... လေဖြတ်ခံထားရတဲ့ လူကြီးက...”

“အင်း... လေဖြတ်ခံထားရလို့ လူသာ မသန်တာ”

မောင်ဘုန်းကျော်က အသံထွက်အောင် ရယ်၏။

“ဒီတော့ ခင်သိန်း နောက်ဆုံး ကောင်လေးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ကွဲသွားကြတာလဲ”

“ပြောခဲ့ပြီပဲ။ ငါ ယောက်ျားတွေကို ဘယ်ကောင်မှ စိတ်ဝင်စားလို့ မရ

တော့ဘူးလို့။ ယောက်ျားကို စိတ်ဝင်စားမယ်လို့ ကြံကာရှိသေး။ ဘုန်းကြီးကို ဆဲခဲ့တာ သတိရလာတယ်။ စိတ်ထဲက ပျောက်လို့ကို မရတော့ဘူး။ အဲဒီနောက်ပိုင်း အဲဒီစိတ် (ယောက်ျားနဲ့ ပျော်ပါးလိုစိတ်)တွေ တဖြည်းဖြည်း ကုန်ခန်းလာတယ်။ နောက်ဆို ယောက်ျားနဲ့ အထိကို မခံချင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် မောင်းလွှတ်လိုက်တာ။ သူ့မှာလည်း မိန်းမကြီးနဲ့ပဲ။ မိန်းမက တစ်ယောက်မက၊ နှစ်ယောက်တောင်”

မောင်အေးချွန်း သက်မတစ်ချက်ကို ထပ်ကာ ချလိုက်မိပြန်သည်။ ထို့နောက်...

“ဒီတော့ ခင်သိန်း အခု ဘယ်မှာနေလဲ”

“ဟိုး မြင်နေရတဲ့ မြောင်းကြီးရဲ့ အထက်တက် ခမောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ တဲထိုးပြီးနေတယ်။ ဒီက ကြည့်လို့ မမြင်ရဘူး။ နည်းနည်းဝေးတယ်။ ဒီပတ်ဝန်းကျင်တွေမှာက ပျိုးနတ်၊ ကောက်စိုက်၊ ပဲနတ်အလုပ်တွေက သိပ်ပြီး မပြတ်ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် အဲဒီအနားလေးမှာနေရတာ အဆင်ပြေတယ်”

“အဲဒီအနားမှာ ဘယ်နတ်လောက်ရှိသလဲ”

“ငါ့တစ်ယောက်တည်းနေတာ”

“ဟောဗျာ၊ နင့်အသက်က ဘယ်လောက်တောင်ရှိလို့ တောထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းနေတာလဲ ခင်သိန်း။ ဒီတော့ တစ်ယောက်တည်းနေလို့ရော အဆင်ပြေလို့လား”

“ငါ့အသက် အခု သုံးဆယ်ပြည့်တော့မယ်လေ။ ပြေပါတယ်။ ဘာမပြေစရာရှိလို့လဲ”

“ခင်သိန်းရယ်... နင့်အသက်က အခုမှ သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ဆိုတော့ ငါ



အသက်အရွယ်လေးနဲ့ တောထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းနေတာ မတင့်တယ်ပါဘူးဟာ”

“ဘာလဲ...နင်က ငါ့တစ်ယောက်တည်း တောထဲမှာနေလို့ လူယုတ်မာတွေဆီမှာ မုဒိမ်းကျင့်ခံရနိုင်တယ်လို့ ပြောချင်တာလား”

“အမှန်ကို ပြောရရင်တော့ အဲဒီသဘောပါပဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ။ နင်ထင်တာ မမှားပါဘူး။ ငါ့ရဲ့ နောက်ကြောင်းကို သိသင့်သလောက် သိနေကြတော့ ဈေးလာစပ်တဲ့ လူ၊ အပျော်ကြံတဲ့ လူ၊ အဲဒီလို လူယုတ်မာတွေလည်း မနည်းပါဘူး။ ငါက ဆဲဆဲလွှတ်တော့ နောက်ဆုံး လူစုနဲ့ ရောက်လာကြပြီး အပိုင်ကြံလို့ ခံလိုက်ရသေးတာပဲ။ သူတို့အဲဒီလို လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားတော့ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။ နောက်တစ်ခေါက်လည်း ဒါမျိုးရဦးမယ်ထင်ပြီး လာကြတော့ တံငြဲကြီးနဲ့ သုံးကောင်တို့လိုက်ရတယ်။ အဲဒီအကောင်တွေလည်း ‘ကံကောင်းစာယ်။ တစ်ကောင်မှတော့ မသေဘူး။ တစ်ကောင်က လက်မောင်းအိုး၊ တစ်ကောင်က တင်ပါးဆုံ၊ နောက်တစ်ကောင်က ခါး။ အဲဒါတောင် အဲဒီအကောင်တွေ ဝိုင်းလှဲကြတုန်းက ငါ နာသွားလို့ ပြေးလိုက်ပြီး မထိုးနိုင်တာ။ အဲလိုသာ မဟုတ်ရင်လား။ သုံးကောင်လုံး မသာအပေါ်ပဲ။ ပြီးတော့ ငါ့လက်နက်ကလည်း တံငြဲရိုးလေး။ ဖြစ်ကတတ်ဆန်းပဲ။ အခုလို စားဆောင်ထားတဲ့ အချိန်သာဆိုရင်လား။ တကယ်ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ”

“အဲဒီအချိန်ကစပြီး တစ်ယောက်မှ ခင်သိန်းအနားကို မကပ်ရဲဖြစ်သွားကြတော့မှာပေါ့”

“အင်း...ဟုတ်တယ်”

ခင်သိန်း၏ မျက်နှာသည်ကား အပြတမ်း တင်းနေ၏။ အရာရာကို ရဲရဲကြီး ရင်ဆိုင်မည့်သဘောကို ဆောင်နေလေသည်။

“ဒီတော့ ခင်သိန်း နင်မှာ သားကလေးတွေ ကျန်ခဲ့တာကို မလွှမ်းမိုးလား”

“လွှမ်းမိုးတော့ လွှမ်းမိတယ်။ ဒါပေမယ့် နှစ်ယောက်လုံး ငါ့အမေဆီမှာ နေကြပြီး အငယ်ကောင်အတွက် သူ့အဖေက အပြည့်အဝ ထောက်ပံ့ထားတယ်လို့လည်း သိရတယ်။ သားတွေကို လွှမ်းမိုး အရက်ကို အဝသောက်ပြီး စိကရက်တစ်လိပ်ပြီး တစ်လိပ်ဖွာရင်းက အိပ်ပစ်လိုက်တယ်။ မငိုဘူး။ မျက်ရည်လည်း မကျဘူး။ ငိုဖို့ မျက်ရည်ကျဖို့ကို ဝါသနာမပါဘူး။ ငါ့အနေနဲ့လည်း ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှ သားနှစ်ယောက်ကို သွားတွေဖို့ စိတ်မကျူးတော့ဘူး။ ဒီလမ်းကို လျှောက်လာခဲ့ပြီး ဒီဘဝကနေ သားလေးတွေကို သွားတွေဖို့ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလေ”

ခင်သိန်းသည် ယခုအခါ၌ အကျကြီးကျပြီး အရုံးကြီး ရုံးနေသူလည်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ ကျန်းမနေသူ၊ အနိမ့်ပိုင်းကို ရောက်နေသူဟူ၍ကား ယူဆဟန်ပင် မရှိပေ။ သူ့ဘဝကို သူ့ဘာသာ ကြံကြံခွဲခွဲ ရင်ဆိုင်သွားမည်သဘောကိုသာ ဆောင်နေလေသည်။ တကယ် ခင်သိန်းပါလား။

“မခင်သိန်း ဒီနေရာမှာ တစ်သက်ပတ်လုံး ဒီအတိုင်းပဲ နေသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသလား”

“အဲဒါတော့ ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ။ အခုချိန်ထိတော့ ဒီနေရာမှာ အဆင်ပြေနေတာပဲ”

“ခင်သိန်း အခု ကန်စွန်းညွန့်လိုက်ဦးနေတာ ရောင်းမှာလား”

“ရောင်းလောက်အောင် မရရင် စားမယ်။ ရောင်းလောက်အောင် ရရင် ရောင်းမယ်”

“ခင်သိန်း...ဒီကန်စွန်းညွန့်တွေ လိုက်ဦးနေတော့ လယ်ရှင်တွေက မတားကြဘူးလား”

“အလေ့ကျပေါက်နေတာ၊ ခူးလို့ လာတာရင် သတ်ပစ်မှာပေါ့”

ခါးမှာလည်း ဓားစိုက်ထားသည်ကို တွေ့နေရ၍ တကယ်မလုပ်ဟု မပြောနိုင်။ အရာရာကို စွန့်လွှတ်ထားသူကြောင့် လျှော့တွက်ရန်ပင် မသင့်တော့။

မောင်အေးချမ်းမှာ မခင်သိန်းအတွက် သက်မကိုသာ ချနေမိ၏။ နောက် ပြောစရာ စကားလည်း မရှိတော့။ ပြော၍လည်း ခင်သိန်းက လက်ခံမည် အခြေအနေမမြင်တော့။ ခင်သိန်းလက်ခံလာအောင် ပြောရမည် စကားကိုလည်း မောင်အေးချမ်း စဉ်းစား၍ မရပေ။

မောင်အေးချမ်း ကားဘက်သို့ ကြည့်လိုက်၏။ ကားသမားများ ခွာ တူစသည့် ကားပြင် ကိရိယာများ ကောက်သိမ်းနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကားပြင်၍ပြီးသွားဟန်ရှိသည်။

မခင်သိန်းကလည်း အလေ့ကျကန်စွန်းညွန့်များကို လိုက်ဦးရင်း တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းနှင့် မောင်ဘုန်းကျော်တို့လည်း ကားဘက်ကို ပြန်လျှောက်လာကြသည်။ မောင်အေးချမ်းတို့ ကားပေါ်ရောက်သည်နှင့် ကားကြီး စတင်ထွက်သည်။





ရပ်ကွက်ထဲသို့ ခင်သိန်းတို့ မိသားစု ပြောင်းလာကြပြီး တိုက်အိမ် တစ်လုံးဆောက်ကြသည်။ ခင်သိန်းတို့ မိသားစုမှာ အပေါ်စက်၊ အောက်စက်၊ ဆိုင်ကယ်၊ လက်ကိုင်ဖုန်း စသည်ဖြင့် ကိုင်နိုင်၊ သုံးနိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရ၍ အထိုက်အလျောက် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူမှာလည်း ဌာနတစ်ခု၏ အကြီးအကဲဟု သိရ သည်။ ထို့နောက် တစ်နှစ်အတွင်းမှာ ပင် ကားအသေးတစ်စီးနှင့် အကြီး တစ်စီးဝယ်ပြီး အသေးကို အိမ်သုံးထား ကာ၊ အကြီးကို ကျူရှင်သို့ ဂှားထား သည်။

မောင်အေးချမ်းမှာ ခင်သိန်းတို့ မိသားစုနှင့် သိပ်ပြီး အရင်းနှီးကြီးတော့ မဟုတ်ကြ။ ခင်သိန်းနှင့်ရော၊ သူ့ ယောက်ျားနှင့်ပါ လမ်းကြူလျှင် စကား ပြောသွားကြခြင်း၊ ရံခါ ဈေးဆိုင်မှာ ကြုံ လျှင်လည်း စကားပြောဖြစ်ကြခြင်း၊ ထိုမျှသာရှိသည်။ ထို့နောက် ခင်သိန်း

တို့အိမ်ကို လျှပ်စစ်မီးရရှိရေးနှင့် ဆက် စပ် ပတ်သက်ပြီး လေးကြိမ်မျှ သွားဖူး ၏။ ထို့ကြောင့် အတန်အသင့် ရင်းနှီးမှု ရှိလာခဲ့သည်။

(မောင်ဘုန်းကျော်က မောင်အေး ချမ်းနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ဤရပ် ကွက်သို့ ရောက်လာသည်မှာလည်း မကြာသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ မောင်ဘုန်းကျော်ကို မခင်သိန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိပ်ပြီး ပြောစရာမရှိ တော့။)

ထို့နောက်ပိုင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခင်သိန်း၏ နောက်ကြောင်း၊ မကောင်း သတင်းများကို သိလာ၊ ကြားလာရ သည်။ ခင်သိန်းသည် အနိမ့်မှ လာခဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း သိပ် ပြီး မခင်သိန်းနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး မနေရ တော့ပေ။ မူလအတိုင်း မေးပြော ခေါ် ထူးအဆင့်တွင် ပြန်နေလိုက်သည်။

ထို့နောက်ပိုင်း မခင်သိန်း၏

မကောင်းသတင်းများ ထပ်ထွက်လာ ပြန်သည်။ မခင်သိန်းသည် လင်ကြီး ရှိလျက်နှင့် နောက်မီးလင်းနေသည်ဟု ဆိုကြ၏။ မခင်သိန်းအနေဖြင့်လည်း ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် ကို ဂရုစိုက်ဟန် မရှိပေ။ လုံးဝ အမှု အရာမပျက်ဘဲ ခပ်ကြော့ကြော့လေး ပင် နေသည်။

မခင်သိန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမျိုးမျိုးပြောဆိုဝေဖန်သံများကိုလည်း ကြားရသည်။

ခင်သိန်းမှာ ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း အနိမ့်မှ လာသောကြောင့် ထိုထိုစိတ် များကို မထိန်းသိမ်းနိုင်၍ဟု ဆိုကြ သည်။ တချို့ကမူ သူ့ယောက်ျားက တစ်ဖက်သတ် လွတ်ချင်တိုင်း လွတ် နေ၍ “ငါ့”ရှိခဲ့သော ခင်သိန်းကလည်း အရွဲတိုက်လာခဲ့သည်ဟု ပြောကြ သည်။

သို့ပင် မောင်အေးချမ်းတို့လည်း မခင်သိန်း၏ နောက်ကြောင်းအပြင်၊ သူ ယောက်ျားသည်လည်း ထိုနည်းလည်း ကောင်းသာဖြစ်ကြောင်းကို ပိုမိုကြား လာ၊ သိလာရလေသည်။

အဆင်မပြေလွန်းသည်က မခင် သိန်း ရပ်ကွက်ထဲ၌ သတင်း စ၊ထွက် သည်မှာ သူတို့အိမ်၌ ဆွမ်းခံကြွနေ သော ဒုလ္လဘ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ဖြစ်သည်။ ကိုရင်ကြီးဟူသည်မှာလည်း ဖြူပြောင်သော သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် ကိုရင် ဝတ်လာခြင်းမဟုတ်ပေ။ မယားနှင့် သားသမီးနှင့်အတူ လူ့ဘဝတွင် ကာလ ကြာကြာနေထိုင်ခဲ့ပြီးမှ သူ၏ အရှင် တော်ပုံကိစ္စများကို ဖုံးကွယ်ချင်၍သာ (အခိုက်အတန့်မျှ) ကိုရင်ဝတ်လာ ကြောင်း ပြောကြသည်။ ထို့ကြောင့် လည်း သီလသိက္ခာကို နားမလည် သလို၊ သူ၏ ပင်ကိုယ်သဘောက





ဘွားဘွားကြီးပေါ်လာသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

အဆိုးဆုံးမှာ မခင်သိန်းသည် သူနှင့် ကိုရင်ကြီးတို့ အရှုပ်တော်ပုံ ဗူးပေါ်သလို ပေါ်လာ၍ ကိုရင်ကြီးကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ခံရသည်ကို မကျေနပ်ဖြစ်ကာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအား လှမ်းဆဲခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အပြင်စောင်းပြီး ခင်သိန်းအား ရွံ့မုန်းသွားကြ၏။

သို့သော်လည်း ပင်ကိုယ်စာရိတ္တကြမ်းပြီး "င"ရှိလာခဲ့သော မခင်သိန်းသည် သူ့ဘဝကို ပြန်လည် မပြုပြင်၊ မထိန်းသိမ်း။ နောက်လည်း မဆုတ်။ သူ့ယာကျားကိုပင် ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ရေကိုချည်းသာ တိုးလေ၏။ ကိုရင်ကြီးနှင့် အဆက်ပြတ်သွားကြပြီးနောက် အခြားယောက်ျားများနှင့် ဆက်သွားလေ၏။ မယားရှိ လင်များကိုပင် မရှောင်တော့။ ထို့ကြောင့်လည်း အဖတ်ဆယ်၍မရလောက်အောင်ပင် ပိုဆိုးသွားခြင်းဖြစ်၏။

အချိန်ရှိစဉ်ကသာ ပြုပြင်နိုင်လျှင် ထိုက်သင့်သော တည်ငြိမ်ခြင်းကို ရလာနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပျက်အစဉ်ပြင်ခဏဟူသော ပညာရှိတို့၏ စကားသည်လည်း နိဒါန်းတွင်လျက် ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးကို တောင်းပန်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်ခြင်းသာ ရှိခဲ့လျှင် သူ့အား တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်ဆိုခြင်းမရှိသေးသော ယောက်ျားဖြစ်သူသည်လည်း ပြန်လည်၍ ကြည်လင်လာနိုင်ဖွယ်ရှိပေသည်။

ဘုန်းကြီး ဟူသည်မှာလည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အာဏာစက်တော်ဖြင့် ရဟန်းဖြစ်လာသော သမ္မတိသံဃာ

တော်ဖြစ်သည်။ စော်ကားမိလျှင် အချည်းအနီး ပျက်ပြယ်သွားဖွယ် မရှိပေ။ ပစ္စုပ္ပန်တွင် မကောင်းကျိုး မပေးသေးလျှင် သံသရာအဆိပ်သာလျှင် ဖြစ်သွားတတ်လေသည်။ ထိုထိုဇာတ်ဝတ္ထုများသည်လည်း မြောက်မြားစွာပင် ရှိလေသည်။

ကောသလ သံယုတ်၌လည်း အထင်မသေးအပ်သော အကြောင်းလေးပါးကို ဟောထားသည်။ ရဟန်း၊ မီး၊ မြွေ၊ မင်းမျိုးဟူ၍ ဖြစ်သည်။

မီးကို တစ်စကလေးမျှဟု မထင်မသေးအပ်။ ထို တစ်စကလေးမှသည် အိမ်တစ်အိမ်၊ ရွာတစ်ရွာ၊ မြို့တစ်မြို့ စသည်ဖြင့် လောင်ကျွမ်းသွားနိုင်သည်။

မြွေကိုလည်း သေးငယ်သည်ဟု အထင်မသေးအပ်။ သေးငယ်သော မြွေ၏ အဆိပ်သည် ထိုသူကို သေစေနိုင်သည်။

မင်းမျိုးကိုလည်း မလေးမစားမလုပ်အပ်။ ၎င်း အာဏာတက်သော အခါ မလေးမစားပြုထားဖူးသူ၏ ဘဝကိုရော၊ အသက်ကိုပါ ခုက္ခပေးနိုင်လေသည်။

လူတိုင်းသိသော ပုဂံနောက်ဆုံး မင်းဆက်တွင် ထင်ရှားသည့် ရာဇသင်္ကြန်ကြီး၏ ဇာတ်ကို ကြည့်ရုံဖြင့်ပင် သိနိုင်လေ။

ယုတ်စွအဆုံး ရပ်/ကျေး အာဏာပိုင်များကိုပင် ရုန်း ကဝေတို့ ဖမ်းစားနိုင်ဟု ဆိုကြသည်။ ဗေဒင်ဆရာတို့သည်လည်း အမှန်အတိုင်း မဟောရဲကြဟု ကြားဖူးသည်။

ထို့ကြောင့် မခင်သိန်းက သူသည် ဘုန်းကြီးကို ဆဲဆိုမိချိန်မှစ၍ သူ၏ အဖြစ်များသည် ဆန်းကြယ်စွာဖြင့် တဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲလျော့ကျလာခဲ့သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပေမည်။

ကုသိုလ်ဖြစ်စေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်စေ၊ ကံမြောက်လျှင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် တစ်နေ့နေ့တွင် အကျိုးပေးတတ်သည်ကိုမူ အထူးသတိထားကြရသည်။

ဤသို့ သဘောရှိသည်ကို မခင်သိန်းတစ်ယောက် မသိလေခြင်း၊ မကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျင်လည် ကြံပြင်ခဲ့ရသောကြောင့်ထင်၏။ တတောက်ကန်နိုင်ပြီး ထင်ရာစိုင်းလွန်းသည်။ ရုပ်ကလေး ချောသလောက် ဗီလည်း ကြမ်းလွန်းသည်။

ခြံ၍ဆိုရလျှင် တစ်ဦး တစ်ယောက်၏ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ် ကောင်းစားရေးသည် ဗီလနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် များစွာ တည်ရှိနေ၏။

မောင်အေးချမ်းသည် မခင်သိန်း၏အကြောင်းကို ခေါင်းမနိုင်သဖြင့် ကြိုးစားပြီး မေ့ပစ်လိုက်၏။ ထိုနောက် အကြည့်ကို အဝေးသို့ ပို့သည်။

နေသည် ကျွဲကျဲပူနေ၏။ လိုင်းကားကြီးသည်လည်း အရှိန်ဖြင့် ဖြောင့်နေသည်။ လမ်းဘေး ကပ်လျှောက်နေကြသည့် ခရီးသွားများ သစ်ပင်တန်းများ၊ ကွဲကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားများ၊ လယ်တော၊ ယာတောထဲတွင် ကျင်လည်နေကြသူများ တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ကျန်နေခဲ့သည်။

လိုင်းကားကြီးသည်ကား နေရာခွင်း၍ အရှိန်ဖြင့် ခရီးနှင့်နေဆဲသာ။

မင်းသိန်း၏

၂၂၂

www.burmeseclassic.com



မင်းထက်ကျော် (B.Sc)

ဆရာမကြီး ယောဂီ နန္ဒမာလာ ချီးမြှင့်သော နဝင်းပုတီးစိပ်နည်းနှင့် မေတ္တာပို့

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊
ခရိုင်ပုဗ္ဗန် (၂) ရှိ နယ်လှည့် သာသနာပြုနေသော အကြား
အမြင် ပါရမီရင် ဆရာမကြီး ယောဂီ နန္ဒမာလာ၏ နေအိမ်
ဓာတ်နန်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ဆရာမကြီး ဓာတ်နန်း
သို့ ရောက်သွားသောအခါ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ အေးချမ်းသွား
ပါသည်။ ဆရာမကြီး၏ တပည့်များမှ အအေးဖျော်ရည်၊
သစ်သီး၊ မုန့်တို့ဖြင့် ညှော်သလို၊ ဆရာမကြီးမှလည်း မေတ္တာ
ဓာတ်အပြည့်အဝဖြင့် ဆက်ဆံပါသည်။ ဆရာမကြီးနှင့် စာပေ
အကြောင်းအရာကိုစွဲပြောပြီးသောအခါ စာရေးသူမှ ဆရာမ
ကြီးအား ပုတီးစိပ်နည်းတစ်ခု ချီးမြှင့်ပေးပါရန် တောင်းဆိုပါ
သည်။ ဆရာမကြီးသည် အဘ အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ ဝိဇ္ဇာ
ဓာတ်ဖြင့် နယ်လှည့် သာသနာပြုနေသော ကောင်းမှုရှင်
တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဒိုက်ဦးမြို့ ခေမာသီဝံ
ကျောင်းတိုက်တွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို အထူးပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ ဆရာမကြီးမှ ပုတီးစိပ်နည်းတစ်ခု
ပြီးလျှင် နောက်တစ်ခု ဘာစိပ်ရင် ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစား
နေစဉ် အာရုံထဲ၌ သရဏဂုံသုံးပါးဟု ကြားလိုက်ရပြီး
တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ကြားရသည်။
ဂုဏ်တော်ပြီးသောအခါ ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းကို ဆက်စိပ်ရန်

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်မှ အာရုံနိမိတ်ဖြင့် ပြောဆိုသံကို ကြား
လိုက်ရသည်။ သုံးမျိုးစိပ်ပြီးသောအခါ (၁၀၈)လုံး ပုတီးကိုး
ကွက်တိဖြစ်သွား၍ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်သွားကြောင်း ရှင်းပြပါ
သည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်၏ ဓာတ်နိမိတ်အရ နဝင်းပုတီး
စိပ်နည်းဟု ခေါင်းစဉ်ပေးထားပါသည်။



အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ဓာတ်နိမိတ်အရ
နဝင်းပုတီးစိပ်နည်း

- (၁) ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၂) ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၃) သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၄) အရဟံ
- (၅) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
- (၆) ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော
- (၇) သုဂတော
- (၈) လောကဝိဒ္ဓ
- (၉) အနတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရထိ
- (၁၀) သတ္တာဒေဝ မနဿနံ



- (၁၁) ဗုဒ္ဓေါ
- (၁၂) ဘဂဝါ
- (၁၃) ဟေတုပစ္စယော
- (၁၄) အာရမ္မဏပစ္စယော
- (၁၅) အဓိပတိပစ္စယော
- (၁၆) အနန္တရ ပစ္စယော
- (၁၇) သမနန္တရ ပစ္စယော
- (၁၈) သဟဇာတ ပစ္စယော
- (၁၉) အညမည ပစ္စယော
- (၂၀) နိဿယ ပစ္စယော
- (၂၁) ဥပနိဿယ ပစ္စယော
- (၂၂) ပုရေဇာတ ပစ္စယော
- (၂၃) ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယော
- (၂၄) အာသေဝန ပစ္စယော
- (၂၅) ကမ္မပစ္စယော
- (၂၆) ဝိပါက ပစ္စယော
- (၂၇) အာဟာရ ပစ္စယော
- (၂၈) ဣန္ဒြိယ ပစ္စယော
- (၂၉) ဈာန ပစ္စယော
- (၃၀) မဂ္ဂပစ္စယော

- (၃၁) သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော
- (၃၂) ဝိပုယုတ္တ ပစ္စယော
- (၃၃) အတ္ထိပစ္စယော
- (၃၄) နတ္ထိပစ္စယော
- (၃၅) ဝိဂတ ပစ္စယော
- (၃၆) အဝိဂတ ပစ္စယော
- (၃၇) ဒုတိယဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၃၈) ဒုတိယဗ္ဗိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၃၉) ဒုတိယဗ္ဗိ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဒုတိယဗ္ဗိနှင့် သရဏဂုံသုံးပါးပြီးလျှင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ ပဉ္စာန်း (၂၄)ပစ္စည်းကို ဆက်၍စိပ်သွားရပါမည်။ ပြီးနောက် တတိယဗ္ဗိနှင့် သရဏဂုံသုံးပါးကို တွဲစိပ်ပါ။ ကျန်တာအတူတူဖြစ်သည်။

(၁၀၈)လုံးပုတီးနှင့် နဝင်းစိုက်ဖြစ်နေပါသည်။ မိမိမွေးနေ့မှစ၍ ညဉ့် ကိုးပတ်စိပ်ပါ။ ကိုးပတ်ပြည့်လျှင် ၁၈ပတ်၊ ၁၈ ရက်၊ ၂၇ပတ် ၂၇ရက် စသည်ဖြင့် နဝင်းကိုက် စိပ်ပါက အကျိုးထူးခံစားရမှာ သေချာပါသည်။

ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း မေတ္တာပို့သရပါမည်။ ဆရာမကြီးမေတ္တာပို့နည်းစာအုပ်လည်း ခိုးမြှင့်လိုက်ပါသည်။



ဆရာမကြီး ယောဂီ နန္ဒမာလာ၏ အထူးမေတ္တာပို့

၁။ ဤအိမ်၊ ဤဝိုင်း၊ ဤမြို့၊ ဤနယ်ရှိ ဘုရားကျောင်း အတွင်း၌ စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော နတ်မြတ်၊ နတ် ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည် ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ဒုက္ခငြိမ်း၍ ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။

၂။ ဤအိမ်၊ ဤဝိုင်း၊ ဤမြို့၊ ဤနယ်ရှိ ဘုရားကျောင်း အတွင်း၌ ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝတာ မြေမဟာကြီးကို စောင့်ရှောက်၍ နေကြကုန်သော နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့ သည် လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဋ္ဌဒေဝတာ သစ်ပင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို စောင့်ရှောက်နေကြကုန်သော ရုက္ခစိုး နတ်မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာကာသဋ္ဌ ဒေဝတာ ကောင်းကင်ထိပ်ဖျား ဝတီကြားအထိ စောင့်ရှောက် လျက်နေကြကုန်သော နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်း တို့သည် လည်းကောင်း၊ သာသနာရုက္ခတာဒေဝတာ သာသနာ ပြု၍ စောင့်ရှောက်နေကြကုန်သော နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း လွန်အေးငြိမ်း၍ ဆင်းရဲခြင်း ဘေးဒုက္ခအပေါင်းမှ ကင်းဝေး ကြပါစေ။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ ပြည့်ဝကြပါစေ။

၃။ ဝသုဒ္ဓရေ မြေစောင့်နတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ ဘုမ္မစိုး နတ်မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်မင်း၊ နဂါးမင်းနှင့်တကွ နတ်စစ်မှန်ကြီး နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဦးတို့နှင့် နတ်ဘိလူးကြီးအပေါင်း တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာ့နတ်မင်းကြီး ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်း ကြီးအပေါင်းတို့နှင့် နေနတ်သား၊ လနတ်သား၊ ပဉ္စုန်မိုးနတ် သား၊ လေနတ်သား၊ လေးပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ၂၇ ခုသော နက္ခတ္တဆိုင်ရာ နတ်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဦးတိကြီး ရှစ်ပါး၊ နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါး၊ ဓာတ်ကြီးဆိုင်ရာ နတ်မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု၊ ပူပန်မှု အနီးမှတို့မှ ကင်းဝေးကြပါစေ။ ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းတို့မှ သွတ်ကင်းကြပါစေ။

၄။ သီတာခနစ်တန်၊ တောင်စဉ် ခုနစ်ထပ်၊ အိုင်ကြီး အိုင်ခိုင်၊ သစ်ပင်ကြီး ခုနစ်ပင်တို့တွင် စောင့်ရှောက်ကြကုန် သော နတ်မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြစ်ကြီး သွယ်၊ မြစ်ငယ် ငါးရာ၊ သမုဒ္ဓရာတောတောင်၊ ရေမြေ၊ တောသ၊ စကြဝဠာအတွင်း၌ စောင့်ရှောက်၍ နေကြကုန် သော နတ်ဒေဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်း မြတ်၊ ဓာတ်သိုက်၊ ရတနာသိုက်တို့ကို စောင့်ရှောက်နေကြ

ကုန်သော သိုက်နန်းရှင်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြို့တော်အနံ့အပြားကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော မြို့တော်ရှင်၊ ရွာတော်ရှင်၊ နယ်တော်ရှင်အပေါင်းတို့နှင့် အမိ၊ အဖ၊ ဆရာသမား၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ကျေးဇူးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။ ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။ ဥပါဒ်ရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၅။ အားလုံးသော အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ မန္တဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ မာဂဝိဇ္ဇာ၊ ဓမ္မာဝိဇ္ဇာဝိနည်းများ ဖြစ်ကြသော ဘိုးတော်ကြီး၊ မယ်တော်ကြီးအပေါင်းတို့သည် စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။ ကြည်လင်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကြပါစေ။

၆။ ဤအချိန်ထိအောင် ဘုရားတပည့်တော်၏အပေါ် ၌ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတည်းဟူသော ကံသုံးပါးစလုံး ဖြင့် ကူညီခဲ့သူများနှင့် တစ်လုတ်စားဖူး ကျေးဇူးရှင်အပေါင်း တို့သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါစေ။ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ကင်း ငြိမ်းပါစေ။ ဥပါဒ်ရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၇။ သံသရာမှစ၍ ဆွေမျိုးတော်စပ်၍ လာခဲ့ကြကုန် သော ဝေမာနိက ပြိတ္တာအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မကျွတ်မလွတ်ကြသေးကုန်သော နာမ်လောကသားများနှင့် ရုပ်နာမ်ရှင်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သိုက်နန်းရှင် သိုက်နန်းသူ သိုက်နန်းသားအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းကြ၍ တွေ့ ကြုံ ခံစားနေရကုန်သော ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်ကြပါ စေ။ ကျွတ်ကြပါစေ။ သာသနာတော်ကြီးအား တစ်ဖက် တစ်လမ်းမှ ကူညီနိုင်ကြပြီး ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်ကြပါစေ။

၈။ စတုမဟာနတ်မင်းကြီး လေးပါးနှင့် သာသနာ့ ဒါယကာ ဘိုးတော် သိကြားမင်း၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်း၊ ရသေ့ရှစ်သောင်း ဆရာပေါင်းနှင့် ခြောက်ကျိပ် ကိုးပါးသော ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာသခင်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖားတောင်မြတ် တောင်ကလပ်နှင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်း၌ ရှိကြ ကုန်သော ဝိဇ္ဇာတော်ရှိ တပဿီအပေါင်းတို့သည် လည်း ကောင်း၊ မြတ်ချမ်းသာမင်္ဂလာအပြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ ပြည့်ဝ ကြပါစေ။ သာသနာတော်ကြီးအား အခွင့်ရှည်အောင် ကူညီ နိုင်ကြပါစေ။

၉။ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြကုန်သော အတွင်း ဂုဏ်၊ အပြင် ဂုဏ်၊ အရန် ဂုဏ်၊ တစ်ရာတစ်ပါးသော နတ်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မြတ်ချမ်းသာမင်္ဂလာ



အပြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ ပြည့်ဝကြပါစေ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကြည်လင်အေးမြ ချမ်းသာသုခ ရရှိကြပါစေ။

၁၀။ အရှေ့ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်သ စိုးမိုးတော်မူ
သော ကျွန်းပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် တောင်ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို
ပိုင်သစိုးမိုးတော်မူသော ဘိုးဘိုးကြီးသည် လည်းကောင်း၊
အနောက်ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်သ စိုးမိုးတော်မူသော
ဘိုးဘိုးကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မြောက်ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံး
ကို ပိုင်သ စိုးမိုးတော်မူသော ဘိုးဘိုးကြီးအပေါင်းတို့သည်
ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာကြပါစေ။ စိတ်ဓာတ်အဆင် ကြည်လင်
အေးမြ ချမ်းသာသုခ ရရှိကြပါစေ။

၁၁။ ဘဝဆက်၊ ပစ္စုန်းဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ ပါရမီဆက်၊
အကျိုးဆက်၊ အကြောင်းဆက် ရှိကြကုန်သော ဆွေတော်
အပေါင်း၊ မှီတော်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပါရမီရှင်
သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အားလုံး
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။
ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

၁၂။ ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီး၊ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး၊ မော်ဘီ
ဘိုးဘိုးကြီး၊ သန်လျင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ ကျိုက်ခေါက်ဘိုးဘိုးကြီး၊
ကျိုက်ထီးရိုးဘိုးဘိုးကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ မယ်လမု
ဘိုးဘိုးကြီး၊ ကျိုက္ကဆံဘိုးဘိုးကြီး၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘိုးဘိုးကြီး၊
ခမပြင်ဘိုးဘိုးကြီးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်း
မာကြပါစေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်း
ကြပါစေ။

၁၃။ ကိုးသန်း၊ ကိုးသိန်း၊ ကိုးသောင်း၊ ကိုးထောင်၊
ကိုးရာ၊ ကိုးဆယ်၊ ကိုးသိက်မှာ ရှိကြကုန်သော သိုက်နန်းရှင်၊
သိုက်နန်းယဉ်၊ သိုက်အုပ်၊ သိုက်ချုပ်၊ သိုက်ဘိုးတော်
သိုက်မယ်တော်အပေါင်းတို့နှင့် ဘောဂဝတီနဂါးမင်းကြီးသည်
လည်းကောင်း၊ အစ်မတော် မြန်နန်းနွယ်၊ မြစ်မီးရောင် မင်းသမီး
မမြစိမ်းနှင့် ဗိဿနိမင်းသမီး၊ ဝေသဝဏ်မင်းသမီး၊ ပန်ကျာ
မင်းသမီး အစ်မတော် စောမွန်လှနှင့် သိုက်အုပ်၊ သိုက်ချုပ်၊
သိုက်ဘိုးတော်၊ သိုက်မယ်တော်အပေါင်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။
ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

၁၄။ ဤလောက၌ ရိသမျှ သိမ်းကျုံး သတ္တဝါအပေါင်း
တို့သည် အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။
ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

၁၅။ ဤလောက၌ ရိသမျှ သိမ်းကျုံး ဝိဇ္ဇာစိုရ်အပေါင်း
တို့သည် အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။

ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။
၁၆။ ဤလောက၌ ရိသမျှ သိမ်းကျုံး နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့သည် အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါ
စေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

၁၇။ ယခုရောက်ရှိနေကြကုန်သော အာဘရဲ့ သားသမီး
အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် အားလုံး ကိုယ်စိတ်
နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်းကြပါ
စေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

၁၈။ ဤလောက၌ မြင့်မားသော သတ္တဝါ၊ မမြင့်ဘူးသော
သတ္တဝါ၊ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆင်းရဲသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ချမ်းသာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မလန့်တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဒ္ဓိပတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဒ္ဓိပတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊
ချစ်ခင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မချစ်ခင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အားလုံး ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြပါစေ။ ချမ်းသာကြပါစေ။ ဘေးကင်း
ကြပါစေ။ ရန်ရှင်းကြပါစေ။

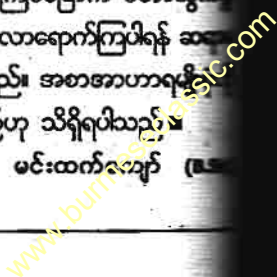
ဤလောက၌ ဗိုသည် မှန်မှန်ရွာပါစေ။ ဥတုလုံး
တို့သည် မျှတပါစေ။ မင်းတို့သည် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ
ကြပါစေ။ ရဟန်းတို့သည် သိက္ခာသုံးပါးကို စောင့်ထိန်းနိုင်ကြ
ပါစေ။ လူတို့သည် ငါးပါးသီလကို ခြံပါစေ။ မှောက်မှားသူ၏
ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လမ်းမှန်သို့ ရောက်ကြပါ
စေ။ မိမိတို့သည် အဟံဝေရော ဟောမိဖြစ်ပါစေသတည်း။



ဥ၊ သိဒ္ဓိစုံရာ၊ နတ်တကာ၊ ဝဲယာစောင့်လို့ပေး။
ဥ၊ မနောစိတ္တံ၊ ဤမန္တန်၊ သိဒ္ဓိဆောင်လို့ပေး။
ဥ၊ တောဗောဃ၊ သုဝဏ္ဏရတေ၊ လာဘ်လာဘံ ခေါ်
ဟေ့။

ဆရာမကြီး ယောဂီ နန္ဒမာလာသည် (၉-၉-၂၀၁၅)
နေ့ရက်တွင် အာဘ အောင်မင်းခေါင်၏ ၆၃ ကြိမ်မြောက်
ထွက်ပွဲ အောင်ပွဲကို ခရိုင်ပွဲမွန်(၂) မင်္ဂလာဒုံတွင် ကြီးကျယ်
ခမ်းနားစွာ ကျင်းပပြုလုပ်ပေးသွားပါမည်။ ထိုနေ့တွင် ဣ
ဂယာဘုရားဖူးခရီးစဉ် ကထူးရှင် ဥဦးကိုလည်း ကံစင်
ဖောက် ရွေးချယ်ပေးသွားမည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ခုနစ်
သားသမီးများ မည်သူမဆို ၆၃ကြိမ်မြောက် မဟာထွေ
အောင်ပွဲ အကြိမ်ပေါင်းကို လာရောက်ကြပါရန် ဆရာ
ကြီးမှ ဖိတ်မန္တက ပြုထားပါသည်။ အစာအာဟာရအရ
လည်း ကျွေးမွေးပြီး ဆည့်ခံမည်ဟု သိရှိရပါသည်။

မင်းထက်လှအောင် (၉-၉-၂၀၁၅)





သူတော်စင်တို့၏ ဆေးတော်ပင်

ရဲမျိုးသူ (ဗောဓိမြိုင်)



အကြောင်းတရားတို့က တိုက်ဆိုင်ခြင်း ရှိလာခဲ့၏။ လူ့လောကတွင် လူတို့သဘော သဘာဝအရ စိတ်ကို ငြိမ်သက်စွာ ထိန်းချုပ်ရန်နှင့် စိတ်အစွမ်းထက်မြက်ကြစေရန်အတွက် ကျင့်ကြံစားကြကုန်၏။ သို့သော် ရုပ်ခန္ဓာပြုပြင်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် အနေအထိုင် အစားအသောက်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြသော်လည်း ရုပ်သဘောအရ ဖောက်ပြန်ဖျက်စီးတတ်သဖြင့် ရောဂါဝေဒနာအန္တရာယ်ရောက်ခြင်းက နှိပ်နေပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် လူသားတို့ ဆေးဝါးများ နှာဖွေဖော်စပ်၍ ကာကွယ်ကြရ၏။ ထူးထူးခြားခြား အစွမ်းကြီးသော ဆေးတော်ပင်တစ်ပါးဟု ဆို၏။ အမှန်သဘောဟု ဆိုပါသော်လည်း ဆေးကျမ်းတို့က ပြဆိုခြင်း ရှိမရှိ မသိခဲ့ပေ။ ထိုအကြောင်းကား မိမိကိုယ်တိုင် ဆေးပင်ဝါးပင်များ အကြောင်း တိတိကျကျ မသိရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ သိခွင့်ရသော ဆေးတော်ပင်တစ်ပါးက မဟာကြံ့ဆင်ပင်အကြောင်း ဘုရားရှင်ပညာဒီပပု မိန့်ဆိုပြသခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်လေ၏။ တောရိပ်မှ သူတော်စင်တို့ကား တောတောင်၏ နိမိတ်တို့ သိသလို ဆေးပင်ဝါးပင် သစ်ပင်များအကြောင်း နားလည်ကျွမ်းကျင်ကြသည်ကပင် အံ့သြဖွယ်ရှိတော့၏။

မြန်မာပြည်တွင် ဆေးအတတ်ပညာသခင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ရဟန်းတစ်ပါး ထင်ရှားစွာ ရှိခဲ့ဖူး၏။ ထိုအရှင်သည်ကား ဆေးဝန်တာဆရာတော်ကြီး ဦးသူရိယအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်လေ၏။ အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များဟု ဆိုသော်လည်း လက်ရှိခေတ်ကာလတိုင် ယုံယုံကြည်ကြည် အသုံးပြုကြသော လူသားများအတွက် အကျိုးကြီးနေဆဲဖြစ်၏။ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြာသိခြင်းမှသည် လက်တွေ့ ကြုံဆုံလာသော ရောဂါဝေဒနာတို့ ချမ်းသာ ပျောက်ကင်းကြ၍သာ ဆေးဝိဇ္ဇာ ဝိုင်ကြီး၏ ဆေးတော်ပင်ဟု အသိအမှတ်ပြုကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

“လူလေးတို့ တိုင်းရင်းဆေးဝါးလုပ်ငန်းတွေ အရောင်းအဝယ်ကောင်းကြရဲ့လား”

“တယဉ်တော်တော့ မလုပ်ဘူး ဘုရား။ မိဘတွေက တော့ လုပ်ကိုင်နေကြတာ အဆင်ပြေပါတယ် ဘုရား”

“အဓိက ဘာဆေးဖော်လဲကွဲ့”

“ဣတ္ထာသယ လေဆေးဖော်ပါတယ် ဘုရား။ တောင်ပုလုဆရာတော်ကြီး အမြဲသုံးစွဲတဲ့ ဆေးနည်းကို မိဘတွေ ပြောဖူးတယ် ဘုရား”



“ဆေးဆိုလို့ လူလေးကို ထင်ရှားတဲ့ ဆေးပင်တစ်ပါး ကို ဘရသေ့ ပြောပြဦးမယ်။ အဲဒီဆေးပင်ဟာ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီး လို့ အမည်နာမ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ဆေးဝင်္ကဘာဆရာတော်ကြီး လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့တယ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆိုကြပါတယ်”

“တင်ပါ့ ဘုရား၊ မိန့်ပါဦး ဘုရား”

“ဒီလိုကွဲ့၊ ဘရသေ့တို့လို ဒီမဟာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ကြပြီး သူတော်ကောင်း တရားတွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများ ကြီး ရှိကြတယ်။ အစာအာဟာရကျပြန်တော့ တောတောင် တွေထဲက ရတဲ့ မွှစ်၊ မှို၊ ဝဥ၊ ကန်စွန်းဥ စတဲ့ သစ်ဥသစ်ဖု နဲ့ အသီးအရွက်တွေကို အဓိက ဖိုဝဲကြရတယ်။ အဲဒီမှာ ပြဿနာက လူသားတွေဖြစ်တဲ့အတွက် အခန့်မသင့်ရင် ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက် ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်ကြတယ်။ အစာ အဆိပ်သင့်တဲ့သဘောပေါ့။ နောက်ပြီး တောရဲ့ သဘာဝ အတိုင်း အဆိပ်အတောက်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေဖြစ်တဲ့ မြွေ၊ ကင်း၊ ပဗ္ဗ၊ ပုရွက် စတဲ့ အကောင်တွေ ကိုက်တာ ခံရတာ မှီ ရှိပြန်တယ်။ ဒီအခက်အခဲတွေကို ကြိုလာရင် လွယ်လွယ် ကူကူ အသုံးချနိုင်စေဖို့ တောရိပ်မှီး သူတော်စင်တို့ လက် ဆင့်ကမ်းပြီး သိခဲ့ကြရတယ်ဆိုပါတော့”

“တင်ပါ့ ဘုရား၊ ဘာဆေးပင်လဲ ဘုရား”

“ဘရသေ့ ပြောပြပါမယ်။ နေရာအနှံ့ပေါက်တဲ့ အပင် လို့တော့ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အချို့အသေတွေမှာ တော့ ရှိချင်မှ ရှိမှာပေါ့။ တိတိကျကျတော့ ပြောလို့မရဘူး။ အဲဒီဆေးပင်ဟာ မဟာဂါတြိဆစ်လို့ ခေါ်တယ်။ အချို့က တော့ အဆိပ်ပြေပင်၊ နဂါးနိုင်ပင်လို့လည်း မှတ်ကြပါတယ်။ အပင်ရဲ့ အရွက်ဟာ အဆိပ်ကို နိုင်စေတဲ့ ထူးခြားတဲ့ အမှတ်အသားပါနေတယ်။ အစိမ်းရင့်ရောင်အရွက်ပေါ်မှာ နဂါးတံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ထားသလို၊ အရွက်ရဲ့ ပင်မရိုးတံအခြေ မှာလည်း အမည်းရောင်အမှတ်အသားလေး ပါနေတယ်ကွဲ့။ ပထမတော့ ဘရသေ့လည်း မသိပါဘူး။ ရဟန်းတော် ဦးအာသမက ထူးထူးခြားခြား လက်နဲ့ ကိုင်ပြခဲ့ဖူးလို့ သိရ တာ”

“အပင်ကို ဆေးအသုံးပြုလေး မိန့်ကြားပါဦး ဘုရား”

“လွယ်လွယ်ပဲ ပြောပါမယ်။ ဘရသေ့တို့ကတော့ အစွမ်းအာနိသင်အကုန်ရစေအောင် ပဉ္စငါးပါးကို ယူတယ်။ ရေနဲ့ စင်အောင် ဆေးတယ်။ သုံးခွက်တစ်ခွက်ကျန်အောင် ပြုတ်ပြီး သကြားရှိရင် သကြားထိုက်သလောက် သွင်း ဆားအနည်းငယ်ထည့်ပြီး နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည သောက်တာ

ပဲ။ အဲဒါက ဖိုက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဝမ်းလျှော ဝမ်းပျက်ဖြစ်ရင် ပြောတာနော်”

“တင်ပါ့ ဘုရား၊ အဆိပ်ပြေအောင် ဘယ်လိုသုံးလဲ ဘုရား”

အဆိပ်ဆိုတာနဲ့ လူတွေက ကြောက်ကြတယ်ကွဲ့။ သိသူတွေက အိမ်မှာ ဝေက်သာကို အမြဲဆောင်ကြတယ်။ လူတွေ အဆိပ်မိတာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ တစ်မျိုးက အစာအဆိပ် သင့်တာရယ်။ နောက်တစ်မျိုးက အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေ ကိုက်တာ ထိုးတာ ခံရခြင်းပဲ။ ဒါမျိုးတွေ ဖြစ်လာရင် အမြန် ဆုံး မဟာကြိဆစ်(ခေါ်)အဆိပ်ပြေပင်ကို ကိုးရွက်ခူး၊ သတ္တ ရည်ရအောင်ညှစ်၊ ဝေက်သာအမှုန့်ထည့်ပြီး တစ်ပြိုင်တည်း နှစ်မျိုး အသုံးပြုရတယ်။ ဥပမာ - မြေကိုက်တယ်ဆိုပါစို့ အနာပေါက်ကို ချဲ့ သွေးကို ညှစ်ထုတ်၊ ဝေက်သာ အမှုန့်သိပ် ပြီး မဟာကြိဆစ်အရည်ညှစ်ထားတဲ့ အရွက်တွေကို အနာ ပေါ် အုပ်ပြီး အဝတ်စကို တင်းအောင် စည်းရတယ်။ ပြီး တော့မှ ခန္ဓကိုယ်ထဲ အဆိပ်ပြေသွားအောင် ဝေက်သာမှုန့် ထည့်ထားတဲ့ မဟာကြိဆစ်သတ္တရည်ကို အကြမ်းပန်းကန် တစ်ခွက်ကုန်အောင် သောက်ခိုင်းစေတာပဲကွဲ့။ အချိန်မီသာ လုပ်နိုင်လို့ကတော့ လူနာအတွက် စိတ်ချရပြီလို့ ဘရသေ့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မဟာကြိဆစ်ပင်ကို အိမ်တိုင်း မှာ ဖိုက်ထားအပ်တဲ့ ဆေးတော်ပင်လို့ ပြောချင်တာပဲ လူလေး”

မဟာကြိဆစ်ပင်သည် တောရိပ်မှီ သူတော်စင် သူတော်မြတ်တို့ အားကိုးအားထားရာ ဆေးတော်ပင်ဟု ဆို ပါသည်။ ပင်ကိုမူလ အစွမ်းသတ္တိရှိလှသဖြင့် အများသူငှာ သိစေလို၍ ရေးသားဖြန့်ဝေမိပါတော့၏။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး အား အာရုံဖြင့် ဦးခိုက်လျက် . . .

ရဲမျိုးသူ (မောဒိမြိုင်)



တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

ဘဝပုစ္ဆာ အဖြေရှာကဏ္ဍ

သင်းယုဝေ

ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

မေး။ ■ စိတ်ကျန်းမာပျော်ရွှင်စေရန် စိတ်သောက နှင့် စိတ်ဖိစီးမှု ကင်းဝေးစေရန် နည်းလမ်း ကောင်းများကို သိလိုပါသည်။

ဖြေ။ ■ သင်းယုဝေသည် တရုတ်ဝေဒဗေဒင်ပညာရှင် အရ ဆိတ်နှစ်ဖွားဇာတာရှင်ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း ဗေဒင်ပညာရှင်အရ သိဟ်ရာသီဖွား(Leo)ဖြစ်၏။ ဂဏန်း ဗေဒင်ပညာရှင်အရ (၃)ဂဏန်းသမားဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင် သင်းယုဝေသည် စကားနည်း သူ၊ စေ့စပ်သေချာသူ၊ ကြီးပွားလိုစိတ် ထက်သန်သူ၊ သစ္စာ ရှိဖြစ်သည်။

သင်းယုဝေအတွက် စိတ်ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်ပြီး စိတ်ဖိစီး မှု ကင်းဝေးစေရန် နည်းလမ်းကောင်းများကို ဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

ဆန်းစစ်ပါ

“သင်သည် မည်သို့သော လူမျိုးလဲ”ဆိုသည်ကို ဆန်း စစ်ပါ။ မည်သည့်အရာတွေက သင့်ဘဝကို ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ပျော် ရွှင်မှုပေးနိုင်မလဲဆိုသည်ကို ဆန်းစစ်ပါ။

ကဏ္ဍများ ခွဲခြားပါ

ခံစားမှုဆိုသည်ကား လူတိုင်းမှာ ရှိ၏။ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ချော်ရွှင်ခြင်း၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းများကို အချိန် တိုင်း ခေါင်းထဲ မထည့်ထားပါနှင့်။

ရုံးမှ အလုပ်တာဝန်များနှင့် အတွေးများကို အိမ်သို့ မသွယ်လာပါနှင့်။

အိမ်မှ ပူပန်စရာ၊ သောကများကိုလည်း ရုံးသို့ သယ် မဆောင်မသွားပါနှင့်။

သူ့အပိုင်းနှင့် သူ ခွဲခြားစိတ်ဖြာထားပါ။

စေတနာ့ဝန်ထမ်းလုပ်ဆောင်ပါ

ဝင်ငွေရသော လုပ်ငန်းမဟုတ်သော်လည်း သင်

ဝိသနာပါသော အသင်းအဖွဲ့ကနေ ပြန်ရလာသော ပျော်ရွှင် စရာကောင်းသော ပီတိသုခများက သင့်ကို စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှု ပေးပါလိမ့်မည်။

ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ မျှတပါစေ

ငွေရေးကြေးရေးပြဿနာက စိတ်ဖိစီးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ သော အဓိက အကြောင်းရင်းပင်ဖြစ်သည်။

လိုအပ်မှုနှင့် လိုချင်မှုဆန္ဒကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပါ။ လိုအပ် မှုထက်ပိုပြီး လိုအင်ဆန္ဒနောက်လိုက်ပါက ဝင်ငွေနှင့် ထွက် ငွေတို့ မညီမျှမှု ငွေကြေးပြဿနာပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ လောဘကို အတောင်ပံတပ်ကာ လိုအင်ဆန္ဒနောက်ကို မလိုက်ပါနှင့်။

မိသားစု (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများနှင့် အချိန်ယူပါ

တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဆန်ဆန်မနေဘဲ မိသားစု (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများနှင့် အရာရာ ကို မျှဝေခံစားပါ။

မိမိကိုးကွယ်ရာ၊ ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရားကို ပိုမိုထုပ်ဆောင်ပါ

ဘာသာတရားကို နေ့စဉ်မှန်မှန်ပြုလုပ်ခြင်းက စိတ် သောကများကို ကင်းဝေးစေပြီး စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရရှိစေပါ သည်။

ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင် နေ့စဉ်မှန်မှန် နံနက်စောစောထ ပြီး အိမ်ရှိဘုရားမှာ ပန်း၊ ရေချမ်းနှင့် ဆွမ်းကပ်လှူပါ။ သီလ ခံယူပြီး သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်အတူ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။ စိတ်အေးချမ်းမှု ရရှိပါလိမ့်မည်။

ပန်းစံပယ်

ထမ်းမတော်မြို့နယ်

မေး။ ■ ဘဝအောင်မြင်ရေးကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။



ဖြေ။ ။ ပန်းစံပယ်သည် တရုတ်စေ့စေ့ပညာရပ်အရ နွားဇာတာရှင်ဖြစ်သည်။ ဂဏန်းပေဒင်ပညာရပ်အရ (၉) ဂဏန်းသမားဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်းပေဒင်ပညာရပ်အရ တူရာသီဖွား(Libra) ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင် ပန်းစံပယ်သည် ပြင်ပသတ္တန်မှာ အေးအေးနေထိုင်သူဖြစ်သော်လည်း အတွင်းစိတ်မှာ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာသူဖြစ်သည်။ အခြားသူများကို ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ပြီး ယုံကြည်မှု တည်ဆောက်နိုင်သူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်လိုစိတ်ရှိပြီး ကိုယ်အကိုယ်ချွန် စိတ်လည်း အပြည့်ရှိသည်။ အလုပ်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားသူလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ပန်းစံပယ်အတွက် ဘဝအောင်မြင်မှု လမ်းညွှန်မှာ-

- (၁) စိတ်ကောင်းရှိဖို့က ပထမပါ။ စိတ်ကောင်း စေတနာပေးပါ။
- (၂) ရိုးသားစွာ ကြိုးစားပါ။ အများအကျိုး ရွက်သယ်ပိုးပါ။
- (၃) အဓိကနှင့် သာမညကို ခွဲခြားသိမြင်ပါ။
- (၄) ထိုင်နေလိုတော့ ဘာမှဖြစ်မလာနိုင်ပေ။ တစ်ခုခု ထလုပ်ပါ။ ဖျင်းခိုခြင်း ခြောက်ပါးကို ရှောင်ပါ။
- (၅) ရေဘူးပေါက်လျှင်ပင် ရေပါအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုသော စကားကို မသုံးပါနှင့်။ အောင်မြင် ရမည်ဆိုသော ယုံကြည်ချက်ကို ပွေးမြှူပါ။
- (၆) ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် အစစ၊ အလယ်၊ အဆုံးကောင်းအောင် ကြိုးစားပြီးလုပ်ပါ။
- (၇) ယနေ့အလုပ်များကို မနက်ဖြန်သို့ မရွှေ့ပါနှင့်။
- (၈) တကယ်ဖြစ်ချင်၊ တကယ်လုပ်၊ အဟုတ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပြင်းပြသော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ရည်မှန်းချက်ဆီကို ချီတက်ပါ။
- (၉) ရေတို၊ ရေရှည် ရည်မှန်းချက်ထားပါ။
- (၁၀) “မရှိတာထက် မသိတာခက်”သောကြောင့် ပညာဗဟုသုတရှာဖွေပါ။ စာကောင်းပေမွန်များကို ဖတ်ရှုပါ။ စာပေက သင့်အတွေးအခေါ်များကို မြှင့်တင်ပေးပါလိမ့်မည်။
- (၁၁) စိန်ခေါ်နေသော ပြဿနာအခက်အခဲများကို ရှောင်မပုန်းပါနှင့်။ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပါ။
- (၁၂) အိုင်တီခေတ်ကြီးထဲမှာ အိုင်တီနည်းပညာကို လေ့လာပါ။ သင်ယူပါ။ အသုံးပြုပါ။

(၁၃) ချွေတာ စုဆောင်း သူဌေးလောင်းဖြစ်သောကြောင့် ငွေကြေးကို ချွေတာစုဆောင်းပါ။ ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ မျှတအောင် ကြိုးစားပါ။

(၁၄) ဒေါသသည် မိုက်မဲမှုဖြင့် စတင်ပြီး နောင်တတရားဖြင့် နိဂုံးချုပ်သောကြောင့် ဒေါသကို ချုပ်တည်းပါ။ အကောင်းမြင် အပြုတွေးပါ။ အဆိုးမြင်အတွေးများကို ခေါင်းထဲမှ ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။

(၁၅) ခေါင်းကို အေးအေးထားပါ။ နှလုံးသားကို မေတ္တာစိတ်ဖြင့် နွေးနွေးထွေးထွေးထားပါ။

(၁၆) သစ္စာတရား၊ မေတ္တာတရားဖြင့် နာမည်ကောင်းတည်ဆောက်ပါ။

(၁၇) လှည့်သွားရာနောက် လှည်းဘီးရာ ပါသကဲ့သို့ သင်သွားရာနောက်ကို ကံတရားက ကပ်ပါနေသောကြောင့် ကောင်းတာ ကြံ့ ကောင်းတာ ပြော၊ ကောင်းတာ လုပ်ပါ။

(၁၈) မကောင်းမှုကို ရှောင်၊ ကောင်းမှုကို ဆောင်၊ စိတ်ကို ဖြူဖြူစင်စင်ထားပါ။ မှန်ကန်ပြီး အကျိုးရှိသော စကားကို ပြောဆိုပါ။

(၁၉) မေတ္တာကို အခြေခံလျက် လှူဒါန်းမှု ပြုပါ။ ဒါနကို အခြေခံပြီး သီလဆောက်တည်ပါ။ မိမိဖြူစင်သော သီလကို နှလုံးသွင်းပြီး အောက်ပါ စိန္တာမဏိဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပွားများပါ။

စိန္တာမဏိဂါထာတော်

စိန္တာမဏိ ရတနာနံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓ ရတနာနံ၊
 ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။
 စိန္တာမဏိ ရတနာနံ၊ ဓမ္မံ ဓမ္မ ရတနာနံ၊
 ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။
 စိန္တာမဏိ ရတနာနံ၊ သံယံ သံယ ရတနာနံ၊
 ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။
 အထက်ပါအတိုင်း ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါက အောင်မြင်သော ဘဝ၊ အောင်မြင်သော နေ့ရက်များစွာကို ဝိုင်ဆိုင်ရရှိပေလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်





ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၏လက်ဆောင်မွန် ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှုမှာ အရေးအကြီးဆုံးက ဒဿနနဲ့ မွန်ကန်တဲ့ အသိတရားရှိဖို့လိုပါတယ်။
ရေလိုက်လွဲရင် အောင်မြင်မှုနဲ့ ဝေးလိမ့်မယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ယောင်ဝါးဝါးနဲ့လျှောက်နေရင်း ဘဝခရီးထဲမှာ မောပန်း
လမ်းပျောက်နေမှုတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် . . . ဒဿနီကပေအစိတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာနက္ခတ္တဗေဒအမြင်၊ဂဏန်းဗေဒပညာ၊
တိုင်းရင်းဆေးပညာအမြင် ရှုထောင့်စုံမှ သင့်ဘဝအောင်မြင်ရေးအတွက် ဆရာနိုင်သမျှ သင့်ကိုကူညီမှာပါ။
အောက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များထဲမှ သင်နှစ်သက်ရာတစ်ခုကိုသာ မေးခွင့်ရှိပါသည်။

- ☐ A = ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံကောင်းမလား။
- ☐ B = ကံကောင်းခြင်းရဲ့လက်ဆောင်၊ ယတြာတစ်ခု လိုချင်ပါသည်။
- ☐ C = ကျန်းမာရေးဓာတ်စာကို ပေးပါ။(ခံစားနေရမှု ဝေဒနာကို ဖော်ပြရန်လိုသည်။)
- ☐ D = ကျန်းမာရေးကောင်းစေရန် ယတြာကိုပေးပါ။
- ☐ E = အချစ်၏ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေထုတ်လိုပါသည်။ (ချစ်သူ၏ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ ခုနှစ်၊ မွေးဒေသနှင့်
လူမျိုးတို့ကို ဖော်ပြရန်လိုပါသည်။)
- ☐ F = ဘဝအောင်မြင်ရေး ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။(အမည်၊ မွေးနေ့၊ရက်၊လ၊ခုနှစ်၊အချိန်၊
မွေးဒေသ၊ အရပ်အမြင့်၊ ကိုယ်အလေးချိန်၊ ပညာအရည်အချင်းတို့ကို ဖော်ပြရန် လိုပါသည်။)
- ☐ G = အပ်စပ်သော အဓိဋ္ဌာန်တစ်ရပ်ကို သိလိုပါသည်။

ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင်၏ ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ

အမည် _____

မွေးခုနှစ်၊လ၊ရက် _____

နေရပ်လိပ်စာ _____

မိမိပေးလိုသည့် _____

မေးခွန်းအကြောင်းအရာ _____

သင်သိလိုသောမေးခွန်းတစ်ခု၏အကွရာကိုအမှန်(✓)ခြစ်၍ဖော်ပြပါ။

☐ A () ☐ B () ☐ C () ☐ D () ☐ E () ☐ F () ☐ G ()

✕ ဤပုံစံတွင်ဖြည့်စွက်၍ဖြတ်ပြီးလျှင်အောက်ပါလိပ်စာသို့ပို့လိုက်ပါလေ။ (သို့မဟုတ်)

ဤပုံစံအတိုင်းမိမိလက်ရေးဖြင့်လည်းပေးပို့လိုရပါတယ်။

ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း
ဘဝပုစ္ဆာအဖြေရှာကဏ္ဍ
အမှတ်-၁၇၉ (ဒုတိယထပ်/ဝဲ)၊ ၃၁-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ နန်းကြီး၊ ဇွန်း - ၃၇၄၄၈၅



အိပ်မက်မကောင်းလျှင်

ပြုရန် ယတြာ

ဦးကျော် (ပြည်)

လူတိုင်း အိပ်မက်မက်ဖူးပါတယ်။ အိပ်မက်ကြောင့် ဝမ်းသာကြည်နူးစရာများ ရှိသလို၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အိပ်မက် မက်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာမျိုးလည်း ကြုံတတ်ပါတယ်။

စိတ်အစွဲအလမ်းသန်သူများဆိုရင် ကိုယ်မက်တဲ့ အိပ် မက်မကောင်းဘူးဟု ထင်မြင်ပါက ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက် တဲ့အထိ တနံ့နံ့ စိတ်ခံစားရတတ်တာများပင် ရှိတာ တွေ့ရပါ တယ်။

ဒါကြောင့် ယတြာတစ်မျိုးကို ရေးပြောပါရစေ။

အစီအရင်ပြုပုံ

အလွန်လွယ်ကူပါတယ်။ ထိရောက်ပါတယ်။ အစီ အရင် ပြုပုံအပိုင်း၊ ကျင့်စဉ်အားထုတ်မှုအပိုင်းဆိုပြီး နှစ်ပိုင်း ပါဝင်ပါတယ်။

အိပ်မက်မြင်မက်သူရဲ့ နံတူ သစ်သားကို မြင်မက်သူ ကိုယ်တိုင် မြင်မက်သည့်နေ့၏ နောက်တစ်နေ့မနက်တွင် လက်တစ်ထွာခန့် ဖြတ်ပါ။

ဥပမာ -

တနင်္ဂနွေသားသမီး - အုန်းသား

တနင်္လာသားသမီး - ကုက္ကိုလ်သား

စသဖြင့် ဖြတ်ယူပြီးသော် ယင်းနံတူသားများကို ခဏ ထား၍ ကျင့်စဉ်အပိုင်းကို စပါ။

ကျင့်စဉ်

ဖန်ခွက်ထဲ ရေပြည့်လုနီးပါးထည့်ပါ။ အိပ်မက်ဆို မြင်မက်သူကိုယ်တိုင် ဘုရားရှိခိုး၊ သီလခံယူ၊ မေတ္တာပို့၊ ဖန်ခွက်ထဲမှ ရေကို ကြည့်၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ခေါက်ရေ သက်စေ့ ရွတ်ဆိုသရဇ္ဈာယ်ပါ။

သုနက္ခတ္တံ သုမဂ္ဂလံ
သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ
သုခဏော သုမဟုတ္တာစ
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

ပြီးမှ အသားကို ယူလျက် ရေထည့်ထားသော ဖန်ခွက် အတွင်းသို့ လိုရာ ဆုတောင်းကာ စိုက်ထိုးပြီး နေအိမ်တစ်နေ့ ရာ (သို့မဟုတ်) ဘုရားစင်အမြင့်တွင် ထားပေးလိုက်ရုံသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂါထာကို စသည့်နေ့မှ နောက်တစ်ပတ်အထိ ရွတ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ပတ်ပြည့်သောနေ့တွင် စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။ မကောင်းသော အိပ်မက်ဆိုဘေးမှ ကေနိ လွင့်ပျောက် ကောင်းကျိုးရောက်လာမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဦးကျော် (ပြည်)

“ကေတုမတိဗြူ”ဟု နာမည်ကြီးသော တောင်ငူမြို့အဝင် “ခပေါင်း”တံတား “ခြေရင်းမှ တောင်ဘက် လမ်းခွဲလေးအတိုင်း သွားရောက်ခဲ့ရာ ထန်းတပင်မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ထန်း

တပင်မြို့သို့ မရောက်ခင် စစ်တောင်းတံတားကြီးကို ဦးစွာပထမ ဖြတ်ကျော်ရပါသည်။ ထို့နောက် ထန်းတပင်မြို့ကို ကျော်လွန်လာပါက ကျီတော်၊ နတ်ရွာ၊ ချောင်းခြား၊ လယ်ကလေး၊ ဇရပ်ကြီး စသည့် ကားလမ်းဘေး ရွာတန်းရှည်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးသော် ကျွန်းတော်

သွားရောက်လိုသော ကင်ပွန်းချုံရွာသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထန်းတပင်မြို့နယ်အလွန် ရွာများမှ တောင်ငူမြို့ဘက်သို့ လာမည်ဆိုပါက စစ်တောင်းမြစ်ကြီးကို မဖြစ်မနေ ဖြတ်ကျော်ကြရလေ၏။ ကွေ့ပတ်သွားရန် လမ်းမရှိပေ။ ယခင်အချိန် တံတား



၂၈၂

မာယာကျတ်ကုန်း

ညီလေးငယ် (လယ်တော်)



မရှိခင်ကာလ ဇော်၊ သမ္မန်များဖြင့် ခက်
ခဲကြီးစွာ သွားရောက်ကြရလေ၏။

ယခုအခါ ပုဂ္ဂလိကမှ သစ်သား
တံတားကို သွယ်တန်းတည်ဆောက်ထား
ရာ ယာဉ်ဖြတ်ကူးခ ပေးပြီးမှ သွား
ရောက်ကြရလေသည်။ ထိုတံတားကြီး
၏ အနောက်ဘက် အနည်းငယ်အကွာ
တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ကွန်ကရစ်
တံတားအား တည်ဆောက်နေပြီဖြစ်ရာ
မကြာမီ အချိန်အတွင်း ထိုဒေသမှ လူ
အများ တောင်ငူမြို့သို့ လမ်းပန်းဆက်
သွယ်ရေး ကောင်းမွန်စွာ သွားရောက်
နိုင်ကြတော့မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့လျှင် ကျွန်တော်မှာ ယခင်
က ထိုဒေသသို့ ရောက်ဖူးရန် စိတ်ကူး
မျှပင် မယဉ်ဘူးခဲ့သော်လည်း သူငယ်
ချင်းတစ်ယောက်၏ အလည်ခေါ်မှုဖြင့်
ရောက်ရှိခဲ့၏။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ကျွန်တော်၏
ပထမဦးဆုံး ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်စာအုပ်
ဖြစ်သည့် “ဝိညာဉ်ပျော် စံအိမ်ကြီး”
စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းကိစ္စဖြင့် ရောက်ရှိ
နေရာ တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့
နယ်အတွင်းရှိ ကင်ပွန်းချရွာမှ သူငယ်
ချင်းဖြစ်သူ၏ အိမ်လည်ခေါ်မှုကြောင့်
အလည်အပတ် ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ
လေ့လာရာတွင် ဝိသနာပါလွန်းသော
ကျွန်တော် တစ်ချက်ကလေးမျှ မငြင်း
ဘဲ ရန်ကုန်-တောင်ငူကား စီးကာ လာ
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တောင်ငူကားဂိတ်တွင် သူငယ်
ချင်းဖြစ်သူက လာရောက် စောင့်နေရာ
သူငယ်ချင်း၏ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တောင်ငူ
မြို့မှသည် စစ်တောင်းတံတား၊ ထန်း
တပင်မြို့ ကားလမ်းဘေး ရွာတန်းရှည်
များအား ဖြတ်ကျော်ကာ သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ၏ ကင်ပွန်းချရွာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့
ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်မှာ ထုတ်ပြီးသား စာ
အုပ် (၁၀)အုပ်ကို တောင်ငူကို သယ်
ဖြစ်အောင် သယ်ခဲ့သေး၏။ ပထမဦးဆုံး
စာအုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ကြားဝါလိုခြင်း
ကြောင့်ဟုဆိုလျှင်လည်း ကျွန်တော်
မငြင်းသာပါ။

သို့လျှင် တောင်ငူမြို့သို့ ကား
အဝင်နောက်ကျသဖြင့် ညနေ မိုးစုန်း
စုန်းချုပ်မှ သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ ရောက်
ရှိခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နေထိုင်သော
ကင်ပွန်းချရွာမှာ အိမ်ခြေ (၁၇၀၀)
ကျော်ရှိသည့် ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်ပြီး မွန်
ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြ
လေသည်။ ကုန်သည်လုပ်ခြင်း၊ ဈေး
ရောင်းခြင်း တောင်သူလုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင်ကြပြီး သာမန်အားဖြင့်
စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြသူများ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

သို့လျှင် ထိုနေ့ည ရေမိုးချိုးပြီး
ညစာစားသောက်ကာ သူငယ်ချင်းနှစ်
ယောက် ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်များ
အား စားမြုံ့ပြန်ပြောကာ ညဉ့်အတော်
နက်မှ အိပ်စက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။



ရွာရောက်ပြီး သုံးရက်မျှပင်
တင်းတင်းမပြည့်သေးသော အချိန်၊
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှု
ကြောင့် ကျွန်တော် စာရေးဆရာဖြစ်
ကြောင်း ဘေးအိမ်မှ လူအများ သိကုန်
၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ဝတ္ထုစာအုပ်
အား လာရောက်ဝယ်ယူ အားပေးကြ
ရာ ပါလာသော စာအုပ်ဆယ်အုပ်မှာ
ခဏချင်းကုန်သွားခဲ့၏။

စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြသော
ရွာသားများဖြစ်သည့်အတွက် စာအုပ်
ဖတ်ရန်အချိန်ကို ကောင်းစွာ ယူနိုင်ကြ
သူများဖြစ်ရာ စာဖတ်ဝိသနာပါသူများ
ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤသို့လျှင် နောက်တစ်နေ့၌
ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
မှာ ရွာအနှံ့လိုက်လံသွားရောက်လည်
ပတ်ကြပြီးသော်၊ ကျေးရွာ လယ်တော
များဆီသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကြပါ
သည်။

ထိုရွာ၏ လယ်ကိုင်း (လယ်မြေ
များသာ သီးသန့်) မှာ တစ်မိုင်ကျော်
အကျယ်ဝန်းလောက်ရှိပြီး ရွာနှင့်
အလွမ်းဝေးသော လယ်များမှာမူ ရွာမှ
အသွားအပြန်သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရန်
အချိန်မရှိသဖြင့် လယ်ထဲရှိ လယ်စောင့်
တံများတွင်သာ နေထိုင်၍ လုပ်ကိုင်ရ
လေသည်။ လယ်များမှာ မြေကောင်း၊
ရေကောင်းများဖြစ်သောကြောင့် သစ်နှံ
များ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ကြသည်ဖြစ်ရာ
စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြ၏။

လယ်ကွက်များမှာ တမျှော်
တခေါ် ကျယ်ဝန်းလှသော်လည်း သစ်
ပင်များ တစ်ပင်မျှ မရှိ၊ ကွင်းပြင်ကျယ်
ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်ပြီး အလုပ်လုပ်
ရင်း နားနေရန် အရိပ်အာဝါသ သစ်ပင်
များ မရှိပါပေ။ နေပူကွဲတဲအောက်တွင်
လယ်ကွက်များက ပြောင်ရှင်းလို့နေ၏။
ထိုမျှ ကျယ်ပြန့်လှသော လယ်တောထဲ
တွင် သစ်ပင်တစ်ပင်မှ မရှိခြင်းသည်
လွန်စွာ အံ့ဩစရာကောင်းလှလေ၏။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူအား...

“သူငယ်ချင်း...လယ်ကိုင်းကြီး
က ဒီလောက်ကျယ်တာ သစ်ပင်
တစ်ပင်မှ မရှိဘူးနော်”

“ဟုတ်တယ် ဟန်ထူး၊ ဒီ လယ်
တောကြီးက သစ်ပင်စိုက်လို့ မရဘူး
ကွ။ အံ့ပင်ကြီးပြီဆိုတာနဲ့ ပရလောက
သားတွေ တအားနေတာ။ သူတို့နေပြီ
ဆိုရင် သစ်ပင်ကို ခုတ်လို့ မရ ဘူး
ကို မလေးမစားလုပ်လို့ မရနဲ့ အရေး



ထဲ သူတို့ကိုတောင် ကျွေးမွေးနေရသေးတာ။ အဲဒါတွေ သိလို့ လယ်ထဲမှာ ဘယ်သူမှ အပင်မစိုက်ကြဘူး။ ရှိပြီးသား အပင်လည်း မခုတ်ရကြဘူးကွ။ ဒါကြောင့် ဒီလယ်တောကြီးက သစ်ပင်တွေ မရှိဘဲ ခုလိုပြောင်ရှင်းနေတာပေါ့။

“ဟုတ်လား။ ဒါဆို ဒီလယ်ကိုင်းကြီးက ပရလောကသားတွေ ပေါ်တယ်ပေါ့နော်”

“အင်း... ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ ပရလောကသား သရဲတစ္ဆေတွေ ပေါ်တာပေါ့ကွာ။ နောက်ပြီး ဒီလယ်ကိုင်းတကြောက ကျွတ်တွေ နေတဲ့ ကျွတ်ကုန်းလေ”

“ဟေ... ကျွတ်ကုန်း၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ။ အခုထက်ထိ ဒီလယ်ထဲမှာ ကျွတ်တွေ ရှိနေတုန်းပဲ။ ဒီလယ်မှာ လုပ်စားကြတဲ့သူ တော်တော်များများ ကျွတ်တွေနဲ့ မကြာခဏ ဆုံသလို ဆုံတွေ့နေရတာ။ ကြာတော့လည်း သူတို့အတွက် အဆန်းမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွတ်တွေက ဒီလယ်ကိုင်းရဲ့ နေရာအနှံ့မှာ မိသားစုလိုက် နေနေကြတာလေ။ လယ်ထဲမှာ အိပ်တဲ့သူတွေက ပြောကြတယ်။ တစ်ခါတလေ ညညဆို ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကျွတ်တွေ သွားလာလှုပ်ရှားနေကြတာ ဆူညံနေတာပဲတဲ့။ ပြောနေတဲ့ စကားသံတွေ ထည်း ကြားနေရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ နားမလည်ဘူးဆိုပဲ။

တစ်ခါတလေ တဲဘေးမှာ လူစာလေးငယ်တွေလို ကျွတ်တွေရဲ့ စာလေးတွေ ကစားနေကြသံကြားလို့ ထကြည့်တော့ တဲဘေးမှာ မည်းမည်း သတ္တန်ခပ်ပုဒုအရွယ်လေးတွေက ချက်ချင်းပျောက်ကွယ်သွားကုန်တယ်

တဲ့။ လယ်စောင့်တဲ့မှာ အိပ်နေကျ ငါတို့ရွာက ဦးလေးကြီးဆို ကြာတော့ မကြောက်တတ်တော့ဘဲ ကလေးတွေကို ကျိန်းမောင်သလို ဝေးဝေးမှာ သွားကစားဖို့ မောင်းထုတ်တယ်တဲ့။

အဲ... ဒီလိုလည်း မောင်းထုတ်ရော ဝေးဝေးကို သွားကစားကုန်ကြတာလား မသိဘူး။ ပျောက်သွားကုန်ကြတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒီတော့မှ ကောင်းကောင်း အိပ်ရတော့တယ်တဲ့ကွာ”

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ပြောပြသော ကျွတ်အကြောင်းကို နားထောင်ရင်း လွန်စွာ အံ့သြမိလေ၏။ သူတို့ရွာသားများအဖို့တော့ မြင်ရတွေ့ရဖန်များလာတော့ အဆန်းဟုတ်တော့မည်မထင်။

“မင်းတို့ လယ်ကိုင်းကြီးကလည်း ကြောက်စရာကြီးပါလားကွာ။ ကျွတ်တွေ နေကြတယ်လို့ပဲ”

“ရွာက လယ်လုပ်ကြတဲ့ ဦးလေးတွေဆို ကျွတ်တွေနဲ့ မကြာတော့ဘဲသူကို မရှိတာ။ ဒါကြောင့် ငါတို့ရွာက လူတွေအားလုံး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပရလောကသား နာနာဘာဝတွေ တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာ လူတိုင်း ယုံကြည်ကြတယ်။ အားလုံးနီးပါးကလည်း သူတို့တွေနဲ့ ကြုံဖူးကြတာကိုးကွ။ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ၃၁ ဘုံဆိုတာလည်း ရှိတာပဲလေ။ ပရလောကသားတွေ တကယ်ရှိကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မယုံမကြည် မဖြစ်သင့်ပါဘူးကွာ”

ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းပြောပြသော စကားကို ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ရင်း စိတ်ဝင်တစား နားထောင်လာခဲ့ရာ တဖြည်းဖြည်း ရွာနှင့်ဝေးလို့ လာခဲ့ပါသည်။ ကျစ်ကျစ်တောက် ပူသော တန်ခူးဦး၏ နေပူရှိန်ကြောင့် ခမောက်ဆောင်းထားသော်လည်း ချွေး

က တဒီးဒီးကျလို့နေ၏။ မွန်းတည့်ခါနီး အချိန်ရှိပြီဖြစ်သောကြောင့် လယ်ထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေကြသူများ တဲထဲသို့ ဝင်ကာ အနားယူနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

ယခုအချိန်သည် မတ်ပဲရိတ်သိမ်းရသော ရာသီဖြစ်သောကြောင့် တောင်သူအားလုံး မတ်ပဲသိမ်းနေကြချိန်ဖြစ်လေသည်။

“ကဲ... သူငယ်ချင်း၊ မင်းလည်း ပင်ပန်းနေပြီ။ ရှေ့က လယ်တဲက ငါ့ဦးလေးတဲပဲ။ ငါတို့ ဝင်ပြီးနားကြတာပေါ့ကွာ”

“ပင်တော့ ပင်ပန်းတယ် သူငယ်ချင်းရေ။ ဒါပေမယ့် မင်းပြောပြတဲ့ ကျွတ်အကြောင်း နားထောင်ရလို့ ပင်ပန်းနိုးတောင် မသိတော့ပါဘူးကွာ”

“ဟားဟား... မင်းကတော့ စာရေးဆရာပီပီပဲ။ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေလိုက်တာ။ ဒီအတိုင်းဆို ဒီဇာတ်ကြောင်း စာအုပ်ထဲပါတော့မယ်ထင်တယ်ပေး။ ငါပြောပြတာတွေက ဖြစ်ရပ်မှန်တွေဆိုတော့ မင်းရေးရတာ အားရှိပါတယ်ကွာ”

“အေး၊ ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း၊ ငါလည်း အဲဒီလို ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကိုမှ ရေးချင်တာကွ”

“အေးအေး၊ မင်း ဒီထက် အကြောင်းစုံကို သိချင်ရင် ငါ့ဦးလေးကို ခေး သူက ငိုကျပြီဆိုကတည်းက ဒီလယ်တဲထဲမှာ နေပြီး လယ်လုပ်တာဆိုတော့ ကျွတ်တွေနဲ့ ခဏခဏတွေ့တယ်ကွ။ သူ့အတွေ့အကြုံတွေဆို များမှ များ”

“ဟုတ်လား၊ အဲဒါဆို မေးကြည့်ဦးမှပဲ။ ငါလည်း အဲဒီလို ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းတွေဆို စိတ်ဝင်စားတယ်ကွ”

“အေးအေး၊ လာ... သွားကြ



မယ်”

သို့လျှင် နှစ်ဦးသား သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ၏ ဦးလေးတဲသို့ သွားခဲ့ကြလေ တော့သည်။

◆◆◆

တဲထဲတွင် လူအတော်များ၏ သူငယ်ချင်း၏ ဦးလေးသည် လယ်ကေ များစွာပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ရာ အလုပ်သမား ပြောက်များစွာကို ခေါ်ယူထားသော ကြောင့် တဲထဲတွင် အလုပ်သမားများ နှင့် ပြည့်နက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်း ဟိန်းမင်း တဲထဲသို့ ဝင်သွားသည်နှင့် လယ်ရှင် ဦးလေးက အားပါးတရ ဆီးကြိုလေသည်။

“ဟော... ဘယ်သူများလဲလို့ စာရေးဆရာလေးတို့ပါလား။ လယ် တောထဲ လာလည်တာပေါ့လေ။ ကဲ- လာ...လာ တဲထဲကို။ ရေနွေးကြမ်း သောက်၊ ထန်းလျက်ခဲ ဝါးပါဦး”

ဤသို့လျှင် တဲထဲမှ လူများက ဘေးသို့ နေရာချွဲကာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်အတွက် နေရာပေး၏။ လူစုံတက်ရုံဖြင့် တဲထဲတွင် ပျော်စရာ ကောင်းလှပေသည်။

လယ်ရှင် ဦးလေးနှင့် အလုပ် သမားအဖွဲ့ထဲမှ အခေါ်ကြီးတစ်ယောက် က ကျွန်တော်ဝတ္ထုအား အားပေးထား ရှာ ကျွန်တော် စာရေးဆရာမုန်း သိကြ ၏။ ထို့နောက် လယ်ရှင် ဦးလေးမှ -

“ကဲ...ထိုင် ဆရာလေး၊ အေး ဆေး နားပါ။ တောင်သူတွေဆိုတော့ ရာသီချိန်အလိုက် နေပူမရှောင် ဖိုးရွာ မရှောင် ဒီလိုပဲ လုပ်ရတာပေါ့။ ပဲက ဖိုးမကျခင် သိမ်းနိုင်မှ။ မို့မို့ဆို ဖိုးထိ တာနဲ့ အကုန်ပျက်စီးကုန်တာ ဆရာ လေးရဲ့”

လယ်ရှင် ဦးလေးက ကျွန်တော်

တို့အတွက် ရေနွေးကြမ်းခွဲပေးရင်း ဆို ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ခွဲပေးသော ရေနွေးကြမ်းခွက်ကို ယူရင်း စကား ဖောင်းဖွဲ့ ပြောဆိုမိလေတော့သည်။

သို့လျှင် ရောက်တတ်ရာရာ စကားစပ်ကြရင်း အလုပ်သမားအဖွဲ့ထဲ မှ ကျွန်တော်ဝတ္ထုကို အားပေးထားသူ အခေါ်ကြီးက ဆိုလာ၏။

“ဆရာလေး ဝတ္ထုစာအုပ်ထဲက ကျတ်ရွာက လူဆိုတဲ့ ဝတ္ထုကို ဖတ်ရ တယ်။ အဲဒီ ဝတ္ထုကို ဖတ်ရတော့ ဟောဒီ ကျွန်မတို့ရွာ လယ်ကိုင်ကြီးရဲ့ ကျတ်ကုန်းကြီးအကြောင်း ပြောပြချင် လိုက်တာတော်”

ထိုစကားကြားတော့ သူငယ်ချင်း ဟိန်းမင်းက...

“ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို တစ် လမ်းလုံး ဒီအကြောင်းပြောပြလာတာ။ အဲဒါ အကြောင်းမှ သိချင်ရင် ဒီဦးလေး ကို မေးဆိုပြီး ဒီတဲကို ခေါ်လာတာ”

“အိုး...ကျတ်အကြောင်းဆိုရင် တော့ လယ်လုပ်တဲ့သူတွေ မကြာဘူး တဲသူ မရှိဘူး။ ကျတ်တွေနဲ့ လူတော် တော်များများ ဆုံဖူးကြတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထို့နောက် လယ်ရှင် ဦးလေးကြီး က...

“ဆရာလေးက ကျတ်တွေ အကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားတာလား”

“စိတ်ဝင်စားတာပေါ့ ဦးလေး ရယ်။ ကျွန်တော်က အဲဒီလို ဂန္ထိရဆန် တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို အရမ်းကို စိတ်ဝင် စားတာမျှ”

“ကျတ်အကြောင်းဆိုရင်တော့ အတွေ့အကြုံက ပြောလို့ မကုန်ဘူး ဆရာလေးရေ၊ အစကဆို ဒီလယ်ကိုင် မှာ ညမောင်ပြီဆိုတာနဲ့ ကျတ်တွေ သွားလာနေကြတာ မမြင်ချင်မှ အဆုံး

ပဲ။ အဝေးက ကြည့်ရင်တော့ ဖြူဖြူ တွေရော၊ မည်းမည်းသဏ္ဌာန်တွေရော ကုန်းကုန်းကွကွနဲ့ လူတွေလို ပုံစံတွေ ကို မြင်နေရတာပဲ။ အနီးကပ်တော့ မမြင်ရဘူးပေါ့ကွာ။ စကားသံတွေလည်း ကြားနေရတယ်။ ဘာတွေ ပြောနေမှန်း တော့ မသိဘူး။ အသံက ဝိုးတဝါးပဲ”

“အခုရော အဲဒီကျတ်တွေ ရှိ သေးလား ဦးလေး”

ကျွန်တော်အမေးကို လယ်ရှင် ဦးလေးက ခေါင်းညိတ်၍ ပြေ၏။

“အင်း...ရှိတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေ မယ် အရင်လို ခဏခဏတွေ့ရတာမျိုး တော့ သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ရွာကလည်း လူနေထူထပ်လာပြီး ခေတ်ပညာတတ် တွေကလည်း များလာတော့ သူတို့ ကိုယ်ထင်ပြတာမျိုး သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ဒီခေတ် လူငယ်တွေ ခေတ်ပညာတတ် တွေက အယုံအကြည်မရှိတော့ လယ် တွေ စူးစမ်းချင်ကြတယ်လေ။ သူတို့ ကလည်း ဒီလိုလုပ်မယ်သူတွေနဲ့ ကြောက်ကြတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ခုထိရှိကြပါတယ်။ တွေ့တဲ့သူတွေ ကလည်း တွေ့နေကြတုန်းပါပဲ။ တစ်နေ့ကတောင် ပြောက်ဘက်တဲမှ လူတွေ တွေ့သေးတယ်တဲ့။ တဲနောင် မှာ လူနှစ်ယောက် စကားပြောသံထိုး ကြားလို့ ထကြည့်တော့ မည်းမည်း သဏ္ဌာန် လူနှစ်ယောက်က ချက်ချင်း ပျောက်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒါထူး ကျတ်တွေပဲလေ”

“ဟုတ်လား၊ ကြောက်တယ်၊ တွေ့ဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူးနော်”

“အင်း၊ ဟုတ်တယ် ဆရာလေး၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကတော့ ဒီနေ့မှ နေ ဘယ်ကိုမှ ထွက်သွားကြတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က ဒီလယ်ကိုင် မှာ ရွာတည်ပြီး နေကြတာလေ။



မယ် သူတို့က သူတော်ကောင်းတွေပါ။ လူတွေကို လန့်အောင် ခြောက်လှန့်တာမျိုး ခုက္ခယေးတာမျိုး လုံးဝ မလုပ်ကြဘူး။

“ဟုတ်ကဲ့”

ကျွန်တော်အပါအဝင် လယ်တဲထဲမှ လူများအားလုံး လယ်ရှင် ဦးလေး ပြောသော စကားများကို စိတ်ဝင်တစား နားစွင့်နေကြလေသည်။ လယ်ရှင် ဦးလေးကြီးကလည်း ဟန်ပါပါဖြင့် အားတက်သရော ပြောပြလို့ နေပါသည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်လောက်က ဆို ကျွတ်တွေက လူယောင်ဆောင်ပြီး ရွာထဲ ခဏခဏဝင်ကြတယ်။ ရွာထဲကို ဝင်ပြီး ဟင်းချက်စရာတို့ ဘာတို့ လာဝယ်ကြတာပေါ့ကွာ။

မှတ်မှတ်ရရ တစ်ခုသော ည တစ်ညကပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ အဲဒီတုန်းက သမားတော် ဦးထွန်းရင်ဆိုတာ အရမ်းနာမည်ကြီးတာ ဆရာလေး၊ ဖျားနာတာဖြစ်ဖြစ်၊ ပယောဂဖြစ်ဖြစ် သူ့ကိုပဲ အားကိုးရတာ။ သူ့ဖော်စပ်တဲ့ ဆေးတွေက အစွမ်းလည်း ထက်တော့ နာမည်ကြီးတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ လပြည့်ညတစ်ည၊ ည ၁၀ နာရီအချိန်လောက်မှာ သမားတော်ကြီးအိမ်ကို ဆေးလာဝယ်တဲ့သူ နှစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ အသက် ၄၀ အရွယ် အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်ပေါ့။ နှစ်ယောက်စလုံးကလည်း အသားဆင်းပည့်ကြီးတွေနဲ့ ရုပ်ဆိုးဆိုးကြီးတွေ၊ ထာဝယ်တဲ့ ဆေးက ကလေးဆေး၊ သူတို့ကလေး နေမကောင်းလို့တဲ့။ ဒီလိုနဲ့ သမားတော်ကြီးကလည်း သူ့ဆေးတွေကို ရောင်းပေးလိုက်တာပေါ့။

ဆေးမရောင်းခင် ဘယ်က လာသိတာလဲ မေးတော့ ဒီရွာရဲ့ ကွက်

သစ်ပိုင်းကတဲ့။ ဒီရွာက သမားတော် ဦးထွန်းရင် ဆေးကုစားနေတဲ့ ရွာလေး၊ ကလေး၊ လူကြီးမကျန် ဦးထွန်းရင်က အကုန်သိတာပေါ့။ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုတော့ ဦးထွန်းရင် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ ဒီရွာဘက်က မဟုတ်ဘူးဆိုတာလည်း သိသာနေတယ်။ လူပုံစံက ကွဲနေတာကိုး။ ဘယ်သူမှဆို ကိုယ့်အရမ်း ကိုယ့်အသေက လူပုံစံတွေကို သိပြီးသားပဲလေ။ သူတို့ ကျွတ်တွေဆိုတာကိုလည်း ဦးထွန်းရင် သိတာပေါ့။ ကိုယ်တိုင် ပယောဂကုနေတာပဲ။ ဆေးလည်း ပေးလိုက်ရော အဲဒီမိန်းမကြီးနှစ်ယောက်က ဆေးဖိုးပေးခဲ့တာ အကြွေစေတွေတဲ့။

သူတို့လည်း ပြန်သွားရော ဦးထွန်းရင်က ချက်ချင်းပဲ တပည့်နှစ်ယောက်ကို သူတို့နောက် နောက်ယောင်ခံ လိုက်ကြည့်ခိုင်းတယ်။ လကလည်း သာနေတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက လိုက်ကြည့်လို့ မြင်ရတာပေါ့။ အဲဒီမှာ မိန်းမကြီးနှစ်ယောက်က ရွာထဲက အိမ်တစ်အိမ်မှကို မဝင်ဘဲ ရွာလယ်ကိုင်းထဲ ဝင်သွားတာ တန်းနေတာပဲတဲ့။ အဲ...လယ်ကိုင်းထဲရောက်ပြီး သိပ်မကြာဘူး။ အဲဒီ မိန်းမကြီးနှစ်ယောက်ဟာ မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်ချင်းမလှပျောက်သွားခဲ့လေရောဗျာ”

“ဟုတ်သား ဦးလေး၊ အဲဒီညစရာပဲနော်”

“ဟုတ်တယ် ဆရာလေးရဲ့။ သူတို့လည်း ဒီရွာနားတစ်ဝိုက်မှာပဲ နေနေကြတာဆိုတော့ ဒီရွာရဲ့ နာမည်ကြီးတဲ့ သမားတော်ကို သိကြတယ်လေ။ သူတို့ကလေးတွေ နေမကောင်းလို့ ဆေးလာဝယ်ကြတာဆိုပဲလေ”

လယ်ရှင် ဦးလေးက ပြောရင်း မောသွားသည့်နှယ်၊ ရေနွေးကြမ်းကို အာလုတ်ကျင်းကာ သောက်လိုက်၏။

ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်း ဟိန်းမင်း အပါအဝင် အားလုံး ဦးလေးကြီးအား စိုက်ကြည့်နေမိကြလေသည်။ ထို့နောက် သူငယ်ချင်း ဟိန်းမင်းက...

“ခါနီး ဦးလေး၊ ဦးလေးကိုယ်တိုင် ကြံခဲ့ရတဲ့ ကျွတ်အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်ဦးလေ”

“ဪ...အေးဟ၊ ဟုတ်သားပဲ။ ငါမေ့နေတာ။ ဒီလယ်တောက ကျွတ်တွေအကြောင်း ပြောရရင်တော့ မကုန်နိုင်ဘူး ဆရာလေးရေ။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကြံခဲ့ရတာဗျာ”

တစ်ခုသော ဦးဦးကာလရဲ့ ညတစ်ညမှာပေါ့ကွာဟု အစချီကာ လယ်ရှင် ဦးလေးကြီးမှ သူကြံတွေ့ခဲ့ရသော ကျွတ်အကြောင်းကို ဟန်ပါပါဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် အားတက်သရော ရှင်းပြပါတော့သည်။



ကဆုန်မိုးသေး မြက်သားဖွေးဆိုသည့် ကဆုန်မိုးလေး အနည်းငယ် ရွာလိုက်သည်နှင့် တောင်သူ ဦးကြီးများ စပါးစိုက်ပျိုးရန် လယ်ထဲသို့ ဆင်းကြရလေတော့သည်။

တစ်နှစ်တာ စပါးအထွက်တိုးရေးအတွက် သူ့ထက်ငါ အပြိုင်အဆိုင် ထယ်ရေးများကို ကောင်းမွန်စွာ ထွန်ယက်ကြ၏။ လယ်ထွန်သူ၊ နွားချေးသူများဖြင့် လယ်ထဲတွင် လူများ စည်ကား ပျော်ရွှင်စရာဖြစ်လို့နေပါသည်။

ထိုသို့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြရာ မကြာမီအချိန်တွင်မှာပင် လယ်ကွက်များအားလုံး ထွန်ယက်ရေး ပြီးစီးသွားပြီး ရေညှင်ထားသဖြင့် ရေများ ဖွေဖွေ လှုပ်နေပါသည်။ လယ်ထယ်ရေးကို ခြေနှင်းအောင် ရေညှင်းကာ နှပ်ထားပြီး ပျိုးချပည့်ရက်ကို လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း



စောင့်နေကြလေသည်။

ထိုအချိန် တစ်ခုသောညတစ်ည တွင်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ည ညနေကတည်းက မိုးများ တဖြောက်ဖြောက်ရွာနေရာ ညမောင်စပျိုချိန်အထိ လင်းမလာပေ။ ရေများ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသော လယ် ကိုင်းထဲတွင် မိုးဖွားများက ညင်သာစွာ ရွာသွန်းနေသဖြင့် ဖားများက ပျော်ဖြူ လို့နေကြလေသည်။ လယ်ကိုင်းတစ်ခု လုံးလည်း ဖားအော်သံများဖြင့် ဆူညံ လို့နေ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက် ပတ်ဝန်း ကျင် ကောင်းကင်အနားစွန်းနေရာများ တွင် လျှပ်စီးများလက်၍ တဒိန်းဒိန်း မိုးခြိမ်းသံပေးကာ ဝသန်ကာလအား ရုပ်လုံးပေါ်အောင် အသက်သွင်းလို့နေ ၏။

ထိုအချိန် လယ်စောင့်တဲမှ တောင်သူ ဦးကြီးများကလည်း ဟင်း စားရာရန် ပလိင်းကိုယ်စီလွယ်ကာ ဖား ရိုက် တုတ်ကလေးများကို ကိုင်လျက် လယ်တဲများဆီမှ ထွက်လာကြလေ သည်။

ကြီးဖားကျယ်ပြန့်သော လယ် ကိုင်းကြီးတွင် ဖားရှာသည့် ဓာတ်မီး ရောင်များက ပိစုန်ကြီးလေးများ ပြေး နေသည့်အလား မြောက်မြားစွာ လွင့် ပျံ့လို့နေ၏။

ယခုလို မိုးဖွဲကျချိန် ညများတွင် ဖားများ အလွန်ပေါသောကြောင့် လယ် တဲမှ လယ်စောင့်သူများ တစ်ယောက် မကျန် ဖားရိုက်ထွက်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးဘမောင်သည်လည်း အများနည်းတူ ဖားရိုက်ရန် တဲထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ဖားထည့်ရန် ပလိင်းကို လွယ်ပြီး အသင့်လုပ်ထားသော ဖားရိုက်တုတ်ကို ယူပြီး ခမောက်ဆောင်းလျက် ဓာတ်မီး

တစ်လက်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ဓာတ်မီးဖြင့် လယ်ကန်သင်းတစ် လျှောက် ထိုးကာထိုးကာ ရှာသွားရာ ဖားများကို မြောက်များစွာ တွေ့ရလေ သည်။ အနေတော်အရွယ် ဖားများက ရှာစရာပင် မလိုပေ။ လယ်ကန်သင်း ပေါ်တွင် ဖို-မ ညာသံပေးကာ အော် မြည်နေကြလေသည်။

သို့လျှင် ဦးဘမောင်သည်လည်း ဖားများကို တုတ်ဖြင့် ရိုက်ကာ ပလိင်း ထဲ ထည့်ကာ ထည့်ကာဖြင့် ရှာလာခဲ့ ၏။ ဓာတ်မီးဖြင့် တစ်ဖက်က ထိုးပြီး ကျန်တစ်ဖက်က ဖားတွေလျှင် တုတ် ဖြင့် ရိုက်ကာယူလေသည်။

သို့ဖြင့် ဦးဘမောင်မှာ ဖားရိုက် ရင်း နောက်မှ လူတစ်ယောက်လိုက် လာသလို ခံစားရ၍ နောက်သို့ ဆတ် ခနဲလှည့်ကြည့်မိ၏။ သို့သော် နောက် တွင် ဘာမျှမရှိ။ ရေသွင်းထားသော လယ်ကွက်များက ညအမှောင်အောက် တွင် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးတွေနေရလေသည်။ အနောက်တွင် ဘာမျှ မတွေ့ရသော် လည်း ဦးဘမောင် ကြောက်စိတ် လုံးဝ မရှိပေ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက လယ်ထဲ တွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်ရာ နေရာ တိုင်းက မိမိ၏ ခြေရာများဖြစ်နေသော ကြောင့် ကြောက်စိတ်က စိုးစဉ်းငယ်မျှ မဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဖားများ လွန်စွာပေါသောကြောင့် ဖားရိုက်ရင်း အချိန်ပင် ကုန်လို့ ကုန် မှန်းမသိ။ ညသည် နက်သထက် နက် လို့လာလေသည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် မှ ဓာတ်မီးရောင်များမှာလည်း အစက လောက် မများတော့ပေ။ ဦးဘမောင် သည်လည်း မနက် အလုပ်လုပ်ရဦး မည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ပလိင်းထဲ ကောက်

ထည့်ထားသော ဖားများ မည်မျှရှိသည် ကို ကြည့်မိ၏။ တွေ့လိုက်ရသော မြင် ကွင်းကြောင့် ဦးဘမောင် ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြစ်ကာ အံ့သြသွားရ လေသည်။ “ငါ့ဖားတွေ ဘယ်ရောက် ကုန်ပါလိမ့်”ဟု နှုတ်မှ တီးတိုးရေရွတ်မိ လေ၏။ တစ်ညလုံး မမောနိုင်အောင် ဖားများရိုက်ကာ ပလိင်းထဲ ကောက် ထည့်လာခဲ့သော်လည်း ယခုတွင်မူ ပလိင်းထဲတွင် ဖားများ လေးငါးကောင် မျှသာ ရှိလေသည်။

ပလိင်းပေါက်နေသည့်အထဲ ဖြင့် ပလိင်းအား စစ်ကြည့်သော်လည်း ပလိင်းတွင် အပေါက် လုံးဝ မရှိ။ ယခု နှစ် လယ်ထဲဆင်းမှ ဝယ်ထားသော ပလိင်းသည်လည်း ပေါက်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဖားများ မသေ၍ ခုန်ထွက်ကုန်သည်ဟု ထင်ရအောင် လည်း တုတ်တောင့်တောင့်ဖြင့် ဖားများ ကို အားရှိရှိရိုက်ပြီး သေမှ ပလိင်းထဲ ကောက်ထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဆိုလျှင် ဖားများ ဘယ်သူ့ ရောက်ကုန်သနည်း။ ဤမျှ ရိုက်ထား သော ဖားများသည် အမှန်တကယ်ဆို လျှင် ပလိင်းတစ်ဝက်လောက်တောင် ရှိသင့်၏။ သို့သော် ယခုမှ လေးငါး ကောင်မျှသာ ရှိ၏။ ဦးဘမောင် ထိုသို့ စဉ်းစားရင်း အံ့သြစွာဖြင့် ဝေခွဲမရ၍ သွားခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ဦးဘမောင်သည် ဤကိစ္စသည် သွေးရိုးသားရိုး မဖြစ်နိုင် ဟု တွေးမိသွားပြီး တဲကို မပြန်သေးဘဲ ဖားဆက်ရိုက်နေလေ၏။ ထိုသို့ ဖား ရိုက်နေစဉ် မိမိ၏ နောက်ကိုထည့် သတိထားကာ နေလိုက်လေသည်။ ထို့ နောက် အနောက်တွင် လူတစ်ယောက် ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာနေသော ဦးဘမောင် သတိထားမိလျှင်



သည်။ သို့သော် လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် ဘာမျှမရှိ။ ဓာတ်မီးဖြင့် ချော့ကြည့်သော် လည်း ဘာမျှမတွေ့။

ဦးဘမောင်သည် ဘာမှ ဆက် မစဉ်းစားနေဘဲ နောက်ကိုသာ သတိ ထား၍ ဖားဆက်ရိုက်လာခဲ့လေ၏။ ဤ သို့ဖြင့် တစ်နေရာအရောက်တွင် ဖား တစ်ကောင်ကို တွေ့၍ အသေအချာ ရိုက်ပြီး ဖားသေကို ပလောင်းထဲသို့ အသေအချာထည့်လိုက်လေသည်။ အစက ဂရုမစိုက်ဘဲ ဒီအတိုင်း ပစ် ထည့်တတ်သော်လည်း ယခုအခါတွင် သတိထား၍ အသေအချာထည့်လိုက် လေသည်။

ထိုသို့ ဦးဘမောင် ပလောင်းထဲသို့ ဖားကို အသေအချာအထည့်တွင် အားပါးပါး... ဦးဘမောင် ကြက်သီးဖြန်း ဖြန်းထသွား၏။ အလွန်တရာမျှ ကြီးပြီး မည်းနက်နေသော လက်ကြီးတစ်ဖက် က ဦးဘမောင် ဖားအထည့်တွင် ပလောင်း ထဲမှ ဖားကို နှိုက်ယူနေသည့်အခိုက် နှင့် ပက်ပင်းတီးသွား၏။ ပလောင်းထဲက ဖားကို မသိမသာ နှိုက်ယူနေသော လက်မည်းကြီးကို ဓာတ်မီးရောင် အောက်တွင် ဦးဘမောင် အထင်အရှား မြင်လိုက်ရသေးသည်။

ထိုနောက် ကြောက်အား လန့် အားဖြင့် နောက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့် ကြည့်လိုက်ရာ လူသဏ္ဌာန် မည်းမည်း အရာကြီးက ချက်ချင်းပျောက်ကွယ် သွား၏။

ဦးဘမောင်က ကျတ်ဖြစ်မည်ကို ချက်ချင်းတွေးမိပြီး ယင်းကျတ် နာနာ ဘာဝကောင် နောက်မှလိုက်၍ ပလောင်း ထဲက ဖားဖျားအား နှိုးယူနေခြင်းကြောင့် သာ ဖားဖျား ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက် နေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနောက် ဦးဘမောင်သည်

ကြောက်စိတ်မဖြစ်ဘဲ ဒေါသစိတ်ဖြစ် ပေါ်လာကာ ပတ်ဝန်းကျင်အား တစ်ဦး တည်း အော်ဟစ်ခဲဆိုလိုက်လေသည်။

“ခွေးမသား ကျွတ်၊ ကိုယ့်ဘာ သာ မရှာဘဲ ငါရှာပြီးသား ဖားကိုမှ လိုက်ခိုးနှိုက်ယူတယ်။ ဒီတစ်ခါ လာ နှိုက်ကြည့်၊ မင်းကိုပါ ငါရိုက်သတ်မစ် မယ်”

ဟု ကြိမ်းမောင်းလိုက်လေ၏။ ထိုအခါမှ ပလောင်းထဲက ဖားဖျားကို လာ နှိုက်ယူခြင်း မရှိတော့ဘဲ မိမိရိုက် သလောက် ရခဲ့၏။ ဦးဘမောင်၏ ကြိမ်း မောင်းမှုကို ထိုပရလောကသား ကျွတ် ကြောက်ရွံ့သွားပြီး လာမနှိုက်ရဲတော့ ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ထို့နောက် ဦးဘမောင်သည် တစ်နပ်စာ ဟင်းစားပြည့်လောက်သော အခါမှ လယ်တဲဆီသို့ ပြန်လာခဲ့လေ တော့သည်။



လယ်ရှင်ဦးလေး ဦးဘမောင်၏ စကားကြားတော့ ကျွန်တော် လွန်စွာ အံ့သြမိခဲ့ပါသည်။ ဘာစကားမျှပင် ပြန် မပြောနိုင်ဘဲ လယ်ရှင် ဦးလေးကြီးကို သာ စိုက်ကြည့်နေမိ၏။ ကျွတ်နှင့် တွေ့ သည်ကို မကြောက်တတ်သော လယ် ရှင် ဦးလေး ဦးဘမောင်၏ သတ္တိကို လည်း ချီးကျူးမိပေသည်။ ထို့နောက်မှ ကျွန်တော်က...

“ဦးလေး ကြံ့ခဲ့ရတာ ကြောက် စရာကြီးနော်”

“အင်း၊ ဟုတ်တယ်။ သာမန် အတွေးဆိုရင်တော့ ကြောက်စရာပေါ့ ဆရာလေးရယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က လည်း သာမန် သက်ရှိတွေလို မမြင် နိုင်တာက လွဲရင် သူတို့လည်း သူတို့ ဘုံဘဝနဲ့ သူတို့ တည်ရှိနေကြတာပဲ လေ။ ဒါကို လက်ခံယူဆပြီး သိထားရင်

တော့ ကြောက်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ဥပ ဘုံဆိုတာလည်း ရှိတာပဲလေ၊ ဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးရယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုတွေရင် တော့ ကြောက်... ကြောက်တယ်ဗျ”

“ဟားဟား... ဟား...”

ကျွန်တော် စကားကြားတော့ အားလုံးက တဟားဟားရယ်ကြလေ သည်။

ထို့နောက် နေခင်း ထမင်းစားချိန် လည်း ရောက်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် စကားကြောလည်း ပြတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ် သည်။ အလုပ်သမားများလည်း ထမင်း စားရန် ပြင်ဆင်ကြလေသည်။

လယ်ရှင် ဦးလေးက...

“ကဲ... ဆရာလေးလည်း ထမင်း စားသွားလေ။ လယ်ထဲမှာ ထမင်းစား ဖူးတာပေါ့။ တောထဲဆိုတော့ တော ထမင်း တောဟင်းပေါ့ ဆရာလေးရယ်။ လာ... စားကြမယ်။ အမှတ်တရပေါ့ဗျာ”

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည်လည်း ဗိုက်ဆာနေပြီဖြစ်ရာ လယ်ရှင် ဦးလေး ၏ ဖိတ်ခေါ်မှုဖြင့် လယ်တဲထဲတွင် အလုပ်သမားများနှင့်အတူ နေလယ်စာ ကို လက်ရောက်ပြင်တည်း စားသောက် ခဲ့လေ၏။

ထိုထမင်းဝိုင်းနှင့် ထိုလယ်ထဲက ကျတ်ကုန်းအကြောင်းကိုတော့ ကျွန် တော် မေ့နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါပေ။
ညီလေးငယ် (လယ်တော်)



(၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)

၁၂-ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံတရား

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

မိဿရာသီ



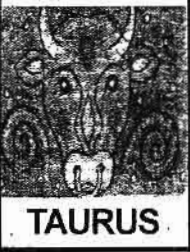
ARIES

(မတ်လ (၂၁) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

တာဝေးပြင်ပွဲမှာ အနိုင်မရတတ်သော်လည်း တာတိုပြေးပွဲတွင် အနိုင်ရမှုများ ကြုံရတတ်၏။ မျှော်လင့်ထားသော တိုးတက်မှုကြီးကြီးမားမား မကြုံရတတ်သော်လည်း တိုးတက်သင့်သရွေ့ တိုးတက်ပါလိမ့်မည်။ ယာဉ်၊ စက်ပစ္စည်းကိစ္စ ပွတ်ကာသိကာ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးခရီးထွက်ခြင်းထက် ခရီးတိုထွက်ခြင်းက ပိုမိုအဆင်ပြေမှု ရရှိပါလိမ့်မည်။ မိသားစုအတွင်း ပူပန်စရာ ပြဿနာအစ်ခုကို ဖြေရှင်းအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ပြဿနာဟောင်း၊ စကားဟောင်းများ ရှင်းလင်းရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေး သင့်သော်လည်း အစားမကြူးပါနှင့်။ အမှန်တကယ် ဆာလောင်မှသာ အာဟာရဓာတ် မျှတသည့် အစာကို ချင့်ချိန်စားသောက်ပါ။ အချစ်ရေးက ကဗျာဆန်နေမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၅)အစ (၅)အဆုံး၊ (၉)အစ (၉)အဆုံး။
- ယတြာ - လပြည့်နေ့မှာ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ရွတ်ဖတ်ပါ။

ပြီဿရာသီ



TAURUS

(ဧပြီလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ပဲမပါသော လှေငယ်ကလေးဖြင့် ခရီးထွက်ရမည်ကာလ။ ပဲမပါသောလှေသည် လိုရာခရီးကမ်းခြေသို့ လွင့်မောရောက်ရှိရန် အလွန်ပင် ခက်ခဲတတ်ပါသည်။ ယခုကာလအတောအတွင်း ရပ်ဝေး နိုင်ငံရပ်ခြား ခရီးကိစ္စကြောင့် မှားယွင်းကိန်းကြုံရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် အာမခံခြင်း၊ ကမ်းကတန်း၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းနှင့် ငွေပေးခြင်းတို့ကို အထူးရှောင်သင့်၏။ သတိဟူသည် ပိုသည် မရှိနိုင်ပါ။ မိသားစုဝင်တစ်ဦး၏ ကျန်းမာရေးကိစ္စအတွက် အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်ဖြစ်ရတတ်သည်။ ငွေကုန်ရကျိုးနပ်ပါလိမ့်မည်။ အချစ် မျက်ဝန်း၏ ဆွဲဆောင်မှုကို ခံရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၄)အဆုံး၊ (၇)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - သစ်သီး(၉)မျိုးလှူဒါန်းကာ ကုသိုလ်ယူပါ။

မေထုန်ရာသီ



GEMINI

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ရင်ဝယ်ဆန္ဒ ကြာသမျှ အောင်မြင်စေရန် မီးစင်ကြည့်ပြီး က၊နေရသောကာလ။ အမျိုးစုံသော စိန်ခေါ်နေသည့် ပြဿနာရပ်များစွာက သင့်ကို အားစမ်းနေပါလိမ့်မည်။ စိတ်ကူးယဉ်မှုများ ရှိနေတတ်သည်။ ဖြစ်ချင်သည်ထက် ဖြစ်သင့်သည်ကို စဉ်းစားပါ။ လက်တွေ့ဆန်သော စိတ်ကူးများကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ပါ။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းများနှင့် ဆုံဆည်းရတတ်သည်။ ဆောင်ရွက်ခဲကိစ္စမှာ စေတနာလွန်၊ အားနာလွယ်မှုကြောင့် ငွေကြေးဆုံးရှုံးရတတ်သည်ကို သတိပြုပါ။ ကျန်းမာရေးတွင် ဆေးမှားမှု၊ အစားမှားမှုကြုံရတတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ပါ။ မစားဘူးသောအစာကို မစားသင့်ပေ။ အချစ်ရေးတွင် ကြင်နာတတ်သော နှလုံးသားပိုင်ရှင်နှင့် တွေ့ဆုံရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၆)အဆုံး၊ (၉)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ ဆီထမင်းကပ်လှူ ပူဇော်ပါ။



(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ပူပန်သောက ပြင်ပြနေတတ်သောကာလ။ ကန္တာရခရီးသွားရသကဲ့သို့ ဘဝက မောပန်းနေတတ်သည်။ သင့်အရည်အချင်းနှင့် အစွမ်းအစများကို ထုတ်သုံးရန် ခက်နေတတ်သည်။ နှစ်ရှည်လများ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသောကိစ္စရပ်က မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်မလာတတ်ပေ။ ချောတိုင်ထိပ်မှ အလံကို ရယူရသည့် နယ် အသည်းယား ရင်ဖိဖွယ်ရာကိစ္စရပ်များနှင့် ကြုံရဆုံရတတ်သည်။ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ရုပ်ထွေးပွေလီမှုများကို ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ဘာသာတရားကို ပိုမိုလုပ်ဆောင်ပါ။ သမာဓိရှိရှိ စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် ဖြေရှင်းလျှင် ပိုမိုအဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးက ရွှေတစ်နေ့ ငွေတစ်နေ့ဖြစ်နေတတ်သည်။ မိမိကိုယ်မိမိ အသိဉာဏ်ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်ကာ ဂရုစိုက်ပါ။ အချစ်ရေးက ရိုးစင်းလွန်းနေလိမ့်မည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၆)အဆုံး (၁)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - အောင်သင့် အောင်ထိုက်သည်များကို အောင်မြင်စေရန် သမ္ဗုဒ္ဓေါတ ဘေတံကို ရွတ်ဖတ်ပါ။



(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ခိုင်မာမှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များ ရှိနေသောကာလ။ ကြိုးစားသလောက် ခရီးရောက်စေမည့် အထောက်အပံ့ကောင်းများ တွေ့ရတတ်သည်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးအသိုင်းအဝိုင်းကျယ်ပြန့်နေမည်။ အလှူမင်္ဂလာပွဲများ တက်ရောက်ရလိမ့်မည်။ မျက်နှာပွင့်နေမည်။ အကြံအစည်သစ်များကို ခြေလှမ်းကျွံကျွံဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်နေလိမ့်မည်။ အင်္ဂါနိပစ္စည်းရောင်းဝယ်မှုနှင့် အဆင်ပြေပြေ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မှုမှာ ကူညီသူရှိသကဲ့သို့ နောင်ယှက်သူများလည်း ရှိနေတတ်သည်။ ကျန်းမာခြင်းတည်းဟူသော လာဘ်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ရန် အရက်၊ ဆေးလိပ်ကို အထူးရှောင်ရှားပါ။ အချစ်ရေးတွင် လှပသော အချစ်စာမျက်နှာကလေးကို ဖွင့်လှစ်ခွင့်ရရှိပေလိမ့်မည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၇)အဆုံး (၁)အစ (၉)အဆုံး။
- ယတြာ - အိမ်ရှိ ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပါ။



(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဇာတာစန်းလစ်တက်နေသော ကာလ။ အောင်မြင်ခြင်း လေအဟုန်မှာ စီးပျော့ခွင့်ရရှိပေလိမ့်မည်။ ရင်ခန့်စရာ ခပ်ဆန်းဆန်း ဇာတ်လမ်းများနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးများ မကြာခဏသွားလာရတတ်သည်။ ခရီးသွားပြီး ကြီးပွားစေမည့် ဝက်ဖဲကို ရှာဖွေတွေ့ရှိလိမ့်မည်။ စေ့စပ်တိကျသောချွတ် လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်းက သင့်အရည်အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျန်းမာစေရန် အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာဆိုသည်ကို လက်ကိုင်ထားပါ။ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သားငါးတို့ကို မျှမျှတတ စားသုံးပေးပါ။ အချစ်လမ်းခရီးက ပြောပြသောသောနေလိမ့်မည်။ သင့်အချစ်ကံကောင်းပုံကို လူတကာက အားကျနေလိမ့်မည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၈)အဆုံး (၃)အစ (၉)အဆုံး။
- ယတြာ - သံယာတော်များကို ဆွမ်းလောင်းလှူဒါန်းပြီး ကုသိုလ်ဒါနပြုလုပ်ပါ။



တူရာသီ

LIBRA

(စက်တင်ဘာလ (၂၉) ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

မိဆန်းပန်းကဲ့သို့ လန်းဆန်းဝင့်ကြွားခွင့် ရရှိမည့်ကာလ။ ကုသိုလ်ကံအကောင်းအဆိုးက သင့်လုပ်ရားမှ လုပ်ကိုင်မှုအစွမ်းအစပေါ်မှာ တိုက်ရိုက်မှုတည်နေပါသည်။ ရောင်းဝယ်မှုကိစ္စ အောင်မြင်စေရန် မှန်မှန်သာ ကြိုးစားပါ။ စာချုပ်ချုပ်ဆိုမှု၊ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းပြုလုပ်မှု အကျိုးရှိမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား၊ ရပ်ဝေးခရီးအစီအစဉ်ရှိပါက အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုကာလအတောအတွင်း ပြောစကားတို့ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ စိတ်ရှည်ပြီး တည်ငြိမ်အေးဆေးသော ဗီလိပ်ရှုမြင်၍ အစစအဆင့်ပြေပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် တစ်ကိုယ်ရည် သန့်ရှင်းရေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးကို အထူးအလေးပေးကာ လုပ်ဆောင်ပါ။ အချစ်ရေးတွင် ရွေးချယ်စရာ လမ်းနှစ်သွယ်ပေါ်မည်။ အချိန်စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၂)အဆုံး (၇)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - ဘုရား၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ကာ ကုသိုလ်ယူပါ။



ပြိစ္ဆာရာသီ

SCORPIS

(အောက်တိုဘာလ (၂၉) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ဥယျာဉ်မှ ပန်းခွင့်မရသော ကံတရားအခြေအနေ ခပ်ဆန်းဆန်းနှင့် ကြံရဆုံရတတ်သည်။ ယခုကာလအတောအတွင်း ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုပြုပါ။ အသိထူး အမြင်ထူးများ ရရှိကာ၊ အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းလာလိမ့်မည်။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက်မှုရရှိကာ အခြေအနေကောင်းများ ဖန်တီးခွင့် ရရှိမည်။ အလုပ်နှင့်ယှဉ်တွဲပြီး မရောက်ဘူးသောဒေသကို ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ ကျန်းမာစေရန် ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။ မိမိဒေါသကို နိုင်နင်းစွာ မနှိမ်နင်းနိုင်လျှင် ကျန်းမာရေးချို့ချာသွားတတ်သည်။ ချစ်သူလေးကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် စောင့်ကြည့်ကာ ချစ်မြတ်နိုးနေလိမ့်မည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၀)အဆုံး (၇)အစ (၈)အဆုံး။
- ယတြာ - သီလရှင်များကို ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေးနှင့် ငွေကြေးလှူဒါန်းကာ ကုသိုလ်ပြုပါ။



မနုရာသီ

SAGITTARIUS

(နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ပန်းအိုးတွင်းမှ ပျိုးပင်ပေါက်ကလေး မြေကြီးပေါ်တွင် ပြောင်းရွှေ့ ကြီးထွားခွင့်ရတတ်ချိန်ဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲသည့် အခြေအနေကြောင့် ထူးခြားမှု မြင်သည်။ အောင်မြင်ခြင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းများ ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ရသမျှနှင့် မရောင့်ရဲတတ်ဘဲ စူးစမ်းရှာဖွေလေ့လာအားထုတ်မှု ကောင်းနေပေလိမ့်မည်။ သတိထားပြီး ရဲတင်းစွာ စွန့်စားဆောင်ရွက်သည့်ကိစ္စရှိပုံတို့ အောင်မြင်မှု အဆင်ပြေမှုတို့ ကြုံရပါလိမ့်မည်။ မိမိကြိုးစားမှုအပြင် ကံတရားကပါ သင့်ကို ကူညီစောင့်မပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အတူနေသူ မိသားစုတို့နှင့် ဘုရားသွားသင့်၏။ အချစ်ရေးတွင် ချစ်ရသူနှင့် ခေတ္တခဏ ခွဲခွာနေရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၁)အဆုံး (၃)အစ (၃)အဆုံး။
- ယတြာ - မင်္ဂလာသုတ်ရွတ်ဖတ်ပါ။ သုံးဆယ်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာတရားကို ဆင်ခြင် ပွားများပါ။



မကာရရာသီ



CAPRICORN

(ဒီဇင်ဘာလ (၂၁) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

ခြေစုံရပ်ကာ တွေဝေမိသည့်ကာလ။ မိမိစိတ်ကို မိမိနားလည်စေရန် ပထမဦးဆုံး ကြိုးစားကြည့်သင့်၏။ လက်ရှိအခြေအနေသည် ပြောင်းလဲမှုများစွာကို ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်စေလိမ့်မည်။ အချိန်မရွေး အခကောင်းမှ အဆိုးမှ အကောင်းသို့ ပြောင်းလဲတတ်သည်။ မိသားစု ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်ဦး အတွက် တစ်နှယ်ငင် တစ်စင်ပါ ပြဿနာရှင်းရတတ်သည်။ ဆွေမျိုးကဲ့သို့ ခင်မင်နေရသော မိတ်ဆွေ တစ်ဦးကို ငွေကြေးဥစ္စာ ကူညီမှုပေးရလိမ့်မည်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီခြင်း အာမခံခြင်းကြောင့် မိသားစု ၏အပြစ်တင် ဝေဖန်မှုကို ခံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အာရုံကြော အားနည်းခြင်း ဇက် ကြောတက်ဝေဒနာမျိုး ခံစားရတတ်သည်။ အချစ်ရေးတွင် အက်ကြောင်း ပေါ်နေတတ်သည်။ နားလည်မှုဖြင့် ဖြေရှင်းပါ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၂)အဆုံး (၇)အစ (၇)အဆုံး
- ယတြာ - ယောဂီတစ်ဦးကို ငွေကြေးနှင့် ဆေးဝါး ဒါနပြု လှူဒါန်းပါ။ တရားစာအုပ်လှူပါ။

ကုမ်ရာသီ



AQUARIUS

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

မိမိကံကြမ္မာကို ဖန်တီးခွင့်ရရှိမည့်ကာလ။ မိမိစကားကို တစ်ဖက်လူ နားလည်အောင် ပြောပြနိုင်စွမ်း ရှိနေတတ်သည်။ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကိုပင် ခေါင်းညိတ်အောင် ပြောဆိုတတ်နေလိမ့်မည်။ စိတ်ကို လန်းဆန်းစေမည့် အောင်မြင် အဆင်ပြေမှုကို ကြုံရဆုံရတတ်သည်။ ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်တတ်သော စွမ်းရည်တူးကြောင့် မိသားစုကိစ္စ အိုကေမည်။ လူကြီးမိဘတို့၏ အကြံဉာဏ်အတိုင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါက ပိုမိုတိုးတက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အလုပ်နှင့် လက် မပြတ်အောင် လုပ်ကိုင်နေခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေးက ကောင်းတစ်ခါ ဆိုးတစ်လှည့်ကြုံရတတ်သည်။ နားချိန်မှာ နား၊ စားချိန်မှာ စားပါ။

- အချစ်ရေးတွင် နားလည်မှု ပြည့်ဝပြီး ကြင်နာတတ်သူလေးနှင့် ကြုံရလိမ့်မည်။
- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - သောကြာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၆)အစ (၁)အဆုံး (၉)အစ (၂)အဆုံး
- ယတြာ - သားကြီးငါးကြီးစားမှုကို ရှောင်ပါ။ မေတ္တာထားပါ။

မိန်ရာသီ



PISCES

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

လှိုင်းလိပ်ပေါ်ရှိ လူတစ်ဦးသဖွယ် လှိုင်းအနိမ်အမြင့်အတိုင်း နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက် ရှိနေတတ်ပါသည်။ လတ်တလော အနေအထားမှာ တည်ငြိမ်အေးဆေးမှု အားနည်းနေတတ်သည်။ အတက်အကျ အနိမ်အမြင့်ဂယက်များကို ကုန်ကြေးရ ဖြတ်ကျော်နိုင်လျှင် ဘဝမှာ အလိုလိုနေရင်း ပိုမိုအဆင်ပြေဘူးပါ လိမ့်မည်။ ရိုးသားခြင်းမတ်ပြီး အမြင်ကျယ်၍ လောကဓံတရားကို နားလည်သူဖြစ်သောကြောင့် ကံတရားအနိမ်အမြင့်ဒဏ်ကို အေးဆေးစွာ ခံနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် နိပ်နယ်မှုခံယူပြီး aroma therapy ခေါ် ရနံ့ကုထုံးဖြင့် စိတ်အပန်းဖြေပါ။ အချစ်ရေးမှာ သင့်စိတ်ကူးယဉ်အချစ်တတ်

- အလေးက မိဘများ၏ တားမြစ်မှုကြောင့် ရပ်တန့်လိုက်ရလိမ့်မည်။
- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၅)အဆုံး (၃)အစ (၆)အဆုံး
- ယတြာ - ဒီဝါတပတိ ဂါထာတော်ကို နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ည သုံးခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။



ဣန္ဒြေဆန်းကြယ် စာအုပ်စင်

သုတအံ့

အငြိမ်းစား ထောင်အရာရှိတစ်ဦး

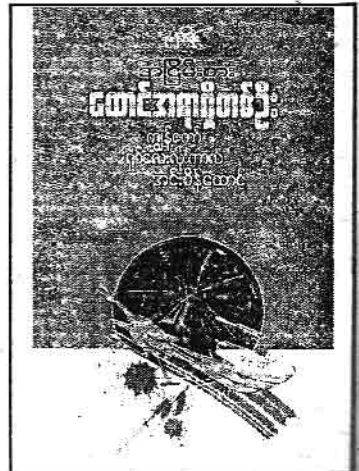
ကျွန်တော်နှင့် ဂျစ်လေးလုံးကာလ အင်းစိန်ထောင်

“ဂျစ်လေးလုံးကာလ” ဆိုလိုက်သည်နှင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၇နှစ်ကျော် က အဖြစ်အပျက်များကို ကြုံခဲ့ဖူးသူများ ချက်ချင်းမြင်ယောင်မိမှာ သေချာ၏။ ၈-၈-၈၈ မတိုင်မီနှင့် အာဏာသိမ်းပြီးသည်အထိ နာမည်ကြီး အင်းစိန်ထောင် အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကို ထိုအချိန်က ထောင်ပိုင်ကြီးတစ်ဦးမှ ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

ထောင်စည်းရိုးအပြင်ဘက်တွင် တစ်ပါတီအာဏာရှင် ပြုတ်ကျရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် လူထုလူတန်းစားပေါင်းစုံ လက်တွဲပြီး တောင်းဆိုနေချိန်တွင် အင်းစိန်ထောင်အတွင်း၌လည်း ငရဲတမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပျက်ခဲ့၏။

အင်းစိန်ထောင်အတွင်းမှ လူမသိသေးသောအဖြစ်အပျက်များ၊ ၁၉၈၈ မတ်-ဇွန်-ဩဂုတ်လအတွင်း ထောင်တွင်းသို့-ရောက်လာကြသော နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ကျောင်းသားများအကြောင်း၊ ပြီးတော့ စိတ်မကောင်းစရာ၊ ရင်နှင့်စရာ အဖြစ်အပျက်များကို သူကြုံတွေ့ခဲ့သည့်အတိုင်း မခြင်းမချန် မှတ်တမ်းတင်ထားသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

Union Publishing House မှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိပြီး ရောင်းချေးမှာ (၂၅၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။



ဆရာ သစ္စာဝါဒီ မြတ်စောလင်း

နာမည်ကောင်းလေးရွေးရအောင်

အမည်နာမသည် သက်ရှိသက်မဲ့အတွက် မရှိမဖြစ်သောအရာ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဗေဒင်လောကတွင် နာမည်ပေးနည်း ကျမ်းတွေကို ဆရာအဆူဆူက ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထုတ်လည်း ထုတ်ဝေနေဆဲ။

ဆရာ သစ္စာဝါဒီ မြတ်စောလင်း ရေးသားပြုစုသည့် “နာမည်ကောင်းလေးရွေးရအောင်” ဆိုသည့်စာအုပ်ကို ဂန္တီရဆန်းကြယ်ပရိသတ်များ အကြိုက်တွေ့သေချာ၏။

သင်၏ အမည်နာမ၊ သင်၏ သားသမီး၊ သင်နှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းစဉ်၊ ကုန်ပစ္စည်းအမည်၊ အမှတ်အသား၊ ဗီဒီယို၊ ရုပ်ရှင်၊ စာအုပ်အမည်နာမ၊ အကောင်အသုံး၊ အအောင်မြင်ဆုံး၊ အတိုက်အခံမရှိ အစစအရာရာ အဆင်ပြေအောင်။

ဆရာ သစ္စာဝါဒီ မြတ်စောလင်းက ထောင့်ပေါင်းစုံမှ ချဉ်းကပ်လေ့လာပြုစုထားသည်။

ဗေဒင်ပညာကို ဝိသနာပါသော ဂန္တီရဆန်းကြယ်ပရိသတ်များ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အမည်နာမတစ်ခုကို ရွေးချယ်ပေးတတ်စေ၊ ဒီစာအုပ်က အကျိုးပြုစေမှာ သေချာ၏။

“သစ္စာရောင်ခြည်” စာပေက ဖြန့်ချိပြီး ရောင်းချေးမှာ (၁၅၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။



ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ ဗေဒင်ပညာအဟောပိုင်း လက်စွဲကျမ်း

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင်သည် ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ်မပြတ်ရေးသားနေသော ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် ရေးသားပြုစုသော စာအုပ်ထွက်ရှိလာသဖြင့် ဂန္ထီရဆန်းကြယ်ပရိသတ်အတွက် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ စာအုပ်အမည်မှာ “အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ ဗေဒင်ပညာအဟောပိုင်း လက်စွဲကျမ်း” ဖြစ်သည်။

ဗေဒင်ပညာကို လေ့လာလိုက်စား ဝိသနာပါသူများအတွက် လေ့လာဖတ်ရှုရမည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။

- * ပစ္စည်းပျောက်အဟောများ
- * အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ
- * အယူတော်မင်္ဂလာပညာရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းများ
- * ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါခြင်းများ
- * အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ ဗေဒင်ပညာနှင့် ဥဿာ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလှကိုရှာ ပညာခန်းများ
- * အချစ်နှင့် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ

စသော ခေါင်းစဉ်ပေါင်း (၂၃)ခုဖြင့် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာဗေဒင်အဟောပိုင်း လက်စွဲကျမ်းကို ရေးသားပြုစုထား၏။ “ဟန်သာဆု စာအုပ်တိုက်”က ထုတ်ဝေထားပြီး တန်ဖိုးမှာ (၂၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။



မောင်စိန်ဝင်း (ပုတီးကုန်း)

ဒေါင်းဖမ်းတဲ့ ပွဲ

ဆရာ မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)၏ ကဗျာသစ်များ စုစည်းထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ အနိစ္စမာစာပေအတွက် Union Publishing House က ဖြန့်ချိပေးထားသည်။

ဆရာ မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)၏ ကဗျာများမှာ အချစ်နှင့် ကင်းလွတ်သော ခေတ်ခံစားမှုကဗျာများဖြစ်သည်။ စာအုပ်အမည်ကိုလည်း ခေတ်ကို ထင်ဟပ်စေရန် “ဒေါင်းဖမ်းတဲ့ ပွဲ”ဟု ပေးထားသည်။

ကဗျာပုဒ်ရေ (၉၂)ပုဒ်ပါဝင်ပြီး ခေတ်အဆက်ဆက်က လူတိုင်း ကြုံတွေ့ ခံစားခဲ့ရသော ဝေဒနာများကို ဆရာက ကိုယ်စားပြု ခံစားပြီး ရေးဖွဲ့ထား၏။

“ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ကဗျာရေးသူကို ခံစားထိရှိစေသော လှုပ်ခတ်မှုများမှာ ဆရာ မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)က ရေးသားထား၏။

ကျောင်းမြေမှာ

အလောင်းတွေထပ်

ဒေါင်းတွေ သတ်ခဲ့တဲ့ သမိုင်းအစဉ်

ဆိုသော “ဒေါင်းဖမ်းတဲ့ ပွဲ” ကဗျာ၏အဖွင့်အပိုဒ်ကို ရေရွတ်ရင်းကပင် ရင်တလှုပ်လှုပ်ခန့်ပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ ထလာ

Union Publishing House က ဖြန့်ချိပြီး ရောင်းချေးမှာ (၃၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်သည်။



မြိတ်ကျွန်းစုများသည် သဘာဝတရားက ဖန်ဆင်းပေးထားသော အင်မတန်လှပသည့် သဘာဝကျွန်းစုများ။ ရေလမ်းကြောင်းများနှင့် ပြည့်စုံလှပနေပါသည်။

ထိုသို့ လှပတဲ့ မြိတ်ကျွန်းစုများတွင် သစ်ထုတ်လုပ်ကွက်၊ သစ်ဆိပ်ကမ်းများလည်း တော်တော်များများရှိပါသည်။ ပမာအားဖြင့် ကော့ကရင်၊ တောင်ငယ်၊ လေညာမဏ္ဍိုင်၊ ပဝ၊ မော်ကြီး၊ စွန်ချောင်း စသဖြင့်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် သစ်တင်ရန်အတွက် ကော့ကရင်သစ်ဆိပ်သို့ သွားရောက်စဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုကို ဖော်ပြချင်ပါသည်။

နေဘက်တွင် ရေလမ်းကြောင်း ရှာဖွေသွားရသည်မှာ လွယ်ကူပေမယ့် ညဘက်တွင် ရေလမ်းကြောင်းများ ရှာဖွေသွားရသည်မှာ မလွယ်ကူလှပါ။

ရေလမ်းကြောင်းပုံရှိပေမယ့် ယခု သင်္ဘောပေါ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် ဇုကာနီနှင့် ပဲနင်းကြီးတို့မှာ မြစ်ကျွန်းပေါ် ရေဝတီတိုင်းဘက်တွင်သာ ကျွမ်းကျင်ပြီး မြိတ်ကျွန်းစုအတွက်တော့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၍ သတိထား ဂရုစိုက်သွားနေရပါသည်။

ကော့ကရင်သစ်ဆိပ်၏ ရေလမ်းကြောင်းကလည်း အမှောင်ထဲတွင် ရေရေလေးတောင် မပြင်ရသဖြင့် သင်္ဘောပေါ်မှ Search Light များထိုး၍ ရေလမ်းကြောင်းကို ရှာဖွေသွားရပါသည်။ အချိုးအကွေ့တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင်

ကော့ကရင်သစ်ဆိပ်သွားရာ လမ်းကြောင်းနှင့် မှားပြီး ချိုးကွေ့လျက် ရှေ့ဝက်သွားရာ ရေလမ်းကြောင်း ဖိတ်နေတာနှင့် ကြုံတွေ့ရ၍ သင်္ဘောအား နောက်ပြန်ဆွဲ(Astern) ပြီး ပြန်ကွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုအခါတွင် သင်္ဘောပိုင်းနှင့် ကမ်းနားစပ်နားရှိ သစ်ပင်များမှာ မလွတ်မကင်းဖြစ်ပြီး ပွတ်တိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ထိုအတူပင် သင်္ဘောပန်ကာမှလည်း တစ်ခုခုနှင့် ခုတ်သံကြားလိုက်ရ၏။ သင်္ဘောစက်ရပ်ပြီး သင်္ဘောပိုင်းသို့ သွားကြည့်ကြရာ ပဲပိုင်းတွင် သစ်ရွက်အကြွေများ၊ သစ်ကိုင်းအကျိုးများ ပြန်ကျနေတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။

သင်္ဘောပန်ကာခုတ်သံကြားသည့်အတွက် သင်္ဘောအောက်ကို Pilot Ladder (ရေကြောင်းလမ်းပြအတက်အဆင်းလုပ်သည့် Rubber အမာတုံး ကြိုးလှေကား)နှင့် ဆင်းကာ မှောင်နှင့်မည်းမည်းထဲတွင် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုယ်စီထိုး၍ ပဲနင်းကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ စက်ဆရာညွန့်သန်း၊ ဆီလောင်း ပန်းချီနှင့် ကြိုးချည် ကြိုးဖြတ်ဝင်းမောင်တို့ ငါးယောက် ပန်ကာအား ကြည့်ရာ၊ ပန်ကာသည် ကျောက်များနှင့် ဂိုက်ခတ်ထားသဖြင့် ဒလက်အဖျားများလည်း ပဲ့ကုန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောသည် ဒီရေအကျနှင့် ဆုံနေသဖြင့် သဲသောင်ကျောက်များနှင့် မလွတ်ကင်းသောကြောင့် သဲသောင်ကျောက်များနှင့် စုတ်မိပြီး ပဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။



တိရုတ္တာန်ယောင်ဆောင်သော ပရလောကသား

အောင် (ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)

www.burmeseclassic.com



သင်္ဘောပန်ကာက ဒီအခြေအနေနှင့် မောင်းလို ရပါသည်။ ပန်ကာအား ကြည့်ပြီး သင်္ဘောပေါ် ပြန်တက်ရန် Pilot Ladder ဆီ လျှောက်လာရင်း၊ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆီလောင်း ပန်းချီနှင့် ကြီးချည်ကြီးဖြတ်ဝင်းမောင်တို့နှစ်ယောက် ပါမလာလို့ ပဲနင်းကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ စက်ဆရာ ညွန့်သန်းတို့ သုံးယောက် သင်္ဘောပေါ် တက်ခဲ့ကြပါသည်။ သင်္ဘောပေါ်ရောက်လို့ အောက်ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ “အမလေး...ကယ်ကြပါဦး သရဲ... သရဲ” ဆိုပြီး အော်ပြေးလာတဲ့ ပန်းချီနှင့် ဝင်းမောင်တို့နှစ်ယောက်ကို လှမ်းတွေ့ရပြီး အလှအယက် Pilot Ladder ပေါ် ဟောဟဲလိုက်ကာ တက်လာကြပါသည်။ ကုန်းပတ်ပေါ် ရောက်သည်နှင့် ပက်လက်လန်ပြီး မေ့လဲကုန်ကြပါတော့သည်။

သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ဝိုင်းနှာနှပ်လိုက်ကြတော့ နှစ်ယောက်သား သတိပြန်ရလာပြီး ဟိုကြည့် ဒီကြည့် မျက်စိတလည်လည်နှင့် ဖြစ်နေတာကြောင့် ရေအေးအေးလေး တိုက်ပြီး ပဲနင်းကြီးနှင့် ကျွန်တော်က အဖြစ်အပျက်



ကို တဖြည်းဖြည်းမေးကြည့်ရပါသည်။ ထိုအခါမှ ပန်းချီက စပြီး...

“ကျွန်တော်တို့ ပန်ကာရွက်တွေကို ကြည့်ပြီး နောက်လှည့်လိုက်တော့ မီးနီရဲရဲကြီးနှစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရလို့ နှစ်ယောက်သား မီးနီရဲရဲကြီးနှစ်လုံးနောက်ကို လိုက်ကြတာ။ မီးနီရဲရဲကြီးနှစ်လုံးကလည်း ရွေ့ရွေ့သွားနေတယ်။ တောချုံပုတ်ကြား အတော်ဝေးဝေးကို ရောက်တော့မှ မရွေ့တော့ဘဲ ကျွန်တော်တို့ လိုက်လာတာကို ရပ်ကြည့်နေသလိုပဲ ငြိမ်ပြီး ကြည့်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သားလည်း သေသေချာချာ မြင်ရအောင် ရှေ့တို့သွားလိုက်တာ အမလေးဗျာ... ပြောရင် ယုံချင်မှ ယုံမယ်၊ ဖားကြီးတစ်ကောင်ဗျာ၊ လိပ်ခုံးကားတစ်စီးစာလောက်ရှိတယ်။ မျက်လုံးကြီးနီနီရဲရဲကြီးနှစ်လုံးက လက်ကွင်းလောက်ရှိပြီး ဖားထိုင်ထိုင်နေကာ၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ကြောက်လန့်ပြီး လှည့်ပြေတာ။ နောက်ကနေ လူလို ဟားဟား...ဟားဟား...နှင့် ရယ်ပြီး ခုန်ဆွခုန်ဆွလိုက်လာတာ ဘယ်မှာ ကျန်ခဲ့သလဲ မသိဘူး။ အခု ကျွန်တော်တို့လည်း သင်္ဘောပေါ် ရောက်လာတာပဲလို့ ပြောတော့ ပဲနင်းကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့လည်း သူတို့ပြောတာကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အလုပ်ကိုက ဒီရေနှင့် အပြီးအလုပ်လုပ်ရတာမို့ ဒီရေက အခြေအနေကြည့်ပြီး သင်္ဘောအပြန်ဆုံး ထွက်နိုင်အောင် စီမံ၍ သင်္ဘောကို အမြန်ဆုံး ကော့ကရင်းသစ်ဆိပ်ကို ရှာဖွေရန် ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည်။

အောင် (ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)



မြန်မာလဆန်း (၁၀)ရက်နှင့် မြန်မာလဆုတ် (၁၀)ရက်မွေးသူများ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

မြန်မာလဆန်း ၁၀ ရက်မွေးသူများ၏ ရက်သရုပ်မှာ
“လခြမ်းပုံ” ဖြစ်တယ်။

မြန်မာ



မြန်မာလဆန်း (၁၀)ရက် မွေးသူများ
ရက်သရုပ်မှာ “လခြမ်းပုံ” ပုံဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောကတော့ လွတ်လပ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ အပြောင်းအလဲများခြင်း၊ ခေါင်းဆောင်ရခြင်း၊ နိမ့်တုံမြင့်တုံဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်နှစ်ခွဖြစ်ခြင်း၊ နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်ခြင်း စသော သဘောတရားတို့အောက်တွင် ရှိပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးကြပါတယ်။ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် တစ်ကိုယ်တည်း ရုန်းကန်ကြိုးစားရင်း အောင်ပွဲဝင်နိုင်ပါမယ်။ တစ်ပါးသောသူများနဲ့ အဆင်ပြေပြေ ပေါင်းသင်းနိုင်သော်လည်း မိမိကို ဩဇာပေးခြင်း၊ အာဏာပြုခြင်း၊ အမိန့်ပေးခြင်းကို လုံးဝ မနှစ်သက်တတ်ပါ။

တစ်ပါးသူများက နှစ်လိုဖွယ်ရှိသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်

နဲ့ ပေါင်းသင်းမိသူများဟာ ခင်မင်ဖော်ရွေကြပါတယ်။ စေတနာပြည့်ဝပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရွေးချယ်လုပ်ဆောင်တတ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကံဟာ ကိုယ်တစ်ကိုယ်တည်းလုပ်မှ ကောင်းနိုင်ပေမယ့် မိတ်ဆွေ၊ အကြီးအကဲတို့ရဲ့ အကူအညီရမယ်ဆိုရင် မိမိရဲ့ အစွမ်းအစကြောင့် ထိပ်တန်းရောက်နိုင်ပါတယ်။ တကယ်တမ်းမှာလည်း မိမိကို အကူအညီပေးသူ ကေနံတွေပါလိမ့်မယ်။

ဒီရက်ဖွားများအနေနဲ့ အပြောင်းအလဲများချင်တဲ့ စိတ်တွေ ရှိနေတယ်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့မှာ လက်တွေ့ ပေါင်းစပ်နိုင်ဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ ထိပ်တန်းရောက်ပါမယ်။ ကံအနေနဲ့ကလည်း ထိပ်တန်းရောက်ရတတ်ပါတယ်။

နေရာတကာမှာ ဦးဆောင်မှုပေးရတတ်တာမျိုးနဲ့ ပေါင်းသင်းလုပ်ရတာမျိုး ရှိပါတယ်။ ကိုယ်ရဲ့ စေတနာတွေဟာ ဝေဒနာဖြစ်ရတတ်တာကြောင့် အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေ နည်းပါးတတ်ပါတယ်။

မိမိဟာ သဘာဝကို သိပြီး ရောက်တဲ့အရပ်မှာ ဖော်ပြောနေတတ်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုရှိတာကတော့ ဒီရက်ဖွားတွေဟာ တွေးထားသလောက် လက်တွေ့မထုပ်ဖြစ်ခြင်းပါ။ ဆိုလိုတာကတော့ တစ်ရာလောက် တွေးထားပြီး လက်တွေ့မှာ ၂၅ပြားမီလောက်သာ လုပ်ကိုင်ဖြစ်ခြင်း။ တကယ်တော့ ဒီရက်ဖွားတွေဟာ အတွေးအခေါ်ကောင်းကြတယ်။ အပြော်အမြင်ရှိကြတယ်။ ပညာဉာဏ်လည်း သန့်ကြသူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် မေတ္တာ စေတနာထားတတ်ကြ



တိုးတက်အောင် ကြံဆောင်နိုင်ခြင်းကြသူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်တာကို လုပ်ဆောင်တတ်ပြီး အများကို ဂရုမစိုက်လိုတဲ့ ဉာဉ်ကြောင့် တချို့ကိစ္စတွေမှာ မှန်ရာက မှားနေတတ်ကြပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော ဒီရက်ဖွားများဟာ အားနည်းချက်ကို ရှာပြီ ပြင်လိုက်ပါ။

ဘဝမှာ ကေနံ မြင့်မား၍ အထိင့်အထိပ်ရောက်နိုင်သော ကံဇာတာရှိနေပါတယ်ခင်ဗျား။



မြန်မာလဆုတ် ၁၀ရက်မွေးသူများ၏ ရက်သရုပ်မှာ “လက်တစ်ဖက်က ပုလဲပုတီးကိုင်ထားပြီး ညာဘက်က အုန်းသီးကို ကိုင်ထားသော သူရူးပုံ” ဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောကတော့ အသိဉာဏ်ရှိ မြင့်မားခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ တရားရှာခြင်း၊ စိတ်ကို ချုပ်တည်းနိုင်ခြင်း၊ တရားသောအလုပ်များ ကောင်းခြင်း၊ အမြင်သို့ ရောက်ခြင်း၊ ရှေးရိုးဆန်ခြင်း စသော သဘောတရားတို့အောက်တွင် ရှိပါတယ်။



မြန်မာလဆုတ် (၁၀)ရက် မွေးသူများ

ရက်သရုပ်မှာ “လက်တစ်ဖက်က

ပုလဲပုတီးကိုင်ထားပြီး ညာဘက်က

အုန်းသီးတို့ကိုင်ထားသော သူရူး” ပုံဖြစ်တယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်တတ်တယ်။ ရဲရဲရင့်ရင့် တည်တည်ကြည်ကြည်နဲ့ ယုံကြည်ရာကို လုပ်ဆောင်တတ်သူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အရာရာကို ပြဿနာမနေဘဲ သွက်သွက်လက်လက် လုပ်လိုတတ်ကြသူများဖြစ်တယ်။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်း

တယ်။

မိမိယုံကြည်ရာကို စွဲစွဲလမ်းလမ်းရှိတယ်။ ကိုယ်လုပ်ရင် ဖြစ်ရမယ်ဟူသော စိတ်ရှိကြတယ်။ တကယ်တမ်းမှာလည်း အလုပ်ဟူသမျှတွင် စွဲစွဲမြဲမြဲ တည်တည်တံ့တံ့သာ လုပ်နိုင်ရင် ထိပ်တန်းရောက်နိုင်ကြပါတယ်။ အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်တတ်တဲ့ ဗီဇကို ထိန်းချုပ်ပြုပြင်နိုင်ဖို့သာ လိုပါတယ်။

တရားသဖြင့် အသက်မွေးလိုကြသူများ ဖြစ်တယ်။ အမှန်အမှားကို ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်ကြတယ်။ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်ရင်တော့ မည်သည့်ဝန်းကျင်ကိုမှ ဂရုမပြုဘဲ လုပ်လိုတတ်ကြတယ်။

အားနည်းချက်ကတော့ အပြောင်းအလဲမြန်တတ်ခြင်း၊ မတိကျခြင်း၊ မသေချာခြင်းများသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအချက်တွေသာ မရှိရင် ဘဝကံမြင့်မားတတ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒီရက်ဖွားတွေဟာ စိတ်ကို ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်းရှိကြပါတယ်။ ဗီဇကို အသိနဲ့ ညှိနှိုင်းထိန်းချုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပေါ်လွင်တတ်ပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေအနေနဲ့ ဆွေမျိုးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အကျိုးပေး သိပ်မကောင်းလှပါဘူး။ ကိုယ်ကသာ ထောက်ပံ့ရခြင်း၊ ကူညီရခြင်း၊ ဖြေရှင်းရခြင်းများ လုပ်ဆောင်ပေးရတတ်ပါတယ်။ အလုပ်မှာ ပြိုင်ဆိုင်သူများတတ်တယ်။ မနာလိုသူများတတ်ပါတယ်။ သို့သော် သူတို့အပါအဝင် တော်တော်များများက မိမိကို အထင်အမြင်ကြီးနေတတ်ကြပါတယ်။ ရှိတာ သိတာထက် အထင်ကြီးခြင်းကို ခံရတတ်ပါတယ်။

မိမိဟာ ပညာဉာဏ်ရှိသလောက် များစွာသော ဗဟုသုတတွေကိုလည်း ရှာချင်သူပါ။ ရှေးဆန်သော အယူအဆတွေကို လက်ခံပြီး ခေတ်သစ်မှာ နေထိုင်တတ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒီရက်မွေးတွေအဖို့ မိမိစိတ်ကို မိမိနားလည်ပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်မလုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကြံတွေ့ရသမျှ ဘဝဒုက္ခတွေဟာ စိတ်အလိုကို လိုက်မိတာကြောင့်ချည်းပါပဲ။

ဒီရက်ဖွားများအနေနဲ့ အခြားသူများကို ပုံပြီး မယုံအပ်ပါ။ တစ်ပါးသူများကြောင့် ဒုက္ခတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်၍ သည်းခံခြင်းဖြင့် ဘဝကို ဖြတ်သန်းနိုင်သမျှ ထူးကဲသော အကျိုးခံစားခွင့်တွေ ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်



သစ်တံခါးဆရာတော်၏ စီးပွားတိုးတက် ကံမြင်စေတဲ့ ကိုယ်သန့် မင်္ဂလာ



ငြိမ်းဆုသူရှင်

လာဘ်ပွင့်ပါစေ။ တွေ့သမျှ အတွေး၊ လုပ်သမျှ အလုပ်တိုင်း အောင်ပါစေ။ ခန္ဓာကိုယ် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်၊ မိဘဆရာသမားဂုဏ် တည်ကိန်း ပါစေဟု စိတ်မှ အာရုံပြုပြီး တရော်ကင်ပွန်းဖြင့် ခေါင်းလျှော် ပြီး တိုက်ပစ်ပါ။

ဤတွင် ဖော်ပြပါ အမှတ်(၄)အချက်ကို အရင်လုပ် ပြီးမှ အမှတ်(၁)(၂)(၃) ပေါင်းထားသော မေတ္တာဓာတ်ရေး သိုက်ပန်းရေး ရေစင်ရေသန့် သုံးခုရောစပ်ပြီး ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (၁၀) ကြိမ်ရွတ်ပြီး ချိုးမည့်ရေပုံးကို ကိုင်ကာ သစ္စာပြုပါ။

ဘုရား တရား သံဃာ မိဘဆရာသမား အနန္တော အနန္တငါးပါး၏ ကောင်းကျိုးမေတ္တာစွမ်းအားကြောင့် ပိတ်ဆို့ နေသော အပိတ်အဆို့ အတားအဆီးများ ချေးညောင်နှင်တကွ ပါသွားကာ၊ ခန္ဓာကိုယ်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှု ရရှိပြီး ကောင်း သော ရည်ရွယ်ချက်မှန်သမျှ အောင်မြင်၍ စီးပွားတိုးတက် ကာ အသစ်တစ်ဖန် အောင်မြင်မှု ရရှိပါစေသော၊ အောင်မြင် ပါစေသောဟု စိတ်မှ ပြောဆိုပြီး ချိုးပါ။ အားရပါးရချိုးပြီးမှ ရေသန့်ဖြင့် ပြန်ချိုးပါ။ ထူးခြားစေရပါမည်။ လုပ်ကြည့်ပါ။

ယခု မိမိအား လမ်းညွှန်ချီးမြှင့်လိုက်သည့် သစ်တံခါး ဆရာတော်၏ ရဟန်းမကြီး ဒေါ်ဝိုးဝိုး အမြဲဆောင်ရွက်ပါ သည်။ တကယ်ထူး၍ ရေးသားတင်ပြ ဆောင်ရွက်စေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ကံညာလ် လာဘ်ပွင့်၍ အောင်စေရပါမည်။ ဘယ်နေ့ချိုးချိုးရပါမည်။ ချိုးချိန် ၁၀နာရီ ၁၀မိနစ် (သို့မဟုတ်) ဂုနာရီ ၃မိနစ် (သို့မဟုတ်) ဂုနာရီ ၂မိနစ်ဖြစ်ပါက ပိုကောင်း ပါ၏။ ဆယ်မိစေရန်ဖြစ်ပါ၍ ဆယ်မိကြစေရန် မိမိအား သံတစ်ခါဆရာတော်မှ နှုတ်ဖြင့် မြွက်ကြားချီးမြှင့်လိုက်သည့် အတိုင်း ပြန်လည်ရေးသားတင်ပြရင်းဖြင့်...

မိမိစိတ်စဉ် ကြည်လင်ပါမူ
ကိုယ်မှာ သန့်ရှင်း၊ ဂုဏ်ထင် ငါးဖြာ
တည်ကိန်းလာပြီး၊ စိတ်၏စွမ်းအား
ပညာများဖြင့်၊ စီးပွားတိုးတက်
ဂုဏ်ရှိန်တက်ကာ၊ အောင်မြင်ရာ၏ ဆိုသတည်း။ ■

လူတစ်ယောက်မှာ ဘာပဲလုပ်လုပ် မအောင်မြင်၊ အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်ကာ စိတ်ညစ်ပြီး လက်မှိုင့်ချလျက် ကြံရာမရဖြစ်နေပါက သူ့နေအလိုက်ကြည့်ပြီး ဆောင်ရွက် သွားပါ။ ကိုယ်မှ အညစ်အကြေးတွေ ပိတ်ဖုံးမှု လွင့်စဉ်၍ စိတ်ကြည်လင်ပြီး ရပ်ကြည်လင်ကာ အကြံကောင်း ဉာဏ် ကောင်းများ ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ လာဘ်လာဘများလည်း ပွင့်စေပြီး လူချစ်လူခင်ပေါများလာပါလိမ့်မည်။

လုပ်ဆောင်ရတာ လွယ်သလောက် ထိရောက်လှပါ ၏။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကိုယ်သန့်မင်္ဂလာဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက ဆောင်ရွက်မည့်သူ ထားရှိရမည့် ပစ္စည်းများကား -

(၁) မေတ္တာဓာတ်ရည်ဟု ခေါ်ဆိုရသော နွားနို့စစ်စစ် ကို ရေတစ်လီတာဘူး ၅ဘူး(သို့မဟုတ်) ၁၀ ဘူးအား ရေ ချိုးကော်ပုံး (သို့မဟုတ်) ထည်စရာတစ်ခုခုသို့ ထည့်ထားပါ။

(၂) သိုက်ချစ်ပန်းဟု ခေါ်သော နှင်းဆီပန်း ဝါ၊ နီ၊ ဖြူ၊ ပန်းရောင် ရောင်စုံကို နိုင်သရွေ့ ခြွေပြီးထည့်ပါ။ နွားနို့ ထည့်ရပါမည်။ အသင့်အနေအထားပေါင်းပြီး ရောထားပါ။

(၃) ရေသန့်ဘူးကြီး (သို့မဟုတ်) သောက်ရေဘူးကြီး တွေနဲ့ သင့်တော်သလို ရေဖြည့်ပြီးထည့်ပါ။ ချိုးလို့ဖြစ်အောင် အသင့်အနေအထား ဆောင်ရွက်ပါ။

(၄) မြန်မာတရော်ကင်ပွန်းထုပ်နှင့် ခေါင်းလျှော်ပါ။ တစ်ကိုယ်လုံး ပွတ်တိုက်ပါ။ တရော်ခွဲခွဲအဖတ်နဲ့ ပွတ်တိုက် ပါ။ စိတ်မှလည်း ခန္ဓာကိုယ်မှာ မကောင်းသော ကိုယ်အညစ် အကြေး၊ စိတ်အညစ်အကြေးတွေ စင်ပါစေ။ ကံပွင့်

[illegible]



အချိန်က ညနေ ၇နာရီကျော်၍ ဓနာရီပင် ထိုးပေတော့မည်။ ပုသိမ်မှ ပြန်လာမည့် ဇနီးဖြစ်သူကို ရေနံမြေ လမ်းဆုံတွင် လာရောက် စောင့်ဆိုင်း နေခြင်းဖြစ်၏။ ညနေ ၆နာရီကျော် လောက်ကတည်းက ရောက်ရှိနေ သဖြင့် တစ်နာရီကျော်ပင် ကြာနေပေ ပြီ။ လူကလည်း သိပ်စိတ်မရှည်ချင် တော့။ ထိုစဉ် ခါးကြားထဲက ဖုန်းမြည် လာ၏။

“ဟလို... မောင်လား။ မြင့်တို့ လမ်းမှာ ကားပျက်နေလို့ ကြာသွား တယ်။ အခု ရေနံမြေ လမ်းဆုံရောက် တော့မယ်။ မောင် အခုဘယ်မှာလဲ”

“မောင် အခု ရေနံမြေလမ်းဆုံ မှာ မြင့်ကို စောင့်နေတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ မောင်။ ခဏနေရင် မြင့်တို့ကား ရောက်တော့ မယ်။ ဘယ်မှ လျှောက်မသွားနဲ့ဦး။ ဒါပဲနော်”

ဟု ဆိုကာ ဖုန်းချသွား၏။

ကိုအောင်ထွန်းမှာ မအူပင်မြို့ ပေါ်တွင် နေထိုင်ပြီး မအူပင်သို့ အဝင် ကားများမှာ ညနေ ၆နာရီကျော်သည် နှင့် ရန်ကုန်မှ လာသည့် ကားရော၊ အခြားမှ လာသည့် ခရီးသည်တင် လိုင်း ကားများပါ မရှိတော့သဖြင့် ပုသိမ်မှ သင်တန်းတက်ပြီး ပြန်လာမည့် ဇနီး သည်အား ရေနံမြေလမ်းဆုံတွင် ဆိုင် ကယ်ဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြစ်၏။ ပုသိမ်မှ ဝင်လာသော ကားများကို စိတ်စိမ်းတွင် ပါလာမည်လား၊ ဟိုအစီး တွင် ပါလာမည်လားနှင့် ရှာဖွေနေရ သည်မှာလည်း အမောပင်။ နောက် ၁၅မိနစ်ခန့်ကြာမှ ရောက်လာ၏။ ရောက်ရောက်ချင်း ဇနီးဖြစ်သူက...

“မောင်စောင့်နေတာ ကြာသွား ပြီလား။ လမ်းမှာ ကားခဏခဏပျက် နေလို့ နောက်ကျသွားတယ်”

“ရပါတယ်ကွာ၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ လာ ဆိုင်ကယ်ပေါ်တက်၊ ပြန်ကြမယ်”

“နေပါဦး မောင်ရယ်၊ မြင့် သင်တန်းပြီးကတည်းက ဟုတ်တိ ပတ်တိ ဘာမှမစားရသေးဘူး။ ကားမီ အောင် ကမန်းကတန်း လာခဲ့ရတာ။ အခု ဖိုက်အရင်းဆာနေပြီ။ တစ်ခုခုစား ကြရအောင်နော်”

“ကဲ... လာ၊ ဒါဆို ဒီဆိုင်ကြီးမှာ ပဲ တစ်ခုခုစားကြတာပေါ့”

နှစ်ယောက်သား ရေနံမြေ လမ်း ဆုံထောင်ရှိ ထမင်းဆိုင်ကြီးတွင် ဝင် ရောက် စားသောက်လိုက်ကြပြီးနောက် မအူပင်သို့ ဆိုင်ကယ်မောင်းထွက်လာ ခဲ့ကြ၏။ အချိန်ကလည်း ည ၈နာရီ ကျော်လေပြီ။ ရေနံမြေ လမ်းဆုံမှ ထွက်လိုက်သည်နှင့် တစ်လမ်းလုံး မှောင်မည်းလို့ နေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မှ အိမ်စီးကား တစ်စီးတလေ ကျော် တက်သွားပြီး တစ်လမ်းလုံး သူတို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးသာ ရှိ၏။

လမ်းရှင်းသဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို မြန်နိုင်သမျှ မြန်အောင် မောင်းနှင်လာ ခဲ့သည်။ ဤလမ်းခရီးသည် ဆိုင်ကယ် နှင့် သွားလာနေကျ မဟုတ်သော်လည်း ရန်ကုန် ခရီးသည်တင် ကားကြီးဖြင့် မကြာခဏ သွားလာနေကြဖြစ်၏။ ရေနံ မြေလမ်းဆုံမှာ ရော့တီတိုင်းတွင် တည်ရှိပြီး ရန်ကုန်မှလာလျှင် မအူပင် လမ်းခွဲ သုံးခွဲဆုံဖြစ်၏။

ရေနံမြေလမ်းဆုံမှ ထွက်လာခဲ့ ရာ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ ဆိုင် ကယ်မှာ မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ “ဖွတ် ...ဖွတ်...ဖွတ်...ဖွတ်” နှင့် ထိုးရပ် သွားလေတော့သည်။ မြင့်က...

“မောင်... ဆိုင်ကယ် ဘာဖြစ် သွားတာလဲဟင်”

“မပြောတတ်ပါဘူး မိန်းမရာ။ နေဦး၊ မောင် စက်ပြန်နိုးကြည့်လိုက် ဦးမယ်”

အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ စက်ပြန်နိုး သော်လည်း မနိုးတော့ပေ။ ဓာတ်ဆီက လည်း ဆိုင်ကယ်ထဲ အပြည့်။ ဆိုင် ကယ်ကလည်း အသစ်ကြီး။ အရစ်ကျ စနစ်နှင့် ဝယ်ထားတာ သုံးလတောင် မပြည့်တတ်သေး။ အောင်ထွန်းမှာ မည်သို့လုပ်ရမည် မသိတော့။ တတ် သမျှ မှတ်သမျှလုပ်တာလည်း စုံနေပြီ။ အချိန်သာ ကုန်သွားတယ်။ ဆိုင်ကယ် မှာ နှိုး၍မရ။ သို့သော်လည်း ရှေ့မီးက လင်းနေ၍ တော်သေး၏။

ဆိုင်ကယ်မီးအလင်းရောင်မှအပ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်း နေပြီး ည ဝိုးကောင်လေးများ အော် မြည်သံ၊ ပုစဉ်းရင်ကွဲများ အော်သံတို့မှ အပ အရာအားလုံး တိတ်ဆိတ်လို့ နေ ၏။ ကောင်းကင်ယံမှာတော့ မိုတ်တုတ် ‘မိုတ်တုတ် ကြယ်လေးများက မခိုတရီ လေး လင်းလက်လို့ နေ၏။ အချိန်မှာ လည်း ည ၉နာရီကျော်ကျော်ပင် ရှိ သေးသော်လည်း ကားအသွားအလာ အတော်လေး ကျပ်သွားလေပြီ။ မြင့် က ဘေးဘယ်ညာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး...

“မောင်ရယ်... ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးလည်း မည်းမှောင်နေတာပဲ။ နောက်ပြီး စိတ်ထဲမှာလည်း ဘယ်လို ကြီးလဲ မသိဘူး။ လေးနေသလိုပဲ။ မြင့် ကြောက်တယ် မောင်”

“မြင့်ကလဲကွာ၊ မောင်တစ် ယောက်လုံး ရှိတာပဲ၊ ဘာကြောက် စရာရှိလဲကွာ”

“ဟင်အင်၊ မြင့် ကြောက်တယ်



မောင်

“မိန်းမကလဲကွာ၊ မောင်ရှိပါ တယ်ဆိုမှ”

ကိုအောင်ထွန်းမှာ မိန်းမဖြစ်သူ ဇာလက်ကို ဖျစ်ညှစ်ကိုင်လိုက်ပြီး အားပေးစကားပြောလိုက်သော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က စိတ်ထဲလေးကာ မသိ စိတ်က တစ်ခုခုဖြစ်တော့မည်ဟု ထင် နေမိသည်။ ထိုနောက် တတ်နိုင်သမျှ စိတ်ကို တင်းလိုက်ပြီး...

“ကဲပါ...မိန်းမရာ၊ တွန်းကြရ အောင်ကွာ။ တစ်နေရာရာမှာ တွေ့ တဲ့လူကို အကူအညီတောင်းကြည့်တာ ပေါ့”

လင်မယားနှစ်ယောက် ဆိုင် ကယ်ကို တွန်းပြီးလျှောက်လာခဲ့ကြ၏။ အတန်ကြာမျှ တွန်းလာစဉ် ရှေ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး မောင်းလာနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဝမ်းသာသွားသည်။ အနီးသို့ ရောက်လာသော ဆိုင်ကယ်ကို လင်မယားနှစ်ယောက် ဝိုင်းတာကြ၏။ ဆိုင်ကယ်မှာ သူတို့ကို မည်သို့ထင် သည်မသိ၊ ရှောင်၍ အတင်းမောင်းပြော သွားလေတော့သည်။ နှစ်ယောက်သား စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြင့် ကတ္တရာ ထမ်းမပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ကြပြီး မြင့်က...

“မောင်... အခု ဘယ်ရောက် နေပြီလဲဟင်”

လေသံက အနည်းငယ် ပျော့ နေသည်။

“မောင်လည်း မပြောတတ်ပါဘူး ဟဲ့။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာလည်း သယ်ကွင်းတွေကြီးပဲ။ ခရီးတစ်ဝက် ကျော်လာပြီကွာ။ ကဲပါ...လာပါ ဟဲ့။ တို့တစ်တွေ တွန်းရင်းနဲ့ လမ်း ဆောက်ရအောင်”

တွန်းရင်း လျှောက်ရင်းဖြင့် တံတားဖြူလေးတစ်ခုနားသို့ ရောက် လာခဲ့ကြ၏။ တံတားဖြူသို့ ရောက်ကာ မှ ပုပ်အံ့အံ့ ညှိစိုစို အနံ့ကြီးက နှာ ခေါင်းထဲ တိုးဝင်လာလေသည်။

“ဟင်း...ဝေါ့၊ အပုပ်နံ့ကြီးက လည်း နံလိုက်တာကွာ”

“ဟုတ်ပဲ မောင်ရယ်၊ ဘယ်လို အနံ့ကြီးမုန်းကို မသိဘူး”

ထိုအချိန်တွင် သူတို့နှင့် ခပ် လှင်းလှင်းလောက်ဆီမှ ခွေတစ်ကောင် စူးစူးဝါးဝါး ထိုးအူလိုက်၏။

“အူး...ဝူး...ဝူး”

ကိုအောင်ထွန်းစိတ်ထဲ တစ်မျိုး ကြီးဖြစ်သွား၏။ မြင့်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တက်သွားပြီး ကြက်သီး တဖြန်း ဖြန်းထသွားကာ၊ ကြောက်လွန်းသဖြင့် အသားများပင် တဆတ်ဆတ်တုန်သွား ၏။ ဇူးများလည်း မခိုင်တော့။ ဆိုင် ကယ်ကို မနည်းထိန်းကာ အာပြုထား လိုက်သည်။ ရင်တစ်ခုလုံးလည်း ပွင့် ထွက်သွားတော့မည်အလား တဒိန်း ဒိန်းခုန်နေ၏။

“မောင်...မြင့် ကြောက်တယ်၊ မြင့် ကြောက်တယ်”

အသံက ငိုသံဖြင့် တုန်ယင်နေ သည်။ ယင်းအချိန်မှာပင် သူတို့ နောက်ဆီမှ တဖျပ်ဖျပ်နှင့် လမ်း လျှောက်လာသော ခြေသံကို ကျယ် လောင်စွာ ကြားလိုက်ရသည်။ မြင့်မြင့် မှာ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထကာ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

ထိုစဉ် အသံစုံ အော်မြည်နေ သော ပုစွန်ရင်ကွဲသံများ ညဉ့်ပိုင်းကောင် လေးတို့၏အသံများက တိကနဲ တိတ် သွားသည်။ ထိုလို တိတ်ဆိတ်သွားခြင်း ကပင် ချောက်ချားစရာကောင်းလှပေ သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် နောက်မှ ခြေသံ

က တဖျပ်ဖျပ်နှင့် သူမနား နီးသထက် နီးလာလေရာ ကိုယ်စောင့်နုတ်က နီး စော်သည်လား မသိ၊ ခေါင်းကြီးလာပြီး ဆံပင်များ ထောင်တက်သွား၏။ မြင့်မြင့် က ကြောက်ကြောက်နှင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အမှောင်ထဲတွင် ဖြုန်းခနဲဆို လူတစ်ယောက် နီရဲ ပြူ၊ ကျယ်သော မျက်လုံးနှင့် သူ့အား စိုက် ကြည့်နေသည်ကို ဆိုင်ကယ်နောက်မီး ရောင်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လိုက်ရ ၏။

“အောင်မယ်လေး...”

မြင့်မြင့်မှာ ငယ်သံပါအောင် ကြောက်လန့်တကြားအော်ပြီး သူမ ယောက်ျား ကိုအောင်ထွန်းကို ပြောဖက် ထားလိုက်၏။ ကိုအောင်ထွန်းလည်း ကြောင်ပြီး ထိုလူကြီးကို ပြုပြီးကြည့် နေမိရာမှ ထိုလူကြီးမှာ ရုတ်တရက် ပျောက်သွားသည်။ သို့သော် ခြေသံမှာ သူတို့ရှိရာသို့ ထပ်မံ လာနေပေရာ ဖက်ထားသည်ကို လွှတ်ပြီး

“အောင်းမလေး...သရဲ...သရဲ”

ဟု အော်ရင်း ဆိုင်ကယ် ရှေ့မီး ရောင်ဘက်သို့ ပြေးလေတော့သည်။ ယောက်ျားဖြစ်သူမှာလည်း ဇနီးသည် သည်းခြေပျက်မတတ် ကြောက်လန့် တကြားအော်သံကြောင့် ရောယောင် ကြောက်လန့်ကာ အလန့်တကြား ထခုန်၍ ဇနီးသည်နောက်သို့ ပြေး လိုက်သွားပြီး လက်ကို ဖမ်းဆွဲထား လိုက်၏။ မြင့်မြင့်၏ ရင်တစ်ခုမှာ ပွင့် ထွက်မတတ် တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေလေ သည်။ မြင့်မြင့်က ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်ကာ အမောတကော လေသံဖြင့်...

“မောင်...သရဲ...သရဲ၊ မြင့် ကြောက်တယ်၊ မြင့် ကြောက်တယ်” သူမခန္ဓကိုယ်မှာ ကြောက်လွန်း



သဖြင့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

“ဘာမှမရှိပါဘူး မြင့်ရယ်၊ မြင့် အမြင်မှားတာပါ။ မောင်တစ်ယောက် လုံး ရှိတယ်။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့နော်”

ကိုအောင်ထွန်းမှာ ရင်ခွင်ထဲမှ ဇနီးသည်အား အကြောက်ပြေစေရန် ခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပြီး -

“မြင့် ဒီမှာ ခဏနေဦးနော်။ မောင် ဆိုင်ကယ်သွားယူလိုက်ဦးမယ်”

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ဆိုင်ကယ် ရှေ့မီးရောင်အောက်တွင် ရှိနေကြ၏။ အောင်ထွန်းလည်း မျက်စိနှင့် သေသေ ချာချာမြင်ထားသူဖြစ်သဖြင့် ရင်တစ်ခု လုံး ပြောင်းဆန်အောင် ကြောက်လန့် နေသော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူရှေ့တွင် မနည်းထိန်းနေရသည်။

“မောင်... မြင့်တစ်ယောက် တည်း မနေရဲဘူး”

“ခဏလေးပါကွာ။ မောင် ဆိုင် ကယ်သွားတုန်းလာခဲ့မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုအောင်ထွန်း ဆိုင်ကယ်ရှိရာသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ စောစောက အကောင်ကြီးများ ထပ်တွေ့လေမလား ဟု စိတ်ထင်နေ၏။ ကြောက်ကြောက် နှင့် ဆိုင်ကယ်နား လျှောက်လာခဲ့ပြီး ဆိုင်ကယ်လက်ကိုင်ကို ကိုင်လိုက်စဉ် အေးစက်စက် လက်တစ်ဖက်က သူ့ အား လာရောက်ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

“အား...”

အလန့်တကြားအော်ပြီး ဆောင် ရုန်းလိုက်သည်။ လူတစ်ကိုယ်လုံး ကျဉ်းစက်နဲ့ အတုခံရသလို တုန်တက် သွားပြီး ကြောက်စိတ်က ကြီးစိုးနေ သဖြင့် လိပ်ပြာလွင့်သွားလေသလား အောက်မေ့ရသည်။

“မောင်... မြင့်ပါ မောင်ရဲ့ တစ်ယောက်တည်း မနေရဲလို့ လိုက်

လာတာ”

“မင်းကွာ... အသံမပေး ဘာ မပေးနဲ့ လူကို ထိတ်သွားတာပဲ။ ကဲ- လာ၊ သွားကြမယ်”

နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ကယ်ကို တွန်း၍ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

အတန်ကြာမျှ လျှောက်လာမိ သောအခါ ဆိုင်ကယ်မီးရောင်ဖြင့် ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ လူတစ်ချို့ကို တွေ့ လိုက်ရ၏။ အချို့သမီးနှစ်ယောက် လမ်း ညာဘက်ဘေးတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ ပြီး သူတို့အနီးတွင် ယောက်ျားတစ် ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူတို့ ရှေ့တွင် ၈နစ်/ ၁၀နစ်ခန့် ကလေး နှစ်ယောက် ကတ္တရာလမ်းမပေါ်တွင် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေ၏။ ကိုအောင် ထွန်းနှင့် မြင့်တို့မှာ အလွန်ပင် ဝမ်း သာသွားကြ၏။ သူတို့နှစ်ယောက် မပြေးရဲတစ်မယ် ဆိုင်ကယ်ကို တွန်း သွားကြပြီး အကူအညီတောင်းရန် အတွက် ဆိုင်ကယ်မီးရောင်နှင့် သူတို့ ကို ကြည့်လိုက်စဉ်၊ သူတို့၏ မျက်နှာ များမှာရော၊ ကိုယ်လုံးများမှာပါ သွေးတို့ ဖြင့် ရွှဲရွဲစိုလို့၊ နီရဲသော မျက်လုံးများ ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

“အား... အောင်မယ်လေး”

မြင့်မြင့်မှာ ကြောက်လန့်တကြား အော်ကာ ဆိုင်ကယ်တွန်းလာသော ကိုအောင်ထွန်းနား ဝင်ပုန်းလိုက်ပြီး ကြောက်လွန်းသဖြင့် တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ ကိုအောင်ထွန်းမှာလည်း ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသော မြင့်ကွင်း ကြောင့် ထိတ်လန့်ကာ...

“အောင်မယ်လေးဗျ”

ဟု အော်လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာ သူတို့ခေါင်းပေါ်လောက်ဆီမှ ညဉ့်ငှက် တစ်ကောင် စူးစူးဝါးဝါးအော်မြည်ကာ ဖြတ်ပျံသွားလေသည်။

“ဂီး... ဂီး”

“အား...”

“အောင်မယ်လေးဗျ”

လင်မယားနှစ်ယောက် ငယ်သံ ပါအောင် အသံကုန်အော်ပြီး ကိုအောင် ထွန်းက ဆိုင်ကယ်ကို လွှတ်ချကာ မမြင့်လက်ကို ဆွဲ၍ ပြေးလေတော့ သည်။ အမှောင်ထဲတွင် မည်မျှကြာ အောင် ပြေးမိသည် မသိ၊ သူတို့ရှေ့ ကားတစ်စီး၏ မီးရောင်ကို မြင်တော့မှ အပြေးရပ်လိုက်ကြသည်။ ကိုအောင် ထွန်းက ကားလမ်းမပေါ် တက်ကာ ကားကို တားလိုက်ပြီး ကားမောင်းသူ ကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ရှင်းပြကာ အကူအညီတောင်းလိုက်၏။

အမှော့ဆိုမတတ် ဖြစ်နေသော သူတို့နှစ်ယောက်ကို ယာဉ်မောင်းသူ က သူ့တွင် ပါလာသော ရေဘူးကို ထုတ်တိုက်ကာ ဆိုင်ကယ်ကျန်ခဲ့သော နေရာသို့ ပြန်သွားပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ပြင်၍ ကားပေါ် ပါလာသူတစ်ယောက် အား မောင်းနှင်စေပြီး အောင်ထွန်းနှင့် မြင့်မြင့်တို့အား အိမ်အရောက် လိုက် ပို့ပေးကြ၏။

ကိုအောင်ထွန်းနှင့် မြင့်မြင့်တို့မှာ ကားပေါ်တွင် လိုက်ပါ စီးနင်းလာရန် အဝေးပြေးလမ်းမပေါ်မှ ဝိညာဉ်များ ပုံရိပ်များကိုသာ မြင်ယောင်နေမိသော တော့သည်။

တော်တော်
ဒဂုံ/မြောက်



ပုဏဏ္ဏားတော်ပြောတ် ဂါရဝတရားနှင့် ယတြာဇာဓိဇာရင်

/ မျိုးသက်နိုင် (ရွှေပြည်သာ) /



ကျွန်ုပ်သည် တစ်ခုသော ကြာသပတေးနေ့၌ နေပြည်တော် လယ်ဝေးမြို့နယ်ရှိ လူထူးလူဆန်း ပုဏ္ဏားတော်ပညာရှိ ဆရာကြီး ဦးကျော်ခင်ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြန်ပါလေ၏။

“လာဟေ့ လူလေး၊ စောလူချည်လားကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ဆရာက ကြာသပတေးနေ့ စောစောလာခဲ့ပါဆိုလို့”

“အေးကွဲ့၊ လူကလေးရော လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အဆင်ပြေလား”

“အခြေအနေမကောင်းပါဘူး ဆရာ၊ ကောက်ပဲသီးနှံ ပေါက်တော့လည်း ဈေးကွက်က မကောင်း၊ အဝယ်က လိုက်၊ ပွဲစားတွေကလည်း အဝယ်မဆင်းနဲ့ ရစရာရှိတဲ့

ကြွေးမြီကလေးတွေတောင်မှ အလီလီအခါခါ ခွဲတောင်းနေရပါရဲ့”

“အေးပေါ့ကွယ်၊ ဒါနဲ့ လူလေး၊ လူလေးမှာ မေမေရှိသေးသလား”

“မရှိတော့ပါဘူး ဆရာကြီး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၅နှစ်က ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ”

“ဪ... ကျွတ်... ကျွတ်၊ အမိကျေးဇူးဆပ်ခွင့် ဆုံးရှုံးသွားပေတာပဲ။ ကျုပ် စိတ်မကောင်းလိုက်တာ လူကလေးရယ်၊ ဒါနဲ့ ဖေဖေရော”

“ဖေဖေလည်း ပြီးခဲ့တဲ့ လကမှ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ် ဆရာကြီး”

“ဪ... ကွယ်၊ လူလေးမှာ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီး မရှိတော့ပေဘဲကိုးကွဲ့၊ ဒါနဲ့ ဖေဖေ၊ မေမေတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံကလေးများ မရှိဘူးလားကွဲ့”

“ရှိပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ဟောဒီမှာ ကျွန်တော်သွားလေရာ ဆောင်ထားပါတယ်”

“ဪ... ဒါဆိုရင် လူလေးမှာ ကိုးကွယ်အားထားရာ ရှိသေးတာပဲကိုး၊ တော်ပါသေးရဲ့ကွယ်”

“ပြီးတော့ ကျွန်တော်မှာ အဖေလက်ရာ ခြေရာနဲ့ အမေအံ့သွားပုံတော်ကို သွားလေရာ ကိုးကွယ်ဆောင်ယူသွားပါတယ် ဆရာကြီး”



“သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓုကွယ်။ အင်မတန်မှ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလိုက်ပါရဲ့ကွယ်။ မိကောင်းဖခင် မွေးရ ကျိုးနပ်တဲ့ သားသမီးရတာနာပေပဲ။ လူလေး ဒါကို သွားလေ ရာ ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်သွားကွဲ့။ ဒါ အဖိုးတန်ဆုံး လူလေး ဘဝရဲ့ အဆင့်အမြင့်ဆုံး အဆောင်လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းပေပဲပေါ့ ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

“ကြည့်စမ်းပါဦး။ လူလေးရဲ့ မေမေက ဘယ်လောက် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလိုက်ပါတိကွယ်။ မေမေက ငယ်ငယ် က အတော်လေး ချောမောလှပလိမ့်မကွယ်။ တရားဓမ္မ လည်း အတော်လေး လေ့လာလိုက်စားခဲ့ပုံပါပဲ”

“မှန်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“ကြည့်စမ်းပါဦး။ လူလေးရဲ့ ဖေဖေကလည်း ဘယ် လောက်များ ခန့်ညားတဲ့ ဥပဓိရုပ်ပုံရှင်လဲလို့။ အရာရာကို တိကျပြတ်သားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ရဲရဲ သတ္တိရှိမယ်ပုံကွယ်”

“မှန်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“အခုလို အနန္တ အနန္တငါးပါးကို မမေမလျှော့တဲ့သူ ဟာ ဘယ်လမ်းသွားသွား ဘယ်သောအခါမှ ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ် မကျရောက်နိုင်ဘူး လူကလေးရဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“အခုခေတ် လူငယ်တွေက ဂါရဝတရား အလွန် နည်းပါးလာကြတာကလား။ မိဘလည်း မိဘမှန်းမသိ၊ ဆရာ သမားလည်း ဆရာသမားမှန်းမသိနဲ့ ခေတ်ကာလက ဆုတ် ကပ်ကြီးပေပဲကွယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“လူလေးလို ဂါရဝတရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူငယ်တစ်ဦး ကို ကျုပ်က အမြဲတမ်း လက်ကမ်းကြိုဆိုလျက်ပါပဲဗျာ။ မသိတာ မတတ်တာရှိရင် မေးကွဲ့။ ဘာမှ အားနာစရာမလို ဘူး။ လူလေးလို ဂါရဝတရားနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အမျိုးကောင်း သားသမီး ရတာနာတစ်ဦးအတွက် လိုအပ်တာ အစစအရာရာ အကူအညီပေးဖို့ ကျုပ်ဘက်က အမြဲတမ်း အဆင်သင့်ရှိ သကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“ဪ . . . ဒါနဲ့ လူလေးကိုင်ထားတာ ဘာစာအုပ်များ တုန်းကွဲ့”

“ညီအစ်ကိုကောင်းမှုဆရာတော် ဦးဩဘာသရဲ့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဆိုတဲ့ စာအုပ်ပါ ဆရာ”

“ဪ . . . တို့ ချိုင်းရွာနဲ့ ရန်အောင်မြင်ကြားက



ဘယ် အမေ့လက်ရာ



ညာ



ဘယ် အမေ့ခြေရာ



ညာ

ညီအစ်ကိုတောရကျောင်းဆရာတော်ဘုရားလား လူကလေး ရဲ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ အခုလေးတင် ကျောင်းကို ဝင်ခဲ့လို့ ဝေယျာဝစ္စ ဥပါသကာအဖွဲ့က လက်ဆင့်ကမ်း လိုက်တာပါ”

“အေး၊ ဒါကြောင့်လည်း လူလေးက လိမ္မာရေးခြားနဲ့ ပေတာကိုး။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု”

စကားပြောဆိုနေကြရင်းမှ ဆရာကြီးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မစာစောင်လေးအား ဟိုလုန့်ဒီလုန့်ဖြင့် ဖတ်ရှုပြီး တစ်နေရာ သို့အရောက်တွင် ဟားခနဲ အသံပြုလျက် ခေါင်းကို ဖြည်း လေးစွာ ခါယမ်းလိုက်ပါလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ ဆရာကြီးဖတ်ရှုရာ စာပိုဒ်ကို လှမ်း၍ကြည့် လိုက်ရာ လေ့လာမှတ်သား အတုယူဖွယ်ရာဖြစ်သော စာပို တစ်ပိုဒ်ကို ကျွန်ုပ် သဘောကျသဖြင့် အောက်မှ မင်္ဂိုဠာ မျဉ်းသား၍ မှတ်တမ်းပြုစုထားသော နေရာဖြစ်ပေ၏။

“ဒီမှာကွဲ့ လူလေးရဲ့ မင်းဟာ အစစအရာရာ အားထု ကောင်းတယ်။ အားလုံးတော်တယ်။ လိမ္မာရေးခြားလည်း ရှိတယ်။ ဂါရဝတရားနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ၊ စာပေဗဟုသုတလည်း နှံ့စပ်ပါပေရဲ့ကွယ်။ အ တောင်မှ အောင်မြင်သင့်သလောက် မအောင်မြင် ဖြစ်တယ်”



အမေသွား

သင့်သလောက် မဖြစ်ထွန်းရတဲ့ အကြောင်းအချက်ကို ငါ တွေ့ပြီ လူကလေး”

“အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီး။ အမြင်မတော်တာ တွေရင် ဆိုဆုံးမလို့ ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ သွန်သင်ဆုံးမမယ့် မိဘဆိုတာလည်း မရှိလေတော့ ဆရာသမားရဲ့ ဆိုဆုံးမမှုကို ပဲ မိဘအရာမှာ ထားပြီး နာခံဖို့ အသင့်ပါပဲ ဆရာကြီး”

“အေးကွယ်၊ တခြားမဟုတ်ပေဘူး လူကလေးရဲ့ မင်း ငါ့ကို ခင်မင်လေးစားတယ်ဆိုရင် စာအုပ်စာတမ်းတွေကို ဒီလို မင်နီရေးတာတဲအလုပ်ကို ဘယ်တော့မှ မလုပ်လေနဲ့ လူကလေးရဲ့”

“ကျွန်တော်က ကျွန်တော်သဘောကျပြီး လေ့လာ မှတ်သားထိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပေါ်လွင် ထင်ရှားစေချင်လို့ မင်နီနဲ့ ရေးတာပြီး အမှတ်အသားပြုရ တာပါ ဆရာကြီး”

“အေး၊ မင်းပြောတာ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ အခြားနေရာတွေမှာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် အနီရောင်ဟာ ရဲရင့် တဲ့အသွင်ကို ဆောင်တယ်။ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေတဲ့ အထိမ်း အမှတ်ကို ကိုယ်စားပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် စာပေရေးသားရာ မှာတော့ဖြင့် အနီကို မသုံးစေချင်ဘူးကွယ်။ အခြား အပြာ ရောင်တို့၊ အနက်ရောင်တို့ မင်းကြိုက်တာသုံးပြီး မှတ်သား ပါ။ အနီတော့ မလုပ်လေနဲ့ကွယ်”

“ဒါနဲ့ ဆရာ ကျွန်တော့်ကို အရင်က ပြောဖူးတာက အနက်ရောင်လွယ်အိတ် မဆောင်နဲ့၊ အနီရောင်လွယ်အိတ် ကို ပြောင်းဆောင်လို့ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်”

“ဟာကွာ... ဒီကောင် ပြောရင်းနဲ့ လုပ်ပြန်ပြီ။ ကာလံ ဒေသံ အဂ္ဂုနေတဲ့ကွ။ မင်း ဘူးလုံး နားမထွင်း မလုပ်နဲ့လေ ကွ။ မင်းကို အရင်က ပြောတာက အဆောင်ကွ။ အခုဟာ

က စာရေးသားတဲ့ နေရာမှာ ပြောတာ။ အရှိကို အရှိအတိုင်း အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း သုံးတတ်စမ်းကွာ လူကလေးရယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

“မင်း မရှင်းသေးပါဘူးကွာ ငါသိပါတယ်။ မင်း ရုံးစာ အရေးအသားတွေမှာ မင်နီထားထားတာ တွေဖူးတယ် မဟုတ်လားကွာ”

“တွေဖူးပါတယ် ဆရာ”

“အေး၊ အဲဒါ မှားယွင်းမှုတစ်ခုခုကို ဖော်ပြတယ်။ ကျောင်းတွေမှာဆိုရင်လည်း ကျောင်းသားတစ်ဦးရဲ့ အဖြေ လွှာမှားယွင်းရင် ဆရာလုပ်တဲ့သူက မင်နီနဲ့ ကြက်ခြေခတ် လေ့ရှိတယ်”

“ဟာ... ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပါပြီ”

“အေး၊ လုပ်ငန်းခွင်မှာ မင်နီထားခံရရင် အဲဒီဝန်ထမ်း ဟာ အပြစ်တစ်ခုခုကျူးလွန်လို့ ရာထူးလျှော့ခံရတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် မင်း ဒီ မင်နီထားတဲ့အလုပ် ကို မလုပ်ပါနဲ့ကွာ။ ငါ မင်းအတွက် ပြောတာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် တစ်သက်လုံး မှားလာခဲ့တဲ့ အမှားတစ်ခုကို အခုလို ထောက်ပြတဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်မိပါတယ်”

“အေး-လူကလေး၊ မင်းက မသိတာ မဟုတ်ပါဘူးကွ။ မင်းသိပါတယ်။ ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ဆိုသလိုပေါ့ကွာ။ မင်း ပြောတာ၊ မင်းလုပ်တာ မှန်တော့ မှန်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုတော့ အဖေရဲ့ ဇနီးကို မေမေလို့ ခေါ်ရင်တော့ ဖြင့် မင်းအမေက ဘယ်စိတ်ဆိုးလိမ့်မတုန်း။ သဘောကျ သပေါ့ကွယ်။ အေး၊ ဒါပေမယ့် ဗျို့... အဖေမယားလို့ဖြင့် သွားမခေါ်လေနဲ့ကွယ်။ မင်းပြောတာ မှန်တော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပါးရိုက်ခံရတာတယ်ကွ။ သဘောပေါက်ရဲ့လား ဟေ့ လူကလေး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သဘောပေါက်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“ရှင်းရော ရှင်းရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရှင်းပါတယ် ဆရာကြီး”

“ဒါနဲ့ လူကလေး အခု အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ လဲကွယ်”

“၄၇နှစ်ပါ ဆရာကြီး”

“၄၇နှစ်ကို တည့် ဂနဲ့ စား ဂျွဲကွင်း ကြာသပတေးက ၈ ဗုဒ္ဓဟူးမှာ ဆုံး သမသတ်မျှော် တစ်ခွင်ဆုတ်၊ ဟား... ရာဟု ရှားမီးကိန်းဝင်နေပါပေါ့ကလား လူကလေးရဲ့”



၄	၅	၆
တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
၃		၃
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး *
၂	၁ *	စနေ
ရာဟု	ကြာသပတေး	

ဒါကြောင့် လူကလေး ရောင်းပန်း ဝယ်ပန်း လုပ်ငန်း ကိုင်ငန်းတွေ အဆင်မပြေတာကိုး။ ကျန်းမာရေးလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ညံ့သွားနိုင်တယ် လူကလေးရဲ့။ ဂရုစိုက်ဦး။ လူလေးကို စိတ်မချဘူးကွာ။ ရှားမီးချပြီး ယတြာချေဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ ဖယောင်းတိုင် ၁၉တိုင်၊ အမွှေးတိုင် ၁၉တိုင်၊ ရှားသား သက်စေ့လိုသကဲ့။ ရှားသားကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှာတာ ကောင်းတယ်။ စေ့က ရောင်းတန်းတွေ မဝယ်နဲ့ ကွယ်။ ရှားသားစစ်ရင် တော်ပါရဲ့ မစစ်ဘဲ ဒီပြင်အသားတွေ ဆိုလိုရုံရင် ယတြာချေတဲ့သူအတွက် ပိုကောင်းမလာဘဲ အသားလွှဲပြီး ပိုဆိုးအောင် တွန်းပို့သလိုမျိုးဖြစ်နိုင်သကွဲ့။ အတော်သတိထားဖို့ လိုသကွဲ့။ ဒါတွေကို ငါ့ကိုယ်တိုင် အပြီးအစီးဆောင်ရွက်ပါမယ်။ မွေးနေ့ နေမထွက်ခင် ရောင်နီ မလာခင်ဆိုရင် အရမ်းကောင်းသကွဲ့။ နောက်ပြီး လူလေးရဲ့ ဆံပင်၊ ခြေသည်း လက်သည်းနဲ့ ချွေးသုတ်ပဝါတွေ အဆင် သင့်လုပ်ထားကွဲ့။ ကဲ... ဒီနေ့ လူလေး စောစောရောက် တာ ကုသိုလ်ထူးသကွဲ့။ ဝမ်းသာစရာ ပြောရဦးမယ်။ ဒီ ဆည်ဖျား ဟိုဘက်ကမ်းက တစ်သိန်းဆုပေါက်ထားသကွဲ့။ အဲဒါ ဒီနေ့ ခံပေါက်ဆွမ်းကပ်မှာ။ ငါ့ကိုလည်း ဖိတ်ထား သကွဲ့။ အဲဒါ လူလေးလိုက်ခဲ့ပေတော့။

“ဖြစ်ပါ့မလား ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော်နဲ့မှ မသိတာ”

“ဟေ့ကောင်ရဲ မင်းကို ငါခေါ်တာပါကွဲ့။ မင်း ဂုဏ် မငယ်ပါဘူးကွာ”

“ဒီလိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် က လူစိမ်းမို့လို့ပါ”

“တော်ပြီ မရှည်နဲ့၊ ငါပြောပြီးပါပကော၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ခေါ်တာပါကွဲ့။ ကဲ - သွားကြမယ်”

ဒီလိုနဲ့ လမ်းမှာ အဖော်တစ်ယောက်ထပ်ခေါ်ပြီး မြေးမလေး မိုးရတနာကျော်ကို လက်မှာ ဆွဲလို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ဆည်ဖျားတစ်ဖက်ကမ်းကို လှေနှင့် ကူးခဲ့ ကြပါသည်။



ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့် အလှူအိမ်မှ ပြန်လာပြီး နောက် ဆရာကြီးက...

“ကဲ...တို့ ရှားမီးချဖို့အတွက် အချိန်ကောင်းပဲဟေ့။ ပြီးတာနဲ့ လူလေး မိုးကောင်းဘုရားကို ရောက်အောင် သွား ပေတော့။ မိုးကောင်းဘုရားဟာ လူလေးအတွက် ပစ္စည်း ဆက်ကျရာ ဂေါ်စက္ကံဖြစ်သကွဲ့။ စူဠာမဏိဘုရားရဲ့ ကုန်းတော် အထက်မှာ ရှိသကွဲ့။ အဲဒီမှာ လူလေးက အနောက်အရပ် ကြာသပတေးထောင်ကနေ အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး နောက်ဆုံး ဂုဏ်တော်ပိုဒ်ဖြစ်တဲ့ ပစ္စည်းဆက်နဲ့ သက်ဆိုင် တဲ့ ဂုဏ်တော် အဝိသုနုသာနတ်ဂုဏ်တော်ကို ဒီနေ့က စလို လေးပတ် ၁၉ရက်အခါဇွန်နဲ့ ဝင်ရမကွဲ့။ နောက်ပြီး တော့မှ လူလေး အလိုရှိရာ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးပါးကို ဆက် ပြီးတော့ တစ်နေ့ ၁၉ပတ်နဲ့ ၁၉ရက်စီ ဝင်သွားရမကွဲ့။ လူလေးအတွက် အကျိုးပေးသန့်တဲ့ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးပါး ထွက်ပေါ်လာမယ်ကွဲ့။ အဲဒီဂုဏ်တော်ကို ရာသက်ပန် လူ လေး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပေတော့ပေါ့ကွယ်။ ရှင်းလား လူလေး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ရှင်းပါပြီ ဆရာကြီး”

“အေး၊ လူလေး အခုချိန်က စပြီး ဘယ်လိုအကြောင်း အရာ၊ ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးပဲ ဖြစ်ပေါ် ဖြစ်ပေါ်၊ အသံ လုံးဝ မထွက်စေနဲ့နော်။ စည်းပေါက်သွားတတ်တယ်။ လုံးဝ စကား မပြောနဲ့။ ဝဇီပိတ်ထားလိုက်တော့။ လူလေး ရှားမီးကိန်းချလို့ အခါဇွန်အောင်ပြီးတာနဲ့ လိုရာခရီးဆက်တော့ပေါ့။ ဘာမေး စရာရှိသေးလဲ လူလေး”

“ကျွန်တော် ဂေါ်စက္ကံကျရာအေသဖြစ်တဲ့ ပခုက္ကူဘက် ကို အဖော်တစ်ဦးထပ်ခေါ်ပြီး အရောင်းအဝယ်ထွက်ရင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားထားပါတယ် ဆရာကြီး”

“အို...လူလေးရယ်၊ မင်းမှာ အားကိုးအားထားရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်တဲ့ ဣစ္ဆာသယ နဝင်းဂုဏ်တော်ကြီးတစ်ခု လုံး ရှိနေပြီပဲကွယ်။ အဖော်မလိုပါဘူး။ တစ်ယောက်တည်း သာ သွားစမ်းပါ။ သွားလေရာ နာယယ် ဘေးမရှိပါဘူးကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

“ကဲ...အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် လုပ်ငန်းစလိုက် ကြစို့။”

ပုဏ္ဏားတော်ပညာရီ ဆရာကြီး ဦးကျော်ခင်သို့ ဤစာရ ဖြင့် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။

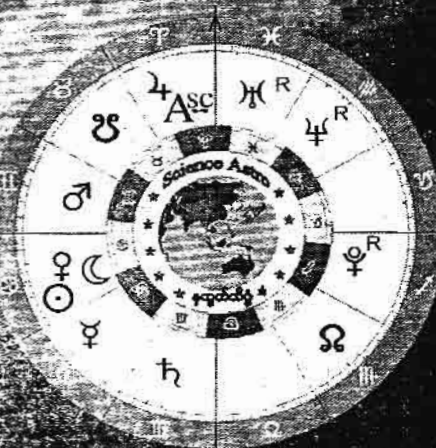
မျိုးသက်နိုင် (ရွှေပြည်သာ)



၂၀၁၅-အောက်တိုဘာလကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

(၁၂)ရာသီလက်ပိုင်ရှင်တို့၏နက္ခတ်ဓာတ်မြေပုံနှင့်ပွားတည်းသတ္တဝါစင်ထွက်ချိန်များ

ဦးဇေယျာကို B.Sc (Astrology)
မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း



၂၀၁၅-အောက်တိုဘာလ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

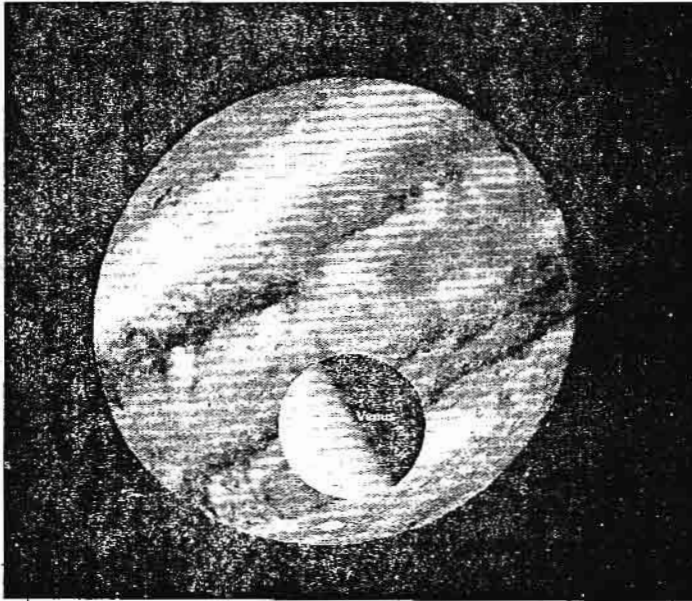
၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလ၏ ကောင်းကင်ထက်၌ ကန်ရာသီရောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် အောက်တိုဘာ ၁ရက်တွင် တူရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ် သိပ်ရာသီတွင် တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ကန်ရာသီမှ ဖောက်ပြန်နေသော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက်တွင် အတည်ပြန်သွားပြီး အောက်တိုဘာ ၂၉ရက်တွင် တူရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်ရပ်တည်ပါမည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ် သိပ်ရာသီတွင် ရပ်တည်နေပြီး ဗြစ္စာရာသီ၌ စနေဂြိုဟ်၊ သိပ်ရာသီ၌ သောကြာဂြိုဟ် တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ ကန်နှင့် မိန်ရာသီများအတွင်းတည်ရှိနေ၍ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မိန်ရာသီနှင့် နက်ပကျွန်းဂြိုဟ် ကုမ်ရာသီအတွင်း ဖောက်ပြန်ရပ်တည်နေပြီး ပလူတိုဂြိုဟ် ဓနရာသီ၌ တည်ရှိနေပါလိမ့်မည်။

အောက်တိုဘာ ၂ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နေ့လယ် ၈နာရီ ၁၆မိနစ်၌ အလင်းအား ၇၃ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လမင်းနှင့် ရောဟဏီနက္ခတ်ကြယ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ချိန် မြန်မာမိုးကောင်းကင်တွင် မမြင်တွေ့နိုင်သော်လည်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး ၂၁နာရီခန့်တွင် အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်၌ လနှင့် ရောဇဏီနက္ခတ်ကြယ်များ နီးကပ်စွာ ရပ်တည်နေကြလိမ့်မည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်ကြောင့် ၇ပုန၊ တောင်နှင့် မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံများတွင် အစိုးရအကြီးအကဲများအား ပြည်သူလူထုမှ ဆန့်ကျင်တွန်းလှန်ကြလိမ့်မည်။ အောက်တိုဘာ ၉ရက်၊ နံနက် ၃နာရီ ၂မိနစ်တွင် လနှင့် သောကြာဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်အား အရှေ့ဘက် မိုးကောင်းကင်တွင် လေ့လာနိုင်မည်။ အနောက်လောင်ဂျီတွဒ် ၁၇၃ ဒီဂရီ ၄၁မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၀၉ ဒီဂရီ ၃၀မိနစ်၊ မြောက်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်မည်။

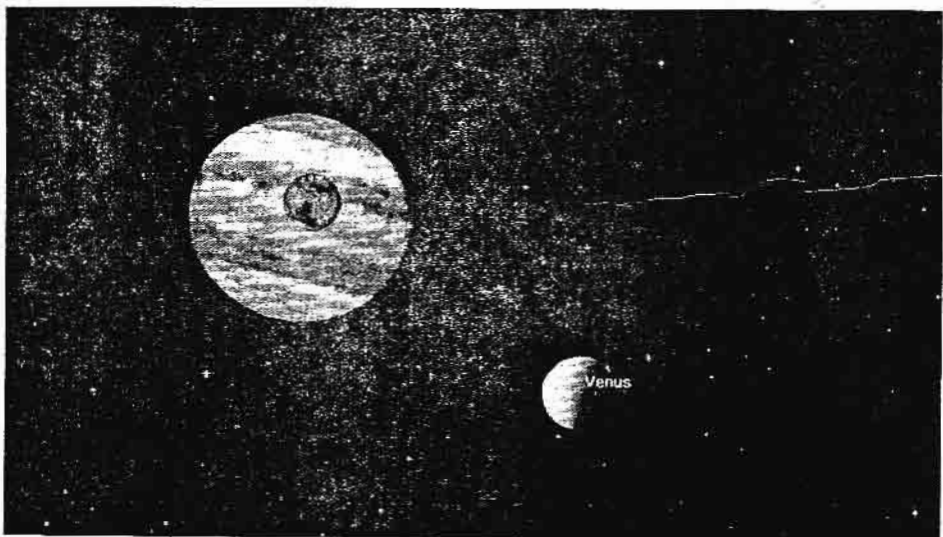
အောက်တိုဘာ ၁၇ရက်၊ ၂၁ ၈နာရီ ၁၇မိနစ်တွင် အင်္ဂါနှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်စစ်ထိုးသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ အနောက်လောင်ဂျီတွဒ် ၆၆ ဒီဂရီ ၄၅ မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၀၇ ဒီဂရီ ၃၂မိနစ်၊ ကျူးဘား



နိုင်ငံအနီး၌ ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာနိုင်ငံမှ မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဖြစ်စဉ်ကြောင့် ကျူးဘားနှင့် ကနေဒါနိုင်ငံများ တွင် ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်ပိုင်းအပြောင်းအလဲများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ အောက်တိုဘာ ၂၆ရက်၊ နေ့လယ် ၂နာရီ ၄၂မိနစ်တွင် ကြာသပတေးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယဉ်စစ်ထိုးသောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၁၀ဒီဂရီ ၀၈ မိနစ်နှင့် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၀၅ ဒီဂရီ ၂၇မိနစ်၊ နိုင်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်မည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာ နိုင်ငံမှ မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ဖြစ်စဉ်ကြောင့် နိုင်ငံခြားငွေကြေး၊ ခေါ်လာဈေးနှုန်းများ ထူးခြားစွာ ကျဆင်းတတ်သည်။ အာဖရိကအလယ်ပိုင်းနိုင်ငံအချို့တွင် တစ်ပတ်အတွင်း အင်အားပြင်းငလျင်လှုပ်ခတ်မှုဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည်။



ကြာသပတေးနှင့် သောကြာဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယဉ်စစ်ထိုးနေပုံ



ကြာသပတေးနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယဉ်စစ်ထိုးနေပုံ



၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလ (၁၂)ရက်သို့ လက်ပိုင်ရင်တိုက် နက္ခတ်ကံကြမ္မာ

ARIES



မိဿလင်

ကံတတာ အထူးကောင်းမွန်သောကာလဖြစ်ပြီး မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များဖြင့် ဘဝ၏ တိုးတက်မှုများ ရှာဖွေခွင့်ရရှိမည်။ အမျိုးမျိုးသော အခွင့်အရေးများစွာအနက်မှ မိမိဘဝမြင့်မားတိုးတက်မည့် အခွင့်အရေး ကောင်းများ ရွေးချယ်နိုင်မည့်အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ ထူးခြားစွာ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင် ရပြီး စာပေပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စများအတွက် အကျိုးရှိမည်။ ငွေကြေးကံ ကောင်းမွန်၍ ထိက်စမ်းသင့် သည့်ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် အခြားသောကိစ္စများ ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ခေါင်းစားသော လုပ်ငန်းကိစ္စများမှ ထူးထူးခြားခြား ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းများ ရရှိတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြီးပွား အောင်မြင်မည့် အကြံဉာဏ်ကောင်းများအတွက် လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမည်။ ပညာ သင်ကြားသူများ အခြားသူတို့ မရရှိနိုင်သော ကံကောင်းမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများ အတိုက်အခံရှိသော်လည်း ပြန်လည်သင့်မြတ်မည်။ ချစ်သူများ အနာဂတ် အချစ်ရက်များအား လုပ်စွာ တည်ဆောက်ပုံဖော်နိုင်မည်။

TAURUS



ပြိဿလင်

များများတွေးခေါ်ပြီး များများအလုပ်လုပ်လိုသည့်ဆန္ဒများ ကိန်းဝပ်နေတတ်သည်။ မိသားစုအတွင်း စီးပွားကံ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ တွေ့ကြုံ၍ ဘဝအဆင်အတန်းအခြေအနေတိုးတက်မြင့်မားမည်။ ရွှေရတနာ ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးပိုင်း အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စကား အတိုက်အခံများ ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းပိုင်းတွင် ပြဿနာအသေးအဖွယ်များ တွေ့ဖက်၍ အဆုံးသတ်၌ အကျိုးရှိ အောင်မြင်မည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တို့၏ အတိုက်အခံပြုမှုကြောင့် အထက်အကြီးအကဲများဖြင့် ပြဿနာကြုံမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ စိတ်ကူးသစ်အယူအဆသစ်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ပုံဖော်သော လုပ်ငန်းကိစ္စ များအတွက် အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးကံတတာ မြင့်မားတိုးတက်၍ အောင်မြင်မှုများ ရယူခွင့်ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မောင်နှမသားချင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မိသားစု ပဋိပက္ခကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူများ ကံကောင်းသော အချစ်အားအင်များဖြင့် အနာဂတ်ကို ဖြတ်ကျော်နိုင်မည်။

GEMINI



မေထုန်လင်

ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ ထူးခြားစွာ တိုးတက်မြင့်မားမည့်ကာလဖြစ်သည်။ အခြားသူတို့ ရရှိရန် အခွင့်အရေး ကောင်းများ မိမိထံသို့ အလွယ်တကူ ရောက်ရှိလာမည်။ ထူးခြားသော တိုးတက်ပြောင်းလဲ ကြီးပွားမှုများ မိမိနှင့် မိသားစု၏လက်ဝယ်သို့ရောက်ရှိပြီး ကံကောင်းမှုအမျိုးမျိုး ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ ထိဆုကြီးများ ပေါက်ခြင်း(သို့မဟုတ်)ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေကြေးကံ အထူးကောင်းမွန်သော အခွင့်အရေးများ ရယူဖန်တီး ခွင့်ရှိမည်။ မိသားစု၌ လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် ငွေကြေးသုံးစွဲကုန်ကျမှု များပြားနေတတ်သည်။ ငွေကြေးများ ရရှိသော်လည်း လက်ထဲ ငွေမမြဲတတ်ပါ။ လုပ်ငန်း၌ ကောင်းသော နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းပိုင်း အောင်မြင်သော်လည်း ငွေကြေးကိစ္စများအတွက် ခေါင်းခဲနေမည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ပညာရေးကံအတွင်းအထိပ်သို့ ရောက်ရှိမည့် ကာလအပိုင်းအခြား ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများကြောင့် အိမ်တွင်းရေးပြဿနာ ရင်ဆိုင်ရမည်။ ချစ်သူများ အချစ်ရေးကံလန်းနေ၍ အရင်ထက်ပိုမိုသော မေတ္တာတရားများ ရယူခွင့်ရှိမည်။

CANCER



ကရကင်္ဂလင်

အရေးကြီးသော မိသားစုအရေးကိစ္စများအတွက် တာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးရပြီး စိတ်လေလွင့်မှုများပြားနေမည်။ ရည်မှန်းချက်များဖြင့် လက်တွေ့အခြေအနေ လွှဲချော်နေတတ်ပြီး စီးပွားရေးပိုင်း အနှောင့်အယှက်ကြုံမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် အတိုက်အခံ ပဋိပက္ခပြဿနာစကားများ ပြောဆိုရပြီး အကျိုးအမြတ်နည်းပါး သောကာလဖြစ်သည်။ မိသားစုအတွင်း လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် တိုးတက်မှုနည်းပါးသည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေပြီး ငွေကြေးကြေးမီပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အပူ-အဖျားနှင့် ပတ်သက်သည့် ကျန်းမာရေးပိုင်းအညံ့များ သတိပြုပါ။ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်နည်းပါးပြီး ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများ တွေ့ကြုံရ တတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းပိုင်း မျှော်မှန်သလောက် အဆင်မပြေနိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ယူသူများ လုံ့လစိုက်ထုတ်မှု နည်းပါးမှုကြောင့် အရာရာဆုံးရှုံးနစ်နာမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမှု နည်းပါးမည်။ ချစ်သူများ ကြားလူနှောင့်ယှက်မှုကြောင့် အဆုံးသတ် ပြီးဆုံး ဖြစ်စဉ်များ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။



LEO



သိဟ်လင်

ငွေကြေးရရှိမှု ကံကောင်းသော်လည်း အဖတ်မတင်သော ကာလဖြစ်သည်။ စိတ်ပင်ပန်းဖိစီးမှု များပြားပြီး ဆုံးဖြတ် သုံးသပ်ချက်များအတွက် လွဲချော်မှုများ ယှဉ်တွဲနေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်မှုများ ရရှိသော်လည်း ပြင်းထန်သော လုံ့လစိုက်ထုတ်မှုများဖြင့် ကြီးစားဆောင်ရွက်ရမည်။ မိသားစု၊ မောင်နှမသား ချင်းအရေးကိစ္စများအတွက် ခေါင်းစားနေမည်။ အိမ်ခြံမြေကိစ္စများကြောင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနေသူများနှင့် ပတ်သက်၍ လုပ်ငန်းသစ်များ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ မိမိကံအကောင်းအဆိုး ခွန်တွဲနေပြီး ငွေကြေးအနှောင့်အယှက်ပြဿနာများ သတိပြုပါ။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးကိစ္စ သတိပြုပါ။ ပညာသင်ယူသူများ စိတ်အနှောင့်အယှက်များ ပေါ်ပေါက်၍ ပညာရေးအနှောင့်အယှက်ကြုံတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်ထံမှ မေတ္တာတရားများ ယခင်ထက် ပိုမိုရရှိမည်။ ချစ်သူများ စိတ်သဘောထားတိုက်ဆိုင်မှု ညီညွတ်နေမည်။

VIRGO



ကန်လင်

စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်းဖြင့် ဗျာများနေရသောကာလဖြစ်သည်။ မိမိကြံစည်ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် ပြည့်ဝအောင်မြင်မှုများ ရရှိသော်လည်း စိတ်ပင်ပန်းမှုများ ယှဉ်တွဲနေရမည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စအမျိုးမျိုးအား ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အခွင့်အရေးသစ်များ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စရပ်များအတွက် အတိုက်အခံကြုံမည်။ ကျန်းမာရေးပိုင်း အသေးအဖွဲ့အညှိတတ်ပြီး ခရီးသွားလာမှုများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်များ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ကံအသင့်အတင့်ကောင်းမွန်သော ကာလဖြစ်သော်လည်း မိမိရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဆီရောက်ရှိရန်အတွက် လိုအပ်သည်ထက် ပိုမိုလုံ့လစိုက်ထုတ်ကြိုးပမ်းရမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ပြီး အဆက်အသွယ်သစ်များ ရရှိမည်။ ပညာသင်ယူသူများ ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် မိမိကြိုးပမ်းမှုများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်လာမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်မှုတာဝန်ဝတ္တရားများအတွက် စိတ်ဖိစီးမှု များပြားနေတတ်သည်။ ချစ်သူများ မိသားစုအရေးကိစ္စများကြောင့် စကားပြော အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။

LIBRA



တူလင်

ပြဿနာအနှောင့်အယှက်များကြား စိတ်ညစ်ရသော ကာလဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ပြဿနာဖန်တီးလိုမှုများ အထူးသတိပြု ရှောင်ကြဉ်ပါ။ လုပ်ငန်းပိုင်း ဆက်လက်တိုးတက်မြင့်မားပြီး ငွေကြေးအကျိုးရှိသော်လည်း ပြဿနာများကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံတတ်သည်။ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာအနှောင့်အယှက်ကြုံမည်။ ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူများ အမှုပြဿနာများကြောင့် နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့များ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ရွှေရတနာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ ပျောက်ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်သည့်ကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီး၊ ခရီးဝေးများ သွားလာရတတ်ပြီး ခရီးဝေးသွားလိုစိတ်များ ပြင်းထန်နေတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိယူဆသုံးသပ်ချက်များ လွဲချော်နေတတ်ပြီး ငွေကြေးကိစ္စအနှောင့်အယှက်ကြုံမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးကံ မြင့်မားတိုးတက်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ ချစ်သူများ အချစ်ရေးကံ တိုးတက်လန်းဆန်းသော ကာလဖြစ်သည်။

SCORPIO



ဗြိစ္ဆာလင်

ငွေကြေးကံကောင်းခြင်းနှင့် ထိဆုကြီးများ ပေါက်သည့်အခွင့်အရေးအခြေအနေကောင်းများ တွေ့ကြုံပေါက်လာမည်။ ကံဇာတာအထူးတိုးတက်မြင့်မား၍ ကြံစည်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုများ လွယ်ကူစွာ ပြည့်အောင်မြင်မည်။ အကောင်းဆုံးအခွင့်အရေးများ ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်၍ ရာထူးဘုန်းကံအရှိန်အဟိန်တိုးတက်မြင့်မားမည်။ လုပ်ငန်းတွင် ထူးခြားသော ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံလာမည်။ ငွေကြေးကံ၊ စီးပွားကံတိုးတက်မြင့်မား၍ မိမိနှင့် မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ကံကောင်းအကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံအကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးသစ်များ လက်ဝယ်ရောက်ရှိလာမည်။ ကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားသူများ အတိုက်အခံများကြားမှ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးသာယာ အဆင်ပြေသည်ကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူများ အတိုက်အခံ ပဋိပက္ခများအတွက် ပြန်လည်အဖြေရှာ ညှိနှိုင်းရန် အခက်ကြုံနေသော ကာလဖြစ်သည်။



SAGITTA



RIUS

နေလက်

ပြင်းထန်သော အခက်အခဲများကြားမှ ကြီးပွားတိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်လာမည်။ ငွေကြေးကိစ္စများအတွက် ကောင်းသော အကူအညီကောင်းများ ရရှိမည်။ လုံ့လဝီရိယအကျိုးခံစားရပြီး အောင်မြင်သော လမ်းကြောင်းထက် ထင်ပေါ် ကျော်စောမည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးရှိမည်။ ဝန်ထမ်းတာဝန်ထမ်းရွက်သူများ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ တွေ့ကြုံ၍ ကောင်းသော နေရာဌာနအပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲမှုရောဂါ ဝေဒနာနှင့် လေထိုး လေအောင့် အစာအိမ်ရောဂါများ သတိပြုပါ။ အတိုက်အခံယူ၍ မိမိကံတတာ တိုးတက်မြင့်မားမည်။ မိသားစု၌ ရွှေရတနာနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကောင်းများ လက်ဆောင်ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ ရရှိပြီး စိတ်ပင်ပန်းမှုအကျိုးခံစားရမည်။ ပညာသင်ယူ နေသူများ ကံတတာကောင်းမွန်သော ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များနှင့် ချစ်သူများအတွက် အရင်ထက်ပိုမိုသော မေတ္တာတရားများ ရရှိမည်။

CAPRI



CORN

မကာရလက်

ပြဿနာသောကအခြေောက်အများ မိမိထံသို့ မရပ်မနားဝင်ရောက်လာတတ်သည်။ ကြံစည်ကြိုးပမ်းသမျှ မျှော်လင့်ချက်များ ကွယ်ပျောက်နေတတ်သည်။ ပြဿနာဖန်တီးပုံဖော်လိုသော သံမဏိစိတ်ဓာတ်များ အတွက် အများအပွင့်များ တွေ့ကြုံလာတတ်သည်။ အခက်အခဲအသွယ်သွယ်ကြားမှ မိမိ၏ဘဝကံ တိုးတက်မှုများအား စိတ်ရှည်စွာဖြင့် စောင့်ကြည့် သုံးသပ်ရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် အပူနှင့် ပတ်သက်သည့်ရောဂါများ အထူးဂရုစိုက်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ကြီးမားသော အမှုပြဿနာရပ်များ အတွက် အထူးသတိပြုဆင်ခြင်ပါ။ မိမိ၏လုပ်ငန်းပိုင်း ထိခိုက်နစ်နာနိုင်သည့်ပြဿနာများ တွေ့ကြုံ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံတတာအထူးနိမ့်ပါးချိန်ဖြစ်ပြီး ရုံးရောက် ဂါတီရောက် ပြဿနာများ ရင်ဆိုင်ရပြန်ရမည်။ ပညာသင်ကြားသူများ စိတ်သောကများပြီး အရာရာ၌ လွဲချော်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်နှင့် ချစ်သူများ ပဋိပက္ခပြဿနာများကြား ဗျာများပင်ပန်းနေမည့်ကာလဖြစ်သည်။

AQUARIUS



ကုမ်လက်

ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုနှင့် အခက်အခဲများကြား မိမိကြိုးပမ်းသမျှ အရာမထင်သော ကာလဖြစ်သည်။ ကံတတာအထူးအညံ့ရှိသည့်ကာလဖြစ်ပြီး အရာရာတွင် အခက်အခဲများဖြင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမည်။ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် ပြင်းထန်သော ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်များ အထူးသတိပြုပါ။ ခရီးဝေးသွားလာမှုများ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြား လူပျိုခြားများနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းကိစ္စများတွင် ဆုံးရှုံး နစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းအတွက် ကြီးမားစွာ နစ်နာထိခိုက်သော အမှုပြဿနာများဖြင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ အလေးအနက်ထား ဆောင်ရွက်သင့်ပြီး ဖြစ်ပေါ် လာမည့် ဒေါသတရားပေါက်ကွဲမှုများအား ထိန်းချုပ်ပါ။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံတတာအထူးနိမ့်ပါးသည့် ကာလဖြစ်ပြီး ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးကဏ္ဍ များ၌ ကြီးမားသော အခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်ရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်စီးရေးပြဿနာ အသေးအဖွယ် ပြဿနာများကိုသွားတတ်သည်။ ချစ်သူများ ကံမကောင်းမှုများ ဝန်းရံနေမည်။

PISCES



မိန်လက်

မိမိ၏ ကံတတာ ဆက်လက်အညံ့ရှိတတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းမှုများ၌ အခက်အခဲ အတားအဆီးများ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရမည်။ လူမှုရေးပိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာအနှောင့်အယှက်များ တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ရတတ် သည်။ ငွေကြေးဆုံးရှုံးနစ်နာမှုနှင့် အခက်အခဲများ ဝန်းရံနေတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးပိုင်းဆိုင်ရာ အညံ့ကိစ္စများအတွက် ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာ သုံးစွဲကုန်ကျမှု များပြားတတ်သည်။ စိတ်ဆန္ဒ စောလျင်စွာ ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်း ပုံဖော်မှုကြောင့် လွှဲမှားဆုံးရှုံးမှုများ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ သတိပြုသင့်သည့် အချိန်ကာလပညာသင်ကြားနေ သူများ ကြိုးစားသော်လည်း အကျိုးမရှိဖြစ်ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ သံသယများ ကြီးစိုး၍ အိမ်တွင်းရေးပဋိပက္ခပြင်းထန်နေမည်။ ချစ်သူများ အမှန်းမီတောက်များ ကျွမ်းလောင်၍ စေ့စပ်ညှိနှိုင်း မရနိုင်သည့် ပြဿနာအနှောင့်အယှက်များ ရင်ဆိုင်ရမည်။



၂၀၁၅၊ အောက်တိုဘာလ၊ မွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လက် (၁၂)လက်ဖြင့် လူတန်းစား (၁၂)ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရ အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားစွာ အကျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ နေသိပ္ပံနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက် နေခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လျစ်လျူရှုထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ် အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက လူအသီးသီး အတွက် နက္ခတ် (၂၈)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂၈နီကို လက်တစ်လက် အဖြစ် သတ်မှတ်၍ လက် (၁၂)လက်အတွက် နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ် (၁၂)လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြထားသည့် အလင်းအားကို စံပြထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ ရှေ့နောက် ၄ ဒီဂရီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့် နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန်၊ ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။



မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက် ရှာဖွေနည်းယောအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လက် နှုန်းဖြင့် လက် (၁၂)လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ- ဧပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃ အတွင်း နံနက် (၅း၄၅)နာရီမှ (၇း၄၅)နာရီ အတွင်း မွေးဖွားသူတစ်ဦးသည် မိဿလက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက် (၉း၄၅)နာရီမှ (၁၁း၄၅)နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ လက်သတ်မှတ်ရာတွင် ၁၂ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိဿမှ မိန့်အထိ အစဉ်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှု ယောတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့် နက္ခတ်တို့၏ နေစဉ် မွန်းတည့်မတ်ချိန်များတွင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ) ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး အဆိုပါ နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ အများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီး အတွက် မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ) မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည်ရက်များသည် လတစ်လ အတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အခါများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ ထိကံစမ်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ် များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုခြင်းတို့အား ဉာဏ်ရှိသလို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးယော့ကို (B.Sc)(D.S.A)
နက္ခတ်သိပ္ပံ

www.burmeseclassic.com



စပြီခရက်မှ မေခရက်အတွင်း		မေခရက်မှ နွေခရက်အတွင်း		နွေခရက်မှ ဇူလိုင်ခရက်အတွင်း		ဇူလိုင်ခရက်မှ ဩဂုတ်ခရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၅:၄၅မှ ၇:၄၅	မိဿ	၅:၂၅မှ ၇:၂၅	ဗြိဿ	၅:၂၀မှ ၇:၂၀	မေထွန်	၅:၂၀မှ ၇:၂၀	ကရကဋ်
၇:၄၅မှ ၉:၄၅	ဗြိဿ	၇:၂၅မှ ၈:၂၅	မေထွန်	၇:၂၀မှ ၈:၂၀	ကရကဋ်	၇:၂၀မှ ၉:၂၀	သီဟို
၉:၄၅မှ ၁၁:၄၅	မေထွန်	၈:၂၅မှ ၁၁:၂၅	ကရကဋ်	၈:၂၀မှ ၁၁:၂၀	သီဟို	၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	ကန်
၁၁:၄၅မှ ၁၃:၄၅	ကရကဋ်	၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	သီဟို	၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	ကန်	၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	တု
၁၃:၄၅မှ ၁၅:၄၅	သီဟို	၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကန်	၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	တု	၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	ဗြိဿ
၁၅:၄၅မှ ၁၇:၄၅	ကန်	၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	တု	၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	ဗြိဿ	၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	မနု
၁၇:၄၅မှ ၁၉:၄၅	တု	၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	ဗြိဿ	၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မနု	၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မကာရ
၁၉:၄၅မှ ၂၁:၄၅	ဗြိဿ	၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	မနု	၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မကာရ	၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	ကုဗ်
၂၁:၄၅မှ ၂၃:၄၅	မနု	၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မကာရ	၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ကုဗ်	၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	မိန်
၂၃:၄၅မှ ၁:၄၅	မကာရ	၂၃:၂၅မှ ၁:၂၅	ကုဗ်	၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မိန်	၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မိဿ
၁:၄၅မှ ၃:၄၅	ကုဗ်	၁:၂၅မှ ၃:၂၅	မိန်	၁:၂၀မှ ၃:၂၀	မိဿ	၁:၂၀မှ ၃:၂၀	ဗြိဿ
၃:၄၅မှ ၅:၄၅	မိန်	၃:၂၅မှ ၅:၂၅	မိဿ	၃:၂၀မှ ၅:၂၀	ဗြိဿ	၃:၂၀မှ ၅:၂၀	မေထွန်

ဩဂုတ်ခရက်မှ စက်တင်ဘာခရက်အတွင်း		စက်တင်ဘာခရက်မှ ဇန်နဝါရီခရက်အတွင်း		ဇန်နဝါရီခရက်မှ နွေခရက်အတွင်း		နွေခရက်မှ ဇူလိုင်ခရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၅:၄၀မှ ၇:၄၀	သီဟို	၈:၂၀မှ ၇:၂၀	ကန်	၈:၂၅မှ ၇:၂၅	တု	၈:၂၀မှ ၈:၂၀	ဗြိဿ
၇:၄၀မှ ၉:၄၀	ကန်	၇:၂၀မှ ၉:၂၀	တု	၇:၂၅မှ ၉:၂၅	ဗြိဿ	၈:၂၀မှ ၁၀:၂၀	မနု
၉:၄၀မှ ၁၁:၄၀	တု	၉:၂၀မှ ၁၁:၂၀	ဗြိဿ	၉:၂၅မှ ၁၁:၂၅	မနု	၁၀:၂၀မှ ၁၂:၂၀	မကာရ
၁၁:၄၀မှ ၁၃:၄၀	ဗြိဿ	၁၁:၂၀မှ ၁၃:၂၀	မနု	၁၁:၂၅မှ ၁၃:၂၅	မကာရ	၁၂:၂၀မှ ၁၄:၂၀	ကုဗ်
၁၃:၄၀မှ ၁၅:၄၀	မနု	၁၃:၂၀မှ ၁၅:၂၀	မကာရ	၁၃:၂၅မှ ၁၅:၂၅	ကုဗ်	၁၄:၂၀မှ ၁၆:၂၀	မိန်
၁၅:၄၀မှ ၁၇:၄၀	မကာရ	၁၅:၂၀မှ ၁၇:၂၀	ကုဗ်	၁၅:၂၅မှ ၁၇:၂၅	မိန်	၁၆:၂၀မှ ၁၈:၂၀	မိဿ
၁၇:၄၀မှ ၁၉:၄၀	ကုဗ်	၁၇:၂၀မှ ၁၉:၂၀	မိန်	၁၇:၂၅မှ ၁၉:၂၅	မိဿ	၁၈:၂၀မှ ၂၀:၂၀	ဗြိဿ
၁၉:၄၀မှ ၂၁:၄၀	မိန်	၁၉:၂၀မှ ၂၁:၂၀	မိဿ	၁၉:၂၅မှ ၂၁:၂၅	ဗြိဿ	၂၀:၂၀မှ ၂၂:၂၀	မေထွန်
၂၁:၄၀မှ ၂၃:၄၀	မိဿ	၂၁:၂၀မှ ၂၃:၂၀	ဗြိဿ	၂၁:၂၅မှ ၂၃:၂၅	မေထွန်	၂၂:၂၀မှ ၂၄:၂၀	ကရကဋ်
၂၃:၄၀မှ ၁:၄၀	ဗြိဿ	၂၃:၂၀မှ ၁:၂၀	မေထွန်	၂၃:၂၅မှ ၁:၂၅	ကရကဋ်	၂၄:၂၀မှ ၂:၂၀	သီဟို
၁:၄၀မှ ၃:၄၀	မေထွန်	၁:၂၀မှ ၃:၂၀	ကရကဋ်	၁:၂၅မှ ၃:၂၅	သီဟို	၂:၂၀မှ ၄:၂၀	ကန်
၃:၄၀မှ ၅:၄၀	ကရကဋ်	၃:၂၀မှ ၅:၂၀	သီဟို	၃:၂၅မှ ၅:၂၅	ကန်	၄:၂၀မှ ၆:၂၀	တု

ဇူလိုင်ခရက်မှ နွေခရက်အတွင်း		နွေခရက်မှ မေခရက်အတွင်း		မေခရက်မှ စက်တင်ဘာခရက်အတွင်း		စက်တင်ဘာခရက်မှ ဩဂုတ်ခရက်အတွင်း	
မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်	မွေးချိန်	လက်
၈:၂၀မှ ၈:၂၀	မနု	၈:၂၀မှ ၈:၂၀	မကာရ	၈:၂၀မှ ၈:၂၀	ကုဗ်	၈:၂၀မှ ၈:၂၀	မိန်
၈:၂၀မှ ၁၀:၂၀	မကာရ	၈:၂၀မှ ၁၀:၂၀	ကုဗ်	၈:၂၀မှ ၁၀:၂၀	မိန်	၈:၂၀မှ ၁၀:၂၀	မိဿ
၁၀:၂၀မှ ၁၂:၂၀	ကုဗ်	၁၀:၂၀မှ ၁၂:၂၀	မိန်	၁၀:၂၀မှ ၁၂:၂၀	မိဿ	၁၀:၂၀မှ ၁၂:၂၀	ဗြိဿ
၁၂:၂၀မှ ၁၄:၂၀	မိန်	၁၂:၂၀မှ ၁၄:၂၀	မိဿ	၁၂:၂၀မှ ၁၄:၂၀	ဗြိဿ	၁၂:၂၀မှ ၁၄:၂၀	မေထွန်
၁၄:၂၀မှ ၁၆:၂၀	မိဿ	၁၄:၂၀မှ ၁၆:၂၀	ဗြိဿ	၁၄:၂၀မှ ၁၆:၂၀	မေထွန်	၁၄:၂၀မှ ၁၆:၂၀	ကရကဋ်
၁၆:၂၀မှ ၁၈:၂၀	ဗြိဿ	၁၆:၂၀မှ ၁၈:၂၀	မေထွန်	၁၆:၂၀မှ ၁၈:၂၀	ကရကဋ်	၁၆:၂၀မှ ၁၈:၂၀	သီဟို
၁၈:၂၀မှ ၂၀:၂၀	မေထွန်	၁၈:၂၀မှ ၂၀:၂၀	ကရကဋ်	၁၈:၂၀မှ ၂၀:၂၀	သီဟို	၁၈:၂၀မှ ၂၀:၂၀	ကန်
၂၀:၂၀မှ ၂၂:၂၀	ကရကဋ်	၂၀:၂၀မှ ၂၂:၂၀	သီဟို	၂၀:၂၀မှ ၂၂:၂၀	ကန်	၂၀:၂၀မှ ၂၂:၂၀	တု
၂၂:၂၀မှ ၂၄:၂၀	သီဟို	၂၂:၂၀မှ ၂၄:၂၀	ကန်	၂၂:၂၀မှ ၂၄:၂၀	တု	၂၂:၂၀မှ ၂၄:၂၀	ဗြိဿ
၂၄:၂၀မှ ၂:၂၀	ကန်	၂၄:၂၀မှ ၂:၂၀	တု	၂၄:၂၀မှ ၂:၂၀	ဗြိဿ	၂၄:၂၀မှ ၂:၂၀	မနု
၂:၂၀မှ ၄:၂၀	တု	၂:၂၀မှ ၄:၂၀	ဗြိဿ	၂:၂၀မှ ၄:၂၀	မနု	၂:၂၀မှ ၄:၂၀	မကာရ
၄:၂၀မှ ၆:၂၀	ဗြိဿ	၄:၂၀မှ ၆:၂၀	မနု	၄:၂၀မှ ၆:၂၀	မကာရ	၄:၂၀မှ ၆:၂၀	ကုဗ်



	မိဿလင်		ပြီဿလင်		မေထွန်လင်		တရကင်္ဂလင်		သိဟ်လင်		တန်လင်	
ရက်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်
၁	၂၀ : ၂၂	၂၀ : ၅၃	၂၁ : ၅၉	၂၂ : ၂၉	၀၀ : ၂၀	၀၀ : ၅၀	၀၂ : ၁၂	၀၂ : ၄၅	၀၃ : ၀၀	၀၃ : ၃၃	၀၆ : ၄၈	၀၇ : ၂၂
၂	၂၀ : ၁၈	၂၀ : ၅၀	၂၁ : ၅၅	၂၂ : ၂၅	၀၀ : ၁၆	၀၀ : ၄၆	၀၂ : ၀၉	၀၂ : ၄၁	၀၂ : ၅၆	၀၃ : ၂၉	၀၆ : ၄၄	၀၇ : ၁၈
၃	၂၀ : ၁၄	၂၀ : ၄၆	၂၁ : ၅၁	၂၂ : ၂၁	၀၀ : ၁၃	၀၀ : ၄၂	၀၂ : ၀၅	၀၂ : ၃၇	၀၂ : ၅၂	၀၃ : ၂၆	၀၆ : ၄၀	၀၇ : ၁၄
၄	၂၀ : ၁၀	၂၀ : ၄၂	၂၁ : ၄၈	၂၂ : ၁၇	၀၀ : ၀၉	၀၀ : ၃၈	၀၂ : ၀၁	၀၂ : ၃၃	၀၂ : ၄၈	၀၃ : ၂၂	၀၆ : ၃၆	၀၇ : ၁၀
၅	၂၀ : ၀၆	၂၀ : ၃၈	၂၁ : ၄၄	၂၂ : ၁၃	၀၀ : ၀၅	၀၀ : ၃၄	၀၁ : ၅၇	၀၂ : ၂၉	၀၂ : ၄၄	၀၃ : ၁၈	၀၆ : ၃၂	၀၇ : ၀၆
၆	၂၀ : ၀၂	၂၀ : ၃၄	၂၁ : ၄၀	၂၂ : ၀၉	၀၀ : ၀၁	၀၀ : ၃၁	၀၁ : ၅၃	၀၂ : ၂၅	၀၂ : ၄၀	၀၃ : ၁၄	၀၆ : ၂၈	၀၇ : ၀၂
၇	၁၉ : ၅၈	၂၀ : ၃၀	၂၁ : ၃၆	၂၂ : ၀၅	၂၃ : ၅၇	၀၀ : ၂၇	၀၁ : ၄၉	၀၂ : ၂၁	၀၂ : ၃၇	၀၃ : ၁၀	၀၆ : ၂၄	၀၆ : ၅၈
၈	၁၉ : ၅၄	၂၀ : ၂၆	၂၁ : ၃၂	၂၂ : ၀၂	၂၃ : ၅၃	၀၀ : ၂၃	၀၁ : ၄၅	၀၂ : ၁၇	၀၂ : ၃၃	၀၃ : ၀၆	၀၆ : ၂၁	၀၆ : ၅၄
၉	၁၉ : ၅၀	၂၀ : ၂၂	၂၁ : ၂၈	၂၁ : ၅၈	၂၃ : ၄၉	၀၀ : ၁၉	၀၁ : ၄၁	၀၂ : ၁၃	၀၂ : ၂၉	၀၃ : ၀၂	၀၆ : ၁၇	၀၆ : ၅၀
၁၀	၁၉ : ၄၆	၂၀ : ၁၈	၂၁ : ၂၄	၂၁ : ၅၄	၂၃ : ၄၅	၀၀ : ၁၅	၀၁ : ၃၇	၀၂ : ၀၉	၀၂ : ၂၅	၀၂ : ၅၈	၀၆ : ၁၃	၀၆ : ၄၆
၁၁	၁၉ : ၄၃	၂၀ : ၁၄	၂၁ : ၂၀	၂၁ : ၅၀	၂၃ : ၄၁	၀၀ : ၁၁	၀၁ : ၃၃	၀၂ : ၀၅	၀၂ : ၂၁	၀၂ : ၅၄	၀၆ : ၀၉	၀၆ : ၄၃
၁၂	၁၉ : ၃၉	၂၀ : ၁၀	၂၁ : ၁၆	၂၁ : ၄၆	၂၃ : ၃၇	၀၀ : ၀၇	၀၁ : ၂၉	၀၂ : ၀၁	၀၂ : ၁၇	၀၂ : ၅၀	၀၆ : ၀၅	၀၆ : ၃၉
၁၃	၁၉ : ၃၅	၂၀ : ၀၆	၂၁ : ၁၂	၂၁ : ၄၂	၂၃ : ၃၃	၀၀ : ၀၃	၀၁ : ၂၅	၀၁ : ၅၇	၀၂ : ၁၃	၀၂ : ၄၆	၀၆ : ၀၁	၀၆ : ၃၅
၁၄	၁၉ : ၃၁	၂၀ : ၀၂	၂၁ : ၀၈	၂၁ : ၃၈	၂၃ : ၂၉	၂၃ : ၅၉	၀၁ : ၂၁	၀၁ : ၅၃	၀၂ : ၀၉	၀၂ : ၄၂	၀၅ : ၅၇	၀၆ : ၃၁
၁၅	၁၉ : ၂၇	၁၉ : ၅၈	၂၁ : ၀၄	၂၁ : ၃၄	၂၃ : ၂၅	၂၃ : ၅၅	၀၁ : ၁၇	၀၁ : ၅၀	၀၂ : ၀၅	၀၂ : ၃၈	၀၅ : ၅၃	၀၆ : ၂၇
၁၆	၁၉ : ၂၃	၁၉ : ၅၅	၂၁ : ၀၀	၂၁ : ၃၀	၂၃ : ၂၁	၂၃ : ၅၁	၀၁ : ၁၄	၀၁ : ၄၆	၀၂ : ၀၁	၀၂ : ၃၄	၀၅ : ၄၉	၀၆ : ၂၃
၁၇	၁၉ : ၁၉	၁၉ : ၅၁	၂၁ : ၅၆	၂၁ : ၂၆	၂၃ : ၁၇	၂၃ : ၄၇	၀၁ : ၁၀	၀၁ : ၄၂	၀၁ : ၅၇	၀၂ : ၃၀	၀၅ : ၄၅	၀၆ : ၁၉
၁၈	၁၉ : ၁၅	၁၉ : ၄၇	၂၁ : ၅၃	၂၁ : ၂၂	၂၃ : ၁၄	၂၃ : ၄၃	၀၁ : ၀၆	၀၁ : ၃၈	၀၁ : ၅၃	၀၂ : ၂၇	၀၅ : ၄၁	၀၆ : ၁၅
၁၉	၁၉ : ၁၁	၁၉ : ၄၃	၂၁ : ၄၉	၂၁ : ၁၈	၂၃ : ၁၀	၂၃ : ၃၉	၀၁ : ၀၂	၀၁ : ၃၄	၀၁ : ၄၉	၀၂ : ၂၃	၀၅ : ၃၇	၀၆ : ၁၁
၂၀	၁၉ : ၀၇	၁၉ : ၃၉	၂၁ : ၄၅	၂၁ : ၁၄	၂၃ : ၀၆	၂၃ : ၃၆	၀၁ : ၅၈	၀၁ : ၃၀	၀၁ : ၄၅	၀၂ : ၁၉	၀၅ : ၃၃	၀၆ : ၀၇
၂၁	၁၉ : ၀၃	၁၉ : ၃၅	၂၁ : ၄၁	၂၁ : ၁၀	၂၃ : ၀၂	၂၃ : ၃၂	၀၁ : ၅၄	၀၁ : ၂၆	၀၁ : ၄၂	၀၂ : ၁၅	၀၅ : ၂၉	၀၆ : ၀၃
၂၂	၁၈ : ၅၉	၁၉ : ၃၁	၂၁ : ၃၇	၂၁ : ၀၇	၂၂ : ၅၈	၂၃ : ၂၈	၀၁ : ၅၀	၀၁ : ၂၂	၀၁ : ၃၈	၀၂ : ၁၁	၀၅ : ၂၅	၀၅ : ၅၉
၂၃	၁၈ : ၅၅	၁၉ : ၂၇	၂၁ : ၃၃	၂၁ : ၀၃	၂၂ : ၅၄	၂၃ : ၂၄	၀၁ : ၄၆	၀၁ : ၁၈	၀၁ : ၃၄	၀၂ : ၀၇	၀၅ : ၂၂	၀၅ : ၅၅
၂၄	၁၈ : ၅၁	၁၉ : ၂၃	၂၁ : ၂၉	၂၁ : ၅၉	၂၂ : ၅၀	၂၃ : ၂၀	၀၁ : ၄၂	၀၁ : ၁၄	၀၁ : ၃၀	၀၂ : ၀၃	၀၅ : ၁၈	၀၅ : ၅၁
၂၅	၁၈ : ၄၇	၁၉ : ၁၉	၂၁ : ၂၅	၂၁ : ၅၅	၂၂ : ၄၆	၂၃ : ၁၆	၀၁ : ၃၈	၀၁ : ၁၀	၀၁ : ၂၆	၀၁ : ၅၉	၀၅ : ၁၄	၀၅ : ၄၇
၂၆	၁၈ : ၄၄	၁၉ : ၁၅	၂၁ : ၂၁	၂၁ : ၅၁	၂၂ : ၄၂	၂၃ : ၁၂	၀၁ : ၃၄	၀၁ : ၀၆	၀၁ : ၂၂	၀၁ : ၅၅	၀၅ : ၁၀	၀၅ : ၄၄
၂၇	၁၈ : ၄၀	၁၉ : ၁၁	၂၁ : ၁၇	၂၁ : ၄၇	၂၂ : ၃၈	၂၃ : ၀၈	၀၁ : ၃၀	၀၁ : ၀၂	၀၁ : ၁၈	၀၁ : ၅၁	၀၅ : ၀၆	၀၅ : ၄၀
၂၈	၁၈ : ၃၆	၁၉ : ၀၇	၂၁ : ၁၃	၂၁ : ၄၃	၂၂ : ၃၄	၂၃ : ၀၄	၀၁ : ၂၆	၀၁ : ၅၈	၀၁ : ၁၄	၀၁ : ၄၇	၀၅ : ၀၂	၀၅ : ၃၆
၂၉	၁၈ : ၃၂	၁၉ : ၀၃	၂၁ : ၀၉	၂၁ : ၃၉	၂၂ : ၃၀	၂၃ : ၀၀	၀၁ : ၂၂	၀၁ : ၅၅	၀၁ : ၁၀	၀၁ : ၄၃	၀၄ : ၅၈	၀၅ : ၃၂
၃၀	၁၈ : ၂၈	၁၈ : ၅၉	၂၁ : ၀၅	၂၁ : ၃၅	၂၂ : ၂၆	၂၂ : ၅၆	၀၁ : ၁၈	၀၁ : ၅၁	၀၁ : ၀၆	၀၁ : ၃၉	၀၄ : ၅၄	၀၅ : ၂၈
၃၁	၁၈ : ၂၄	၁၈ : ၅၆	၂၁ : ၀၁	၂၁ : ၃၁	၂၂ : ၂၂	၂၂ : ၅၂	၀၁ : ၁၄	၀၁ : ၄၇	၀၁ : ၀၂	၀၁ : ၃၅	၀၄ : ၅၀	၀၅ : ၂၄



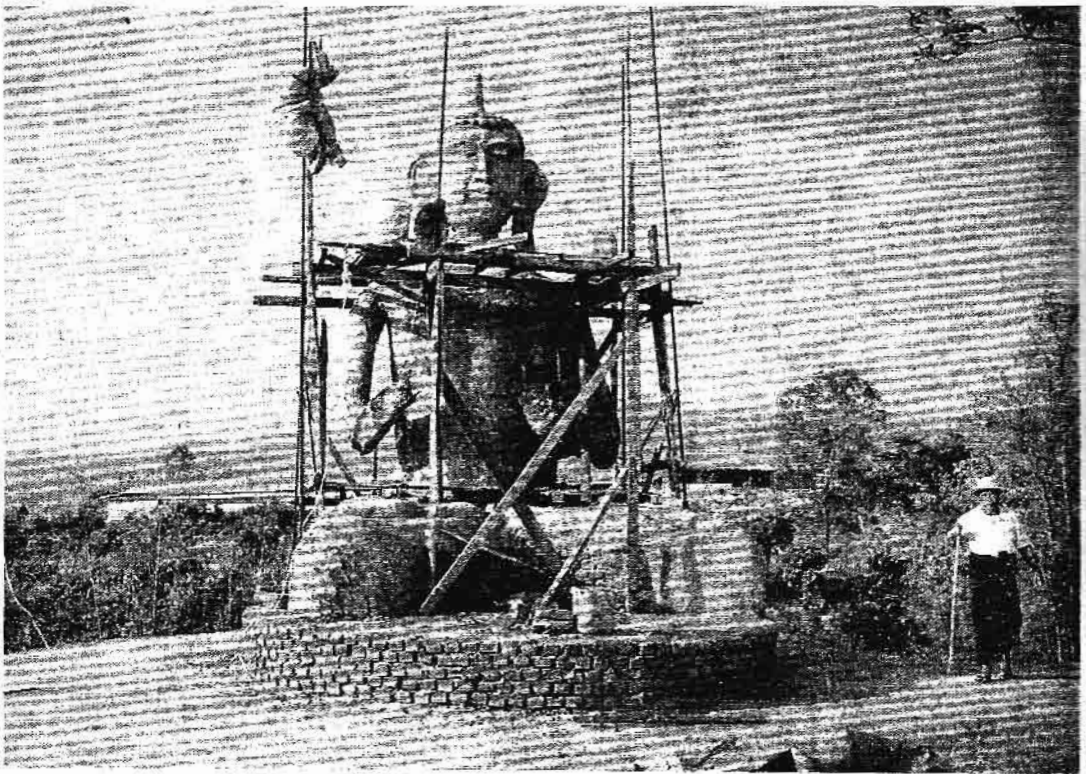
ရက်	တုလင်		ဗြိစ္ဆာလင်		စနေလင်		မကာရလင်		တုမ်လင်		မိန်လင်	
	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်	ဝင်ချိန်	ထွက်ချိန်
၁	၀၈ : ၀၈	၀၈ : ၄၀	၀၉ : ၁၇	၀၉ : ၄၇	၁၂ : ၃၇	၁၃ : ၀၇	၁၂ : ၃၉	၁၃ : ၀၉	၁၅ : ၀၉	၁၅ : ၄၂	၁၈ : ၁၂	၁၈ : ၄၇
၂	၀၈ : ၀၄	၀၈ : ၃၆	၀၉ : ၁၃	၀၉ : ၄၃	၁၂ : ၃၃	၁၃ : ၀၃	၁၂ : ၃၉	၁၃ : ၀၅	၁၅ : ၀၅	၁၅ : ၃၈	၁၈ : ၀၈	၁၈ : ၄၃
၃	၀၈ : ၀၀	၀၈ : ၃၂	၀၉ : ၀၉	၀၉ : ၃၉	၁၂ : ၂၉	၁၂ : ၅၉	၁၂ : ၃၉	၁၃ : ၀၁	၁၅ : ၀၁	၁၅ : ၃၄	၁၈ : ၀၄	၁၈ : ၃၉
၄	၀၇ : ၅၆	၀၈ : ၂၈	၀၉ : ၀၅	၀၉ : ၃၅	၁၂ : ၂၅	၁၂ : ၅၅	၁၂ : ၂၇	၁၂ : ၅၇	၁၄ : ၅၇	၁၅ : ၃၀	၁၈ : ၀၀	၁၈ : ၃၅
၅	၀၇ : ၅၂	၀၈ : ၂၄	၀၉ : ၀၁	၀၉ : ၃၁	၁၂ : ၂၁	၁၂ : ၅၁	၁၂ : ၂၃	၁၂ : ၅၃	၁၄ : ၅၃	၁၅ : ၂၆	၁၇ : ၅၆	၁၈ : ၃၁
၆	၀၇ : ၄၈	၀၈ : ၂၀	၀၈ : ၅၇	၀၉ : ၂၈	၁၂ : ၁၇	၁၂ : ၄၈	၁၂ : ၁၉	၁၂ : ၄၉	၁၄ : ၄၉	၁၅ : ၂၃	၁၇ : ၅၃	၁၈ : ၂၇
၇	၀၇ : ၄၄	၀၈ : ၁၆	၀၈ : ၅၃	၀၉ : ၂၄	၁၂ : ၁၄	၁၂ : ၄၄	၁၂ : ၁၅	၁၂ : ၄၅	၁၄ : ၄၅	၁၅ : ၁၉	၁၇ : ၄၉	၁၈ : ၂၃
၈	၀၇ : ၄၀	၀၈ : ၁၂	၀၈ : ၄၉	၀၉ : ၂၀	၁၂ : ၁၀	၁၂ : ၄၀	၁၂ : ၁၁	၁၂ : ၄၁	၁၄ : ၄၁	၁၅ : ၁၅	၁၇ : ၄၅	၁၈ : ၁၉
၉	၀၇ : ၃၆	၀၈ : ၀၈	၀၈ : ၄၅	၀၉ : ၁၆	၁၂ : ၀၆	၁၂ : ၃၆	၁၂ : ၀၇	၁၂ : ၃၇	၁၄ : ၃၇	၁၅ : ၁၁	၁၇ : ၄၁	၁၈ : ၁၅
၁၀	၀၇ : ၃၂	၀၈ : ၀၄	၀၈ : ၄၁	၀၉ : ၁၂	၁၂ : ၀၂	၁၂ : ၃၂	၁၂ : ၀၃	၁၂ : ၃၃	၁၄ : ၃၃	၁၅ : ၀၇	၁၇ : ၃၇	၁၈ : ၁၁
၁၁	၀၇ : ၂၈	၀၈ : ၀၀	၀၈ : ၃၇	၀၉ : ၀၈	၁၁ : ၅၈	၁၂ : ၂၈	၁၁ : ၅၉	၁၂ : ၂၉	၁၄ : ၂၉	၁၅ : ၀၃	၁၇ : ၃၃	၁၈ : ၀၇
၁၂	၀၇ : ၂၄	၀၇ : ၅၆	၀၈ : ၃၃	၀၉ : ၀၄	၁၁ : ၅၄	၁၂ : ၂၄	၁၁ : ၅၅	၁၂ : ၂၅	၁၄ : ၂၆	၁၄ : ၅၉	၁၇ : ၂၉	၁၈ : ၀၃
၁၃	၀၇ : ၂၀	၀၇ : ၅၃	၀၈ : ၃၀	၀၉ : ၀၀	၁၁ : ၅၀	၁၂ : ၂၀	၁၁ : ၅၁	၁၂ : ၂၁	၁၄ : ၂၂	၁၄ : ၅၅	၁၇ : ၂၅	၁၇ : ၅၉
၁၄	၀၇ : ၁၇	၀၇ : ၄၉	၀၈ : ၂၆	၀၈ : ၅၆	၁၁ : ၄၆	၁၂ : ၁၆	၁၁ : ၄၇	၁၂ : ၁၈	၁၄ : ၁၈	၁၄ : ၅၁	၁၇ : ၂၁	၁၇ : ၅၅
၁၅	၀၇ : ၁၃	၀၇ : ၄၅	၀၈ : ၂၂	၀၈ : ၅၂	၁၁ : ၄၂	၁၂ : ၁၂	၁၁ : ၄၃	၁၂ : ၁၄	၁၄ : ၁၄	၁၄ : ၄၇	၁၇ : ၁၇	၁၇ : ၅၁
၁၆	၀၇ : ၀၉	၀၇ : ၄၁	၀၈ : ၁၈	၀၈ : ၄၈	၁၁ : ၃၈	၁၂ : ၀၈	၁၁ : ၄၀	၁၂ : ၁၀	၁၄ : ၁၀	၁၄ : ၄၃	၁၇ : ၁၃	၁၇ : ၄၈
၁၇	၀၇ : ၀၅	၀၇ : ၃၇	၀၈ : ၁၄	၀၈ : ၄၄	၁၁ : ၃၄	၁၂ : ၀၄	၁၁ : ၃၆	၁၂ : ၀၆	၁၄ : ၀၆	၁၄ : ၃၉	၁၇ : ၀၉	၁၇ : ၄၄
၁၈	၀၇ : ၀၁	၀၇ : ၃၃	၀၈ : ၁၀	၀၈ : ၄၀	၁၁ : ၃၀	၁၂ : ၀၀	၁၁ : ၃၂	၁၂ : ၀၂	၁၄ : ၀၂	၁၄ : ၃၅	၁၇ : ၀၅	၁၇ : ၄၀
၁၉	၀၆ : ၅၇	၀၇ : ၂၉	၀၈ : ၀၆	၀၈ : ၃၆	၁၁ : ၂၆	၁၁ : ၅၆	၁၁ : ၂၈	၁၁ : ၅၈	၁၃ : ၅၈	၁၄ : ၃၁	၁၇ : ၀၁	၁၇ : ၃၆
၂၀	၀၆ : ၅၃	၀၇ : ၂၅	၀၈ : ၀၂	၀၈ : ၃၃	၁၁ : ၂၂	၁၁ : ၅၂	၁၁ : ၂၄	၁၁ : ၅၄	၁၃ : ၅၄	၁၄ : ၂၈	၁၆ : ၅၇	၁၇ : ၃၂
၂၁	၀၆ : ၄၉	၀၇ : ၂၁	၀၇ : ၅၈	၀၈ : ၂၉	၁၁ : ၁၈	၁၁ : ၄၉	၁၁ : ၂၀	၁၁ : ၅၀	၁၃ : ၅၀	၁၄ : ၂၄	၁၆ : ၅၄	၁၇ : ၂၈
၂၂	၀၆ : ၄၅	၀၇ : ၁၇	၀၇ : ၅၄	၀၈ : ၂၅	၁၁ : ၁၄	၁၁ : ၄၅	၁၁ : ၁၆	၁၁ : ၄၆	၁၃ : ၄၆	၁၄ : ၂၀	၁၆ : ၅၀	၁၇ : ၂၄
၂၃	၀၆ : ၄၁	၀၇ : ၁၃	၀၇ : ၅၀	၀၈ : ၂၁	၁၁ : ၁၁	၁၁ : ၄၁	၁၁ : ၁၂	၁၁ : ၄၂	၁၃ : ၄၂	၁၄ : ၁၆	၁၆ : ၄၆	၁၇ : ၂၀
၂၄	၀၆ : ၃၇	၀၇ : ၀၉	၀၇ : ၄၆	၀၈ : ၁၇	၁၁ : ၀၇	၁၁ : ၃၇	၁၁ : ၀၈	၁၁ : ၃၈	၁၃ : ၃၈	၁၄ : ၁၂	၁၆ : ၄၂	၁၇ : ၁၆
၂၅	၀၆ : ၃၃	၀၇ : ၀၅	၀၇ : ၄၂	၀၈ : ၁၃	၁၁ : ၀၃	၁၁ : ၃၃	၁၁ : ၀၄	၁၁ : ၃၄	၁၃ : ၃၄	၁၄ : ၀၈	၁၆ : ၃၈	၁၇ : ၁၂
၂၆	၀၆ : ၂၉	၀၇ : ၀၁	၀၇ : ၃၈	၀၈ : ၀၉	၁၁ : ၅၉	၁၁ : ၂၉	၁၁ : ၀၀	၁၁ : ၃၀	၁၃ : ၃၀	၁၄ : ၀၄	၁၆ : ၃၄	၁၇ : ၀၈
၂၇	၀၆ : ၂၅	၀၆ : ၅၇	၀၇ : ၃၄	၀၈ : ၀၅	၁၁ : ၅၅	၁၁ : ၂၅	၁၁ : ၅၆	၁၁ : ၂၆	၁၃ : ၂၇	၁၄ : ၀၀	၁၆ : ၃၀	၁၇ : ၀၄
၂၈	၀၆ : ၂၂	၀၆ : ၅၄	၀၇ : ၃၁	၀၈ : ၀၁	၁၁ : ၅၁	၁၁ : ၂၁	၁၁ : ၅၂	၁၁ : ၂၂	၁၃ : ၂၃	၁၃ : ၅၆	၁၆ : ၂၆	၁၇ : ၀၀
၂၉	၀၆ : ၁၈	၀၆ : ၅၀	၀၇ : ၂၇	၀၇ : ၅၇	၁၁ : ၄၇	၁၁ : ၁၇	၁၁ : ၄၈	၁၁ : ၁၉	၁၃ : ၁၉	၁၃ : ၅၂	၁၆ : ၂၂	၁၆ : ၅၆
၃၀	၀၆ : ၁၄	၀၆ : ၄၆	၀၇ : ၂၃	၀၇ : ၅၃	၁၁ : ၄၃	၁၁ : ၁၃	၁၁ : ၄၅	၁၁ : ၁၅	၁၃ : ၁၅	၁၃ : ၄၈	၁၆ : ၁၈	၁၆ : ၅၂
၃၁	၀၆ : ၁၀	၀၆ : ၄၂	၀၇ : ၁၉	၀၇ : ၄၉	၁၁ : ၃၉	၁၁ : ၀၉	၁၁ : ၄၁	၁၁ : ၁၁	၁၃ : ၁၁	၁၃ : ၄၄	၁၆ : ၁၄	၁၆ : ၄၉



ကိုယ်တွေ့ ကုဒ္ဓိပါလ

တရားစခန်း

/ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး/



ဒီနှစ် သင်္ကြန်အတွက် အစီအစဉ်ကို ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်၍ ဖရိုက်သေ။ (၁၁၅)ပိုင်မှလည်း တရားစခန်းတွင် ကိုယ်တိုင် အားထုတ်လေ့လာကြည့်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ထားသည်။ ရဟန်းရှင်လူ၊ လူပြောသူပြော များပြားတဲ့အတွက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင် တရားအားထုတ်ချစ်စိတ် တဖွားဖွားဖြစ်လာခဲ့ သည်။ ဆရာ ဦးခင်မောင်သန်းမှလည်း “ကိုယ့်...ဒီရိပ်သာ ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းဆရာတို့နဲ့ သင့်လျော်တယ်။ ခင်ဗျား

ဝင်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြည့်စမ်းပါ” လို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။ တောင်ကြီးမှ ကျေးဇူးရှင် နဂါးပွက်ကျောင်းဆရာတော်ဘုရား ကြီးမှလည်း “ဧကကကြီး...ဆောင်းပါးတွေဖတ်ရတာ ဘုန်းကြီး ဖိတ်ခေါ်စားတယ်။ ဧကကကြီးကိုယ်တိုင် အဲဒီရိပ်သာမှာ တရား စခန်းဝင်ပြီး ရတဲ့ အတွေ့အကြုံ ဘုန်းကြီးကို ပြန်ပြောပြစေ ချင်တယ်။”

စာပေသမား ဟူသည်မှာလည်း စာဖတ်ဖို့သတ်



ခုံမဲ့လိုက်ပါမည်။ မရလျှင် ယခုအပတ် ရန်ကုန်မှာ အထိုင်ချ
မည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ အထုပ်အဝါများပါ တစ်ပါ
တည်းသယ်ဆောင်၍ နံနက် ၅နာရီတွင် ရန်ကုန်ဘူတာကြီး
သို့ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ရွှေညောင် ရထားပေါက်တွင် တန်းစီ
ထားသူ (၁၅)ဦးမျှ တွေ့ရှိရာ ဝင်ရောက် နေရာယူလိုက်ပါ
သည်။ ၇နာရီအချိန်ခန့်တွင် စာရေးသူနောက်မှ အယောက်
(၅၀)လောက်ရှိသော လူတန်းကြီး ထပ်မံရောက်ရှိလာပါ
သည်။ ဤသို့ဖြင့် ၈နာရီခွဲတွင် လက်မှတ်ရောင်းသောအခါ
၉နာရီခွဲတွင် စာရေးသူအလှည့်ကျပါသည်။

“ရွှေညောင်လက်မှတ်တစ်စောင်ပေးပါ”

“ဦးလေး... ရွှေညောင်လက်မှတ် မရှိဘူး။ ခုံမဲ့လည်း
ရောင်းပေးလို့ မရဘူး”

“ဒါဖြင့် အောင်ပန်းလက်မှတ်တစ်စောင်ပေးပါ”

“အဲဒီလမ်းကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ခုံမဲ့ရောင်းပိုင်
ခွင့်မရှိဘူး”

“ကဲ... ဒါဆိုရင် ဖြူးကော ရောင်းပေးလို့ ရမလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြူးတော့ ခုံမဲ့ဝယ်လို့ ရပါတယ်”

ဤသို့ဖြင့် ဖြူးခရီးစဉ်ဖြစ်သွားသည်။ မြန်မာစံတော်ချိန်
၁၁နာရီ ရထားက ၁၂နာရီကျော်မှ ရောက်လာသည်။ လူစီး
တွဲကလေး ငါးတွဲတည်းကို ထောင်နှင့်ချီသော ခုံမဲ့ ခရီးသည်
တို့ စုပုံတိုးဝှေ့တက်ကြသည်။ စာရေးသူ မည်သည့်တွဲမျှ
တိုးမရသဖြင့် သီးသန့် လူချောင်နေသော စက်ခေါင်းနောက်
က တွဲပေါ် တက်ရောက်၍ အိမ်သာရှေ့က တစ်လုံးတည်း
သော ထိုင်ခုံပေါ်တွင် နေရာယူလိုက်သည်။ ဤတွဲ အချောင်
ဆုံးဖြစ်သည်။ ၁၂နာရီခွဲတွင် ရထားထွက်ခွာပြီး လက်မှတ်
စစ်များ ရောက်ရှိလာကြသည်။

“ဦးလေး... ဒါက ကျောင်းသားတွေအတွက် သီးသန့်
တွဲ၊ အပြင်လူ လိုက်လို့ မရဘူး။ နောက်တွဲပြောင်းစီးပေးပါ”

“နောက်တွဲတွေက တအားကျပ်နေတယ်ကွ။ ခြေချ
စရာတောင် မရှိဘူး”

“အဲဒါ ကျွန်တော်တို့အလုပ်မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား ဒီတွဲ
မှာ လိုက်ခွင့်မရှိဘူး။ အိတ်တွေ ယူပြီး ကျွန်တော်တို့နဲ့
နောက်တွဲကို အခုလိုက်ခဲ့ပါ”

တွဲတစ်ဖက်ထိပ်အရောက်တွင် တစ်ဖက် အိမ်သာရှေ့
မှာ အမေကြီးတစ်ယောက် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်။

“အဘွားကြီး... ခင်ဗျား အဲဒီမှာ ထိုင်လိုက်ခွင့် မရှိ
ဘူး။ ဒါ သီးသန့်တွဲ၊ အခုချက်ချင်း နောက်တွဲကို ပြောင်းစီး
ပါ”

အတွက် သတင်းထူးကလေးတွေ ဖြန့်ချိနိုင်ဖို့ ၂၄နာရီပတ်
လုံး ကြိုးစားနေရသူပါ။ ဒီနှစ် သင်္ကြန်ကို သတင်းယူဖို့
ဖိတ်ကြားထားသည်များကလည်း အများအပြားရှိနေသည်။
မိမိ၏နောင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ဖို့ကလည်း စာပေ
သမားများအတွက် တစ်နှစ်ပတ်လုံးမှာ သင်္ကြန်တစ်ပတ်သာ
လျှင် ရက်အားရှိသည်။ ခရီးထွက်ရမည့်အချိန်ရောက်သည်
တိုင်အောင် ဆုံးဖြတ်ချက် အတည်မဖြစ်သေးချေ။ ဤသို့
ဖြင့် ခရီးထွက်ရန် ကားလက်မှတ်နှင့် ရထားလက်မှတ်တို့
ကို ခုံမဲ့လေးသောအခါ သင်္ကြန်ပြီးရက်တိုင်အောင် မည်သည့်
လက်မှတ်မျှ မရရှိနိုင်ပါ။ ရပ်ကွက်ထဲက ချစ်ခင်သူ မိတ်ဆွေ
များမှလည်း “ဆရာ... အခြားရပ်ရွာတွေမှာပဲ အချိန်ကုန်နေ
တယ်။ ဒီနှစ် သင်္ကြန်ကို ကိုယ့်ရပ်ရွာကို ပြန်အလှည့်ပေး
စမ်းပါဦး။ ဆရာရဲ့ ဦးဆောင်မှုကို ကျွန်တော်တို့ မသိယူရတာ
ကြာပြီ”

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံး မည်သည့်ဒေသသို့မျှ မသွား
ဖြစ်ပါက ရပ်ရွာကိစ္စတွင် ပြန်လည် ပါဝင်ကူညီပါမည်ဟူ၍
လူငယ်များကို ကတိပေးလိုက်ပါသည်။ ငါးရက်ဆက်တိုက်
မည်သည့်လက်မှတ်မျှ ဝယ်မရဖြစ်နေရာမှ (၁၁-၄-၂၀၁၅)
တွင် နောက်ဆုံး ကြိုးစားခြင်းအနေဖြင့် ရရာ ရထားဖြင့်



“ဟဲ့... မင်းက ရိုင်းလှချည်လား။ ငါက မင်းအမေ အရွယ်ထက်တောင် ကြီးသေးတယ်။ နောက်တွဲမှာက မင်းတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ။ နေရာမှ မရှိတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ”

ထိုစဉ် ကျောင်းသားအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦး ရောက်လာသည်။

“ဒီဦးလေးနဲ့ ဒီအမေကြီးကိုတော့ ဒီမှာပဲ နေခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့အတွက်လည်း အပန်းမကြီးပါဘူး”

“ခင်ဗျားတို့ခေါ်ထားတာ ခင်ဗျားတို့ သဘောတူတယ်နော်။ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ ရထားဝန်ထမ်းတွေ နေရာချပေးတာ မဟုတ်ဘူး”

ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မှ တွဲထိန်းနှင့် လက်မှတ်စစ်တို့ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ စာရေးသူလည်း ကျောင်းသားသီးသန့်တွဲဖြစ်နေသဖြင့် မထိုင်တော့ဘဲ ကျောင်းသားများကို နေရာဖယ်ပေးသည့်အနေဖြင့် မတ်တတ်လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ခဏအကြာ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ရောက်လာပြီး...

“ဦးလေး ထိုင်ပါ။ ဒီခုံ လွတ်နေတာပဲ။ ဟေ့- မင်းက ဦးလေးကို ထိုင်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ”

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူ သက်သာစွာ လိုက်ပါခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် မဝင်ရသေးသော တရားစခန်း၏ အကျိုးကျေးဇူးပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ လမ်းခရီးအတွေ့အကြုံများကိုတော့ဖြင့် စာမဖွဲ့တော့ပါ။

ဖြူးဘူတာသို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် လူငယ်များ၏ အကူအညီဖြင့် လွယ်ကူဘေးကင်း သက်သာစွာ ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုမှ ဣန္ဒိပါလတောင်ကို ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီ ဂားစီး၍ ည ၇နာရီတွင် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်အား အကျိုးအကြောင်းလျှောက်တင်၍ ယခင်အပတ်က ထွက်ရှိပြီးသော စာစောင်များကို ဆက်ကပ်ပါသည်။

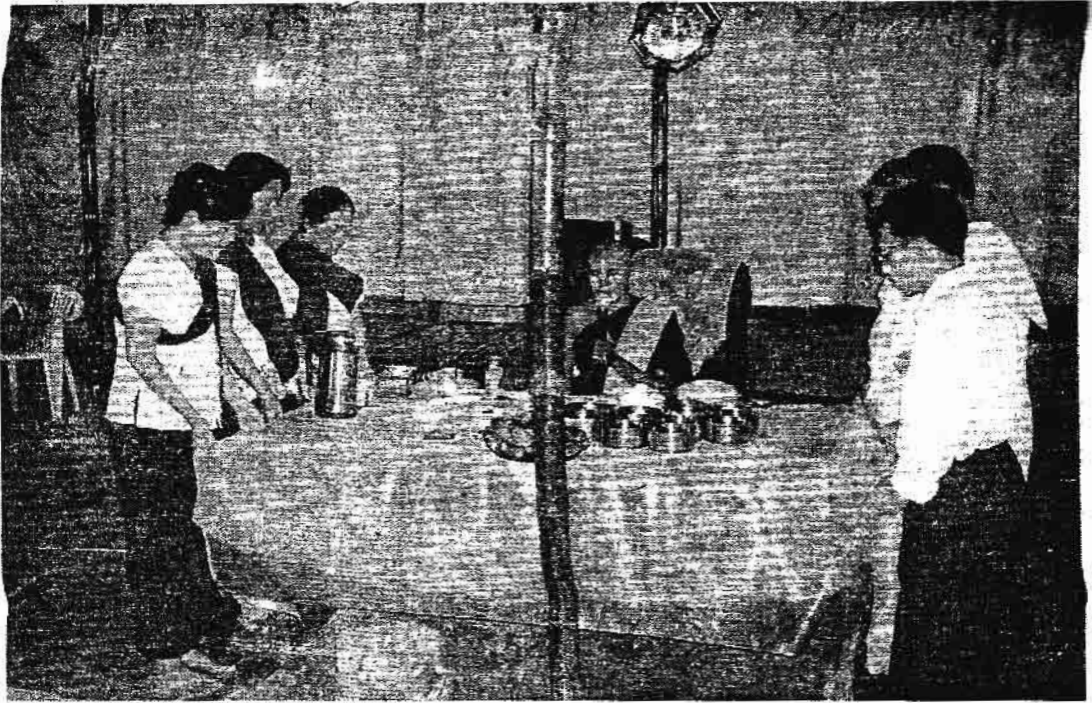


ဆရာတော်မှ အမျိုးသားယောက် (၂၀၀)ဦးဆုံသော အဆောင်တွင် နေရာချထားပေးပါသည်။ ထမင်းစားဆောင်တွင် ညစာသုံးဆောင်၍ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရောက်ရှိလာကြသော အခန်းဖော်များနှင့် မိတ်ဖွဲ့ကာ တစ်ညတာ အိပ်စက်အနားယူခဲ့ပါသည်။

၁၂-၄-၂၀၁၅ တရားစခန်း

နံနက် ၄နာရီနီးဆော်မောင်း ကိုးချက်တီးချိန်တွင် အိပ်ရာမှ ထကြရပါသည်။ ဗာဟီရကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ၄နာရီခွဲမှ ၅နာရီခွဲအတွင်း ပထမအချိန် တရားထိုင်ခြင်းကို ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ စံကျောင်းတွင် စတင်ပါသည်။ ၆နာရီအချိန်တွင် အရုဏ်ဆွမ်းစားသုံးရပါသည်။ မသုံးဆောင်မီ အောက်ပါအတိုင်း ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ ဆင်ခြင်ကြရပါသည်။

- အရုဏ်/ နေဆွမ်းကုသိုလ်ရှင်တွေ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။
- ကုသိုလ်ပြုရင်း ဉာဏ်ပွင့်လင်း လက်ငင်းချမ်းသာကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။
- သာသနာပြု မြတ်ကောင်းမှု နေ့တိုင်းပြုနိုင်ကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။



- ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ရှင်တွေ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။

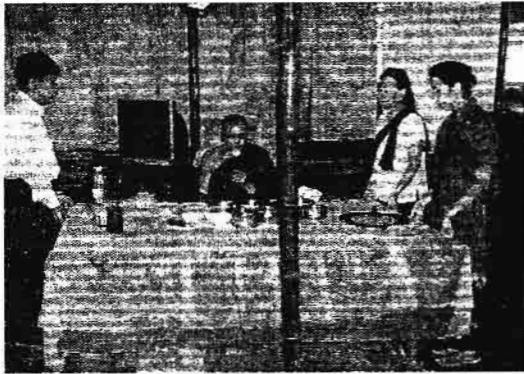
- ကုသိုလ်ပြုရင်း ဉာဏ်ပွင့်လင်း လက်ဝင်း ချမ်းသာကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။

- သာသနာပြု မြတ်ကောင်းမှု နေ့တိုင်းပြုနိုင်ကြပါစေ(နှစ်ကြိမ်)။

ဤသည့် စားဖွယ်အမယ်မယ်ကို၊ မြူးရယ်ဟန်ကြွ၊ လှပရေဆင်း၊ ပြည့်ဖြိုးခြင်းရာ မသုံးပါဘူး။ လေးဖြာ ဓာတ်ဆောင်၊ ဤကိုယ်ကောင်သည် ရှည်အောင်တည်လျက်၊ အသက်မျှတမ်း၊ မမောပန်းဖြဲ။ ဘုရားသာသနာ ကျင့်နှစ်ဖြာကို ကျင့်ပါနိုင်စေ၊ ဝေဒနာဟောင်းသစ် မဖြစ်စေရ ယာပိုက်မျှလှစ် ခပ်သိမ်းပြစ်ကို၊ မဖြစ်လေအောင်၊ ချမ်းမြေ့အောင် ဟု သုံးဆောင်မိဝံပါသတည်း။ သာဓု...သာဓု...သာဓု။

ယောဂီဝတ်စုံကို အပြုရောင်သုတ်မှတ်ထား၍ ဝေယျာဝစ္စဝတ်စုံကို အစိမ်းရောင်သုတ်မှတ်ထားပါသည်။ နံနက် ၈နာရီတွင် တစ်ဖက် ဘုရားတောင်ကို ကူးကြပါသည်။ အသက်ကြီးပိုင်း ယောဂီများကို ဦးစီးကြီး ဦးဆောင်သော ကြံ့ပြုယာဉ်များဖြင့် ကုသိုလ်ပြုပါသည်။ လူငယ် လူလတ် ငယ်များမှာ ယောဂီအဆောင်များရှိရာ တောင်ထိပ်မှ ထမင်းစားရုံအနောက်ဘက်လမ်းအတိုင်း လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၁၁) ထစ်ကို ဆင်းသောအခါ ရေတူးသောနေရာသို့ ရောက်ရှိပါ

သည်။ ထိုမှ နောက်ထပ် လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၅)ထစ် ဆင်းသောအခါ တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ တောင်ခြေမှ ခြေလှမ်းအနည်းငယ်လျှောက်၍ နောက်တစ်တောင်ကို လှေကားထစ်ပေါင်း (၅၃)ထစ်တက်သောအခါ တောင်ထိပ်ယာတဲသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ထိုတောင်မှ လှေကားထစ်ပေါင်း (၉၇)ထစ်ပြန်ဆင်းသောအခါ ဒုတိယတောင်ခြေသို့ ရောက်ပါသည်။ ဒုတိယတောင်ခြေမှ ခြေလှမ်း အနည်းငယ်လျှောက်ပြီးသောအခါ နောက်ထပ် လှေကားထစ်အတက် (၆၄)ထစ်ကို ရောက်လျှင် ခေတ္တ အပန်းဖြေရန် အမိုးအကာအောက်ကို ရောက်ပါသည်။ ထိုနေရာတွင် ခေတ္တ အနားယူပြီးနောက် နောက်ထပ် လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၀၀)တိတိ ထပ်တက်သောအခါ ဘုရားတောင်၏ လောကချမ်းသာရုပ်ပွားတော် ခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ထိုမှ အုတ်လှေကားထစ် (၁၅)ထစ် ထပ်တက်သောအခါ ဘုရားတောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိပါလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ယောဂီဆောင်ရှိသော တောင်မှ ဘုရားတောင်ဘက်သို့ ခြေလျှင်သွားသော လမ်းကြောတွင် ခြားတောင်နှစ်လုံးကို ဖြတ်ကျော်၍ အတက်အဆင်း လှေကားထစ်စုစုပေါင်း (၄၅၅)ထစ်ကို ဖြတ်သန်းရပါသည်။ ၈နာရီ၌ ဘုရားတောင်မွှောရုံတွင် ဆရာတော်ထံမှ ရှစ်ပါး သီလခံယူဆောက်တည်ပြီး ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး တောင်းပန်ပုံနှင့် တရားထိုင်ရန် ပရိတ်ကို ယူရပါသည်။ ထို့နောက်



အောက်ပါအတိုင်း တောင်းပန်လျှောက်ထားရပါသည်။

အရှင်ဘုရား... ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၏အပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်းကို သွန်သင်ပြသ ဆုံးမပေးတော်မူသော ဆရာသမားတို့၏အပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ မိဘတို့၏ အပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ အစမထင် သံသရာတစ်ခွင်မှစ၍ ယနေ့အချိန်တိုင်အောင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့် ပြစ်မှားမိသော အပြစ်များရှိပါက သည်းခံတော်မူကြပါ။ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါ။ ကျေးအေးတော်မူကြပါ (နှစ်ကြိမ်မြောက်/သုံးကြိမ်မြောက်ဆိုပါ)။

အရှင်ဘုရား... ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ဂါဝါဝါ၊ သဲစုမက ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားအဆူဆူပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဆူဆူ၊ ရဟန္တာအဆူဆူတို့အား လည်းကောင်း၊ ဆရာသမားတို့အား လည်းကောင်း၊ တပည့်တော်တို့၏ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို တရားထိုင်နေစဉ် တရားအားထုတ်နေစဉ် ရက်လအတွင်း၌ အပ်နှံလှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ငါ၏ ကိုယ်စောင့်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ငါ့အိမ်

အတွင်းရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိဆိုင်ဖဆိုင်၊ ဘိုးဆိုင်ဘွားဆိုင်၊ နယ်ဆိုင်ပယ်ဆိုင် နတ်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရပ်လေးမျက်နှာကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ လောကစောင့်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းသည် လည်းကောင်း၊ (၃၁)ဘုံ ကျင့်လည်ကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများနည်းတွင် မိမိကိုယ်ကို အရင်မေတ္တာပွားပုံကို သင်ပြပေးပါသည်။

(ပထမနည်း) ငါသည် ဘေးရန်ကင်းပါစေ၊ ငါသည် ကိုယ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ငါသည် စိတ်ဆင်းရဲကင်းပါစေ၊ ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ (သုံးကြိမ်ပွားပါ)။

ယောဂီအားလုံးကို မျက်လုံးစည်းများ ထုတ်ပေးပြီး အောက်ပါအတိုင်း မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားထိုင်စေပါသည်။

(ဒုတိယနည်း)

(၁) လူဘုံ၌ ရှိကြကုန်သော လူသားများအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

(၂) နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ ရှိကြကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့သည် ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

(၃) ဗြဟ္မာဘုံ (၂၀)၌ ရှိကြကုန်သော ဗြဟ္မာကြီးတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

(၄) ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကာယ၊ အပါယ်လေးဘုံ၌ ရှိကြကုန်သော ဒုက္ခိတ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

(၅) ၃၁-ဘုံအလုံးစုံ၌ ရှိကြကုန်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ဤမေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ၁၀နာရီအထိ ပွားများရပါသည်။

တစ်ဖန် တစ်ဖက်တောင်သို့ ပြန်ကူး၍ ရှေးခိုး၊ ဆွေအနားယူကာ ၁၁နာရီတွင် နေဆွမ်းစားရပါသည်။ နေဆွမ်းစား



လျှင်လည်း ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ ဆင်ခြင်ရပါသည်။ ရေအလှူ
ရှင်မှာ (၁၀)ဦး ရှိပါသည်။ ရေအလှူမှာ တစ်နေ့လျှင်
(၃၀၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်၍ လျှပ်စစ်မီးအလှူမှာလည်း တစ်နေ့လျှင်
(၃၀၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။

နေ့လယ် ၁နာရီတွင် တစ်ဖက် ဘုရားတောင်သို့
သွား၍ တတိယအကြိမ် အားထုတ်ရပါသည်။ ယခုအချိန်
တွင် ထိုင်ရသော မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတတိယနည်းမှာ -

(၁) အတောင်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်
ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ

(၂) အပြီးပေါက်တဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်
ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၃) ခြေနှစ်ချောင်းရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်
ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၄) ခြေလေးချောင်းရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး
ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၅) မှောက်လျှက်သွားတဲ့သတ္တဝါတွေအားလုံး
ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ ကြပါစေ

(၆) ခြေဖျားတဲ့သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၇) ခြေမရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၈) ရှေ့မှာ ကျက်စားတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်
ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၉) မြေပြင်မှာ ကျက်စားတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး
ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

(၁၀) ကောင်းကင်မှာ ကျက်စားကြကုန်သော သတ္တဝါ
တွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ

(၁၁) ဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းအောင်းနေထိုင်ကြကုန်သော
သတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

နာရီခွဲတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဖြတ်ပါသည်။ နာရီဝက်
အနားယူ၍ ၃နာရီအချိန်တွင် ထပ်မံထိုင်သောအခါ ဒုတိယ
နည်းနှင့် တတိယနည်းတို့တွင် မေတ္တာပွားခဲ့သော ၃၁ ဘုံ
သတ္တဝါအားလုံးကို စုပေါင်း၍ မိမိစိတ်ကြိုက်အဝန်းအဝိုင်း
တစ်ခုတွင် စုပေါင်းထည့်ကာ မြင်အောင် အာရုံပြု၍ “ငါ
သည် ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာသကဲ့သို့ အသက်နှင့်
ခန္ဓာကိုယ် ထင်ရှားရှိသမျှ ဤသတ္တဝါတွေအားလုံး ဘေးရန်
ကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ” ဟူ၍
စတုတ္ထ မေတ္တာပွားနည်းဖြင့် ညနေ ၅နာရီအထိ ပွားများ
ရပါသည်။

၆နာရီခွဲအချိန်တွင် ပဉ္စမအကြိမ် တရားထိုင်ရပြန်ပါ



သည်။ ဂနာရီခွဲတွင် တရားဖြုတ်၍ နာရီဝက်နားကာ ည
ဂနာရီအချိန်တွင် ဖျော်ရည်သောက်ပြီး တရားပြန်ထိုင်ရပါ
သည်။ ဥနာရီအချိန်တွင် ယနေ့ တစ်နေ့တာ တရားစခန်း
တစ်ရက်ပြီးဆုံးပါသည်။

ထူးခြားချက်မှာ စာရေးသူ ယခင်အခါများက တရား
စခန်းဝင်ဖူးသည်မှာ ရိုးရိုးသာ ထိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ဤတရား
စခန်းတွင်မူ တစ်နေ့တာအတွင်း စုစုပေါင်း (၆)ကြိမ် ရှုမှတ်
ပွားများရာ၌ မျက်စိကို ပဝါစည်းရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို
အပြင် ယခင် ထိုင်ဖူးစဉ်အခါက မေတ္တာကမ္မတ္တန်းပွားများ
ရှုမှတ်ပုံ အကျယ်မပါရှိဘဲ ယခုသာ ပါရှိလာခဲ့ပါသည်။
ဓမ္မာရုံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဘဝတိုက်ပွဲ ကဗျာဆောင်
ပုဒ်မှာ ယောဂီတို့၏ ခွန်အားပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝတိုက်ပွဲ

တိုက်ပွဲမပြီ။ သင် မည်သည့်နှင့်
ရှုံးလျှင် ပြန်တိုက်၊ ခေါင်းမငိုက်နှင့်
အားသွန်ခွန်စိုက်၊ ကြိုးစားတိုက်လျှင်
ရမည့် အောင်ပွဲ သင်၏ ဝွဲ။

တရားအားလုံးပြီးဆုံးချိန်တွင် အအေးကပ်လျူပြီး
ယောဂီတောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ၍ စာရေးသူ၏
ရာသက်ပန် ဂိုဏ်းတော်ကျင့်စဉ်ကို ထပ်မံဖြည့်ဆည်းပြီးမှ
သာလျှင် အိပ်ယာဝင် အနားယူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သင်္ကြန်အကြိုနေ့

ယမန်နေ့က ပုံမှန်လုပ်နေကျအတိုင်း ပထမအကြိမ်
ထိုင်ပြီး အရုဏ်ဆွမ်းစားသောအခါ တစ်နေ့တာ အလှူရှင်
မှာ ဦးစိန်ဝင်း+ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်းမိသားစုဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။ အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် (၁၃၀၀၀၀)ကျပ်၊ နေ့ဆွမ်း
အတွက် (၁၇၀၀၀၀)ကျပ်နှင့် ညပိုင်း ဖျော်ရည်အအေး

အတွက် (၃၀၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပေရာ တစ်နေ့တာ ကုန်ကျ
စရိတ်မှာ (၃၃၀၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မေတ္တာ
ပို့ နှလုံးသွင်းဆင်ခြင် စားသုံးရပါသည်။

ဂနာရီအချိန်တွင် ဘုရားတောင်ဓမ္မာရုံ၌ ထုံးစံအတိုင်း
ရှစ်ပါးသီလခံယူ၊ တောင်းပန်၊ တရားတောင်းပြီးလျှင် ယနေ့
ဒုတိယအချိန်တွင် ပွားများရသည်မှာ မရဏနုဿတီ
ဖြစ်ပါသည်။

“ငါသည် မုချသေရမည်၊ ငါသည် တစ်နေ့သေရမည်
ထို့အတူ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း တဖွဲဖွဲ
နှင့် သေနေကြသလို၊ ငါလည်းပဲ သေရဦးမှာပါတကား။
သေရချည်သေး၊ သေရချည်သေး။”

မိမိ၏ မိဘဘိုးဘွားဘေးဘင်မှအစ ဈေးထဲက ပုစွန်
ငါး ဟား၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ ငှက်၊ ဝက်၊ နွား၊ ဆိတ်တွေ နေ့စဉ်နှင့်
အမျှ သေကြေပျက်စီးနေရသကဲ့သို့၊ မိမိသည်လည်း ပျက်
စီးရဦးမည်ဟု နှလုံးသွင်းပြီး အထက်ပါအတိုင်း ပွားများပါက
မာန်၊ မာနများ ကင်းပါးသွားပါလိမ့်မည်။

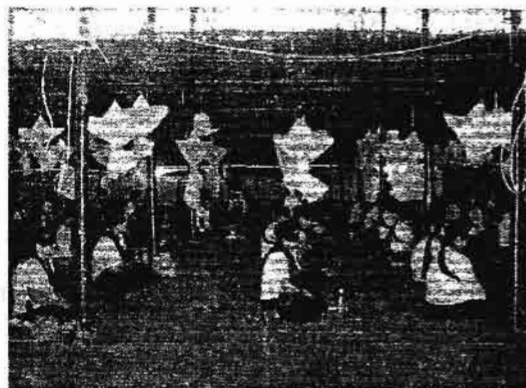
နေ့လယ် ၁နာရီအချိန်တွင် တရားထိုင်ရာ၌ ဝင်သက်၊
ထွက်သက်ကို မိမိရှုသံ မိမိနားမှ ပြန်လည်ကြားရသည်
အထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုရှိုက်ပွားများရပါသည်။ ယနေ့
အဖို့ရာတွင် ဤနည်းအတိုင်း ဝေဒနာကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

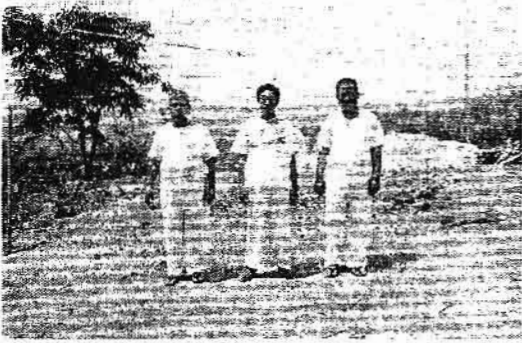
သင်္ကြန်အကျနေ့နှင့် အကြတ်နေ့

ထူးခြားသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု မရှိပါ။ အကြိုနေ့က
ကျင့်စဉ်အတိုင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်အတက်နေ့

ပထမဆုံး အားထုတ်ချိန်ဖြစ်သော နံနက် ၄နာရီခွဲ
တွင် သိုင်ချိန်တစ်ဝက်ရချိန်တွင် ဆရာတော်မှ ယောဂီတောင်





မွှော့ရုံတွင် တရားအားထုတ်မှုကို ရပ်ဆိုင်းစေ၍ သင့်တော်ရာ တောင်စောင်းများတွင် ကျန်အချိန်တစ်ဝက်ကို ကေစာရီ အားထုတ်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ စာရေးသူသည် ကျန်အချိန်ကို အလယ်တောင်ထိပ်၏ တောင်စောင်းတစ်နေရာတွင် ကျင့်ကြံခဲ့ပေရာ မတူညီသည့် အာနိသင်များ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ နံနက် ၈နာရီတွင် ဘုရားတောင်၌ ယမန်နေ့ကအတိုင်း အားထုတ်ရပါသည်။ နေ့ဆွမ်းစားသုံးချိန်တွင် အလှူရှင်မှာ ကွယ်လွန်သူများအား ရည်စူး၍ ဗိုလ်ကြီး မြင့်ဝေ(ငြိမ်း)+ ဒေါ်စိန်စိန်နီ၊ သား ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်တာ စောရန်နိုင် မိသားစု ကောင်းမှုဖြစ်ပါသည်။

နေ့လယ် ၁နာရီအချိန်နှင့် ၃နာရီအချိန်များတွင် သဲအင်းဂူနည်း အားထုတ်မှုကို နောက်ဆုံးအနေနှင့် ထိုင်ရပါသည်။ ညနေ ၆နာရီအချိန်တွင် ပြင်းထန်သော အားထုတ်မှုအစား ဆန့်ကျင်ဘက် တရားပြောင်း ချီးမြှင့်ပါသည်။ မိမိနိုင်သလောက် အချိန်ကို သတ်မှတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဝင်လေကို အရဟံဟူ၍ ဖြည်းညင်းစွာ ရှုသွင်းပြီးလျှင် ထွက်လေကို ဗုဒ္ဓေါဟူ၍ ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်ထုတ်ရပါသည်။ အသံ လုံးဝ ထွက်ခွင့်မပြုသော တရားအပျော့စားဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်မှ အရင်နည်းစနစ်ဖြင့် စိတ်ကြမ်း၊ လေကြမ်းတွေကို လေကြောင်းရှင်းသည့်အနေနှင့် ပြင်းပြင်းရှူ၍ အရင်ဆုံးတိုက်ထုတ်ပစ်ပြီးမှ အခုနည်းစနစ်အရ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သွားပြီဖြစ်၍ တရားအနုစားသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြောင်း နှည့်သည့် လေကို အသိ၊ သတိမြဲအောင် သတိကပ်ခိုင်းပြီး ရှုမှတ်ခိုင်းပါသည်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့

ယနေ့ နေ့ဆွမ်းအလှူရှင်များမှာ ကွယ်လွန်သူ နှစ်ဖက် မိဘများအား ရည်စူး၍ ဗိုလ်ကြီး စိုးကိုကို(ငြိမ်း)+ ဒေါ်နန်းမိုးမိုးကြည် (ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးရုံး၊ နေပြည်တော်)

မိသားစုနှင့် နှစ်ဖက်သော မိဘများအား အမှူးထား၍ မောင်သူရိန်ဖြိုး၊ မနန်းကြည်သွယ်ကိုကို၊ စော်ဘွားကြီးဓာတ်ပုံ/ မိတ္တူ၊ နေပြည်တော်မိသားစုတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဆရာတော်မှ ဖြည့်စွက် အမိန့်ရှိသည်မှာ အရဟံ - ဗုဒ္ဓေါ ကျင့်စဉ်ကို တရားထိုင်စဉ်အတွင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ရုံမျှမဟုတ်ဘဲ လျောင်း၊ ထိုင်း၊ ရပ်၊ သွား၊ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်နေသော ကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် အစဉ်အမြဲ ကျင့်ကြံကြီးကုတ် အားထုတ်နေရမည်ဟူ၍ ညွှန်ကြားပါသည်။ ဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားချက်ကို တိကျစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ယနေ့ စာရေးသူလျှောက်လှမ်းပေသော ခြေလှမ်းတိုင်းတို့သည် အဖိုးတန်သည့် စိန်စီသော ကုသိုလ်ခြေလှမ်းများ အဖြစ် ပြောင်းလဲလို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရပေသည်။ ညနေ ၄နာရီတွင် တရားစစ်ပါသည်။ ထိုနေ့အဖိုရာ အရဟံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ကျင့်စဉ် ည ၉နာရီတွင် ပြီးဆုံးပါသည်။ စာရေးသူသို့ လူကြီးပိုင်း ယောဂီများ ဦးဆောင် မ.တည်၍ စုပေါင်း ဒါနပြုရန် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၈-၄-၂၀၁၅

ယနေ့ဆွမ်းအလှူရှင်မှာ ဦးစိန်ဝင်း + ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း မိသားစုဖြစ်ပါသည်။ နံနက် ၈နာရီ တရားပွဲတွင် ဆရာတော်မှ မောင်းထောင် မြေငင်းတောရုဗ္ဗမှတ်နည်းကို အဆင့်တက်စေပါသည်။

လေထိရာ နာသီးဖျားမှာ မိမိ၏စိတ်ကို ထား၍ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ရည်ရွယ်ပြီး ဝင်သည်(ဝင်လေ)၊ တစ်မှ ရှစ်အထိ ရေတွက်ပါ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပြီး၍ စိတ်ပျံ့လွင့်မှု မရှိပါမှ လက်တစ်ချောင်းချိုးမှတ်ပါ။ မှတ်နေစဉ် စိတ်အပြင်ထွက်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ဝင်လေ တစ်မှ ရှစ်အထိကို ကျော်သွားလျှင်ဖြစ်စေ၊ လောလောဆယ် ရေတွက်နေသည်ကို ပယ်၍ အစမှ ပြန်လည်ရေတွက်ရပါမည်။ ဤသို့ ရေတွက်၍ လက်ဆယ်ချောင်းပြည့်ပါက ညာဘက် လက်ကောက်လှော်



သို့ ပိုမိုက ဆယ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်ခါ ဆယ်မှတ်ပြည်ပါက တံတောင်ဆစ်သို့ ပို့ရပါမည်။ နောက်တစ်ခါ ဆယ်မှတ်ပြည်ပါက ပခုံးသို့ ပို့ရပါမည်။ နောက်တစ်ခါ ဆယ်မှတ်ပြည်ပါက နားရွက်သို့ ပို့ရပါမည်။ နောက်တစ်ခါ ဆယ်မှတ်ပြည်ပါက ချိုစောင်းသို့ ပို့ရပါမည်။ ဤကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်းပြည်အပါက ရမှတ် ငါးဆယ်ဖြစ်ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်နောက်တစ်ခြမ်းကို ထပ်မှတ်နိုင်ပါက နောက်ထပ် အမှတ် ငါးဆယ်ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းအတိုင်း တစ်နေ့လျှင် အမှတ် (၂၀၀)ပြည်မီပါက ဤကျင့်စဉ်ကို အောင်မြင်သူဟူ၍ သတ်မှတ်ပါသည်။ မပြည့်ပါက ထပ်မံ ကြိုးစားရပါလိမ့်ဦးမည်။

ဤမောင်းထောင် မြေငင်းတောရ ရှုမှတ်နည်းကျင့်စဉ်ကို “ဝါရေ ဝါမှတ်ကျင့်စဉ်”ဟု ခေါ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ယောဂီများအားလုံး စုပေါင်းလှူဒါန်းငွေသည် လေးသိန်းကျော်ရရှိသဖြင့် အကြံအောင်ပွဲနေ့တွင် အရုဏ်ဆွမ်း+နေဆွမ်း+ည အအေး စသည့် တစ်နေ့တာ အာဟာရဓါတ်ကို တာဝန်ယူမည်အပြင် ပိဋေတစ်သိန်းကျော်ကို အုတ်ရေကန်တစ်လုံးတည်ဆောက်လှူဒါန်းရန် ဆရာတော်၏ ဩဝါဒအရ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ကြပါသည်။

၁၉-၄-၂၀၁၅

ယနေ့တစ်နေ့တာအလှူရှင်မှာ စာရေးသူတို့ ကုဗ္ဗိပါလတရားစခန်းအမှတ်စဉ်(၅)မှ သံဃာတော်များနှင့် ယောဂီများကောင်းမှုဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်အိုးကြီးဆရာတော် ဦးဥတ္တမနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှာ သံဃာတော်များအား နေဆွမ်းဟင်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။ နံနက် ၈နာရီတရားချိန်တွင် ဆရာတော်မှ လိုအပ်သည်များကို ရှင်းလင်းမိန့်ကြားပါသည်။

“ဝါတွင်းအမီ ယောဂီဆောင် လုံးချင်း၊ အလုံး (၅၀) တည်ဆောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားမည်ဖြစ်ကြောင်း (၃၅)သိန်း၊ သိန်း(၅၀) သိန်း(၁၀၀) သုံးစားခွဲလှူနိုင်ကြောင်း ရာသက်ပန်ရေအလှူရှင် ကျပ်ငါးသောင်းနှင့်အထက်ကို ကမ္မည်းထိုးပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားထိုင် မွှော့ရုံတွင် ပန်ကာအလုံး ၅၀ တပ်ဆင်သွားမည်ဖြစ်၍ တစ်လုံးလျှင် နှစ်သောင်းကျန် ကျန်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ကုဗ္ဗိပါလတောင် နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤစခန်းမှ နည်းစနစ်များကို အိမ်တွင် မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် အစိစွာနံတင်မည်သူများသည် မေတ္တာကမ္မတ္တန်းကို သုံးရက်၊ မရဏာ

နဿတိတစ်ရက်၊ သဲအင်းဂူငါးရက်၊ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါသုံးရက်နှင့် ဝါရေ ဝါမှတ် ရက်နှစ်ဆယ်ပြည့်အောင် ထိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း” အစရှိသဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

၂၀-၄-၂၀၁၅ တရားစခန်းအောင်ပွဲ

နံနက် ၄နာရီခွဲ တရားချိန်တွင် ဝါရေဝါမှတ် ထိုင်ရပါသည်။ အရုဏ်ဆွမ်းစားချိန်တွင် စခန်းသိမ်းအောင်ပွဲ ရေစက်ချ အစီအစဉ်ကို ၉နာရီတွင် ကျင်းပပြုလုပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိသဖြင့် စာရေးသူတို့အဖွဲ့ အားချင်း စီစဉ်ရပါသည်။ စာရေးသူမှ အခမ်းအနားမှူးတာဝန်နှင့် မှတ်တမ်းရိုက်ကူးရေးတာဝန်တို့ကို ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ဤတရားစခန်းတွင် ဆွမ်းအတွက် အလှူရှင် မရှိသောရက်များတွင် ကုဗ္ဗိပါလဆရာတော်မှ တာဝန်ယူပါသည်။

ကုဗ္ဗိပါလတောင်၏ လူတိုင်းအတွက် အကောင်းဆုံးလမ်း၊ အကောင်းဆုံးကျင့်စဉ်

သင်္ကြန် ၁၀ရက်တာ တရားစခန်း

အောင်ပွဲအခမ်းအနားအစီအစဉ်

- (၁) နမောတဿ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော၍ အခမ်းအနားဖွင့်လှစ်ခြင်း။
- (၂) ကုဗ္ဗိပါလဆရာတော်မှ ဆုံးမဩဝါဒစကားမိန့်ကြားခြင်း။
- (၃) အခမ်းအနားမှူးမှ ငွေစာရင်းရှင်းတမ်း ဖတ်ကြားတင်ပြခြင်း။
- (၄) တောင်တော်အတွင်း လိုအပ်နေသော အလှူတော်များအတွက် ဝတ္ထုငွေများ လှူဒါန်းခြင်း။
- (က) ဦးစိန်ဝင်း+ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်းမိသားစုမှ အလှူတော်ငွေကျပ် သိန်း (၇၀)
- (ခ) ဒေါ်သီတာမိသားစုမှ အလှူတော်ငွေကျပ် သိန်း (၇၀)
- (ဂ) ဒေါ်မိုးစန္ဒာမိသားစုမှ အလှူတော်ငွေကျပ် (၃၅)သိန်း
- (ဃ) ဗိုလ်ကြီးစိုးကိုကို + ဒေါ်နန်းမိုးမိုးကြည် မိသားစုမှ အလှူတော်ငွေကျပ် သိန်း (၂၀)
- (င) အပတ်စဉ်(၅) စုပေါင်းယောဂီများအဖွဲ့ တစ်သိန်းတစ်သောင်းကျပ်

လှူဒါန်းငွေစုစုပေါင်း (၁၉,၅၁၀,၀၀၀)ကျပ်တိတိကို ယောဂီအဖွဲ့ကိုယ်စား ဦးမြင့်သိန်းလွင်မှ ပေးအပ်လှူဒါန်းရာ



ဆရာတော်ကိုယ်စား အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်ကြီး စိုးကိုကို မှ လက်ခံရယူပါသည်။ အလှူရှင်အသီးသီးတို့အား ဆရာတော်မှ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာများကို ပြန်လည်ပေးအပ် ချီးမြှင့်ပါသည်။

၅။ ဆရာတော်မှ ရေစက်ချ အနမောဒနာတရားကို ဟောကြားချီးမြှင့်ရာတွင် လေ့ယူကာ (၁၈)လုံးလှူဒါန်းပြီးစီးကြောင်း၊ လျှပ်စစ်မီးလှူဒါန်းပါက စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို ထိုးဖောက်မြင်နိုင်သော အစွမ်းရှိကြောင်း၊ ရေလှူဒါန်းပါက ရေအကျိုးဆယ်ပါးရရှိကြောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ဒါနကထာ ဟောကြားခန်း၊ (၁၀)ရက်စခန်းဆင်းယောဂီများ ရက် (၆၀)ထပ်မံဝင်နိုင်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်သင့်ကြောင်း၊ ရက် (၆၀)စခန်းတွင် အလင်းမှိတ်ရရှိ တာဝန်ယူကြောင်း၊ ရက် (၆၀) စခန်းကို မေလ (၁)ရက်နေ့တွင် စတင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဣန္ဒြိယလတောင်တော်သည် ဘေးရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်ကျော်လွှားရာ အောင်မြေဒေသတစ်ခု ဖြစ်သောကြောင့် ပါရမီဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိကြသူများ လာရောက်ကြကြောင်း၊ အစရှိသဖြင့် အကျယ်တဝင့် ဟောကြား ချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။

(၆) ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရတိဌတု သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို၍ အခမ်းအနားကို အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးစေပါသည်။

စာရေးသူအတွက် အကောင်းဆုံး တရားစခန်းမှာ အကောင်းဆုံးကျင့်စဉ်ကို ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပေရာ၊ မိမိ၏နှောင်ရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်ပြီဖြစ်သကဲ့သို့ ဆရာတော် အမိန့်တော်မူခဲ့ပေသော စကားရပ်များကလည်း စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကို မြှင့်တင်ပေးသကဲ့သို့ တည်ရှိပေရာလောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ကောင်းကျိုးများကို ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ငါ့မှာ လက်ကျန်အချိန်ရှိပေသေး၏တကားဟူ၍ နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်လျက် တရားထူးအသိထူး၊ အမြင်ထူးတို့ကို ပေးသနား ချီးမြှင့်တော်မူသော ဣန္ဒြိယလဆရာတော်ဘုရားအား ဤစာရဖြင့် ဂရုဏ်ပြုလိုက်ရပါပေတော့သတည်း။

ဗေဒသုတေသီဆရာမျိုး

စက်တန့်နာ၊ ဘင်နာ၊ အဖုအကျိတ်အတွက်

လူစွမ်းမြင့် (နတ်မောက်)

ပေါင်ရင်းတွင် အဖုအကျိတ်အလုံးဖြစ်ကာ အလွန်အောင့်သော၊ နာကျင်သော အနာကို ပေါင်ရင်း စက်တန့်နာ ဟု ခေါ်ပါသည်။ အချို့သူများက သက်တန့်နာ၊ အနာစက်တန့်နာဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ပေါင်နံဘေးနှင့် ငယ်ပါ ကပ်ပယ်အိတ်တို့တွင် အဖုလေးများ ထွက်လာသော အနာကို ဘင်နာဟု ခေါ်ကြပါသည်။

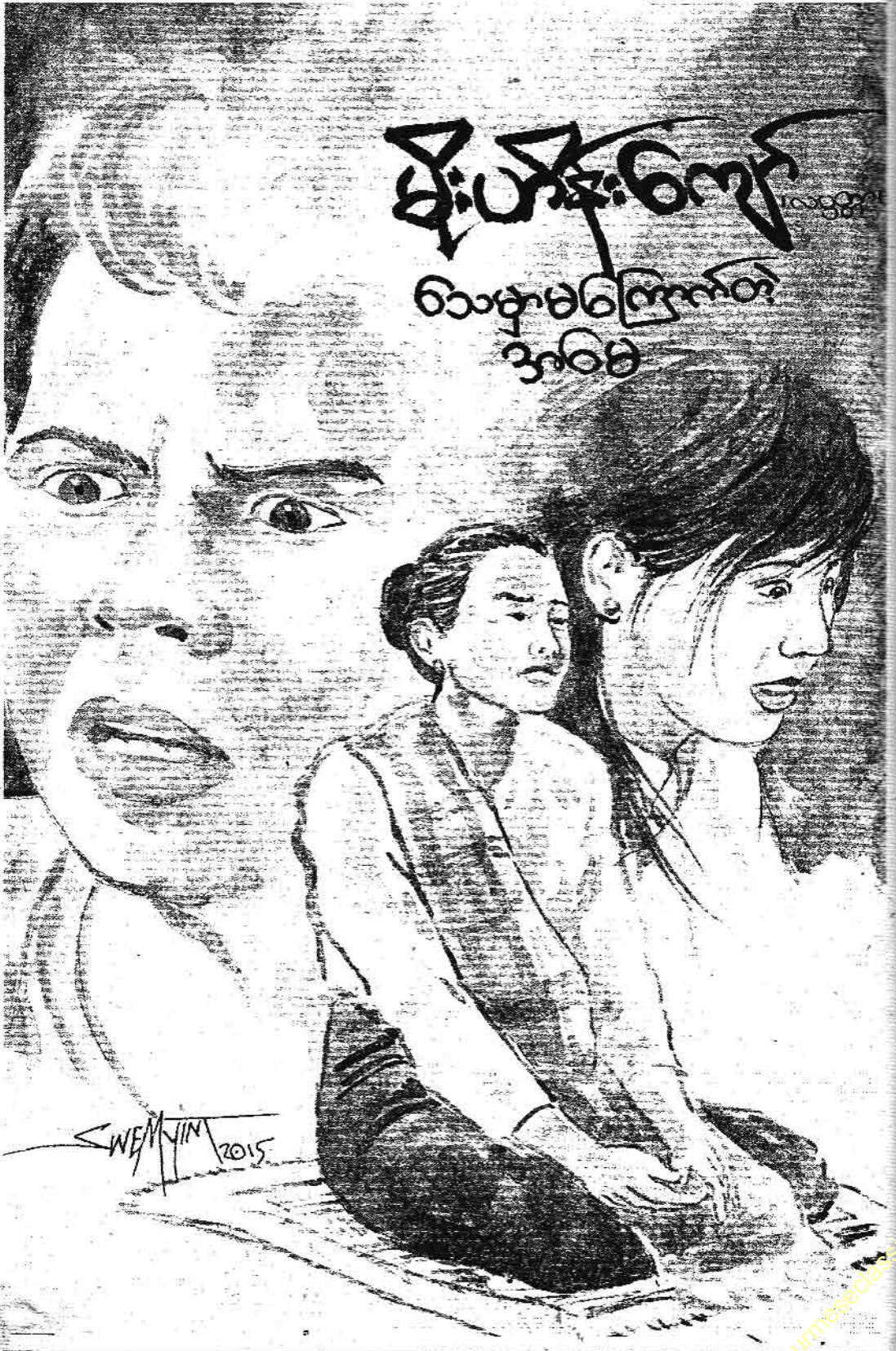
သွေးပုပ်၊ ပြည်ပုပ် အပုပ်အသီးများ စုဖွဲ့ပေါက်သော အဖုအကျိတ်၊ သွေးစုနာများကို အပူနာဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။

ထိုသို့ စက်တန့်နာ၊ ဘင်နာ၊ အဖုအကျိတ် အပူနာများ ပေါ်ပေါက်လျှင် အညော်ဆိုးအနံ့များ ရှောင်ရှားရပါသည်။ အညော်ဆိုးများ ရှူမိလျှင် အနာပြိုသွားပြီး အနာဝင်ကာ အသက်အန္တရာယ်အထိ ထိခိုက်တတ်ပါသည်။ အညော်ထုတ်ရန်အတွက် ပရဆေးဆိုင်မှ ရှိန်းခို နှစ်ပဲသားခန့် ဝယ်ပြီး နေ့စဉ် စားပေးပါ။ ရှိန်းခိုသည် အညော်ကို နိုင်ပါသည်။

အနာကို လိမ်းရန်အတွက် ကုန်း ခံတက်ခေါက်ကို ဆန်ဆေးရည်အနှစ်ရည်နှင့် ပျစ်ပျစ်သွေးပြီး မဟောက်ထုံးမှုန့်နှင့် ဖျော်ကာ ထုထူလိမ်းပေးပါ။ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်မှ ငါးကြိမ်အထိ လိမ်းပေးပါ။ ဆီညော်နံ့ သစ်ရွက်၊ အခိုက်မီးရှို့ ညော်နံ့များ ရှောင်ပါ။ ရှိန်းခိုကို နေ့စဉ် နှစ်ပဲသားခန့် စားပေးပါ။ ရှိန်းခိုမရနိုင်လျှင် ရေနံချေ လက်ညှိုးတစ်တိုခန့် စားမျှပေးပါ။

ယင်းကဲ့သို့ ငါးရက်ခန့် ကုရိုက် ကုသလျှင် အနာနပါက ပိန်သွားပြီး ရင့်လျှင် ပြည်ပေါက်သွားပါမည်။ ပြည်ပေါက်လျှင် ပျောက်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာ ထန်းဖြာကြပါစေ
လူစွမ်းမြင့် (နတ်မောက်)



မိုးပန်းဝေ

သောမဂ္ဂဗြဟ္မစာအုပ်
အုပ်စု

SWEM NIM 2015



တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနေသော လွှစာကျေးရွာသို့ ပြင်စလူမြို့နယ်ခွဲ လေယာဉ်ကွင်းကျေးရွာ၌ နေသော အမေ့ထံမှ လူကြုံဖြင့် စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိသားစုတွေ တစ်ရပ်တစ်ရွာစီ ကိုယ် ဘဝရပ်တည်မှုနှင့် ကိုယ် နေနေကြရ သည့် ကာလတစ်လျှောက်လုံး ဘယ် တုန်းကမှ အမေ့ဆီက စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ ရောက်မလာဘူး။

အမေ့နေသော လေယာဉ်ကွင်း ရွာနှင့် စာရေးသူနေသော လွှစာရွာတို့ က လပွတ္တာမြို့မှ ထွက်သော လိုင်း သင်္ဘောများ ပြေးဆွဲခတ်မောင်းရာ ခရီး စဉ်လမ်းကြောင်းထဲမှာဖြစ်သည်။ လွှစာ ရွာမှ နာမည်ကျော် ပြန်မလော့မြစ်ကြီး အား ဖြတ်ကျူးပြီး တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ပြင်စလူမြစ်ကြောင်းအတိုင်းသွားလျှင် လေယာဉ်ကွင်းရွာသို့ ရောက်သည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် စသည်ဖြင့် အတော်ကြာမှ တစ်ခေါက်တကျေးရောက်တတ်သည်။

အမေက လေယာဉ်ကွင်းတွင် နို့ ညှာဖြစ်သူ ညီ ကိုမျိုးနိုင်တို့ လင်မယား နှင့် အတူနေသည်။ စာရေးသူတို့မှာ မွေးချင်းညီအစ်ကို ငါးယောက်ရှိသည်။ စာရေးသူက အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး စာရေး သူအောက်မှာ ကိုတိုး၊ ကိုမျိုးလွင်၊ ကိုမျိုးနိုင်၊ ကိုမျိုးလင်ဟူသော ညီလေး ယောက်ရှိသည်။ စာရေးသူနှင့် နံပါတ် လေးဖြစ်သော ညီ ကိုမျိုးနိုင်တို့နှစ်ဦး ကသာ အရက်မသောက်၊ အေးလိပ် မသောက်သော်လည်း ကျန် သုံးဦးက အရက်သမားစစ်စစ်များ ဖြစ်ကြသလို၊ ခပ်ပေပေ ခပ်ဆိုးဆိုးများလည်း ဖြစ်ကြ သည်။

ကိုမျိုးနိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံက အတူနေသော အမေ့တာဝန်ကို ယူညှင်း

မညှာ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးကြသည်။ အမေက အချိန်ပြည့်နီးပါး ဝိပဿနာ ကမ္မတ္တန်း ဘာဝနာကို အားထုတ်သော အလေ့ အကျင့်မြဲနေသူဖြစ်သည်။ ရာသက်ပန် ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်သည်။ အိမ် မှာထက် တရားအားထုတ်ရာ ဇရပ်မှာ အနေများသည်။ အမေက အသက် ၅၀ ကျော်လောက်ကတည်းက ဝိပဿ နာတရားကို အလေးထား ပွားများ အားထုတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ လေယာဉ် ကွင်းရွာက ရပ်ကွက်ကြီး (၆)ခုနှင့် အိမ်ခြေတစ်ထောင်ခန့်ရှိပြီး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ အခြေစိုက် နေ ထိုင်လျက် ရေလုပ်ငန်း၊ ဆားလုပ်ငန်း၊ ရောင်းဝယ်ရေး၊ စွဲဒီယိုရုံ စသည်ဖြင့် အလွန်စည်ကားသော ပင်လယ်ဆိပ် ကမ်းဒေသ ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး၌လည်း အလေးထားကြ သည်။ ရွာသူရွာသားများမှာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က အခြေချ လာရောက်နေ ထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြသော်လည်း အားလုံးနီးပါး ရပ်ဆွေရပ်မျိုးများသဖွယ် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေကြသည်။

အမေ့ကို တစ်ရွာလုံးက ချစ်ခင် လေးစားကြည်ညိုကြသည်။ အမေက မည်သူ့ကိုမဆို မျက်နှာချိုချိုပြုံးပြီးနှင့် လေသံအေးအေးဖြင့် ကြည်ညိုစွာ ပြောဆိုဆုံးမတတ်သည်။ အမေ့စကား ကို အရက်မူးနေသူများကပင် လေးစား နားထောင်သည်။ ရွာထဲတွင် အကြောင်း ကြောင်းကြောင့် အော်ကြီးဟစ်ကျယ် မကြားဝံ့ မနာသာ ဆဲဆိုရမ်းကား ရန် ဖြစ်နေကြပါစေ၊ အမေ့ဖြတ်လျှောက် သွားလျှင် ထိုရန်ပွဲတိတ်သွားသည်။ တရားရှင် အမေ့ကြီးအား လေးစား ကြည်ညိုမှုဖြင့် ခေတ္တရပ်ထားကြပြီး အမေ တော်တော်ဝေးဝေးရောက်မှ ဆက်ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ခါက ရယ်စရာအဖြစ် အပျက်တစ်ခုကို မှတ်မိသေးသည်။ ရွာလယ်ပိုင်း အနောက်လမ်းကြားထဲမှ အလုပ်သမားအိမ်ထောင်စုနှစ်ခု အကြီး အကျယ် ဆဲဆိုရန်ဖြစ်နေကြသည်။ မနီး မဝေးမှာလည်း လမ်းသွားလမ်းလာတချို့ က မယောင်မလည် မသိမသာကြည့် နေကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အမေက ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကနေ တရားထိုင်ပြီး ရွာထဲလမ်းအတိုင်း ပြန် လျှောက်လာရာမှ ထို ရန်ဖြစ်နေကြ သောနေရာကို ဖြတ်ပြီးလျှောက်လာ သည်။ အမေလာတာကို တွေ့တော့ စောစောက အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဆဲဆို ရန်ဖြစ်နေကြသူများထဲမှ တစ်ဦးက -

“ဟဲ့...ဟဲ့မှာ အမေ ဒေါ်အေး ကြည် လာနေတယ်၊ နေဦး။ ထိုရန်ပွဲ ကို ခဏရပ်ထားဦး။ အမေ တရားထိုင် က ပြန်လာနေတာ။ တိတ်၊ တိတ်ကြ” ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီး အမေ ဖြတ်သွားစဉ်...

“ဟဲ့ဟဲ့...အမေ တရားထိုင်က ပြန်လာတာလား”

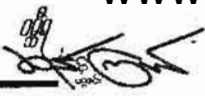
“ဪ...အေး၊ ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ သမီးတို့ ကျန်းမာကြလား၊ အေးအေး၊ ကျန်းမာချင်သာကြပါစေကွယ်။ မေတ္တာ ပို့ကြကွဲ့”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကွဲ့၊ ပီးပီး... သမီးတို့ မေတ္တာ...မေတ္တာပို့ကြပါတယ် အမေ”

“ဪ...အေးအေး၊ သာဓု - သာဓု - သာဓုပါကွယ်”

ဤသို့ဖြင့် အမေ ကျော်ဖြတ် သွားပြီး ခပ်ဝေးဝေးရောက်သောအခါမှ စောစောက တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖြစ်ထား သော ရန်ပွဲကို ပြန်စရန် အားယူပြင် ဆင်လိုက်သည်။

“အဲ...စောစောက ရန်ဖြစ်တာ



ငါပြောတာ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်။ အင်း...

“အေး၊ ငါလည်း ဘာတွေပြော လိုက်လဲ မသိတော့ဘူး။ အစပြတ်သွား တာကိုး”

“ဟေ... အေး၊ ဒါဆိုလည်း တော်ပြီဟာ။ ဆက်မဖြစ်တော့ဘူး။ အမေ ဒေါ်အေးကြည်လာတာနဲ့ ရန်ဖြစ် နေတာတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိတော့ဘူး”

“အေးလေ၊ ဒါဆိုလည်း တော် ပေါ့၊ ငါလည်း ဆက်မဖြစ်ချင်တော့ပါဘူး တယ်”

“အေး၊ ဟီးဟီး...”

“ဟားဟား...”

ရန်ဖြစ်နေကြသူများ၏ ပြောဆို သံကြောင့် မသိမသာ ရပ်ကြည့်နေသူ များက ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြသည်။

အမေက နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာထ၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးတာနဲ့ ဘုရားဝတ်တက်၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ၊ ဆုတောင်းပြီး တရားမှတ်သည်။ တရား မှတ်မှ ဖြတ်လျှင် နံနက်စောစောစာကို စားသည်။ နောက် အိမ်ရှေ့လမ်း စွေး တန်းမှာ ခေတ္တလျှောက်သည်။ ဟိုက ခီက နှုတ်ဆက်ကြသည်ကို အမေက ပြီးပြီး ပြီးပြီးဖြင့်၊ ဖြေရင်း မေတ္တာပို့ သည်။ ကျွေးမွေးကြသော်လည်း အမေ က သာဓုခေါ်ရင်း စားပြီးကြောင်းပြော ကာ လမ်းခဏလျှောက်သည်။

နေနည်းနည်းမြင့်လာတော့မှ တရားဇရပ်ကို သွားသည်။ လမ်းမှာ တွေ့ သမျှ လူများကို မေတ္တာပေးဝေသည်။ အမေ တရားဇရပ်အသွားမှာ ဖယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ စားစရာလှူကြသူများ က နေ့စဉ်ရှိသည်။ အမေက တစ်နေ့ ခင်းလုံး တရားဇရပ်မှာ နေသည်။ တရား အားထုတ်၊ တရားနာသည်။ ညနေ

စောင်းလောက်ကျမှ အိမ်ပြန်လာသည်။ အိမ်ရောက်တော့ လာလှူကြသော အချို့ရည်အချို့ကို အနည်းငယ်စီ သောက်ပြီး ခေတ္တနားသည်။

နောက် ဘုရားဆောင်မှာ ဘုရား ဝတ်တက်၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ညှိုင်း တရားမှတ်သည်။ (ရှစ်ပါးသီလ နှင့်မို့ ညစာမစားတော့ပါ။) ထို့နောက် တစ်နေ့လုံး တရားနဲ့လုံးဖြင့် ထုံမွမ်းထား သော အမေသည် အေးချမ်းစွာဖြင့် အိပ်စက်ပါတော့သည်။ ဒါက နေ့စဉ် အမေဝတ္တရားများဖြစ်သည်။



လေယာဉ်ကွင်းကျေးရွာ ချောင်းဝ ပိုင်းမှာ အမေနှင့် သားများက ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်အိမ်နှင့် တစ်အိမ်စီနေကြသည်။ အမေမှာ အစက အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ကိုမျိုးဇင်နှင့် နေသည်။ ကိုမျိုးဇင်က ဆိပ်ကမ်းလုပ်သားဖြစ်သည်။ သူ့ဇနီး သည် ခင်မာဌေးက ရပ်ရည်လေး ဖြေ ပြစ်သလောက် အလွန်မိုက်ရိုင်းသည်။ သူတို့မှာ သုံးနှစ်ခန့် သားလေးတစ် ယောက်ရှိသည်။ ကိုမျိုးဇင်က အသောက်အစားလည်း ရှိသလို၊ ခပ် ပေပေစိုက်လည်း ရှိသည်။ သူနှင့် နံပါတ်သုံးဖြစ်သော ကိုမျိုးလွင်က လမ်း တစ်ဖက်စီ နေကြသည်။

ကိုမျိုးလွင်တို့ မိသားစုက ဆိပ် ကမ်းမှာ မုန့်ပဲသရေစာရောင်းသည်။ သူ့ဇနီး မငယ်မက အလွန်စိတ်ကောင်း ရှိသည်။ သူတို့မှာလည်း သမီး နှစ်ယောက်ရှိသည်။ သူကလည်း အသောက်သမား။ မူးလာလျှင် အိမ်က မယားကို ပြဿနာရှာတတ်သည်။

နောက်တစ်ယောက်က နံပါတ် နှစ်ဖြစ်သူ ကိုတိုး။ အရပ်အခေါ် ငတိုး။ အဲ...သူကတော့ တော်တော်ကို ဆိုး သည်။ ငိုက်သည်။ ပြဿနာတော်တော် များသည်။ သူကလည်း ဆိပ်ကမ်းမှာ လုပ်သည်။ မယားက သားသမီး လေး ယောက်နှင့် တော်တော်ဇာနည်၊ သည်းခံ ပေါင်းလာရာက နှစ်အတော်ကြာ အဆို အော်မခံနိုင်၍ ကွဲကြပြီး လုံးဝ ပြန် မပေါင်းတော့။ ကိုငတိုးက ဟိုနေ သည်နေ၊ ကြုံရာနေသဖြင့် မူးရူးပေတေ ဆိုးမိုက်နေခြင်းဖြင့် နာမည်ကြီးသည်။ ထို ငဆိုးငိုက် ငပေငတေ အရက် သမားသုံးယောက်မှာ ရပ်ရေးရွာရေး လူမှုရေးနှင့် အပါင်းအသင်းပေါ်သော ကြောင့် သူတို့ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ကာ ခင်မင်ကြသည်။ အမေမျက်နှာသည်



ပါသည်။

ဘယ်သူတွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် အမေက သူ့တရားခန်းမှာ ဝတ်မပျက်။ ဥပယ်မပျက်။ ချွေးမဖြစ်သူ ခင်မာဌေးက အလွန်မိုက်ရိုင်းသော်လည်း အမေက သည်းခံသည်။ သူတော်ကောင်း ဖော်ကားသူများ မျက်မှောက်အတွင်း အကျိုးပေးသည်။ မကြာမီ ထိုချွေးမကိုယ်ဝန်အရင်အမာဖြင့် ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားသည်။ သည်တော့ ကိုမျိုးဇင်က ပိုပြီးဆိုးပြီပေါ့။ မယားသေတာကို အကြောင်းပြပြီး ပိုသောက၊ ပိုဆိုးလာသည်။ သည်တော့ တရားပြမရ ဆိုဆုံးမ မရသော သားအငယ်ဆုံးကို ထားခဲ့ပြီး တရားဇရပ်မှာပဲ အချိန်ပြည့်သွားနေကာ သူ့အလုပ် တရားအားထုတ်နေတော့သည်။ သိပ်မကြာပါ။ ကိုမျိုးဇင်လည်း ကြီးမားသော အကုသိုလ်ကံဖြင့် အမြင့်မှ ပြုတ်ကျပြီး အသေဆုံးဖြင့် သေခဲ့ရသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ကိုမျိုးဇင်သေသောနေ့က အားလုံးအုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်ဖြစ်ကြပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း တရားဇရပ်မှာ နေသော အမေ့ထံ ချက်ချင်းသွားပြောကြသည်။

“အမေ... အမေသား မျိုးဇင် အမြင့်က ပြုတ်ကျပြီး ဆုံးပြီ”

လာပြောသူ စကားကြောင့် အမေက ခေတ္တမျှ သတိထိန်း ဆင်ခြင်လိုက်ပြီး...

“အေးလေ၊ သေမျိုးတွေပဲ အချိန်တန်ရင် ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားကြတာပဲ”

ဟုသာ ပြောပြီး တရားခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ မျိုးဇင် ရက်လည်သည့်နေ့အထိ အမေပြန်မလာတော့။

နောက် နံပါတ်သုံး မျိုးလွင်း သူလည်း အလွန်အကျွံဆိုးလေတော့ မယားက သမီးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး

ဆင်းသွားကာတည်းက လုံးဝ ပြန်မပေါင်းတော့။ ဒီတော့ မျိုးလွင် ပိုဆိုသွားသည်။ ပိုသောကံလာသည်။ စီးပွားပျက်၊ အခြေပျက်၊ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြင့် ဘဝပျက်လောက်အောင် သောက်စားပြီး သွားချင်ရာသွားနေလိုက်တာ အခြေအနေဆိုးလို့ သေခါနီး မရူမလှဘဝကျတော့မှ အမေရှိရာ လေယာဉ်ကွင်းရွာကို ပြန်လာသည်။ မျိုးဇင်တို့သေတော့ ကျန်တဲ့ အိမ်လေးမှာ အမေက တစ်ယောက်တည်းနေသေးသည်။ မျိုးလွင် ပြန်လာတော့ အမေက ထုံးစံအတိုင်း တရားဇရပ်မှာ သွားနေသည်။ မျိုးလွင်ကလည်း မသေမချင်း ကျန်တဲ့အချိန်လေးမှာ အမျိုးမျိုးသောင်းကျန်ပြီး သူလည်း မရူမလှသေခဲ့ရသည်။ အပေါင်းအသင်းပေါတော့ အရပ်ကောင်းလို့ အလောင်းလှခဲ့ရသည်။ ညီဖြစ်သူ မြေပုံဘေးမှာပဲ မြှုပ်လိုက်ကြသည်။ သည်တုန်းကလည်း အမေက တစ်လပြည့်သည်အထိ ရွာထဲ မလာ။ တရားဇရပ်မှာပဲ နေသည်။ ဘာမှမပြော။

“သေမျိုးပဲကို” ဟုသာ ခပ်တိုးတိုး တစ်ခွန်းပြောသည်။ ဒီအချိန်မှာ အမေရောက်သက်က (၇၀)ကျော်ရှိပြီ။

မျိုးနိုင်က အစကတည်းက အမေ့ကို အတူနေဖို့ အပြင်ခေါ်ကြသော်လည်း အမေက မနေဖြစ်။ ခုတော့ မျိုးနိုင်တို့ လင်မယားက မဖြစ်မနေ ခေါ်ကြသည်မို့ အမေ လိုက်နေသည်။ တစ်ကြောင်းကလည်း အမေ့ကျန်းမာရေးက မကောင်းချင်တော့။ အသက်အရွယ်ကလည်း စကားပြောလာပြီထင်သည်။

မျိုးနိုင်က အလွန်တော်သည်။ အမေ့စားဝတ်နေရေးသာမက၊ အမေဝေယျာဝစ္စအားလုံးကို မတွန့်မဆုတ် ပြုစုလုပ်ကျွေးသည်။ တစ်ခါက အမေ

ဝမ်းချုပ်တော့ မျိုးနိုင်က ဝမ်းချုပ်တောင့်သွင်းပေးသည်။ ဒါလည်း ဝမ်းကမထွက်။ စမြင်းခံနေသည်ဆိုသောကြောင့် မျိုးနိုင်က အမေ့စအိုတွင်းရှိ စမြင်းတုံးကို လက်ဖြင့် နှိုက်ထုတ်ပေးရာ စမြင်းပွင့်ပြီး အမေ့စအိုတွင်းမှ ဓာတ်သက်သော အရည်များက အမေ့စအိုကို ငုံ့ပြီး နှိုက်ထုတ်ပေးရသူ မျိုးနိုင်မျက်နှာသို့ ဗွမ်းခနဲ ပက်ဖြန်းသလို ရွဲရွဲစိုက်နေသည်။ ဒါကို မျိုးနိုင်က...

“အ...ဟဲဟဲ... အမေ့ချေးက မနဲ့ဘူးဟာ။ မွေးနေတာပဲ၊ အဟီး...”

ဟု ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ပြောကာ၊ အမေ့ထံကို အရင်ဆေးကြောလုတ်သင်ထဘီလဲပေးပြီးမှ သူ မျက်နှာသစ်သည်။ ချေးရည်စို့ပေးနေသော အမေ့ထဘီကို သူ့ကိုယ်တိုင်ဖွပ်သည်။ ကိုမျိုးနိုင်တို့အိမ်က လေယာဉ်ကွင်းရွာထိပ်ချောင်းဝိုင်းဈေးတန်းနှင့် သင်္ဘောဆိပ်မှာ ရှိသည်မို့ နေ့စဉ် အိမ်မှာ လူမပြတ်။ မြင်တွေ့ သိကြသူများက အံ့သြခိုင်းမူးကြသည်။ ကိုမျိုးနိုင်က စက်ချုပ်သော အလုပ်လုပ်ရင်း ရွာမှာ ဗေဒင်ဟောပြောခြင်း ဘာသာရေး လူမှုရေးကိစ္စများတွင် လူပင် ငယ်သော်လည်း အမေ့အဆုံးအမကို ခံယူသော ကိုမျိုးနိုင်၏ စရိုက်ကြောင့် တစ်ရွာလုံးက ချစ်ခင်လေးစားပြီး ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှာ နေရာပေးကြသည်။ ညီတွေနှင့် အစ်ကိုလူမိုက်တို့ ဆိုးသမျှ နှိပ်စက်သမျှကိုလည်း ပြောရင်းဆိုရင်း သည်းခံသည်။ အမေ့အဆုံးအမတစ်ခုကို အပြုအမတ်ရနေသည်။

“ငါ့သားများ... ရန်ဆိုတာ ဖြစ်မှဖြစ်တာ။ မဖြစ်ရင် မဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ ရန်သူရှိရင် မေတ္တာပို့၊ မတုံ့ပြန်နဲ့။ ဖြစ်ရင် ပျက်လိမ့်မယ်။ ရှောင်ရင် အောင်မှာပဲ”



ဟူသော အမေအဆုံးအမကို သားများကိုသာမက၊ ရွာထဲရှိ မိသားစု များကပါ သူတို့သားသမီးတွေကို နာ ယူမှတ်သားစေသည်။



အမေဘဝ၊ အမေလောကခံခရီး ကား ကြမ်းတမ်းလှသည်။ အမေက အဖေနှင့် အကြောင်းပါတော့ အမေက အဖေထက် (၁၀)နှစ်ကြီးသည်။ စီးပွား ရေးကို အဖေက ဦးဆောင်သော်လည်း အမေ၏ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုက ထိန်း မတ်ပေးသည်။ အဖေတို့ဘက်က အမျိုးတွေက အမေ့ကို အဖေနှင့် သဘောမတူ။ အလွန်အတ္ထကြီးပြီး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲကြသည်။

သား ငါးယောက်ရသည်အထိ အဖေတို့ စီးပွားရေးက ကောင်းသည်။ လပွတ္တာမြို့ပေါ်မှာ ဒုတိယတန်းလောက် တော့ ရှိသည်။ စီးပွားရေးလေး ကောင်း လာလို့ အခြေအနေမြင့်မားလာတော့ အဖျက်က ဝင်လာသည်။

သစ်စက်ထဲမှာ တောက လာပြီး နေ့စားလုပ်သော အလုပ်သမားတစ်ဦးနှင့် အဖေတို့ ငြိကြပြီး အမေနှင့် သားများ ကို ထားခဲ့ကာ၊ ထိုမိန်းမနှင့် ထွက်သွား ကြသည်။ အဖေဘက်က ညီအစ်ကို မောင်နှမများကလည်း အဆင်း ဘီးတပ် ပေးကြသည်။

အမေဘဝခရီးကြမ်း ဒီက စ၊ တော့သည်။ လင်ပစ် မိန်းမသားတစ်ဦး မှာ အမေအိုကြီးတစ်ယောက်နှင့် သား လူမမယ် ငါးယောက်ဖြင့် နက္ခ သောက၊ ဗျာပါဒ အပူမီးတွေ တောက်လောင် ကာ ဆောက်တည်ရာမရ၊ အားကိုးရာ မဲ့နေတုန်း အဖေတက်က ညီ ညီမတွေ က အပူသည်ကို လူလည်လုပ်ပြီး ဝိုင်း နှိပ်စက်လိုက်ကြသေးသည်။ အမေ

တစ်ယောက် ဘဝဆိုးဒဏ်ကို ခါးသီး စွာ ခံခဲ့ရသည်။ ဒါတင်မကသေးဘဲ၊ ကံဆိုးမ သွားရာ မိုးလိုက်လို့ ရွာဆို သလို၊ လပွတ္တာမြို့ကို လောင်သော မီး ကြီးဘေး၌လည်း နှစ်ကြိမ်ပါဝင်ခံခဲ့ရပြန် သည်အတွက် အခြေအနေမဲ့ဘဝဖြစ်ခဲ့ ရပြန်သည်။

မိသားစုတဝဝရပ်တည်းမှု၊ ရှင်သန်မှု အတွက် အမေတစ်ယောက် တည်း အားသွန်ခွန်စိုက် ရန်းကန်ခဲ့ရသည်။ လမ်းဘေးမှာ ဗန်းကလေးတစ်ချပ်ဖြင့် မှန်မျိုးစုံရောင်းရသည်။ ထမင်းဆိုင်မှာ အတားအကူလုပ်ရသည်။ အမေအိုကြီး နှင့် သားလေးတွေကို စိုးရိမ်စွာ ထားခဲ့ ရပြီး တောရွာများမှာ လှည့်ပတ်၍ ဈေးရောင်းရသည်။ စာရေးသူ လုပ်နိုင် သောအရွယ်ရောက်တော့ အမေ့ကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ နက္ခ မှန်သမျှ အမေတစ်ယောက် ခါးစည်းခံ နေရတုန်း (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလတိုင် ၌ အဖေက ရန်ကုန်မှာ အခြေကျပြီး ကြီးပွားချင်သောနေသည်။ သူ ယူသွားခဲ့ သော နောက်အိမ်ထောင်နှင့် သားသမီး တွေ ရကာ အားလုံးဘဝ သာယာလှပ စိုပြည်နေကြသော်လည်း သူမွေးပြီး ပစ်ထားခဲ့သောသားတွေအတွက် လုံးဝ မစဉ်းစားတော့ပေ။

နောက်ဆုံး အမေက မိသားစုကို ခေါ်ပြီး လေယာဉ်ကွင်းရွာမှာ အခြေချ ကြသည်။ အမေအမေ အဘွားက ယောဂီဝတ်ဖြင့် တရားအားထုတ်ရင်း ထိုရွာမှာပဲ ခေါင်းချခဲ့သည်။

အမေသေ၊ သားသေဖြင့် ဘဝ တွေ အဖုံဖုံအလီလီ ဆင်းရဲနက္ခရောက် ကာ ကြမ်းတမ်းသော လောကခံ ဖြစ် ရပ်တွေက အမေ့ကို သတိ သံဝေဂ တွေ ရစေသည်။ နောက်ပိုင်း အမေက လောကခံကို မတုန်လှုပ်တော့၊ အား

ထားရာ၊ အေးငြိမ်းရာ အမှန်တရားကို အမေ့ရှာတွေ့သွားချေပြီ။ သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲအပေါင်းတို့မှ လွတ်မြောက် အောင် ကယ်တင်နိုင်သူကား လောက တွင် ဗုဒ္ဓပြတ်စွာဘုရားမှတစ်ပါး တခြား မရှိပြီကို အမေသိသွားချေပြီ။ လောက ၏ သောကဗျာပါဒ အပူမီးတွေကို ဓမ္မ ရသဖြင့်သာ ငြိမ်းအေးစေနိုင်မည်ဟု အမေ နားလည်သွားချေပြီ။ ဒါကြောင့် အမေ တရားဖက်လို့ မှားချက်တွေကို ပြင်ရင်း ဓမ္မအနှစ်သာရ ဝိပဿနာ ဘာဝနာလမ်းမှာ အမေ ပွားများအား ထုတ် လျှောက်လှမ်းနိုင်ချေပြီ။ အမှန် တရားကို အမေ သိမြင်တွေ့သွားချေပြီ။

ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက်နေသော၊ မမြဲ သော အနိစ္စတရားနှင့် ခံစားမှုအဝဝတို့ ကြောင့် ဆင်းရဲရသော နက္ခတရားအလို သို့ မလိုက်ဘဲ သူသဘော သူဆောင် ပြုပြင်မရတတ်သော အနတ္တသဘော တရားတို့ကို အမေနှလုံးသားတွင် စွဲ ထင်ကိန်းဝပ်တည်မြဲလာတော့သည်နှင့် အမေက လောကခံကို မတုန်လှုပ် တော့၊ သေကွဲ၊ ရှင်ကွဲ အပူခဲတွေနှင့် လောကထဲက ကိလေသာ မိုက်မဲမှု တွေကို အမေ ဂရုမပြတော့။ “ဇွေး နေ၊ သေ” ဆိုသော ဘဝနိယာမကို အမေ သေသေချာချာ ပိုင်ခြားဝေဖန် သိမြင်ချေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် လောကခံအဆိုးပေါင်း စုံကို ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံခံစား ဖြတ်သန်း လာခဲ့ရသော အမေ၊ အဆုံးကို မြင်၊ နှလုံးတွင် အစဉ်တရားကိန်းမှုဖြင့် ရင့် ကျက်လာသော ဘာဝနာလုပ်ငန်းအသိ က အမေ့ကို သောကငြိမ်းအေး ပူသော ကင်းစေတော့သည်။ ကမ္မတ္တန်းဘာဝနာ အစွမ်းကား အံ့မခန်းရှိလှသည်။

ရွာထဲမှာ အမေက ဘာဖြစ် တော့မယ်လို့ ပြောလိုက်လျှင် သေချာ



သည်။ အစကတော့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ သဘောထားကြသည်။ နောက် မကြာ မကြာ အမေပြောသလို တွေ့ကြုံကြ ရတော့ သက်ထားမိလာကြသည်။ သို့ သော် နောက်တော့ အမေက မပြော တော့။ မေးလည်း မရတော့။

တစ်ခါက မျိုးလွင်သေပြီး တစ်လ လောက်အကြာမှာ စာရေးသူလည်း ရောက်ရှိနေပြီ။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် (မျိုးနိုင်နှင့်) အမေနှင့် စကားပြောရင်း အမေအိမ်(မျိုးဝင်း၊ မျိုးလွင်သေခဲ့သော အိမ်)မှာ ညအိပ်ကြသည်။ သန်းခေါင် လောက်၌ အိပ်တွင်း မီးဖိုဆောင်ဆီမှ အိုးခွက်ပန်းကန်များအား တစ်စုံတစ် ယောက်က ပုတ်ခတ်နေသလို တဝှမ်း ဂွမ်း ဆူညံစွာ ကြားလိုက်ရသည်။ စာ ရေးသူတောင် အမှတ်မထင် ကြက်သီး ထမိကြရသည်။ အမေခိုးပြီး သိ တော့...

“ဟဲ့ကောင် မျိုးလွင်၊ ဘာ လာ အနှောင့်အယှက်ပေးနေတာလဲ။ ကိုယ့် လမ်း ကိုယ်သွားပါလား။”

ဟု ပြောတော့မှ ငြိမ်သက်သွား သည်။



ဤဖြစ်ရပ်အစပါ ဖော်ပြသလို လွှာစာရွာမှာ နေသော စာရေးသူထံသို့ လေယာဉ်ကွင်းရွာရှိ အမေထံမှ စာ ရောက်လာသဖြင့် ဖတ်ကြည့်ရာ...

“စိုးစိုး...အမေ သုံးရက်နေရင် သေမယ်။ မင်းလာခဲ့”

ဟု စကား ခပ်တိုတိုပါသည်။ စာ ရေးသူ အမှတ်မဲ့ ထူပူသွားသည်။ ဒီစာ မျိုး တစ်ခါမှ မရဘူး။ ခုဟာက “အမေ သေပြီ အမြန်လာ” ဆိုသော အကြောင်း ကြားချက်လည်း မဟုတ်။ အမေက သူသေမယ့်ရက်ကို တိတိကျကျကြီး

ပြောပြီး မှာသောစာဖြစ်သည်။ စာရေး သူ အံ့သြမိသည်။ သို့သော် (၈၁)နှစ် ရှိနေပြီဖြစ်သော အမေအကြောင်း သိ ထားသည်။ ထူးသော်လည်း မဆန်းဟု ဆင်ခြင်လျက် အမေရှိသော လေယာဉ် ကွင်းရွာသို့ နောက်တစ်နေ့ ထွက်ခွာ သွားခဲ့သည်။

လေယာဉ်ကွင်းရွာ ဆိပ်ကမ်း ထိပ်က မျိုးနိုင်တို့အိမ်မှာ အမေကို ကြည့်ကြည့်သာသာ ကျန်းကျန်းမာမာ ဖြင့် တွေ့ရသည်။ စာရေးသူက ရောက် သည်နှင့် အမေကို ကန်တော့ပြီး ပါလာ သော စားစရာများ၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု များပေးပြီး...

“အမေစာရတော့ ကျွန်တော် အတော်ထူပူသွားတယ်။ အခြေအနေ တော်တော်ဆိုးနေပြီလို့ အောက်မေ့ပြီး အမြန်လာခဲ့တာ။ ဟော... ခုတော့ အမေက မာမာချာချာကြီးပါလား။”

“ဪ... သားကြီးရယ်၊ သေ ခြင်းတရားဆိုတာ အချိန်မရွေးဖြစ်နိုင် တာပဲ။ ခေါ်သင့်လို့ ခေါ်တာပေါ့။ ဒါနဲ့ မင်းလည်း စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေ ရဲ့လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နှစ်ထမ်း အတွက် စင်ကြယ်တဲ့ ဝမ်းရေးဖြစ်ပါစေ သားရယ်။ ဘဝတစ်သက်တာဆိုတာ ခဏလေးပါပဲ။ စားတော့ အများ၊ ခံ တော့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း မဖြစ် စေနဲ့။ ကဲကဲ...နားလိုက်ဦး၊ ဒီနှစ်ရက် သုံးရက်အတွင်း ဝေးဝေးသွားမနေနဲ့။ အိမ်မှာပဲနေ”

အမေက ညင်ညင်သာသာဖြင့် ပြောသည်။ စာရေးသူက အေးငြိမ်း ကြည်သာနေသော အမေမျက်နှာကို ကြည့်မဝ ရှုမဝကြည့်ရင်း ကြည်ညို ဝီတိဖြစ်နေမိသည်။

“အမေသည် အစားထိုးမရသော

မိခင်ပါတကား။ အနန္တကျေးဇူးရှင်ပါ တကား။”ဟု နှလုံးသွင်းရင်း အမေ့ထက် ကျေးဇူးတွေကို အောက်မေ့ ဆင်ခြင်နေ မိတော့သည်။ ညဦးပိုင်း မိသားစုတွေ စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ စာရေးသူ ရောက်လာသည်ဆိုတော့ လက်ကျန် အရက်သမားငါးဆိုး ငတီးကြီးလည်း လာသည်။ အမေတရားစကားအဆုံး အမေတွေကို နာခံနေကြရင်း အမေက ချွေးမဖြစ်သူ ကိုမျိုးနိုင်၏ ဇနီး မဝင်း ကြည်ကို...

“မဝင်းကြည်...အမေအပ်ထား တာလေးတွေ ယူလာခဲ့စမ်းပါ”

ဟု ပြောသောကြောင့် အားလုံး စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။ အမေက ဘာပစ္စည်းတွေ သိမ်းထားပါလိမ့်ဟု တွေးထင်မိကြသည်။ မဝင်းကြည်က အမေ့ကို အထုပ်တစ်ထုပ်ယူလာပေး သည်။ အမေက အိမ်ဦးခန်းမှာ သူ့ အတွက် သီးသန့် သိမ်းထားသော သင်ဖြူဖျာလေးတစ်ချပ်ကို ခင်သည်။ ထိုဖျာပေါ်တွင် ယောဂီရောင်ပိတ်စ ထပ်ခင်းသည်။ ယောဂီရောင်ဖြင့် ချုပ် ပေးထားသော ခေါင်းအုံးလေးကို ခေါင်း ရင်းမှာ ချသည်။ အမေက ထိုအပေါ်မှာ ယက်လက်ကလေးအိပ်သည်။ သီးသန့် အထုပ်ထဲက ယောဂီရောင် စောင် တစ်ထည်ဖြင့် သူ့ကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံ သည်။ မျက်နှာပေါ်ကို ယောဂီတဘက် လေး အုပ်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက် ကို ဝမ်းဖိုက်ပေါ်မှာ လက်မချင်း ချိတ် ၍ တင်ထားသည်။ ရော...လက်စ သတ်တော့ အမေက လူသေတစ် ယောက်အား ပြင်ဆင်ထားပုံမျိုး လုပ် ပြနေခြင်းပါတကား။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်ပြီး ခေတ္တမျှ နေကာ၊ အဝတ်ကို ဖယ် လျက်...

“ဘယ်နှယ်လဲ သားကြီး၊ အမေ



သေဖို့ ပြင်ဆင်ထားတာ ပုံကျရဲလား”

ဟု ပြီးစစဖြင့် မေးသည်။ စာ
ရေးသူရင်ထဲ နှင့်ခနဲခံစားလိုက်ရသည်။
အမေ၊ အမေတို့များ သေရမှာကို
ရန်ကုန် ဘုရားဖူးသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေ
သည့်အလား အောက်မေ့ရသည်။
အမေ့လုပ်ပုံက သေတော့မည့် မိခင်
တစ်ယောက်အတွက် သောကဗျာပါဒ
ဖြစ်ရမည့်အစား ဘုရားဖူးလိုက်ပို့ရ
သလိုမျိုး ဘာလိုလိုကြီးဖြစ်နေသည်။

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ အဆင်ပြေ
တယ် အမေ”

“အေး၊ သေတယ်ဆိုတာ ဘယ်
သူမှ ရောင်လွှဲမရတဲ့ တရားပဲ။ အသေ
မတတ်ရင်သာ သေရမှာ ကြောက်ကြ
ရတာ။ အသေတတ်ရင်၊ သေနည်းသိ
ရင် သေဖို့ ပြင်ဆင်ထားပြီးသားသူများ
ကတော့ သေရမှာ မကြောက်ကြဘူး
ကွဲ့။ ဘုရားပေးတဲ့ နေနည်းနဲ့ သေနည်း
ကို လေ့ကျင့်ထားရင် အသေတတ်လို့
လူ့ဘဝ အမြတ်ထွက်ကြမှာပေါ့။ ငါ
သားများ ရဲခဲတဲ့ လူ့ဘဝကို ရနေကြပြီး
အလကားမဖြစ်စေနဲ့ကွဲ့။ သေခါနီးမှ
နောင်တရရင် ပြင်လို့ မရတော့ဘူး။
တချို့လည်း သေထိ မိုက်သွားကြတာ
ပါပဲ။ ကိုယ့်တန်ဖိုး ကိုယ်သိကြ။ ဘဝ
ဆင်းရဲထက် သံသရာဝင်ဆင်းရဲကို
မြင်အောင်၊ သိအောင် ကြည့်ကြ။
သံသရာမှာ အဖန်ဖန်အခါခါ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခရောက်ရမှာဆို သတိထားကြ။ ဟို
ကောင် ငတီးကြီး ငါ့သား လူခိုက်ကြီး
အများဆိုတာ အချိန်ရှိတုန်း ပြင်ရင် ရ
သေးတယ်။ မင်း ခုထိ မိုက်တုန်းပါ
လား။ မင်းသေမှာ မကြောက်တာက
ရှုရှုမိုက်မိုက်နဲ့ တရားမရှိဘဲ ကြောက်
တာ။ ဒီ မကြောက်တာမျိုးက ငရဲတွင်း
နက်စေတယ် ငါ့သား။ ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ်ပြင်မှရတာ”

ငတီးကြီးက ငိုပါတော့သည်။ ထို
နေ့ည အမေနှင့် စကားပြောဖြစ်ကြရာ
ညဉ့်အတော်နက်မှ ရပ်လိုက်ကြသည်။
ဒီရက်ထဲ အမေက တရားရိပ်သာ
မသွားတော့ဘဲ အိမ်မှာပဲ နေသည်။
ပြောလိုသာ ပြောရသည်။ အမေပုံက
သေခါနီး လူပုံမျိုး လုံးဝ မရှိ။ မာမာ
ချာချာ၊ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ရွှင်ရွှင်ပျပျ
ပင်။

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်းမှာ
ရွာထဲက ရင်းနှီးကြသူများ အမေ့ကို
ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြသူများက အမေ့ရှိ
ရာကို လာပြီး စာရေးသူကို နှုတ်ဆက်
ရင်း စကားပြောကြသည်။ ထိုအခိုက်
မှာ အမေက...

“သားကြီး...အမေ ပန်းသီးရယ်၊
သစ်တော်သီးရယ်၊ လိမ္မော်သီးရယ် အဲဒီ
သစ်သီးသုံးမျိုးကို ဒီနေ့ လိုချင်တယ်”

ဟု ရုတ်တရက် ပြောသည်။
အားလုံး အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဒီရွာ
မှာ ဒီသစ်သီးများ ဘယ်လိုရနိုင်ပါလိမ့်
မလဲဟု အားလုံး သူကြည့်၊ ငါ့ကြည့်
ဖြစ်နေကြသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ အသီးမရလည်း
အရည်သောက်ပါလား အမေ”

ဟု စာရေးသူက ပြောသည်ကို
အမေက...

“ဪ...အေးအေး၊ သားတို့
ရှာမရလည်း သူ့ဘာသာရောက်လာ
လိမ့်မယ်”

ဟု ခပ်အေးအေးပင် ပြောသည်။
ထိုအခိုက်အတန့်မှာပဲ လပွတ္တာမှ လာ
သော လိုင်းသင်္ဘောက ရွာထိပ် ဆိပ်
ကမ်းမှာ ကပ်လာသည်။ ခရီးသည်များ
သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းလာကြသည်။
သင်္ဘောဆိပ်က အိမ်နှင့် မဝေး။

“ဟော...အမေအိမ်မှာ လူစည်
ကားနေပါလား”

ဟု ပြောရင်း လက်ဆွဲအိတ်
တစ်လုံးကို ဆွဲကာ ရွာလယ်ပိုင်းမှာ
နေသော မသန်းဌေးက တက်လာ
သည်။ သူမလက်တစ်ဖက်မှာ ကြွပ်
ကြွပ်အိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော သစ်
သီးများပါသည့်အိတ်ကို အမေ့ရှေ့ ချ
ကာ ကန်တော့သည်။

“ရန်ကုန်က အပြန်မှာ အမေ့ဖို့
သတိရတာနဲ့ ကမန်းကတန်း ပန်းသီး
ရယ်၊ သစ်တော်သီးရယ်၊ လိမ္မော်သီး
ရယ် တစ်လုံးစီပဲ ဝယ်လာနိုင်တယ်
အမေရယ်”

ဟု ပြောသည်ကို အားလုံးက
အံ့ဩမင်တက်စွာ ကြည့်နေမိသည်။

အမေက ဆုပေးရင်း မသန်းဌေး
ကန်တော့သော သစ်သီးများကို ဘုရား
ဆောင်၌ ဆွမ်းတော်တင်လှူသည်။

ဒုတိယနေ့ညရောက်တော့
အမေက ထုံးစံအတိုင်း ဝတ်မပျက်
ဘုရားဝတ်တက်သည်။ အမေ ဘုရား
ဝတ်တက်လျှင် အလွန်နားထောင်
ကောင်းသည်။ အမေက အသံချိုချို
အေးအေးဖြင့် ဘုရားပင့်၊ ဘုရားကန်
တော့ စသည်များကို စာသံ ပေသံနှင့်
ရွတ်သည်။ ကြားရသူတိုင်း နှလုံးစိတ်
ဝမ်းအေးချမ်းကြရသည်။ ဒါကို မျိုးနိုင်
က မသိမသာ ကက်ဆက်ဖြင့် အသံ
သွင်းယူထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်ကျတော့
အမေက စကားအထူးအဆန်းပြော
သည်။ ထိုနေ့ကား တတိယမြောက်နေ့
အစဖြစ်သည်။

“သားကြီး...ညက အမေ အိပ်
မက်မက်တယ်။ လူမည်းကြီးနစ်ယောက်
က အမေ့ကို တစ်ဖက်စီဆွဲပြီး လိုက်
ခဲ့ သတ်ပစ်ရမယ်၊ သေမှာ မကြောက်
ဘူးလားလို့ ကြိမ်းမောင်းတယ်။ အမေ
က ဟေ့...ဟေ့အေး၊ ငါ့လ သေမှာ



ကြောက်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူးဟေ့။ မင်းတို့ သတ်ချင်သတိ။ ဒီအန္တ၊ ဒီတဝ၊ မင်းတို့ မသတ်လည်း သူဟာသူ သေမှာပဲလို့ အမေက ပြောတော့မှ အမေ့ကို ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားကြတယ်။ နောက် အရုဏ်တက် မနီးခင်လောက်မှာ အမေ့ခြင်ထောင်ထဲမှ အချွန်အတက်တွေနဲ့ လုလုပပ ဝတ်စားထားကြပြီး အရောင်တွေလက်နေတဲ့ဟာလေးတွေ အများကြီးပဲ ရောက်နေကြတယ်။ အမေ့ကို သူတို့ဆီခေါ်သွားဖို့ စောင့်နေတာတဲ့။ အမေက အေး၊ နင်တို့လည်း ထွက်သွားကြ၊ ငါသွားရမယ့်လမ်း၊ ငါသိတယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ ထွက်သွားကြတယ်။

ဟု ပြောပြသည်။
အမေတရားအသိကို စမ်းကြသည်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ နေ့လယ်ခင်းတွင် အမေက ငတိုးကြီးကို ခေါ်ခိုင်းသည်။ တစ်ခါ ရပ်ကွက်မှ ရာအိမ်မှူးကိုလည်း ခေါ်ခိုင်းသည်။ လူစုံတော့ အမေက သူပြောပေးတာကို စာရွက်မှာ လိုက်ရေးစေသည်။

“အမေသေရင် ဖဲဝိုင်းမလုပ်ပါ။ အရက်မတိုက်ပါ။ အမေ့အလောင်းကို သုံးရက်ပဲ ထားပါ။ သုံးရက်စေ့ရင် မြေချပါ။ ကူဌေးမခံပါနဲ့။ ဘယ်ကမှ ချေးကူးမလုပ်ပါနဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မမှာပါနဲ့။ အားလုံး သူဟာသူ အဆင်ပြေသွားမှာပါ။”

ဟု ရေးခိုင်းပြီး ရာအိမ်မှူးကို သက်သေထားကာ ငတိုးကြီးကို လက်မှတ်ထိုးခိုင်းသည်။ ရွာစလေ့အရ အသုဘရှိလျှင် ညစောင့်အဖြစ် ဖဲဝိုင်းလေး ဘာလေးလုပ်တတ်ကြသည်။

ထို့နောက် အမေက သူဝတ်ထားသော ခါးဝတ်မှလွဲပြီး သူရှိသမျှ အဝတ်များကို သူ့မျက်စိ ကံမှာ

မြင်တွေ့ခိုသူအချို့ကို ချက်ချင်းခေါ်ပေး၍ လှူပစ်သည်။ ထိုညတစ်ညလုံး ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောတော့။ တစ်ခုတော့မှာသည်။

“ငါ့သား၊ ငါ့သမီးတို့... အမေသွားမယ့် ခရီးကို မပြောနှင့်အောင် မဖြစ်ကြပါစေနဲ့။ နားလည်တတ်ကြပါစေ”

လို့ ပြောပြီး သူ့သေလျှင် အသင့်ဖြစ်စေရန် ပြင်ဆင်ထားသော ပစ္စည်းများနှင့် ခင်းကျင်းဝတ်ဆင်ပြီး ပက်လက်လှန်ကာ ငြိမ်သက်နေတော့သည်။ အားလုံးက အမေနှင့် မနီးမဝေးမှာ အမေ့ရှင်သွင်ကို ကြည့်လျက် အသက်ပြင်းပြင်းမရှူမိအောင် ရှိနေကြသည်။

ထိုနေ့ည ၁၁နာရီခန့်မှာပဲ အမေခန္ဓာဝန်ချသွားသည်။ ပြင်ဆင်ထားသော အိပ်ရာထက်မှာ အမေ့မျက်နှာက ကြည်လင် ဝင်းပပြီး ရွှင်ပြပြလေးရှိနေသည်ကို ကြည့်မဝ ရှုမဝ ကြည့်ညှိမိလိုက်ရသည်။ ခြောက်... သံသရာအဆက်၊ ဒီဘဝတစ်သက်တာမှာ တော်စပ်ခဲ့ရသော အနန္တကျေးဇူးရှင်တရားရှင် အမေကား သူ့လမ်းသူသွားချေပြီတည်း။ စာရေးသူတို့မှာ အမေသေတာကို ဘယ်လို ငိုရမန်းမသိကြ။ ငိုစရာ ရှာမတွေ့။

ဒီလိုနှင့် အမေ့အသုဘအတွက် စီစဉ်နေတုန်း ရွာထဲမှ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးက အမေ့အတွက် ခေါင်းတစ်လုံး လှူသည်။ မနက်စောစောမှာပဲ ဆိပ်ကမ်းမှ ငါးဖမ်းဖိုက်လှေများ ဝင်လာသူများက ငါးသလောက် အချိန်တစ်ဆယ်ခန့် လာလှူသွားကြသည်။ ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် စသော ပစ္စည်းများကို ရွာထဲရှိ ဈေးဆိုင်များမှ လာလှူကြသည်။ နေ့စဉ် ငါးသလောက်ဟင်းနှင့် ကျွေးသည်။ မနက်ပိုင်း ဆွမ်းကပ်၊ တရားနာ၊ ညပိုင်း ရွာထဲမှ လူကြီးများ

က တရားပိုင်း တရားဆွေးနွေးပွဲလုပ်ကြသည်။

သုံးရက်ပြောက် မြေချမည့်နေ့တွင် အမေ့အသုဘအိမ်ရှေ့မှာ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားသည်။ ကဆုန်လထဲမှာ မိုးလေးကလည်း အံ့ဖျူဖျူရှိသည်။ မြေချတုန်း မိုးရွာမလားဟု စိုးရိမ်မိသည်။ မြေချ တရားနာပြီး အမေ့အလောင်းတင်ထားသော စင်ကို ရွာထဲမှ အသက် ၂၀၊ ၂၅နှစ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိသော မိန်းကလေး ၂၅ယောက်က ပခုံးမှာ တဘက်များ ရစ်သိုင်း၍...

“ကျွန်မတို့ အမေ့အသုဘကို သယ်ပြီး ကုသိုလ်ယူပါရစေ”

ဟု တောင်းဆိုပြီး ဝိုင်းထမ်းသွားကြသည်။ သုသာန်ရောက်သည်အထိ မိုးက တိမ်မည်းများ ညှို့ဝှိုင်းအုံ့ဆိုင်းနေသော်လည်း မရွာသေး။ အမေ့အလောင်းကို သားနှစ်ယောက်မြေပုံဘေးမှာပဲ မြှုပ်ကြသည်။ အမေ့အလောင်းမြှုပ်ပြီးသည်နှင့် စောစောက အံ့ဖျိုင်း ညှို့ဆိုင်းနေသော မိုးက သဲကြီးမဲကြီး တဝေါဝေါ တဝုန်းဝုန်းရွာသွန်းတော့သည်။

ဒီဖြစ်ရပ်တွေက လေပတ္တနာခရိုင်၊ ပြင်စလူမြို့နယ်ခွဲ လေယာဉ်ကွင်းကျေးရွာမှာ ခုထိ တသသပြောဆိုနေကြတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ လောကုတ္တရာဝိပဿနာတရားရိပ်ဖြင့် ဘဝအမျိုးမျိုး အဆိုးဒဏ်အပုံဖုံကို ကြုံကြုံခံခဲ့သော အမေ၊ နှလုံးသားမှာ တရားကိုနီးပြီး အေးငြိမ်းရာ ရောက်သွားသော အမေ၊ အမေ့ကျေးဇူး အမေ့အကြောင်းတွေကို တသသတွေးရင်း ဤစာဖြင့် ကန်တော့မိရပါတော့သည်။

နုလုံးစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းကြပါစေ
မိုးဟိန်းကျော် (လပုဇွန်)



သပြေကို ဆောင် အိုတောင် မဆင်းရဲ

နန္ဒာဦးကျော်

သပြေပန်းသည် ဇမ္ဗူဒီပါတစ်ကျွန်းလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော ပန်းဖြစ်၏။ သပြေပန်းသည် ဇေယျာကပ္ပ၊ ရုဇေယျာကပ္ပ၊ ကပ္ပနန္ဒ၊ ကပ္ပကုန္ဒ၊ မဟာကာပိန္ဒ ဟူသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းများကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော ကမ္ဘာစောင့် နတ်ကြီးများ၊ နတ်မင်းများ အထူးစောင့်ရှောက်ခံ သပြေပန်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရန်မှန်သမျှ ပြေပျောက်နိုင်၏။ မာန်မာနတရားမှန်သမျှ ပြေပျောက်နိုင်၏။ ဘေးရန်အန္တရာယ်၊ အပူအထိ၊ အတိုက်အခံမှန်သမျှ ပြေပျောက် ပြေငြိမ်းနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သပြေပန်းကို “ရန်ပြေ မာန်ပြေ ဇမ္ဗူသပြေ” ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

အာဒိကပ္ပ ကမ္ဘာဦးကျမ်းအလိုအရ ကမ္ဘာတည်စပထမဆုံး မြင့်မိုရ်တောင်ပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းပေါ်ပေါက်လာရာ ဤဇမ္ဗူဒီပါတစ်ကျွန်းလုံး၏ ပထမဆုံးသော ကျွန်း၏သစ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းကို သပြေပင်ဟု ခေါ်ပါသည်။ ပထမဆုံးသော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ပထမဆုံးသော သပြေပင်ကို ကျွန်းဦးသပြေဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ သို့မဟုတ် ဇမ္ဗူသပြေဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။ အမှန်စင်စစ် သပြေသည် ဤကမ္ဘာကြီး၏ ဖြစ်ခြင်းအစ အပင်များဖြစ်ကြောင်းကို သတိပြုသင့်လှ၏။ ထို့ကြောင့် သပြေသည် အရာရာကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သပြေမဖြစ်သော အရာဟူ၍ မရှိနိုင်ဟု မှတ်ယူရ၏။

သပြေသည် မကောင်းကျိုးမှန်သမျှ ပပျောက်စေရ၏။ သပြေသည် အပူမှန်သမျှ အေးစေရ၏။ မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်များ၊ မကောင်းသော အာရုံများ၊ မကောင်းသော အဖြစ်အပျက်မှန်သမျှတို့သည် သပြေ၌ မကပ်ရောက်နိုင်။ သပြေသည် အေးချမ်း၏။ သပြေသည် ငြိမ်းချမ်း၏။ သပြေသည် တည်ငြိမ်၏။ သပြေသည် အခြားသောပန်းများကဲ့သို့ အလှပန်းမျိုးမဟုတ်လှပါ။ အခြားအခြားသော ပန်းများကဲ့သို့ ပျား၊ ပိတုန်း၊ လိပ်ပြာများ၊ ဝတ်ရည်စုပ်ယူတတ်



သော ငှက်ကလေးများအား ဆွဲယူခေါ်ငင်နိုင်စွမ်းလည်း မရှိလှပါ။

သပြေသည် ရာသီအလိုက်၊ ဥတုအလိုက်၊ နေအလိုက်၊ ညအလိုက် ရေမြေသဘာဝကို လိုက်ကာ ပရိယာယ်မာယာများတတ်သော၊ အရောင်ပြောင်းလဲတတ်သော ပန်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။

သပြေသည် ရန်အန္တရာယ်ကို ငြိမ်းအေးစေတတ်ပါသည်။ သပြေသည် ရန်အန္တရာယ်ကို ငြိမ်းအေးစွာ အောင်မြင်စေတတ်ပါသည်။ သပြေသည် သတ္တဝါအများ၊ လူအများအား ဒုက္ခမပေးတတ်ပါ။ သပြေ၏ ပုံသဏ္ဌာန်သည် မာန်မာနမရှိ၊ မာန်မာနမှ ကင်းလွတ်စေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ရန်၌ မာန်ပြေ ဇမ္ဗူသပြေဟု ခေါ်တွင်ကြကုန်လေ၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် ကိဟေဗေယျ အကြောင်းအရာမှန်



သမျှ ရန်အန္တရာယ်မှန်သမျှတို့ကို အောင်မြင်စေတတ်သောကြောင့် “အောင်သပြေ” ဟု အချို့နေရာဒေသများစွာတို့တွင် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲတတ်ကြကုန်၏။ အဖုအထစ်များ၊ အကျွေးအကောက်များ၊ ပြဿနာများ၊ အမှုများ၊ တရားတဘောင်ရင်ဆိုင်ရမှုများ၊ အခက်အခဲများအား အစစ ပြေလည်စေတတ်ခြင်း၊ အဆင်ပြေတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် “သပြေ” ဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းအနက် တောင်ကျွန်းဖြစ်သော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းတွင် စတင်ပေါ်ပေါက်လာသောကြောင့် “ဇမ္ဗူသပြေ” ဟုလည်း ရှေးကျမ်းဂန်များတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

“ဟိတသိဒ္ဓိပကာသနီကျမ်း” ကို ရေးသားပြုစုသော ဝေပုတ္တာရာမကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝေပုတ္တက ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ၊ အသက်အားဖြင့် ၁၀နှစ်ကျော်အရွယ်တွင် သပြေသားကို စနစ်တကျ နည်းမှန်လမ်းမှန်သုံးစွဲ အဆောင်ပြုလုပ်လာခဲ့သဖြင့် ဆင်းရဲလွန်းလှသော ဘဝမှ ကြီးမားချမ်းသာသွားသူတစ်ယောက်အကြောင်းကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်ကို ကျမ်းတွင် ဤသို့ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ် မော်လမြိုင်မြို့ ညောင်ပင်ဆိပ်၊ အရှေ့ဘက်ကမ်းရွာတွင် ဦးထွန်းလှဆိုသော ဆေးဆရာတစ်ယောက်တွေ့ခဲ့ဖူး၏။ ထိုဆေးဆရာ ဦးထွန်းလှသည် ရွှေငွေမမြဲ ရသမျှ အဖတ်မတင် ဆေးဆရာကြီးသာ ဖြစ်နေရသည် ဆင်းရဲလွန်းလှ၏။

တစ်ခါသော် ရှင်ပြုအလှူတစ်ခုတွင် မြဝတီဆရာတော်ကြီးနှင့်ဆုံ၍ စကားစပ် ပြောဆိုလျှောက်ထားရာမှ စ၍ ဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်းလှအား မြဝတီ ဆရာတော်ကြီးက အမိန့်ရှိသည်မှာ -

“ဟဲ့...ထွန်းလှ၊ မင်းကြည့်ရတာ တစ်နှစ်လာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ တစ်နှစ်ကြည့်လည်း ဒီလိုပါပဲလားဟာ။ မင်းကို ငါ နည်းတစ်ခုပေးရတာပေါ့ကွာ။ မင်းဘဝတစ်သက်တာမှာ ပိုက်ဆံမြဲချင်ရင်၊ ရွှေငွေဥစ္စာ စွဲမြဲစွာ ရှိချင်ရင် တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့များနဲ့ လပြည့်နေ့တို့မှာ ဇမ္ဗူသပြေသားကို ဗီရိလုပ်၊ သေတ္တာလုပ်၊ တခြားသစ်သား မပါစေနဲ့၊ အစစအရာရာ အားလုံးဟာ သပြေသားနဲ့သာ လုပ်ပါ။ ပြီးရင် ဆေးအဖြူနဲ့ အစိမ်းရောင်သုတ်ထားပြီး စီးပွားရှာ၊ ရလာသမျှ ရွှေငွေလက်ဝတ်ရတနာများ၊ အသုံးအဆောင်ဥစ္စာများတို့ကို သပြေသားနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ဗီရိအံ့ဆွဲတွေထဲ ထည့်ထား။

သေတ္တာတွေထဲ ထည့်ထား။ ဒါဆိုရင် မင်းကြည့်နေ၊ တစ်နှစ်ပြီး တစ်နှစ် ရွှေငွေဥစ္စာရတနာတိုးတက်လာခြင်း၊ မြဲစွဲစွာ ကြာကြာနေခြင်း ရှိလာလိမ့်မယ်။ မင်း စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်ထားပေါ့”

ဟု မြဝတီဆရာတော်ကြီးက အမိန့်ရှိပြီးသည့်အတိုင်း ဦးထွန်းလှသည် သပြေသားနှင့် ဗီရိများ၊ စားပွဲများ၊ သေတ္တာများလုပ်ပြီး ဆေးဝါးကုသတော့၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်လည်း ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးခန့် ကွဲကွာနေခဲ့တော့၏။ ကျွန်ုပ် သက်တော် ၂၀ ကျော်ခန့် (ရဟန်းဖြစ်စ သုံးလေးဝါခန့်) တွင် အမှတ်မထင် ရွာကို ရောက်ခဲ့၍ အတော်အိုမင်းနေပြီဖြစ်သော ဆရာကြီး ဦးထွန်းလှထံသို့ ရောက်ခဲ့လေသည်။

ဆရာကြီးသည် ယခင်ကနှင့် လုံးဝ မတူတော့ပါ။ အတော်ပင် ပြောင်းလဲတိုးတက်နေတော့၏။ အိမ်ကြီး၊ အိမ်ကောင်းနှင့်၊ အိမ်တွင်လည်း ပရိဘောဂအဆောင်အယောင် အပြည့်အစုံနှင့် အတော်ပင် ကြီးပွားချမ်းသာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာကြီး ဦးထွန်းလှမှာ သပြေသားကို ဗီရိ၊ စားပွဲ၊ သေတ္တာများလုပ်ရုံတင်မက၊ နောက်ပိုင်း မေးမြန်းကြည့်သည့်အခါတွင် ဆရာကြီးနေထိုင်သော အိမ်တစ်လုံးလုံး၏ အိမ်တိုင်များ၊ အံကာများ၊ အခင်းများ စသည့် အားလုံးလိုလိုပင် သပြေပင်၊ သပြေသား၊ သပြေပျဉ်အခင်းများနှင့်ချည်သော ဆောက်ထားကြောင်း သိရှိလာခဲ့ရလေသည်။

ဆရာကြီးက စ၍ ထိုသပြေနှင့် ဆောက်လုပ်နေထိုင်သော အိမ်ပေါ်ရှိ မိသားစု၊ ကလေးသူငယ်၊ လူကြီး၊ အိမ်ရှိ ကူဖော်လောင်ဖက် လုပ်ကိုင်ပေးနေသော အိမ်ဖော်များ၊ ဆရာကြီးအား မှီခိုနေထိုင်ကြသည့် တပည့်မှန်သမျှအားလုံး ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆူညံခြင်း လုံးဝ မရှိ၊ အားလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အေးအေးချမ်းချမ်းနှင့် အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာ၊ ရန်ကင်းရှင်းစွာ နေထိုင်နေကြသည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးလေသည်။

အံ့သြခြင်းများစွာနှင့် ဩော်...အောင်သပြေ (သို့မဟုတ်) ဇမ္ဗူသပြေပင်ရဲ့ အစွမ်း အံ့မခန်းတဲ့ သတ္တိပါလားဟု မှတ်ချက်ချမိခဲ့ပါတော့သတည်း။

နန္ဒာဦးကျော်

ကျမ်းကိုး

- ဟိတသိဒ္ဓိ ပကာသနီကျမ်း (ဝေပုတ္တာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝေပုတ္တ၊ ပဲခူးတိုင်း ပြည်မြို့။)

အင်းစောင့်ငှက်

နန္ဒာမိုးကြွယ်





“မင်းမှာ သစ္စာ၊ လူမှာ ကတိ”
ဟု ဆိုကြသည်။

ထို့အတူပင် သရဲတို့မည်သည်
လည်း ကတိစကားကို အလေးအနက်
တန်ဖိုးထားတတ်ကြောင်း “ရှမ်းစုရွာ
သား ငနီ”က ထင်ရှားစွာ သက်သေပြ
ခဲ့ပါပေကော။



တကယ်တော့ ငနီတို့ နေထိုင်
သော ရွာစဉ်တစ်လျှောက်ကို လေ့လာ
ကြည့်လျှင် ကရင်တိုင်းရင်းသားတွေက
အများအပြားဖြစ်၏။ ရောဝတီမြစ်နှင့်
မနီးမဝေးရှိ အောက်အကြေဒေသဖြစ်
သော်ငြား ငနီနေထိုင်သော ရွာကလေး
အမည် “ရှမ်းစု”ဖြစ်နေရခြင်း၌ သူ
သမိုင်းကြောင်းနှင့် သူတော့ ရှိပေလိမ့်
မည်။

ငနီတို့ ရှမ်းစုရွာကလေးသည်
လယ်ယာကင်းကျွန်းနှင့် အသက်မွေး
သူတွေချည်းဟု ဆိုရလောက်သည်။
သည်အထဲမှာမူ ငနီ၏ အသက်မွေးမှု
အလုပ်အကိုင်က တစ်ဘာသာဖြစ်နေ
သည်။

သူမှာ လယ်လည်း မရှိ၊ ကိုင်း
လည်း မရှိ၊ လယ်လုပ်၊ ကိုင်းလုပ်ဖို့ကို
လည်း သူ စိတ်မပါ။ သူရင်းကလုပ်ဖို့
ဆိုသည် တကယ်ကို ဝေလာဝေး။

သည်တော့ ဟူးရှာ၊ ငါးရှာခြင်း
သည် ငနီ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
လုပ်ငန်းဖြစ်လာသည်။

စင်စစ် သည်အလုပ်သည်
ပါဏှာတိပါတာကို အရင်းခံသည်
အကုသိုလ်အလုပ်ဖြစ်သော်ငြား ရှမ်းစု
တစ်ရွာလုံးကမူ အပြစ်မမြင်၊ အပြစ်
မတင်ကြ။

“ငနီရှိပေလို့၊ ငါးဖမ်းပြီး ဆွမ်း
ဟင်းကောင်းကောင်း လောင်းရတယ်။
တို့လည်း ဟင်းကောင်း ကျွေးကောင်း
လေးတွေ စားနေရတာ။ နို့မဟုတ်ရင်
အခက်ပဲ”

“မှန်တာပေါ့ကွယ်။ လူတိုင်းမှာ
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာဆိုတာက
တော့ တစ်ခုစီ ပါလာတတ်ကြတာပဲ
မဟုတ်လား။ အားလုံးဟာ သူ
အကြောင်းနဲ့ သူပဲ။ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့
ကိုယ်ချည်းပဲ။ ရှေ့နောက် မဆင်ခြင်ဘဲ
တစ်ဖက်သတ် ရှုမြင်လိုကတော့ မှားဖို့
ပဲ ရှိလိမ့်မယ်”

“ငနီက ထူးတာတော့ တော်
တော့ကို ထူးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို
တော့ သူ ညဘက် ငါးရှာ၊ ဟူးရှာထွက်
ပြီးဆိုရင် မနက် ပြန်ရောက်တဲ့အခါ
သူပလိမ်းထဲမှာ ငါးဖမ်းတွေဆိုတာ
အပြည့်ပဲ။ သူ့ကံကိုက သည်အလုပ်နဲ့
ပဲ အရင်းခံလေတော့ ဘာမှ အပြစ်တင်
စရာတော့ မရှိပါဘူးလေ”



ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရိုက်ခတ်လာ
သော စကားတွေကို သူ ကြားရလေ
သလော၊ မကြားရလေသလော မသိ။
သူကတော့ အချိန်တန်ပြီဆိုလျှင်ဖြင့်
ပလိမ်းကို လွယ်၊ မီးအုပ်ကို ကိုင်၊ ငါး
မျှားတံကို ပခုံးပေါ် မှေးတင်လျက် သူ
လုပ်ကွင်း လုပ်ကွက်ရှိရာသို့ သွားမြဲ
တိုင်း သွားလေ့ရှိသည်ချည်းပင်။

ဤ၌ တစ်ခါတလေ ငါးဖမ်းနား
ရက် မရှိတော့ဘူးလားဟု မေးစရာရှိ
သည်။ သည်သို့ မေးလာလျှင်ဖြင့်...

“ကျွန်လား၊ တစ်လကို တစ်
ရက်တော့ မဖြစ်မနေ နားလေ့ရှိပါ
တယ်။ မနားလို့ မဖြစ်တူးလေ။ အဲသည်
နေ့မှာ ကျွန်ပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း
အင်းစောင့်သရဲ လက်ဝါးကြီးကို အူစုံ
အသည်းစုံ ကြက်တစ်ကောင်ချက်နဲ့ မီး

တောက်အရက်တစ်လုံး မပျက်မကွက်
တိုက်ကျွေးနေကျမဟုတ်လား”

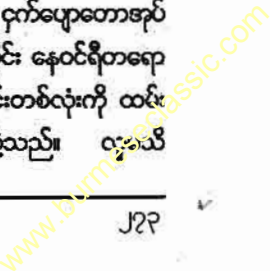
ဟူသောအဖြေက ရှိနှင့်ပြီးသား။

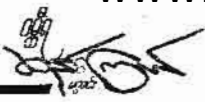
လက်ဝါးကြီးစောင့်သော အင်း
ကို တော်ရုံတန်ရုံလူတွေ ငါးမရှာရဲ၊
သတ္တိအလွန်ကောင်းသော ကပ်ခိုကျေး
ရွာမှ ရဲကိုတို့၊ ဆကာကြီးမှ ကျွဲသိုးတို့
ငါးရှာဖူးသည်။ ငါးရ၍ ပလိမ်းထဲ ထည့်
လိုက်ပြီဆိုလျှင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည့်
မရှိဘဲ လက်တစ်ဖက်က ပလိမ်းထဲက
ငါးကို ထုတ်ယူသွားခဲ့ပြီးသား။ သည်
အတွက် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်ဖြင့် ရောင်ရမ်း
၍များ မဆဲမိပါလေနှင့်။ ထိုလက်သည်
အပြန်ကြီးဖြစ်လျက် လက်ဝါးအသွင်
ပြောင်းကာ ဝီအဲနေအောင် လေထဲ
ယမ်းသွားပေလိမ့်မည်။

ဆကာကြီးက ကျွဲသိုးဆိုလျှင်
လက်ဝါးက အဖျားခတ်သွား၍ မနည်း
ကို နာနပ်ယူလိုက်ရပြီး သရဲလက်ဝါး
ကြီး၏ သတင်းသည် တစ်မဟုတ်ချင်း
ဆိုသလို ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ အဖော်သာ
မပါ၍ကမူ ကျွဲသိုးတစ်ယောက်
အသက်ပျောက်သွားမည်မှာ ကြာလှ
ပေါ့။ သည်ကတည်းက တော်ရုံတန်ရုံ
ငါးရှာ ဟူးရှာသူများမှာ လက်ဝါးကြီး
ပိုင်နက်နယ်မြေရှိရာကို ရောက်မလာဝံ့
ကြတော့ပေ။

သည်နေရာမှာတော့ ငနီတို့က
ဉာဏ်ပြောသည်ဟု ဆိုရမည်။ “ဖေးကမ်း
ခြင်းသည် အောင်မြင်ရာ၏” ဟူသော
ထုံးကို နှလုံးမူလျက် “ကျွေးမွေးခြင်း
သည်လည်း အောင်မြင်ရာ၏”ကို
အကောင်အထည်ဖော်လိုက်သည်။

သည်အတွက် သရဲလက်ဝါးကြီး
စောင့်သည့်နေရာရှိ ငှက်ပျောတောအုပ်
ကလေးသို့ ညနေပိုင်း နေဝင်ရီတရော
အချိန်တွင် တောင်းတစ်လုံးကို ထင်း
ကာ ရောက်လာခဲ့သည်။ လွှဲသိ





သူမသိ ရောက်လာခဲ့သည်မို့လည်း သူ
တာတွေ လုပ်ကိုင်လိမ့်မည်ကို မည်သူ
မည်ဝါမျှ မရှိပဲစားမိခဲ့ကြ။

ငှက်ပျောတောအုပ်ကလေးသည်
တကယ်ကို အကာအကွယ်ကောင်း။

တောင်းကို ချလျက် ငှက်ပျော
တစ်လက်ကို ခုတ်ကာ ကုန်းကလေး
တစ်ခုပေါ်တွင် ငှက်ပျောဖက်ကို ခင်း
လိုက်သည်။ ပြီးနောက် တောင်းအတွင်း
မှ ဝမ်းတွင်းကလီစာပါ သွတ်သွင်း ချက်
ပြတ်ထားသည့် ကြက်ကောင်လုံးအား
တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မီးတောက်
အရက်ပုလင်းကိုပါ ထုတ်လျက် ကိုင်း
ခွက်အတွင်း ငဲ့ထည့်ကာ...

“အင်းစောင့် လက်ဝါးကြီးခင်းဗျား၊
ရှမ်းစုရွာသား ကျွန်တော်မျိုး ငနီ ကြက်
ကောက်လုံးဟင်းနဲ့တကွ မီးတောက်
အရက်ကိုပါ တင်မြှောက်ပ၊သပါတယ်။
အားပါးတရ စားတော်မူပါ။ သောက်
တော်မူပါ။ သည်လိုမျိုး ကျွေးမွေးမှာ
တင်မြှောက်ပ၊သမှာ ခုတစ်ကြိမ်၊ ခု
တစ်ခေါက်တည်းသာ မဟုတ်ပါဘူး။
တစ်လတစ်ခါဆိုသလို မပျက်မကွက်
တမ်း တင်မြှောက် ပ၊သ ကျွေးမွေးမယ်
ဆိုတာကို ကတိကဝတ်ပြုပါတယ်။
သည်အတွက် နောက်ရက်က စလို့
ညဘက်ရောက်လေတိုင်း အင်းစောင့်
လက်ဝါးကြီးစောင့်တဲ့ နေရာမှာ ငါးများ
ပါရစေ။ သည်အတွက် ကူညီပါ။ စောင့်
ရှောက်ပါခင်ဗျာ”

ဟူ၍ ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်
ရွတ်လျက် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်
လိုက်သည်။

အသည်းငယ်သူသာ ဆိုလျှင်
လိပ်ပြာလွင့်မတတ်ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

ငနီကတော့ သည်သို့မဟုတ်။
အသည်းကောင်းသမို့ ပွဲတောင်းဖို့ လာ
ခဲ့သူပဲလေ။ သည်သို့ ပြုဖွယ်ရာ ပြုပြီး

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြည့်နေစဉ် လက်
ဝါးကြီးတစ်ဖက်သည် လေတွင် ပျံ့
လျက် ကြက်ကောင်လုံးဟင်းနှင့် မီး
တောက်အရက်တို့ကို ပြောင်တလင်းခါ
သွားစေခဲ့သည်။

ငနီ နှစ်နှစ်ခြွက်ခြွက် ပြီးလိုက်
သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း သူနှင့် သရဲ
လက်ဝါးကြီးတော့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားကြ
ပြီဟူ၍လည်း မှတ်ယူလိုက်လေ၏။

အမှန်တကယ်လည်း သရဲ
လက်ဝါးကြီးနှင့် ငနီတို့ မိတ်ရင်းဆွေမွန်
ဖြစ်သွားခဲ့ကြောင်းကို နောက်တစ်နေ့
ညမှာပင် သက်သေတည်ခဲ့ပေပြီ။

ဘာကြောင့်ဆို သရဲ လက်ဝါး
ကြီး၏ ကူညီမှုဖြင့် ငါးတွေ ပလိုင်
အပြည့်ရခဲ့ခြင်းက သက်သေခံနေပြီ
ကောလေ။ ငနီ၏ ငနီး ပူစူးမ ဆိုလျှင်
တပြုံးပြုံး။



ရွာမှာက ဟင်းစားငတ်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံ အမဲပေါ်၊ ဝက်ပေါ်မှသာ
ဟင်းကောင်း ကျွေးကောင်းအဖြစ် စား
ရသည်။ ငါးဆိုသည်က ရှမ်းစုရွာလေး
အတွက် ရှားကုန်း၊ ဆန္ဒ အာသီသရီ
လျှင်ဖြင့် ဆကာကြီးရွာ၏ မနက်ဈေး
အမီကို သွားပေရော။



ခုတော့ ရှမ်းစုရွာကလေး၏ လို
အပ်ချက်ကို ငနီက ဖြည့်ဆည်းပေး
လိုက်ပေပြီ။ ဆွမ်းခံ ကိုယ်တော်တွေ
ကိုလည်း စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စွာဖြင့်
ကုသိုလ်ယူ လောင်းလှူနိုင်ပေပြီ။ သည်
တော့ သူလည်း အကျိုးရှိ ကိုယ်လည်း
အကျိုးရှိ။

သည်အတွက် ငနီအဖို့ အင်း
စောင့် သရဲလက်ဝါးကြီးကို ကျေးဇူး
ဥပကာရ အထူးပင် တင်ရှိလှပါသည်။

“ကျေးဇူးရှိရင် ကျေးဇူးကို မမေ့
ရဘူး ကိုငနီရဲ့။ ကိုယ် ကတိပေးထားဦး
ရင် ကတိတစ်လုံးကို မဖျက်နဲ့နော်”

“ငါသိပါတယ် ပူစူးမရယ်။ ငါ့ကို
ဆရာလာမလုပ်စမ်းပါနဲ့”

“အေးပါတော်...အေးပါ။ ကျုပ်
က ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ဖြစ်သွားမလား
စိုးရိမ်လို့ပါ”

ပူစူးမထံမှ မကြာခဏ သတိပေး
စကားကြောင့် အင်းစောင့်သရဲ လက်ဝါး
ကြီးအား တင်မြှောက် ပ၊သဖို့ ဝတ္တရား
မပျက်ခဲ့။ အင်းစောင့်သရဲ လက်ဝါးကြီး
ကလည်း ငနီ ငါးရှာထွက်လာသည့်
အခါတိုင်း ဝတ္တရားကို ပျက်ယွင်းခြင်း
မရှိခဲ့။

သည်တော့လည်း ကာလကြာ
လေ၊ ငနီတို့ လင်မယား၏ စီးပွားရေး
အခြေအနေမှာ သောင်သာလေပင်။
မယိုင်တယိုင်၊ မခိုင်တခိုင် တဲကလေး
လည်း ခုဆို ပျဉ်ထောင် သွပ်မိုးနှင့်
ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ အိမ်ကလေးဖြစ်လာခဲ့သလို
ပူစူးမမှာလည်း ရွှေတဝင်းဝင်းဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

ပူစူးမကား အိမ်တွင်းမူလုပ်၊ သိမ်း
ထုပ်သေချာသူဖြစ်သည်။ လင်တော်
မောင် ငနီ ရလာသည့် ငါးတို့ကို အမျိုး
အစားခွဲကာ သူ့ဈေးနှုန်းနှင့်သူ သက်
မှတ်ပြီး မနက်စောစော လာဝယ်သူရှိ



ရင် ရောင်းမည်။ စဉ်အိုးအတွင်း လှောင်သင့်သည်တို့ကို လှောင်မည်။ ရွာစဉ်လှည့်၍ ရောင်းသင့်သည်တို့ကို ရောင်းမည်။ ရောင်းမကုန်လျှင်လည်း ကိစ္စမရှိ။ ငါးရံတွေဆိုလျှင်လည်း ခွဲခြမ်း၍ အခြောက်အခြမ်းလှန်းသင့်တာကို လှန်းမည်။ ငါးပိ ဆားပြားလုပ်သင့်တာကို လုပ်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဖက်ဖက်က ငွေဝင်မည်အလုပ်တွေသာ တည်း။



လူစိတ် ဆိုသည်ကလည်း အခက်သားကလား။ ငွေစ ကြေးစ ကလေးတွေ လှုံလာတော့ စည်းစိမ်ခံ ချင်စိတ်တွေ ဝင်လာသည်။ ကနဦးအစ ကတော့ တစ်ညလုံး အညောင်းထိုင်ရ ၍ ညောင်းညာကိုက်ခဲလို့မိ ဆိုပြီး ယမကာလေး တစ်ခွက် နှစ်ခွက် လောက် အစပျိုးကြည့်ရာမှ နေ့စဉ် ရက်ဆက်ဆိုတော့ စွဲမှန်းမသိ စွဲလာ သည်။

“ကိုဇနီ... ရှင်နော်၊ အစရှိ တော့ အနောင်နောင်လုပ်မနေနဲ့။ မောင်ကျန် တစ်တို့ တစ်တို့နဲ့ ဖြတ်မရ အောင် စွဲနေမှ အခက်”

“အေးပါကွယ်၊ ကြိုက်လို့ သောက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အညောင်း အညာ အကိုက်အခဲနဲ့ သွေးလေညီ အောင်လို့ ဆေးအဖြစ် ပိုဝံ့တာပါ”

“ဒါဆိုလည်း ပြီးရော”

တကယ်တမ်း ပြီးသလားဆို တော့ မပြီ။ တစ်ရက်တလေ မသောက် ဘဲ နေကြည့်သည်။ ဘာလိုနေမှန်း မပြောတတ်အောင် ဟာတာတာကြီး ဖြစ်နေရသည်။ ဤ၌ ယမန်နေက ပုလင်းလက်ကျန်ကလေးကို ရှင်းပစ် လိုက်မှ ဟာတာတာဖြစ်တာတွေ ပြယ် လွင့်ကာ လိုအပ်မှု မရှိဘဲ ပြီးပြည့်စုံ

သလိုမျိုး ခံစားလိုက်ရသည်။ သည် အနေအထားသည် အရက်စွဲသော လက္ခဏာဖြစ်မှန်း ငနီ မရှိပဲစားမိခဲ့။

သည်တော့ တစ်ညလုံး ငါးမျှား ခြင်းလုပ်ငန်းခွင်က ပြန်ရောက်လာသော တိုင်း ငါးပလိုင်ကို ပူစူးမအား အပ်၍ သူကတော့ ဒေါ်ဘုမ၏ အရက်ဖိုသို့ ရောက်သွားခဲ့တော့သည်။

“ကိုင်း... ဒေါ်ဘုမရေ ဟောဇီ၊ ငါးရံကို ကွင်းပြီး ကြော်ပေးဗျာ။ ခေါင်း နဲ့ အလယ်တုံးတစ်တုံးသာပေး။ ကျန် တာ ခင်ဗျားတို့ ယူပေတော့၊ ဟုတ် လား”

ဒေါ်ဘုမတို့အဖို့ ဒါမျိုးကို ဘယ် မကြိုက်ဘဲ ရှိမည်နည်း။ အရက်ဖိုး လည်း လက်ငင်းရှင်းပေးရုံမက၊ ဟင်း စားပါပေးလေသော သည်လိုလူမျိုးကို လက်လွတ်သွားမှာ စိုးပါသေး။ သည် အတွက် အိမ်စားဖို့ ချက်ထားသည့် အထဲမှ ခရမ်းချဉ်သီး ငါးပိချက်တို့၊ သရက်သီးစိတ်တို့ တည်ငယ်ပြတ်တို့ ကိုတောင် စေတနာရေစီးကမ်းပြီးခဲ့လေ တော့ ဒေါ်ဘုမ၏ အရက်ဖိုသည် သူ့ အတွက် သာစွ ဖိနပ်တစ်ခွက်နှင့် ဘယ် မှာလာ၍ ခြားတော့မည်နည်း။



“ကိုဇနီ...ရှင် အင်းစောင့် သရဲ လက်ဝါးကြီးကို တင်မြှောက် ပုသဖို့ မေ့မသွားနဲ့နော်။ ကျွန်မ ပုတ်ထားတာ သုံးလေးရက်စွန်းနေပြီ”

“ဟေ...ဟုတ်လား၊ ငါ သတိမေ့ နေလို့ပါကွာ”

“တော်ကတော့ လုပ်ပြီ၊ မေ့မှာ ပေါ့၊ နေ့တိုင်း အရက်တွေ အလွန် အကျွံသောက်နေမှတော့ အာရုံတွေ ချို့ယွင်းလာပြီပေါ့။ မနက်ဖြန်ကျရင် ကိုယ်လုပ်နေကျ ဝတ္ထုရားကို မမေ့နဲ့။

ကျွန်မ အနီးသိုင်ခြံတို့အိမ်က ကြက် တစ်ကောင်မှာထားတယ်။ မနက်ဖြန် တော် ငါးမျှားထွက်ရင် ယူသွားဖို့ အဆင်သင့်လုပ်ထားမယ်။ ဟုတ်ပလား”

“အေးကွာ၊ အေးအေး၊ ငါလည်း ဒေါ်ဘုမဖိုက မီးတောက်တစ်လုံးခွဲ လာခဲ့မယ်”

နောက်တစ်ရက်ရောက်တော့ ပူစူးမက အရန်သင့် စီမံပေးထားသော တောင်းကို ထမ်းလျက် ငါးမျှားတံတစ် ချောင်းနှင့်အတူ ညနေ မှောင်ရီပန်းခါနီး ၌ သူ၏ ဘူမိနက်သန် အင်းစောင်းရှိ ငှက်ပျောတောအုပ်ကလေးသို့ ထွက် လာခဲ့သည်။

လစဉ် ပြုနေကျအတိုင်း ကုန်း ကမူလေးပေါ်တွင် ငှက်ပျောဖက်ခင်း ကာ ပူစူးမ စီစဉ်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း ကြက်ကောင်လုံးချက်ကို တင်လိုက် သည်။ ပြီးတော့ တောင်းအတွင်းမှ မီး တောက် ချက်အရက်ပုလင်းကို ထုတ် ကာ မတ်ခွက်အတွင်း လောင်းထည့် လိုက်သည်။

“အေ့...”

ကြက်ကောင်လုံးကို ကြည့်၍ သွားရည်တမြားမြားကျနေမိသကဲ့သို့၊ အရက်နံ့ရသည့်အခါမှာလည်း အာသာ ငမ်းငမ်းဖြစ်လျက် လေတွေက ပြီးဆင်း လာခဲ့သည်။ သည်တော့ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့် မစဉ်းစားတော့ဘဲ ကြက် ပေါင်ကို ဖဲ့လိုက်သည်။ ပြီးတော့ မတ် ခွက်အတွင်းမှ မီးတောက်အရက်ကို တစ်ငုံ ငုံလိုက်သည်။ မျိုးချလိုက်တော့ လည်ချောင်းထဲ ပူဆင်းသွားခဲ့သည်။ ဤတွင် ဖဲ့ထားသော ကြက်ပေါင်ကို ကိုက်ဆွဲလိုက်သည်။

“အားပါးပါး... တယ်လည်း အရသာထူးပေတာပဲ၊ လျှာကြောတစ်ခု လုံး ဆီခိုသွားပါပဲကောလား”



သည်သို့ မှတ်ချက်ချအပြီး...

“အင်းစောင့် လက်ဝါးကြီးခင်ဗျား၊ မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင်လို့ သောက်မိ စားမိတယ်။ နွဲ့လွှတ်တော်မူပါ။ ကျွန် တာတွေကို စိတ်တိုင်းကျ သုံးဆောင် တော်မူပါခင်ဗျာ”

သည်သို့ တည်တည်ပြောဆိုပြီး သည့်နောက် နားရွက်ကြား၌ ညပ်ထား သော ဆေးပေါလိပ်တိုကို မိညှိဖွာရှိုက် ကာ ငါးမျှားဖို့ရာ ပြင်ဆင်တော့သည်။
◆◆◆

“ဟင်...ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရ တာလဲ။ ငါးတစ်ကောင်တလေတောင် မှ မရပါကလား”

“အေးကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တယ် မသိပါဘူး။ ငါ့မှာ ခြင်္သေ့ကိုက်ခံရတာသာ အဖတ်တင်တယ်။ ဘယ်ငါးမှ ယောင် လို့တောင် အစာကို လာမဟပ်ဘူး။ အင်းထဲမှာ ငါးတွေ ပြောင်းဆန်အောင် ရှိပါရဲ့နဲ့”

“အင်း...တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခု ပဲ”

“ငါလည်း မစဉ်းစားတတ်တော့ ဘူးကွာ”

တော်ပါသေး၏။ ထိုနေ့အဖို့ ယခင်နေ့တွေက လှောင်ထားခဲ့သော ငါးများကို ရောင်ချပေးနိုင်သည့်အတွက် မိတ်မပျက်ခဲ့။
◆◆◆

ဒုတိယနေ့ကျတော့လည်း ထို နည်းလည်းကောင်း၊ မည်သည့်ငါးမှ ရမလာခဲ့။

တတိယနေ့ရောက်တော့လည်း အသွင်မပြောင်း။

ငနီ၏ စိတ်ထဲမှာတော့ အတော့် ကို ခံပြင်းနေတော့သည်။

ဒေါ်ဘုမ၏ အရက်ဖို၌ စိတ်ထဲ



ခပ်ညစ်ညစ်ဖြင့် တစ်ပိုင်းပြီး တစ်ပိုင်း မှီနေမိတော့သည်။

“တောက်...”

ငနီစိတ်ထဲမှာတော့ မကျေမချမ်း။

အထူးသဖြင့် ခါတိုင်း ပလိုင် အပြည့်မျှ အိမ်အပြန်လှစေရန် ငါးကြီး ငါးကောင်းတွေ ပေးနေသည့် အင်း စောင့်သရဲ လက်ဝါးကြီးသည် ဘာ အချိုးများ ချိုးလိုက်ပါသနည်း။ တစ်နေ့ လည်း မဟုတ်၊ နှစ်နေ့လည်း မဟုတ်။

“ငါ့ဘက်ကတော့ စားရ သောက်ရအောင် ကျွေးလိုက်ရတာ။ ခင်းက ငါ့ကို ဒီလိုလုပ်နေတာ ဘာ သဘောလဲ။ အေး၊ ဒီည ငါ့ကို ငါး တစ်ကောင်မှမရအောင် လုပ်ရဲရင် လုပ် ကြည့်။ ငနီဆိုတဲ့ကောင်အကြောင်း သိသွားစေရမယ်ကွ”

အရက်ရှိန်လေး ရလာတော့ မခံချင်စိတ်တွေက နိုးကြွ နိုးထလာခဲ့ သည်။

“ဒီညတော့ မင်း ဘာလဲ၊ ငါ ဘာလဲဆိုတာ အဖြေသိရပြီပေါ့ လက် ဝါးကြီးရေ”

◆◆◆

ထုံးစံအတိုင်းပင် ည မှောင်ရီ သမ်းချိန်လောက်တွင် ဗလာလက်ချည်း သက်သက်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဘာ ကြောင့်ဆို ပလိုင်နှင့် ငါးမျှားတံကို အင်းစောင့်မှာပဲ ထားခဲ့သည်မဟုတ် လာ။

လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ငှက်ပျော အုပ်နံ့ဘေးရှိ ထိုင်နေကျနေရာတွင် ထိုင်လျက် ငါးမျှားချိတ်၌ ငါးစာတပ်ကာ ငါး စတင်ပျားတော့သည်။

ဟိုး အရင်အရင်နေ့တွေတုန်းက ငါးမျှားချိတ် ရေထဲကျသည်နှင့်ပင် ငါး တစ်ကောင်ကောင်က ဝန်းခနဲ ပြေးဟပ် ပြီးသား။ ဆတ်ခနဲသာ ဆွဲလိုက်၊ လိမ် ဖယ် ခါယမ်းလျက် ငါးတစ်ကောင် ကောင်ကတော့ဖြင့် စွေခနဲပါပြီးသား။

ခုတော့ဖြင့် သူ ငါးမျှားနေရာ ဝန်းကျင်အနီးတစ်ဝိုက်မှာ ငါးတွေက မပွက်မဟုတ်၊ ဝန်းခနဲ ဖြန်းခနဲ ထထ ပွက်သည်။ သို့တိုင် သူငါးစာကို ဘယ် ငါးမှ လာမဆွဲကြကုန်။ ငါးတွေ တစ် ကောင်ပြီး တစ်ကောင် သုတ်တင်နိုင် တုန်းကဆိုလျှင် အချိန်တွေ အကုန်ဖြုန် လှချည့်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ ဟော... ခုလိုမျိုး ဘယ်ငါးတစ်ကောင်တစ်ပြီးမှ အစာမဟပ်လေတော့ စိတ်ထဲ ကသိ ကအောက်ဖြစ်ရသည်။ သည်တော့ ခါး ကြားထိုးကာ အပေါ်အကျိုးထားသည့် ပုလင်းကို ဆွဲထုတ်လျက် တစ်ကျိက် မျှ မော့လိုက်သည်။

“အား...ကောင်းလိုက်တဲ့ မီး တောက်၊ ရင်ထဲကို ပူဆင်းသွားတာပဲ။ ခုနေ ကြက်ပေါင်ကလေးနဲ့ဆိုရင် ဘာ ပြောကောင်းမလဲ”

အပြည်းမရှိတော့ ဆေးပေါလိပ် တိုကိုပဲ ဖွာရှိုက်ရင်း အပြည်းရုပ်ရ သည်။



ညကား တဖြည်းဖြည်းနက်လာ
ခဲ့ပေပြီ။ ငါးဆီ၍ တစ်ကောင်တစ်မြီး
မျှပင် မရသေး။ လူကလည်း မီးတောက်
တန်ခိုးဖြင့် ယိုင်ထိုးနေပေပြီ။

“ဟာ... ငါသိပြီ၊ ငါသိပြီ။ ဒါ
လက်ဝါးကြီးရဲ့ စနက်ပဲ။ ဘယ်နယ်
တစ်လတစ်ခါ အမြဲတမ်း ပုံမှန် ပသ
လာခဲ့တာ။ သည်တစ်ခါကျ သင်းရဲ့
အရက်နဲ့ အမြည်းကို နည်းနည်းလေး
သောက်စားမိတာနဲ့ ငါ့ကို ပညာပေးနေ
တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား။”

ဟေ့ကောင် လက်ဝါးကြီး၊ မင်း
က သရဲ၊ ငါက လူ။ မင်းထက် အသိ
ဉာဏ်ရှိတဲ့ လူ၊ မှတ်ထား။ ငါ့အပေါ်
လုံးကြီးလာမတင်နဲ့။ လုံးကြီးလာတင်
လိုကတော့ ဆံခတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ဘာ
မှတ်သလဲ”

ယမကာအရှိန်ဖြင့် လက်ဝါးကြီး
ကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆဲနေတော့သည်။
ဆဲလို ပြီးပြန်တော့ လည်း ဒေါသအရှိန်
က မပြေသေး။

ဘာမျှ မပြောမဆိုဘဲနှင့် အင်း
ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ငယ်ပါကို ကော့
လျက် ရှူးရှူးပန်းသည်။ ဒါလည်း
မကျေနပ်နိုင်။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ
အစာဟောင်းတွေကို ညှစ်ထုတ်နေ
တော့သည်။

“ဖြောင်း...”

“အောင်းမလေးဗျ”

“ဝုန်း...”

ကျယ်လောင်သော ရိုက်ပုတ်
သံ၊ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ညည်းညူသံ၊
အင်းရေထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသံတို့
ဆက်တိုက်ပေါ်ထွက်လာပြီး မကြာခင်
မှာပင် ပုရစ်တို့ အော်မြည်သံမှ လွဲကာ
မည်သည့်အသံမျှ ပေါ်ထွက်မလာကြ
တော့။

◆◆◆

“ဆိုကြပါစို့ စာရေးဆရာရယ်၊
နောက်တစ်နေ့ရောက်တော့ မနက်ခင်း
နေ့လယ်ခင်းတိုင်အောင် ငနီ ပြန်
မရောက်လာတော့ ငနီပိန်းမ ပူစူးမ
လည်း အဖော်တွေ ခေါ်ပြီး ငနီ ငါးများ
နေကျ နေရာကို သွားရှာတယ်။ ငါး
တစ်ကောင်တစ်မြီးမှ မရှိတဲ့ ပလိုင်ဟာ
ငှက်ပျောပင်ရင်းမှာ လဲလို့၊ ငါးများတံ
ကလည်း အင်းရေထဲ ခေါင်းစိုက်နေ
တယ်။ နောက်တော့ အင်းကန်စောင်း
တစ်နေရာမှာ မစင်ပုံတစ်ပုံ၊ ပြီးတော့
အင်းရေစပ်မှာ မှောက်ခုံကြီး အသက်
ကင်းမဲ့နေတဲ့ ငနီ”

“ဟာ... ဟါဆို ငနီ ရေထဲကျ
ပြီး သေတာပေါ့”

“သည်လိုပဲ မှတ်ရမှာပေါ့လေ။
ထူတာက ငနီဟာ အင်္ကျီမပါဘဲ ကျော
ပြောင်ကြီးဖြစ်ပြီး အဲဒီ ကျောပြင်မှာ
နီညိုနေတဲ့ လက်ငါးချောင်းရာက ထင်

ထင်ရှားရှားဖြစ်နေတာပဲ”

“ဒါဆို တစ်ယောက်ယောက်က
အင်းရေထဲ ရိုက်ချလိုက်တဲ့ သဘော
ပဲပေါ့”

“ဒီလိုလည်း ယူဆနိုင်ပါတယ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သတ္တဝါတစ်ခု၊ ကံတစ်ခု
လို ဆိုရမှာပေါ့လေ။ ဘာတွေ့ ဘယ်လို
ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ သွားလေသူ
ငနီပဲ အစအဆုံးသိနိုင်မှာပါ”

ဤစာရေးသူ ရှမ်းရုက္ခသို့ အမှတ်
မထင် ရောက်ရှိသွားစဉ်က ရရှိလိုက်
သော အကြောင်းအရာလေးတစ်ခုရယ်
ပါ။

ထိုအဖြစ်ကို ရေးမည်ဟု ဆုံး
ဖြတ်ထားသော်ငြား၊ ကာလအတန်ကြာ
အောင် မရေးဖြစ်ခဲ့။ ထို့ကာလမှာပင်
နောက်ဆက်တွဲ ဖြည့်စွက်သင့်သော
အကြောင်းအရာပုံတို့ကိုလည်း ကြားခဲ့
ရသည်။

“ငနီသေပြီးတဲ့အချိန်က စလို
လက်ဝါးကြီးဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။
အစောင့်လဲသွားတယ်လို့ ပြောရမလား။
အဲသည်က စပြီး အင်းစောင့် လက်ဝါး
ကြီးဆိုတာ ပျောက်သွားပြီး “အင်းစောင့်
ငနီ” လို့ နာမည်ထွက်လာတာ ခုထိပါ
ပဲလေ။ ရွာနီးချုပ်စပ်က ငါးရှာ ဖားရှာ
သမားတွေက သူ့ကို ရိုဂိုသေသေနဲ့
တင်မြှောက် ပသရင် ငါးတွေရအောင်
ဖန်တီးပေးတယ်ဆိုပဲ”

ဟုတ်လေသည်။ မဟုတ်လေ
သည်ကိုမူ စာရေးသူ မသိ။

စာရေးသူ သိလေသည်ကား
တိုဟောင်းလှစွာသော လူတစ်ဦး အဖြစ်
အပျက်တွေက ထူးထွေတည်တံ့ရာ
သော်ဆိုတာပင်။

နန္ဒာမိုးကြွယ်





ဂန္ထီရ ဆန် : ကြယ်

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

၂၀၁၅-အောက်တိုဘာလ

အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်

ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း

သက်နှင်းဆွေပုပ္ပါး။

➤ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ဤလတွင် အိမ်မှာ၊ အလုပ်မှာ၊ သင့်အခန်းထဲမှာ အနေအထားအပြောင်းအလဲလေးတွေ ကြုံမယ်။ ကောင်းတဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေပါ။ မသွားချင်တဲ့ နေရာတစ်ခုကိုလည်း သွားရတတ်တယ်။ သွားလိုက်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တိုးတက်မှု ကြုံတတ်ချိန်ပါ။ အလုပ်ကိစ္စမှာ အခွင့်ထူးတစ်ခု သေချာပေါက် ကြုံတတ်ချိန်ပါ။ ပြီးတော့ မျက်စိအောင့်တတ်လို့ ဂရု စိုက်မေးပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ဒီတစ်ပတ်ထဲမှာ ပြက်ပြက်ထင်ထင် သိမြင်ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

ယတြာ။ ။ ဘိန်းမုန့်ကောင်းကောင်းနှစ်ချပ်ဝယ်ပြီး လမ်းမှာ တွေ့တဲ့ ရဟန်းသံဃာတော်ကို ရိုခိုသေသေ လောင်းလှူ လိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၀၊ ၆) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။



➤ တနင်္လာသားသမီးများ

သည်လမှာ စိတ်ခံစားမှုရဲ့ အနှောင့်အယှက်ထဲမှာ မွန်းကျပ်နေမိတတ်ချိန်။ အလုပ်လုပ်ရတာ မပျော်ဘဲဖြစ်နေမယ်။ ကယောက်ကယက် အိပ်မက်တွေ မက်နေမယ်။ ပစ္စည်းပျောက်တာ၊ ဆေးဖိုးဝါးခအတွက် ပိုက်ဆံကုန်တာ ကြုံမယ်။ ဒါပေမယ့် ငွေဝင် လာဘ်ရွှင်မယ်။ မထင်မှတ်တဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ အားပေး ပေးခြင်း စေတနာကိုလည်း ခံစားရမယ်။ ပြီးတော့ အမှတ်မထင် ဖတ်လိုက်မိတဲ့ စာတစ်အုပ်ကြောင့် တစ်ဘဝစာ အသိဉာဏ်ပညာထူး ပွင့်လင်းသွားတတ်ချိန်ပါ။

ယတြာ။ ။ နေ့စဉ်နံနက်အိပ်ယာထ မျက်နှာသစ်ခါးတိုင်း သတ္တဝါအများ ရေလိုအေး၊ ပန်းလိုမွှေးကြပါစေဆိုပြီး (၆)ခွန်းတိတိ လေးလေးနက်နက် မေတ္တာပို့သပေးလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၅၊ ၆)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ အင်္ဂါသားသမီးများ

သည်လမှာ သူတစ်ပါးစကားတွေ နားမယောင်နဲ့၊ ဒီအချိန်မှာ ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးထက် ကောင်းတဲ့ အရိပ် မရှိဘူးဆိုတာ မမှီတ်မသုန် ယုံကြည်ထားသင့်ချိန်။ ရုတ်တရက် ခါးနာ၊ ခါးမြက်ဖြစ်တတ်တယ်။ ရင်းနှီးသူတစ်ဦးဦးက အထင်အမြင်လွဲတာ ခံရမယ်။ ဒီအချိန်မှာ ငွေဆိုတာ ချွေတာဖိုသက်သက်မဟုတ်၊ အလှူဒါနလည်း ပြုရမယ်ဆိုတဲ့ အသိမွေး၊ လှူပါ။ ပေးပါ။ စွန့်ကြဲပါ။ အလုပ်မှာ ရန်ရှိနေတယ်ဆိုတာ သတိကပ်ပြီး စိတ်ရှည် သည်းခံဖို့လည်း ကြိုးစား။ ဘာသာရေး မမေ့နှင့်။

ယတြာ။ ။ အတုမရှိ မြင်မြတ်လှသော ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြုပြီး အိပ်ယာထ၊ အိပ်ယာဝင် နှစ်ကြိမ်တိတိ နေ့စဉ် (ခဏလေးပဲဖြစ်ဖြစ်) ကျကျနန ဘုရားရှိခိုးလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆၊ ၇)များများပါသော ထိလက်မှတ်ရှာပြီးထိုးပါ။

➤ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

အနေအထားတွေ ကောင်းတဲ့ဘက်ကို ပြောင်းလဲတော့မယ့်အချိန်။ အစစ အဆင်ပြေမယ်လ။ ဘဝအတွက် စွန့်စွန့် စားစား ကြိုးစားဖို့ အစီအစဉ်တွေပါ ချဲ့ဖြစ်မယ်။ သူများတကာတွေနဲ့ တရင်းတနှီးပြောဆိုရင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ရမယ်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမယ်။ ဘာမဆို တိုးတက်ခွင့်ကြုံမယ့်ကာလ။ ပိုက်ဆံအကုန်အကျများစရာ လေးတွေတော့ ရှိတဲ့အတွက် ချွေတာသလိုက်ပါ။ ဒါပေမယ့် ငွေဝင်မယ်။ အစစ အဆင်ပြေမယ်။

ယတြာ။ ။ နေ့စဉ် နံနက်မိုးလင်းလို့ မျက်နှာသစ်ပြီးတိုင်း အိမ်ရှေ့ဝရံတာဘက်ထွက်ပြီး “နေအတွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ပေးပါ”လို့ (၁၀)ခွန်းတိတိ ကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်ပြီး ပြောလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၉၊ ၆)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ ကြာသပတေးသားသမီးများ

သည်လက စိတ်ဒွိဟဖြစ်နေတာတွေ ရှင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ စိတ်များရင် ထိပ်ဖျား မရောက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စကားကို လက်ကိုင်ထားပါ။ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကိုသာ ထိထိမိမိ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ ဘေးစကားတွေ အာရုံမပြုပါနဲ့။ ငွေဝင်မယ်။ မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းထဲက ငယ်သူတစ်ယောက်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာလေးတချို့ ကြုံမယ်။ ဘာမှ အထွေအထူးအညံ့မရှိပါဘူး။ ဒီတစ်ပတ်အတွင်း စိတ်ကြိုက်ထိတစ်အုပ် ထိုးထားလိုက်ပါ။ ကိုယ့်စိတ်ကို ရှင်းရှင်း လင်းလင်းလေး ထားပေတာနဲ့ အစစ အဆင်ပြေသွားတတ်ချိန်ပါ။

ယတြာ။ ။ လသာနေတဲ့ ရွှင်ပုံလေးကို အလုပ်စားပွဲမှာဖြစ်စေ၊ အိမ်ခေါ်ဆွဲခန်းမှာ ဖြစ်စေ၊ မြင်သာအောင် တင်ထားလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၈၊ ၉) ဂဏန်းတွေ လာဘ်ကောင်းနေပါတယ်။



➤သောကြာသားသမီးများ

မေတ္တာဆိုတာ အလှားအနံ့၊ အတိုအရှည် မရှိပေမယ့် အသွားအပြန်သဘောတော့ ရှိပါတယ်တဲ့။ မေတ္တာရောင်ပြန် ရိုက်ခတ်မှု ခံစားရမယ်။ ငွေဝင်မယ်။ ပေးကမ်းလှူဒါန်းနိုင်မယ်။ အလုပ်အဆင်ပြေမယ်။ အိမ်မှာလည်း အဆင်ပြေမယ်။ စိတ်တိုစရာ ကြုံလာရင်လည်း ကိုယ်ကပဲ လျော့။ ယောက်ျားလျော့၊ မိန်းမလျော့တွေကို သတိထား ဆက်ဆံပြောဆို။ အချိုး သမီးကြီးတစ်ဦးရဲ့ ဖေးမကူညီတာ ခံရမယ်။ ကောင်းတယ်။ အစစ အဆင်ပြေ တိုးတက်ချိန်မှာ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ နေလိုက်ပါ။

ယတြာ။ ။ သင်ခင်တဲ့၊ ချစ်တဲ့၊ မေတ္တာရှိတဲ့သူတစ်ယောက်ယောက်ကို ပန်းလက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။ ဥပမာ-နှင်းဆီပန်း တစ်စည်းပေးလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၂၊ ၇၊ ၀)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤စနေသားသမီးများ

သည်လမှာ စိတ်ဖိစီးစရာတချို့ ကြုံမယ်။ အရာအားလုံး ဘုရားကို ပုံအပ်ပြီး ဆည်းကပ် ခိုလှုံထားလိုက်ပါ။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ် ပြောဆိုတာတွေကြုံရင် စိတ်ရှည်ပေးလိုက်ပါ။ အစားမှားတတ်၊ စကားမှားတတ်လို့ ဆင်ခြင်ပါ။ ငွေကြေး အဆင်ပြေမယ်။ သူတစ်ပါးက ကိုယ့်ကို မကောင်းမြင်နေတယ်ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးဝင်လာရင် အဲဒီအတွေးကို ဖျောက်ပစ်လိုက် ပါ။ သင့်စိတ်က ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်တာသက်သက်ပါပဲ။ ကံဇာတာ မြင့်မားနေတဲ့ ရက်ပါပဲ။

ယတြာ။ ။ “တစ်ကောင်တည်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ခြင်္သေ့”ဆိုတဲ့ စကားကို လူရှင်းတဲ့နေရာမှာ ရှစ်ခွန်းတိတိပြောဆို ရင့်ကျူးလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၂၊ ၈၊ ၄) ဂဏန်းတွေ လာဘ်ကောင်းနေပါတယ်။



➤ရာဟုသားသမီးများ

ဒီတစ်လအတွင်းမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံကြွယ်ဝမှုအတွက် အာရုံပြုပေးသင့်ချိန်။ ကိုယ့်မှာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံတွေ အပြည့်အဝရှိနေတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်စိတ်မွေးပေးပါ။ မျက်စိအောင်မယ်။ ငွေအခက်အခဲ နည်းနည်းကြုံမယ်။ ဒါပေမယ့် မုချ ပြေလည်သွားမယ်။ စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးထား။ အစစ စိတ်ရှည် သည်းခံပေးရမယ့်အချိန်။ ဘဝမှာ စီးပွားဥစ္စာဆိုတာ အမှန်တကယ်လိုအပ်တဲ့ အရာဆိုတာ ကျကျနနလက်ခံစိတ်မွေးပြီး ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကို စိတ်ပါလက်ပါလုပ်ပါ။ အကြီး အကဲက ငြိငြင်တာ၊ ခင်မင်သူတစ်ယောက်နဲ့ အဆင်မပြေတာမျိုးဖြစ်မယ်။ ပြီးတော့လည်း အရာအားလုံး ပြန်ပြီးအဆင် ပြေသွားမှာပါ။

ယတြာ။ ။ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေတဲ့ ရေတံခွန်ပုံတစ်ခုကို ကြည့်ပြီး ‘လွတ်လပ်ပေါ့ပါးတဲ့ စိတ်နဲ့ ကြည်ကြည်လင်လင် ကြည်ကြည်နူးနူးလေးဖြစ်အောင် ကိုယ့်စိတ်ကို အားပေးလိုက်ပါ။’

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၃၊ ၅၊ ၇)ဂဏန်းတွေနဲ့ ထိကံစမ်းဖို့ လာဘ်ကောင်းနေချိန်ပါ။
